

שם אנוש: קינו מהללאסיר: חנוך מתושלח למך: נח

עיי נעדר ין שם חסויפת: בני יפת נמר ומגוג ומדי ויוון ותובל ומשך ותירס

חר מן כ"ב אתיו דכתיב יו"ד בריש תיבותא וקרי' ו' וסימניהו יבאויכי הם ומקניהם יעלו: יחנני ויאמר בעוד הולדתי: יפצחו רני שמים וגילי ארץ: יאכרו לכן כה אמר יי' רמכשלי': ישית תנו ליי' אלהים כבוד: יסירי מקוה ישראל יי': יחיה כה אמר יי' הוישב בעיר: יחיה הוישב בעיר הואת: ישיבי רדי מכבוד ישיבי כצמא: ילכשו בכאם הכהנים ולא יצאו: יהיה וחמשה ועשרים אלה: יכשלו פרש מעלה ולרב חרב: יצהרו ובני חלאה צרת יצחר: יחכה ובני שמר אחי וירונה: יאשר יי' שומרהו ויהירו: יחדל הלא מעט ימי חדל: ישת ב' בפסוק: יבא צדוק הראשון בריכו: ישאל מחרף עצל לא יחרש: ידם ונשא ההמון ידם לכבו: ירמות ומכני בני משלם ומלך: יקשאון פלוגתא דרב נחמן והיה ביום ההוא לא יהיה איר: וחלופיהו י' כתיב ו' בריש תיבת וקרי' ו' ו' וסימניהו ושנא שאנה לו כלביא: ושפטוהו ועל ריב המה יעידו: ועשו את הככש ואת המנחה: ורב בניו רב דמשא עליו: ידכה ישח נפל בעצמו: יצפן לישרים תושיה: וחכם הולך את חכמים: ושרם תומתי ישרים תנחם: וקר חישך אמרו יודע רעת: ועוף התעף עניך כו כתיב: חר מן י' א' מלין דכתיבין ב' וקרי' ב' ו' וסימניהו בשמעכם והיה במשיך בקרן היובל: בעלות הכרנים נשאי: בעלות ולא אבו האנשים לשמע לו: בהם ויאמרו למלאכים הבאים: בשמעו ותצלח רוח אלהים על שאול: בשמעך והיה בשמעך את קול דשמ אל: ויכו ויבא אל מחנה ישראל: יכלו קרמו יכלו בטוב ימיהם: באמרם והיה באמרם אליו יום ויום וזכור ומכני בניו עותי וזכור: זכי אחריוני זכי עתליה: וחלופיהו ג' כתיבין ב' וקרי' ב' ו' וסימ' במלכו ואת העם אשר בה רציא: ויכן את מוכח יי': יכין העו איש רשע בפניו: אלפא ביתא רכתי בקריאה וסימ' א' אדם שת אנוש: ב' בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: ג' והתגלת ואת הנתק לא יגלח והרסני רכרן: ד' שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד: ה' הלוי' תגמלו ואת עם גבל ולא חכם: ו' דנחין בל הולך על ארבע: ז' זכור תורת משה עבדי: ח' חור כרפסיהכלת: ט' טוב שם מי שמן טוב ויום המות: י' ועתה יגדל נא כח ארני: כ' וכנה אשר נטעה ימינך: ל' וישיבם אל ארץ אחרת כיום הזה: מ' משלי שלמה בן דוד מלך: נ' ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך

פירוש לדברי הימים לרבי דוד בן יוסף קנחי זל

אמר דוד בן קנחי ז"ל זה הספר ספר דברי הימים והכתיב הקדש וכללם נכחב לפי שיש בו ספור דברי הימים למלכי יהודה והתחיל לספר היחס מאדם עד נח דרך קנרה: ומנח עד אברהם ומאברהם עד דוד כי הוא העיקר לפיכך הגיה לספר יחס בני ישראל כולם אל יהודה עד ביאור אל דוד ואחר כן ספר מייס שחר השבטים להודיע מספרם בימי דוד וכל מה שהזכיר בנתיים מיחסי האומות לספר יחס העולם על סדר כמו שנכתב בספר בראשית ובשאר היחסים כולם הולך ומקצר וספר גם כן מלכי אדום לפי שמלכו מהם לפני מלך דוד ובני ישראל שמנה מלכים אחד עשר וכל מלכיהם לא היו מלך בן מלך חלה שהיו מולכים עליהם מלכים ממקומות אחרים לפי החגברות אנשי המקומות ההם עליהם ומלכות בית דוד מלך בן מלך ובכלמה שקדמה מלכותם לא עמדה לפני מלך ישראל וראשון זהו דוד כמו שאמר ויהי אדום עבדים לדוד כי הף על פי שמלך שאול בישראל חלה לא היה עיקר המלכות ולא מלך כי יחס שנתים והף על פי כן הוא נלחם בהם ולא יכלו לעמוד מסניו ודוד הכניעם: ומלכות בית דוד הוא העיקר בקבלה ובנבואה מיעקב אבינו ומושה רבינו עליו השלום: כי יעקב אמר לה יסור שבט מיהודה: ומושה ד' שמע ה' קול יהודה: ואמר רז"ל כי זה הספר כתב עזרא ונאמת כי קודם עזרא נכתבו דברי הימים למלכי יהודה כמו שאמר בספר מלכים הלא שלא חזר עדין לכתבי הקדש הלא שהיה נכתב ספר לבדו בדברי הימים למלכי יהודה: וכן דברי הימים למלכי ישראל: הוא נכתבין בספר הלא שחזרו ספר לא חזר אל כתיב הקדש לפי שלא עמדה מלכות ישראל: ולעמיד גם כן מלכות בית דוד חקוק לבדה כמו שאמר הכתיב ונשיא אחד יהיה לכבודם: ואמר ולא יהיו עוד לשני גוים ולא יחזרו עוד לשתי ממלכות: אבל ספר דברי הימים למלכי יהודה חזר אל כתיב הקדש כמשפט לספר בו דברי מלכי יהודה וגלוחם עד עלוהם מהנלות וממלכות בית דוד היה נשיא עליהם ורובכל בן שאלתיאל בן בנו של יהויכין: וכן יחס כזה הספר עזרא המלכות עד ורובכל: וחזר עזרא זה הספר ככתיב הקדש ע"י חגי זכריה ומלאכי הנביאים האחרונים וחזרו עם הכתובים ולא עם הנביאים לפי שהוא ספור דברי הימים אע"פ שיש בכללם קצת נבואות אחר שיקר נכתב לספר דברי הימים והיחסים נכתב וכלל עם הכתובים כמו ספר רות שנכתב לספר יחס דוד ונכתב עם הכתובים גם כן: ויש בספר הזה דברים סחומים מאד ודברים חלוקים עם דברי שמואל ומלכים: ולפי שהספר הזה הוא ספור דברי הימים לא חזרו ללמדו ולא ראיתי לאחד מן המפרשים שהשתדלו בפירושו אלא שמלאתי הנה בנר"בונא פירושים בזה הספר לא ידעתי שזאת מחבריהם וראיתי כי הולכים דרך הדדש רבוב: ושאל ממני משכיל אחד מגירונא מחלמדי א"ל לפרשו וראיתי למת את שאלתו: ולא כתבתי פסוק אחר פסוק חלה פסוקים הגריכין פי' וזה החלי בעזרת המלמד לאדם דעת:

רדק

רשי

אדם שם אנוש זה הוא מספר התולדה זה אחר זה: וכן קינו מהללאס: ירד חנוך: מתושלח: למך: נח: שם: חבל שם חסויפת: הוא כמוראובין שמעין לוי: יהודה: בני יפת החלמיפת כמו שנכתב בחזרה והוא הקטון כי בכל מקום מזכירים שם חסויפת דומה כי כן היה תולדותם: ומה שאמר אחי יפת הגדול אינו אומר גדול בשנים אלא גדול במעלה: וכן נר' ביחסו שם אליו: והטעם שהלך להזכיר התולדות מהקטן לפי שיקר הספור אינו אלא על אברהם שהוא מורע שם ובו יאריך סיפור היחס: לפיכך זכר תולדו' שם באחרונה והקדים יפת להם כי היה גדול ונכבד ממנו ואם הוא קטון בשנים: ובני

אדם שם אנוש: עזרה כתב ספר היחס הזה על ידי חגי זכריה ומלאכי בתוך י"ח שנה שמתן אותו זמן שבא לישראלם ורובכל ויהושע הכהן בימי כורש הראשון עד שבא כורש בן אסתר והכל משום יחס דוד המלך והלויים לשוערים ולשומרים ולמשוררים היחך העמידן דוד על מעמדם והכהנים למשמרותם לפיכך יחסם מאדם ועד אברהם ולפי שהולך ליחס את אברהם הזכיר גם שחר האומות בניו ובני בניו משום בניו נר' ליחס שחר אומות בני כנען להודיע היחך יחס אברהם את ארצם ומאחר שהולך להזכיר ליחס תולדות כנען הזכיר על גבם שחר האומות ומזכירן משם מעט ומשליכם עד שהגיע לעיקר כדמפרש

אבן יחייה

מנחת ערב

עזרא כתב הספר הלו בעלמון לירושלם: כי בחפשו ובחפזו כדי לאלוה יחס העם אשר אתו: חל עליו הרוח האלהי וכתב הספר הלו אשר בו מן התועלת אם ידעה חדשה אשר לא נכתבה בשאר ספרי הקדש ואם תוספת ביאור: וכתב בהם: ודרך קצרה ספר כל תולדות אדם מתולדת אברהם ועד העת ההיא אשר כורש מלך פרס העיר ה' את רוחו להשיב המקדש על מכובו: ובתוך הספורים נזכר פאלת מתוך אונלבי כל תולדות האומות וספרם בקצרה: ותולדות ישראל עם חלבי בית דוד אדונייהם יספר בארובה כי זהו עיקר ספרו: ואם יאריך מעט בספור מה מהאומות הוא מפני כבוד מה החניע לאומים ישראל כי כך הוזכרת בני עיר החזרי מפני כבודו של יחזק אשר נתן ארצם לעשו בני: והזכרת יחס תמוע מפני כבודו של אברהם שבת אלופי עיר בקשה להיטפל עם זרעו: ואפילו ראיות פלגש יען אשר וכתה להינשא אל הנוע הווא: ספר עשרה דורות שמאדם ועד נח והתחיל משפ

אדם שם אנוש אמרו המפרשי' שיקר ספר זה נכתב בשביל יחוסם של דוד ע"כ מהחיל מאדם כי יודוע שנותיו של דוד היה משכונתו של אדם כפי הוראות נעוריו קין של אדם: אדם דוד משיח: והנרות העיקר שנות אדם הם אלו שנפיעם שנה שנתן לדוד כי שנות אדם היו מסערא דמותא לא כן דוד מלך ישראל חי וקים ועיקר מלכותו דוד הוא לימות המשיח כ"ט ודוד עבדי נשיא להם לעולם: בני יפת יגומר עד פה לא אמר בני כיון שכולם כמוו במי המבול ולא נהקיימו הבני' כי אם יבני נח נתייסדו הירוחים: ארשכשד וגומר למעלה אחר בני שם וכאן לא אמר בני ללמד שלא היה עיקר תולדות שם אלא אברהם וע"כ לא הזכיר כאן בני שם: וכדו של אברהם וע"כ סמך לו אברהם הוא אברהם שבשנילו נברחו כל הדורות וכל העולם כמש"ל על בהר אס הוא חותמת אברהם שבשנילו נברא העולם וז"ל אברהם הוא עיקר תולדות שם כי הוא אברהם שבשנילו נברא העולם וגם הוא נעשה אב ורם לכל העולם כולו והוא אשר הרגיל שמו של הק"ה בפני כל בניו: והנה חס שהיה הנורע

דברי הימים א א

וַיִּקְרָא יְהוָה אֶת-אַלְכָזָר וְאֶת-שֵׁלֶף וְאֶת-חֲזַרְמֹת
 וְאֶת-יִרְחָה: וְאֶת-הַדְּרוֹם וְאֶת-אֲזָוֶל וְאֶת-דִּקְלָה:
 וְאֶת-עֵיבֶל וְאֶת-אֲבִימָאֵל וְאֶת-שָׁבָא: וְאֶת-אֹפִיר וְאֶת-
 חֲזִילָה וְאֶת-יֹזָבֵב כֹּל-אֵלֶּה בְּנֵי יִקְטָן: שֵׁם אֶרְפַּכְשָׁד
 שֶׁלַח: עֶבֶר פִּלְגֶרֶעוּ: שְׂרוּן נְחוּרְתָרַח: אֲבָרָם
 הוּא אֲבָרָהָם: בְּנֵי אֲבָרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׁמַעְאֵל:
 אֵלֶּה תוֹלְדוֹתֵם בְּכוֹר יִשְׁמַעְאֵל נְכוּיָת וַקְדָר וְאֲדָבָאֵל
 וְחִיִּישָׁר: מִשְׁמַעְוֹדוֹמָה מִשָּׂא חֲדָרוֹתִימָא: יִטְוֹר נְפִישׁ
 וְקִרְמָה אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל: וּבְנֵי קְטוֹרָה פִּילְגֶשׁ
 אֲבָרְהָה יֵלְדָה אֶת-זִמְרֹן וַיִּקְשֶׁן וַיִּמְדֵן וַיִּשְׁבְּקוּ וַיִּשׁוּחַ וּבְנֵי
 יִקְשָׁן שָׁבָא וְרָחֵן: וּבְנֵי מִדְּיָן עִיפָה וְעֶפְרַי וְחַנּוּךְ וְאֲבִידֶע
 וְאַלְדֵּעָה כֹּל-אֵלֶּה בְּנֵי קְטוֹרָה: וַיִּוֹלַד
 אֲבָרָהָם אֶת-יִצְחָק בְּנֵי יִצְחָק עֲשׂו וְיִשְׂרָאֵל:
 בְּנֵי עֲשׂו אֵלִיפַז רְעוּאֵל וַיְעֹשִׁי וַיְעֹלָם וְקָרַח:
 בְּנֵי אֵלִיפַז תִּימָן וְאוּמֵר צִפִּי וְגַעְתָּם קִנּוּ וְחַמְנֶע
 וְעַמְלָק: בְּנֵי רְעוּאֵל נַחֲת זָרַח שְׂמָרָה וּמְזָרָה:
 וּבְנֵי

וְתִירָם: וּבְנֵי גִמְרָה אֲשַׁכְנָז וְדִיפְתָה וְחַנְרָמָה: וּבְנֵי יוֹן
 אֲלִישָׁה וְתַרְשִׁישָׁה בְתָרִים וְרוּדְנִים: בְּנֵי חַסְכָּשׁ וּמְצָרִים
 פּוּט וּכְנַעַן: וּבְנֵי כּוּשׁ סִבְאָה וְחִילָה וְסִבְתָּה וְרַעְמָה
 וְסִבְתָּכָא וּבְנֵי רַעְמָה שָׁבָא וְרָדֵן: וְכוּשׁ יֵלְדָה אֶת-נִמְרוֹד
 הוּא הֵחַל לְהִיּוֹת גְּבוּר בְּאַרְצָא: וּמְצָרִים יֵלְדָה אֶת-לֹדְרִים יִמְרֵי וַיִּוֹד
 וְאֶת-עֲנַמִּים וְאֶת-לֶהָבִים וְאֶת-נַפְתָּחִים:
 וְאֶת-פְּתָרִים וְאֶת-כַּסְלָחִים אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִשֵּׁם
 פְּלִשְׁתִּים וְאֶת-כַּפְתָּרִים:
 וּכְנַעַן יֵלְדָה אֶת-צִירֹן בְּכוֹר וְאֶת-חֵת: וְאֶת-הַיְבוּסִי
 וְאֶת-הָאֲמֹרִי וְאֶת-הַגְּרִנְשִׁי: וְאֶת-הַחִוִּי וְאֶת-הָעַרְקִי וְאֶת-
 הַסִּנִּי: וְאֶת-הָאֲרֹרִי וְאֶת-הַצַּמְרִי וְאֶת-הַחַמְתִּי:
 בְּנֵי שֵׁם עֵילֶב וְאַשּׁוּר וְאַרְפַּכְשָׁד וְלוֹד וְאַרְם וְעֹזִין וְחִוִּל
 וְנִתֵר וּמִשָּׁךְ:
 וְאַרְפַּכְשָׁד יֵלְדָה אֶת-שֶׁלַח וְשֶׁלַח יֵלְדָה
 אֶת-עֶבֶר: וְלַעֲבָר יֵלְדָה שְׁנֵי בָנִים שֵׁם הָאֶחָד פִּלְג
 בִּי כִימִי נִפְלְגָה הָאָרֶץ וַשֵּׁם אֶתּוֹ יִקְטָן:

טוב . ס' סוף דבר הכל נשמע את האלהים . ע' שמע ישראל . פ' בארץ מלכא בשפרפרא פ' בתראה . צ' צפוי עורים כלם לא ירעו . ק' גם צפור מצאה בית ודרור קולה . ר' כי לא שתתחזהו לאל אחר . ש' שיר השירים אשר לשלמה . ת' תמים תהיה עם :

רשי

לדמפרש בבר משל למלך שהיה עובר ממקום למקום ונפלה לו מרגלית ועמד המלך
 וכבר בכברות היפטר עד שמלא מרגליתו כך אומר הקב"ה מה לי ליחסם שם ארפכשד
 וכו' ומרמז אלף למלא לאברהם ומלאות את לבבו לחן ומפני כבודו של יצחק יחס
 בני עשו וישמעאל ובני קטורה ומשליכן מעט מעט ומניחן ובני שעיר ההורי מזכיר
 על כי בני עשו ירשום וגם ליחס חמנע שנעשית פילגש לבני אברהם להודיע שבחו
 של אברהם שהיתה בנות נשיאים וחליפים ורצתה להיות פלגש לזרע אברהם דכתיב
 והמות לוטן חמנע וכתיב ותמנע היתה פלגש אלא לפי שהמרה חס איני כדי להנשא
 לו לאשה היתה לו פילגש ועוד לכן יחס בני שעיר שהם היו חלופים ומלכים והר
 שעיר של שעיר היה ובאבנת יצחק נחמה הב"ה לעשו דכתיב ובני עשו ירשום וישבן
 מחתם ולהודיע קיום דברי הב"ה שאמר ליצחק להרבות זרעו ולהשליטו בכל וכשביל
 בכבודו של יצחק כתב כמו כן אלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום וגומר: אדם שת
 חנוס . פתרונו כמו בני אדם שח ובני שח אנוס ולפי שאינו עיקר היחס מקלרן ומה
 שלא הזכיר קין והבל לפי שלא העמידו מולדות אבל משח יצאו חולדות נח ואברהם
 ומאברהם עד דוד נח שם ומס והיה לו לחשוב בני שם מיד למלא מרגלית אברהם
 וכו' עד דוד ומשליך הטל ומקגר היחס שלו ותופש העיקר וכן דרך כל היחס הזה
 דדברי הימים וכן בסמוך בני אברהם יצחק וישמעאל אלה תולדותם בכור ישמעאל
 נביות וכו' וכן ויולד אברהם את יצחק בני יצחק עשו וישראל בני עשו חליפם שמזכיר
 חמילה ליחס הטל ומר כך העיקר . אשכנז ודיפת . ובחומש כתיב וריפת
 שחמילה היו רפין ולא היו מתגברין עם ישראל ולכסוף כחמלאו דופי וריעו: ובני
 יון אליפס . ומה שלא הזכיר מגונ ומדי לפי שלא הזכיר אלא היחס אבל בני מגונ
 ובני מדי לא הזכיר לפי שלא יצאו מהם רשעי חומות אלא כל חומותם נקראו על שם
 כתיב ודורנים: ודורנים . ולהלן הוא הומר ודורנים כשישראל חוטאים הם בלתי
 ורורים בהם וכשיד ישראל תקיפה הם אומרים בני דודינא אהם בתחילה היו גר
 כחובבים בשעת הנאחץ ולכסוף רודים בהם: הוא החל להיות גבור בארץ . הוא
 החל לעשות מלחמות וגבורות בארץ: ומגרים ילד את לודים . בבר אר חבא בר
 כהנא כל מוטיבנא של מלכים אינה אלא בים אר' יהושע בן קרח בד' לודים לודיים
 כתיב בשני יודין' לומר לך לודיים לודים עממי' עממי' להבי להבי ים נפחומי'
 נפחומי' פחורום פחורום פחורום כסלומי' כסלומי' פלשתיים פלשתיים כפחוריים
 כפחוריים לפי' כתיב בשני יודין' לדרוש וכן כולם: וכנען ילד וגומר . יא' הם
 וכנען עמה רבי' י' והיינו דכתיב י' גבולות עמים למספר בני ישראל כלום גבול'
 עמים העמיד כנגד שבטי ישראל שגם הם י' כנגד שבטי ישראל הציב גבולות עמי'
 דגמרת אשר הציב לבדנה: כי בימיו נפלגה הארץ . נחלקו ונתמנעו ימיהם של
 דריות שמתחילה היו בני אדם חיים ט' מאות שנה ויחר ונחזו בימי ארפכשד ואילך
 לד' מאות שנה ויחר ומן פלג ואילך נחזו למאתים ד' מאות: כל אלה בני יקטן
 שהיה מקטין עסקיו בבית גדול היה עבר אבל שמוח אקרי' לה נחמו לידרש כי לא י' פ'
 נביא נתן להם שמות: שם ארפכשד שלח . למעלה מנה בניו של שם ועת החמיל
 שוב פעם אחר' מפני כבודו של אברהם משל למלך שנפלה לו מרגלית כו' כדלעיל:
 אבר' הוא אברהם . עכשו יחס משם עד אברהם' ומי הוא זה אברהם הוא סגק' אברהם:
 קטור' פילגש אברהם . כל גנאי סיכול מספר בהם הוא מספר משום כבודו של יצחק
 שכולם היו בני פילגש אבל הוא היה עיקר והדן הבית . ובני מדין עיפה ועפר וגו'
 פ' ראשי אומות על כן העמידו חמשה מלכי' לכל אומה מלך דכתיב אח אוי ואת רקס
 ואת לוד ואת חור וגומר חמשה מלכי' מדין: כל אלה בני קטורה: בשביל כבודו של
 אברהם . בני יצחק עשו וישראל . מפני כבודו של דוד אחר ישראל ולא יעקב: בני
 עשו חליפיו: כדי לקל ולהשליכו והזכירו לכבוד יצחק: מחמן

רדק

ובני גמר . דיפת . בד' לת . ובספר בראשית הוא ברי' . ובני יון . והניח מגונ
 ומדי וחבל ומשך ותירם . וכן בספר בראשית כדי לקנר כי חין יחסם כל לעיקר:
 וחולי גמר יון היו רחשי המשפחות היוצאת מיפת . ורודנים . כחוב ברי' ראשונה
 ובספר בראשית כחוב בשני דלתי' ודלנים ולפי שהד' לת והר' י' קרובים בכחבן
 והרומי' בספרי היחסים הנכבדים בימים הקדמונים יש שהיו קוראין בד' לת . ויש
 שהיו קוראין ברי' . וכשהרו השמות לפני בני אדם בד' לת וברי' לפי' נכת' בספר
 צראשית בלח מהקריאות . וככתב בספר הזה בלחמה להודיע כי הכל שם אהד .
 וחס זה קורא בד' לת' וזה קורא ברי' . וכן רבנא ברי' ודלנא בד' לת' . וכן
 רעואל ברי' ודעואל בד' לת' . וכן משתנה הקריאה בוי' ובוי' לפי שהם קרובים
 צכתיבן . וכן משתנה נחית האלף ובה' בתכלית המלה . כמו בסבתא וסבתא
 כי האלף והה' חיות אותיות הנשימה . ומי שירצה לכחוב אלף יכחוב . ולכחוב
 ה' יכחוב וזה השימוש באותיות מהו' הוא גם כן בפעלים ובשמות ופמלים כמו
 שבארנו בחלק הדקדוק אשר מברנו בהר היטיב . ואף על פי שיש בשינוי חיות
 השמות האלה דרשות . לא ראינו לכחבם לחטן לא תארך המלה עלי והע קר
 הוחמה שפירשתי: וכנען ילד . ראינו לאחד מהמפרשים שכתב כי בני כנען אחד
 עשר ועמו הם שנים עשר הוא שאמר הכתוב י' גבולות עמים למספר בני ישראל .
 גבולות כנען ובניו שהם למספר בני ישראל: בני ש' הזכיר בני הבנים בסדר
 הבנים לקנר כי עון וחול וגמר ומשך היו בני אדם . ובספר בראשית ומש וקרובים
 הם בלשון וזהו וזה היה נקרא: ויקטן ילד . את חמרות מלה אחת: שם ארפכשד .
 עתה קר לחבון היחס משם עד אברהם אים אחר אים: אברהם הוא אברהם .
 הזכיר אברהם על דרך תולדת היחס והוא אברהם הידוע שאהב השם וגדל שמו כי אב
 המון גויים נהנו . ובהזכירו מולדות אברהם הזכיר תולדו ישמעאל בנו ובני קטורה .
 ואחרי כן הומר ויולד אברהם את יצחק כי הוא העקר: ובני קטורה פלגש אברהם .
 לפי שאמר בתורה ויוסף אברהם ויקח אשה ושמא קטורה . הידוע שהינה אלא
 פלגש . ומה שאמר ויקח אשה לקח אשה אחת לפלגש כי לא היתה לו אשה אלא שרה
 חמנו והשאר פלגשים . וכן אחר בתורה ובני הפלגשים אשר לאברהם וכו': בני
 עשו כמו שהזכיר תולדות ישמעאל בן אברהם בן הזכיר תולדות עשו בן יצחק והמלכי'
 אשר מלכו באומות לפני מלך ישראל כי אחרי כן לא היו מלכים כמו שנכתבו
 כי חמת יד דוד היו עד שגרמו טונות מלכי יהודה ופסעו מחמת ידם: בני חליפיו
 לפי כתיב בוי' ובתורה הוא לפו כתיב בוי' . קנו וחמנע ועמלק . כנראה מן
 הפסוק הזה כי חמנע הוא בן חליפיו ובתורה כתיב כי חמנע היתה פלגש לחליפיו
 וחלד לו את עמלק יש מפרשים כי חמנע אס עמלק כמו שכתוב בתורה וממז' היתה
 די חליפיו בה אל אשת שעיר אס לוטן וילדה חמנע: או צמי שעיר אחר מותו .
 ועורה לקדק בתורה שיש פסק אחר וחמנע שה' היא היתה בתו והמדין היתה
 לו פלגש וינדה לו עמלק לכך כחוב ואחית לוטן חמנע ולא הומר בה שעיר אלא
 אחות לוטן וזה הפירוש הוא דרך דרש' והילו היתה חמנע בת חליפיו לא
 מנה אחת בסדר הבנים כי חין זה דרך הכתוב אס לא יזכור בפירוש כמו ואת דינה
 צמו' ושרח אחותם . והנראה בעיני כי החו הכתוב דרך קרה כי לא הוכרך
 עורה לפרש פי מפורש הוא בתורה אלא שכתב תולדות דרך קרה . וכן קנר
 בבני שם וכח בני הבן בסדר הבנים לקנר וכשהזכיר וארם וכו' . אחר ובני עון
 וחול: כן כתב הנה וחמנע דרך קרה כי היה לו לקנר עוד ועמלק קנו ועמלק .
 אלא לפי שעמלק לא היה שוה לשאר הבנים כי הם היו בני אשה . והוא בן פלגש
 לכך הפריד ביניהם וזכר אמו והמר וחמנע ודי לו כי גובר הוא בתורה .
 ובני

מנהג ערב

שבבניו שרא' ערות אביו ומה גם שסימם כתיבה בזמן שאמר לו החשמים ע"כ לא העמידו כי אים
 ד' תולדות יופת שהיה לדיק מתיבה העמיד שבעה תולדות . ושם כתיב יחר לדיק מיתת העמיד
 השעה תולדות: תרח אברהם הוא אברהם הז' עטסה הרח חסונה מדכתיב בני אברהם ואתה
 חבוא אל אבובך וגומר ואמר כרן שחילוק גדול יש בין תרח לאברהם כי תרח היה עובד ע"ז
 ואח"כ עשה חסונה לא בן אברהם הוא הנראה בדקתו מחמתו ועוד סמו: בני אברהם יצחק
 וישמעאל

אבן יחיא

אשר היה אבן השתייה לעולם ולא האריך בספור צניהם יטן כי כלם לחמו ביה המבול . אבן אל
 עשה כן בעשרה דורות שחנן ועד אברהם יטן כי מהספוטו כל משפחות האדמה שעומם
 קיימים . בני יפת וגו' התחיל מיפת ואחר כך בהם כדי לקנר בהם ולהאריך בהם כי אחרון
 אחרון כתיב . וכוש ילד וגו' אחר מספר בני כוש אחר שזילתם עוד היה לו בן דמס כמותו ודומה
 לו אשר חזנו ומעשיו מורים שהא ילדו על דרך אומרו ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם
 ויולד את יצחק שהיה דומה לו . ואלה תולדות יעקב יוסף כי היה דומה לו בשעשיו הטובים .
 הוא כמרוד החל להיות גבור בארץ . לא גבור הכובש את ילדו רק גבור הכובש ארץ לא לו ומענה את האנשים ומשפילם חתיו . וזאת זה היה גבור ציד לפני ה' . ואלה תולדות יעקב יוסף כי היה דומה לו בשעשיו הטובים .
 להסתות מעל ה' בעשיו חמנעל דוד הפלגה ובעשיותו ש' מהשמש בבבל אשר קראה בל גנור מן צליה באומרו כי השמש היה הכליו והזקן ועתיק יומין יתיב ואין למעלה ממנו רואה וחשית .
 אשר על התוכחות הזה אחר פול לאברהם באור כשרים . בני שם וגומר ארפכשד יצאו ישראל ארצה . בני שם וגומר ארפכשד יצאו ישראל ארצה . בני שם וגומר ארפכשד יצאו ישראל ארצה .
 טולדיהם . וכן בני השיבה אינם שלמים וקפאת רחם . ואחם השלימות ימצא בנביא אשר יולדו בזמן האמצעי מימי חוכמה אשר אז הדם הוא חמוצו בין החום והקור . כי השלימות לא
 ימצא בשום מקום אלא רק באמצעי צניהם . אבל הפיגו הוא גבולת שישה חגב אל ימי הנחמות לפני יהיה להם חזק ואיכות לב' . ובני קטורה וגו' וכפל לומר ילדה את חמנו וגומר
 להודיענו

דברי הימים א ב

ויהיו בני אונם שש ויודע ובני ששמינד ובני אבישור:

ויהיו בני אונם שש ויודע ובני ששמינד ובני אבישור:
 ושם אשה אבישור אביהיל והלד לו את אחיז ואת מולד:
 ובני אפיס: ובני נדב כלד ואפיס וימת סלר לא בניס: ובני ידע אחי
 וששמי יתר וינתן וימת יתר לא בניס: ובני ינתן פלת
 והוא אלה היו בני ירחמאל: ולא היה לששן בניס כי
 אסבנות ולששן עבד מצרי ושמו ירחע: ונתן לששן את
 בתו לירחע עבדו לאשה ותלד לו את עתי:
 ועתי הליד את נתן ונתן הליד את נדב: ונדב הליד
 את אפלל ואפלל הליד את עובד: ועובד הליד
 את יהוא ויהוא הליד את עזריה: ועזריה הליד
 את חלץ וחלץ הליד את אלעשה: ואלעשה
 הליד את ססמי וססמי הליד את שלום: ושלום
 הליד את יקמיה ויקמיה הליד את אלישמע:

וכלב בן חצרון הוליד את עזובה אשה ואת יריעור:
 ואלה בניה ישר ושובב וארדון: ותמת עזובה ויקח
 לו כלב את אפרת ותלד לו את חור: וחור הוליד
 את אורי ואורי הוליד את בצלאל:
 ואחר בא חצרון אל בית מכיר אבי
 גלעד והוא לקחה והוא בן ששים שנה ותלד לו את שנוב:
 ושנוב הוליד את יאיר ויהיו לו עשרים ושלוש ערים בארץ
 הגלעד: ויקח גשור זארים את יחזקאל ויחזקאל
 קנה ואת בנותיה ששים עיר כל אלה בני מכיר אבי גלעד:
 ואחר מות חצרון ככלב אפרתה ואשת חצרון אביה ותלד
 לו את אשחור אבי תקוע: ויהיו בני ירחמאל בכור
 חצרון הבכור רם ובניה ארן ואצם אחיה: ותלו אשה
 אחרת לירחמאל ושמה עטרה היא אם אונם:
 ויהיו בני רם בכור ירחמאל מען ומין ועקר:

ובני

אלה הוסיף אלה בקשוי כתבם תניא דסיפרא: אלה בני המדינה העלים תניא דסיפרא: אלה בימי יהוקים: וכל שאר כתוב דכיתיהו ר"פ אלה במ"ב ר"פ ואלה הוסיף ואלה צפנת כלבך: ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד: ושם י"ג ר"פ בקריאה וס' ושם הנדר השני גיתון הוא הסוכב: ושם הנדר השלישי חדקל הוא הקלף

רשי

וכלב בן חצרון את עזובה אשה: לפי שהיה לו אשה שמה עזובה לכך פינה את שם בתו עזובה אשה כדכתיב וזמת עזובה ויקח לו כלב את אפרת מכתן שהיתה לו אשה שמה עזובה: ותלד לו את חור: וחור הוליד את אורי ואורי הוליד את בצלאל: לא וחשוב שכל אחד מהם היה פחות מן מ' שנים כשהולידו שהרי כלב היה בן מ' שנים במרגלים דכתיב בן מ' שנה הנכי בשלום וגו' וזוהי שעה כפר נולדו כולם שהרי הוקם המשכן שעשה כלל כלב היה בן ח' כשהוליד עזובה חשה ובן ט' כשהוליד יריעור ואחר מיתת עזובה אשתו לקח אפרת והולידה לו את חור בשנה האחרת הרי בן י' שנים וחור בן ח' כשהוליד את אורי ואורי בן ח' כשהוליד בצלאל הרי כ"ו שנים וכתיב ואת כל חיש חכם לב וזין איש פחות מ"ג שנה הרי בצלאל בשעה שעשה המשכן בן י"ג שנה הרי מ' שנה חסר אחת נמצא שכל אחד מהם היה פחות מן ח' כשהולידו וכן מפורש בפרק בן סורר ומורה ומדרש בן שש ושש הולידו: ואחר בא חצרון אל בית מכיר: כל זה מפורש כבודו של דוד שהרי חצרון בא אל בית מכיר לקחה לפיכך שלח לשם יאיר ודגמה כחשד בא אל בית שבע: והוא היה בן ששים הרי שני דברי לבח מכיר לגריעותיה אחת שלח לקחה לשום אישית ואחת שחצרון היה זקן ומפני כבוד משפחת יהודה נתנוה לו וכשהוליד יאיר נחמו לו בני מכיר כ"ג ערים לקח אשה אחת מבנותיו: ויקח גשור וארם: גשור הוא גשורי והמעבתי לפי שהיו קרובים לארמים שהיו יושבי צמורה של ארץ ישראל וארם היו יושבים בצמורה דכתיב ארם מקדם ופלשת' מאחור' מיד בימי שפוט הזפוט' כשחטאו ישראל מחרס ביד חויב ביד ארם ואז הלכו ונקמו' מהם וכשבא דוד החזיר' ולפי שהחזיר כתיב כן: בכלב אפרת': על שם אשתו קראו את הציר אפרתה: ותלד לו את אשחור אבי תקוע: ואחר מיתת חצרון: אבי תקוע: שר של עיר תקוע שהוא של שבט יהודה: ויהיו בני ירחמאל בכור חצרון: לפי שהפסיק במשפחתו של כלב על כן הולך לומי בכור חצרון בטורו של ירחמאל: ותהי אשה חסרת לירחמאל ושמה עטרה: לפי פשוטו ישראלית היתה וביצמות ירושלמי כתב שלקח גייה להתעטר בה יפה ושורית היתה: היתה אם אונם: שנתתי אם כמה שקמתי אם בישראל אונם שפל וחלש היה לשון אונן וכמו אכלתי באוני ממנו וכמו כחמיוני: ויאל ממנו ששן שנחן בתו לירחע המצרי עבדו ומספר בגנותו כלומר לא היו ראויין למלכות וינה ממנו ישמעאל בן כחניה בן אלישמע שהרג גדליה בן חזקיה: ולא היה לששן בניס כי אם בנות: ומה שאמר למעלה ובני ששן אחלי חילה שפל היה ומה בלא בניס: ויחן ששן את בתו לירחע עבדו לאשה ימ'אן אמרו בחך בנר' שחרר עבדך ויחנה לו ומכאן אמרו חכמים ביצמות ירושלמי אל חלחל בנר' עד ט' דורות בנר' דורות הם מן עמי המצרי עד ישמעאל ויש אומרים י' דורות עם ירחע ומדרש רבותינו ח' פסוק בן שהיה מורע המלוכה והלא ישמעאל מורע ירחמאל היה ולא מן רם אלא שהעביר מורעו לחלך: ובני

רדק

וכלב בן חצרון: יש מרבותינו ז"ל: שאמרו כי הוא כלב בן יפונה ולמה נקרא בן יפונה שפנה עלמנו מעלת מרגלים ומה שאמר בן עתניאל בן קנז אחי כלב אמרו כי אחיו היה מאמנו ולא היה בן קנז אלא חירגו שהיה בן השתו: והמרו דוקי דכתיב הקנזי: ולחכת בן קנז: ולא יראה בן לפי פשטי הכתובי: כי לפי פשטי הכתובי בראה כי כלב זה היה מבני חצרון הראשונים: ואמר כי אחר לקח בת מכיר והוא בן ששים שנה והם כמו שאמרו ר"ל כי היה כלב בן יפונה כשהוליד חצרון כלב היה חצרון בן מאה ושבעים שנה: כי כלב חמר בן הרבעים שנה הנכי בשלום אחי משה עבד ה' והוא היה בשנה שניה שיצאו ממלרים וחצרון היה מבחי מלרים: הוליד את עזובה אשה ואת יריעור: ואחרי כן אמר ותמת עזובה וחמר והלה בניה נראה כי נשיו היו: ונראה כי בנותיו היו יוכן אמרו רבותינו וכי יש הדם מולד את נשיו וזרשו בו ענינים: ולפי דעתי את זה כמו מן: וכן כלהתי את העיר ואחרים וזלמו: וכן פירוש הפסוק וכלב בן חצרון הוליד מן עזובה השתו מן יריעור שהיה בן ששים שנה ומה שיהיה היו נשיו ומשתיהן היו לו בניס וקצר התולדה ולא זכר את בני האמת והיא עזובה ועליה אמר ואלה בניה ובאשר מתה עזובה לקח לו כלב אשה חסרת שמה אפרת: ואחר בא חצרון: מה שאמר והוא בן ששים שנה כי הנשים שזכר לקחם קודם זאת ואחר כן כשהיה בן ששים שנה והוא זקן לקח בת מכיר וכו': וכל הלה החולדות במלרים היו שהרי חצרון היה מבני מלרים: ושני הוליד את יאיר: הגרחה מן החורה כי יאיר היה משבט מנשה והוא שלקח הערים בארץ הגלעד וקרא אותם חוות יאיר על שמו וכל הם פר ספר הנה גם בן להודיע כי זה הוא יאיר הנזכר בתורה וכן מיחס אותו אל שבט יהודה וכן היה: ומה שאמר בצמורה בן מנשה ממשפחת האם כי האם היתה בת מכיר בן מנשה ולפי שלקח יאיר הערים בארץ הגלעד כשאר שם וגם שבט אמו והיו לו הערים ההמה למחלה: ורבותינו ז"ל אמרו כי אין זה יאיר הכתוב בחזקיה אלא זה יאיר בן שבוב לקח אשה בארץ הגלעד ומה ירשה ומירשת אשתו היו לו אלו עשרים ושלושה ערים: ויקח גשור וארם: הודיע כי אלה הערים אשר לקח יאיר לקח מיד בני בניו גשור וארם שהיו מהאמות שהיו שכניהם כמו שאמר עד גבול הגשור והמעבתי: כל אלה בני מכיר אבי גלעד: פי' כל אלה הערים היו לבני מכיר אבי גלעד: כלומר לבני בת מכיר והוא חסר למ' השימוש: וכן ושני שרי גדולים היו בן שאלו כמו לבן שאלו רבים כמוהו חסרים למ' השימוש: ומכאן ראוי ר"ל בני בניס הרי הם כבנים והפילו בני בנות ואינו עומד בדבר זה לענין הדן והם פי' בני כמשמעו לא כמו שהנו מפרשים אותו שהוא כמו לבני: והנכון כמו שפירשנו כי אם היה אומר על הבנים מהו כל הלה והוא לא זכר הלה שניב אלא על ההרים אשר ששים עיר שזכר: ואפשר כי מה שזכר כ"ג ערים בארץ הגלעד הם בכלל ששים עיר שזכר שם אלה ששים עיר בארץ הגלעד הם: ובאמרו עשרים ושלוש הערים הגדולות ואמרו ששים עם בנותיהן: ואחר מות חצרון בכלב אפרתה: יש אומרים כי על שם כלב ואשתו קראו את העיר כלב אפרתה והם בן חצרון היה מבחי הארץ ובארץ ישראל מת: ורחוק הוא זה הפירוש שהיה חצרון יואר ממאמנים ומחשים שנה: ולפי דעתי כי פי' בעת שלקח כלב בנו אפרתה אשתו באותו בעת מת חצרון: ואשת חצרון אביה: לפי שאמר כי בעת זקנתו לקח בת מכיר וירחע אשתו: ולמה לא אמר חצרון אביה: כי הוא העיקר לספר משפחת דוד ואחר כך הזכיר יחס כלב בן חצרון אחר רם: ועתה שם להזכיר יחס הכבוד והוא ירחמאל: ותהי אשה חסרת לירחמאל ושמה עטרה: ומה שהיה פלגש כמו בן אשה חסרת הלה מירחמאל היתה: ורבותינו דרשו כי גייה היתה אלה חסרת חסרת לפי שזכר הראשונה הוא אפי' חסרת אל תאמן בנר' עד עשרים וארבעה דורות כי כ"ד דורות מעטרה עד ישמעאל בן כחניה בן אלישמע שהרג גדליה בן חזקיה: ואילו כן עטרה אונם: שתי' כ"ג אפיס' ישיעי' ששן' בן ששן' עתי' נחן' זכור' אפלל' עובד' יואר' עזריה' חלץ' אלעשה' ססמי' יקמיה' אלישמע' נתניה' ישמעאל' עטרה' עס ירחע אבי עתי' שהיה עבד חס' כ"ד' וימת סלר לא בניס: בלא בניס: ולא היה לששן בניס כי אם בנות: ולששן עבד מצרי ושמו ירחע: שגדל עמו והיה בן ביתו כמו הליעזר עבד דבורה וכן לששן עבד חס' וימת חס' בהפק': מכאן אמרו בחך בנר' שחרר עבדך ומנה לו: ואעפ"י ששהררו עבד חס' כשנחן לו בתו כי מצרי רחשן היה ומכאן אמרו חס' תאמן בעבד עד עשרה דורות כי י' דורות מן ירחע עד ישמעאל בן כחניה:

מנחת ערב

שפ"א מנחה עמלק דמלענינהו לישראל לפי שבהם תמנע אלל אברהם יצחק ויעקב שיביירו אותה והם לא בקשו לגיירה ע"כ יצא מנחה עמלק והטעם שלא בקשו לגיירה שהרי מצינו שהצדיקים גייר ביור' הרבה וכן הצדיקים כולם היו מגיירים ומקבצין בדבריהם חתה כנפי השכינה ולמה תקוללו? ולפי דברי מו"ל והוא ברש"י כיהא לפי שהיתה ממזרת והיו מהיראין שיערבו ורעם בה כשהיה גיירות ויקחו אותה לאשה: ומ' מ' כעבשו דפק מניה עמלק דלעריהו לישראל משום דלא הוב להו להרתיק רב לגייר אותה ולהביא לבניהם שלא יקחו אותה ושהיא ממזרת: ולפי מלך מלך לבני ישראל א"ל מפי שקרא יעקב לעשבו שמה פעמי' לדוני ע"כ העמיד שמה מלכ' קודם לו: ובה דרמו יעבד ארובי לפני עבדו גם בפסוק וידו חזות בעקב עשוות מ"ה לא זכר לעמוד מלך בן מלך כמ"ו ע"כ כחשם המלכ' חך שמלכו זה אחר זה ולא מנה מלך בן מלך: דיוסף וגימון קושיב דוגבי יוסף וגימון הטעם מכוחם בנר' פע"ג בנות דן כפקדו רחל ביטח דן עמך יוסף וגימון: ופ' רשום מנחה לפי שכתבה רחל שפחה בלה ליעקב וע"כ

אבן יחיא

בזוה הראשונה היות כל חשפיה לשם שמים: כי דרך הנשי היפות האהובות לבעליהן לקבלות בהם שלא יענו אל אשה אחרת וזאת לא כן אצל הנשים אל הפסד להיות אהובת החסגל מסכי תכלית הבנים ולא חפזי עלמות התענוג הכפסד ומנוס: כל בני יהודה חשפה: הודיענו כי יהודה כונס את יצרו היה: ולא רועה זנות והראיה כי לא היו לורקה בניס משפחה אלה הצדיקים: ונתן חסר לא מלכו היה רק מלכה אשל כן נזר: ובני זמרי ונז' זמרי הוא זבדי אביו של כרמי אשר הוליד את עבן ושני שמות היו לו: כלם חשפה: שום בחכמה ותבונה ודעת וכל זורה חסודה: וכמו שאמר בשלמה ויחכם מכל האדם מאיזן האומות: שהאלף נוספת לו' הוסיף שהיה בן זרם והיה וכלכל ודרש אחיו: ואלו זמרי לא הזכיר להלויש בן פדח עקן שבער ישראל: והנה פרץ פרץ זרעו בארץ והיו דני היחסר ובני האיכות כי מחמו יצאו מלכי בית דוד: ומה שכתב על זמרי אור החכמה: כלבו הוא כלב: איש מלא באלף כי

הראיה חצי המנהות: ומשפחות קרית יערים
 והיה להם חצי המנהות והשמות והמשפחות מאלה יצאו
 הצרעתי והאש ארני בני ש מא בית לחם ונאפתי
 עטרו זבתי ואבנחצי המנחתי הצרעתי:
 ומשפחות כופרים ישבו ועבדו
הרעותים ששעתיים שוכתים המה הקינים הבאים
מחמת אבי בת דרכב:
 ואלה היו בני דוד אשר
 גולדלו בחברון הכבור יאמנו לאחנעם חזרעאלית
 ישע דניאל לאביגיל הכרמלית:
 השלשי לאבשלום בן מעכה בת תלמי
 כלך נשור הרביעי אדניה בן חגית:
 החמישי שפטיה
 לאבישל

ובני כלב אחי ירחמאל מישע כפרו הוא
אבי יוסף ובני מרשה אבי חברון: ובני חרון קרח ותפח
ורקם ושמע: ושמע הלך את רחם אבי ירקם
ורקם הוליד את שמי: ובן שמי מען ומען אבי בית
צור: ועיפה פילגש כלב ילדה את חרון ואת מוצא
ואתנו וחרן הוליד אתנו: ובני יהוה רגס ויותם
וגישן ופלט ועיפה ושעף: פילגש כלב מעבה ילד
שבר ואת הרחנה: ותלד שעף אבי בדמיה את ישא
אבי מכנה ואבי גבעא ובת כלב עכסא:
אלה היו בני כלב בן חור חבר אברתה
שוכל אבי קרית יערים: שלמא אבי בית לחם חרף
אבי בית גדר: ויהיו בנים לשוכל אבי קרית יערים

קרמת אשור: ושם אחיו יוכל הוא היה אבי כל תפס: ושם האחר אליעזר: כי אלהו אבי בעזרי: ושם איש ישראל הכלה אשר הכה: ושם האשה המכה המדעית כוכי בת צר: ושם בת אשר ישרה: ושם אשת עמרם: יוכבד בת לוי: ושם חברון ולפנים קרית ארבע: ושם אשת אבישור אביחיל: ושם אשת שאול: ושם האיש נבל: ושם האיש אלימלך ושם אשתו געמי: ושם אשת ג' ר"פ בקריא' וס"מ' ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אחיה: ושם אשת שאול: ושם אשת אבישור: א"נך

רדק

ובני כלב אחי ירחמאל: ספר יחם ירחמאל וכל השליש יחם כלב מה שלא נכתב למעלה: מישע בכורו: כי אשר זכר למעלה לא היו בני הרחמנים הלא ירחמאל אולי היו החשובים מבניו וכן הבנים שהיו לו מן הפרת לכבוד בלחל וזהו שהמר למעלה ואלה בני כלומר כי לו כבר היו בנים אבל חנה היו לו מן עזובה: הוא אבי זיף: זיף היה ידוע: לפי אשר אבי זיף מן הכרם בלעד יתהרים רבים: והוא זיף שם העיר הנקראת על שמו: אבי זיף של זיף כנו כי מישע היה חרון ושר על העיר הנקראת זיף והרשון נכון: ובני מרשה הבן חברון: לפי דעתו כי הוא הסר זיף: ולפי שהזכירו בספר ח"ך על המבין והג חוהוא כאלו אמר ובני זיף מרשה אבי חברון: יב"הד"י: היה חמד בין הבנים שזכרתי שתיים היו לו: פלגש כלב מעבה ילד: ילד ארני חזר למעכה כי היה חנה ילדה חנה נכבד כלב המר פלגש כלב מעבה וילד מחנה חת שגרות חרמנה: הלה היו בני כלב בן חור: אלה שחסר עמה שזכר והאחרים היו בני כלב בן חור והיה בן חור: כלב בן יפיה ולפי שחם למעלה אורי בן חור אמר עמה כי עוד היה לו בן חור ושמו כלב והלה היו בניו: אבי קרית יערים: יש ופרשים חרון קרית יערים: וכן אבי בית לחם: אבי בית גדר: ויחנן לבר הזי כמספרו פ' הבי קרית יערים כי כל בני קרית יערים היו בניו ובניו: וכל אחיו העיר נחיהם ובניו לכך כללן ואמר קרית יערים: וכן אבי בית לחם אבי בית גדר: הרחה חני המנוחות: יש מפרשים שהיה יושב על העיר שמה וינחם הזכר למטה: ופי' הרחה שרואה ענין העיר ומישל עניה: ויש מפרשים שהיה מושל על חני העיר ויפולס שנקראת מנוחה: ויש מפרשים שהיה רואה ומנוחה על חני המנוחות הבנות לירושלם מהה כל הגוים: ועוד יש מפרשים אחרים לא רחמי לכתוב גם אלו אשר כהבתי לא ישרו בעיני: והנראה בציני כי הרואה חני המנוחות הם שמת בני שוכל בני המרים לכך אשר ישבו בקרית יערים ושם האחד הרחה ושם האחד חני המנוחות: ואין לתמוה על ציוף: מות בני אדם שידמה ענין כי הגה לרף גדלתי: רומחתי שידמה ענין והוא שמו: בני רגס והמרים וילבד חלה: ומשפחות קרית יערים היתרי והפותרו: פ' כל בני קרית יערים שהיו בני שוכל היו חלוקים לחלה המשפחות: ואלה הנזכרים רשי המשפחות: כל משפחה מתחמת אל בית אב שלה כדי לימנה משפחת הימני לכדיעה משפחת הדביעה וכן כולם: מאלה יצאו הצרעתי והאשהאלי ונרעה ואשהאלי שני מקומות בחרן יהודה: ויצאו אנשים משפחת קרית יערים ובנו שני מקומות אלה וישמו שם והיו לשני משפחות נקראו צרעתי ואשהאלי ואע"פ שכתו וחסל רוח לפעמו במחנה דן בין צרעה ובין אשהאל לא היו משבט דן כי הם משבט יהודה כמו קרית יערים אלא שבט דן מנו באותן המקומות עד נפלה להם נחלה לפיכך נראה מחנה דן וכן כתיב ויעלו ויחבו בקרית יערים ביהודה: על כן קראו למקום ההוא מחנה דן עד היום הזה הנה אחרי קרית יערים בני שלמא בית לחם: כמו שפירשו שלמא חני בית לחם ועוד מבני משפחה אחר שמה נקראתי עטרו' בית יואב: גם הוא שם משפחה או שם עיר כמו עטרו' ודבון וכל אותה העיר היתה מבניו: וחני המנחתי הצרעתי: ג"כ שם משפחות היו מבני שלמא: ומשפחות סופרים יעבדו: כלומר גם אלה המשפחות היו מבני שלמא סופרים שהיו

רשי

ובני כלב אחי ירחמאל: לפי שיחם למעלה קצת משפחות כלב והפסיק בהם ירחמאל כריך לומר כלב אחי ירחמאל שלא חתמו כבר יחם כל משפחות כלב לכך הוצרך לומר כלב אחי ירחמאל שזה לא כלב חת' היה: וכן דרך כל היום אינו מיהם כסדר אלא מיהם קצת משפחת פלגי ותיפס משפחה אחרת וכשיהם קלה המשפחה זו מתחיל יחם משפחה ראשונה כשהחלה ושי: ההרח וכן מעירבב כל ספר היום הזה: הוא אבי זיף: שר של זיף ושר כ: בני מרשה ושר חברון ושם העיר חנה הלה כתובים בספר יהושע כל כתיב זיף ועלם ובצננות וכחוב קעילה הכתיב ויורשה: אבי ירקעם: כל הבני שנחמר כאן שר ענ אומה העיר הכתובה בספר ח"ך: ובני אבי ירקעם: אבי מנביה של עיפה היה ומה שלח הזכיר מי היה הבין לפי שאינו צריך להזכיר שם מנביה של עיפה כי חס ז' יהדי: והלה שטף חני מדממה את שוח חני מכנה והבן גבע': שתי עיירות הללו שלו היו: ובה כגב עכס': עמה מחמיל לראש ומ' דים בעגסה משום שהיה שרית אשת עהניהל כדכתיב ויאמר כלב חסר יכה קרית סער וגו': אלה היו בני כלב בן חור בכור להפר' אשתו ולא בכור לכלב וכן כלב בן חור כמו בני חור והוא חור היה בני הכבוד להפר' אשתו ולא בכור לכלב וכן מפרש למעלה ויקח לו כלב את אשתו ותלד לו את חור ע"ה ואלה היו בני חור היה בן לכלב והוליד בן ויקרה שמו כלב וכך פירושו ואלה היו בניו של כלב בניו של חור שוכל וגו': בכור הפרת': ולא בכור לכלב על חור הוא אומר בן גרהה לנו: הרואה חני המנוחות: מדינה אשת היתה בחרן ומנוחות שמה דכתיב ויגלו אל מנחת והיא המושל על חני מדינה ולקמן נאמר מי משל על חני המדינה האחרת: הרואה: פורמ"ר פיו צלעו': ומשפחה קרית יערים: יושבי קרית יערים מאלה יצאו הצרעתי והאשהאלי: וישבי צרע' ואל חתמה שכתוב ותהל רומ' לפעמו בין צרעה ובין אשהאל דמשמע שהיו שתי עיירות הללו של בני דן כי כל אלה שכת' כאן של בני יהודה היו שאנו יכולין לומר העיירות והגבול שהיה בין צרעה ואשהאל היה של דן אבל צרעה ואשהאל עליון של בני יהודה היו: בני שלמה בית לחם: בני שלמא היו מיושבי בית לחם הנטיפי: עטרו' בית יואב: וגם מישבי נטיפות ועטרו' בית יואב חני מדינה המנחתי חפשו להם בני צרעה והיו יושבים בהם שם מקומות הן בענה הנטיפותי מהרי הנטיפותי: גבירי דוד ומנחם ויגלו אל מנחת: ומשפחות סופרים יושבי יעבדו: סיעת יעבדו שהיה מושל עליהם כדכתיב למטה ויהי יעבדו ככבוד מאחיו: תרעתיים שמעתיים סיכתיים: כולם שמות בית אביהם: המה הקינים: והיכן מקומן של אלו והלא הם יושבי קין שם מקום דכתיב הקין וגבעה ותמנה ערים עטר: הבאים מחמת אבי בית רכב: שיצאו מחמת שהיה של בית רכב וישבו בקין ע"ה יעבדו שם על עיר ושל יסכר היתה כדכתיב והרביית וקשיון ואבן: המה הקינים: צורפים ויחנהו לזרף חרמומו לקנאה: שני דניאל לאביגיל: ובשמואל כחוב והשני כלב לאביגיל ובמדרש ויכלו מפר' לפי שד' נשא אביגיל חת' מיתח נבל והיו חושדין אוחו הבן שהוא של נבל לכך קראו דוד שמות שני כלב ודניאל דניאל אל כלב שהיה דומה כלו לאב: הששי

אבן יחייא
 היה לאיש חיל בהולדת ח' בניים הגוים אשר נתכנס דוד ולא מנה הח' כי באלו היה מאשם אחרת ולא רצה למנות רק אחי דוד מלואה ומבטן: ואחיותיהן צרויה ואביגיל הוכיחו למחלתן ולהיותן אמות לאנשים חשובים: וכלב בן חזרון וגו' את נתקם מן זר' אוליד מן עובדה האשה שלו את בת אמת שמה יריעות: ואלה בני הזכרים ישר וגו': ותחת עובדה ויקח לו כלב אשה אחרת את אפרת אס חור השלם: ויקח נשור וארם: הם שתי אומות שכבשו את חת ואבי לעזר ישרא' עד שבא דוד ואחיון: כל אלה בני חכר': הנה שגוב ויאיר ונביהם אחרים החיחסו אל חכיר וקנס אבי אשם למעלה אשר נחמד להם מחנו אשר נתן: להם כל הערים ההם בארץ הגלעד: ואחרי מות וגו' זר מיתת חזרון צעיר שמה כלב אפרתה על שם אטוואשתו אשתו אביה נשארה מעובדת וילדה את אשתור: מאכלן למדנו נשא אשה נצחיתו ויש אשה נצחיתו כדי להוליד בנים לשם שמים: אלה בני כלב וגו' ר"ל גם אלה היו בני כלב בן חור כן כ"כ שהיה בכור לאפרת אשת כלב השכית: אבי קרית יערים: שכל העם היושבים שם היו יוצאי ירכו: קפ"ה (* *) ע"ג

מנחת ערב

ועיר נולד דן ביה שעמדה לה שילדה גם היא יוסף ובנימן: נולד לומדת שוע הכנענית וגו' כל' והגם לו שהיה ער רע בעיני ה' שנטה אחר מעשה כנעני משפחה חמו' כי המר שהיה צמו של סס ילדה לרקי' כרביה: ומה שהזכיר כאן שהיה ער בכורו הוא כמדתו ח"ך ב' אל חמר כלחה שזה היה ע"ה שהיה ער בכורו ונימר ואל' כ' ב' אונן ויבנה: כיון שגם הוא שחך ורעו מה גם הוא זביה והודה מתירא ליתן שלה בנו לתמר פן ימות: גם הוא כחמו וע"ה הלכה חמר ליטב בפרשת דרכים וכתבגלגל הדבר שבה עליה וילדה לו יתח פרץ וגמר כי ירם היה ב' א' לפר מעשה בני יהודה היה לו להזכיר הכל או לשמוק מהכל אלא כדפרש': כל בני יהודה חמשה כל מר' א' נשא עיר אשם אולפגם: דוד השביעי אול' במדרש ויקרא רבה פכ"ט כל השביעות חב' בין לעולם ומצא ג"כ זה הפסוק דוד הוא השביעי כי דוד הוא יהי' הגורל לעמ"ד והגולה חמ"ו בשביעי ידוע וכן אול' בששי קולוח ובשביעי מלחמות במוצי' שביעי' בן דוד ב' א' זלחמה החלמת הגולה היה וזה הקנו' ז' ברכת הגולה בשביעי' וי"ב נחוסף לזרות יוד לכבוד ולמעלה: יתר הישועאלי ובשמואל כתיב הישראלי עיי' פיר' ש' ודבריה ח' ל' ידועים

ואת חפר ואת ימני וארז האחשתי אלה בני נערה :
 ובני חלאה צרת יצחר ואהנן : וקוץ הוליד את ענוב
 ואת הצבקה ומשפחת אחרחל בן דהרם :
 ויהי יעבץ נכבד מאחיו ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי
 ילדתי בעצב : ויקרא יעבץ לאלהי ישראל לאמר אם
 ברח תברכני והרפית אותי וכלבתי ויהיה ידך עמי ועשית
 מרעה לבלתי עציב ויבא אלהים את אשר שאל : וכלב
 אחי שוחה הוליד את מחיר הוא אבי אשתו : ואשתו
 הוליד את בית רפא ואת פסח ואת תחנה אבי עירנחש
 אלה אנשי רכה : ובני קנז עתניאל ושירה ובני עתניאל
 חתרת : ומעונתי הוליד את עפרה ושירה הוליד את
 יואב אבי גיאי חרשים כי חרשים היו :
 ובני כלב בן יפיה עירו אלה ונעם ובני אלה וקנז :

בני יהלאל זוף ויפיה תיריא ואשראל : ובני עזרא יתר
 ומרד ועפר וילון ומהר את מרים ואת שמי ואת ישכח אבי
 אשתמע : ואשתו היהיה ילדה את ירד אבי גדרו ואת
 חבר אבי שוכו וארז יקוה יאל אבי זנוח וארה בני כהיה
 בתפרעה אשר לקממרד : ובני אשת הוריה
 אחות נחם אבי קעילה הגרמי ואשתמע הפעכה :
 ובני שימון אבנון ורנה בודחן ויה לון ובני ישעי וזחרת
 ובן זוחת : בני שלה בן יהודה ער אבי לכה ולעדה
 אבי מרשה ומשפחת בית ענדת הבן לבית אשבע :
 ויוקים ואנשי כוזא ויואש ושרף אשר בעלו למואב
 וישבי לחם והדברים עתיקים :
 המה היוצרים וישבי נטעים וגדרה עם המלה
 במלאכתו ישבו שם :

זהבקר ונוים ובאו עמים רבים ונוים עצומים והנוים כיהגו והמלכה אשר לא יעברו יאברו ונבהים אם עשקו ונול ומשפט וצדק תראה במדינה ורנבהים
 ונקם סככי העיר בכרזל והלכנון ונבה ערה נא נאון ונבה ורנבה והאולם אשר על פני הארץ ונבה כירם יי ושלפ יראה והנבוה כה אמר יי הסיר ומצנפת הרם
 עטרה ודל מבין חכם בעיניו איש והדל העשיר לא ירבה והדל לא ימעט והרים כה אמר יי הסיר המצנפת והרים העטרה וההרים ואישוב ואשא עיני והנה ארבע

רשי

ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדתי בעצב : וכינה שמו יעבץ ודוגמתו בן חוני
 והרכתי את גבולי כנחלות : והיתה ידך עמי ועשית מרעה : אם היה עמי והכלי
 מרעה : לבלתי עציב : שלח ירעם לי שום ניק ונער ועבד והוא נדר מה שדר :
 ויבא אלהים את אשר שאל : ושלם נדרו ומכאן מביהין המיהה כשפסקין לזקה
 בעבור ש יין יודרין אלה נותנין בלא נדר מדרשו ידוע : וכלוב אחי שוחה : השפחות
 הוא דקמטיב בקנין לשון הע"פ שאין יזכירו למעלה וכן ובני קנז אף על פי שלא
 הזכירו למעלה וכן ומעונתי כמו כן לא הזכירו כי בן דרך כל הספר הוא : אבי עיר
 נחש : שם עיר ותחנה שר עליה : אלה אנשי רכה : בני אשת חין ישבו באותו מקום
 ברכה : ע"ת אנשי רכה המשפחה היתה מכ זה הנשי רכה : ושירה הוליד את יואב
 אבי ביה חרשים : יואב היה שר על עמק שיש בה חרשים וליה אני קורא אותה גיאי
 חרשים כי חרשים היו : פתרון אחר שישבו בגיאי חרשים חרשים היה ועל שם
 נקרא הגיאי : ובני כלב בן יפונה : אמרו רבותינו כלב בן יפונה זה כלב בן חלרון ולמה
 נקרא בן יפונה שפינה מעלת מרגלים והל חממה שהרי ייחס כבר משפחה כלב בן
 חלרון שהרי בן הדרך שמיחם קצת ומלג על משפח' האחרת ואחר כן חופס משפחה
 ראשונה : ובני אלה וקנז כך היה שמו וקנז : ואשתו היהודיה : אשת כלב שנולדה
 מיהודית : ירד אביגדור וגומר : שרי העיירות כדכתיב ביהושע ויקרעם וזנוק
 וחלמול בית צור וגדור ירמות ועללם שוכה ועזקה : ואלה בני בתיה בת פרעה :
 הוי"ו מפרדת בין בני יהודיה ובין בני בתיה : אשר לקח מרד : כלב הוא מרד שמרד
 בעצת מרגלים וכן דרך היחס שאפילו לאחד הומר בני כמו ובני אלה וקנז : בני שלה
 בן יהודה : לפי שעדיין לא ייחסו מייחסו עתה שמסום כבודו של דוד מקדים ליהם
 בני חמר פרץ ורח שמהם ילח גם הוא ועכשיו שייחסם כל משפחות פרץ מחמיל
 לייחסם כל משפחות שלה שהיו באותו הדור : ומשפחות בית עבדת הבין : ליריעות
 המקדש אף הם היו מבני שלה : ויוקים אנשי כוזא עד וישבי לחם : כל אלה בני
 שלה בן יהודה : ויואש ושרף רבותינו אומרים זה מחלון וכליון : והדברי עתיקי :
 פתרו אל תאמר לפי שהמחלני לייחס מאנשי דורינו שכולם היו אחרי בן אלה כולן
 שנאלמו בפסוק זה העתיקים הראשונים שהיו בימים קדמונים : המה היוגרים :
 המה יוקים אנשי כוזא וישבי לחם היו יונרי חומר למלאכ' המלך וגם קדרו למלאכ'
 המלך וגם לכהנים : וישבי נטעים : שהיו עוסקים בנטיעות של מלך : וגדרה
 אומנים גודרי גדר אכנים למלאכת המלך : עם המלך : פתרון היסוד המלך באותן
 העיירות לפי שהיו עושים מלאכתו דוגמא במשפטים בשואל בענין עמו לא ישלם
 כלומר עמו במלאכתו : בני

רקק

ויהי יעבץ נכבד מאחיו ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדתי בעצב : וכינה שמו יעבץ ודוגמתו בן חוני
 ונקם על פי שלח הזכירו בסדר התולדה הזכיר ענינו יעבץ חף על פי שהיה הפוך אל
 הענין כי היה לו לומר יעבץ : הינם מקפידים העברים על זה כמו כח מן יתנו :
 קן מן קניתי : שואל מן מיי שהלתי : ויקרא יעבץ : הווי חשש על שמו שהיה
 מענין עבד כמו שאמר לבלתי עבדי וחשש שלא יבואו עניינו על הנכונה וסיעבד
 בענייני העולם ונדר נדר חס ילליחו השם וברכהו יעשה כך וכך ילח הזכיר הנדר :
 וכן וירד יעקב נדר להמר חס יהיה אלהים עמדי לדעת קצת הפרטים וכן וירד
 ישראל נדר לה' ויאמר חס נתון חסן חס העם וכו' : ועשית מרעה לבלתי עבדי :
 כלומר שתעשה אות עמי שלא תעבד מרעה בעילס ולא יהיה עמי גורם לי שום עבד :
 ועבדי הוא מקור פועל צומד והכנוי והמקור נחמד הין בו פועל ופעול : חויהיה
 פועל יוצא ופי' ועשית עמי להכלילי מרעה לבלתי עבד חותי : וכלוב אבי שוחה חף
 על פי שלח הזכירו בסדר התולדה הזכירו לספר תולדותיו וכן חמלה בספר זה
 בהרבה מקומות כי מקלר היה תולדות : אבי עיר נחש : כמו אבי קרית יערים כי
 מבניו נתישבה העיר הנקראת עיר נחש : אלה אנשי רכה : כל אלה בני כנז
 שהזכיר היו נקראין הנשי רכה על ענין ידוע הנגס : ובני קנז עתניאל חף על פי
 שלח הזכיר קנז הזכיר תולדותיו כמו שכתבנו : אבי ביה חרשים : כמו אבי קרית
 יערים כמו שכתבנו והזכיר לנוה נקראת העיר גיאי חרשים כי חרשים היו : פי'
 הומוני אבן ועץ וירזל כי הכל יקרא חרש : ובני כלב בן יפונה : כבר כתבנו כי דעת
 רבותינו ז"ל שהיה כלב בן חלרון : וחם היתה ביר טוב מתולדותיו מה שלא הזכיר
 למעלה : ובני אלה וקנז : כך היה שמו וקנז ב"ו : וכן עזרה יתר ומרד יספר וילון
 וחרת חם מרים פי' וחרת כמו וחרד וכן עג ברכות הווי כרו יולדי ועל השמו של
 מרד חומר שילדה לו למרד חם מרים ואת שמי וכו' : מרים בן הוי כמו החרשים כי
 הרבה נמלחים בשם אחד זכר ונקר : כמו חציה השת חלרון ועיפה פלגש כלב
 וחרשים רבים וכסף הפס קים מייכות כי וחרת חם מרים על השמו של מרד הוי חומר
 וכן השמו היהודיה ילדה את ירד פי' השמו של מרד : היהודיה מכלל שהראשונה
 שהזכיר לא היתה יהודיה והיא בתיה בת פרעה שהזכיר בסוף הענין : את
 ירד אבי גודר : יש מפרשים : כל אלה אבי חרון ומפרשים גודר : ושוכו : זנוח שם
 הערים שהיו אלה מושלים עליהם והנכון שהם משמעם וכלם שמות בני הילודי
 לכל אחד ואחד וכן תראה במה שהקדמנו שהיו מיחס האב על הבן להודיע ולפרסמו
 שהיה הבן נכבד וידוע מאביו : ואלה בני בתיה בת פרעה : פי' ואלה שהזכרנו
 תחלה מרים ושמי וכו' : היו בני בתיה בת פרעה : אשר לקח מרד : בן עזרא מבני
 כלב בן יפונה : ורז"ל דרשו כי מרד הוא כלב בן יפונה ולמה נקרא שמו מרד שמרד
 זה הזכיר תולדותיו : וכן מנהג הספר כמו שכתבנו ומאשחו שהיתה אחות נחם היו לו אלה הבנים אבי קעילה הגרמי : והשחמיש המעכה : בני שילה בן יהודה : כל
 התולדות שהזכיר עד הנה היו מפרץ ומזרח ומבני שלה לח הזכיר עד עתה : ועתה בהשלימו יחס יהודה הזכיר מבני שלה קצת : ומשפחות בית עבדת הבין : פי' שהיו
 אחת משפחות עובדי פשתים : ויוקים ואנשי כוזא : יש דרשות הרבה באלה השמות : ודרשו יואש ושרף שהם מחלון וכליון : אשר בעלו למואב : שלקח להם נשים מוחביות
 וישבי לחם : שהיו מבית לחם יהודה : וכן בפסוק המה היוצרים הרבה דרשות : ולפי פשט הפסוק כל אלה מבני שלה ומבני בניו ונשי כוזא כולם היו מבניו : ואפשר
 שכוונת הוא כויב' : ויואש ושרף ג"כ מבניו : ופי' נשר בעלו למואב שכללנו עמו מרד : וישבי לחם והיו מבניו : ויש מפרשים כי והדברים עתיקי פי' זה
 שאמרנו כי יואש ושרף בעלו למואב חף על פי שלא נמזר זה בספרי הנכבדים הגה חף על פי שלא תמנחם כחובים בספר מספרי הנבואה : לא האמר ריך ידע כל זה עזרת
 דברים שלא היו בימי כי הדברים מקובלים כלם : המה היוצרים וישבי נטעים וגדרה : יתכן שחומר לאנשי כוזא שיזכר והמר כי אלה אנשים המה היוצרים הידועים שהיו
 יוצרים אומני כלי חרש והיו יושבים חוץ לעיר במקום הנטעים לנטע נטעים ולעבוד האדמה ולעשות שם הכלים : גם בן חילי אחוה המקום היה העפר שלו טוב למלאכת
 החרש והיו יושבים שם ונטעים נטיעות וגודרים גדרות עם המלך במלאכתו וכן היו עם המלך בענין הנטעים והגדרות וישבו שם מפני הכנסת מלאכתם שם :

מנחת ערב

של דוד כפי"ט ע"ג ועוד י"ל שחגורת הרב שייך ספיר כי שמעאל כדאי' במדרש שיסמעאל
 לא ראה לקבל התורה מפני שכחוב בה לא תנזב אמרו כל עמנו של אביהם לסטים דכתיב
 והוא יהיה פרח אדם וכו' ומי שנזבל ביד לייטטים נדון בחרב כמ"ל במסכת סוטה פ"ק גבי דין
 הרבע מיתות לא בעלו מי שכתמיב' הביגה הוכנסר למלכות או לסטין באין עליו וע"כ אמר
 שמגר מרבו כי שמעאל : השלישי לנבשלוס בן מעכה כבולס לא נאמר בן חלא בזה וגם יש בו
 למד נוסף לומר לך שאמרנו גרמה לו כמו שאמר לו חושי הארכי מ"ע יסכת יפת חיר ולא דרשת
 סמוכין דכתיב אמר פרעה יפת חמר פרעה סורר ומורה שכל הנושא יפת חמר סוטה שיא ממנה
 בן סורר ומורה ע"כ חלה אחותו הכחוב בחמו : לעבלה אשתו זו מיכל וקראה אשתו מכני שהיא
 בת מלך ישראל ומה גם מלינו שמילכל הילתו מיתיה כשבקש שאלו להיית את דוד כדאי' בשמואל
 א' סימן י"ט : עד מלך דוד עיין פירש"י בשם הגדולים וכלל דבריהם שלא היה לשמעון חלק
 בארץ והוא תמוה מאד דכי ייקח בספר יהושע איפכא שמעינן לה שזיהי כש"י חלק הארץ ל"ב
 ח' יקים וקח חשיב שמעון בהדיהוותו והרי בפרשת פנחס נזהר ה"ל למנות את ישראל ונח"כ אמר
 לאלה חלק הארץ בנחמה ושמעון מכנה בכלל ישראל וכה"א בפי' מסעי ז"ת הארץ אשר הנחלו
 אלה בגורל וגומר לחשפת המטה ומצי המטה וכ"כ קחשיב נשיא לשמעון שימוד על הגורל עם
 פ' ארבעי נשיא ישראל וקח פנחס מוכיר הקטוב שלא יהיה ללוי חלק בארץ אלא מקומות
 לישוכס

אבן יהי"א

אזינו בחשנם היותו שלם כשמו שלם : בני יהודה אשר ילאו מכרז'ונו' : נראה כי בן חלא
 כתוב עזרא היחסי האלה בקצרה וכן כתבם באשח' חלא' : ודורות דורות ק"ח חשיב : ויקרא
 יעבץ וגו' אס בך תברכני באהבת הנפש המרגשת והוא זהבת המועיל מעושר וכבוד : והרבית
 את גבולי באהבת הנפש הצומחת מהבנים כי הנה נחלת ה' בנים שכר פרי הנטן : והיתה ידך
 עמדי : באהבת הנפש האלהית לירבק עם קונה יוד ה' וחויינו ישפט עליה : ועשית מרע'
 לבלתי עבדי באהבת הנפש המשכלת : כי תעשה שלא אפתעבד בעבור דעה וחסיין וסכלות שהיה
 צי כי אבין בכל ספר וכל דל לא יהיה אכס' לי : גם אכני אעשה שאל ולכן היה נכבד מאחיו : גיאי
 הענינים האלהיים כל עוד כשחתי בני : ויבא ה' לו את אשר שאל ולכן היה נכבד מאחיו : גיאי
 חרשים כי חרשי' היו העומדים בגיאי הוא ולכן נקרא הגיאי הוא כן כי חוינו היה מסבב הערה
 ההיא : ואששו היהודית מלבד הנקרא חרד שמרד המרגלים ילדה את ירד וגו' והוא
 בתיר בת פרעה שנתיהדה ולקחה כלל לאשה : אשר בעלו למואב כי נבדו עליהם והספלים
 כבעל הניביר על אששו ה"שלה לפי' : וכל משפחתם לא הרבו על בני יהודה : ל"כ לא הרבו
 לנטע תמיר אלא בני יהודה : כי אשר ישבו שם היה עד מלך דוד שהיה מיהודה אשר נרשם
 חשס

עברה

עברה

עברה

וַיִּבְרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּבֹד יִשְׂרָאֵל חֲנוּךְ וּפְלוּא חֲצֵרוֹן
 וְכַרְמִי: בְּנֵי יוֹאֵל שְׁמַעְיָה בְּנֵי גֹבְבֵי שְׁמַעְיָ בְּנֵי:
 מִיכָה בְּנֵי רְאִיָּה בְּנֵי כַעַל בְּנֵי: בְּאֵרָה בְּנֵי אֲשֶׁר הִגְלָה
 חֲלֹנָה פְּלֹאֶסֶר מֶלֶךְ אִשְׂרָאֵל הוּא נִשְׂאֵל לְרֵאשִׁי: וְאֲחִיו בְּנֵי:
 לְמִשְׁפַּחְתּוֹ בְּהַתְחִישׁ לְחִלְדוֹתָם הָרֵאשׁ יַעֲיָאֵל וְזַכְרִיָּהוּ:
 וְבָלַע בְּנֵי-עֶזְרָא בְּנֵי-שִׁמְעֵי בְּנֵי-יֹאֵל הוּא יוֹשֵׁב בְּעָרְעָר:
 וְעַד-גַּבְרֵל וְעַד מַעֲוֹן:
 וְלַמִּזְבֵּחַ יָשָׁב עַד-לְבוֹא מַרְכְּרֵה לְמִן הַנְּהַר פָּרַח כִּי מִקְנֵיהֶם:
 רָבו בְּאֶרֶץ גַּלְעָד: וְכִימִי שָׂאוּל עָשׂוּ מַלְחָמָה עִם-
 חַהֲגָרִיאִים וַיְפֹלוּ בִידֵם וַיִּשְׁבוּ בְּאֵהֳלֵיהֶם עַל-כֵּן פָּנִי מִזְבֵּחַ
 לְגַלְעָד: וּבְנֵי-גֵד לְגֵדָם יָשָׁבוּ בְּאֶרֶץ הַבְּשָׁן עַד-
 סִלְכָה: יוֹאֵל הָרֵאשׁ וְשֹׁפֵט הַמִּשְׁנָה וְעֵינִי וְשֹׁפֵט
 בְּכַשְׂן: וְאֲחִיהֶם לְבִית אַבְוִתָּהִם מִיכָאֵל וּמִשְׁלֵם וְשֹׁבַע:
 וְיֹרִי וְעֵזְרָא וְיָעֶזְרָא וְעֵבֶר שְׁבַע: אֵלֶּה בְּנֵי אֲבִיחֵיל בֶּן-
 חֹרִי בֶן-רוּחַ בֶּן-גַּלְעָד בֶּן-מִיכָאֵל בֶּן-יִשְׁשִׁי בֶן-יִחִידוֹ בֶּן-בָּרוּךְ:
 אֲחִיו בְּנֵי-עֲבֵרְיָאֵל בֶּן-גִּזְוִי רֵאשׁ לְבֵית אַבְוִתָּהִם:
 וַיִּשְׁבוּ בְּגַלְעָד בְּכַשְׂן וּבְבִנְיָמִן וּבְכָל-סְנַרְשֵׁי שְׂרוֹן עַל-
 וַיִּזְנוּ:

וַיִּבְרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּבֹד יִשְׂרָאֵל חֲנוּךְ וּפְלוּא חֲצֵרוֹן
 וְכַרְמִי: בְּנֵי יוֹאֵל שְׁמַעְיָה בְּנֵי גֹבְבֵי שְׁמַעְיָ בְּנֵי:
 מִיכָה בְּנֵי רְאִיָּה בְּנֵי כַעַל בְּנֵי: בְּאֵרָה בְּנֵי אֲשֶׁר הִגְלָה
 חֲלֹנָה פְּלֹאֶסֶר מֶלֶךְ אִשְׂרָאֵל הוּא נִשְׂאֵל לְרֵאשִׁי: וְאֲחִיו בְּנֵי:
 לְמִשְׁפַּחְתּוֹ בְּהַתְחִישׁ לְחִלְדוֹתָם הָרֵאשׁ יַעֲיָאֵל וְזַכְרִיָּהוּ:
 וְבָלַע בְּנֵי-עֶזְרָא בְּנֵי-שִׁמְעֵי בְּנֵי-יֹאֵל הוּא יוֹשֵׁב בְּעָרְעָר:
 וְעַד-גַּבְרֵל וְעַד מַעֲוֹן:
 וְלַמִּזְבֵּחַ יָשָׁב עַד-לְבוֹא מַרְכְּרֵה לְמִן הַנְּהַר פָּרַח כִּי מִקְנֵיהֶם:
 רָבו בְּאֶרֶץ גַּלְעָד: וְכִימִי שָׂאוּל עָשׂוּ מַלְחָמָה עִם-
 חַהֲגָרִיאִים וַיְפֹלוּ בִידֵם וַיִּשְׁבוּ בְּאֵהֳלֵיהֶם עַל-כֵּן פָּנִי מִזְבֵּחַ
 לְגַלְעָד: וּבְנֵי-גֵד לְגֵדָם יָשָׁבוּ בְּאֶרֶץ הַבְּשָׁן עַד-
 סִלְכָה: יוֹאֵל הָרֵאשׁ וְשֹׁפֵט הַמִּשְׁנָה וְעֵינִי וְשֹׁפֵט
 בְּכַשְׂן: וְאֲחִיהֶם לְבִית אַבְוִתָּהִם מִיכָאֵל וּמִשְׁלֵם וְשֹׁבַע:
 וְיֹרִי וְעֵזְרָא וְיָעֶזְרָא וְעֵבֶר שְׁבַע: אֵלֶּה בְּנֵי אֲבִיחֵיל בֶּן-
 חֹרִי בֶן-רוּחַ בֶּן-גַּלְעָד בֶּן-מִיכָאֵל בֶּן-יִשְׁשִׁי בֶן-יִחִידוֹ בֶּן-בָּרוּךְ:
 אֲחִיו בְּנֵי-עֲבֵרְיָאֵל בֶּן-גִּזְוִי רֵאשׁ לְבֵית אַבְוִתָּהִם:
 וַיִּשְׁבוּ בְּגַלְעָד בְּכַשְׂן וּבְבִנְיָמִן וּבְכָל-סְנַרְשֵׁי שְׂרוֹן עַל-
 וַיִּזְנוּ:

וראה הכהן אחרי הככם את הנגע והגה: ושמן הפקר עליו ורשע ושטן: והשטן ויראני את הושע הכהן הגדול עומד: ועירים נמלים מיניקות וכו' והעירים
 והאלפים והעירים: ופרה ודוב תרענה יחרו ורכבו וילריהן: והפרה והעניים והפרה: וצרת נעמן תרכב בך ובזרעך לעולם: והצרת ויועף עזרה: וקדש ואימעה אחד קדש
 מוכר: והקדש ואחרי השבעים ששים: ורגלים עינים הייתי לעזר ורגלים: והרגלים וילכו לקברה ולא מצאוה: ושיר כי בימי דוד ואכף:

דרק

רשי

בְּנֵי רֵאוּבֵן בְּכֹד יִשְׂרָאֵל: מַחְמִיל עֵינָה כְּכַרְשָׁא: בְּנֵי יוֹאֵל: דְּרוּת דְּרוּת
 קַחְשִׁיב: אֲשֶׁר הִגְלָה חֲלֹנָה פְּלֹאֶסֶר: קוּדַס לְסַנְחֶרִיב וְכֵן הִיא סְדֻקָּה פּוֹל הִיא
 כְּשֶׁמֶלֶךְ מִנְחָ בֶן-גְּדִי וְכִימִי פָקַח בֶּן-רַמְלִיָּה בַח חֲלֹנָה פְּלֹאֶסֶר מֶלֶךְ הַשּׁוּר וְכִימִי הוֹשֵׁעַ
 בֶּן-אֵלֶּה בַח שְׁלֹמֹסֶר מֶלֶךְ אֲשֶׁר וְכִימִי חֻזְקִיָּהוּ סַנְחֶרִיב וְפִרְשׁוּ רְבוּתֵיהֶם פּוֹל וְכוּלָם
 סַנְחֶרִיב: הוּא נִשְׂאֵל לְרֵאשִׁי: בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהִגְלוּהוּ חֲלֹנָה פְּלֹאֶסֶר: בְּהַתְחִישׁ
 לְחֹלְדוֹתָם הָרֵאשׁ יַעֲיָאֵל וְזַכְרִיָּהוּ: פָּתַח הָרִי לָא יַחֲסִי לָךְ מִן רֵאוּבֵן פִּי אִם קֶלַח
 וְעֵיקַר יַחֲסוּ בְּמִקְוֵי יוֹסֹס עַל דְּבַר יְהוָה לְחַלְכֵי יִשְׂרָאֵל הוּא יַעֲיָאֵל וְזַכְרִיָּהוּ הָרֵאשׁ
 שְׁעַל יֵדן כָּלֵל יוֹסֹס: וְעַד נָכוּ וְעַל מַעֲוֹן: שְׁבִימִים קְדָמוֹת קוּדַס שְׂבָאוּ לִידֵי יִשְׂרָאֵל
 נִקְרְאוּ נָכוּ וְעַל מַעֲוֹן עַל שֵׁם תוֹעֵבוֹת: כִּי בֶן מְנַהֵג הַעַמִּים עַד הַיּוֹם הוּא לְקָרוֹ בְּתֵי
 יִרְאָה: בְּשֵׁם עֵיירוֹתֵיהֶם אֲבָל כְּשָׂאוּ לִידֵי יִשְׂרָאֵל הַסְבוּ שְׂמוֹת כְּדַכְתִּיב וְחַת נָכוּ
 וְחַת בַּעַל מַעֲוֹן מוֹסְבוֹ: שֵׁם כְּלוֹמַר יִשְׂרָאֵל הַסְבוּ שְׂמוֹת וְחַת שְׂבָאוּ לְפִי שְׂלֵחַ נְקִרְאָתָא
 עַל שֵׁם תוֹעֵבוֹתֵיהֶם הַסְבוּ שְׂמָה וְכַמְגִּילָה מִפְרֵשׁ כִּי נָכוּ וְעַל מַעֲוֹן שֵׁם עֵלֶּה הַס:
 עַם הַהֲגָרִיאִים: הַס הַיִּשְׁמַעְלִים וְעַל שֵׁם אֲחִיס קוּדַס הַגְּרִיאִים בְּנֵי הַגֵּר הִיוּ:
 דְּשָׁבוּ בְּאֵהֳלֵיהֶם: שְׁלֵן מְנַהֵג עַרְבִים לִישׁ בְּאֵהֳלֵיהֶם: וְכִימִי גֵד לְגֵדָם יָשָׁבוּ: אֲלֵלָם
 כְּמוֹ וְאֵלֶּה לְגֵדָם: וְהַחִיָּס לְבֵית אַבְוִתָּהִם: בְּמִקְוֵי יוֹסֹס: מִיכָאֵל וּמִשְׁלֵם:
 הַגְּלוּהוּ רֵאשִׁי אַבְוִתָּהִם שֶׁל אוֹתוֹ יוֹסֹס כִּי כָלֵס הַתְּחִישׁוּ בִימֵי יוֹסֹס מֶלֶךְ יְהוּדָה וְכִימִי
 יִרְבַּעַם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: בְּנֵי רֵאוּבֵן וְגַד וְחַלְכֵי שְׂבַע מְנַשֶּׁה מִן בְּנֵי חֵיל וְגו': כְּלוֹמַר כּוּלָם
 נִחְקָבוּ וְעָשׂוּ מַלְחָמָה עִם הַהֲגָרִיאִים: וַיִּשׁוּ וְנִפְישׁ: בְּכִימִי שֶׁלִּישְׁמַעְלָה הַס: וַיַּעֲזְרוּ
 פְּלִיָּסָה: כִּי יִי עֹזֵרָם: וַיַּחֲזִקוּ בִידֵם הַהֲגָרִיאִים וְכָל שְׁעָמָם: אוֹמוֹת אַחֲרֵים
 לְעֹזֵרָם: וְנִשְׁתַּחֲוּ לָהֶם: דּוּגְמַת וַיַּעֲתֵר לָהֶם יי': וַיִּזְנוּ

בְּנֵי רֵאוּבֵן בְּכֹד יִשְׂרָאֵל: מַחְמִיל עֵינָה כְּכַרְשָׁא: בְּנֵי יוֹאֵל: דְּרוּת דְּרוּת
 קַחְשִׁיב: אֲשֶׁר הִגְלָה חֲלֹנָה פְּלֹאֶסֶר: קוּדַס לְסַנְחֶרִיב וְכֵן הִיא סְדֻקָּה פּוֹל הִיא
 כְּשֶׁמֶלֶךְ מִנְחָ בֶן-גְּדִי וְכִימִי פָקַח בֶּן-רַמְלִיָּה בַח חֲלֹנָה פְּלֹאֶסֶר מֶלֶךְ הַשּׁוּר וְכִימִי הוֹשֵׁעַ
 בֶּן-אֵלֶּה בַח שְׁלֹמֹסֶר מֶלֶךְ אֲשֶׁר וְכִימִי חֻזְקִיָּהוּ סַנְחֶרִיב וְפִרְשׁוּ רְבוּתֵיהֶם פּוֹל וְכוּלָם
 סַנְחֶרִיב: הוּא נִשְׂאֵל לְרֵאשִׁי: בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהִגְלוּהוּ חֲלֹנָה פְּלֹאֶסֶר: בְּהַתְחִישׁ
 לְחֹלְדוֹתָם הָרֵאשׁ יַעֲיָאֵל וְזַכְרִיָּהוּ: פָּתַח הָרִי לָא יַחֲסִי לָךְ מִן רֵאוּבֵן פִּי אִם קֶלַח
 וְעֵיקַר יַחֲסוּ בְּמִקְוֵי יוֹסֹס עַל דְּבַר יְהוָה לְחַלְכֵי יִשְׂרָאֵל הוּא יַעֲיָאֵל וְזַכְרִיָּהוּ הָרֵאשׁ
 שְׁעַל יֵדן כָּלֵל יוֹסֹס: וְעַד נָכוּ וְעַל מַעֲוֹן: שְׁבִימִים קְדָמוֹת קוּדַס שְׂבָאוּ לִידֵי יִשְׂרָאֵל
 נִקְרְאוּ נָכוּ וְעַל מַעֲוֹן עַל שֵׁם תוֹעֵבוֹת: כִּי בֶן מְנַהֵג הַעַמִּים עַד הַיּוֹם הוּא לְקָרוֹ בְּתֵי
 יִרְאָה: בְּשֵׁם עֵיירוֹתֵיהֶם אֲבָל כְּשָׂאוּ לִידֵי יִשְׂרָאֵל הַסְבוּ שְׂמוֹת כְּדַכְתִּיב וְחַת נָכוּ
 וְחַת בַּעַל מַעֲוֹן מוֹסְבוֹ: שֵׁם כְּלוֹמַר יִשְׂרָאֵל הַסְבוּ שְׂמוֹת וְחַת שְׂבָאוּ לְפִי שְׂלֵחַ נְקִרְאָתָא
 עַל שֵׁם תוֹעֵבוֹתֵיהֶם הַסְבוּ שְׂמָה וְכַמְגִּילָה מִפְרֵשׁ כִּי נָכוּ וְעַל מַעֲוֹן שֵׁם עֵלֶּה הַס:
 עַם הַהֲגָרִיאִים: הַס הַיִּשְׁמַעְלִים וְעַל שֵׁם אֲחִיס קוּדַס הַגְּרִיאִים בְּנֵי הַגֵּר הִיוּ:
 דְּשָׁבוּ בְּאֵהֳלֵיהֶם: שְׁלֵן מְנַהֵג עַרְבִים לִישׁ בְּאֵהֳלֵיהֶם: וְכִימִי גֵד לְגֵדָם יָשָׁבוּ: אֲלֵלָם
 כְּמוֹ וְאֵלֶּה לְגֵדָם: וְהַחִיָּס לְבֵית אַבְוִתָּהִם: בְּמִקְוֵי יוֹסֹס: מִיכָאֵל וּמִשְׁלֵם:
 הַגְּלוּהוּ רֵאשִׁי אַבְוִתָּהִם שֶׁל אוֹתוֹ יוֹסֹס כִּי כָלֵס הַתְּחִישׁוּ בִימֵי יוֹסֹס מֶלֶךְ יְהוּדָה וְכִימִי
 יִרְבַּעַם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל: בְּנֵי רֵאוּבֵן וְגַד וְחַלְכֵי שְׂבַע מְנַשֶּׁה מִן בְּנֵי חֵיל וְגו': כְּלוֹמַר כּוּלָם
 נִחְקָבוּ וְעָשׂוּ מַלְחָמָה עִם הַהֲגָרִיאִים: וַיִּשׁוּ וְנִפְישׁ: בְּכִימִי שֶׁלִּישְׁמַעְלָה הַס: וַיַּעֲזְרוּ
 פְּלִיָּסָה: כִּי יִי עֹזֵרָם: וַיַּחֲזִקוּ בִידֵם הַהֲגָרִיאִים וְכָל שְׁעָמָם: אוֹמוֹת אַחֲרֵים
 לְעֹזֵרָם: וְנִשְׁתַּחֲוּ לָהֶם: דּוּגְמַת וַיַּעֲתֵר לָהֶם יי': וַיִּזְנוּ

אבן יחייא

מנחת ערב

לְשׁוֹר כְּמוֹ הָאֵרוֹן כְּשֶׁהִבְיָאוּ מִבֵּית עֹזֵד אֲדוּם: מְכִי הַקְּהָתִי הַיּוֹם הַמְּשׁוֹרֵר: וְאִסְף מְכִי
 גְּרָשׁוֹם עַל יַחֲמוֹ: וַיִּחַן מְכִי מִרְיָעַל שְׂמָלוֹ: וְשָׂר הַלְוִיִּים הִיוּ מְסַמְּתִים שָׂר עֲבוֹת הַמֶּלֶךְ:
 וְאֵלֶּה בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים הַגְּדוֹלִים שְׁמִשְׁשׁוּ עַד זְמַן שֶׁשְׁלֹמֹה בָּנָה הַבַּיִת: וְאֵלֶּה מוֹעֲבוֹתָם לְבְנֵי אֶהֱרֹן
 אֲשֶׁר בָּא מִשְׁפַּחַת הַקְּהָתִי וְגוֹמַר הַגֵּה יֵשׁ הַבְּדֵל בְּשָׂמוֹת וְנַעֲבִינִים אַחֲרֵים טוֹה שְׂכֻחוֹתָא לְאִשְׁרֵי
 כְּחוֹב בְּסִפְרֵי הַיּוֹשֵׁעַ: וְאִין לְתַחֲמוֹתָא זֵינן כִּי בְרוּךְ הַיּוֹם כְּפָתַחוּ הַשְׂמוֹת וְהַעֲבִירִים: וְעוֹרָא
 כְּתַב הַיּוֹסֵפִי אֲלֵהָ לְפִי אֲשֶׁר מֵאָז בְּסַפְרֵים זְעִיר כָּאן וְזֵעִיר כָּאן וּבְקִיָּצוֹ: גְּלִפְיָךְ הַיּוֹסֵפִי שְׂחַסְפֵר
 הוּא בְדִילוֹב בְּרוּךְ הַמְּקוּמוֹת וְכֵלִי סֵדֵר וְלָקַח אֲשׁוּר לְאִבְד הוֹמֵן כְּהִנְחָת הַיּוֹסֵפִי אֲלֵהָ עַל מְתוּכָתָם
 אֲשֶׁר הוּא מְהַנְּחֵם רַק לְעֹבֵד עֲלֵיהֶם כְּעוֹבֵד עַל דְּכַדִּי הַסֵּפֶר הַתְּמוֹת: הַיּוֹסֵפִי לְכָל: כִּי סֵךְ
 הַכֹּ"כ אֵלֶּף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: וְסֵךְ הַל"ו אֵלֶּף כְּלָלֹו בְּסֵךְ הַגְּדוֹל סֵךְ אֵלֶּף גְּבוּרֵי חֵילִים: אֲשֶׁרִיאֵל
 אֲשֶׁר יָלְדָה: מִסֵּר אִמּוֹ הַגְּבוּרָה אֲשֶׁת מְכֻשָׁה: וְאִמָּתָם פְּלִגְשׁוּ-יְלֵדָה אֶלֶּיךָ אֶת מְכִיר: וְשֵׁם אֲחוֹתוֹ
 מְגַלְעָד מַעֲכָה: הִיא הַיְתֵבָה אֲשֶׁת מְכֻדָּה וְאֲחִירָא בַח חֲמִין אֶל כַּת מְכִיר אֲבִי גַלְעָד: וְשֵׁם
 הַבֶּן הַשְּׂנִי מְכִיר הִיא לְעִמָּד אֲבִי הַבְּנוֹת הַשְּׂבוֹת חֲלָה כּוּפָה וְגו': מַעֲכָה אֲשֶׁת מְכִיר:
 קַצ ("*) 90

בְּמַרְשָׁא כִּי בְּקִינֵיתוֹ הַכְּבוֹד וְכִימִי הַכְּבוֹד שֶׁל יַעֲקֹב מַעֲשׂוֹ נִיתָן שִׁיעֲקָב הִיא מוֹשֵׁל בְּאֲחִיו
 עַשׂו הַגְּדוֹל מִמֶּנּוּ וְכֵל זֶה נִתָּן יַעֲקֹב לְיוֹסֵף כְּדַכְתִּי וְאֲבִי נִתְּנִי לָךְ וְגוֹמ': אֲשֶׁר לְקַחְתִּי מִיד הַחַמְרִי
 וְגוֹמַר וְכֵן כְּמִסֵּר בִּיד יוֹסֵף זְרֵעוֹ שֶׁל עֵשׂו וְלֹא נִמְסַר בֶּן-בִּיד שָׂר אֲחִיו: וְהַרְבֵּי בַעַל חֲלוֹדוֹתֵיהֶם
 כְּתַב לְפִי יוֹסֵף יָבֵא עַם עֵשׂו לְדוֹן לְמַה שְׂשִׁית רַע לְאֲחִירָא יַעֲקֹב כְּמוֹ שֶׁאֵת בְּנֵי עֲבוֹדָה מִמֵּת
 אֲחִירָא יַעֲקֹב תִּסְכַּף גּוֹשָׁה וְכִכְרָה לְעוֹלָם וְאִין לוֹ פִּה לְהַשִּׁיב לוֹ שְׂלֵחַ יוֹכֵל לֹמַר לוֹ אֲחֵה עֵשִׂית רַע
 לְאֲחִירָא יַעֲקֹב הַס עֵשׂו לוֹ רַעָה וְהוּא שֵׁלֵם לָהֶם טוֹבָה תַּחַת רַעָה אֲבָל שָׂר בְּנֵי יַעֲקֹב שִׁינְסוּ
 לְדוֹן עַם שְׂשִׁית מְדוּעַ עֵשִׂית רַעָה לְאֲחִירָא יֵשׁ לָהֶם ג' כ' אֲחֵם עֵשִׂית רַעָה לְיוֹסֵף אֲחִיוֹס
 וְהִכִּי אִי' נָשִׂי בְּתַחמוֹתָא: עוֹד יי' כִּי שְׂחַמְרוֹ הַמְּפָרְשִׁי ז' שֶׁהַעֲטַם שְׂמַר עֲשׂוֹה בְּכוֹרָה לְיַעֲקֹב
 הוּא שְׂשִׁית יַעֲקֹב יַעֲזִיר וְהִיא מְתִירָא שְׂחַמְרוֹ הוּא יַעֲזִיר וְהוּא הַעֲזִיר וְהִיא יַעֲקֹב
 כִּסֵּף הַתַּחַת יַעֲקֹב הוּא הַעֲזִיר ע"כ מְכַר בְּכוֹרָתוֹ כִּדִּי שִׁיעֲקָב כִּדִּי הַרְבּוֹה הַעֲזִיר וְהִיא יַעֲקֹב
 כִּסֵּף הַתַּחַת יְדוּע' אֲמַר כְּתוּב אִם לֹא יִסְחָבוּ לְעִירֵי הַלָּאן ר' ל' שְׂוֹסֵף הוּא עֲזִיר מִלְּחִיו יֵבֵא
 וְיִסְחָבוּ כִי אֲעִל' שְׂוֹסֵף: נִיתָן הַכְּבוֹרָה מ"מ קוֹרָא הַכְּתוּב לְעִיר כְּסוּבֵן יַעֲקֹב אֲעִלְשָׁקָה
 הַכְּבוֹרָה מַעֲשׂו מ"מ עֵשׂו הוּא הַרְבּוֹה וְהַגְּדוֹל יַעֲקֹב הוּא הַעֲזִיר וְכִדְלִי' בְּמַדְרַשׁ שְׂעוֹס מוֹנֵה לְחַמְה
 יַעֲקֹב לְגַלְעָד דְּרַךְ אֲרֵץ שִׁיבָה הַגְּדוֹל מוֹנֵה לְגְדוֹל וְקַטָּן הַרְבִּי שְׂקִירָה לְעֵשׂו גְּדוֹל יַעֲקֹב הוּא
 הַעֲזִיר

דברי הימים א ה

ואליעזר וצלתיו ואלילאל: ועדיה וזכריה ושמרת בני שמעי:
 וישפון ועברואליאל: ועבדון וזכריה: וחנניה ועלים
 ועננתיה: ויפדיה ופניאל בני יששק: ושמשרו ויחזקיה
 ועתליה: וערשיה ואליה וזכרי בני ירחם: אלה
 ראשי אבות להלרותם ראשים אלה ישבו בירושלם:
 ובגבעון ישבו אבי גבעון ושם אשתו מעכה: ובנו הבכור
 עבדון וצור וקיש ובעל ונדב: ונדור ואחיו וזכר:
 ומקלות הוליד את שמאיה ואף המה נגד אחיהם
 ישבו בירושלם עם אחיהם:
 ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול
 הוליד את יהונתן ואת מלכישוע ואת אבנר ואת
 אשבעל: ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את
 מיכה: ובני מיכה פיתון ומלך והארע ואחו:
 הוליד את יהועדה ויהועדה הוליד את עלטא ואת עזמות
 ואת זמרי וזמרי הוליד את זמרי: ומוצא הוליד את
 בנעה רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו:

ח ובנימן הוליד את בלע בכורו אשבל השני והיה לו
 ואחרת השלישי: נוחה הרביעי ורפא החמישי: והיו לו
 בנים בלע ארוגרא ואביהוד: ואבישוע ונעמן ואחוח:
 וגרא ושפון וחורם: ואלה בני אחוד אלה הראשי
 אבות ליושבי גבע ויגלום אל מנחת:
 ונעמן ואחיה וגרא הוליד את עזאואת
 אחיה: ושחרים הוליד בשרה מאבן שלחו אתם
 חושים ואת בעראנשו: ויולד מן חרש אשתו את יובב
 ואת צביא ואת מישה ואת מלכם: ואת יעון ואת
 שביה ואת מרמה אלה בני ראשי אבות: ומחשים הוליד
 את אביטוב ואת אלפעל: ובני אלפעל עבר ומשעם
 ושמר הוא בנה את אונו ואת לד ובנתיה: וכרעה ושמע
 המה ראשי האבות ליושבי אילון המה הבריהו את יושבי
 נת: ואחיו ששק וירמות: וזכריה וערד וערר: ומיכאל
 וישפה ויוחא בני ברעה: וזכריה ומשלם וחקי ויחבר:
 וישמרי וזליאה ויובב בני אלפעל: ויקים וזכריה וזכרי:

ולאצל

וזאת ההיה המנפה אשר ינוף: לחלם והעטרות תהיה לחלם ולטוביה ולירעה: לחלם וכן אחי וצופה: מחולל והוא מחולל מפשעיו מרכא: מהולל לשחוק אמרת מהולל: נחם
 ונחמלך נחם את העם: נהה בן אדם נהה על המון מצרים: פרחח על ימין פרחח יקמו: פרחח וזה מעשה המנורה מקשה זהב: יחרי אלה בני אביחל: יהרי ובני יהרי רגם
 ויוחס: הרות על הלוחות: הרות כה אמר יי על שלשה פשעי עמון:

רשי

ובנימן הוליד את בלע בכורו: כבר יחסו לעיל ולפי שרצה ליחס עד שאל המלך
 מתחיל ליחס מבנימן ושמות אחרים קוראים כחן וכל היחס למפרע והרובה לדקדק
 רוב ערי הלויים ומרשיהם האמורים כחן למפרע הן ביהושע כי עורא ספרים מנח:
 ויגלום אל מנחת: מי הגלם ומפרש אחריו בפסוק ונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם:
 שם מדינה היא כדכתיב הרוחה מלי המנחות וכתיב וחלי המנחת:
 ושחרים הוליד: הוא היה אחד מן הגולים ולאחר ששלחו אותו מן בגלות הוליד את
 אלה: מישים ואת בעראנשו: כך היו שמותיהם של נסיו: ומחשים היליד ואת
 חשים אשתו שהזכירה למעלה ולפי שהפסיק בחדש אשתו: ואחיו ששק: כל חלם
 בני אלפעל: ע"ה ועיקר מן אחיו וששק עד ויחא כל אלה בני ברעה ומזכיריה עד
 יובב כל אלה בני אלפעל ומן ויקים עד ושחרת כל הלה בני שמעי: ובגבעון ישבו
 אבי גבעון: פרעה זו עד כל אלה בני אלל כחוב שני פעמים בספר זה וכן פרעה
 היושבים הראשונים אשר באחוותם בעריהם ופרעה ומן הכהנים ידעיה בן יהוידע
 כמו כן בספר עזרא דכתיב ואלה שרי המדינה וזהו שמפרש בסוף מגלה ירושלמי ב'
 ספרים מנח עזרא ספר מעשים ספר זאטיים ספר האחים ובעלו דברי האחד וקיימן
 דברי השנים וכן מנחו הרבה ספרי ייחוסין כשמלאו ג' או ה' בעלו המועט וקיימן
 המרובים וכשמלאו ז' או ט' כמו ובגבעון ישבו אבי גבעון הוצרך לכתוב שני פעמים
 שאין סדר ייחוסן שיהיו וכן היושבים הראשונים מלא זוגות וחלוקים זה על זה כבבוקו
 שני פעמים בכלן ובספרו ולמה לא כתב שתייהן כאן אות' שבועורא ואלה ראשי המדינה
 ונומר ולפי שייחס לשם עד ואלה הכהנים והלויים ומיחס עד ידעיה שהיה לאחר עזרא
 ומה ענין לפרש ולייחס ככהן בדברי הימים דורות יחד ולאחר עזרא כי חס אותם
 שהיו בבית ראשון ובפרעה האחרת של ובגבעון ישבו וגומר ועוד אמרו חכמים בספר
 ולאכל ששה בני תליסר אלפי גמלי טעיני מדרשות: וכל

רדק

ובנימן הוליד את בלע בכורו אשבל השני: אמר אשבל השני ולא היה אלה שלישי
 כי בני בנימן בלע ובכר ואשבל וכן אמר למעלה בלע ובכר: הלא לפי שנת זכר
 בכר אמר אשבל השני ולא זכר בכר הנה כמו שלא זכרו גם כן בסדר פנחס לא בלע
 משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשכלי: ובסדר יוגש חליו זכר' בנים לבנימן
 ובסדר פנחס לא זכר כי חס חמשה אולי הם היו ראשי משפחות לבנימן לפיכך לא
 זכר הנה ג"כ בכר: אע"פ שזכר אותם בספר הראשון: ובסדר יוגש גם כן זכר
 ארד ונעמן ובני בנימן ובסדר פנחס זכרם בבני בלע: ואפשר כי בסדר יוגש זכר
 בני הבנים עם הבנים או מה שזכר בסדר פנחס ויהיו בני בלע ארד ונעמן שקרא בלע
 שם בניו כשם אחיו גם שנה זכר השמות בסדר פנחס ממה שזכרם בסדר יוגש כמו
 שצעה בס' הזה וזולתו בהרבה מקומו כמו שכתבתי ור"ל אמרו כי אותם משפחות
 שחסרו בסדר פנחס כלו במדבר בדבר בלעם: ומה יאמרו בכר שלא זכרו בסדר
 פנחס וגו' בזה הספר למעלה הוא ומשפחתו ומספרם שהיו בימי דוד: ויגלום אל
 מנחת: פי' אלה ראשי האבות הגלו יושבי גבע אל מנחת: ואחר כן זכר יהיה מן
 הרשים שהגלם והם נעמן ואחיה וגרא: והגלות הזה לשון שלטון כלומר הניעום
 ושלטון מתקומם שהיה גבע אל מנחת: וכן גם גולה אלה לשון שלטון וכן כל לשון
 גלות חפא ערובם שלטון השבי: ושחרים הוליד בשדה מואב: שחרים זה הוא
 מחולדות בנימן ואע"פ שלא זכרו כמוהו רבים בספר שהלך לגור בשדה מואב מפני
 הערב או מפני מקרה אחר והוליד בן מן שלחו אותם: והוא שם אשתו האחת: ומשים
 השנית: ובערא השלישית: שלשון נסיו: ואומר משלשמן הוליד ומן שלחו עומד
 במקום שנים כאלו אמר מן שלחו אותם ומן חשים: ואת בערא: כמו מן בערה כמו
 בנחתי את העיר שפיר מן: וזכר חולדות שתי נשים ולא זכר חולדות בערה: אולי
 לא נכבדו וראשים כי אלה שזכר היו ראשי האבות כמו שאמר: מדע אשתו הוא
 שלחו חס שזכר: וי"מ מן שלחו אותם: מעת שלחו אותם שחרים: אותם שהגלה

הוא חלם הנביא: וחרב שמות היו לו: ואלו השמות מפרשים עליו כמו שלחוב בדרש ההוא: ומבני בנימן היה כי אלה החולדות חולדות בנימן הם כמו שהלך ח"כ
 לדברי בעל הדרש הזה מנחת חינו אליהו: ומנחת ג"כ בסדר אליהו רבא וז' אמר להם אליהו רבתי עד מה אתם חולקים עלי איני אלא מזרעה של רחל: אמרו לו חן
 סימן לדברך אמר להם לא כן כתוב בספר יחוס ואלה זכרי בני ירום: אלה ישבו בירושלים: כי ירושלים מקלתה היתה לבנימן ומקלתה ליהודה: ואלה שזכר עד עתה
 מבני בנימן ישבו בירושלים: ובגבעון ישבו: בגבעון היתה עיר לבני בנימן כמו שאמר בספר יהושע: ואולי אבי גבעון זה בנה אותה ונקראת על שמו: או שמו המיוחד
 היה יעזאל כמו שזכר אותו למטה בפעם השנית בזכור זה היחס וקראו אבי גבעון שהיה גדול העיר הנקראת בגבעון ובעל נדב לא זכרם בפעם השנית זכרם בעל נדב וזכר
 ואף המה נגד החיים: אע"פ שלא היתה עיקר ישיבת אלו בירושלים גם הם ישבו עם אחיהם בירושלים: וזכר הוליד את קיש ובספר שמואל אמר כי אביאל אבי קיש וזכר היה
 אחי קיש בן אביאל והיה אבי אבנר: וכן אמר בפסוק אחר אבנר בן נר דוד שאול והנה הוא אומר: כי נר היה אבי קיש אבי שאול ואף בפסוק שלמטה אומר וקיש ובעל נר
 ונדב ידמה כי אחים היו כר וקיש: וזה נוכח לאמר כי קרא נר לשם בנו קיש כשם אחיו: ויתכן לפרש כי אביאל הוא נר ושני שמות היו לו וקרא שם בנו נר כשמו והוא אבי
 אבנר והוא שקרא נר שם בנו אבנר ר"ל שם אביו שהוא שמו נר: וכן מלאתי בדברי רז"ל זיקרא רבא אמר רבי שמעון בן לקיש כתוב אחד אומר ונר הוליד את קיש וכתוב
 אחד אומר קיש בן אביאל: הא כיצד אביאל שמו ועל שהיה מדליק נרות במבואות האפלים נקרא שמו נר: את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אשבעל: אבי נדב הוא ישיבי
 שזכר בספר שמואל: וכן קורא אותו שם אבנר ר"ל שם אביו שהוא שמו נר: ונעל ובעל ובעל ובעל נקרא בשם כמו שנאמר וינורו לבשת:
 וכן אמר שמה מזכרות לבשת מזכרות לקטר לבשל: וכן גודעון נקרא ירובעל: ונקרא ירובעל על מה נקרא שמו כן: וכן יהונתן בשמו זכר אותו
 מפיבשת והנה מריב בעל הנה בעל במקום בשת ומריב במקום חמי כי קרובים הם כי המדינה על פה הוא ונקראו כן על ענין ידועה אללם לא נודע אללם: ומריב בעל
 הוליד את מופה: מיכה זה ג"כ נזכר בספר שמואל שהיה בן מפיבשת:

מנחת ערב

מהנהו דאזני לבן עדו בחיים: והתייחסם בצבא למדו מזה ב' קדושים שאין יולדו למלחמת
 בית דוד אלא מיוחסו שישאל ונעמא מפי כדי שמה זכותם וזכות אבותם מסייעתם ועוד
 מדכתיב כי ה' אליה מחילך בדרך להצילך וגומר וכו' א"כ ה' חלם הכהן עמכם
 וגומר ר"ל אין הסכינה שורה אלא על המייחסין שבישראל: וזכר הוליד את קיש וגומר חז"ל
 צדקה סדר לו חרש' כל שאלו לא זכה למלוכה לא ע"ה שהיה זקינו מדליק נרות לרבים וע"כ כתיב
 ונר היליד את קיש וכתב קיש בן אביאל הא כיצד אביאל היה שמו וע"ה שהיה מדליק נרות לרבים
 זכה ונקרא שמו נר והקשה ב"ה תימא מאיר עומיה שלא זכה רק בשביל זקינו והלה נאמר ב'
 בן שנה שאלו במלכו או"ל כן שנה שהיו בו העם ואמרם לא נחשבה מלכותו מפני שלא היה
 צו דופי ואמר שהיה זקין מדוד: וע"ה מה ענין המלוכה להדלקת נרות ולמה נשמר זכות
 לבן בנו ולא לו או לבנו ו"ל שפניו של יקיים דברו בעמלק כראוי למלך לא זכות
 זכותו מספקת למלך לזני שזכר שפת עמו זכות וקנו שהיה מועיל לרבים ולכן כיהנה לו המלך
 ע"ה יזכה הרבים אשר יולדו ואשר יבא ויושיע' מלמדים וקנו שהיה מליל הרבים מלכודות
 ומה שאמר אביאל היה פקוד' ש' צדקה שכתוב בשמואל ונר אבי אבנר בן אביאל דמשת דר' ב'
 הגי'

אבן יחיא

כי גם בלילה לא שכב לבו כלי לחזו דרך להנהיג עמו הכהנה טובה וישרה: וזכר עמיהם
 זרית לכפי ה' להכהי' נדק וללום מלמחם: והם קבלוהו עליהם לחן וימחלוהו אשר החסידה
 היא אות המלוכה: כי כאשר השמן הוא עולה על כל המשקים ככה המלך הוא דאש עולה
 על כל האנשים: וכאשר השמן מתקיים ומן רב ככה המלך עם זכורו הוא מתקיים ומן
 רב: וי"ל דוד וזמר כאשר הומלך דוד שהיה המלך האמיתי מעם אשר בחר דוד: תקף שם
 ה' בלבבו שילך ללכות את ירושלם היא עיר ה' אשר בחר בה לשום שמו שם כלי שיהיה חולך המלך
 אשר בחר בו על עם ה' ובעיר ה': ויטב דוד במלך הוא ציון ויטב העיר בסניבתייה מן
 המילוא ועל הסניב: הסניב הוא חומת העיר: ומילוא הוא גובה מעפר אשר עשו אנשי
 יבום רחוק מחומה וסניבתייה כדי להלחם עם פס האויבים: ולדוד הרחיב ירושלם ונכה בתים
 ציון המילוא והחומה: ויזכר יחיה את שאל העיר ויתקן את אשר עתו העם והרבו בעל
 המלחמה: ואלה ראשי הנבזרים ונומר הם אותם אשר סדר יד וישיחיהו דוד על חמשתו ואלה
 השם:

דברי הימים א יא שפה

ואחריו אלעזר כדודו האחותי הוא בשלושה הנכרים :
 הוא היה עסדר בפי דמים והפלישתים נאספושם
 לפלחמה ותהי חלקת השרה מלאה שעורים והעם נסו
 מפני פלשתים : ויתצבו בתוך החלקה ויצילו ויבואת
 פלשתים וישעיהו תשועה גדולה : וירדו שלושה מן
 השלושים ראש על הצר אל דוד אל מערת עדלם ומחנה
 פלשתים חנה בעמק רפאים : ודוד אז במעודה
 ונציב פלשתים אז כבירת לחם :
 ויתאו דוד ויאמר מי ישגני מים מכור בית לחם אשר
 בשער : ויבקעו השלושה במחנה פלשתים וישאכרמים
 מכור בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה
 דוד לשתותם ונסך אתם ליהוה : ויאמר חלילה לי מאלהי
 מעשות זאת הרם האנשים האלה אשתה בנפשותם כי
 בנפשותם הביאום ולא אבה לשתותם ארה עשו
 שלשת הגבורים : ואבשי אחיו ואב הוא היה ראש
 השלושה והוא עורר את חניתו על שלש מאות
 חלל ולא יישם בשלשה :

אתה תרעה את עמי את ישראל ואתה תהיה נגיד
 על עמי ישראל : ויבאו כל זקני ישראל אל הפלך
 חכרונה ויכרת להם דוד ברית בחכרון לפני יהוה וימשחו
 את דוד למלך על ישראל כדבר יהוה ביד ישמואל :
 וילך דוד וכל ישראל ירושלם היא יבוס ושם היבוס ישבו
 הארץ : ויאמרו ישבי יבוס לדוד לאתבוא הנה וילכד
 דוד את מצרת ציון היא עיר דוד : ויאמר דוד כל
 סכה יבוס בראשונה יהיה לראש ולשר ויעל בראשונה
 יואב בן צרויה ויהי לראש : וישב דוד במצד עלבן
 קראלו עיר דוד : ויבן העיר סביב טחפוליא וער
 הסביב ויואב יחיה את שאר העיר : וילך דוד הלך
 וגדול והיה צבאות עמו : ואלה ראשי הגבורים אשר
 לדוד המתחזקים עמו במלכותו עס כל ישראל להמליכו
 כדבר יהוה על ישראל :
 ואלה מספר הגבורים אשר לדוד ישבעם
 כן חכמוני ראש השלושים הוא עובר את חניתו על שלש
 מאות חלל כפעם אחת :

מן

וגדול ח' בקריאה וסמ' ותבוא אביגיל אל נבל : ויאמר המלך אל עבדיו : מאין כמוד יי' גדול אתה תנינא דפסוק : קטן גדול שם הוא ועבד : וילך דוד הלך וגדול : וחברו
 דס' כי האיש מרדכי הולך וגדול : כי מרדכי היהודי שש' למלך : אלה עשו שלשת הגבורים : הגבורים ז' מ' ל' בקריאה וסמ' ונתן רנבויא ושפעי ורעי והגבורים : ואת נתן
 הגבאי ונבניהו ואת הגבורים : עלו הסוסים והתהללו : אלה עשו שלשת הגבורים : ואת כל צבא הגבורים : ויקהל דוד את כל : כמגדל דוד צוארך :

דרק

מן המלוא ועד הסביב : מלוא הוא מקום סמוך לחומה ואותו המקום הוא רחב
 להאסף העם שם לפי נקרא מלוא כמו האספו מלוא : וממנו ולפני בנה עד סביב
 המגדל וזהו הסביב : וזהו שאמר בספר שמואל מן המלוא וביתה : כלומר מן
 המלוא ולפני : ושלמה בנה אותו המלוא הוא שחומר שלמה בנה את המלוא וכו' :
 ויואב יחיה חם שחר העיר : פי בנה שחר העיר שהיתה הרים ולשון חיות על הבנין
 הוא לשון שחנה : וכן החיות החכמים מערמות העפר : וכן וירפא את מוצח השם
 ההרים על דרך השחנה : ישבעם בן חכמוני : ובספר שמואל יושב בשבת תחכמוני
 אפשר שחביו היה ש : תחכמוני כמו שחומר כאן בן תחכמוני וכו' זה שמו עדינו :
 והיה יושב בשבת עם המלך שהיה מיועליו וזהו שנקרא שמו ישבע' שהיה יושב בעלה
 עם המלך נגד העם אז על עניני העם : ומה שאמר על שחנה מאות והנה הוא
 אומר על שלש הרים : האחד הוא הומר על האב והאחר על הבן : ואפשר שאמר
 שניהם על אחד חלה ששחמים מלחמות היה באחת עורר חניתו על שלש מאות
 ובאחרת על שחנה מאות : היה בשלשה הגבורים : היו בן תחכמוני ואלעזר בן
 דוד ושמו בן אבא : ובזרת חלעזר לא זכר הנה : ובספר שמואל זכר הוא קס ויך
 בפלשתים עד יגיעה ידו : ומה שאמר הנה הוא היה עם דוד בפס דמים : חינו
 אומר על הכעור כי חס על שמה כמו שאמר שם בשמואל על שמה ויחילב בתוך
 החלקה : ומה שאמר הוא ולא זכר שמה אחר שזכר שלשה הגבורים ושמה היה הגבור
 השלישי הרי כאלו זכרו : ואפשר כי גם חלעזר היה עמו לפי שאמר הנה ויחילבו
 בתוך החלקה : אבל שמה עיקר אותה המלחמה : כמו שחומר בספר שמואל : בפס
 דמים : ובספר שמואל אחר באפס דמים במלחמה גלית הפלשתי : וכן המלחמה
 הזאת היתה באותו מקום ובספר שמואל אחר בזה המלחמה : ויהספו פלשתים לחיה
 והוא לשון עיר פרוי שאין לו חומה : ואותו מקום היתה נקראת אפס דמים או פס
 דמים כי הכל אחד : והיה חלקת השדה מלאה שעורים : ובספר שמואל אחר מלאה
 עדש' אפשר כי עמרי' היתה מלאה : כי החלקה כבר נקראה : חלה שאספו בתוכה
 עמרים מהשדות אחרים והיו אותן העמרים מעדשים ומשעורים והיתה מלאה מהם
 ואמר הנה מלאה שעורים ושם מלאה עדשים : וירדו שלשה מהשלשים ראש
 מהשלשים שהיו ראשי הגבורים אשר לדוד : על הגור : אחר וירדו ואמר על הגור :
 כי במקום שהיו בו שירדו ממנו היה גבה על הגור אשר במערת עדולם : וכן
 וירדתי על ההרים וירד הסלע :

מן

וגדול ח' בקריאה וסמ' ותבוא אביגיל אל נבל : ויאמר המלך אל עבדיו : מאין כמוד יי' גדול אתה תנינא דפסוק : קטן גדול שם הוא ועבד : וילך דוד הלך וגדול : וחברו
 דס' כי האיש מרדכי הולך וגדול : כי מרדכי היהודי שש' למלך : אלה עשו שלשת הגבורים : הגבורים ז' מ' ל' בקריאה וסמ' ונתן רנבויא ושפעי ורעי והגבורים : ואת נתן
 הגבאי ונבניהו ואת הגבורים : עלו הסוסים והתהללו : אלה עשו שלשת הגבורים : ואת כל צבא הגבורים : ויקהל דוד את כל : כמגדל דוד צוארך :

רשי

אתה תרעה את עמי : על זה אמר דוד יי' רועי לא אחסר אתה אומר לי
 אתה תרעה מה אני יכול לרעות אין הדבר חלף בי חלא יי' רועי לא אחסר וגם
 אני לא אחסר לכם ודוגמה בשמואל אז נשבעו אנשי דוד לו לאחר לא חלה עוד
 חתנו במלחמה ולא חכב' את כרי ישראל אחר להם דוד כי אתה נרי יי' ויי' יגיה
 חשבי : ויכרות להם דוד ברית : כאותו ברית שכרת יהוידע דבחיב
 ויכרות יהוידע את הנרות בין יי' ובין המלך ובין העם להיות לעם ליי' פתרון
 להיות ליי' עבדים וגם בין המלך ובין העם להיות לו לעבדים כמשפט המלך
 וגם המלך לעשות כחוק לעבדיו ללחום מלחמותם : לפני יי' והלא
 לא היה המשכן בחברון חלה מהו לפני יי' כל מקום שעושין תנאי או כורתין ברית
 המקום שם הוא דוגמה בפתח לפני יי' במלפני דוגמה ומעלה מעל ביי' וכימש
 בעמיתו כמפ' בחורף כהנים : וילך דוד ויומר : הלך מיד למלחמה כשהמליכוהו
 כל ישראל שלא יאמרו ישראל כל היולחמות שעשה דוד ביתי שאלו כונח מולו של שחול
 היה ועתה דואב להלחם לכך הלך מיד למלחמה : ויהמרו יושבי יבוס לדוד לחטא
 הנה : אינו מפרש כאן למה ובשמואל מפרש ויהמר לדוד לא חטא הנה כי חס דך
 העורים והפסחים ראו שלא יוכלו לעמוד לפני דוד ונתנו עורים ופסחים לפני שער
 העיר לחמר לא יבא דוד הנה כי חס ילחם עם העורים הללו כי ידעו כי בזוי הוא
 למלך להלחם עם העורים ומחך כך ישוב ולא ילחם עמהם : ודוד המר בלבו אמת
 הוא כי לא ככון והגון לי להלחם עם עורים ועם פסחי' אך כל מי שיכה היבוס היאך
 שיגע בנמר וימשכס וישליכס חס את העורים על בן יאמרו : עור ופסח לא יבא אל
 הבית אל בית דוד שיהא לו נגא' פן יאמרו עם אלו נלחם דוד : ויואב יחיה את שאר
 העיר : הוא בנה והחזיק לבנות בלדי החומה דוגמה בעזרא ויחיו את האכנים
 מערמו' העפר : ראש השלישי : ראשי הגבורים כמו שלשים על כלו : עורר
 חניתו : כאשר הוא נלחם במלחמה לא היה חומר במלחמה עד שהירוג חניתו ב'
 מאות חלל : בן תחכמוני : ובשמואל כחיב תחכמוני הוא אביו ויפ' כח האב מכת
 הבן שכתוב בו על שמונה מאות חלל בפעם אחד : הוא בשלש הגבורים : הוא בכלל
 שלשה הגבורים כי הוא אחד מהם ושלשה אלו גבורים יומר משה שלשים ושלשה
 שגזר בסמוך וכאן אינו מוזכר כי חס שנים ישבעם ואלעזר ובשמואל מוזכר אף
 השלישי דכתיב ואחריו שמו בן אבא הררי : בפס דמים : שם מקום ובשמואל באפס
 דמים : והפלשתים נאספו שם למלחמה : שגודרו להנקם מישראל ומאוחס גבוי'
 שחרפוס כמפורש בשמואל בחרפ' בפלשתים : מלאה שעורים : ורזו פלשתים
 לקוצר' ולהגית' באש : וירדו שלשתן השלשים שלשה אלו היו ראש לכל השלשים :
 בחלמת חלכותו שעדיין פלשתים היו מושלים בס שך מנינו שלפני בא דוד היו מושלים על ישראל בימי שחמן ושמואל דכתיב בשמואל החזקו והיו לאנשים פלשתים פן
 תעבדו לעבדים וכו' : מי ישקני מים מכור בית לחם : זה היה מקומו של דוד דכתיב ודוד בן ישי מצית הלחמי ולפי שהיה דוד קדיר מלומד ורגיל באותו מים נתחזה להם
 וכל מים וכל אויר שאדם רגיל בהם יסין לו ושאין רגיל בהן כיוון ודוגמ' בראש יוסיפון מלכה אחת שחלתה על שנישאת חולה מלחך מולדתה ואמר : הרופאים אין לה רפואה
 עד שתרחץ ונהגה ממימי מקומה וכן עשו לה : ויבקעו השלשה במחנה פלשתים : בלשון חשכ' דור' ב' כ' ד' ש' א' ר' : וישאבו : כשהפלשתים עומדים בפני הגור באו
 ג' גבורי ישראל ובקעו ביניהם ושאבו על כרחם : וינסך אותם ליי' : בר קפרא אומר חג הסוכות היה הנסבן על המזבח : כי בנפשותם הביאום : שחסרו עלמם להריגה
 על המים : ואבשי אחיו הוא היה ראש השלש' : לחותם שלשה שבקעו בנחמה פלשתים ושאבו המים ומה שאינו מוזכר את יואב עם הגבורים לפי שאין כבודו למנותו עם
 אלו כי הוא היה שר צבא ראש לכלם : ולו עם בשלשה : אותו השם היה לו שבזרתו היתה כנגד כל גבורת כולם ועשות הוא :

אבן יחיא

בשם דוד : אבל בנתיבת השלום לו שהוא מעט שרון שאיש בחוה ירא מפני וולח' וינטרך כדי
 להאמין בו שיכרתו ברית שלום הזכירו בסם בן ישי שהוא שם יותר פחות כי דוד היה נכבד מפני
 עצמו יותר מאשר היה מפאת אביו : וממנה נגזר ויהיודע הנגיד לורעו של אהרן הכהן :
 יודעי בינה וגומר יודעי בינה כי הם מניגים דבר מתוך דבר : והם יודעים הפת לכל קצן כדוח
 הקדש החל עליהם כדי לדעת באמצעותם מה יעשה ישראל כי כל איש התאב לדעת איך יפול דבר
 בעסקיו הולך אל הרואה מהם : ולעזר בלא לך ונל כי היו הודגים בנבואיהם כדכונם בחתובין
 ובשלח מתכוין וזה להיותם מטייר ערוכים למלחמה בכל כלי וכן וילעזר ל' לעשות חפירה
 בשולחיהם : עוררי מערכה : שהיו עושה חרין ופסידה בעמרכ' מהאויב : ערית ישראל :
 הוא חסר ימן כי העם אשר עם בית שאול חסרו מכל ישראל לנוח להמליך לוד : ויועץ דוד עם
 שרי האלפים והמאות ועם כל גביר ישראל : וכלם הסכימו לדעתו : ואחריו בן דבר לכל קהל
 ישראל כי ידע שלא יארו את פי שריהם ויהעשה להיותו דך במלכותו : נפרעה מלפון בן ידכה
 וכן יפרוץ ור' כשלח בעד כל שארית ישראל לחטן נדכה ונפרוץ להיות דב עם להדגת חלך מלכ
 קצב (* *) 292

מנחת ערב

לו חבור במה שלפניו אלא סירכא לישכא דשמואל נקט אע"פ שיש כאן איהו שנויים בלשון כי
 שם המר ויטוס אנשי ישראל וכו' אמר וינס איש ישראל : ולזה אפשר לומר במה שא"ל בירושל'
 דשחב דודו של דוד היו כולן צדיקים וע"ה שהיו בהם דלעורין היו יוצאין למלחמה ונפלין והטעם
 אפשר לומר לפי שהיו ישראל נוצחין במלחמה מלך כי ה' אלהי' מתהלך בקרב מחטך להצילך וכו'
 יגני לשון הרע אמר הק' בה אין איהו יכולין לדור בעול' וכדא' בערכין ונפ' ש' ז'ל בירושלמי
 דפאה שאמר דוד רומה על הפסי' אלקי' מה שכינתך עושה בדרך וכו' וע"כ היו נפלין במלחמה
 כי היו מסולקי' מהשנתה השכינה עליהם ערם הטעם : והנה דרך מספר לשון הרע
 לסתיר ענה מהאדם ובעיו שגו' ידבר את רעהו ונכדו ישים ארבו וכמו שפלינו שסיו סוכאי דוד
 אחד כפה ואחד בלג ע"כ אמר פעם ויבוסו אנשי ישראל שהיו פירוד לבנות מברכ' ובחזק היו
 כאיש ישראל איש אחד כי היו מסתירי' הענין והיו עושין עין של מעלה כאלו אינו רואה וכו' ע"כ
 גם ה' סר מהם ונפלו במלחמה : וינס איש ישראל וכו' אמר ה' ז'ל חתיתך כפילה ניסח ומ"מ שאלו
 ל' נס' כי יכל עליה את הדין למות במלחמה כמו שאמר לו שמואל וכדא' ברבא בר רבא שמת אמר
 וגזרם עמר עוב שאמר שאלו ויחן מיערק פי' ואם חברה חלל אס' לא' : אחר לו שמואל אין
 ערקת

דברי הימים א יב

מִן־הַשְּׁלוֹשָׁה בְּשָׁנִים נִכְבַּד וַיְהִי לְהַסְלֵךְ וְעַד־הַשְּׁלֹשָׁה
 לֹא־בָא׃ בָּנָה בְּיַהוּדָה בְּאִישׁ־חֵלֶרֶב פְּעִילִים כִּן
 קִנְצָאֵל הוּא הִבָּה אֶת־שָׁנֵי אֲרִיֵּאל מֵאֵב וְהוּא יָרַד
 וְהָבִה אֶת־הָאֵרִי בְּתוֹךְ הַבּוֹר בְּיוֹם הַשְּׁלֹג׃
 וְהוּא הִבָּה אֶת־הָאִישׁ הַמַּעֲרִי אִישׁ מְדָה חֲמֵשׁ בְּאֵמֶה וְכִד
 הַמַּעֲרִי חָנִית כְּמִנְהָאֲרָגִים וַיֵּרֶד אֵלָיו כִּשְׂכֵט וַיַּגְדֵּל אֶת־הַחֲנִית
 מִדֵּר הַמַּעֲרִי וַיְהַרְגֵהוּ בַחֲנִיתוֹ׃ אֵלֶּה עֲשֵׂה בְנֵי־בְּיָהוּדָה
 וְלוֹ שֵׁם בְּשְׁלוֹשָׁה הַנְּכָרִים׃ מִן־הַשְּׁלוֹשִׁים הַנְּכָבֵד
 הוּא וְאַל־הַשְּׁלוֹשָׁה לֹא־בָא וַיִּשְׁמְרוּ דִוִּד עַל־מִשְׁמַעְתּוֹ׃
 וְגִבּוֹרֵי הַחֲלִים עִשָׂה אֵל אֶת־חַנֵּן בְּדֹדוֹ מִבֵּית
 לַחֵם׃ שְׁמוֹת הַהֲרֹרִי חֵלֶץ הַפְּלוּנִי׃ עִירָא בְּדֹדוֹ
 עֶקֶשׁ הַתְּקוּעִי אֲבִיעֹר הַעֲנָתוֹתִי׃ סִכְכִי הַחֲשֵׁתִי עֵלִי
 הָאֲחוּחִי׃ מַהֲרֵי־הַנְּטוּפָתִי חֲלָר בְּנִבְעָה הַנְּטוּפָתִי׃
 אִתִּי בְּרִיבִי מִנְּבֻעַת בְּנֵי־בְנִימֵן בְּנֵי־הַפְּרַעְחוּנִי׃ חוּרִי
 מִנְּחָלִי גַעֲשׂ אֲבִיֵּאל הַעֲרֻבָתִי׃ עוֹמֵרֵת הַבְּחָרוּמִי
 אֲלִיחֲבָה הַשְּׁעֵלְבָנִי׃ בְּנֵי־הַשֵּׁם הַגְּזוּנִי יוֹנָתָן בְּדֹדוֹ
 שְׁנָא הַהֲרֹרִי׃ אַחִיאֵם בְּדֹדוֹ הַהֲרֹרִי אֲלִיפֵל
 בְּדֹדוֹ׃ חֲפֵר הַמְּכַרְתִּי אַחֲרָה הַפְּלוּנִי׃ חֲצֵרוֹ
 הַכְּרַמְלִי נַעֲרִי בְּדֹדוֹ׃ יוֹאֵל אֲחִי נֶתָן מִבְּחָר בְּדֹדוֹ
 הַגִּרִי׃ צֶלֶק הַעֲכוּנִי נַחֲרִי הַבְּרָתִי נִשְׂאָה כְּלִי יוֹאֵב
 בְּדֹדוֹ׃ עִירָא הַיְהוּדִי גֵרֵב הַיְהוּדִי׃ אֲוִרִיהָ
 הַחֲתִי וְכִד בְּדֹדוֹ׃ עֵדִינָה בְּדֹדוֹ הַרְאוּבֵנִי
 רֹאשׁ לְרֵאוּבֵנִי וְעֵלִי שְׁלֹשִׁים׃ חָנָן בְּדֹדוֹ
 וַיִּשְׁפֹּט הַמַּחֲנֵי׃ עֹזִיאָה הַעֲשֵׁתִי שְׁמַע וַיַּעֲזֵל
 בְּנֵי חוֹתָם הַעֲרַעְרוּ׃ יִרְעֵאֵל בְּדֹדוֹ וַיִּחַזֵּק
 אֲחִיו הַתִּיצִי׃ אֲלִיֵּאל הַמַּחֲוִים וַיְרִיבֵי וַיִּשְׁיִיחַ

שמות ג' בקריאה וסוף שמות ושאר שמות אהבם שמות הרוריים אשר שם שמות בארץ עמוני ה' מל' בלש' בקריאה וסי' לא יבא עמוני מואבי בקהל ויעל כחש העמוני ושל אחרי צלק העמוני דס' פרא וטוביה העבר העמוני דוילענו לנו דעזרא ורמיה ב' וסי' ואלה ראשי בית וירמיה ויחזאל ויוכד למחרג בקריאה וסי' למחר שלחם מן הארץ כי אמרו למחר שלל חשבו וכצבאים על הדרים למחר חר בחרור חר נבבאים חר בכתובים קטן הקטן ה' בקריאה וסימן ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן עזרא קטן ולפסיבשת בן קטן אחר למאה הקטן ובמלאת הימים האלה עשה המלך וכל אתנחתא וסוף פסוק דכו' קסצ' :

בְּנֵי אֲלֻנִים וַיְהִי מִתְּמָחַ הַמּוֹאָבִי׃ אֲלִיֵּאל וְעֹזֵד
 וַיַּעֲזֵר אֶת־הַמַּעֲרִי׃ יב וְאֵלֶּה
 הַבָּאִים אֶל־דָּוִד לְצִיְקֹלָו עוֹד עֲצוֹר מִכְּנֵי שְׂאוּל בְּדִקְוֵי
 וְהָמָּה בְּגִבּוֹרִים עֲזָרֵי הַמַּלְחָמָה׃ נִשְׁקִי קִשְׁת מִיַּמִּינִים
 וּמִשְׁמָאלִים בְּאֲבָנִים וּבַחֲצִים בְּקִשְׁת מֵאֲחִי שְׂאוּל מִכְּנֵי׃
 הָרֹאשׁ אֲחִיעֹזֵר וַיּוֹאֵשׁ בְּנֵי הַשְּׁמֵעָה הַגְּבַעְתִּי וַיּוֹאֵל וּפְלִט
 בְּנֵי עֹזְמוֹת וּבְרָכָה וַיְהוּא הַעֲנָתִי׃ וַיִּשְׁמַעְיָה הַגְּבַעְוִי
 גִּבּוֹר בְּשֹׁלְשִׁים וְעַל־הַשְּׁלֹשִׁים וַיְרַמְיָה וַיַּחֲזִיאֵל וַיִּחַזֵּן
 וַיִּזְכַּר הַגִּדְרָתִי׃ אֲלֻעִזִּי וַיְרִימֹרֵת וּבַעֲלִירָה וּשְׁמֵרִיהוּ
 וּשְׁפָטִיהוּ הַחֲרִיפִי׃ אֲלֶקְנָה וַיִּשְׁיִיחַ וְעֹזֵרֵאל וַיַּעֲזֹר
 וַיִּשְׁבַּעֵם הַקָּרְחִים׃ וַיַּעֲזֵלָה וּכְדִיהַבְּנֵי־רַחֵם מִן־
 הַגִּדְרוֹר׃ וּמִן־הַגִּדְרֵי נְבֻלָּו אֶל־דָּוִד לְכַצֵּר מִדְּבָרָה
 גְּבָרֵי הַחֵלֶל אֲנָשֵׁי צָבָא לְמַלְחָמָה עֲרָבִי אֲנָה וּמִן־וּפְנֵי אֲרֵבָה
 פְּנִיָּהִם וּכְצָבָאִים עַל־הַהָרִים לְמַהֵר׃ עֵד
 הָרֹאשׁ עֲבָרִיהָ הַשְּׁנִי אֲלִיֵּאֵב הַשְּׁלִישִׁי׃ מִשְׁכָּנָה הַרְבִּיעִי
 יִרְמִיָּה הַחֲמִישִׁי׃ עֵתִי הַשְּׁשִׁי אֲלִיֵּאל הַשְּׁבַעִי׃
 וַיִּחַזֵּן הַשְּׁמִינִי אֶלְכָד הַתְּשִׁיעִי׃ יִרְמִיָּהוּ הָעֲשָׂרִי
 מִכְּבָנֵי עֲשָׂתֵי עֶשֶׂר׃
 אֵלֶּה מִכְּבָנֵי־דָוִד רֹאשֵׁי הַצָּבָא אַחֲרֵי לְמֵאָה הַקָּטָן
 וְהַגְּדוֹל לְאַלְפֵי׃ אֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר עָבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן
 בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן וְהוּא מִכְּלֵא עַל־כַּל־גִּדְרֵתוֹ וַיְכַרְתּוּ אֶת־
 כָּל־הָעַמֻּקִּים לְמוֹרַח וּלְמַעַרְב׃
 וַיָּבֹאוּ מִן־בְּנֵי־בְנִימֵן וַיְהוּדָה עוֹד־לְמַצֵּד לְדָוִד׃
 וַיֵּצֵא דָוִד לְפָנֵיהֶם וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לָהֶם אִם־לְשֹׁלֹם כְּאַתֶּם אֵלַי
 לְעוֹרְנֵי יְהוָה לִי עֲלֵיכֶם לְבַכּ לִיחֹד וְאִם־לְרַמּוֹתַי לְצִיְבֹלָא
 חָמָס בְּכַפֵּי רֵאשֵׁי אֱבוֹתַי וַיּוֹכַח׃

ורוח

רשי

מן השלשה בשנים נכבד כי הוא היה משלש הגבורים שהביאו המים והוא היה נכבד מהשנים חזירו זהו בשנים נכבד ובשמואל אחר מן השלשה הכי נכבד ר"ל ג' משלש' ועד השלשה לה בח' עד חותן השלשה החמרים שהם תחממוני אלעזר ושמה: שני אריאל מואב שני גבורי מואב וכן אמר המחרס בשמואל חריו רבדבי מואב וכנה הגבורים אריאל לפי שארי גבור וחזק וכן אל לשון חזק איש מדה ובשמואל אחר איש מראה כלומר שהיה בעל פרזוף גדול ובמה גדולה כמנו אורגים הוא העץ שמקפל בו האורג את הבגד מן השלשים הנו נכבד הוא לא היה ממין השלשים אבל נכבד היה מהשלשים ואל השלשה לא באו אל השלשה דשוכים תחממוני ואלעזר ושמה: נשקי קשת מוויינים בקשת ובחילוי מימינים ומשאלים שהיו שולטים בשתי ידיהם בין לירות אבנים בין לירות חילים מאחי שאל מבנימין כלומר מקרובי שאלו באו אליו לעזרו הף על פי שהיה שאל חי ממלח הוא כמו מלך ויבריתו את כל העמקים הבריתו איש העמקים בעברם לבא גדול וחשבו כי אויבים היו וברחו ואם לרמוחני לגרי בעבור גרי ולפי שהיו שם מבני בנימין היה דוד ירא' ות' לרמוחני בפת' ח' מקום נכ' :

לשלשים: למד מדברה למולת המדבר שנחבא מפני שאלו דכתיב ויקומו וילכו זיפה לפני שאלו דוד ואנשיו במדבר מעון בערבה וכתיב ויעל דוד חמש וישב במולדות עין גדי ומני אריה פניהם מפוחים כאריה וכצבאים על ההרים למחר קלים היו במרוחם כי דרכן של צבאים לרוץ על ההרים בעלדן אוחס: אלה מבני ג' דכתיב למעלה ומן הגדי נבדלו אל דוד אחד למאה הקטן הגדול למאה הקטן הגדול שבכולם ירוף אלף כלו נחיקים הפסוק ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם וגומר: אלה הם אשר עברו את הירדן בחדש הראשון בנימין שכר נפשו השלבים ויבריתו את כל העמקים למזרח ולמערב עברו את הירדן ונקעו במגיניהם את כל עמקי המים למזרח ולמערב ועברו ביבשה ויש אומרים ויבריתו את כל העמקים גוים היוצאים בעמקים: מן בני בנימין ויהודה עד למדג לדוד חל המנודה אשר דוד נחבא שם מפני שאלו ולקחו עמהם בן אחות דוד לפי שדאגו בני בנימין פדול שמה סבור הוא דוד שבאו בני בנימין לכפותו ולתחזו ביד שאלו לפיכך לקחו עמהם עמשא דודו וגם שאר מיהודה קרובי דוד כדכתיב מן בני בנימין דוד שבאו עמהם באמונתם שלא יחשדו בכל דבר: ויבא דוד לפניהם מן המלך ויען ויאמר להם וגומר לבב ליחד לבב יייה כלב אחד ואם לרמוחני לגרי בלא ממש בכפי כי מה עשיתי לשאלו כי הוא נודה את נפשי לקחתה על חנם:

רדק

מן השלשה בשנים הוא נכבד אלא כאותן שלשה כנגד השנים הימה גבורתו וכלל גבורת השלשה לא באו וזהו ועד השלשה לא באו: בן איש מיל: דינח בן בלעל ובשמואל כתיב בן איש חי בן מנהג בני חדס כשדומי חדס זריו חומרים הכולו חי: אריאל גבורים בעלי כח ארי גבור וגם אל לשון אריה הארץ: רב פעלי: פעולות של גבורות הרבה עשה: והוא ירד והכ' את המרי בתוך הכור ביו השלג ולח חשש מן הכי' והקוד ויש אומרים ביום השלג כל השנה כולה אין הארי מסוכן יותר מיום השלג כשבא אר' נגדו זורק השלג ברגליו בין עיני האר' עד שלא יוכל לראו והורגו ואני שמעתי כך על זאת: איש מדה: שאר בני אר' אין לך לך למדוד כי אם מאומד יכול לידע ודוגמ' אשר ראינו בתוך חכמי מדו: כמנו אורגים עץ שכוכי עליו הבגד: מן השלשים הנו נכבד ואל השלשה כלל גבורת השלשה לא באו לאותן ג' שמזכיר למעלה ולכך כתי' לא בא'לף: על משמעותו לשו מינוי וכן ובני עמון משמעתם: וגבורי החילי: אך לא כאותן של מעלה: עוד עליו נחבא: נשקי קשת מוויינים בקשת ובחילוי לפניהם ואחריה אלף בחבנים היו נוחני על יתר הקשת אבן ומורי ואני ראיתי בן הרבה: מאחי שאל מבנימין לפי שכולם ילאו מאיש אחד מבנימין קרוי' כולם המים ולכבוד גדולת דוד אומר מאחי שאלו שאפילו אחי שאלו באו אליו בעוד שאלו חי ועל השלשים ראש מאחי שאלו למד מדברה למולת המדבר שנחבא מפני שאלו דכתיב ויקומו וילכו זיפה לפני שאלו דוד ואנשיו במדבר מעון בערבה וכתיב ויעל דוד חמש וישב במולדות עין גדי ומני אריה פניהם מפוחים כאריה וכצבאים על ההרים למחר קלים היו במרוחם כי דרכן של צבאים לרוץ על ההרים בעלדן אוחס: אלה מבני ג' דכתיב למעלה ומן הגדי נבדלו אל דוד אחד למאה הקטן הגדול למאה הקטן הגדול שבכולם ירוף אלף כלו נחיקים הפסוק ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם וגומר: אלה הם אשר עברו את הירדן בחדש הראשון בנימין שכר נפשו השלבים ויבריתו את כל העמקים למזרח ולמערב עברו את הירדן ונקעו במגיניהם את כל עמקי המים למזרח ולמערב ועברו ביבשה ויש אומרים ויבריתו את כל העמקים גוים היוצאים בעמקים: מן בני בנימין ויהודה עד למדג לדוד חל המנודה אשר דוד נחבא שם מפני שאלו ולקחו עמהם בן אחות דוד לפי שדאגו בני בנימין פדול שמה סבור הוא דוד שבאו בני בנימין לכפותו ולתחזו ביד שאלו לפיכך לקחו עמהם עמשא דודו וגם שאר מיהודה קרובי דוד כדכתיב מן בני בנימין דוד שבאו עמהם באמונתם שלא יחשדו בכל דבר: ויבא דוד לפניהם מן המלך ויען ויאמר להם וגומר לבב ליחד לבב יייה כלב אחד ואם לרמוחני לגרי בלא ממש בכפי כי מה עשיתי לשאלו כי הוא נודה את נפשי לקחתה על חנם:

מנחת ערב

ערכת את מחותני ואם את מקבל עלך מדת הדיו מהר אהה ונניך עמי במחיתמי ע"כ עמד שאלו במקומו וזה כס גיה בזה מדה טובה בשאלו כדי שלא ירד לבני ישראל ע"כ קס בחלחמה חע"פ שכללו חללים בהר גלגוע מקום שבה סומה גס וירדקו פלשת' אחרי שאלו וכבר רמס כי הרבו בכינות' מ לא גס ויסלגס הוא על המרבי"מ על מרב של שאלו שהיה המרבי יולס מכבר אל עבר והיה שאלו נופל על כניו ארצה והמרב תקוע בלבו ונזהר בהלך שיאל לחון ביוסו של שאלו המחיריו נפל נושא כליו ומת גס הוא על זה המרב ע"כ אמר בני שאלו ויקס שאלו את המרב ויסל עליה ובני נושא כליו לא אמר לשון לקיחה אלא ויסל גס הוא על המרב וימת ועית מק סכחבת' ונת' קטנה על ספר שמואל וגם שם כחכמי טעם שתקעו בגלגלתי בית דגון ויפסיסוכו וישאו את ראשו' ובשמואל הענין בהרף מחלה כתיב ויברחו את ראשו ואח"כ ויפסעו את כלבי ואספר שזה וזה היה במחלה תחילתו לפסול כליו ובגדי ואלה היו יכולין לכוניס חתם מחבר בשלשום כי אם לקרוע בגדיו כדרך המומתים שהם נפוחים ע"ג רמה ראשו כדי שיהיה נוח להם

אבן יהייה

אל טולם בעליית אלונו הקדוש: כי ישר הדבר בעיני כל הפס למתן יהיה ארון ה' כבוד ה' ארון האלהים אשר נקרא עליו סם ה' יושב הכרובים משחקים לפני האלהים בכל עוז: בכל חוכמי שיר לחת עוז ותפאל' לאלהים' שם בשירים כפה' ואם בכוכבות וגומר וישלח שווא וגומר עבירה גורמת עבירה שאלו היו כושאים' וחסד קור מלכנים' וחשד עיני' כי נשאת למעלה מלכותו שומט' הבקר ולא מת עווא' חשד קור מלכנים' וחשד עיני' כי נשאת למעלה מלכותו בעיני חלכי העמים' ויחס הדבר היותו הסגנה אלהית בעבור עמו ישראל' וכי לא כחו ועווס ידו עסה לו את כל הכבוד הזה' ויקח דוד ובו הכה חי שיעלה בעמלה ישמחה מונו וכפי גודל המעלה היתה' וכן המענה מקום ישמחה מונו וכפי מונו המקום אשר אליו ילך' ולכן לקח דוד עוד נשים בירושתו כדי להוליד בנים שלמים מחנו אחרי מולכו על עס' ה' ויבדולס עיר ה' אשר בלי ספק שתי אלה הדברים יתו שליחות גדול בצולת' חמשה' כי נחש ובו כאשר שמעו שנתלך

דברי הימים א יג

כיהכינו להם אלהים: וגם הקרובים אליהם עד: ויששכר וכל חלום על אשר שלח ידו על הארון וימת שלפני אלהים: ויחר לדוד כי פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום האלהים ביום ההוא פרץ עזא עד היום הזה: וירא דוד את האלהים: ולא הסיר דוד את הארון אליו אל-עיר דוד ויטהו אל-בית עבד אדם הגמלי: וישב ארון האלהים עם-בית עבד-אדם בביתו שלשה חדשים ויבקר יהוה את-בית עבד-אדם ואת כל-אשר-לו: וישלח חירם מלך-צור מלאכים אל-דוד ויעצו ארזים וחרשים קיר וחרשי עצים לבנות לו בית: וידע דוד כיהכינו יהוה למלך על-ישראל כי-נשאת למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל: ויקח דוד עוד נשים בירושלם ויולד דוד עוד בנים ובנות: ואלה שמות הילודים אשר הוידלו בירושלם שמוע ושובב נתן ושלמה: ויבחר ואלישוע ואלפלט: ונגהו ונפנזיפי: ואלישמע ובעלדע ואלילפט: וישמעו פלשתים כי נמשח דוד למלך על-ישראל ויעלו כל-פלשתים

וגם הקרובים אליהם עד: ויששכר וכל חלום על אשר שלח ידו על הארון וימת שלפני אלהים: ויחר לדוד כי פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא למקום האלהים ביום ההוא פרץ עזא עד היום הזה: וירא דוד את האלהים: ולא הסיר דוד את הארון אליו אל-עיר דוד ויטהו אל-בית עבד אדם הגמלי: וישב ארון האלהים עם-בית עבד-אדם בביתו שלשה חדשים ויבקר יהוה את-בית עבד-אדם ואת כל-אשר-לו: וישלח חירם מלך-צור מלאכים אל-דוד ויעצו ארזים וחרשים קיר וחרשי עצים לבנות לו בית: וידע דוד כיהכינו יהוה למלך על-ישראל כי-נשאת למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל: ויקח דוד עוד נשים בירושלם ויולד דוד עוד בנים ובנות: ואלה שמות הילודים אשר הוידלו בירושלם שמוע ושובב נתן ושלמה: ויבחר ואלישוע ואלפלט: ונגהו ונפנזיפי: ואלישמע ובעלדע ואלילפט: וישמעו פלשתים כי נמשח דוד למלך על-ישראל ויעלו כל-פלשתים

כל כתובים ר"ל גם כ"ג וגם וס"ג וגם אה"י מקנה היו: וגם הקרובים אליהם עד ויששכר: וגם במלך נבוכד נצר מרד: וגם בירושלם העמיד: וגם אל הנכרי אשר: וגם ללוים אין לשאת: וגם מעכה אם אסא המלך: וגם עלה לרוי בחלבי השלמים: וגם עבדי חירום דר"ה: וגם ערד קנה ושיבה: וגם אנוי אורך כי תושיע לך ימיך דסוף איוב וגם אני ואחי ונערי דעזרא: וגם במלאכת החומה: וגם נביאים העמרת להם: וגם כל האדם שיאכל ושתה: ויראה: וגם זה רעה חולה כל עומת: וגם בדרך כשהסכל הולך לבנו חסר: וגם אלהיהם עם נסיכיהם ועם כלי חמדתם: וגם של תשלו לה מן הצבתיים: וגם את רות המואביה אשת מחלון:

רשי

וינעץ דוד עם שרי האלפים: שאמר להם: דוד כבר עסקתם בתקנתכם להיות לכם מלך להושיע לכם ועתה חשקו בכבוד אלהים: כפרעה נשלחה: כפרעה חתה גדר שהית גדורה עד עתה שלא דרש שום אדם לאלפים: נשלחה על אחינו הנשחרים משום כבוד הארון: מן שיחור מזרים ועד לבוא חמת: דומה מלכות חמת עד נחל מזרים: בעלתה אל קרית: פתרון בעלתה שהיא קרית יערים: כהעלות משם וגומר כדכתיב בשמואל: אשר נקרא שם: שם יי נבחות וישב הכרובים עליו כלומר שמו של ה' נקרא על הארון ח"ע שגלה הרון לפלשתים לה וזמנו שם הוא שכתקדש: וירכיבו את ארון האלהי על עגלה חדשה: מה ראה דוד שהרכיבו על עגלה חדשה ולא במשה הלוי כאשר עשה כשהביא אתו משם לניין בחמרונה לפי שאמר דוד כל עומת שכל אי כשהשיבוכו פלשתים על עגלה חדשה כדכתיב וישימו את ארון יי על עגלה וגומר ולפיכך נענש: ועזא והחיו: בני חניבעד היו כדכתיב בשמואל: ונהגים בעגלה: כמנהג נהגים בעגלה הולך לפני העגלה ומיישרן בדרך וישרו ויחמד בלד העגלה שלא תהפך ליפול וכן כתוב בשמואל וחיו הולך לפני הארון ועזא בלד העגלה לפיכך שלח עזא את ידו לחמו בהרון כששמעו הבקר ולכך נענש: כאן כתיב בכל עז ובשמואל כתיב בכל עז: פתרון בכל עז כלי שיר ותקן פתרון בכל עז כלי שיר: ובשירים ובכינורות ובכלים ובתופים: כולם כלי שיר הם חבל מללתיים כלי שיר הם ולא היה עשוי כי אם להשמעת קול וגומתו כלי שיר שקרין פויקין בלשון אשכ"ז שמכין עליו במקלות והוא משמיע קול וכן מוכיח לקמן ובמללתיים משמיעי וכהיב והמשררי: הימן אסף ואימן במללתיים כמשה להשמיע ועוד למטה כתיב בשיר בית יי במללתיים וגומר ועל שם כך נקרא מללתיים וכן יירש הללל מין חרבה המשמיע קול כדכתיב בנבואת יואל על חרבה בקול מרכבות על ראשי ההרים רקדון וגומר: עד גורן כידון: שם מקום: ויכהו על שר שלח ידו על הארון והוא שכתוב בשמואל ויכהו עם אלהים על השל: פתרון על השלח על שחמו בהרון ודומתו הכלבי: יאכלו את בשר איובל: בחיל יזרעאל ופסוק אחר כתיב בחלק יזרעאל כך נפרש כאן על השל השלח: וימת שם לפני האלהים: לפני ארון האלהים ובשמואל כתיב וימת שם עם ארון האלהים: וישר דוד את האלהים לאמר

רדק

לכל נגיד: כלומר לכל נגיד שבהם קרא להחיעץ: כפרעה נשלחה על אחינו כלומר נשלחה מלאכי הנהיגה בכל מקום: ונפרעה כמו ופרלת ימה וקדמה: והכל ענין התפשטות הדברים לרב: והוא שאמר בספר שמואל ויוסף עוד דוד כלומר אסף עוד מישראל על אשר היו אתו בהמליכו כמו שאמר הגב' כי לא דרשנוהו בימי שחול כי הוא חריב טוב עיר הכהנים וכתיב בו ולא דרש בה: כי ישר הדבר בעיני כל העם: פעל כבר כי הוא חלוץ פתח: בעלתה אל קרית יערים נקראת גם כן בעגלה כמו שחומר בספר יהושע ויחר הגבול בעגלה: כי היא קרית יערים וכן אמר אל קרית בעל היא קרית יערים עיר בני יהודה וכן אמר בספר שמואל מעלי יהודה ושם היה הארון מיום אשר שב משה פלשתים עשרים שנה: עד אשר העלו דוד משם אשר נקרא שם: ובספר שמואל פי' שם ה' נבחות וישב הכרובים עליו לפיכך נקרא שם ומה שקרא במקום הזה כן מה שלא קראו כן במקום אחר לפי שכתב שמו של הקב"ה עליו בהיותו בשדה פלשתים: עד גורן כידון: ובספר שמואל גורן כיון ופני שמות היו לו ואפשר כי גורן על שמת שם עזרא מענין יראו עיניו כידון: על אשר שלח ידו על הארון: והוא לא היה לוי ובוה שבה דוד כי על ידי הלוים היה לו להביאו ולא בעגלה כמו שכתוב ולבני קהת לא נחן כי עבודת הקדש עליה ככתף ישאו וכן התורה הוא חטאו: ואמר כי לא לשאת ארון האלהים כי אם הלוים ואמר פרץ השם בנו כי לא דרשנוהו כמשפט והענין אשר שבה דוד בזה הענין והוא מקרא מפורש חשב כי לא יהיה חטאו חטאו חטאו בעגלה ח"ע שכתוב בכחף ישחו כי אמר בחלותו זמן במדבר לזה השם כן לפי שהיה המשכן כשא בעגלות לזה לשאת הארון בכחף להורות כי קדושת הארון גדולה מקדושת המשכן אבל בזמן שלח יהיה שם משכן חשב שאין חטאו חטאו בעגלה ועוד כי בעגלה בה משה פלשתים ובוה עגלה: היך חזיח הלי: כמו היך כי אותיות אהוי מתחלפים: וכן כתיב היך ויכל עבד חלוניו זה: בית עובד אדום הגמלי: לוי היה ומן השוערים היה כמו שכתוב ועובד אדום ויאל השוערים: וקראו גמלי לפי שהחבור בגמלי: וידע דוד כי הכינו לפי שראה המלכים היו שלמים לו המנחה: לבקש

מנהת ערב

וישאל אחים אכתבו: וכלי' כי' כיון שראוי ישראל שיעשה דוד קם בהורבו איש בזה אמרו אף זה חלל שחבתנו יחדיו כעלמך לקיים והאבת לרעך כמין ע"ש עוד ולע"ד לפרשו כמסופו כיון שעיינו כל ישראל עליך להיות חתה המניח והמביא ח"ב עלמך ובשך הנחמו כי לך נשאו את עינינו להיות חתה המניח בכו כמלך רחמן: ועד"ה דוד בגבול הדם הראשון ע"כ עלמך ובשך אכתבו: מעורר חנינו וגומר עיון מה שכתב הר"ק ב"ס שמואל ומכ"ב ג"כ דברי מו"ל שזה הכתב' לא על דוד ולפי שפוטנו י"ל מה שח"מ' כאן שלש מאות הוא כשהיה מעורר חנינו כלו' כהשר יעור איש משכחו והוא בעלת המלחמה היה מחיל שלש מאות הללוים אך עד גמר המלחמה לא השיב ידו שבלע עד שהרג: שמה מאות חלל וע"כ לא אמר בשמואל מעורר חנינו חלל על שמונה מאות חלל בשטח אחר: על עגלה חדשה עיון פי' רש"י ור"ק והמשררי: פירשן שהיה זה הארון שחיה מונה בועברי לזמנה והיה סבור דוד שאין מעלת זה הארון כמעלת הארון שהיה בו לזמנה שנות ומש"ה ככתב ישרו הוא כהמר על הארון של הלזמות: סני' וסעה בנבואת עטעב

אבן יהי"א

כי אש הלויים כאשר סדר ה' ולא העגלה החדשה אשר ע"כ נענש עתה: כי לנלאוהו לא אדם: בעבור שלא הייתה חתה המניח את ארון ה' לכן פרץ בנו זמן כי לא דרשנוהו כמשפט: אחיהם החשנים כמו השניים: ואולי כי היו בני אחים: שר הלוים כמשה: שהיה לומר לאחריים הדרך להשיב הכנראה: יסור כמשה: סמך במקום שיון: ור"ל הוא היה הסר בידועה הסנת הכנראה להיותו המבין מלפס: שוערים לארון: קראש קן להיוקס שומרים סניב לכל ויקרב איש ד': והיה בעודת ה' את הלוים שלא חמו בעווא ויקריבו שבעה פרים ושבעה אילים לשלם תודות לו: ודוד חמורבל: עטוי כמעיל והוא לבנוס הכהנים הארוך כאשר היה גם כן אף מכורבלים שאר הלוים: וכן על דוד אפוד בד: שלש אז שני אלה הנגידים לכבוד בהם את ארון ה': ונזכרו לו בלבה לא ספר בדברי הימים המבין שאמר לו בפי' להיות תכלית השפך לבקש דוד ומשפחה ולכן מלכה חמורל שעי' בלוי: כי היינו הלא לו ולאך קתוה שאש אחת ידעך

ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם: בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה: ויתהלכו מגוי אל גוי וממלכה אל עם אחר: לא תהיח לאיש לעשקם ויזכח עליהם מלכים: אל תתעו במשיחי ובנביאי אל תרעו: שירו ליהוה כל־הארץ בשירו מיום־אל־יום ישועתו: כפרו בגוים את־כבודו בכל־העמים ופלאותיו: כי גדול יהוה ומהלל מאד וגורא הוא על־כָּל־אלהים: כי כל־אלהי העמים אילים ויהוה שמים עשה: הוד והדר לפניו עז וחרוה במקומו: הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שכו שאו מנחה וכוּאו לפניו השתחו ליהוה בהררת־קדש:

ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם: בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה: ויתהלכו מגוי אל גוי וממלכה אל עם אחר: לא תהיח לאיש לעשקם ויזכח עליהם מלכים: אל תתעו במשיחי ובנביאי אל תרעו: שירו ליהוה כל־הארץ בשירו מיום־אל־יום ישועתו: כפרו בגוים את־כבודו בכל־העמים ופלאותיו: כי גדול יהוה ומהלל מאד וגורא הוא על־כָּל־אלהים: כי כל־אלהי העמים אילים ויהוה שמים עשה: הוד והדר לפניו עז וחרוה במקומו: הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שכו שאו מנחה וכוּאו לפניו השתחו ליהוה בהררת־קדש:

ואמרו וסימ' רנו ליעקב שמחה וצהלה: שמעו רבר יי' גוים והגידו: קראו מלא ואמרו ב'כפסוק: ואמרו הושיענו אלהי ישענו רד'ה: ויאמרו כל העם ר'סימ' וסימ' נמסר במלכים חלק א' סימן א':

רקק

רשי

לאמר לך אתן ארץ כנען: לכל אחד ואחד אחד כן: ויחל נחלתכם: לנכח ישראל: בהיותכם כנגד האבות: וכן אמר בחילום בהיותם: ויתהלכו מגוי אל גוי: אברהם יחוק ויעקב: ויזכח עליהם מלכים: פרעה ואבילם: למשיחי: גדולי וגסי כה: כי היו נכבדים אלל מלכים כאלו היו מלכים משיחים וכן אמרו בני קת לאברהם נשיה אלהים אלה בתוכינו: וכן אבילם הלך אחד יגמק לעשות שלום ולכרות ברית: וכן אבילם א חרעו: כי נביאים היו: והשם היה מדבר עמהם: וכן אמר על סברהם השב השם החיש כי נביאים היו: וכתהילים ולנביאי כלמ'ד וחדת היו: כי ש' זה לא תעשו להם רעה: שירו לה' כל החרץ: וגם זה המזמור אמרו בו ביום: והארו רבותי כי הידולה אמרו בבקר: ושירו לה' הערבים וכן אמרו כל ירח שנים המזמורים בכל יום לפני החרון כל הימים עד שהבי' שלמה את החרון לבית יעקובים: בשרו מיום א יום ישועתו כמו יום ביומו: כלומר כל יום בשירו ישועתו כית יד הוא מושיע החכם מיד אויביכם: ואמר זה עלי ישועת החרון כי על כרחם הציב את פנחסים והוספרו בגוים את כבודו כי כבוד גדול היה דבר החרון: ובחזתו: דבר היה להם לגוים להכיר: כי כל אלהי העמים אילים: ויי' שמים עשה: כי רף ייבדי לכל השמים עבודתם הכל כי הוא עשה השמים וצבאם: והארץ היא וכל אשר בהם: ואין רחוי לעבוד את העבדים אלא החרון: והנה דנין אלהים נפל לפני החרון: ונכרת והיא נשאר בכבודו: וכדוהו ונשאוהו בראותם נפלאותיו: הוד והדר לפני עזו וחדוה במקומו: לפי שהיה יללה ונכיה בפלשטים כל ימי שבת החרון בשדה פלשטים: הבו לוי' משפחות עמים: כי כל העמים הרומים והשומעים זה ימי הכבוד זה: וכן טעם כל הפס קים 'והמזמור' הוא רף על פי שנאמר על ענין החרון ענינו נש כן על העמיד על הגלות הזה כשרא' השם נפלאותיו כשיוצאונו מהגלות ויקבלנו יראה נפלאותיו לנו עד אשר כל הגוים יתנו לו הכבוד והעז: כמו שנאמר והיה להלך על כל החרץ כמו שנאמר הנה ויאמרו בגוים ה מלך וכן אמר ירעם הים ומלואו יעלץ השדה וכן אמר בקבוץ גלויות ההרים והגבעות יפלטו נפשיכם רכה יכל עלי השדה ימחוק כף: וחו יתמרו חנה להלה הודו לה' כי טוב כל'ת והמרו הושיענו חלה ישענו: כלומר ואמרו גם כן אתה הושיענו כלומר בכל יום ויום החפלו על קבוץ הגלויות שעתיד להיות: ברוך ה' זה הפסוק הוא סוף ההלכות והתשבחות יתפללו המשוררים במזמורים האלה: ואמר בסוף זה הפסוק ויאמרו כל העם חמן והללה': ויעזוב שם לפני ארון הברית יי' וכו': עוב שם חסף ושאר המשוררים לעמוד חמיד לפני הארון ולשרת ולשורר ולומר דבר יום ביומו מעלות עולות כי זה מקריב בבמה קטנה עלדוק הכהן ולחמץ הכהנים אמר שילכו לנבעון לפני משכן ה' לעשות העולות בקר וערב: כי שם היחה הבמה הגדולה: ואין מקריב בה אלא כהן: ועובד אדום וחמיהם: פי' וכניו וחמיהם וכן אמר למטה המה ובניו וחמיהם: ועמהם

בהיותכם מתי מספר: אז נשבע לתת להם ארץ כנען חבל נחלתכם וזהו דבר גדול שאין לומר מרוב עם שהייתם תפשתם ארץ כנעו אלא בהיותכם מתי מספר ואם תאמר אפילו לארץ ויתר יש מספר וזהו שכתוב בה בהיותכם מתי מספר לכך נאמר כמעט וגרים בה פתרון אם למיזב אחר הייתי אומר לאברהם לבד יתקבלבד ליעקב בלבד לאחד מהם היה אומר לך אתן ארץ כנען לא היה תמיה שהרי מיושבים בה היו אלה היו נשבע לתת לכם את הארץ בשעה שהיו אבותיכם גרים בה דכתיב היא חכרון אשר גר שם אברהם ויחוק ועוד הם לגר חושב היה או' לך וזוהי ארץ את הארץ הזאת: לא היה פלא כל כך כזה שאפילו גרים ומושבים לא היו חלח ויתהלכו מגוי אל גוי אברהם הלך למכרים ולגרר וכן יחוק וכן יעקב היה בבית לבן עשרים שנה וגם עתה כי וילכו לח כאשר הלח ויתהלכו פולאלי'טר כלע': לא הניח איש לעשקם: מע"כ שהלכנו ממקום למקום ומנהג להזיק עובדי דרכים וכשבחין למלון מונחין עליהם עלילות אכלו לא הניח הק"כ להזיקם ולעשקם דומה או עשק את עמיתו וא"ת מה שלא עשקום חומסי דרכים ושאר הארנות שעברו אלו בתוכ' לפי שלא הרגישו כלל אלא היו מרגישים בם היו עשקים אותם לכך נאמר ויזכח עליהם מלכים כלו' ודאי עשקים בגון פרעה לאברהם ואבילם ליעקב ולכן ושכס ליעקב ואמר להם הק"כ אל תגעו במשיחי ובנביאי אל חרעו באברהם כתיב וינבע יי' את פרעה וכתיב ויבא אלהים אל אבילם בחלום הלילי ואמר לו הנך מח וגו' ביעקב כתיב ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך וגו' ועוד ביעקב שבאו אליו להרגו על שהרגו שכם וממור וכתיב ויסעו ויהי חמת אלהים ובספר תהלים מפורש יותר כי המזמור חינו מסויים כאן כדכתיב החם ייקרא רעב על הארץ וגו' כדי להגלותם למצרים: שירו לוי' כל הארץ בשרו מיום וגו': ספרו יסועה שעשה לנו כשגלה החרון אל ארץ פלשטים: בכל העמים נפלאותיו: שעשה עם החרון: כי כל אלהי העמים אילים: תהו מעשה ידי אדם ודומה נבואת חכוק מה הועיל פסל כי פסלו יצרו עד לעשות אילים אלהים: ויי' שמים עשה: באילים כתיב לעשות אכל הבה עושה שמים וארץ וכל צבאם: הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו: אכל האילים כמת מיילים במקום שמימין אותם שם מונחים לפי שאלהינו הוא אלהים אמת: הבו לוי' משפחות עמים: ומה יתנו לו ומפרש כבוד ועז: הבו לוי' כבוד שמו: שמו אדוני והוא אדון לכל וזהו הבו לוי' כבוד שמו כי כשמו כן תהלכו: השתחו לוי' בהדרת קדש: כי כן אמרנו הוד והדר לפניו: חילו מלפניו כל הארץ חף כחון חבל כל תמוס: מלך בשר ודם כשרואה שדואבים ויראים ממנו אז הוא מטיל עליהם יותר אימה והם דואבים ממנו יותר שלא יחריב כל בתי הסאמדת הבה' חינו עושה כן כשהעולם יריאים ממנו או חכון חבל כל תמוס שהוא עושה בקמה: בפלחמה והשמים: מתקיימים והארץ מתקיימת ואינה מתמוטטת לכן חילו מלפניו כל הארץ אך אל תדאגו כי לא יבא הבה' כי אם לתקן העולם לייצו אכל כשאין הבריות דואבי ממנו וחוטאי' או יתפכס ויאבד: ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי' מלך: כשכשר ודם מולך הכל עבדים שאין יודעים אם יש שטף בדינו אכל כשיחלך הבה ישומו השמים והארץ וכל היסרים יאמרו עתה מלך יי' שהחזיר לנו את החרון: ירעם הים ומלואו: כל בריות שבים דינמא רנו שמים כי עשה יי' על שהחזיר לנו את החרון ושלת מלאכי חלה לעשות משפט בפלשטים: הודו לוי' כי טוב כי לעולם חסדו: זה אינו סיוס המזמור בפסוק זה אלא מזמור כדוד לוי' קראו בשמו וגם ואמרו הושיענו אלהי ישענו מתימו מזמור ורף המזמור הוא מתחיל בפסוק זה כי היאך נופל כאן ואמרו הושיענו וקבלנו מן הגוים כי היכן גלו בימי דוד שאומר קבלנו מן הגוים וכן סדר בחילים המזמור מתחיל הודו לוי' קראו בשמו ואינו מסיים כי אם עד ברוך יי' אלהי ישראל וגו' עד. אמן והלל לוי' שהכל מעניין אחד ולפי שהוא מזמור גדול חלקו ומתחיל הודו לוי' כי טוב וכן איוב כשהיכרד להארץ המענה קלרו וחלקו לשנים ואומר ויסף איוב שאת משלובי: בשירה מחמת גיעובי שמתחיל לחיוב לומר חלקו לשנים וכן לענין קינה מחמת רוב לערו ואינו יכול להארץ וחלקו לשנים קינה כחמת נאחרים שהרי חנה כשבאה להתפלל בעזרה חשבה עלי לשכור שהיה קבור שחמת יין עשתה והיח חמרה ויין ושכר לא שחיתי וגו' כי מרוב שיחי וכעסי מקבלל שבענין אחד שכור ועורר הם מתגהבים: ואמרו הושיענו: בסוף המזמור שדבר למעלה בשביה וילחום אויביהם ויבענו חמת ידם וכתיב חמרו ויחן אותם לרחמים לפני כל שביהם ועכשו נופל לומר הושיענו יי' אלהינו וקבלנו מן הגוים כאשר עשית להם ובחילים חין כתוב ואמרו כי הם הושיענו כי כן נופל לומר ולכך אמר דוד כשהביא החרון שני מזמורים הללו ומפורש בבר' לפי שהפרות כששרו אמרו שני מזמורים הללו רבי שחולל בר נחמני אמר ושרנה הפרות מה שירה אמרו הודו לוי' קראו בשמו רבי אלעזר אמר שידו לוי' כל הארץ וגו' לפיכך חקנס דוד לאמר לפני החרון מזמור רחם שחרית ומזמור אחד ערביה: מפ' רבינו אלעזר בר' משלם ז'ל' שרת לפני החרון תמיד: בשיר: לדבר יום ביומו: ערב ובקר: ועובד אדום וחמיהם: עוב עס חסף לשורר ועובד אדום כן ידומון הניח לשוערים לחרון:

אבן יחיא

מנחת ערב

יחיד וגו' והקיימותי את זרעך אחרך והכינותי את מלכותו ואז הוא יבנה בית לשמי: וכן כי במלכותו לא יהיה קטטה לא מישראל ולא מהאומות: וכוונתי את כסאו עד עולם לנבוא כרסו ביתי: ואלי אהיה לו לאנ מהיגו בישר והוא יהיה לי לכן אוהב וסר אל שמעתי: ואין לחוש שחא ינכס החטא כי חסדי לא אסיר ממנו כאשר הסינותי חסם טאול: אכל אפשיטו על החטא ניסורין קלי הסכל: כי לזכרי להעמידו בנימי אשר יבנה ובמלכותו עד הטולם עד שתמיד העולם הזה: וכסאו יהיה נכון עד עולם הבא כי אונם כן יתמיד מלכות בית דוד: מי אלהי אלהים: ומי ביהי: כי הניאותמי עד הלום למעלה גדולה כואת להיות מולך על עמך כדאי זהו חסד גמור כי לא הייתי דאי לכך לא תמד עממי ולא תמד בית אבי: והחסד הוא גלגל

אמר נכחו הכתובים אז הכין מקום לארון האלהי: אז אמר דוד וגומר חז'ל שזה החרון עם שכרי לימות היה הולך עם ישראל במלחמה אכל לא החרון עם הלוחם שניות שלא משו מחך האלה לא פעם אחד בימי עלי נטלו החרון השכי וגם בה ביר פלשתי' וכבר כתבנו למעל' שזה היה עשות דוד שהביא עבגלה לפי שהיה סבור מה שאמרה חורה בכתף ישאוה הוא נאמר על החרון עם הלוחות שכיו' לא עם שכרי לימות וא"כ כשהלך דוד למלחמה נגד הפלשתי' והי' ארון האקי' אשר השכרי לוחם בתוכו עמהם: בפלחמה ובלוחי המלחמה זה עממי' או ראה דוד מעלת החרון כי רכה הוא וקדושתו בקדושת החרון שיש בה הלוחות ושע' נלחו כמ' ש'ז'ל' במסכת סוטה כי ה' אלהים הולך עמכם להלחם לכם זה מחנה החרון הו אמר דוד לא לשאת וגומר כי ראה מעשה ונזכר הלכה שקדושת החרון הלז שזה הוא לחרון השני: ועובד אדום ויהי שוערים לחרון וזהו לזה

דברי הימים א כא

ולוי ובנימין לאפקד בחוכם כיינתעב דבריהם לאמר
 יואב: וירע בעיני האלהים עלהדבר הזה ויראתי את ישראל: ויאמר דוד אלהאלהים חטאתי מאד אשר עשיתי אתה
 הדבר הזה ועתה העברנא ארתי עונן עכרך כי נסבלתי דמל' גלים
 מאד: וידבר יהוה אלדוד ויהוה דוד לאמר:
 לך ודברת אלדוד לאמר כה אמר יהוה שלוש
 אני נטה עליך בחרלך אחת טהנה ואעשה לך: ויבא
 דוד אלדוד ויאמר לו כה אמר יהוה קבללך: אם
 שלוש שנים רעב ואם שלשה חדשים נספה מפני צריך
 וחרב אויבך: למשגת ואם שלשת ימים חרב יהוה ודבר
 בארץ וימלאך יהוה משחית בכל גבול ישראל ועתה
 ראה מהאשיב את ישראל דבר:
 ויאמר דוד אלדוד צרלי מאד אפלה
 נא ביריהוה כירגום רחמינו כאד וביראדם אל אפל:
 ויתן יהוה דבר בישראל ויפל בישראל שבעים אלף איש:
 וישלח האלהים מלאך לירושלם להשחית ובהשחית
 ראה יהוה וינחם על הרעה ויאמר למלאך המשחית רב
 עתה הרך ירך ומלאך יהוה עמד עבדך ויבן ארנן היבוס:
 וישא דוד אתעינו וירא
 אתמלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים והרבנו
 שלופה בידו נטויה על ירושלם ויפל דוד והוקנים מכסים
 בלויים על פניהם: ויאמר דוד אל האלהים הלא אני

עונן ד' מ'ל' וס' ע' אור דבקר ומצאנו עונן העבד נא את עונן עכרך: הו בעונן חוללתי עונותיו ויכרונואת הרשע למנות ה' בקריאה ימ' ל' וסימניהו ושמתי את זרעך כעפר
 הארץ: ויעמך רשען על ישראל יוסת: הלא אני אמרתי למנית כעם יואב בן צרויה החל למנות ימינו כן הרע: ויעש ב' רפין וסימניהו הבא אליו כרצונו: ויאמר ארנן אל
 דוד דר' ח' בכסף מ' רפין וס' נמסר בירושע סימן כ' ב' בראות כ' א' מ' לוא' ח' וס' בראת דוד כי ענרונו: בימי זכריהו המבין בראת האלהים קראמ' ל' לרשען ח'ס'
 בלתי וס' ווא יבול דוד ללכת לפניו: ובכל מעשה אשר החל: ויהי לדרש אלהים: ויאכלו בניו: וכן במלציו שרי ב' בפסוק: כי עזרא הבין אבל דברים טובים: וכל
 אוריתא רב' ח' ס' מ' ל' מ' ל' לפנים בישראל כה אמר: לכם זרעו לצדקה:

ויאמר
 עונותיו ויכרונואת הרשע למנות ה' בקריאה ימ' ל' וסימניהו ושמתי את זרעך כעפר
 הארץ: ויעמך רשען על ישראל יוסת: הלא אני אמרתי למנית כעם יואב בן צרויה החל למנות ימינו כן הרע: ויעש ב' רפין וסימניהו הבא אליו כרצונו: ויאמר ארנן אל
 דוד דר' ח' בכסף מ' רפין וס' נמסר בירושע סימן כ' ב' בראות כ' א' מ' לוא' ח' וס' בראת דוד כי ענרונו: בימי זכריהו המבין בראת האלהים קראמ' ל' לרשען ח'ס'
 בלתי וס' ווא יבול דוד ללכת לפניו: ובכל מעשה אשר החל: ויהי לדרש אלהים: ויאכלו בניו: וכן במלציו שרי ב' בפסוק: כי עזרא הבין אבל דברים טובים: וכל
 אוריתא רב' ח' ס' מ' ל' מ' ל' לפנים בישראל כה אמר: לכם זרעו לצדקה:

עונותיו ויכרונואת הרשע למנות ה' בקריאה ימ' ל' וסימניהו ושמתי את זרעך כעפר
 הארץ: ויעמך רשען על ישראל יוסת: הלא אני אמרתי למנית כעם יואב בן צרויה החל למנות ימינו כן הרע: ויעש ב' רפין וסימניהו הבא אליו כרצונו: ויאמר ארנן אל
 דוד דר' ח' בכסף מ' רפין וס' נמסר בירושע סימן כ' ב' בראות כ' א' מ' לוא' ח' וס' בראת דוד כי ענרונו: בימי זכריהו המבין בראת האלהים קראמ' ל' לרשען ח'ס'
 בלתי וס' ווא יבול דוד ללכת לפניו: ובכל מעשה אשר החל: ויהי לדרש אלהים: ויאכלו בניו: וכן במלציו שרי ב' בפסוק: כי עזרא הבין אבל דברים טובים: וכל
 אוריתא רב' ח' ס' מ' ל' מ' ל' לפנים בישראל כה אמר: לכם זרעו לצדקה:

רשי

ולוי ובנימין לאפקד בחוכם וגו' יואב היה יודע שיהיה לאשם לעם נגף לפי אחר
 יואב יכול הני להגיל שבטים הללו מן המניין לוי הם ייחמד דוד למה לה מנית את לוי
 השיבו כי לא התפקדו בחוק בני ישראל וכן אמר לכניון הלה בפלגש הגבעה נגפו
 ואם יתנגפו עמה מה ישמיר להם: ועתה העבר נח את עון עכרך: עיון זה
 זלזל בשני ז' ו' כ' כלומר העבד נח על העון המלא שעיניו וד' מנחין הן בקריאה וזה
 אחד מהם והשני בתלמי הן בעיון חוללתי וכמפורש בויקרא רבה בחסד כי תוריש
 אפילו חסיד שבחסידים אי ח' פשט שלא יח' לו אחד בעבירה בלא נחכוין והלא לת
 נחכוין אלה לצורך עמנו והשלישי עונותיו ילכדונו את הרשע עונותיו המרובים
 והרביעי במלכים ומלחנו עיון ועתה לבו זכורה ונגידה בית המלך שחמרו הם לא
 כ'ך ונגיד בית המלך יהיה עון גדול כי יבואו עליהם חייבי: כר לי מאד אתה
 חומר בחר לך הקל שבהם קשה לי ובר לי מאד עליו משל לאדם שהחיר לו הן מת
 ובזיהו קבר דנוך שחקר חלל אביך או אהך חמל לוי להם לאנוש עך
 שומעים: אפלה נח ביד יי' בדבר שפועה בכל עשירים ועניים: כי רבים
 דמיון: חולי ירחם חלל חייבינו לא ירחמו עלינו: נטויה על ירושלם: ומה
 שכחוב ביהושע והנה חים עומד לנגדו וחלבו שופע בידו וגו' הלנו אהה חס לנרנו
 יהושע היה עומד וחמרו כנגד גרו וזה מלאך כנגדו לפיכך המה ואמר לו הלנו
 אהה חס לנרנו לעזרנו וחליל וחסה עומד לנגד או לנרנו לעזר שנס אהה עומד
 כנגדן חלל כזן כיון שראה חמרו של מלאך שהיתה נטויה על ירושלם ידע בעלמו
 שבה לנגוף רשעי ישראל: וחלה הללן מה עשו: שהם כמותן הללן המזבחים
 לשמיטה שחיון יכולין להכלל מהשמיטה כי לשמיטה הן עומדין: מחמכאים מפני
 שאמר לכניו והמטיס למחנה שלא חממה וכי היאך היו לשם חטים: והמורגים לעניים
 נכרים שדשן בהם החבובה כמו ששנינו בע"א עיון דקורסא דדישא דישחא
 דומה למורב הרין מרש: שקלי וזה משקל יש מואת: ובשמואל כתיב בכסף שקלים חמשים הא כיצד נכל מכל שטט ושבע חמשים שקלים הרי שש מאות שקלים כתיב שיהיה
 חלק לכל ישראל במזבח: ויאמר יי' למלאך להשיב חרבו: וישב חרבו אל נדנה: וכן ויאמר יי' לדב ויקח יונה וגו': בעת ההיא בראות דוד כי ענרונו: פרשה זו
 לא נכתבה בשמואל וחמשים כבוד דוד נכתבה כאן שעה מזבח כל פסוקי דפרשה זו לזיון פסוק אל פסוק כחילו כולו פסוק חמד: ומזבח הצולה של משה עדיין בעת
 ההיא במכה השר בגבעון: ולא יכול דוד: הו כשהיה אותו מעשה שזוה לו הקב"ה להעלות קרבן לא היה דוד יכול ללכת לפניו לדרוש אלהים כלומר לפני המזבח חמל
 בגבעון כי נבעת מפני חרב מלאך יי' והלך דוד בדבר יי' ובנה מזבח ופנחו יי':

דרק

ולוי ובנימין לאפקד בחוכם וגו' יואב היה יודע שיהיה לאשם לעם נגף לפי אחר
 יואב יכול הני להגיל שבטים הללו מן המניין לוי הם ייחמד דוד למה לה מנית את לוי
 השיבו כי לא התפקדו בחוק בני ישראל וכן אמר לכניון הלה בפלגש הגבעה נגפו
 ואם יתנגפו עמה מה ישמיר להם: ועתה העבר נח את עון עכרך: עיון זה
 זלזל בשני ז' ו' כ' כלומר העבד נח על העון המלא שעיניו וד' מנחין הן בקריאה וזה
 אחד מהם והשני בתלמי הן בעיון חוללתי וכמפורש בויקרא רבה בחסד כי תוריש
 אפילו חסיד שבחסידים אי ח' פשט שלא יח' לו אחד בעבירה בלא נחכוין והלא לת
 נחכוין אלה לצורך עמנו והשלישי עונותיו ילכדונו את הרשע עונותיו המרובים
 והרביעי במלכים ומלחנו עיון ועתה לבו זכורה ונגידה בית המלך שחמרו הם לא
 כ'ך ונגיד בית המלך יהיה עון גדול כי יבואו עליהם חייבי: כר לי מאד אתה
 חומר בחר לך הקל שבהם קשה לי ובר לי מאד עליו משל לאדם שהחיר לו הן מת
 ובזיהו קבר דנוך שחקר חלל אביך או אהך חמל לוי להם לאנוש עך
 שומעים: אפלה נח ביד יי' בדבר שפועה בכל עשירים ועניים: כי רבים
 דמיון: חולי ירחם חלל חייבינו לא ירחמו עלינו: נטויה על ירושלם: ומה
 שכחוב ביהושע והנה חים עומד לנגדו וחלבו שופע בידו וגו' הלנו אהה חס לנרנו
 יהושע היה עומד וחמרו כנגד גרו וזה מלאך כנגדו לפיכך המה ואמר לו הלנו
 אהה חס לנרנו לעזרנו וחליל וחסה עומד לנגד או לנרנו לעזר שנס אהה עומד
 כנגדן חלל כזן כיון שראה חמרו של מלאך שהיתה נטויה על ירושלם ידע בעלמו
 שבה לנגוף רשעי ישראל: וחלה הללן מה עשו: שהם כמותן הללן המזבחים
 לשמיטה שחיון יכולין להכלל מהשמיטה כי לשמיטה הן עומדין: מחמכאים מפני
 שאמר לכניו והמטיס למחנה שלא חממה וכי היאך היו לשם חטים: והמורגים לעניים
 נכרים שדשן בהם החבובה כמו ששנינו בע"א עיון דקורסא דדישא דישחא
 דומה למורב הרין מרש: שקלי וזה משקל יש מואת: ובשמואל כתיב בכסף שקלים חמשים הא כיצד נכל מכל שטט ושבע חמשים שקלים הרי שש מאות שקלים כתיב שיהיה
 חלק לכל ישראל במזבח: ויאמר יי' למלאך להשיב חרבו: וישב חרבו אל נדנה: וכן ויאמר יי' לדב ויקח יונה וגו': בעת ההיא בראות דוד כי ענרונו: פרשה זו
 לא נכתבה בשמואל וחמשים כבוד דוד נכתבה כאן שעה מזבח כל פסוקי דפרשה זו לזיון פסוק אל פסוק כחילו כולו פסוק חמד: ומזבח הצולה של משה עדיין בעת
 ההיא במכה השר בגבעון: ולא יכול דוד: הו כשהיה אותו מעשה שזוה לו הקב"ה להעלות קרבן לא היה דוד יכול ללכת לפניו לדרוש אלהים כלומר לפני המזבח חמל
 בגבעון כי נבעת מפני חרב מלאך יי' והלך דוד בדבר יי' ובנה מזבח ופנחו יי':

מנחת ערב

המלך הוא כמבואר למלך עמנו והוא אמרו כי נכאשו בלד שיהיה הו' גדיל הדבר כאלו נעשה לו
 לעצמו: ויעמד שטן עיון פיר' שי ועוד אפשר לומר שככתבה פרשה זו להודיע דקדושת דוד
 כשבה אלגד נד החוה ומר לו בשם ה' שלשה חני כויל עליו וגומר וכו' דוד יכול לזמור נאחת
 משנים מה שחינונו בעלו וזהו הרעע או נספה מפני אויב נח' המדרש מ' בחר בדבר שהכל
 שיים בו: אע"פ שיהיה לו לדוד לראש שנס הו' יספה בדבר כיון שהו' גרם בתיקו ומפניו יא'
 הרעה הזאת מ"מ לא רנה להוציא מן הכלל אלה להסתפק בצרת ישראל והדרבה כשראה שאחרי'
 נענשים כשיבנו עמו אל הלה' הלא אני אמרתי למנות נעם וגומר חיי נח ידך בישערי אבי
 בחרתי בדבר בשביל שיהי' הניוכל ישראל שיים בו וצויתר היה להיות ידך ביוצומ' שחיי סבותי
 כל הרעה הזאת והלה הנהן מה עשו וגו' ועי' צדוק הדון הלו ראה ה' ויחם: אמר ויעמוד כלו
 עמידה וקיים היה לו לעמוד נגד ישראל כי בקעה מלא להסית את דוד למנות חת ישראל: כי
 אע"פ שהיה נוספי' כמה רצבות גרים לישאל וגם היה כמה חומות שכנס דוד והביאה לרצו
 ליהיה מלחמ' מ"מ לא רנה דוד לקבל סוס מספר מוס חומה או גר לא מוסר ועי' כ' בלע
 הדבר כי חס היה מעורב תוך המספר גס הגר' או שהרי הנשי עלתמה לא היה מספר מיוחד
 לישראל

אבן יחייא

לכנס בן בכדי: כי מי שלח ידו צחטיה ה' על ידי שמואל כתיב ונאקה: כל ישראל אלק אלים
 ונאח אלק: ויהודה חרבע מאות ושבעים אלק: בשמואל כתיב היות ישראל ת"ת אלק ויהודה
 ת"ת אלק: הרי יתרים בישראל שלש מאות אלק: שהם היו הכתובים בספר המלך המוכיחים
 לעבוד עבודתו ולחיים מלחמותיו: היינו כל אלק בכל חרש שהם דפ"ח אלפים: וי"ב אלפים
 שהיו שרי העם ושעוריו שהיו מחויבים חקל: וה' אלק שחקלים מה מיהודה: היו קדונו המלך
 משבטו מיהודה העומדים תמיד אללו ומחויבים עמו: ולוי ובנימין לא פקד להיות כי היה הדבר
 רצונם וכחאם בעיני האב ומשען כן יעשו: ישראל על ככה ולכן לא מנה בנימין להיות מתו מספר
 כי סבו תמו נכלגס בדבעה: וכן לא היה לוי להיות אסור החפקים בקרב ישראל להיות חלק
 ה' ונחלתו: והמורגים לעניים כלי המחריפה והדישה כמו למורב חרון: בחקום כי קפה חרון
 לבדו בעל הסך הזה שש מאות שקלי זהב: והנאמר בשמואל בכסף שקלים חמשי' שכל
 אשר העלה עולות ושלמים ומה שחם זה גלה זה: בעת ההיא שחמסן ה' היה בגבעון והוצרך
 דוד לזכות לה' כדי לעזור המנפה ולא היה יכול ללכת עד גבעון כי נבעת מפני חרב מלחמה:

דברי הימים א כב כג

יהוה עמך: ויצו דוד לכל שרי ישראל לעזר לשלמה
כג: הלא יהוה אלהיכם עמכם והניח לכם טב טוב
כד: כי נתן בירי את ישיב הארץ ונכבשה הארץ לפני יהוה
כה: ולפני עמו: עתה חנו לבבכם ותפושכם לרחש ליהוה
כו: אלהיכם וקבצו ובנו את מקדש יהוה האלהים להביא את
כז: ארון ברית יהוה וכלי קדש האלהים לבית הנבנה לשם
כח: יהוה:
כט: ודוד וקן ושבע ימים
ל: וימלך את שלמה בנו על ישראל: ויאסף את כל
לא: שרי ישראל והכהנים והלויים: ויספרו הלויים כבן
לב: שלשים שנה וסעלה ויהי מספרם לגלגלה לגברים
לד: שלשים ושמונה אלף: מאלה לנצח על מלאכת
לה: בית יהוה עשרים וארבעה אלף ושטרים ושפטים ששת
לו: אלפים: וארבעת אלפים שערים וארבעת אלפים
לז: מהללים ליהוה בכלים אשר עשיתי להלל:
לח: ויחלקם דוד מחלקות לבני לוי לגרשון קהת ומרי:
לט: לגרשון לעדן ושמעון: בני לעדן הראש יחזאל
למ: ותם ויזאל שלשה: בני שמעון שלמות וחזאל
לנ: והרן שלשה ארה ראשי האבות לעדן:
לו: ובני שמעון יחז ויזאל ובריעה אלה בני שמעון
לז: ארבעה: ויהי יחז הראש ויהי השני ויעוש
לח: ובריעה לאהרבו בנים ויהיו לבית אב לפקדה
לט: אחת: בני קהת עמרם יצחק חכרון ועזאל
למ: בני עמרם אהרן ומשה ויבדל
לנ: אהרן להקרישו קדש קדשים הוא ובניו ערעולם
לו: להקטיר לפני יהוה לשרתו ולבקר בשמו ער-
לז: עולם: ומשה איש האלהים בנו יקראו
לח: על שבת הרוי: בני משה גרשום ואליעזר:
לט: בני גרשום שבואל הראש: ויהיו בני-
למ: אליעזר רחביה הראש ולאיהיה לאליעזר בנים
לנ: אחרים ובני רחביה רבו למעלה: בני יצחק
לו: שלמית

כב: ויאמר דוד זה הוא בית יהוה האלהים וזה
כג: מזבח לעלה לישראל: ויאמר דוד לכנוס את הדגרים
כד: אשר בארץ ישראל ויעמד חצבים לחצוב אבני גזית לבנות
כה: בית האלהים: וברזל לרוב למסמרים לדלתות השערים
כו: ולפתחות הכין דוד ונחשת לרוב אין משקל: ועצי
כז: ארזים לאין מספר כי הביאו הצידנים והצרים עצי
כח: ארזים לרוב לדוד:
כט: ויאמר דוד שלמה בניגער ורף והבית לבנות
ל: ליהוה להגדיל למעלה לשם ולתפארת לכל הארצות
לא: אכינהנא לו ויבן דוד לרוב לפני מותו: ויקרא לשלמה
לב: בנו ויצוהו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל:
לד: ויאמר דוד לשלמה בנו אני יהיה עם לבכי לבנות בית לשם
לה: יהוה אלהי: ויהי על ידי בר יהוה לאמר הם לרוב שפכת
לו: ומלחמות גדלות עשית לאתבנה בית לשמי כי דמים רבים
לז: שפכת ארצה לפני: הגה כן נולד לך הוא יהיה איש
לח: מנוחה והניחותי לו מכל אויביו מסביב כי שלמה יהיה
לט: שמו ושלוש ושקט אתן על ישראל בימיו: הוא יבנה
למ: בית לשמי והוא יהיה לילבן ואני לרוב לאבדתי את
לנ: מלכותו על ישראל ערעולם: עתה בני יהוה עמך
לו: והצלחת ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר עליך: אך
לז: יתולך יהוה שכל ובניה ויעזר על ישראל ולשמור את
לח: הורת יהוה אלהיך: אז תצליח אסדת שמור לעשות
לט: את החקים ואת המשפטים אשר צוה יהוה את משה על
למ: ישראל חזק ואמץ אל תירא ואל תחתה:
לנ: והנה בעניי הבינותי לבית יהוה זהב כפרים מאה
לו: אלף וכסף אלף אלפים כפרים ולנחשת ולברזל אין
לז: משקל כי לרוב היה ועצים ואבנים הבינותי ועליהם
לח: חוסף: ועמך לרוב עשי מלאכה חצבים וחרשי
לט: אבן ועץ וכל חכם בכל מלאכה:
למ: לזהב לכסף ולנחשת ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי

הגה ג' ר' פ' בספרא וסמי' הנה בני כונה בית לשם וי' הגה י' נוגח מנפה: וכל שאר כתובים דכו' ר' פ' רנה כמ' ו' והנה רוח גדולה באה מעבר המדבר: והנה
 אשה לקראתו: והנה עלה כלו קמטונו: והנה יד נגעה בו: והנה כרמות בני אדם: והנה בעז מבית לחם: תוסף ב' מ' ל' רמ' ל' וס' הבינותי ועליהם תוסף דר' ה' ולא תוסף
 עוד להבא רעום: תוסף ג' נ' ומשנין באתיון וס' בסדר בא ע' ש' וימלך ה' וס' את שלמה: וימלך פרעה נכו את יהויקים: ולחשיבת השנה שלח
 מלך מצרים את אליקים אחיו דר' ה' ויחלק ב' וס' ויחלקם דוד וצדוק מכני אלעזר: ולכרך ד' בקרא' וס' ונשאו הברגים בני לוי ב' בס' בחר
 י' יפתח י' לך את אצורו הטוב: בעת ההיא הברזל י' את שבת הלוי: בני עמרם אהרן ומשה ויבדל:

רשי רדק

ולמחברות: לחבר קדש אל קדש במסמרים: דם לרוב שפכת: זה לא מלאכה
 שחמר לו השם אבל דוד חמר כן בלבד כי מפני זה מנעוהו השם לבנות הבית: או
 כהן הנביא חמר לו כן ואע"פ שלא נכתב בספר שמואל נחלל כמוהו רבים כמו
 וחמרו נשלה אגסים: ובחמרו דמים לרוב שפכת ארצה כי דם נקיים היה פדמי
 אשר שפך כמו דם אוריה וזה לפני גס דמי אגסים היה הוא הסבה כמו שחמר
 הסיכותו בכל נפש בית אביך: גס דמי אגסים אשר שפך אוחס שלא היו בני
 מלחמתו אפשר שהיו בהם אגסים טובים וחסידים אע"פ כן לא נענש עליהם כי
 כוונתו לכלות הרשעים שלא יסרבו בישראל ולהגיל עמו כשהיה בארץ פלשתים לת
 ימיה איש ואשה: אבל כיון שזדמן לו שפיכות דמים לרוב מנעו מלכנות בית
 המקדש שהוא לשלום ולכפרת עון ולעטרת תפלה: כמו שמנעו להניף ברזל בזכות
 ובבית המקדש לפי שהברזל עושים ממנו כלי הריגה לא יעשו ממנו כלי שלום: רוב
 והנה בעניי הבינותי וכו': שלא היה עשיר גדול והיה מוציא הולאות במלחמות
 ובדרש חס משכחו לידו עשיר היה ואם קודם שבאו לידו כי אדם מקדש דבר שאינו
 ד"א בעוד שהיה מתענה היה מקדש סעודתו לשמים: לגרשוני לעדן ושמעון:
 ויחל הראש: ר' וחי' לו הכרע ונמשך לפניו או לאחריו: כי לבני היה הכבוד לגרשון
 ויחל היה הכבוד לבני שהוא לעדן: ויחל הוא יחז ויזאל בני יחאל בני יחאל
 יחם ויזאל אחיו א"כ הנה כתב בני בנים עם הבנים וכמוהו בספר רבים: או נפרש מה שחמר למטה בני יחאל יחם ויזאל בני יחאל או חסר וי' וס'
 בני יחאל ויחם אחיו היו על חוננות בית ה': בני שמעי: אין זה שמעי מבני גרשון אלא אחד מבני אל עדן הנזכרים היה שמו שמעי ובניו שלמה ויזאל וחרן שלמה
 ובני שמעי זהו שמעי בן גרשון:

והנה דוד זהו בית י' האלהים וזה מזבח לעולה לישראל: מכלן ואילך שכל שמבין
 י' להקריבו קרבן ינה ויקריבו על אוחו מזבח: לכנוס הנגרים: גרים שנתגירו
 שלא רצה להעביר בישר עבודת פדן וכן מנינו בשלמה למסר ויספר שלמה וכו'
 ויעש מהם שבעים אלף נושא סבל וכו' ועוד כתיב וכל העם הנותר מן החתי ונותר
 ב' פסוקים ועוד כתיב ומן בני ישראל לא נחן שלמה לעבדים וכו': למסמרים
 לדלתות השערים: נענ' ל' בל"ה: ולמסמרים הכין דוד הברזל שמחברין ומחוקים
 הדלתות והשערים בהם: והנזרים: עם חירם מלך נור: נער ורף: לפי שאפי'
 בן מ"ב שנה קרוי נער דכתיב ויהושע בן נון נער לא ימיש וגומר שהרי יהושע לא
 חלף אחרי משה כי אם כ"ח שנה וחי ק' שנה נחלל כשהעיד עליו הכתוב ויהושע בן
 נון נער היה בן מ"ב שנה על כן הוצרך לכתור רך שלא ה' כי אם בן י"ב שנה כשחלף:
 להגדיל למעלה: גדול מאד שהגביהו שלמה עד מלח ועשרים אמה בדכתיב במלכים
 והאולם על פני היכל הבית וגו': המה

אבן יחיא מנחת ערב

ובדבר ה' טעה מונח בנרון ארנן ויענכו ה' או נזר אומר כדברי אבינו יעקב באומרו אין זה
 כי אם בית אלהים וזה שער השמים: וזה לכנס את הנגרים אשר בארץ ישראל כדי לבנות סס
 בית אלהים: ואלו הנגרים לא היו גרי זקק השוים עם ישראל לכל דבר רק גרים מופנים: כי
 לא רצה להעמיס העם הקדוש במלאכת הסבלות והעוונות: כער ורף: נער פדיעה: ורף
 בשנים: והבית שזרין לבנות לה' ראוי להגדיל למעלה בפיסה ותיקוה לחטן מהיה להם
 ולמפארת לכל הארצות: ולכן ראוי שאכין לו החמר כדי לבנותה כי לא יחסר פנכו יחל אל
 קצה (") פ"ג שחז"ל

לישראל וסמי' כחרי אומי לא שיעט ולא היה הדבר שולט ויש דעות מחולקות בזה מה היה החס'
 הזו על ישראל י"א לפי שלמעלה מפרשה זו בספר שמואל כחמר שמכה דוד את גבוריו וכלאו היה
 שיה מועלת בגבורי דוד וסמי' בגורחם גרמח בנחון ואלו היה מולכי כח לא היו נוחין ועל זה
 מרבה' שאינו עטור מה' להושיע בין רב למעט ובין גבור לחלוש כי לא בגבורת הכוח יחפז ולא
 בשוק האיש ירצה רך בשם ה' אלהי' כשענו ע"כ נענש במדה שניסת לפנות ישראל וכללו
 הפראים בין חס ישראל מרובים או מעטים ועי"כ שלט הדבר: יוסף ה' על עמו רמו לו שהמנין
 שיה לגרוע ולחסר פ"ג שיה רף ע"כ אמר הלואי שיוסף ה' על עמו ולא יחסר: והנה דעת רש"י
 והרמב"ן

דברי הימים א כד

שלמית הראש: בני חכרון ויהו הראש אברהם
 השני יחזאל השלישי ויקמעם הרביעי: בני עזאל
 מיכה הראש וישיה השני: בני כררי מחלי וכושי
 בני מחלי אלעזר וקיש: ומרת אלעזר ולאיהו לו
 בנים כי אסכנותו ושאום בני קיש אחיהם: בני מושי
 מחלי ועדר וירמות שלושה: ארה בני לוי לבית
 אבותיהם ראשי האבות לפקודיהם כמספר שמות לנגלתם
 עשרה המלאכה לעבודת בית יהודה מן עשרים שנה
 ומעלה: כי אמר ה' ה' ה' יהוה אלהי ישראל לעמו
 וישכן בירושלם עד לעולם: וגם ללוים אין לשאת
 את המשכן ואת כל כליו לעבדהו: כי בדברי ה' ה'
 האחרונים המה מספר בני לוי מן עשרים שנה ולמעלה:
 כי מעמדם ליד בני אהרן לעבודת בית יהודה על-
 החצרות ועל הלשכות ועל טהרת לכל קדש ומעשה
 עבודת בית האלהים: וללחם המערכת ולסלת למנחה
 ולרקיקי המצות ולמחבת ולמרכבת ולכלי משורה
 ומרה: ולעמד בבקר בבקר להדות ולהלל ליהוה
 וכן לערב: ולכל העלות עלות ליהוה לשבתות
 לחדשים ולמזבחים כמספר כמספר עליהם תמיד לפני
 יהוה: ושמו את משמרת אהל-מועד ואת
 משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם לעבודת
 בית יהוה: כר ולבני אהרן

כחלקותם בני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר
 ויכת נדב ואביהוא לפני אביהם ובנים לאיהו להסוויכהו
 אלעזר ואיתמר: וחלקם דויד וצדוק מן בני
 אלעזר ואחיהם מן בני איתמר לפקודתם בעבדהם:
 ויפצאו בני אלעזר רבים לראשי הגברים מן בני איתמר
 וחלקם לבני אלעזר ראשי לבית אבות ששה עשר
 ולבני איתמר לבית אבותם שמנה:
 וחלקם בגורלות אלה עסיאל הכיהו שרי קדש ושם
 האלהים מבני אלעזר ובני איתמר: ויכתבם
 שמעיה בן נתנאל הסופר מן הדויד לפני המלך והעשרים
 וצדוק הכהן ואחיהם מן בני איתמר וראשי האבות לבתים
 וללוים בית אב אחד אחו לאלעזר ואחו לאיתמר:
 ויצא הגורל הראשון ליהויריב לירעיה השני:
 לחרם השלישי לשערים הרביעי: למלכיה החמישי
 למימן הששי: להקוץ השבעי לאביה השמיני: לישוע
 התשעי לשכניהו העשירי: לאלישיב עשירי לקים
 שנים עשר: לחפיה שלשה עשר לישכאב ארבעה
 עשר: לבלגה חמשה עשר לאפר ששה עשר:
 לחזיר שבעה עשר להפצץ שמנה עשר: לפתחיה
 תשעה עשר ליהוקאל העשירי: לכוין אחד ועשרים
 לגמול שנים ועשרים: לדליהו שלשה ועשרים
 למעזיהו ארבעה ועשרים:

אלה

השלישי ו' חס' בס' ו' ישמע יתרו: ולא היו לו חדר מן ג' וזגין מן ב' כ' בהר עניא קרמאה היו חנינא היה וסימן היו ויקבץ את כל אכל שבע שני' היה ותכליני' שבע שני' השבע
 היו יצא אלעזר ולא היו לו בנים: היה למחלי אלעזר ולא היו לו בנים: שהיו קניתי עבדים ושפחות ובני בית היה לו: שהיה גורלתי והוספתי נכח שהיה לפני בירושלים: וסי' היו
 היה דבר יי' אל יהוקאל: ובכני ד' וסי' ושאל לכה את המלוכה: וגם כל היהודים: וחלקו בגורלות אלה עם אלה: ובכני אבי ב' רצה: הרביעיית ג' חס' בקריא' וסי' לשערים
 הרביעי: חלקיהו השני תכליהו: כיום הרביעי: נקאלו לעמק ברכה: העשרים ג' וסימן לא אעשה בעבור: נגד העשרים אשר לחצר: ליהוקאל העשרים:

רשי

המה מספר בני לוי מן עשרים שנה ולמעלה: כלומר אז חיקן דוד משמרות אלה
 כשיבא שלמה בנו שיהיו ממונים לו: כי מעמד ליד בני אהרן וגומר: דיגמח
 וילוו עליך וישרתוך: ועל טהרת לכל קדש: שאם יעמא הבית וכלו שיהיו בס'
 ממונים לטהרו שכן מצינו בחוקיהו כדכתיב ויקבלו הלויים להגיה מנחל קדרון מנחה
 ויחלו באחד למדש הראשון לקדש וגו': ולכל העלות עולות ליי' לשבתות ולחדש:
 פתרון הס' היו ממונים על הלשכות וגם על לשכת בית הטלחים שהקרבנות הם וסי'
 יביאו אל הכהנים תמיד בכל יום במספר מה נריכים בכל יום בין בחול בין בשבת
 ובחדשים ובמועדים שמוסיפים על התמיד כל אלה יביאו במספר כמספט וגם
 מסייעים לכהנים להפיש הזבח וכן מצינו בחוקיהו רק הכהנים היו למעט ולא יכלו
 להפיש את כל העולות ויחוקים חמיהם הלויים וגו': ולבני אהרן פתרון אלה
 בני אהרן וגומר על מחלקתם: וימת נדב ואביהו: ובנים לא היו להם: לפי
 שלא היו להם בנים כיהו חלעזר ואיתמר במקומם אבל הם היו לנדב ואביהו בני
 היו קודמים לחלעזר ואיתמר ככהונה גדולה שכן מצינו בעזרא שהרי יהולדק אביו
 של יהושע היה ויהולדק ועזרה בני שריה היו כדכתיב לעיל ושריה הוליד את יהולדק
 ועזרה כתיב עזרה בן שריה ויהולדק הלך בגולה לבבל וכשעלו לבבל
 עלה יהושע ושימש ולא שימש עזרה לפי שהיה יהולדק הבכור וקדמו בן אחיו הבכור
 כדכתיב בכבואת חגי יהושע בן יהולדק הכהן הגדול: ואחיהם מן בני איתמר
 זה אחיהם מן בני איתמר כדכתיב בסמוך ויכתבם שמעיה וגומר עד ואחיהם מן
 איתמר: וחלקם לבני אלעזר ראשי לבית אבות ששה עשר: מתחילה במשכן
 שילה לא היו כ' חס' ו' משמרות ח' מהלעזר וח' מאיתמר כאפורם במסכת העניי
 וכשראה דוד שהיו ראשי הגברים אלעזר רבים חלקם לכל משמר ומשמר של אלעזר
 לשנים והעמידם על י' משמרות ומשמרת בני איתמר העמיד על מעמד משמר
 כבראשונה על שמנה משמרות וכן מוכיח בסמוך בית אב אחד אחו לחו לחלעזר ואחו
 אחו לאיתמר כלומר כהחו למעמד במשמרתם במשכן כמו כן העמיד דוד עתה
 בבית המקדש: וחלקם בגורלות אלה עם אלה: למי יפול הגורל להיות ראשון
 או שני או שלישי או רביעי וכן כולם: ויכתבם שמעיה: להיות להם לזכרון
 ראשון ומי שני וכן כולם:

רדק

וגם ללוים אין לשאת: כלו' אחר ששכן האהל בירושלים: עוד אין ללוים עבודת
 משה: כי דברי דוד ההרוגים: כלומר במעשיו ההרוגים היה זה מספר הלוי'
 מן עשרים שנה והעמיד על משמרותם והכין כל גורכי המקדש כי מתחילה מסר
 אוחס מן שלשים כמו שכתוב בתורה: ועתה חמר בין שהיו ללוים לשאת בכחף:
 נעמד ג' מן עשרים שנה: ועל טהרת לכל קדש: שיהיו הלויים ממונים לטהרת
 כל קדש כמו שחמר ביהוקאל ויבאו הכהנים לפניהם בית ה' לטהר וגו': ויקבלו
 הלויים להגיה מנחל קדרון מנחה: ומעשה עבודת בית האלהים: מעשה חיינו
 סמוך כי הוא נקיד סגול פ' ולמעשה ולעבודת בית ה' לכל יהיו ממונים: ולכל
 משורה ומרה: ג' יהיו ממונים לתקן המדות שיהיו נריכים לתקן ההין והאופה
 שלישיים ורביעיים ועשיריים: והמשורה הוא כלל המדות הקטנות: והמדה כלל
 המדות הגדולות: ולכל העלות עולות: שהיו ממונים ג' להלל בכל זמן שיעלו
 עולה לשבתות לחדשים ולמועדים ולעזר לכהנים ג' בהלה הימים שהקרבנות
 מרובים ויעזרו להבית הבהמות ולהכניס ולשחוט כל מעשה עד קבלת הדם
 כי מקבלת הדם וילך מנות כהונה: וחלקם דוד ונדק וגו': הי' א' בסגול
 והח' ב' בקרן והוא כמו וחלקם החמור למעלה כי שים הם בניקוד: וכבר זכרתי
 לקדוקו בספר מכלל: פי' לפי ששנה דוד המשמרות ממה שהיו כי מתחילה היו
 שמנה מהלעזר ושמנה מאיתמר: וראה דוד רבים לראש גברים מן בני איתמר
 ולקח עמו אחד מבני איתמר ואחד מבני אלעזר והוסיף עוד שמנה משמרות וחקן
 עשרים וארבעה משמרות שש עשרה מהלעזר והשמנה מאיתמר: וזו שאמר בית
 אב אחד אחו לחלעזר: כלומר יותר על מה שהיה בתחילה: ואחו אחו לאיתמר:
 כלומר מה שהיה אחו לאיתמר היה גם עתה כן אחו כי לא הוסיפו לו משמרה:
 ונחלקו רבותינו יש מי שאומר כי משה תקן שמנה משמרות ד' מהלעזר וד' מאיתמר
 לא שחולל והעמידן על שש עשרה שמנה מהלעזר ושמנה מאיתמר בא דוד והעמידן
 על עשרים וארבע: ויש מהם מי שאומר כי משה תקן שש עשרה שמנה מהלעזר
 ושמנה מאיתמר באו שחולל ודוד והעמידם על עשרים וארבע: שאמר יסד דוד
 ושמולל הרואה באמונתם: וחלקם בגורלות אלה עם אלה וגו': ר' ל' כי לא נתן
 מעלה לאחד מהם על חברו כי כלם היו שרי קדש ושרי האלהים מבני אלעזר ומבני
 איתמר לפיכך לא נתן להם מעלה זה על זה להיות זה קודם לזה הלא כמו שעלה
 הגורל להם כן היו לבד הכהונה הגדולה שהיתה מבני אלעזר כמו שפירשנו למעלה:
 בקפ' ויכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר עשרים וארבעה משמרות ובית ראשי הגברים וכו'
 בקפ' ויכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר עשרים וארבעה משמרות ובית ראשי הגברים וכו'

מנחת ערב

והרמ' ב' ז' שיהיה חטא דוד שקרא לקב"ה מסית כדל' בפרק הרוחה: ואמר הקב"ה מסית
 קרית לי חייך שפני משיך בדבר שפ' תינקות של בית רבן יודעי' אוחו שנאמר כי תשא
 ראש בני ישראל ונהנו חס' כפר נפשו והוא מנה אוחס לגלגלת' ובתחומא ח' ב' כי תשא
 אליעזר בשם רבי יוסי בן זמרא חמר כל זמן שכתבו ישראל לנודק לא חסרושלא לנודק חסרו
 ואימתי נתנו לנודק בימי משה ושלם לנודק בימי דוד וז' ש' יזכר למה יבקש זאת ארני כל' שהיה
 הוא שלא לנודק ואין לך עעם ונודק בדבר למה יהיה לאשמה לישראל: שהרי אין אמתה חז'
 לי עים לנודק לדבר אלה ואלה חס' מספרם וע' כ' יהיה לאשמה לישראל:

אבן יהיא

המדרגה העליונה שעלה אחר כך בהשגת ה' עליו: אלה בני לוי וגומר הגה משה תקן הסדור
 והחוקים נכני לוי אשר היו מן שלשים שנה ומעלה ולא פחות זמן מזה להיות כי היה נודק שיהיו
 בעלי כח ונימוי הבחורות לעבוד ולמשה: ואחס דוד תקן המשמרות המלויים מן עשרים שנה
 ומעלה כדי שיהיו ממונים לעבוד בבית ה' אשר יבנה שלמה: ולא חסם שיהיו מן שלשים שנה
 בעלי כח יען כי אחר שהיה ה' אלהי ישראל עמו ויבאן פירושם לעולם ולכן לא היה ללוים
 עוד עורת השמא מהמשכן על הכתף כשעם שכלל השמים ה' שימחו בני ישראל ולא יסעו עוד
 אלה

וכתתיהו ששה על ידי אביהם ידותון בכנור הנבא על-
הודותיהלל ליהוה: להימן בני היסן בקיה ומתניהו עזאל
שבואל וירימות חנניה חנני אליאתה גדלתי ומכתי עזר
ישבקשה מלותיהוהחיר מחזיאת: כל-אלה בניס להימן הזה
המלך בדברי האלהים להרים קרן ויתן האלהים להימן
בנים ארבעה עשר ובנות שלוש: כל-אלה על-ידי אביהם
בשיר בית יהוה במצלתים נכלים וכנורות לעבדה בית האלהים
על ידי המלך אקה וידותון והימן: ויהי מספרם עם אחיהם
מלמדי שיר ליהוה כל-המבין מאתים שמונים ושמונה ויפילו
גורלות משמרה לעמח בקטן כגדול מבין עם-חלמדי:
ועצא הגורל הראשון לאסף ליוסף גדליהו השני הוצא
ואחיו ובניו שנים עשר:
השלישי זכור בניו ואחיו שנים עשר:
הרביעי ליצרי בניו ואחיו שנים עשר:
החמישי נתניהו בניו ואחיו שנים עשר:
הששי בקיהו בניו ואחיו שנים עשר:
השבעי ישראלה בניו ואחיו שנים עשר:
השמיני ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר:
התשיעי מתניהו בניו ואחיו שנים עשר:

העשירי

צוהו בקריאה וסימ' ויעש נח ככל אשר צוהו: ויגר משה להארן את כל דבריו: ויבא משה ויקרא לזקני העם: ויקח משה את המטה: וישכם דוד בבקר גדלית: ויעש דוד כן כאשר
צוהו: ודמלכים: וחברו ויעש דוד כאשר צוהו האלהים דר'ה: אשר עשה דוד את הישר: ויעש ברוך בן גריה דירמיה: אלה פקרתם לעבדתם: ויוסף ט' שום בר נש וסימ'
ויוסף הורד מצרימה: ויוסף בן שלשים שנה בעמרו: ויוסף הוא השליש: דם יצאו את העיר לא הרחיקו: אנכי ארד עמר מצרימה: ויוסף היה במצרים: לברך את העם על
הר גרוס: לבני אסף זכר גאלת בזרוע עמך: וחר לישן תוספת ויאמר יואב אל המלך דשמואל: נתניהוה בקריאה וסימ' וישלחו כל השרים אל ברוך: ויבאו אל גדליה המצפתה
והכור אשר השליך שם ישמעאל: החמשי נתניהו בניו ואחיו: ועשרם הלויים שמעיהו:

אלה פקרתם לעבדתם לבוא לבית יהוה
כמשפטם פיר אהרן אביהם כאשר צוהו יהוה אלהי ישראל:
ולבני לוי הנותרים לבני עמרם שובאל לבני שובאל יהודהו:
לרחביהו לבני רחביהו הראש ישיה: ליצהרי שלכות
לבני שלמות יחת: ובני יריה אמריהו השני יחזיאל
השלישי יקמעם הרביעי: בני עזיאל מיכה לבני מיכה
שמו: אחי מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו: בני מררי
מחלי ומושי בני יעזיהו בנו: בני מררי לעזיהו בנו
ולשהם וזכור ועברי: למחלי אלעזר ולאדיה לובנים:
לקיש בניקיש ירחמאל: ובני מושי כחלי ועדר וירימות
אלה בני הלויים לבית אבתיהם: ויפילו גם-הם גורלות
לעמח: אחיהם בני אהרן לבני רויך המלך ועדוק ואחיהלך
וראשי האבות לכהנים ורלויים אבות הראש לעמח אחיו
הקטן: כה: וכבדל דוד ושרי הצבא
לעבדה לבני אקה והימן וידותון הנביאים ככנורות נבכלים
ובמצלתים ויהי מספרם אנשי מלאכה לעבדתם:
אסף זכור ויוסף ונתניהו ואשראלה בני אסף על-יד אסף
הנבא על-ידי המלך:
לירותון בני ידותון גדליהו וצרי' ישעיהו חשביהו ויסי'

רקק

רשי

אבות הראש כך היה שמו אבות: ופירוש לעמח אחיו הקטן שלא היה הגורל ראשון
והמריו הקטן לא הפילו ביניהם גורלות גם הם כמו שעשו הכהנים בין גדול בין קטן
כחשר ענה בגירלו כך היה וכן חמר בקטן כגדול מבי' עם חלמוד פי' המבין הוא
הגדול והתלמיד הוא הקטן: ויבדל דוד פי' הבדיל לבני אסף והימן וידותון
להיות משוררים והאחרים להיות שוערים והאחרים להיות גזברים על אזירות בית
ה' כמו שאומר: וכל חבור' מהם נחלקו ביניהם על פי הגורל: הנבא' בכנורות
ובנבלים ובמלתי' היו בני אסף מנגני' בכלי שיר והספ שורה עליו רוח הקדש והיה
משור' בפיו לקול הכנור: וכן הימן וידותון כלם היו נביאי' עם כלי השיר כי ספר
תהילים ברוח הקדש נאמר ויש בו נבואות ועחידו' הנלות והגמולה והיו בני אסף
ארבע' ובני ידותון ששה ובמספר אינם כי אסמשה גדליהו ולרי' וישעיהו חשביהו
ומתתיהו: ואמר ששה והינם אלה חמשה אבל במספר הגורל מלאנו אחד שאינו הנה
והוא שאחר והעשירי שמעי' ונמלא בהגדה כי כשחלק דוד היו לידותון חמש' בניס
והיתה אשתו מעובר' משמעי' וראה ברוח הקדש שגם הוא יהיה ראש משמר' לפיכך
אמר ששה: ויתכן לומר שהיה קטן חזולא היה עדיין ראוי לשורר ולהיותו ראש
משמרה עד שגדל והיה ראש משמר': לפיכך ספרו במספ' הגורל לפי שהיו חלמדי'
אותו והיה עמיד לביאת ראש משמרה: ובניו הימן היו י"ד כי רוממתי עזר הוא עם
אחד אפי' ששתי חיבות הכה כמוהו רבי': והנה בין שלשם היו עשרים וארבעה
ראשי משמרות כנגד הכהנים שהיו גם כן עשרים וארבעה: ויוסף בן אסף ראש
משמרות הלוי' שבת עם יהויריב ראש משמרות הכהנים: וכן כלם: ואלה עשרים
וארבע משמרות הלויים היה כל אחד מהם עם אחיו ובניו שנים עשר הנם בין כולם
היו מאתי' ושמונים ושמונה כמו שאומר הנביא על ידי המלך הם המזמורים שאמר
אסף והיו נאמרי' ברוח הקדש ואמר על ידי המלך כי המלך מנהו ראש בדברי הסי'
ובכליו וכתב דבריו כספרו וכן אמר בידותו' הנביא על הודות והלל לה': ובהימן
ג' אחר שהיה מבני קרח חוזר המלך בדברי האלהים להרים קרן ישראל ולהלויא'
מהבלות: ויתן החנה' להימן בניס ארבעה עשר ובנו' שלם: אמר כן לפי שאסף
וידותו' לא היה להם כל כך בני' חו חפשר שהיה עיקר מחיליה והעחיר לה' ושמע
תפילתו ונחן לו הרבעה עשר בניס ושלם בנו: ויפלו גורלות משמרת לעמח: ר'ל
לעמח משמר' וכן מאלה חל אהל ומשכן ובומר כמו שכתבו: פעלתי

אלה פקודתם לעבודתם: אלו שכתובין כאן ראשי משמרות פקודת' על משמרות
היו: ויבדל דוד ושירי הנבא לעבוד: לשורר השיר: לבני אסף ובומר: מכל הלוי'
לא הבדיל כי אס בני אסף: והימן וידותון הנבחי' כשהיו מנגני' בכלי שיר' הללו היו
מונכחי': דוגמה בלטישע קמולי' מנגן ויהי כמנגן המנגן ומהי עליו יד יי' ויהי
מספר' חכמי מלחכה: כלומר המשמרות כ"ד על כ"ד משמרות ד' בניס של אסף וששה
של ידותון וי"ד של הימן הרי כ"ד למטה כלל מספר כולן כדכתיב ויהי מספר' עם
אחיה' ובומר: ומתמיהו ששה: לתמלא אלה חמש: אשתו היתה מעובר' את
שמעי' וראה ברוח הקדש שגם הוא עתיד להיות ראש משמר' לפיכך חמר ששה וזהו
שנאמ' לפנינו העשירי שמעי' וזהו שיסד הפייט רשום מבטן להפקיד במשמרת הקדש:
על ידי אביהם ידותון: דוגמ' על ידו החיוב: הנבא על הודות והלל: שהיו מנגני'
בכנו' תומורי' הודו ומזמורי' הללויה היה מתכנה: ורוממתי עזר: שם אחד הוא:
חזה המלך בדברי האלהים להרים קרן: קרן הנבואה שמתנבא למלך דוגמ' יר' קרן
משימו: ויתן האלהים להימן: כלומר אס לא שחנן לו האלהים הבנים חי חפשר
שהיו לוי' ד' בניס ושלם בנו: וכן רחויין להיות ראשי משמרות דוגמ' ויתן יי' לה
הריון ותלד בן אס לא שהיתה מתנה זו מיי' חי חפשר שילד בועו שהיה זקן וכן
ויראהו יי' את כל הארץ אס לא מאת יי' היתה ראויה זאת חי חפשר להביט כל כך
למרחק: כל המבין: לעניין שירה נופל לומר מבין כדכתי' מבין עם חלמדי'
וכנניהו שר הלויים במשא יסור כי מבין הוא: ויפילו גורלות משמרת לעמח:
פחרון משמרת לעמח משמר' ודוגמ' למעלה והיה מתהלך מאלה חל אהל ומשכן
פחרון משכן חל משכן: כקטן כגדול מבין עם חלמדי': פחרון הפילו גורלות
על המשמרות זה לעמח זה משמר' לעמח כגדול מבין עם חלמדי': פחרון הפילו גורלות
התלמיד כולם היו שוין בזה למי שיגיע הגורל הראשון אס לקטן כן יקדים הוא להיות'
ראשו' ואם אחרו' יהיה אחרו' וכן כולם בין מבין בין תלמיד בין קטן בין גדול ומשמרו'
אלו של לויים הולכי' אחר משמרות של כהנים למי שנופל הגורל הראשון משמר' ראשון
עם משמר' יהויריב הכהן למי שיפול אסף ליוסף: בנו ראשון: גדליהו השני: גדליהו
הכהן: וינא הגורל הראשון לאסף ליוסף: בנו ראשון: גדליהו השני: גדליהו
בכור ידותון היה: בניו ואחיו שנים עשר פחרון כו' על כל משמר' ומשמרת יבאו
י"ב לויים שרי' היו כולם רפ"ח וכשחלק' לכ"ד חלקים יהיה כל חלק וחלק י"ב לויים
כ"ל זהו אחיו ובניו מוסב ליוסף ולגדליהו ולפי שפסוק אחד שניה' נוכרי' כתב לכד
פעם אח' הוא ובניו ואחיו וכל אחיו ואחיה' שבעני' לחו אחיו ממש אלה חבורה אחת קורא אחים: כר' דיר' ש'ף בלשון אשכנז: השלישי זכור: בכור אסף: הרביעי ליצרי
שני של ידותון: החמשי נתניהו: שלישי של אסף כך נפל הגורל מזה לזה:

אבן יחייא

מספרם כד' לכל' משמרות: ד' בניס של אסף: וששה של ידותון: וי"ד של הימן: ומתמיהו
ששה ע"י אביהם: הנה אינם רק חמשה: אשתו היתה מעוברת מבנו שמעי' ומלא עליו שגם
הוא יהיה ראש כאמרו: והנה יחס לאסף היות כביא גדול אלל המלך: ולדותון ביותו מנבא
לפעמים בהיותו מנגן בכיבור: ולהימן היותו מונה המלך כשרוצה לדעת דבר האלהים בדבר
השגי' למלוכה מתלמחה עם האויבים וכדומה: משמרת לעמח: היינו משמרות לעמח
משמרה כקטן כגדול והרב והתלמיד שוים יחד וכפי אשר יעלה הגורל: כי נרכו אלהים וכאמרו
ויברך אלהים את בית עמנד אדום: אזירות בית האלהים מבלי כסף וזהב ושפלות: ואזניות
הקדשים: הם קדשי המונח: למלאכה החיצונה: שלאכת הכר והיער וכסרות: מן בני
שרן: היה זה ישכעם: ודוד מינהו ראש על ה' א' שני תחלוקות האחרים: כי י"ב שרי נבא
מח

אזנה וזכה: וזה אומר כי ביותו של לויים אף לשאז את החפץ עזר: לכן בדברי דוד
האחרונים כשחלק משמרותיהם לא מנאם רק מבין כ' שנה: כי עבודתם היתה קלה לעמוד ליד
ואלל בני אהן לעבודת בית ה' על החצרות וכו': ראשים לבית אבות ששה עשר: בתולה היו
ששה עשר משמרות ח' לאלעזר וח' לאיתמר: ובראות דוד שהיו ראשי בית אלעזר הכפל האיתמר
מת' י' לאלעזר: וח' לאיתמר לכך כאשר היה קודם: וזהו אומר ויחזו אחוז לאיתמר של ל'
האחוז אשר עצה היה האחוז שמקודם: ביד אהרן אביהם במקומו: לעומת אחיהם בני
אהרן: כי נחלקו גם הם כמותם: אבות הראש: כי נחלקו בקטן כגדול הראש מהאבות כאמח
הקטן מחנו: ויבדל דוד וגו' מכלם הבדיל לעבודת השיר בני אסף והימן וידותון אשר היו
תכתיים ונביאים מבני אים כהיוסם חכמים וזה יטן כי טעם האז יתלא במה שיחנך מחנו: ויסי'

דברי הימים א כו

אחיו בני חיל אליהו וסמכיהו: כל אלה מכני עבד
 אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל בפת לעבדה ששים
 ושנים לעבד אדם: ולמשלמיהו בניו ואחיו בני חיל
 שמונה עשר: ולחכה מן בני מררי בניו שש מאתיים
 בני אלה בכורו ושישמה ואביו לראש: חלקיהו השני
 טבלהו השלישי וזריהו הרביעי כל בניו ואחיו לחסה
 שלשה עשר: לאלה מחלקות השערים לראשי הנכרים
 משמרות לעמת אחיהם לשות בבית יהוה: ופילו גורלות
 כקטן כגדול לבית אבותם לשער ושער: ופל הגורל
 מזרחי לשלמיהו וזריהו בנו ועין כשכל הפילו גורלות
 ויצא גורלו צפונה: לעבד אדם נגבה ולבניו בית האספים:
 לשפים ולחסה למערב עם שער שלכת בממלה העולה
 משכר לעמת משכר:

למורה הלויים ששה לצפונה ליום
 ארבעה לנגבה ליום ארבעה ולאספים שנים שנים: לפרבר
 למערב ארבעה לממלה שנים לפרבר: אלה מחלקות
 השערים לבני הקרחי ולבני מררי:
 והלויים אחיהם על אצרות בית
 האלהים ולאצרות הקרשים: בני לעדן בני הגרשני
 ללעדן ראשי האבות ללעדן הגרשני יחיאלי: בני יחיאלי
 זתם ויאל אחיו על אצרות בית יהוה: לעמרמי ליצהרי
 לחברוני לעזיאלי: ושכאל בן גרשום בן משה נגיד על
 האצרות: ואחיו לאליעזר רחביהו בנו ושעיהו בנו וירם
 בנו וזכריהו בנו ושלמות בנו:

העשירי שמעי בניו ואחיו שנים עשר:
 עשתי עשר עוראל בניו ואחיו שנים עשר:
 השנים עשר לחשיה בניו ואחיו שנים עשר:
 לשלשה עשר שובאל בניו ואחיו שנים עשר:
 לארבעה עשר מתתיהו בניו ואחיו שנים עשר:
 לחמשה עשר לירמות בניו ואחיו שנים עשר:
 לששה עשר לחנניהו בניו ואחיו שנים עשר:
 לשבעה עשר לישבקשה בניו ואחיו שנים עשר:
 לשמונה עשר לחנני בניו ואחיו שנים עשר:
 לתשעה עשר למלותי בניו ואחיו שנים עשר:
 לעשרים לאליה בניו ואחיו שנים עשר:
 לאחד עשרים להותיר בניו ואחיו שנים עשר:
 לשנים ועשרים לגרלתי בניו ואחיו שנים עשר:
 לשלשה ועשרים למחזיאות בניו ואחיו שנים עשר:
 לארבעה ועשרים לרוממתי עזר בניו ואחיו שנים עשר:

כו
 למחלקות לשערים לקרחים משלמיהו
 בזקרא מן בני אכה: ולמשלמיהו בניו וזריהו הבכור
 ידאעל השני וזריהו השלישי יתניאל הרביעי: עילם
 החמישי יהוחנן השישי אליהו ועיני השביעי: ולעבד אדם
 בניו שמעיה הבכור יהוזבד השני יואח השלישי ושכר
 הרביעי ונתנאל החמישי: עמיאל השישי יששכר השביעי
 פעלתי השמיני כי ברכו אלהים:
 ולשמעיהו בנו גולד בניו המה שלם לבית אבותם כי גבורי
 חיל המה: בני שמעיה עתני ורפאל ועובד אלזבד

מתתיהו ר' וס' ועמהם אחיהם המשנה: ומתתיהו ואליפלהו ר' ור' לידותון בני ידותון גדליהו: לארבע עשר מתתיהו: יהוחנן ד' בקריא וס' עילם החמישי יהוחנן השישי: ועל
 ידו יהוחנן השני ועמו: ולישמעאל בן יהוחנן דובשנה השביעי התחוק יהודיע: ויקמו אנשים מראשי בית אפר' וכל עורא רכו' יהוחנן ב' וס' וס' שם סימן: אכה
 ז' בקרי' וס' וירד אביו אל האשה: וירד אפ' ויעל בית אביו: וירד אחיו וכל בית אביו: וירקרהו אביו: וישלח חירם מלך צר דמלכים: ולהסמין בני מררי בניו שש מאתיים
 הראש: ויתל שלמה לבנות וגו': אשר נראה לדוד אביו: וס' בלשון תרגום אתתא רגית מן ביתה חזיא מלכא ורקרה ברישה:

רשי

למחלקות לשערים: חין חוזרים חלילה אלה כנגד שערים חלקות ושוב הפילו גורלות
 מי לשער זה מי לשער אחר כדמפורש לקמן: לקרחים משלמיהו בן קורחאמן בני
 אסף ודובמא למעלה ושלים בן קורח וגו': כי ברכו אלהים: כדאמר לעיל ויבדק
 יי' את בית עובד אדום וגו': הממשלים לבית אביהם: פתרו חוקן מושלי' את
 על יד אביה ודונמא בסוף דניאל ומשל ממשל רב: איש חיל: לא בכח ולא במלחמת'
 חלם כאלם שאומר עליו פלו' חשוב: וכן הלא בועז מודעתנו איש גבור חיל
 משמרות לעמת אחיהם: ראשי כ"ד משמרות: ופילו גורלות כקטן כגדול לבית
 אבותם לשער ושער: למי יבוא שער זה ולמי שער זה למזרח למערב לנפון לדרום
 וכן לכל שערים שבצורה: ולאסופים: מקום ששמו אסופים: שנים לפרבר
 ומפורש במסכת תמיד אמר רבא לפרבר כלפי צד: והלויים אחיהם על אצרות וגו':
 הוא היה ממונה על מעושי שנקני' מהם קרבנות לבית אלהים כגון קרבן קדשים:
 בני לעדן: ללעדן הגרשני היה ראש האבות יחיאלי לעדן האומר לעיל: ויאל
 אחיו: אחיו של יחיאלי כדכתיב למעלה ויחיל ויתם ויאל:
 על

למחלקות לשערים: חין חוזרים חלילה אלה כנגד שערים חלקות ושוב הפילו גורלות
 מי לשער זה מי לשער אחר כדמפורש לקמן: לקרחים משלמיהו בן קורחאמן בני
 אסף ודובמא למעלה ושלים בן קורח וגו': כי ברכו אלהים: כדאמר לעיל ויבדק
 יי' את בית עובד אדום וגו': הממשלים לבית אביהם: פתרו חוקן מושלי' את
 על יד אביה ודונמא בסוף דניאל ומשל ממשל רב: איש חיל: לא בכח ולא במלחמת'
 חלם כאלם שאומר עליו פלו' חשוב: וכן הלא בועז מודעתנו איש גבור חיל
 משמרות לעמת אחיהם: ראשי כ"ד משמרות: ופילו גורלות כקטן כגדול לבית
 אבותם לשער ושער: למי יבוא שער זה ולמי שער זה למזרח למערב לנפון לדרום
 וכן לכל שערים שבצורה: ולאסופים: מקום ששמו אסופים: שנים לפרבר
 ומפורש במסכת תמיד אמר רבא לפרבר כלפי צד: והלויים אחיהם על אצרות וגו':
 הוא היה ממונה על מעושי שנקני' מהם קרבנות לבית אלהים כגון קרבן קדשים:
 בני לעדן: ללעדן הגרשני היה ראש האבות יחיאלי לעדן האומר לעיל: ויאל
 אחיו: אחיו של יחיאלי כדכתיב למעלה ויחיל ויתם ויאל:
 על

רדק

פעלתי השמיני כי ברכו אלהים: כמו שכתב למעלה ויבדק אלהים את בית עובד
 אדום ואת כל אשר לו בעבוד ארון האלהים וכן כתוב ששים ושנים לעובד אדום:
 ולמעלה אומר ועובד אדום ואחיהם ששים ושמונה ואחר ואחיהם כינוי הרבים על
 עובד אדום ובניו כי כלם יקראו אחי אביהם: כמו אחיהם והנה אחר מבני עובד
 אדום שהיו ששים ושנים: ומה שאמר המה ובניהם ואחיהם המה אומר על בני עובד
 אדום ובניהם אומר על בני בניו הנזכרים ואחיהם על שאינם נזכרים: ואיש חיל
 כמו ואיש חיל: ור' זל דרשו ויבדק ה' את בית עובד אדום ואת כל אשר לו: שילדה
 אשתו ושמה כלותיה ששה בכרם אחד והם ששים ושנים: הממשלים לבית אביהם
 כי גבורי חיל המה: דומי להם בגבור' כמו שהיה בית אביהם גבורי חיל לעבודה
 כן היו הם: והממשלים אחר בחי' רק המ' כמו הערים המבדלו' עתליהו המרשע':
 ופילו גורלות כקטן כגדול: כמו שפירשנו למעלה: לשער ושער: פי' הגורלות
 שהפילו ביניהם לחלוקת חזקה מהם קידם אלה חזקה מהם לשער מזרח: ואיזה
 מהם לשער מערב ודרום ונפון: ופל הגורל מזרח לשלמיהו ונפון לזכריהו בנו
 ולעובד אדום נגבה: לשפים ולחסה למערב: ולבניו בית האספים: פי' בניו היו
 שומרים בית האספים והיה זה הבית לדתם העזרה מבחון: ומה שאמר ולאספים
 שנים שנים שבו: פי' שנים בדברי ר' זל האחד שהיו לכל אחד מבני האספים שנים
 לוי': והאחד שהיה לכל אחד מבתי האסופים אחד ואחד: ויהיה פי' כך ולא ספי' שהיו
 צמורה ששה וצפון ארבעה: ובדרום ארבעה: ולאספים שנים שנים והיו ארבעה:
 וארבעה מקומות שאמרו במשנה בשלשה מקומות הכהנים שומרי' את המקדש בבית אבטיהם ובבית הניזון ובית המוקד: והלויים בעשרים ואחד מקום חמשה על חמשה
 שהיו הר הבית ארבעה על ארבעה פנותיו מבפנים חמשה על חמשה שערי העזרה:
 אתרי בית הפרכת: והקשו הפסוקים האלה שיש בהם עשרים וארבעה זבוליים הוא מדבר: ומירנו כי בעשרים וארבעה מקומות נקראו הכהנים לויים זה אחד מהם
 והכהנים והלויים בני גדוק והנה גם כן השלשה היו כהנים: ועשרים ואחד לויים: ומירנו הפסוקים גם כן בענין אחר: כמו שכתב במסכת תמיד ובזבחים: ואמרנו מאר
 לפרבר כמאן דאמר כלפי צד: בני לעדן הוא לבניו כמו שפירשנו: ואמר בני הגרשני אולי היה לעדן אחר ואמר בני לעדן שהיו מבני גרשון הם ראשי האצרות הנזכרים
 למעלה ולעדן ששה שהם ללעדן הגרשני וכל זה תוספת: ביאור כי די היה לו בפעם אחת ואחד מבני לעדן הגרשני היה יחיאלי והוא היה הבכור ואומר על אלה שהם
 באצרות בית יי': בני יחיאלי: פרשתיו למעלה: רחביהו בנו: וישעיהו בנו: פי' ישעיהו בן רחביהו כי לא לעזר לא היו לבנים כי אם רחבי' כמו שאמר למעלה: וישעיהו
 וירם וזכריהו ושלמות בני רחביהו ורבים בניו היו לו כמו שאמר ובני רחביהו רבו למעלה:

אבן

הסכל שהוא הדום רגליו וכאמרו השמים כסאי והארץ הדום רגליו: והכינוי לנכות: כי לא
 תאמרו אף שכונתי היפה לנחיה לבנות: לא בניתי מפני חסדן הזה והכסף לחמר הצנין: כי
 הכל מוכן אלני אבל האלהים לא רצה: דע את אלהי אבן: האיש השלם חייב לדרוש לדעת את
 ה' כל מה שאפשר כפי חק האינוני כי כשידע האיש מעלת הארון שלו הנה יתקרב יותר להבנת
 ויתרחק מאשר וטאלהו: כל לנכות דורש ה': יודע מחשבות האדם: ומנין היצר והתכלית
 מהחשבות ההם: הרי כי יודע אשר יחשוב ויודע תכלית מחשבותו ההיא גם כן: ומכאן כל
 אשר היה נכוח עמו כל אשר השיג בהיות הדום הקדוש עמו: ולתנתי המדבקה: הם הכדוכים
 הרבנים

הסכל שהוא הדום רגליו וכאמרו השמים כסאי והארץ הדום רגליו: והכינוי לנכות: כי לא
 תאמרו אף שכונתי היפה לנחיה לבנות: לא בניתי מפני חסדן הזה והכסף לחמר הצנין: כי
 הכל מוכן אלני אבל האלהים לא רצה: דע את אלהי אבן: האיש השלם חייב לדרוש לדעת את
 ה' כל מה שאפשר כפי חק האינוני כי כשידע האיש מעלת הארון שלו הנה יתקרב יותר להבנת
 ויתרחק מאשר וטאלהו: כל לנכות דורש ה': יודע מחשבות האדם: ומנין היצר והתכלית
 מהחשבות ההם: הרי כי יודע אשר יחשוב ויודע תכלית מחשבותו ההיא גם כן: ומכאן כל
 אשר היה נכוח עמו כל אשר השיג בהיות הדום הקדוש עמו: ולתנתי המדבקה: הם הכדוכים
 הרבנים

דברי הימים א כה

לאצרות השנים ודברי השפתי: ועל היותו ויהושפט אשר
 בשפלה בעל חן הגרני ועל האצרות השמן ועל ועל
 הבקר הרעים בשרון שרטי השרוני ועל הבקר בעמקים
 שבט בן עדלי: ועל הגמלים אוכל השמיעאלי
 ועל האהנות יחדיו המרנתי: ועל הצאן וזו הגרני כל
 אלה שרי הרכוש אשר לפלך דוד:

ויהונתן דוד דניד יועץ איש מבין וסופר הוא
 ויחאל בן חכמוני עם דני המלך: ואחיהפל יועץ למלך
 וחוישי הארכי רע המלך: ואחרי אהיהפל יהודע בן
 בנימו ואביתר ושרצבא למלך יואב:

כח ויקהל הויד את כל שרי ישראל
 שרי העבדים ושרי החלקות המשרתים את המלך ושרי
 האלפים ושרי המאות ושרי כל רכוש ומקנה לפלך ולבניו
 עם הכרמים והגבורים ולכל גבור חיל אל ירושלים: ויקם
 דוד המלך על רגליו ויאמר שמעו אתי ועמי אני עם לבבי
 לבנות בית מנוחה לארון ברית יהוה ולהרים רגלי אלהינו
 והכינותי לבנות: והאלהים אמר לי לא הבנה בית לשמיכי
 איש מלחמות אתה הודמים שפכת: ויבחר יהוה אהיה
 ישראל כי מכל בית אביו להיות לכלל על ישראל לעולם כי
 ביהודה בחר לנגיד ובבית יהודה בחר אביו ובבני אביו
 רצה להמליך עלי כל ישראל: ומכל בני בני רבים
 בנים נתן לי יהוה ויבחר בשלמה בני לשבת עלי
 כסא מלכות יהוה עלי ישראל: ויאמר לי שלמה
 בן

העשירי לחדש העשירי מהרי הנטופתי לזרחי
 ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף:
 עשיתי עשר לעשתי עשר החדש בניה הפרעתוני מן בני
 אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף:
 השנים עשר לשנים עשר החדש חלדי הנטופתי לעהניאל
 ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף: ועל שבטי
 ישראל לראובני נגיד אליעזר בן זכריה לשימעוני שכמיהו
 בן מעכה: ללוי חשכיה בן קמואל לאהרן צדוק:
 ליהודה אליהו מאחי הויד ליששכר עמרי בן מיכאל:
 לזבובן ישמעיה ובן עבדיהו לכתובן

לנפתלי ירימור בן עזריאל:
 לבני אפרים הושיע בן עוזיהו לחצי שבט מנשה יואל בן
 פדיהו: לחצי המנשה גלעד הוידו בן זכריהו לבנימן
 יעשיאל בן אבנר: לרן עזראל בן ירמיהו אל השני
 שבטי ישראל: ולא נשא הויד מספרם למכר עשרים
 שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את ישראל ככוכבי
 השמים: יואב בן צרויה החל למנות ולא כרה ויהו
 בזאת קצף על ישראל ולא עלה המספר בטספר
 דברי הימים למלך דוד:

ועל אצרות המלך עימות בן עזריאל ועל
 האצרות בשדה בערים ובכפרים ובמגרלות יהונתן
 בן עזריהו: ועל עש כל אכרת השדה לעבדת האדמה
 עזי בן כלוב: ועל הכרמים שמעי הרמתי ועל שבכרמים
 ויהוה ו' בקרי' וס' והאלהים נסה את אבדקם ויאמר אליו: ויהו קול השופר הולך ורוק
 ויריעו איש יהודה והאלהים עשה שיראו מלפניו והאלהים יבקש את נדבך:

ועל שבטי ישראל: כבר אמרנו ראשי המחלקות אשר לדוד ועתה מספר מן היו שרי
 שבטי ישראל שר של כל שבט ושכט: ולא נסח דוד מספר למנן כל שנה ולמטה
 פתרו כבר אמרנו שמנה ישראל וחלקו למחלקות וגם הלויים מנה וישמי על עבדו
 וכל אלו שמנה לא מנה אחד מהם פחות מן כ': ככוכבי השמים כמו שחן יכול
 איש למנות כוכבי השמים כך חן יכול למנות: ולא כלה פתרו עוד חני אומר לך
 הלא יוחב החמיל פעם אחת למנות העם למעלה מעשרים ולא כלה: ויהי בזאת
 קצף על ישראל * מחמתו קצף שמנה היה קצף על ישראל לפי שעלה במחשבתו למנו
 כל ישראל ולעבור על הפסוק אשר אמר יוחב חיש למנות את עפר הארץ יגו ולעבר
 הפסוק הבט נא השמימה וגו': ולא עלה המספר פתרו חשתי שחילי חומר החיל
 למנות ולא כלה לא מנה כי אם מעט שהרי לא עלה מספר המנוי בספר שמואל
 כמספ' המנוי כאן בדברי הימים חלק חלפים ומאה אלף ויהודה ארבע מאות ושבעים
 חלק ובשמואל שמנה מאות חלק ויהודה חמש מאות אלף וח' שני מספריו שפעמי
 חלק אחד בשמואל ואחד כאן חלק כף הוא לא עלה המספר במספר דברי הימים כי
 אותו המספר שנה לא כתב בשמואל כי אם קצת מן המספר חסוס נער והכלו שנגפו
 הפילו על אותן מעט וכלן חסוס כבוד דוד הפילו חס היה המספר ויחד היה המנו
 לפי שהי משמע שלא על חס היה קצף על ישראל כבר מנה הרבה משרא ועוד
 חסוס כבודו שהיו כולם לו עבדים כחש אחד: ועל אחרות המלך אצרות כסף
 והב כל זה הולך ומספר לגדולת דוד ואפילו מי שהיה ממונה על האצרות שלו
 ועל האצרות בשדה: ועל מה שגדל בשדה חבואות יין ושמן וכל מיני אוכלין ומשקין
 בערים לחמש הערים: ולחמש ערי המלח ומגדלוותיו: ועל עושי מלחמת השדה
 לעבדות האדמה: לחרוש האדמה: עזרי בן כלב: היה ממונה על כך לצוות לחרוש האדמה והוא נוחן להם הבקר וכל כלי המחרישה: ועל הכרמים: ועל שבכרמים: הוא אחרות היין: ועל הזיתים: לנטוע ולמסוק: ועל הבקר הרועים בשרון שרטי השרוני הבקי בעניינים: היסופר נטיב עסקן
 של גמלים: ועל הצאן וזו הגרני: כי ההגרים יושבי האל בשדה לבן מנהו על צאנו: ויחאל בן חכמוני עם בני המלך: מגדלן וחמון שלום מלמד חרבות: וחוישי
 הארכי רע המלך: שושביו קרית ספר חרוש קריתא דלרבי: ומדרש רבא כשהטא דוד בכת שבע שאל לחושי הארכי אם ישוב בהשביה אם יקבלוהו הק' בה השביה לתת
 לו חרובה לחטאו ואמר לו כן למרעהו אשר רעה לו דמשמן חרושו שושביה: ואחרי אחיהפל: לאמר שמת לקח לו דוד את יהודע ואביתר במקומו: ויקהל דוד את שרי
 ישראל: אלו השרים שרי שבטים כדכתיב לעיל ועל שבטי ישראל לראובני: ושרי המחלקות: אלו יב מחלקות של מלך כללעיל ובני ישראל למספרו וגו': ושרי האלפים
 כללעיל: ושרי המאות שוסריהם: ושרי כל רכוש ומקנה למלך: ושרי כל רכוש ומקנה למלך ועל הכרמים ועל הזיתים והמקנה השרים שהיו על הבקר ועל
 בגמלים ועל הצאן שכל מין בהמה קרוי מחנה כדכתיב וגם מקנה בקר ונאן הרבה היה לי דקבלת:

והאלהים ו' בקרי' וס' והאלהים נסה את אבדקם ויאמר אליו: ויהו קול השופר הולך ורוק
 ויריעו איש יהודה והאלהים עשה שיראו מלפניו והאלהים יבקש את נדבך:

רשי

ועל שבטי ישראל: כבר אמרנו ראשי המחלקות אשר לדוד ועתה מספר מן היו שרי
 שבטי ישראל שר של כל שבט ושכט: ולא נסח דוד מספר למנן כל שנה ולמטה
 פתרו כבר אמרנו שמנה ישראל וחלקו למחלקות וגם הלויים מנה וישמי על עבדו
 וכל אלו שמנה לא מנה אחד מהם פחות מן כ': ככוכבי השמים כמו שחן יכול
 איש למנות כוכבי השמים כך חן יכול למנות: ולא כלה פתרו עוד חני אומר לך
 הלא יוחב החמיל פעם אחת למנות העם למעלה מעשרים ולא כלה: ויהי בזאת
 קצף על ישראל * מחמתו קצף שמנה היה קצף על ישראל לפי שעלה במחשבתו למנו
 כל ישראל ולעבור על הפסוק אשר אמר יוחב חיש למנות את עפר הארץ יגו ולעבר
 הפסוק הבט נא השמימה וגו': ולא עלה המספר פתרו חשתי שחילי חומר החיל
 למנות ולא כלה לא מנה כי אם מעט שהרי לא עלה מספר המנוי בספר שמואל
 כמספ' המנוי כאן בדברי הימים חלק חלפים ומאה אלף ויהודה ארבע מאות ושבעים
 חלק ובשמואל שמנה מאות חלק ויהודה חמש מאות אלף וח' שני מספריו שפעמי
 חלק אחד בשמואל ואחד כאן חלק כף הוא לא עלה המספר במספר דברי הימים כי
 אותו המספר שנה לא כתב בשמואל כי אם קצת מן המספר חסוס נער והכלו שנגפו
 הפילו על אותן מעט וכלן חסוס כבוד דוד הפילו חס היה המספר ויחד היה המנו
 לפי שהי משמע שלא על חס היה קצף על ישראל כבר מנה הרבה משרא ועוד
 חסוס כבודו שהיו כולם לו עבדים כחש אחד: ועל אחרות המלך אצרות כסף
 והב כל זה הולך ומספר לגדולת דוד ואפילו מי שהיה ממונה על האצרות שלו
 ועל האצרות בשדה: ועל מה שגדל בשדה חבואות יין ושמן וכל מיני אוכלין ומשקין
 בערים לחמש הערים: ולחמש ערי המלח ומגדלוותיו: ועל עושי מלחמת השדה
 לעבדות האדמה: לחרוש האדמה: עזרי בן כלב: היה ממונה על כך לצוות לחרוש האדמה והוא נוחן להם הבקר וכל כלי המחרישה: ועל הכרמים: ועל שבכרמים: הוא אחרות היין: ועל הזיתים: לנטוע ולמסוק: ועל הבקר הרועים בשרון שרטי השרוני הבקי בעניינים: היסופר נטיב עסקן
 של גמלים: ועל הצאן וזו הגרני: כי ההגרים יושבי האל בשדה לבן מנהו על צאנו: ויחאל בן חכמוני עם בני המלך: מגדלן וחמון שלום מלמד חרבות: וחוישי
 הארכי רע המלך: שושביו קרית ספר חרוש קריתא דלרבי: ומדרש רבא כשהטא דוד בכת שבע שאל לחושי הארכי אם ישוב בהשביה אם יקבלוהו הק' בה השביה לתת
 לו חרובה לחטאו ואמר לו כן למרעהו אשר רעה לו דמשמן חרושו שושביה: ואחרי אחיהפל: לאמר שמת לקח לו דוד את יהודע ואביתר במקומו: ויקהל דוד את שרי
 ישראל: אלו השרים שרי שבטים כדכתיב לעיל ועל שבטי ישראל לראובני: ושרי המחלקות: אלו יב מחלקות של מלך כללעיל ובני ישראל למספרו וגו': ושרי האלפים
 כללעיל: ושרי המאות שוסריהם: ושרי כל רכוש ומקנה למלך: ושרי כל רכוש ומקנה למלך ועל הכרמים ועל הזיתים והמקנה השרים שהיו על הבקר ועל
 בגמלים ועל הצאן שכל מין בהמה קרוי מחנה כדכתיב וגם מקנה בקר ונאן הרבה היה לי דקבלת:

רדק

חלדי הנטופתי לעהניאל: ממשפחת עתניאל בן קנו: ועל שבטי ישראל לראובני
 נגיד: עד הנה ספר הגבורים שהיו ראשי המחלקות ועתה ספר השרים שהיו ראשי
 השבטים נשיא כל שבט ושכט: ליהוד' אליהו דוד הנזכר למעלה: ולו שני
 שמות: חו אחר מלבד הנזכרים כמו שאר' ול דרש' שכתבנו: ולא נסח דוד מספר'
 למנן עשרים מנה ולמטה: כלומר כל חלה מספר דוד שנים עשר מחלקות כל אחד
 מעשרים וארבעה אלף לא ספר חלה מעשרים שנה ומעלה: כי אמר ה' להרבות
 וכו': ורף כשחמד הק' בה למנוה ישראל לא חמד למנוחם אלא מן עשרים שנה
 ומעלה כי חמד להרבות ככוכבי השמים וחין להם מספר כמו שאמר גם זרעך ומנ'
 וכל חלה מספר דוד לא היו בכלל חומס שמכ' יואב שהחמיל למנות כל ישראל ולא
 כלה: כי שני שבטים לא ספר כי נחש דבר המלך אל יואב כמו שכתוב ויהי בזאת
 קצף על ישראל: ועל אחרות המלך: עתה סופר פקידיו וגבוריו על מלחמתו ועל
 אחרותיו בבית ובשדה: ועל הכרמים: שמעי היה ממונה על הכרמים עד הסיפ'
 הענבים: וזכדי היה ממונה על הכרמים בשעת הסיפת הפירות והענבים מהבלי
 ואילך כמו שאמרנו לחזרות היין: הוביל הישמעאלי: שהקבור בחרן בני הגר:
 ויחאל בן חכמוני עם בני המלך: שהיה מלמד ומגדלם: ואחרי החיחופל
 יהודע: כלומר אחרי שמת החיחופל והיה יועץ המלך היו יועציו יהודע ואביתר
 ויואב היה שר צבא: ויקם דוד המלך על רגליו: החזוק וקם מהמשכב שהיה סס
 כי כבר נפל למשכב שכתוב בספר מלכי יהחוק והלך למקו' שנה להחפס סס כל
 ישראל וקם על רגליו ודבר אליהם את כל הדברים האלה: דע

מנהת ערב

יתים כי שח על זמנו ויקחו מפני כבוד שמים טיב' העת בית ה' להבנות וכת' ש' ס' ס' ש' ס' ס'
 דוד חושי' מתימות וקו וזו יבנה בית המקדש אמר דוד ספור' הס שמערי' אחויו חילי חלה
 שח שחמח שמחתי ב' חושי' לי בית ה' ללך: ויקם דוד על רגליו וגומר במדרש מתי
 ס' ל' למדו מתקרא זה שדוד היה המקדש הוא היסוד ובעל מהנות סנהנה כתב
 דוד וגומר אלה ללמוד: זה אחא שהעמיד רגלי בית המקדש הוא היסוד ועל מהנות סנהנה כתב
 דוד וקם לה מדכתיב ציפא דקרא והכינותי לבנות מלשון כסיוסוכוהו היסוד וע' כ' לא שלטו
 האומ' להמריב היסוד כי לא שלטו במעשה ידי דוד וזה שאמר ערו ערו עד היסוד ולא עד בכלל
 ולפיכך בקרא טובת הבית לדוד כי הוא בנה היסוד ובמדרש קהלה בפסוק אם רוח המושל ובני
 דמו מקרא זה לענותותו של דוד עד שלא מלך ודוד הוא הקטן ומשלטן ויקם דוד המלך על
 רגליו וגומר: ובסופר פ' א' ארבעה עשר דוד זה מתימת ליבדו ודרשו' אל אם אחי למה עמי
 ואם עמי למה אחי אלא כך אמר דוד לישראל אם אחים שומעים לי אחי אחים ואם לאו עמי אחים
 והני רדע אחתם במלך: ופירש' אם אחים שומעים לי ליהנות שלמים למקום ומרש' פ' פ' פ'
 בלחון

אבן יחייא

ספרדו לנו בתפלה אלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא: כי יתמה והיטאל צלו שלא יאמר
 הגבור והנורא בהיות בניו משועבדים וגוים סוקרי בהיכלו עד שאנשי כנסת הגדולה תקנו
 שיחזקו באומות הן הן צבורותיו הן הן מוראותיו: והוא אומרנו כנגד הגדול: לך ה' הגדולה
 והוא עשיתי הנסים וההויות ושינוי הטבע: וכנגד הגבור אמר והגבורה שהוא גבור המנחם
 תמיד לכל ונתן להיותו חסד ידיו: וכנגד הנור אמר לך התפארת והנצח וההוד: התפארת
 כי מלאכיו ומשמרתיו והגלגלים הם יפים ובהירים וזכים: וכ' ש' שלעמדתו יתבדק התפארת
 מהיופי הנצחי בעל תכלית: והנצח כי הוא ראשון ואחרון נצחי עומד לעד: וההוד הוא תאר
 מהמלך הגדול הנשמע באנשי: ואומרנו ולא נתנו עליו הוד מלכות: אשר להיותו מלך גדול
 על כל ונצחי ויפה ון ונשירי הוא יראוי: ויש לך הוד מהמלכות יען כי בכל אשר בשמים
 ובארץ לך ה' המלכה: ואף כי נראה שיש מלאכים דאשים המהמים השמים והארץ הנה אתה
 מתנשא לכל ראש והם ענדיך ועל טיך וסוק: וזרך שגור' אומר שהשופר והקבור שיש לנו שלא
 בחן

דברי הימים א כט

שצד

בנה הוא יבנה ביתי וחצרוני כדברתי בו לי לבן ואני
 אהיה לרוב לאב: והבינותי את מלכותו עד לעולם אם
 יחוק לעשות מצותי ומשפטי כיום הזה:
 ועתה לעיני כל ישראל קהל יהוה ובאזני אלהינו שמרו
 ודרשו כל מצות יהוה אלהיכם למען תירשו את הארץ
 הטובה והנחלתם לבניכם אחריכם עד עולם: ואתה
 שלמה בני דע את אלהי אביך ועבדו בלב שלם ובנפש
 חפצה כי כל לבבות דורש יהוה וכל יצר מחשבות מנין
 אסתרדשו וימצא לה ואסתרדשו ויניחה לעד: ראה
 עתה כדברתי לך לבנות בית המקדש חוק ועשה:
 ויתן דוד לשלמה בנו את תבנית האולם ואת ביתו ואת
 ועליתיו וחריו הפנימיים ובית הפתח: ותבנית כל אשר
 היה ברוח עמו לחצרות בית יהוה ולכל השבות כניב
 לאצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים:
 ולמחלקות הכהנים והלויים ולכל מלאכת עבדת
 בית יהוה ולכל כלי עבדת בית יהוה: לזהב
 במשקל לזהב לכל כלי עבודה ועבודה לכל כלי
 הכסף במשקל לכל כלי עבודה ועבודה:

ומשקל למנרות הזהב ונרתיהם זהב במשקל מנורה
 ומנורה ונרתיה ולמנרות הכסף במשקל למנורה ונרתיה
 בעבודת מנורה ומנורה: ואת הזהב משקל לשלחנות
 הפערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות הכסף:
 והמזלגות והמזוקות והקישות זהב טהור ולכפורי הזהב
 במשקל לכפור וכפור ולכפורי הכסף במשקל לכפור
 וכפור: ולמזבח הקטרת זהב מוקק במשקל
 ולהבנית המרכבה הכרוכים זהב לפרשים וסככים
 עלי ארון ברית יהוה: הכל ככתב מיד יהוה עלי
 השכיל כל מלאכות התבנית:
 ויאמר דוד לשלמה בנו חזק ואמץ ועשה
 אל תירא ואל תחת כי יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפה
 ולא יעזבך עד לכרות כל מלאכת עבודת בית יהוה:
 והנה מחלקות הכהנים והלויים לכל עבודת בית האלהים
 ועמך בכל מלאכה לכל נדיב בחכמה לכל עבודה
 והשרים וכל העם לכל דבריה:
 ויאמר דוד המלך לכלי
 כט
 תקהל שלמה בני אחר בחרבו אלהים נער והך
 והמלאכה

מצות יי אלהים ה' דסמי בקריאה וסי' לא תוסיפו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם: שמר תשמרון את מצות יי אלהים: את הדבר אשר תשמעו את מצות יי: והקללה
 אם לא תשמעו את מצותי ועתה לעיני כל ישראל קהל יי: במשקל ד' דגש בקריאה וסי' והשיבו לתמכס במשקל ואכלתם: לא תעשו עול במשקל: לזהב במשקל הזהב כל כלי עבודה
 קרמה דס' ק' ודבריה ולמזבח הקטרת: ככתב ב' וסי' ויאמר חורם: הכל ככתב מיד יי עלי: ואמץ ב' פתחין וסי' חזק ואמץ אל תירא ואל: חזק ואמץ ועשה אל תירא:

דק

דע את אלהי אביך: כמו וידעת את ה' אלהיך ואמר אלהי אביך ר' ל' שיסמוך על
 הקבלה עד שידעם מעלתו: וכל יצר מחשבות מנין: פעלת הלב נקראת יצר לבי
 שהלב פועל ויוצר במחשבה העניינים הן לטוב הן לרע: וגזכור: פי' אוצרותיו.
 כל אשר היה ברוח עמו: ברוח נבואה כי על פי רוח הקדש ידע כל חבנית הבית
 או על ידי עלמו: או על ידי שמואל הנביא: למנורות הזהב: הם המנורות אשר
 עשה שלמה לכל מנורות כסף לא מלאכה שעשה א"כ מה הוא ולמנורות הכסף יראה
 כי עשה מנורות כסף להיות בלשכות הכהנים להאיר להם שהיו חוכלים וסוככים שם
 ומנורות הזהב היו בהיכל אשר ממש מימין המנורה שעשה משה וממש משמאל וכן
 שלחנות הזהב היו ללחם הפנים ושולחנות הכסף לשחיט עליהם ולתת עליהם בשר
 העולה כשהיה מנחה ואלו פי שלח וכו' זה בספור בנין הבית למדנו זה מכנין הבית
 שראה יחזקאל במראה הנבואה: ולכפורי הזהב: פירשו ר"ל מורק' שאלו רודם
 הסבין בתמי מקמל ליה בשפת מורק דכתיב כפורי הזהב: ונקראו כן על שם שמקמל
 בהם הסבין כמו מכפיר לה בבליית דפרטא שעניינו מקמל: וכן כל לשון כפרה:
 ולתבנית המרכבה הכרוכים זהב: פי' לתבנית מרכבות חיות הקדש כי בהם פני
 הכרוב: לפירשים וסככים: פי' להיות פורשים וסוככים בכניסתם על הרון ברית
 ה': הכל ככתב מיד ה': פי' הגה לך הכל ככתב מסודר כמו שהוא מיד ה' על כל
 מלאכת התבנית כי בנבואה נאמר לה כמו שכתבנו על יד שמואל הרואה: ועמך
 בכל מלאכה לכל נדיב בחכמה לכל עבודה: על דרך כל אשר ידענו לבד לקרבה אל
 המלאכה לעשות אותה: כלומר עמך עמלים בכל מלאכה וכל אשר יתנדבו לעשות
 אותה: והשרים והעם הם מוזמנים לכל דברך: נער ורך וכו': אמרו כי ב' יב
 שנה היה שלמה כשחלך כי באותו פרק שולד הוא מספר ענין אמנו ואתה: ואתה
 ויהי לשנתים תמים ויהיו גזוים לאבשלם: והרג אמנו וברח לגשור והיה שם שלש
 שנים הרי חמש שנים ושם אבשלם לירושלם והיה שם שנתים הרי שבע שנים ומרד
 באביו ובהרג אחרי זה ויהי רעב בימי דוד שלש שנים הרי עשר: וכשנה שאחריו מכה
 דוד את ישראל וכתוב וישוטו בחרץ חשעה חדשים הרי י"א ובשנת מותו היא שנת
 ארבעים למלך דוד חקן המשמרות הרי י"ב: הנה

רטי

כל ישראל: כגד כאזרח: ובאזני אלהינו: לפני אלהינו דוגמה אחת נלביס היום
 כולכם לפני יי אלהיכם וכן ועמוד המלך על הצמוד אשר לפני יי: שמרו ודרשו
 כל מצות יי אלהיכם: זה אמר לכל ישראל יחד: חבל לשלמה חזר לפני כל ישראל
 ועבדו: בלב שלם: בלבב שלם לה נאמר שהיא משמט שני לבבות האל בלב שלם
 שלא יהא לך חלה לב אחד לאביו שבשמים וכן יסד הפייט שני לבבות לך כאחד לאחד
 ודוגמתו והיה לבבכם שלם עם יי אלהינו שלמים לא כתיב אלא שלם כל שני לבבות
 יהיו לב אחד שלם וכן מסודר ב' ר' וסערו לבבכם ואמר תעבדו מלמד שאין למלאכים
 אלא לב אחד וגם לעתיד לבא יהי כן כדכתיב שיתו לבבכם לחילה: כי כל לבבות דורש
 יי כהן כסל לומר לבבות כל לבבות דורש יי כהן טוב וכן רע: וכל יצר מחשבות מנין
 ב' ר' שני קודם שנוצר יצר מנין ה' מה שהאלים עמיד לחשוב: אם תדרשנו
 ונאמר לך: לך אני הומר לעיל ודרשו כל מצות יי: ויניח לעד: יעזב חין כתיב
 כאן חל' ויניח שהוא קשה ממנו כמו והאזיניו ונח יי אח וזכחו: כי יי בחר בך
 לבנות בית המקדש: לה לבנות לו לדור בו כי השמים ושמי השמים לא יכללוהו אלא
 למקדש לגודך הדרון שנקר' מקדש דכתי' ונסעו הקהתי' נשאי המקדש והוא האחרון
 ולא בחר בך מפני שאתה משובח משאר אלהים למה למנו ולמנו רחמי לך חזק
 ועשה: תבנית האולם: ארכו ורחבו ונבדו כדכתיב במלכים והאולם על פני היכל
 הבית וגומר: וגזכור: מקום שחלצו הקדש' נוכחים: אשר היה ברוח עמו:
 כאשר הראהו שמואל הרואה כדכתיב לקמן הלה יסד דוד ושמואל הרואה ורבותיו
 אמרו וישאל ויאמר איפה שמואל רודו ויאמר הגה בנאות ברמה עוסקין היה בבנינו
 של עולם הוא בית המקדש ולמד לו אותה שעה מה שאין תלמיד ותיק יכול ללמוד
 בכמה שני: סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות הקדש': ולא פירש איפה שהקדש'
 אשר הקדש דוד וראשי האצרות וכלותו פרק היו ממונים עליו עד שכני בית המקדש
 אבל אונני אלו תמיד היו כל עוד שהבניין קיים ולמחלקות הכהנים והלויים: שלחקו
 ל' ר' משמרות כדלעיל כל זה מסר לו: ולכל כלי עבודה בית יי: משקל מה וכמה
 כל כלי וכלי כמפורש לזהב במשקל לזהב: לכל כלי עבודה ועבודה: לכל כלי
 הכסף במשקל: וכרותיהם זהב משקל כל נר ונר: במשקל מנורה ומנורה: כי עשרה
 מנורות עשה: בעבור מנורה ומנורה: ומשקל כלי עבודת מנורה ומנורה ומחמתיה
 וגם משקל שלחנות המערכת לערוך עליו לחם הפנים: ומשקל שלחן ושלחן כי עשרה שלחנות של
 הקרבנות: ומשקל המזלגות והמזוקות: ולכפורי הזהב במשקל: ככפורי זהב בפרק קמח בבבא מציעא והוא נדרה דכפר ידיה בגלימא
 דתבריה וכל כפרה לשון קינוח ומטוי הוא: זהב מווקק: כמו כסף מווקק: ולתבנית המרכבה: הם הכרוכים שהכנייה רוכבת עליהם: לפורשים: כלומר הפורשים
 והסוככים על הארון כלומר והיו הכרוכים פורשי כפפים וגומר: הכל ככתב: פתרו הכל ככתב ומשקל של כל כלי וכלי שמואל הרואה: כל מלאכות
 התבנית: חבנית הבית חכמי והשכילני כמו חבנית אורך ורוחץ ונבדו והכל דרש שמואל מן המורה ברוח הקדש כמו שנינו הר הבית היה חמש מאות אמה על חמש מאות
 אמה דרש ארך החגר מלה בחמה ורוחב חמשי' בחמשי' חמשי' פעמים חמשי' הם כ"ה מאות כל חמשה רעועות להיו חמש מאות על חמש מאות והוא מיוסד בסילוק
 קרובן של שנת חנוכה המתחיל מנחה את אפר' ואפר' את חמשה והכל דרש שמואל ברוח הקדש ולמד לדוד כן: חזק ואמץ: כדי שתהקיי מלכותך כמו שהנביתך ה' ב'
 והכניתי מלכותו עד עולם אם יחוק לעשות מצותי ומשפטי כיום הזה: וכל העם לכל דברך: לעשות לויך שלמה בני אהרן ואפילו אם
 לך מחלקות ופועלים ואין לך לעבד כי הם מיד לבנות הבית: השרים: הממונים על הפועלים ושוטריהם: וכל העם לכל דברך: לעשות לויך שלמה בני אהרן ואפילו אם
 היו מלה לא די לבנותו ועוד שהוא נער ורך:

אבן יחיא

כחנו ופולס ידיו עשה אותו דק הוא מלכוד בהיותך מושל בכל ונדיך גם כן מודה שביד
 ונכונך לנדל ולחוק לכל בהיות שלך הכח והגבורה: וע' כ' עתה אכתוב מודים לך על העשר
 והכבוד: ומללם לשם תפארתך על הגדולה והחזק שנתת לנו: כי יי אלהי עמי כי עמך
 כח שנוכל לעבד הכח ושיהיה לנו כל כך חזק שנוכל להתנדב לפניך בנדיב לא יהיה לנו כח כזה
 יען כי מאומה אין בידנו ושמך הכל: וממה שבידך שהוא שלך נתנו לך: כי אכתוב גרים
 לפניך בעולם הזה ואין לנו חלק ונחלת בו: ואם יראה בתחלת הדעת היחזנו פועלים: אהינו
 באבותינו אשר חזנו ונכלל ימינו עלי ארץ ואין מקוה וקוה שנוכל לסיכלל הממות ולסיתת חושבים
 נתמים: כל המון והרבו והגדלה היות מידך הוא: אמת בוחן לנכ: והלך הישר מנחה
 וידעך

מנחת ערב

עלפון אחר ע"ש: ויבחר ה' אלהי בני וגומר לומר לא בדקתי אלהיית כשר תשאר אחי באמי
 ביום למנוח אלא מצד בחרת ה' אשר בחר בי מבני אבי וכמו כן בחר בבני שלמה אע"פ שיש
 לי בניס הגונים וכשרים רק בו בחר ה': הכל ככתב ונותר כלומר אל יעלה בדעתך להוסיף על
 הבנין הן ברוחבו הן ארכו ונבדו הן להוסיף מדרים אולשנות מזהב לכסף אלא כאשר השכיל עלי
 רוח הקודש וע"כ אמרו: ו' במ' סוכ' שלא היו יכולין להוסיף על הבנין כי אם לאפוש' מהיטור'
 לנודך שעה והכנה ידוע כי בית המקדש של משה מכונן כנגד צה"ל של מעלה והיה במדות
 הבית כנבדוהו וארכו סודות וכוונות גדולות ע"כ עליו אין להוסיף וממנו אין לצרוע: ועיין מזה
 בספר תורת העולה וזכור מהו ר' משה ארבל'ש ותמלא כח וכלאין מקום להאריך: ו"ש
 דרבי לא לאדם היתה כי לבי אלקים כלומר דרך האדם היתה בנין הוא בונה כפי השגתו
 ואם

דברי הימים ב ג

וְאֵלֶּה הוֹסֵד שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת־בֵּית הָאֱלֹהִים הָאֵלֶּךָ אֲמֹת
 לְמַדְרֵה הָרֵאשׁוֹנָה אֲמֹת שְׁשִׁים וְחָמֵשׁ אַמּוֹת עֵשָׂרִים
 וְהָאֹלֶס אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֵרֶךְ עַל־פְּנֵי
 רַחֲבֵיהֶּנּוּ אֲמֹת עֵשָׂרִים וְהַגֹּבַהּ מֵאָה וְעֵשָׂרִים וַיִּצְפְּהוּ
 סָפְנֵימָה זֶה־כְּטָהוֹר וְאֵת הַבַּיִת הַגָּדוֹל חִפְרוּ עֲצֵי הַלֵּבָנוֹת
 כְּרוּשִׁים וַיַּחֲפְּהוּ זֶה־כְּטָהוֹר עַל־עֲלֵיו חֲמָרִים וְשֵׁרָשֵׁרִת
 וַיִּצְף אֶת־הַבַּיִת אֲבִי־קֶרֶת לְתַפְאֵרֶת וְהוֹדִיָּה וְהַכֹּהֵן הַכְּרֹמִים
 וַיִּחַף אֶת־הַבַּיִת הַקָּדוֹת הַסְּפִיִם וְקִירוֹתָיו וְדִלְתוֹתָיו
 זֶה־כְּטָהוֹר כְּרוּבִים עַל־הַקִּירוֹת וַיַּעַשׂ אֶת־בַּיִת
 קָדֵשׁ הַקָּדָשִׁים אֲרָכּוֹ עַל־פְּנֵי רַחֲבֵיהֶּנּוּ אֲמֹת
 עֵשָׂרִים וְרַחְבּוֹ אֲמֹת עֵשָׂרִים וַיַּחֲפְּהוּ זֶה־כְּטָהוֹר
 כְּרוּבִים עַל־פְּנֵי הָאֵרֶךְ אֲמֹת עֵשָׂרִים

במדנה דגשוי בקריאה וסי' לא תעשו עול כמשפט במדה אד רחוק יהיה ביניכם וכינוי את בית האלהים הארך אמות וסי' כי לישן תרגום העברון רחיק ארכו וזכר פתח בקריאה וסי' כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש כפות זהב שנים עשרה מלאות קטרת וצף את הבית דספרא ויהי פל זהב וההרומה ומר וזכר הארך והוא טוב האחר ג בקריאה וסי' ואמר אליה כיום האחר הכרוב האחר דבקה לכנף כרוב האחר

רשי

הארץ אמות במדה ולפי שהפסיק ואמר במדה הראשונה אומר עוד אמות כלומר
 ארך אמות הבית ששים אמה בין דביר להיכל ורחב אמות עשרים והאולם אשר על
 פני הארך של האולם שעל פני רחב הבית עשרים שהרי ארך האולם כנגד רחב
 הבית עשרים אמה משפון לדרום וכל מדה יתירה קרויה חרך והפחותה קרויה רחב
 ולפי שבהיכל מדתו ממזרח למערב יתירה קרויה ארך ומן הצפון לדרום פחותה קרויה
 רחב ובאולם שמדתו מן הצפון לדרום יתירה קרויה חרך ומדתו מן המזרח למערב
 שהיא פחותה קרויה רחב ורחב האולם אשר כמפורש במלכים עשר בזה רחבה על
 פני הבית והגובה אמה ועשרים ובמלכים כתיב ושלישים אמה קומתו הם כיבד
 גובה הקומה ממקדו על הבית עד קירוי עלייה ראשונה שלשים אמות ומעני לענייה
 עד גג העליון חשעים אמות כלכתיב ויתן דוד לשלמה בנו את חת חבנית האולם והת
 בתיו וגזביו ועליותיו וכלל שהיו שם עליות וינפחו מפניו והבן חפנים והיכל
 שהוא הבית הגדול חפה זהב ולא האולם והוא שפרש והיך היך עשה ואת הבית
 הגדול חפה מפניו כל הבית זהב טהור חפה עץ ברושם שכל הבית הדביר וההיכל
 צפה מחילת עני ברושם ואחר כך ויחפשו זהב טיב על קירות הכרובים ומשום נפוי
 זהב שרצה לנפות הבית חפה מחילה בעלים כדי שיחייסם באהב בחוק שהיה מחוק
 לזהב במשמרי בליוורו העץ שהיה מזייר לזירין בעץ חמורים הם חילנית כמין חמרים
 וכרובי ובמלכים כתיב וקלע עליהם מקלעות כרובים וממורות ופטירי כינים כמין
 ויבן יצן ופטיורי כמו פוטור אדם אשמו חשיו רפין בלשון אשכנזי מפי רבינו אישור
 ב"ר מש"ל ז' ויחפשו זהב כלום בשנייר כל הניצורי לפה זהב הקירות חמר
 הליורין ומחוקן במשמרי בכותל העץ כדי שלא ימוע מה שלא היה יכול לעשות בכוח
 האבן ומשום זה העצם היה מחפה כל הבית מחילה בעלי ברושם ושרשרות
 פתרונו זייר לזירין הרבה מלא כל וכשראה שהיה כולם חלק בין לזיר לזיר היה רבייר
 זיור כעין שרשרת שמדבקי בכול דבר כמו כן היה עושה כאן בין לזיר לזיר כדי
 שלא יהיה חלק בנת' ע"ח חמש שרשרת של זהב עשה ודלק הגזרות בהן יחד ויבן
 הבית אבן יקרה שקצ' ורצן אבנים יקרות כזהב בקירות הבית לפתחת ולנו
 והזהב שאומר ויחפשו זהב טהור מזהב פריים היה פחיס שם מקיס ורבותיו פרשו
 שדומה לרם פריים מרוב שבתו ואלמימותו ויחף כמו ויבן מה לפה בבית ומפרש
 הקירות והספים וקירותיו של ספי הבית שהיו של חכמים ומפור' קירותיו
 ודלתותיו והבן במלכים כחוב עד קירות הספון ולכן קורא גג קירות הספון שהגב
 היה כמו ספינה ועריבה הפוכה שכך מכה לקרות חת הקרוי עגוב כעין ספינה ויעש
 את בית וגומר כך היה לו לומר ויעש את בית קדש הקדשים עשרים על עשרים אמה
 לפי שאמר למעלה כך והאולם על פני רחב הבית אמות עשרים וגומר אחר כאן כמין
 כן ויחפשו זהב טיב אף בקדש הקדשים כנה מחילה קירות עץ ועליו חפה זהב
 ומה שאין מזכיר כאן בקדש הקדשים שום עץ זה משום גדולתו של בית המקדש
 כלומר כל כותלי בית הארון היו של זהב ולא היה בהן עץ וזה כבוד לקדש הקדשים
 ובמלכים מוכיח כן ותדע שבשיל כבוד הבית אין מוכיח שום עץ שהרי כתיב ויבן את
 הבית אבן יקרה ובמלכים לא כתיב אבן יקרה הח' כיבד אלא לפי שהספר דברי הימים
 לחלכי יהודה הודיע כי שלמה כוננו לכבוד הבית לככרים חכמים ומשקל
 למחממת לחוק בהם הזהב בקירות העץ לשקלי משקל שקלי חמשים שקלים של זהב מעשה צענוטים
 וילדות עשה לכרובים כרובי ושל עץ היו ושוב ויחפשו זהב ובמלכים ויעש בדביר שני כרובים עלי שמו
 וכל מה שבפנים העץ אינו רואה להוכיח בזה הספר משום גודלו וככרים
 הכרובים ארכם אמות עשרים כיבד כנף האחד לאמות חמש וסוף החמש מגעת לקיר הבית לדרום
 והכנף האחרת מגיע לכנף הכרוב האחר שבצדו הרי עשר אמות לכרוב
 האחד וכן האחר נחלה כנף כרוב אחד מגיע לצפון וכנף כרוב אחד לדרום נחלה כנף כרוב
 אחר מגיע לכנף הכרוב האחר שבצדו המזרחי רבותיו בנס היו שומדן ולפי
 פשוטו נראה לי שהיה גופו בולט מהם כעוף זה שפורע כנפיו בולט גופו מחוקן כנפיו
 וקומתו מפורש במלכי קומת הכרוב האחד עשר בלמה וכן הכרוב השני עומדים על
 רגליהם בקרקעות הבית למערב ופניהם לבית לפני שאלה היו ראשיהם וקופין שגר
 שמציינין לתוך אלה ראשם היה כקוף ואביטין לפניו כדכתיב ופניהם חיש א החיד
 זכאן אומר ופניהם לבית אלא שונים היו ראשם זה כנגד זה וגם ראשיהם כפופי לבית
 כלפי פנים ובארון עומד היה במקום פריש שני הכרובים והיו כנפי הכרובים מסין
 מן הכותל וסוכין על הכפורת ועל הארון בכנפיהם ולבד מכרובים אלו היו הכרובים
 שעשה משה מן הכפורת עדיין וחלוקין ומדובקי על הכפורת ועומדן עליו והל חתמה
 שהרי כמו כן עשה עשר שולחנות ועשר מזרות לבד מחותן של משה ויעש את הפרוכס
 תכלת וארנמן ותלה על הדלת שהיא באמה טרקסין שבו נכנסין לפני ולפנים
 קע"פ שהיה בו דלתות חלה עליו פלקמן ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים
 וגומר ויעל עליו כרובים יצורי כרובים שלשים

מנהג ערב

חש' אכ' אשימה שניה היה מצד הדרום ורובו בלי צווי מדוד ולבית אחר מלכס שלמה
 לחידו בו"ב סמך לו וללדוק הכהן לומר כסם שלדוק הכהן כשהוא עומד בשמן המסכה ויהיה מנהג
 למשחו כפי הדיו חף משחה שנייה של שלמה הייתה מן הזרך שימשו אותו כל שרי ישראל
 הייתה משחן המשחה וכעין זה המצוי בשלם חש' עשהו חתולתך כשהיה קצת חש' משחן
 עליו אחר שהוא א"כ צלחה הנלבלל ומשחן שם המלכות בלילה ההוא וגומר ככה
 למעלה מה שאמר ויהי בלילה ההוא יביר דבר ה' לל נתנו וכו' מפני שהיה דור סבור שכל
 סוהרם נימיו ע"כ רצה לננות הבית ולחשן שפטיית הסוהר בלילה ע"כ שלמה לנתן כל
 ובאשר שדימי שלמה כהמלך הסיירא כמו שהיה ע"כ בלילה ההוא נראה אלקי

דרך

ואלה הוסד שלמה לבנות בית האלהים פי ואלה התכונות והמדות אשר הוסד
 שלמה לבנות בהם את בית האלהים והוסד פי' הליעץ כמו יסד המלך יסדת עוו
 נוסדו יסד והכל עניין יסוד כי העלה והסוד למעשה כי סוד לבנין והעלה והסוד
 בצנין הבית לקח שלמה מדוד אביו כמו שאמר למעלה ויתן דוד לשלמה בנו את
 חבנית האולם וכו' במדק הראשונה פי' החמות היו במדה הראשונה במדה שנטשו
 בה המטבח וכלו כמו האמה הזאת ואחרו במעלה אמת הבנין ששה לשמים ושל בליס
 אמת אמות ששים הדביר היה בכללן והאולם אשר על פני האורך על פני
 רחב הבית פי' והאולם שהיה על פני רחב הבית היה על פני החורך עשרים אמה
 כי ארכו לרחב הבית כי השטח הגדול יקרא אורך והטעם רחב והנה ארך האולם לרחב
 הבית והגובה ממה ועשרים ובמספר מלכים לא זכר רחב האולם אך זכר גובה
 הבית ושלישים אמה קומתו יתכן כי האולם לבדו היה לו זה הגובה והוא היה גבוה
 של כל הבית או היה כל הבית גבוה כאחד ומה שאמר במלכי ושלישים אמה קומתו
 מקרקע הבית עד הספון ולמעלה מן הספון היו עליות גובהן חשעים אמה כמו של
 וגזביו ועליותיו וכן אמר והעליות חפה זהב והקירוב חלני כי האולם לבדו היה לו
 הגובה הגדול הזה ובו היו העליות לפי יחם העליות אל האולם כמו שאמר ויתן
 דוד לשלמה בנו את חבנית האולם ואת בתיו וגזביו ועליותיו וחלניו הפנימיים כי
 און ספור האולם בכלל הבית ולא האולם לבדו לא בספר מלכים ולא בספר
 הזה לפיכך מה שאמר והגובה ממה ועשרים על האולם לבדו אמר ויתן עזרה
 בעבור שאמר והגובה ולא אמר והגובה ידמה כי על כל הבית אמר כי הנה אמר ג'כ
 על פני הארך ולא אמר על פני ארכו ומה שאמר ויתן דוד לשלמה בנו את חבנית
 האולם אין בכללו ההיכל והדביר אלא בכלל ובתיו ויחם ההיכל אליו ואע"פ
 שההיכל היה ארוך ממנו לפי שהאולם היה הבית החלון יחם הבתים הפנימיים אליו
 והם ההיכל והחלום אשר בקירותיו וזכר החריהם בית הכפרת שהיה הדביר שם
 הארון שהוא פנימי לכלל ומדביר רז'ל נראה ג'כ כי על ההיכל והדביר היו עליות
 ואת הבית הגדול חפה עץ ברושם הוא ההיכל כי היה גדול שבבתים כי היתה ארכו
 ארבע אמה חמרים גורת חמרי פריים שם מקיס ורז'ל אמרו שהיה אדום כדס
 הפריים את בית קדש הקדשים הוא הדביר מעשה צענוטים כמו צלחנים
 קמו שאחרו רז'ל כרוב כרוביה כי פני נערים היה להם ויחם מעשה כרכב היו עשוי
 הקרקאת בלשון ערבי נענה כרכוי לחמות חמש הל' מד כל' מד והשלישי לצלחנים
 פורשים אמות עשרים כמו שהיה אורך הבית ואין נורך לגוף הכרובים שהיה עומד
 בנס כי הניף חתח הכנפים והם עומדים על רגליהם לא כחוחם שעשה בכלל שהיו
 בשני קצות הכפור על הארון ואלה היו שומדים על רגליהם בקרקע הבית ופניהם
 לבית וכחותם שעשה צלחל כתיב ופניהם חיש אל חמיו יתכן למרס כי נשחחו
 בזה כמו שנשחחו שהיו עומדים על רגליהם והיו עני שמן מחופים זהב ורז'ל תירנו
 עני הפסוקים ואמרו שהיו מדדין פניהם כחלמיד הנפטר מרבו ויעל עליו כרובי
 כרובים מצוירים היו בפרכת וכן אומר בפרכת המשכן תעשה אמות כרובים
 אמות

אבן יחיא

שלם אל שלמה הכהן בהנחה השונה מהמלך את העם נרדן ב תנאים האלה שיהיה המלך
 שוב וישר ומכתיב ביושר והבן שיהיה העם טוב וישר וזוהו וזכר אל משמעת מלכו ולכן אמר
 לחריה אמת כנגד העם באחריו באהבת ה' את עמו שהוא טוב וישר נתקן עליהם מלך דומם
 אליהם אשר לן יאהבך כי האהבה היא בין הדומים וכנגדו אמר דרך ה' אליה ישראל אשר
 צדק לדוד בן משח ידע שכל במושללות העיוות ובינה במעשיות איש חכם ידע כינה
 צמטעות שמו מרס אשר מאן ומקדס היא חסם חסם לאני בן אשה מכנות דן ובמלכים
 אחר יחפה כעל' אולי כי אמה הייתה מדן ואני חמלתי ויתן כי לבית אנוסם כתיב לכן
 כיסם

דברי הימים ב ה

אשר על פני העמודים : ואת המכנות עשה את
 הכירות עשה על המכנות : את היסוד אחד ואת הכקר
 שנים עשר תחתיו : ואת הסירות ואת היסודים ואת
 המולגות ואת כל כליהם עשה חורם אבן למלך שלמה
 לבית יהוה נחשת מרוק : בכפר תירדו יצקם המלך בעיני
 האדמה בין סכות ובין צרחה : ועש שלמה כל הכלים
 האלה לרב כאר כי לא נחקר משקל הנחשת : ועש שלמה
 את כל הכלים אשר בית האלהים ואת מזבח הזהב ואת
 השלחנות ועליהם לתם הפנים : ואת המזרות ונרותיהם
 לבגדים כפי שפט לפני הדביר והכקנור : והפרח והגרות
 והמלקחים והבה הוא סכלות זהב : והמזרות והמזוקות
 והכפור והמחמות וזהב כגור ופתח חזית דלתותיו
 הפנימיות לקדש הקדשים ודלתו חזית להיכל
 זהב : ה ותשלם
 כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה
 ויבא

ויתן חמשה מימין וחמשה משמאל לרחצה בהם את
 מעשה העולה ירחו כם והם לרחצה לכבדים כו :
 ועש את המזרות הזהב עשר כמשפטם ויתן
 בהיכל חמש מימין וחמש משמאל : ועש שלחנות
 עשרה ויבן בהיכל חמשה מימין וחמשה משמאל ועש
 מזרקי זהב מאה : ועש הצר הכהנים והעזרה הגדולה
 ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת : ואת היסודות
 מכתף הימנית קדמה ממול נגבה :
 ועש חזרת את הסירות ואת היסודים ואת
 המזוקות וכל חירם לעשות את המלאכה אשר עשה
 למלך שלמה בבית האלהים : עמודים שנים והגולה
 והכתרות על ראש העמודים שתיים והשבכות שתיים
 לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על ראש העמודים :
 ואת המזונים ארבע מאות לשתי השמות שנים טורים
 רמונים לשבתי האחת לפסות את שתי גרות הכתרות

מימין מלכים ועש חירם את הכירות : ד"ה יעש חורם את הסירות ואת היסודים : מלכים ונלות הכתרות : כל קריא את המולגות כמ"א ואת המולגות
 את הסירות ואת היסודים : מלכים בין סכות ובין צרחה : ד"ה בין סכות ובין צרחה : ותשלם כל המלאכה אשר עשה המלך שלמה : והכרת
 המלכים : ותשלם החומה בעשרים וחמשה דעזרא :

רשי

ויתן חמשה מימין לכיור של משה : וחמשה משמאל לרחצה בהם : קדוש ידים
 ורגלים : את מעשה העולה ודיתו כס : מנימי הכיור ידיתו קרבי העולה ודיתו
 עולה חבל שלמים לח שהוא נחלל לבעלים וכלל העיר הכיורים היו לקדוש מציה :
 ועש את מזרות הזהב עשר כמשפטם : למה נקמה נגדירות כמשפטם לפי
 שמודיענו למה עשה עשרה מזרות והכל דרש מן הכתוב פרחים כפחיתים נביעים
 משקדים נאמרו בפרשה שבעים הרי לכל עשרה מזרות שבעה גרות : כן פי' חז"ל
 חז"ל דוד"ר קנז"מ"ס ב"ר יהודה וד"ר ש"ס : ובעזרה הגדולה : כנגד שבעה
 כוכבים חכ"ל ש"ס : ויתן בהיכל חמש מימין : למזורה של משה : וחמש משמאל
 וכולם בדרום משמאל של שלמן בלפון : ועש מזרקי זהב משה : שזרקן בו הדם
 על המזבח : ועש חזר הכהנים : עזרת הכהנים : והעזרה הגדולה : זו עזרת
 ישראל : מכתף הימנית קדמה ממול נגבה : דיתו חזרת מן המזבח מן כנגד הפתח
 לדרומה של עזרה לפי שאין כבוד ומה שיהי מטבילין כנגד פתח החולם : ועש
 חירם את הסירות : סירות נחשת שעשוין לחמות הדשן לתת לתוך הסירות : והגלות
 והכתרות על ראש העמודים שתיים : לשתי העמודים : והשבכות שתיים : הן
 השדרות שנאמרו למעלה ומדע שכן הוא שהרי לא בקרן ולא במלכים חזיר כפרשה
 זו בשום מקום שדרות : לכסות את שתי גולות הכתרות : לכסות חזל הכתרות
 בשבכות וחזן עלפים כענפי חריות כמו שפירשתי : ואת המזונים הרבע מאות
 למעלה הוא חומר ועש רמונים מאה הם : כיצד חלה כ"י ש לנו לפרש ודתי הרב
 מאות רמונים עשה כחשר נחמד כחן ומה שאמר מהה הרי ממה לכל טור וטור והרבע
 טורים הם כדחמר שני טורים לשבכה אחת וכן שני טורים רמונים לשבכה הרפת
 הרי הרבע טורים והרמונים היו מחזירים בתוך השבכות המשובצים והקוביים לכסות
 בה היסודות שתי גלות הכתרות : ואת המזבחות עשה : וכלכלים כתב ועש את
 המכונות עשר : מכונות הם הכיור וסס מפורש מלחכסם : ואת הסירות ואת
 היעדים ואת המולגות : ח"פ שחמרתו כבד למעלה בחומר וסנה עוד להודיענו
 כי נחשת היו גם מודיענו מולגות שלח הוכר למעלה : מרוק : דגמת מרוק
 הרממים ומרוק וש טף במים ובמלכים כחזי ממוקם כמו כי ימרט ראשו והרמונים
 נחשת טב : בעני החזמה : תרגום גרונשחא בהרד"ל בלע"ז : בין סכות ובין
 לדרמה : ובמלכים כתב לרחן לרחמה הוא מקומו של ירבעם וירבעם בן נבט
 חפרתי מן הנדרה ושם אמו לרועה חשה הלמנה לפי שמת מטמה בהל ונס מלורע
 כמו פן וכן ע"ז כמו שטינו בפרק כל הללמיש בספרו הלמנה שהלמן ישראל מחלבו
 מן לדרמה נראה שהגר התורה ולא הרחיבה הכר דת חלבונו כן פירש לי דוד"ל ז"ל
 ואת המזרות ונרותיהם : להיניח מלבן של מפרסין נרות היו עשוין מניפה של
 מנורה והדוקן בה שהרי כתיב ואת המזרות ונרותיהם מה שהזכיר הם הנרות ככתיב
 עלמן ולא שחר מעשה המזורה שפטי עלמן נביעים כפתורים ופרחים מכלל שנת
 היו הנרות הדוקין וההול' וחיזן חזיקין בה נר כמעשה חמר ונרדף ל זכיר נרותיהם
 חבל שחר מלחכות שהיו חזיקין בה חינו מזכיר שנקראו על שם המזורה ומה שעשה
 עשר מזרות ועש שלחנות ועש חזרות והכרובים וכל אשר עשה מפורש בכרית'
 ד"ר פנ"א ש"ב יחיר : והפרח : פירשו רבותינו הוא כנגד הנוס פרח שהם חמש
 בפרשת בהעלותך עד ירכה עד פרחו וכו' שלח נאמר בתרומה : והמלקחים וכו' :
 שמונה יסוד הפחילה מן הכר שיש בו השמן : הוא פחלות זהב : מזוקת וזרוק פין בלע"ז ובמנחת מפורש מכל זהב שהיה לו לשלמה מרוב הזהב שנקבם במטרה לזוקקה
 ולקיים מצות זהב טהור : והמזרות : כלי זמר : והמזוקות : לזרוק בהם דם על המזבח : והכפות : לנזיף לבונה : והמחמות : לחמות בהם חרות
 קדשן ושאר הדשן להרים מעל המזבח ולקח מלח קמחתה וגומר : ויבא

רחק

חמשה מימין וחמשה משמאל : פי' מימין כיור משה ומשמאלו : וכן במזרות חמש
 מימין מזורה עשה חמשה וחמש משמאלו : וכן בשמאל חמש מימין לשלמן משה
 ומל' משמאלו וכך פירשו ר"ז כי המזרות כלם בדרום והשלמנות כלם בלפון וכן
 גתם משה במשכן המזורה בדרום והשלמן בלפון : ונחלקו ר"ז מהם המרו כי לא
 היו מדליקין אלה על מזרות ומה י"א היו מסדרין אלה על שלמן משה שנאמר את
 מילות הזהב ואת נרותיהם לנער בערב : ומהם המרו שעל כלם היו מדליקין של
 את המזרות וע דותיהם כמשפט ועל כלם היו מסדרים שם ואת השלמנות
 ועל כלם לתם הפנים : וכן נראה כי על כלם היו מדליקין ויפסדן ואע"פ שכל אחד
 מהם ת"ץ השפוקים לדעתו ומה שיחמר על מזרות הזהב כי ודעי שאף בשל נושה
 היו מדליקין אע"פ שעשה ע"כ : לרחל' בהם חז' מעשה העולה ירחו כם את מעשה
 העולה הוא פירוש לרחל' בהם כלומר מה היו רותמים בהם את מעשה העולה היו
 מדימים כס' אז היה חסר וי"ו השימוש י"א מעשה העולה כלומר הכיורים היו לרחל'
 פי' לרחן בהם הכהנים ודיתו ורגליהם כמו כיור עשה משה שהמר בו והמזומנו
 את ידיתו והרגליהם י"א מעשה העולה ירחו כם ג"כ : והים לרחל' לכהנים וכו' :
 פי' הים לטבילת הכהנים שה' טיבילין מטיחאזן להוכי' ובתלמוד ירושלמי מקשה
 ולא כלו כלי הוא כלומר היחך היו טיבילין לחובו והלה כלי הוא ואין טבילה בכלים :
 ומתוך ח"ר יושע בן לוי אחת המים היתה נחשת לו מעין עינים והיו רבלי
 השירים פתחים כרימונים כלומר מחמת ההרץ והיו באים לו המים והיו נכנסים
 ועולים דרך רבלי השיר' שהיו פתוחין מחמתיהם ומלולים : כמשפטם פי' כמשפט
 המזורה עשה עם הנביעים והכפתורים : ועש מזרקי זהב משה היו חומר
 שהיו לנורד השלמנות אלה לזרוק בהם הדם על המזבח היו אלה מנאס עם הלמנות
 לזכר הכלים שעשה זהב : והעזרה הגדולה : היא החזר הגדולה שהיו עומדים בה
 ישראל ונקראת עזרה שהיו נטורים בה בהתפללם שם : ואת הרמונים הרבע מאות
 ולמעלה חומר ועש רמונים מאה ויתן בשרשרות : המאה שזכר הם לטור החמד
 והיה בהם הרבעה טורים רמונים הנה הם הרבע מאות : אז היו רמונים קבועים
 בשרשרות זולתי הרמונים הקבועים בשבכות והיו רמוני השדרות מהם רמוני
 השבכות הרבע מאות : עשה חירם חזיו לחלך שלמה : פי' הכלים האלה עשה
 חירם טובים ויפוס כחזיו כלומר חירם חזיו שהיה נודע ומפורסם בחומנות כמו
 שאמר למעלה יודע בזהב ובכסף : וממר חזביו כ"ף השמוש וכמוהו רבים כמו לב
 שחם ייטיב גהה : שפי' כנהה : כיצדי החדמ' פי' בעני הקרקע ינק' לא שעשה להם
 טורים לנקת בהם כי לא יתכן לכלים גדולים כאלה וי"א במעבה החדמה גרביה שח
 והוא עפר חדוס ועשה ממנו הכורים לחזיק בהם המהכות : בין סכות ובין לדרמה :
 ובספר מלכים ובין לרחן : ולרחן ולרחן קרובים הם בלשון : הוא מכלות זהב :
 כמו כלי זהב כלומר כל כלי המזורה הוא זהב : וי"א מכלות זהב כמו כליל זהב :
 כלומר זהב מזוקק הרבה : וכן בדברי ר"ז עשר מזרות עשה שלמה וכל אחת ואחת
 הביאה אלף ככר זהב והכניסוהו אלף פעמים לכור והעמידוהו על ככר זהב : להיכל
 זהב : פי' מלפחות זהב כי הדלתו מעץ היו כמו שכתב בספר מלכים חבל היו מניפו זהב :
 ויבא

מנחת ערב

ודבר זה כבר הוטבע בו עד כמה יחיה חכמהו מגעת ועל כחומרך לטנות הדב' ולעשותו כדב'
 חרטה להוסיף לו חכמה וכיון שכן ח"כ היה יכול לשאול לו עזר חובקורה למשול על נפש חז"ל
 או אריכת ימים ויחמר מהה שהמה קצובים לו שהרי ככס סדרך לטנות הטבע שהוטבע בו לעולם
 הן לגבורה כך הוא נחמה ויבדע' : ומה' ככל לא בחר בלה בחכמה וי"א יען חשרה יהיה ורת
 עם לבבך ולא שלח עושר וגומר חלו שאלת דבר מה שאינו נכד הטבע לא היה מהחמה שלח
 שאלת עושר כיון שהוא נכד הטבע מה' ח"כ עתה ששלת חכמה שהיה ג"כ נכד הטבע ח"כ כמו
 כן ביות יכול לשאול עושר וגו' ורע' כ"כ לא שאלה לא חכמה פי' כ החכמה והמדע כחון לך וגומר
 לא אמר אתן לך לא כחון לך כבר היה נתנה לך כמ"ש ז"ל כשהיה שאלה ויכנה חלוס היה חלומו
 לפניו שהי' מנין מיד נפשו העוף וביעת השור : הן ירעה יען חשר היתה יאם עם לבבך וימות

אבן יחייא

במחשבים לא ימות : תמורים ושרשו' : יייר צוירין נכותל מאלמנות חובבתי יחד זה עם זה
 בעניניהם וכאלו הם אחוים נשרשות : ויץ את הבית אבן יקרה : היינו בולפת הבית שקע
 אבנים יקרות חנוונים משתנים : זהב פרוס שהוא הזהב הימורין וטוב שבטולם : מעשה
 טעמונים : כמו אבנים והוא צורת ילדים : ואלו הכרובים היו שם יחד עם הכרובים אשר עשה
 משה : הכסף אשר על ראשו הוא הכותרת הכתוב מלכים : כמעשה צורת כוס מאויר בו פתח
 ושטן : מחוץ בתים שלשת אלפים יכול במדת היובש שיש בו גומם מה שבמלכים אמר אלפים
 בת יכול והוא במדת הלש שאין פוגשם : לרחל' בהם הוא קידוש ידים ורגלים : את מעשה
 שעולה ירחו כם את קרבי העולה שכלה כליל לה' : ולא השלמים שחלל לבעלים וכלל מקום :
 ויבא

דברי הימים ב ו

ההלכים לפניך בכל לבם: אשר שמרת לעבדך דוד
אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיה ובידך בלאת כיום
הזה: ועתה יהוה ואלהי ישראל שמר לעבדך דוד
אבי את אשר דברת לו לאמר לא יזכרת לך איש כלבני
יושב על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת
בהורה כאשר הלכת לפני: ועתה יהוה אלהי ישראל
יאמן דברך אשר דברת לעבדך דוד: כי האמנם
ישב אלהים את האדם על הארץ הנה שמים ושמי השמים
לא יכלכלוך אף כי הכית דנה אשר בנית: וכנה אל
תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל תהרהר
ואל תתפלה אשר עבדך כתפלל לפניך: להיות ענה
פרוחות אל הבית הזה ומסוללה אל המקום אשר אמרת
לשום שקה שם לשמוע אל התפלה אשר יתפלל עבדך
אל המקום הזה: ושמעת אל תהנוני עבדך ועבד
ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע
ממקום שבה מן השמים ושמעת וסלחת: אם
יחטא איש לרעהו ונשארנו אלה להאלתו וכא אלה
לפני מזבחך בבית הזה: ואתה תשמע מן השמים
ועשית ושבטת את עבדך להשב לרשע לתת דרכו כראשו
ולתצדיק צדיק לתת לו כצדקתו:
ואם ינאף עמך ישראל לפני
אויב כי יחטא לך ושבו והורו את שמך והתפללו
והתחנונו לפניך בבית הזה: ואתה תשמע מן
השמים

אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון
בערפל: ואני בנית בית זבל לך וסכון לשכחך עולמים:
וישב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל
ישראל עומד: ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר
בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמר: סן היום אשר הוצאת
את עמי מארץ מצרים לא יבחרתי בעיר מכל שבטי ישראל
לבנות בית להיות שמי שם ולא יבחרתי באיש להיות נגיד
על עמי ישראל: ויבחר בירושלם להיות שמי שמואבחר
בדוד להיות על עמי ישראל: והיה עם לבב דוד אבי
לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: ויאמר יהוה אל
דוד אבי ען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבות
כי היה עם לבבך: רק אתה לא תבנה הבית כי בןך
היצא מחלצה הוא יבנה הבית לשמי: ויקם יהוה את
דברו אשר דבר ואקום תחת דוד אבי ואשב על כסא
ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי
ישראל: ואשים שם את הארון אשר שם ברית יהוה
אשר כרת עם בני ישראל: ועמד לפני מזבח יהוה
נגד כל קהל ישראל ופרש בפיו:
ברעשה שלמה בור נחשת ויתנהו בתוך העזרה חמש
אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש קומו ועמד
עליו ויברך על לבביו נגד כל קהל ישראל ופרש בפיו ויתנה
השמימה: ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמותך
אלהים בשמים ובארץ שמר הנרות והחסד לעבדך

השמימה י"א בקריאה וס' ויצא אתו החיצה ויאמר רבטנא העם מה: ויהלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה: קחולכם מלא חפניכם פיה כבשן: ויקח ואת פיה
דכבשן ועמד לפני פרעה: ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח: לא בשמי היא לאמר מיעלה לנו השמימה: ויפנו אנשי העי אחריהם: והמשעת החלה
לעלות מן העיר: והיה בעלות הלהב מעל המזבח השמימה רמנוח: כי עשה שלמה דס פרא: וישאו את עיניהם מרחוק ולא הכירו וישאו קולם:

דרק

לשכון בערפל: פי' אמר שיכון בחיך בני ישראל בערפל והוא הענן: כמו שאמר
ואבנתי בחיך בני ישראל והוא שירד כבודו בענן במקום המקדש לעבודו: ורז"ל
אמרו כי כשחזר כי בענן ארצה על הכפר רמז להם בענן בעטן הקטר' אפי' כ
פטייה דקרא בענן הכבוד הוא וכן היה הכבוד נראה בענן חמיד כמשכן כמו שכתוב
ירא כבוד ה' בענן והנה כבוד ה' נראה בענן: וכמו שאמר בן פסה שהשכי' כבודו
בנית זבל שבנית לו ויך בענן: עולמים: כי שילה וכוז ובענן לה היו עולמים
כי לא היו הם המקום הנבחר שנאמר בו חל המקום אשר יבחר ה' כי אם זה המקום
שהוא הר המוריה שקד אברהם אבינו חל ימק בנו בוקרלו ה' ידע והוא אמר בהר ה'
ידעה כי בחלמתי ידעה לדורות ודור כשראה כי כעמר סם וירד ה' סם על עולותיו
אש מן השמים ידע כי הוא המקום הנבחר ואמר זהו בית האלהי וזהו מזבח לעולה
לישראל: כי עשה שלמה כבוד נחשת מלח כי הוא טעם למה שאמר נגד כל קהל
ישראל היאך היה נגד כולם והיו רואים אותו כלם כי עשה כיו' נחשת ועמד עליו כי
האמנם: ה' א' פחומה: כי הוא לתימה כלומר האמת הוא שיבז חלבים עם האדם
על הארץ זה לא יתכן להאמין כי אמת תתברך ותתעלה על הכל הן לך מקום שיכילך
כי אמת מקום העולם והן העולם מקימך: ח"כ מה שבנית הבית לך הינו אלה על
דרך משל שיהיה רעונך וכבודך נמל' בני' הזה לשמוע א התפלה אשר יתפללו במקו'
הזה: ואפי' שכל מקום הוא רעונ' אלה הגועק ליו כלב שלם לשמוע תפלתו בקש
שלמה מלפני השם שיהא המקו' הזה הנבחר מסייע בתפלה כאלו הבית הוא מלחך
מלך ושמעת תפילת כל המתפלל בני' הזה בקרוב יותר משהיפלל במקום אחר:
ונשא בו אלה: אם יחייבנו הדין שבועם מענין משאת מאומה שהוא לשון חוב: ויבא
אלה: פי' ויבא הנשבע לקבל האלה לפני מזבחך בבית הזה: וספעת פירוש אף על
פי שאחא מהארץ לו שיכירו בני' אדם כי המקום הנבחר הזה סייע במהירות העונש
ויירלו הבית הזה ויפתחו ממנו וכל זה הוא כבודך וגם הבורא לזה כן שנאמר ומקדשי
תיראו להרשע לרשע ולהצדיק לצדיק איוה מהם שיהיה הרשע הנשבע לשקר או
המשביעו בחגם והוא נשבע באמת כי העונש על המשביע: כי

רשי
אז אמר שלמה: הואיל והבני מלא עשן עכשו אני יודע שהשכינה שרוי' בו בערפל
כי כן דרכו ככתוב ומשה נגש אל הערפל חסר סם החלבים ודמי שרניו להסעב
בו ובספרי פי' אז אמר שלמה כשרא' הענן עשה אני רואה שהשכי' שרויה בני' משך
בניתו שהרי כך הצטיח לבוא ולשכון בו מתוך ענן וערפל והיכן אמר כי בענן ארצה
על הכפרת: בית זבול: מדור: לשכחך עולמים: שמשכח הלה שרת שכיני'
במקום אחר ולא הותרו הכמו': ויברך את כל קהל ישראל: ברכה האמור כסוף
הענן: חסר דבר בפיו: שיאן לו בן שיבנה לו ביתי: מלא קיים דברו הטוב: מן
היום אשר הובאתי: סוף זה דברת אל בני: ואבחר בירושלם: מוס' על לט'
בחרתי בעיר: ואבחר בדור: מוס' על ולא בחרתי בחיים: הטיבות כי היה עם
לבבך: כלומר גם אני בומר בני' אשר ללה בלבך לבנותו לשכן שמיס כמו שהחל
למעלה: ויפרוש בפיו היה לומר כך ויפרוש בפיו השמימה ויאמר וגומר לא שמשכי'
בניתי להודיע על מה עמד וכן במלכים ויפרוש בפיו השמי' ויאמר: כי עשה שלמה
מוס' על כנגד כל ישראל: כלומר היאך היה גבוה מכולם להשמיע דבריו: ויעמד
עליו ועתה יכולין לראותו כל ישראל ומשום שמשפיק הענין כריך לומר כבדאשוכה
נגד כל קהל ישראל וכן ויפרוש בפיו השמימה: חין כמור באלהים: מה שצמ
שומר הנרות והחסד שחתם בוור מן השמים לתת לאוהביך אמה מלניע וגונו הנרות
והחסד לקיים הבטחתך בחרן: ההולכי לפניך: כמו שהלך דוד אבי וזהו אשר שמרת
לעבדך דוד כלשן אמנת הבעטה: כי האמנם ישב אלהים את האד' על הארץ לסין
חמיה וכי אפסר שיאמין אדם שיבז אלהים על הארץ כי שמי' ושמי השמים וגומר
אלה מתחם חסד שנמלת לדוד אבי מלמח שכינך: אף כי הבית הזה אשר בנית
ולמה בניתי להחפלה לפני האלהים ולפנות הוא אל תפלתיו: לשמע אל הנרה
וז עקה כמו ותעבר הנרה במחנה ועל כרחך על צעקה של כל אדם שהוא גם
מפני זהו חל יתפלל לא בלעקתו בפתך כך כבוד המקראו' וסוף הענין מוכיח שגמר
ואחיה חשמע ממקום שבהך למדת שלא בנאו אלא לדעת כן להוריד בו שכינה כדי
שישב על הארץ לשמוע ממכון שבהך אל התפלה שיתפללו בו: להיות עיניך פתוחות
בכל עת אשר יתפללו אלך: אם יתעו אים: מקרא זה על כל ישראל המתייב
לדק: שלא לענוש על השבועה שהרי באמת הוא נשבע: ואופפתא דסויה מפרש את אשר יתעו בו על השם ח' ונשא בו אלהיו חייב בו חלה כסם שהמים בורקין אלוה'
בך המים בורקין אותו: לפני מזבחך כדכתיב והעמיד הכהן את האשה: לתת דרכו ברהשו כדכתיב וכבחה בענה: ולהצדיק לצדיק דכתיב ונקתה ונורעה ורע: ואם
יגף עמך: ולא מפני שידך קרה מלהושיע אלה דבר זה גורם כי יתעו לך: ושבו והודו את עמך: פתרון והתודו את עונם והאחרון מוכיח והודו את עמך ומתעלה
ישכון כי תעטם:

אבן יחיית

מועד רן וקני ישראל וכל סאר העם המתים בירושלם אלא המקדש כי לא היה אפשר שלמו כלם
יחד מפני ריבויים: ואחר כך החלך עם כל עדת ישראל ונבאו לפני הארון גאן ובקר: אל דביר
סבית הוא קדש הקדשים הנקרא דביר חפני עשרת הדברות אשר עם בלחות: ומפני שהדבור
אלהו היה יוצא חסם: וכאזכרו וידבר ה' אליו טאסל מופר לאמר: יראו ראשי הכהנים: ולא
יראו חוזה: נראים ואינם נראים וכפני דדי אשה הנראות תחת חלוקה: רק שני הלוחות:
גם שני הלוחות היו עם ולא הזכירם להיותם נבלטים בלוחות שלמות:
שכיהים התקדשו וכן הלויים לעבוד את עבודת ה': ולא שמרו עתה ענין וסדר התלוקות והמשמרות:
והתעוררים כי לא היה אז לפי עשה שום סדר בדבר: ולא יגלו הכהנים לעמוד לצדת חפני הענן:

מנחת ערב

למנחת ובענין ובהתחללות תעשה לך מלחמה וגם ימים רבים לא שאלת עי' חממהך כי החכמה
חמיה בעליה אלא ותחל לך חכמה ומדע אשר חספת את עמי וגומר כלו' שלא היה כוונת שאלת
חכמה אלא לשפוט את עמי ע"כ העיבות לשאול החכמה והמדע כחון לך וגם לאשר לא כתבונת
בשאלתך חכמה והיא עושר וכבוד וגומר חן לך:
כי לשלוחות חן בית ה': כי לשלוחות חן בית ה': כי לשלוחות חן בית ה': כי לשלוחות חן בית ה':
רק הלויים כלם אהך וגו' וק"כ כהנים היו מחנכים יחד והיו כאחד המחנכים:
כאשר קרה למשה ולא יכול משה לבוא אל אלהי מועד כי עקן עליו הענן וכבוד ה' מלא את
המחנן

עמך למלחמה על-איו בדרך אשר תשלחם והתפללו
 אליה דרך העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר-בניתי
 לשמך: ושמעת מן השמים את תפלתם ואת חנהם
 ועשית משפטם: כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא
 ואנפתם ונתתם לפני אויב שבוים שוביהם אל-ארץ רחוקה
 או קרובה: והשיבו אל לבכם בארץ אשר נשבו ששבו
 והתננו אליה בארץ שבים לאמר חטאנו העונו ורשענו:
 ושובו אליה בכל לבם ובכל נפשם בארץ שבים אשר שבו
 אתם והתפללו דרך ארצם אשר נתתה לאבותם והעיר
 אשר בחרת ולבית אשר-בניתי לשמך: ושמעת מן
 השמים ממכון שבתך את תפלתם ואת חנהם ועשית
 משפטם ושלחת לעמך אשר חטאו לך:

עתה אלהי יהונתן עניך פתחת
 ואניך קשבות לתפלת המקום הזה: ועתה קומה
 יהוה אלהים לנוחה אתה וארון עזך כהניך יהוה אלהים
 ילכו תשועה וחסידך ישמחו בטוב: יהוה אלהים אל-
 תשב בני משיחך וזרה לחסדי ריב עבדך:

ובכלות שלמה להתפלל
 והאש ירדה מהשמים ותאכל העלם והזבחים וכבוד
 יהוה מלא את הבית: ולא יכלו הכהנים לבוא
 אל בית יהוה כימלא כבוד יהוה את בית יהוה:
 וכל בני ישראל ראים ברדת האש וכבוד יהוה על-
 הבית ויכרעו אפים ארצה על הרצפה וישתחוו
 והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו:
 והמלך וכל העם זכרים ונקבות
 לפני

השמים ושלחת לחטאת עמך ישראל והשיבותם אל-
 הארצה אשר נתתה להם ולאכתיהם:

בהעצר השמים ולא היה מטר כי
 יחטאו לך והתפללו אליהם וזה והודו את-שמך
 מחטאתם ישובו כי תענם: ואתה תשמע השמים
 ושלחת לחטאת עבדך ועמך ישראל כי חורם אל-הדרך
 הטובה אשר ילכו בה ונתתה כטר על-ארצה אשר
 נתתה לעמך לגחלה:

רעב ביהודה בארץ דבר כי
 יהיה שדפון וירקון ארבה וחסיל כי יהיה כי יצריהו
 איוב בארץ שערו כל-נגע וכל-מחלה: כל-חפלה כל-
 תחנה אשר יהיה לכל-האדם ולכל עמך ישראל אשר ידעו
 איש נגעו ומכאבו ופרש בפיו אל-הבית הזה: ואתה
 תשמע מן השמים מכון שבתך ושלחת ונתתה לאיש ככל-
 דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה לכרך ידעת את
 לבב בני האדם: למען יראו ללכת בדרךך כל-
 הימים אשר הם חיים על-פני הארצה אשר נתתה
 לאבותינו:

וגם אל-הנכרי אשר לא ימעמך ישראל
 הוא ובני מארץ רחוקה למען שמך הגדול ודרך החזקה
 חרועה הנטויה וכו' והתפללו אל-הבית הזה: ואתה
 תשמע מן השמים ממכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא
 אליך הנכרי למען ידעו כל-עמי הארץ את-שמך ויראו
 אתך בעמך ישראל וידעו כי שמך נקרא על-הבית הזה
 אשר בניתי:

ו' פסוק כל כל ושלח חרא בנייהו וס' נמטר כשפטם ריש סימן כ' ובנחמיה סימן י' ועש' בנחמיה פ' ה' דקה ינא: ידעו י' ב' בקריאה וק' למען ידעו דורותיכם כי בסכות הושבתי
 את בני ישראל ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתניתי יוצרי פסל כלם תהו' למען ידעו ממזרח שמש את' לא ילמדו עוד איש את רעהו ואטמא אתם כמנהגם כרעבד
 כל' באו ימי הפקדה באומי השלום כל תפלה כל תחנה רסיפרא ואתה תשמע מן השמים כתר אדם יפרא שיתה י' מורה להם למען ידעו דור אחרון ויאמרו צרינו
 לא ידעו: עתה כ' הר"פ בקריא' וס' עתה ידעתי כי גדול יי' מכל האלהים: עתה שמע בקלי איעצך יהוה עתה קומו ועברו לכם את נחל ירד: עתה לך ירכיב את עמלק
 עתה ריץ נא לקראתה ואמר לה עתה המבלערי' רמלכים: עת' הנה בטחת לך רמלכים: עת' בוא כתבה על לוח: עת' אקום ואמר יי' עת' נבראו ולא מאו' עת' הקץ
 עלך וכלתי: עת' ירחוקת ונחם: עת' מקרוב אשפוך חמתי עלך דיוחוקאל: עת' ירדו האיון: עת' תתנודי כח גדרו: עת' למה תרועי ריש: עת' הגו לבככם

דרק

רשי

כי חורם אל הדרך הטובה: כלומר שתודיע' על איזה עון נעצרו השמים וחורם
 הדרך הטובה ונחת המעט: כל נגע וכל מחלה: פי' אף על פי שזכרתי מזכרי
 עמך ישראל כפרם אשר יתפללו עליהם לפיכך כן אני אומר על כל נגע ועל כל מחלה
 שיהיה להם כל תפלה וכל תחנה שיתפללו על חסד יהיה לכל האדם: ולכל עמך
 ישראל כלומר בין ליחידים בין לרבים כל איש ואיש לפי נגע ומכאבו שיתפלל
 אתה חשמע: למען יראוך: כשיראו שחסלת להם נשונם אליך והתפללם אליך
 בבית הזה ידעו כי בטוב שון בא להם הנגע והמחלה ולא שהיא חקרה ובעבור זה
 יראוך: וכן טעם כי עמך הסליחה למען תיורא: קומה ס' שלמים למחך: כלומר
 שיהיה זה בית נוחך ונת ארון עורך לעולם וכהניך ולבשו השמים חתרה קרבנותם
 וחושיעם וכן חסידך היושבים בביתך להחפלה ולדעת דרכך: או פי' חסידך
 הלוים שהיו משוררים במקדש: אל חשב פני משיחך: מכל מה שהתפללתי לך
 שמהיה חפלתו מקיבלת לפיך: על הרגפה: על קרקע הבית וקראו רגפה לפי
 שהיה רגוף באבני שיש: וזכר כרעית אפים על הרגפה לפי שכרעית שלמה הית' טל
 הכיור במקום שהיה עומד: והנה ג' כרעו אפים על הרגפה במקום שהיו פס:
 בהלל

והשיבותם: והשיב אותם אל הארמה כי כשנפלים ונגפים לפני אויביהם חופשין
 מה שיכולים ומביאים אותם בשביה אל ארץ חמרת: בהעלר השמים: כדכתיב
 ועזר את השמים ולא יהיה מטר: כי חורם אל הדרך: כמו שעשית כשהיה רעב
 בימי דוד ג' שנים והורית וחמרת להם על שאול ועל בית הדמים כמו כן חור' או
 זה חמא גורם להם על מה נעצרו השמים: כל נגע: פתרון הרי זכרתי לך דבר
 סדפון וירקון נגיפה אף בעצירת נשמים ומה עוד להרבות אלא כל נגע וכל מחלה
 כי יהיה והחפלה: ופרש בפיו אל הבית הזה: וזה שאמר כל תפלה כל תחנה
 שיתפללו ויתחננו על זאת מלל אחת הדברים האלה אשר ידעו איש נגעו כלומר אם
 יתפלל על נגעו ועל מכאבו להסיר ממנו: ושלחת ונחת' לאיש ככל דרכיו ונ'
 לרשע כרעו ולצדיק כל דקתו שאם לא ישלם לרשע כפי רוע מעלליו יסיל דברים
 כלפי מעלה ויחמר אין אלהים או יודע לבבו ויהיה חילול השם כמו כן תעשה לצדיק
 כדקתו שתעשה לו כשיחפלה לפיך: למען יראוך: וישב הרש' מדרכו ולכך אני
 מחפלה לחת לו לאיש כדרכיו: ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי: בישר' אני
 מחפלה לחת לו כדרכיו אבל בניו ככל אשר יקרא לך לפי שיש' מכירין בה' בה'
 ויודעין שהיכולת בידו לעשות ואם אין תפלתו נשמעת תולה בעצמו בחטאיו ומשפט
 במעשיו אבל הנזיק קורא חגר ויחמר שמעתי שמעו בכל העולם ונתבעתי בדרכים
 הרבה עד שבאתי והתפללתי במקום הזה ולא מלאתי בו מתחש כשאר אלהות לפיכך
 ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי: דרך העיר: פניחם לגד ירושלים: ועשית משפטם: נקמתם באויביהם ע"א לרביהם דונמא לעשות משפט עבדו: אשר בניתי
 לשמך: פתרון הבית הזה אשר בניתי כדי לגדל שמך כי או כשתקבל תפלתם או יתפללו לך בבית הזה או בכל מקום שהם ויפנו לכיחך זה: ושמעת חפלתם: ועל זה
 יתגדל שמך בעולם: ועתה קומה יי' שלא להטלטל כאשר עד עתה תשילה לנוב ומנוב לגבעון: אלה וארון עורך: שלא יטלטל עוד מעתה: עורך: על שם כן קרוי
 עורך על שעה כפלאות ועוזות כפלשתים וכן כתוב בהודו ליי' דרשו יי' ועזו ועוד אמרו רבאיו במסכת ע"א וישראל הפרות מה שירה אמרו הושיעה לו ימינו חרועקדשו:
 ילכו תשועה: תחמת שלא יטלטלו ממקום למקום כמו והיה נדק אזור מתניו: וחסידך ישמחו בטוב: ברוב טובות ומעשרות הנתון לנוים בשכר שזמרין את הארון
 ומשוררין לפניו: אל חשב פני משיחך: מלעשות טובה עמדי ואם לא למעני עשה למענך:

אבן יחיא

מנחת ערב

המשכן: או בראות שלמה שכינת האלהים בבית אשר בנה גור אומר ס' ספרים לכוין כפרסל
 בבית אשר בנה לזבול ולמכוין לפנתו עולמים שולל חטא ישראל ס' קיים השקדו לטולס
 ויבדק את כל קהל ישראל בכבה דומה לכרכת כהנים: ואחר כך בידך את ה' על אשר הטיב שמו
 עד אומרו אשר כרת עם בני ישראל: ואחר כך נתן תודה לו וקתלל לפניו ויעמוד לפני מוכח
 ה' ויבדק על נכדו ויפגוש כפיו: כרעית הנכדים להכנסה: ופרישת הכמים למען יראו ככלי
 מוכן לקבל ההשפעה אליהם: אין כשך מוסר הנכדים והאסד וגו' זאת היא הקרה: והנה
 החכלה היא שומר את ענדך דוד אבני את אשר הנסחת לו מקיים החכלנה ברעו: ויאמן דניך
 אשר דנתך לו כי האסד וגולאי ישנ' אליהם את האדם על הארץ באתמול השקדו אשר הוא
 קצט (י"ג) 99

וגם אל הנכרי וגומר הנה ידוע שיש בשרא שני סוגים יש עובדים מאהבה ויש מיראה' מש' אב
 בחימות העולם שם יחלתי שבוך להק'בה ויבא לחלות לפניו אין זה כי אם מצד היראה
 כאשר נגע בוד' ה' יורא כי אלהת יד' הע' וזאת קול ואין קשד אזיבא לשמר פני אלכדי שינלל
 יי' כ' מהגורה הגזורה עליו ועל כן בני ישראל חמר סחם והתפללו וגו' וזאתה תשמע וגומר וזה על
 העובדי' מאהבה ואח"כ אמר למען יראוך וגומר הס' העובדים מיראה וזמר ללכת בדרךך כל
 פימים כי היראה תביאהו לעבוד אח"כ מאהבה כמו שא"ל מש' אב אל הנכרי אינו עובד כי אם
 מיראה וגם אינו אלא לפי שעה בעת צרה וע"כ אינו מזכיר כי אם ליראה וגם אינו אומר כל
 המי' כמו שאמר בני ישראל: אל חשב פני משיחך וגומר לפי דברי חז"ל באמר מקרא זה
 כשראה שלמה להביא הארון לבית קדשי הקדשים ודבקו עפרים זה בזה ואחר שאמר כ"ד רגנות
 ונל

דברי הימים ב ט

והעליון ואחריית חורון התחתון ערי מצורחמות דלתים
 זכריות: ואת בעלת ואת כל ערי המסכנות אשר יהיו
 לשלמה הוא את כל ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת כל
 חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובירבון ובכל ארץ
 מישלתו: כל העם הנותר מן החתי והאמורי והכנעני
 והחוי והיבוסי אשר לא משראל המרה: מן בני נדבם
 אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא יפלו בני ישראל
 ויעלם שלמה לסע ער היום הזה: ומן בני ישראל אשר
 לא נתן שלמה לעבדים למלאכתו כיהמה אנשי מלחמה
 ושרי שלישו ושרי רכבו ופרשיו: ואלה
 שרי הנציבים אשר לך שלמה חמשים ומאתים הרדים
 בעם: ואת כתפרעה חעלה שלמה מעיר דוד
 לבית אשר בנה לה כי אמר לאת שב אשה לי בבית דוד
 מלך ישראל כיקדש המה אשר באה אליהם ארון יהוה:
 או העלה שלמה עלות ליהוה על מזבחהו
 אשר בנה לפני האולם: וכדבריו כיום להעלות
 כמצות משה לשבתות ולחדשים ולמועדות שלוש פעמים
 בשנה בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות: ויעמד
 במשפט דוד אביו את מחלקות הכהנים לעבדותם
 והלויים עלי שמרותם להלל ולשרת נגד הכהנים
 לדבריו כיום והשערים במחלקותם לשער ושער בין

מצות דוד איש האלהים: ולא פרו כצות המלך על
 הכהנים והלויים לכד דבר ולא צרות: ותכן כל מלאכת
 שלמה ער היום סוסד בית יהוה ועד פלתו שלם בית יהוה:
 אז הלך שלמה לעציון נבר ואר אילות על שפת הים בארץ
 אדום: וישלח לו חורם כד עבדיו אוניות ועבדים יודעי
 ים ויבאו עם עבדי שלמה אופירה ויקחו משם ארבע מאות
 וחמשים ככר זהב ויבאו אל דמלך שלמה:

ומלכת שבה שמעה את
 שמע שלמה ותבוא לנסות את שלמה בחידות בירושלם
 בחיל ככר מאד וגבילים נשאים בשמים והכל רכובאבן וקרח
 ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עסלבה:
 ויגדלה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר משלמה
 אשר לא הגיד לה: ותרא מלכת שבה את חכמת שלמה
 והביח אשר בנה: ומאכל שלחנו ומרשב עבדיו ומעמד
 משרתיו ומלבושים ומשקיו ומלבושיהם ועליון אשר
 יעלה בית יהוה ולא היה עוד בהרות: ותאמר אל דמלך
 אמת דבר אשר שמעתי בארץ על דברך ועל חכמתך:
 ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראינה עיני והנה
 לא הגדלי חצי מרבית חכמתך יספת עליה שמועה אשר
 שמעתי: אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה הן רבים לפניך
 תמיד ושערים את חכמתך: יהי חוה אל הך בין אשרי
 חמך

ואת עירי בקריאה וסימ' ואת כלי המסכנות דמלכים כ' בפסיק' ואת בעלה דר' בתרא דפסוק' ואת עירי יהודה אחן' הנני מציה נאם יי'
 לא תרחם את ירושלם: ואת בת ה' דסמ' בקריאה וסימ' ואת בת היענה ואת רחמס דתורת פדנים' וחברו דמלך הורה' את בת בנה ואת בת בנה לא תקח' ורמלך שלמה אהב
 נשים נכריות: העלה שלמה מעיר דוד דספרא: דוד איש האלהים ג' סימ' נסמר כנרמיר סימ' י'ב' ולא סרו ב' סימ' וישנה הפרות' מצות המלך: אופיר נ בקריאה
 וסימ' ויבאו אוהרה דמלכים' יהושפט עשה אניות' וישלח לו חורם כד עבדיו: מאכל ד' פהתן בקריאה וסימ' ובכל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה' ומאכל שלחנו
 דספרא' וחברו דמלכים' ונפשי מאפלתאיה' וסימ' בלשון ארמי סלא כנפשיה פתורא דחבריה:

דרק

דשי

אלה שרי הנציבים אשר לחך שלמה חמשים ומאתים הרודים בעם. ונספר מלכי
 הוא אומר חמשים יחמש מאות. השלש מאות היו מהגרים שהיו נציבים על שלשת
 חלפים ושלש מאות כמו שכתבו למעלה וחנו המאחיס וחמשים היו מישאל שהיו
 נציבים על אותם השלש מאות נרים שהיו נציבים על השחר וזכסר מלכים מנה כל
 הנציבים כאחד ישרהל יגרים והיו חמשים וחמש מאות וזכה הסלר לה מנה נניבו
 הגרים כי הם נציבי ישראל כי נציבי הגרים מנאס בכלל שאר הגרים שאמר שלמה
 חלפים ושש מאות ועושי המלכה לא היו חלש שלשת חלפים ושלש מאות כמו שאומר
 בספר מלכים הגה השלש מאות הם הנציבים. בניה דוד דרך כלל דנה לומר
 בבתי דוד כי קדש המה' ובע' של ה' היה הארון כי אם בלחם והבתים המקודש
 לו אע' פכ חשב כל הבתים המקודשים בין שגכנסם הם הארון ואמר לה חשב לו
 מהיום כיון שבניתי לה בית ולענין זה בנה לה בית שלה חשב כיקום הקודם אע' פכ
 ישבה שם ב' שנה עד שנגמרה תלכת ביתו. בנה חליהם הארון יי'. וזכר הארון
 בלשון נקבה וכן נהרון האלהים נלקחה: ולא סרו מנה המלך. חסר מ'ס השמוע
 וי' מתנות המלך: ונשד בית ה' ועד בלוחו גס כן חסר מ'ס השמוע וסירוש
 מחוסר כלומר מיום הוסדו ועד בלוחו נכונה כל המלכה. אז הלך שלמה לעציון
 נבר ואל אילות: פי' ולקח אותם הערים ועשה שם אצו כמו שאמר בספר מלכים
 חרבע מאות וחמשים ככר זהב' ובספר מלכים הוא אומר חרבע מאות ושערים:
 אפסד כי השלשים ככר זהב הובילו פאנלח הדרך: ועליתו אשר יעלה בית יי'
 מעלה שעשה מביתו לעלות לבית יי': מסלות

ערי חורן. לפי שהיו עומדים על החסות הוצרכו חזוק כל כך: למלאכתו
 למלאכת בניינו למה כי הגרים למלאכתו ישראל לפי כי ישראל המה אנשי חיל
 ואנשי תלחמה ושרי רכבו ופרשיו: חמשים ומאתים' ובמלכים חמשים וחמש מאות
 חלל זה וזה חלל הוא שחמסר לשם ג' מאות ושנה ומנה אוחס שוב שהיו שם כתוב
 למעלה לבד משרי הנציבים וימור שלשת חלפים ושלש מאות הרודים וכתן כתיב לעיל
 שלשת חלפים ושש מאות נחלל מה שחסר בפסיק אחד הסיף בפסוק אחד ומחלקם
 בשביל שהג' מאות היתרים נרים היו והיו ממונים על אוחן ג' חלפים ונ' מאות:
 הרודים על ע' חלף נישא סכל ופ' חלף חולב בהר ואלו חמשים ומאתים הגלמח כאן
 ישראלים היו ממונים על אוחס ג' מאות גרים: העלה שלמה מעיר דוד: הוא ליון
 שהוסיבה בעיר דוד כשלקחה עד לשם והיתה כלותו לבנות את ביתו: כי קדש
 המה' וכל העיר: אשר כל הבתים בנה אליהם. לפי שבנה אליהם ארון יי' בנה
 לשון נקבה דוגמ' וארון ברית יי' נלקחה: על מזבתי יי' זה מזבח הנחשת שבנה
 שלמה ויש מפרשים מזבח הנחשת שעשה שלמה החת. מזבח הנחשת שבנה משה
 ואחיה בדבר שהרי כתיב ואת עולת כל העם וכל דם העולה וגומר יהיה לבקר בלוי'
 מזבח הנחשת שהיה שם קודם לכן יהיה ללבקר מכלל שהמזבח היה של נחשת:
 עד היום מופד בית' מיום הוסדו עד בלוחו: לנסות את שלמה' חס אמת מה
 ששמונה מחמתו ובנה לנסותו. בחידות' כמו אמרה לא לנס דמידה דשמונה'
 ולא נעלם דבר' כיון שראתה שהגיד לה הכל לא נעלם דבר ממה ששאלה אשר הגיד
 לה חו הודתה על השיערה כי אמת שמעה ובתננים מנילח אסחר שם כתובי קלת
 מן החידות אשר שאלתו: ומאכל שלחנו' נכרורים אבוסים ומימי מעדנים העולים
 על שלחנו לרוב: ומושב עבדיו' שכל אחד ואחד היה מכיר את מקומו כשהיו יושבים
 ומעמד משרתיו' כל אחד ואחד היה מחזיק במעמד שלו ובסירות שלו ולא היה כהנהגה
 רוב חשקיו: ועליתו' מסלות עליונותו אשר יעלה עליהם מביתו לבית יי': ולא היה בה רוח
 חרבה במזרח ולפיכך הם חכמים פיומר לפי שסמכלין במזלות כדאיתא בסרק קמא דראש השנה לדידן מכס' סיהרא י'ח' שעות דחרץ ישראל במערב בכל וזהו שכתוב ותרב
 חכמות שלמה מכל חכמת בני קדם שהם היו' במזרח כדכתיב ויהי נכסעס מקדם ומכל חכמה מררים שהיו מכשפים מרטומים ואשפים ומכס' היה בטייר כך כטיב בפסיקת'
 פויר הוא לשון ערבי ובקרא רבה בפרשת בן המגרי כי עוף השמים יולך את הקול זה עורב וחכמת עיואר: מלי מרבית' רבוי חכמות: פני

אבן יחיא

מנחת ערב

בשהיו יחד להסתכל אל המקום הזה. ואתה תשעט ופולח כי הן אל כבוד לא יפאם. אם
 יחטא איש לרעהו כי יחשדהו על כל דבר כשע והנחשד כשאו בו אלה שיקלל את עמו בקללה
 במדת אס ככה פעל' ועושה כן כדי להאלתו לחושד' כי יאמר פאם הוא נקי שיבואו כל
 הקללות ההם לחושד' ואל האלה לפני מזבח נבית הוה כי הנחשד יקבוע על ספר דבריו אלה
 וישלחם לבית הוה' אזה תשעט מן השמים ותגרש את הנשע החושד סכל המוסל בחייו הוא
 פוסל ומגדק את הנדק הנחשד על חס' ואף יננך עתך לסבת חטאתם' אם יבואו חלך ונ'
 אתה תשעט וגו' ונקט לאיש ככל דרכו וגו' כי האדם יראה לטירי' וה' יראה ללכנ' ולכעמים'
 לפי הנראה יהיה האדם חסיד ונעל מעשים טובים ונקדו ימים אורבו' ואל חלך דחוק'
 ונאו והתפללו' יחיד או רבים שיהא אזה תשעט מן השמים' ככל אשר יקרא חלך הנכרי'
 בכל אופן תשעט תפלנו אף שיהיה רשע נחור כדי שלא יקרא נכרי' אבל ביש' מתן לו כלבבו
 לגונף כי לא ילך עוד הארון נע ונד כשילך ונב' ונגען אבלי יקות ענות' עולמים בבית המקדש'
 מלכנו

המלך עובד ע' ג' בסיפראל ע' ע' כ' חמר לה' ש' ואתה אס חלך לפני וגומר והקיותו את כסא
 וגומר כיון שחמה מלך ועושה רבני כל ישראל נגריים חרוד ועושים כמעטף מ'ס' ח' וס'
 חסדיו חס וימיר כיון שחמה חשב ממי לעבוד ע' ז' הרי הוא כאלו כולס יסובון ממני לעבוד
 ע' כ' כי פסך יראו וכני עשו ולא עוד כיון שיש ביד המלך למחות וחיני מוחה הרי הוא כמינו הוא
 בעלמו פושט הרע וזין המלך' ויכל למחות בהמרים' אלא בזמן שהיה הולך בדרכי ה' מ'ס' ח' ח'
 המלך עצמו עובד ע' ז' ח' אפסר שינכח לחמרים וא"כ לעולם הקולר חלוי' בנזרח המלך ולכן
 חמר לשון רבים' חס חסדיו חס וימיר: וכחשמים העל חדמתי וגומר' כלו אל יעלה על
 דעתך כשישעו שאני הסלך טכיקתי' חס וס' ישריו במקום הזה לבנת בחרס חלל ונכחשמי
 מעל חרמתי שילבו בגולה ואל יפלו על דעתם' שיהיו בגולה יתפללו הל בבית הוה ואל המקום
 קוה וחיני ששעט חפלמס מיר להטיב' אל המקום הזה חלל ואל הבית הזה וימיר חסלך מעל
 פני וגומר וחסלך טכיקתי' חס חסדיו בגלות עד עת פקדי' חכס עד שחיו למשל ולשכינה
 ד' קרב הטמים: ומלכת שבה וגומר הנה דבר רנ' חמיהם מה שחמרו' אל כל החומר מלכת
 שבה

דברי הימים ב ט

עשר אריות עמדים שם על שש הפערות מזה ומזה לא
 געשה כן לכל מלכה: וכל כלי משקה המלך שלמה
 והכובל כלי בית יער הלבנון והבסגור אין כסף נחשכבימי
 שלמה לסאומה: כי אניות למלך הלכות תרשיש עם
 עברי חורם אחת לשלוש שנים תבואנה אניות תרשיש
 נשאות והבוכסף שנהבים וקופים ותוכים:
 ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר וחכמה: וכל
 מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו
 אשר נתן האלהים פלבו: והם מביאים איש מנחתו
 כלי כסף וכלי זהב ושלמורת נשק ובשמים סוסים
 ופרדים דבר שנה בשנה:
 ויהי לשלמה ארבעת אלפים אריות סוסים ומרכבות ושנים
 עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכבו עם המלך בירושלם:
 ויהי מושל בכל המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד
 גבול מצרים: ויתן המלך את הבסגור בירושלם כאבנים
 ואת הארזים נתן בשקמים אשר בשפלה לרב:
 ומוציאים סוסים כמצרים לשלמה ומכל הארצות:
 ושאר דברי שלמה הראשנים והאחרונים הלוא
 הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אתה
 השילוני ובחזות יעדי החזה על ירבעם בן נבט:
 וימלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים
 שנה: וישב שלמה עם אבתיו ויקברו בעיר דוד
 אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו:

חפץ כן לתת על כסאו למלך יהוה אלהיך באהבת
 אלהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתנה עליהם למלך
 לעשות משפט וצדקה: ותתן לכלך מאה ועשרים
 כפר זהב ובשמים לרב מאד ואבן יקרה ולא היה כבשם
 ההוא אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה:
 עבדי חירם ועברי שלמה אשר הביאו זהב מאופיר הביאו
 עצי אלגומים ואבן יקרה: ויעש המלך אהרעצי
 האלגומים ומסלות לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים
 לשירים ולא נראו בהם לפנים בארץ יהודה:
 והמלך שמה נתן למלכת שבא את כל חפצה
 אשר שאלה מלכך אשר הביאה אל המלך ותתן
 ותלך לארצה היא ועבדיה:
 ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה
 בשנה אחת שש מאות ושישים ויש ככרי זהב:
 לבר מאנשי התרים והסחרים מביאים וכל מלכי ערב
 ופחורת הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה:
 ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות
 זהב שחוט יעלה עליה צנה האחת: ושלש מאות
 מגנים זהב שחוט שלש מאות זהב יעלה על הפגן
 האחת ויתנם המלך בבית יער הלבנון:
 ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב טהור: וישש
 מעלות לכסא וכבש בזהב לכסא מאחזים וידות מזה ומזה
 על מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות: ושנים

לרוב מאד ה' דסמי' ופי' ואסף היל כל הגוים: ויעש שלמה כל הכלים דסיפרא: ויתן למלך מאה ועשרים דסיפרא: ויהי ארבעה אלפים אריות סוסים ומרכבות ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכבו עם המלך בירושלם: ויהי מושל בכל המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים: ויתן המלך את הבסגור בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן בשקמים אשר בשפלה לרב: ומוציאים סוסים כמצרים לשלמה ומכל הארצות: ושאר דברי שלמה הראשנים והאחרונים הלוא הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אתה השילוני ובחזות יעדי החזה על ירבעם בן נבט: וימלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: וישב שלמה עם אבתיו ויקברו בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו:

רשי

רדק

עצי אלגומים: מפרש בפסיקתא כתוב אחד אומר אלגומים וכתוב אחד אלגומים
 אלה אלגומים שמש ונקרא אלגומים לפי שהיה מתמוגג וכסף מתוך רכיבתו כמנ
 כוסות שהוא כנפף מתוך חשיבותו: מסלות: מדרגות ובמלכים כתיב מסעד
 כדרך שעושים לעלוין בדרך מעלות ומדרגות ויש אומרים מסעד ומסילה אחד הם
 וכמדות ובכלים לשרים: ים אומרים לבני לוי המשוררים בכלי שיר: ורבי אלעזר
 ז"ל פי' לשרים המשוררים לטייל לפני המלך דוגמא ויהי שירו חמשה ואלף הם
 שירות של מול שעשה לשורר לפני לטייל והוא שכתוב ויקון ירמיהו על יחשיבו
 ויאמרו כל השרים והשרות וגומר: מלכד אשר הביאה: משום כבוד מלכי יהודה
 כתוב כאן דמשמע שהיא נחנה לו יחר ממה שנתן לה ובמלכים כתיב מלכד אשר
 נתן לה כיד המלך דברים המכוונים בארץ ישראל ואינו מציין במקומה: לכד מאנשי
 התרים: שהיו דואגים לעבור ממדינה למדינה וממלכות למלכות בלא חידור והת
 נוחתין לו שכן תיור: והסומרי' מביאים: שהיו מביאים לו על ידי עליה כדי לראות
 חכמתו: וכל מלכי ערב: מלכי ערביים: ופחות הארץ: כולם מביאים כדי לראות
 חכמתו: מאתים צנה צנה מקפת את הארץ משלש רוחותיו הוא שכתוב כלנה רנת
 חעטרנו: זהב שחוט: זהב רך ונוח להרקע מרוב חשיבותו שטווה כחוט: שש
 מאות זהב: שש מאות זהבים והוא שש מניס שהזבוב הוא הדינר: יער הלבנון:
 בית גדול בנה שלמה בירושלם כדמוכח לקמן וכל אותם מגינים לקח שישק ומריבו
 עצי לבנון הגדולי' עשאו כדכתיב במלכים ויבן את בית יער הלבנון על ארבע עשר
 ארצות ושם נתן אותם מגיני' והוא שכתוב ותבט ביום ההוא אל גשק בית היער:
 כסא שן: שן של פיל: ושש מעלות לכסא: מדרגות לעלות בו: וידות מזה ומזה
 על מקום השבת: כמין מקלות מפאת לפאה מיתין ומשמאל לסמוך ורעותיו עליה:
 נקיים אריות עומדים אצל הידות: של זהב וכל צורת הכסא וצורת החיות שכתב
 מפרש בתרגום של מגילת הספר: שנהבים: שן פיל ופיל עלמו: קופים מפר
 קאלין: ותוכים: טווסין: ויגדל המלך שלמה וגומר לקיים מה שאמר לו ה' בה
 נחתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא יהיה: המה מביאים איש מנחתו: על ידי עליה שבאים
 לשמוע חכמתו: ויניחם בערי הרכבו ועם המלך בירושלם: מקפת את הארץ משלש רוחותיו
 הוא שכתוב כלנה רנת חעטרנו: זהב שחוט: זהב רך ונוח להרקע מרוב חשיבותו שטווה כחוט:
 שש מאות זהב: שש מאות זהבים והוא שש מניס שהזבוב הוא הדינר: יער הלבנון:
 בית גדול בנה שלמה בירושלם כדמוכח לקמן וכל אותם מגינים לקח שישק ומריבו
 עצי לבנון הגדולי' עשאו כדכתיב במלכים ויבן את בית יער הלבנון על ארבע עשר
 ארצות ושם נתן אותם מגיני' והוא שכתוב ותבט ביום ההוא אל גשק בית היער:
 כסא שן: שן של פיל: ושש מעלות לכסא: מדרגות לעלות בו: וידות מזה ומזה
 על מקום השבת: כמין מקלות מפאת לפאה מיתין ומשמאל לסמוך ורעותיו עליה:
 נקיים אריות עומדים אצל הידות: של זהב וכל צורת הכסא וצורת החיות שכתב
 מפרש בתרגום של מגילת הספר: שנהבים: שן פיל ופיל עלמו: קופים מפר
 קאלין: ותוכים: טווסין: ויגדל המלך שלמה וגומר לקיים מה שאמר לו ה' בה
 נחתי לך לב חכם ונבון אשר כמוך לא יהיה: המה מביאים איש מנחתו: על ידי עליה שבאים
 לשמוע חכמתו: ויניחם בערי הרכבו ועם המלך בירושלם: מקפת את הארץ משלש רוחותיו
 הוא שכתוב כלנה רנת חעטרנו: זהב שחוט: זהב רך ונוח להרקע מרוב חשיבותו שטווה כחוט:
 שש מאות זהב: שש מאות זהבים והוא שש מניס שהזבוב הוא הדינר: יער הלבנון:
 בית גדול בנה שלמה בירושלם כדמוכח לקמן וכל אותם מגינים לקח שישק ומריבו
 עצי לבנון הגדולי' עשאו כדכתיב במלכים ויבן את בית יער הלבנון על ארבע עשר
 ארצות ושם נתן אותם מגיני' והוא שכתוב ותבט ביום ההוא אל גשק בית היער:

מסלות לבית י: ובספר מלכים הוא אומר מסעד לבית י: ופי' יעמוד סמיכות
 המקורות: מלכד אשר הביאה אל המלך: ובספר מלכים מלכד אשר נתן לה כיד
 המלך שלמה: ופי' הפסוק כן הוא והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה
 אשר שאלה מלכד אשר נתן לה מעטמו כנגד מה שהביאה היא לו, שהיה צריך הוא
 גם כן לחת לה דברי חמדות מעטמוכי היא הביאה לו גם כן כסף והוא נתן לה כנגד
 מה שהביאה לו ונתן לה גם כן הוה כיד המלך מהכמות בארץ ישראל ולא היב נמכח
 בארצה: ויחכן לפרש נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מחידות ומדברי
 חכמות: ותהפך ותלך: כמו וחסן ותלך לארצה הכתוב במלכים ופי' הסיבה
 פניה ללכת וכן הפך חיש מעל מרכבו לקרחק: לכד מאנשי התרים והסומריים
 התרים הם הסומריים הקטנים מעטי הסחורות והעסקים ואם חפשים הרבה
 על חקיה ועל הממכר לפי שטקס מעט לפיכך נקראות תרים והסומריים הם
 הסומריים הגדולים שלש מאות זהב: ובמלכים שלש מאות זהב כי המנה מאה זהב:
 לכסא מאחזים פי' המעלות היו מאחזים וכלבקים לכסא ודבקים בו והכבש היה לפי
 המעלות והיה צבוב ופי' כבש כמו מעלה חבל אינו עשוי כמעלות האבנים והעצים
 שהם זה על זה הלא מעלה אחת היא והוא משופע והולך ועולה מהקרקע עד המקום
 שעולין בו אליו לפיכך היו עושין למזבח כבש שעולין בו אליו כמו שאומר במשנה עלה
 בכבש והיה חסור לעשות בו מעלות כמו שכתוב ולא תעלה במעלות וכו': שהבנים
 וקופים ותוכים: ת' בספר מלכים שן דפיל וקופין וחושין: ארבעת אלפים אריות
 פ'יסים: ובספר מלכים ארבעים אלף וכו': פירשו ר"ל ארבעים אלף חטבלאות
 ובכל אחת ארבעת אלפים סוסים: על כל ישראל ארבעים שנה: לפי שדור לא
 שלך על כל ישראל ארבעים שנה כי בחברון לבדה מלך שבע שנים על יהודה לפי
 אמר כי שלמה שלך על כל ישראל ארבעים שנה: תוך

מנחת ערב

אבן יחיא

שבה אשה היתה אינו אלא סועה אלא מאי מלכת שבא מלכותא דשבא כדא' בפ"ק דצ"ב והנה
 הדבר קפוטו נראה ודאי שהיתה אשה שהרי בכל הענין מכה אחת בלשון נקבה ובפרט לדברי
 האומרי' ששלמה בא עליה ונולד ממנה בן והוא כנכוד נר וע"כ החריב כנכוד נר היתה שכל
 שלמה ודאי' בעשרה מאות פ'אטר אם כל חילוק ב' סימן ב' ובכ"ב האריכו בזה מדרש ר'
 שברבנא לזבעל כלי יקר ז' ומהר"א כתב בחדושי' הגדולות כל האומר מלכת שבא אשה היתה
 פ'אין היא פולכת אלא שהיא המלך וע"כ בקראת מלכת שבא שסירטו מלכת אשת מלך שבא
 כדרך כל המלכות אינו אלא סועה ומ"ל מלכת שבא כדא' בע"כ מלכותא דשבא והיא בע"כ
 מולכת וכן יודע היום מלכותא דשבא מולכת ע"כ וכו' הארכתי בזה במנחת קטנה בע"כ
 מלכים

ולבשו חטויה הם הם בגדים הנקראים בני יע: ששה עשרים העפרה שהיא חטויה מלאים
 לשבאל: ומסירך ושמחו כטוב: הוא השנת האור העכבי הנקרא טוב וכאומריו אפי' אע"כ
 כל טוביו: אל תשב פני שייך אני עבדך שלמה: הפלל שיפלא את האם מן השמים למיין
 מדעו הכל כי נחמיה חלחלו: ואם לא תעשה בניי עשה בניי חסדי דוד עבדך: ומתק ירד
 האם ואכל את הכל ואל הכבוד צדיק: באופן שלא יכלו הכהנים להכנס אל: ודא' אל שלמה
 בלילה: ולא ביום כי עלה למדרגת קטנה מכוננת חזיון לילה: ולא למדרגת הגדולה שהכניסו'
 פ'אס לריות כד מלכים קשה השנת הנבואה לגאות לסבת עפרים וכדומה: ויכעו עמי וגומך

דברי הימים ב יא

תא

וילך רחבעם שכמה כי שכם בארץ ישראל
להמליך אתו: ויהי בשבע ירבעם בן נבט והוא במצרים
אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם סמצרים:
וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו אל
רחבעם לאמר: אביה הקשה את עלנו ועתה הקל
מעבודת אביה הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלנו
ונעבדך: ויאמר אליהם עור שלשת ימים ושובו אלי
וילך העם: ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר
היו עמדים לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם
נועצים להשיב לעם הזה דבר: וידברו אליו לאמר
אם תהיה לטוב להעם הזה ורציתם ודברת אל האלהים
דברים טובים והיו לך עבדים פליהמים: ויעזב את
עצת הזקנים אשר יעצו ויועץ אתהילרים אשר גדלו
אתו העמדים לפניו: ויאמר אליהם מה אתם נועצים
ונשיב דבר אתהעם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל
מיהעל אשר נתן אביה עלנו:
וידברו אתו הילרים אשר גדלו אתו לאמר כה
תאמר לעם אשר דברו אליה לאמר הכבד את
עלנו ואתה הקל מעלנו כה תאמר אליהם קטני עבה
סמתי אבי: ועתה אבי העמים עליכם על כבד ואני אקרא
עלעלכם אביסר אתכם בשוטים ואני בעקרבנים:
ויבא ירבעם כל העם אל רחבעם
ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום
השלישי: ויענם המלך קשה ויעזב המלך רחבעם את
עצת הזקנים: וידבר אליהם כעצת הילרים לאמר אבי
הכבד אתי עלכם ואני אקרא עליו אבי יסר אתכם
בשוטים ואני בעקרבנים:

וילך רחבעם שכמה כי שכם בארץ ישראל
להמליך אתו: ויהי בשבע ירבעם בן נבט והוא במצרים
אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם סמצרים:
וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו אל
רחבעם לאמר: אביה הקשה את עלנו ועתה הקל
מעבודת אביה הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלנו
ונעבדך: ויאמר אליהם עור שלשת ימים ושובו אלי
וילך העם: ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר
היו עמדים לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם
נועצים להשיב לעם הזה דבר: וידברו אליו לאמר
אם תהיה לטוב להעם הזה ורציתם ודברת אל האלהים
דברים טובים והיו לך עבדים פליהמים: ויעזב את
עצת הזקנים אשר יעצו ויועץ אתהילרים אשר גדלו
אתו העמדים לפניו: ויאמר אליהם מה אתם נועצים
ונשיב דבר אתהעם הזה אשר דברו אלי לאמר הקל
מיהעל אשר נתן אביה עלנו:
וידברו אתו הילרים אשר גדלו אתו לאמר כה
תאמר לעם אשר דברו אליה לאמר הכבד את
עלנו ואתה הקל מעלנו כה תאמר אליהם קטני עבה
סמתי אבי: ועתה אבי העמים עליכם על כבד ואני אקרא
עלעלכם אביסר אתכם בשוטים ואני בעקרבנים:
ויבא ירבעם כל העם אל רחבעם
ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שובו אלי ביום
השלישי: ויענם המלך קשה ויעזב המלך רחבעם את
עצת הזקנים: וידבר אליהם כעצת הילרים לאמר אבי
הכבד אתי עלכם ואני אקרא עליו אבי יסר אתכם
בשוטים ואני בעקרבנים:

שכמה ה' בקריא וסי' וישלחו סעמק חכרו ויבא שכמה: ויאסף יהושע את כל ישראל שכמ' וישלח מלאכים אל אביהם ירבעם בן נבט ויאמר להם
וילך רחבעם שכמה כי שכם בארץ ישראל וישלחו סעמק חכרו ויבא שכמה: ויאסף יהושע את כל ישראל שכמ' וישלח מלאכים אל אביהם ירבעם בן נבט ויאמר להם
סמוך כל רד"ה ויאמר להם כמ' ויאמר אליהם סמ' עור שלשת ימים ושיבו אלי: מה אתם נועצים ונשיב: ויקבוץ מלך ישראל את דגבאים ויצא יהודע ויקם עזרא הסופר
אגהוה' וסמ' ותעס כן אשת ירבעם חנינא רפסוק: וי' אמר אל אח' הו' ויהי כשעלע אתהו' ויקברו אתו ויספרו אתו: ולא שמע המלך רד"ה: שמעיהוה' בקריאה וסי'
ואל שמעיהוה' חלמ' היה: וגם איש היה מתנבא בשם יי' שמעיהו שמו: וירד בית המלך על: ויהי דבר האלהים אל רד"ה: ועסהם הלויים שמעיהו ונתניהו: וכל שמעיהו
דכו' כמ' אשמעיה הנביא בא אל רחבעם:

רדק

רשי

אין אחס נועלים: איך אחס בעמל לתת לי עצה: להעם הזה: עם הא' הידוע'
וברוב הה' הסרה להקל: לאמר הכבד את עולכם: היה לו לומר אבי הכבד
אח עולכם ואני אוסיף עליו: אלח פי' חס חסר דבר וכה משפטו הכבד את עולכם
כאשר הכבד אבי ואני אוסיף עליו או ח' לך הכבד במקום ה' הוא מקור כמו
אכרך ששכס' שהאלף בהם מקום ה' ה': ובספר מלכים אומר כי היתה סנה
אוסף עליו כי היתה נסבה חסס האלהים: ר' ל' כי היתה צורה נכסס מחא האלהים
הוא עם זה נפעל עומד שהוא האלד: ר' ל' כי היתה צורה נכסס מחא האלהים
שישמע לעצת הילרים:

אין אחס נועלים: איך אחס בעמל לתת לי עצה: להעם הזה: עם הא' הידוע'
וברוב הה' הסרה להקל: לאמר הכבד את עולכם: היה לו לומר אבי הכבד
אח עולכם ואני אוסיף עליו: אלח פי' חס חסר דבר וכה משפטו הכבד את עולכם
כאשר הכבד אבי ואני אוסיף עליו או ח' לך הכבד במקום ה' הוא מקור כמו
אכרך ששכס' שהאלף בהם מקום ה' ה': ובספר מלכים אומר כי היתה סנה
אוסף עליו כי היתה נסבה חסס האלהים: ר' ל' כי היתה צורה נכסס מחא האלהים
הוא עם זה נפעל עומד שהוא האלד: ר' ל' כי היתה צורה נכסס מחא האלהים
שישמע לעצת הילרים:

אבן יהיא מנחת ערב
הא' הארס' ויוויו ומעשה טוב ועזבת עשיית הרע: ההלחיים בשונה: ונענו עמי הוא
הארס' ויפלו ויבקשו פני הוא הידוע: וישונו מדרכיהם הרעים הוא המעשה: או אבי
אשמע מן השמים: כנגד וילויים' ואלסלח למטארת כנגד המעשה: ואלסלח את אלסס כנגד
הכנסת: ומעשה ומעשיו יחא עיני פתוחות וגו' נקללת המקום הזה: היינו עקלת הכבד
לאשר התכלל שלמה עלה: לחיות שמי עם עד עולם: שהעולם האלהי יהיה חסנית עם פחד'
והיו עיני ונכי עם כל הימים: לבי הוא עולם האנשים: ועיני הוא עולם הנגלים החסופניים
לצית המקדש ולעבודתו נכס עלס': כאשר הן דוד אכרך: בשנות הסרשיית לחן: ולעשות
לכל אשר צויתך: היינו המצות אשר טעמם נגלה כפסת וסוכה: וחוקי אשר טעמם נסתר:
וקשעתי תשחק: זהקיימותי את כסא מלכותך וגו': ואם תשובו אלס חלק כבוד למלכות ולל
ד (י"ג) 200

מלכים ע"ש דברים פסוטי' קרובים אל השכל: אחת הדבר אשר שמעתי בארצי כי אמרת'
שפליגו לדבר שהיו סבורין מי בא ומכישם כיון שאני בארץ חמקה והרעה לשקר ירחיק עדותו
ע"כ ספליגו בשמך יתר מדתי: אך עתה ראה אני שאתם הדבר אשר שמעתי בארצי: ולא לכל
שלא ספליגו לירב אלה הדרכה לא הדר לי: מי מרביה מחמתך וגומר כי אלו המבידי' לא ידעו
להגיד כ"א עד מקום שהם שמעו מחמתך: אך אלס קחם דלו ואני דורה שעוד הוספת שכמה
על השמעה וגומר: וע"כ אשרי אכסיר וגומר בעומדו לפניך תמיד כי אינו דומה למי שעומד
לפניך ומתן מה כאלו המבידי' שהגידו לי מקלת מחמתך כפי מה ששמעו מתך למי שעומד תמיד
לפניך וסומע מתך חכמה יום יום: והם מצויים איש מנחתו אפשר לומר שתינת מנחתו קאי
על הנותן שבה' איש הבח מנחתו בידו וגם אפשר לומר שקאי על המקבל שבה' איש מנחתו
בל שלמה בלן ליתן לשלמה והכוונה שהיתה המנח' כפי רדוד היותו וכבוד המקבל שבה' מנח'
גדולה כדל' ליתן מיד הקל' ליה המקל כשלקה 2

דברי הימים ב יג יד

אתו: והנה עמנו בראש האלהים וכהנינו ונחצרות
 התרועה להריע עליכם בני ישראל אל-תרחמו עמיהוה
 אלהי אבותיכם כילאת עליהו: וירבעם הסב את המארב
 לבוא מאחריהם והיו לפני יהודה והמארב מאחריהם:
 ופני יהודה והנה לתם המלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהוה
 והכהנים מחצצים בחצרות: ויריעו איש יהודה ויהי
 כהריע איש יהודה והאלהים נגף את ירבעם וכל ישראל
 לפני אביה ויהודה: ויגסו בני ישראל מפני יהודה
 ויתנם אלהים בדם: ויכו בהם אביה ועמו ככה רבה
 ויפלו חללים מישראל חמש מאות אלף איש בחור: ויכנעו
 בני ישראל בעת ההיא ואמרו בני יהודה כי נשענו על יהוה
 אלהי אבותיהם: וירדף אביה אחרי ירבעם וילכד ממנו
 ערים ארצות אל ואת בנותיה ואת ישינה ואת בנותיה
 ואת עפרון ובנתיה: ולא עצר כח ירבעם עוד כימי
 אביה ויגפהו יהוה וימת: ויתחזק אביה וישאלו
 נשים ארבע עשרה וילד עשרים ושנים בניו ושש עשרה
 בנות: ויתר דבני אביה ודרכיו ודבריו כהוויים במדרש
 הנביא עדו: וישכב אביה עם אבתי ויקברו אתו בעיר
 דוד וימלך אסא בנו תחתיו כימי שקטרה הארץ עשר
 שנים: **יד** ויעש אסא הטוב
 והישר בעיני יהוה אלהיו: ויסר את מזבחות הנכר
 והבמות וישבר את המצבות ויגדע את האשרים:
 ויאמר ליהודה לרוש את יהודה אלהי אבותיהם
 ולעשות התורה והמצוה: ויסר מפלערי יהודה
 את

יג בשנת שמונה עשרה למלך
 ירבעם וימלך אביה עליהוה: שלוש שנים מלך
 בירושלם ושם אמו מיכה ברת אוראל מן גמעה ומלחמה
 היתה בין אביה ובין ירבעם: ויאסר אביה את המלחמה
 בחיל גבור מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור
 וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש
 בחור גבור חיל:
 ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהראפרים ויאמר
 שמעוני ירבעם וכל ישראל: הלא לכם לדעת כי יהוה
 אלהי ישראל נתן ממלכה לדוד על ישראל לעולם ולבניו
 ברית מלח: ויקם ירבעם בזנבט ענר שלמה בן דוד
 וימרד על אדניו: ויקבצו עליו אנשים רקים בני בלעל
 ויתאמצו על ירבעם בן שלמה וירחבעם היה גער וירד לבב
 ולא התחזק לפניו: ועתה אתם אמרים להתחזק
 לפני ממלכת יהוה ביד בני דוד ואתם המון רב ועמם עולי
 זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים: הלא הרחם
 את יהוה יהוה את בני אהרן והלויים ותעשולכם כהנים
 כעמי הארצות כלהבא למלא ירו בפר בן בקר ואלים
 שבעה יהוה כהן ללא אלהים:
 ואנחנו יהוה אלהינו ולא עובדנו וכהנים משרתים ליהוה
 בני אהרן והלויים במלאכת: ומקטרים ליהוה עלות בבקר
 בבקר ובערב בערב וקטרת סמים ומערכת לחם על-
 השלחן הטהור ומנורת הזהב ונרתיק לבשר בערב בערב
 שנים אנחנו את משרתי יהוה אלהינו ואתם עובדים

בבקר בבקר יג בקריאה וס' וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו. והקטיר עליו אהרן קטרת סמים. והם הכיאו אליו עור נדבה בבקר. והאש על המזבח תוק. בולא הככת מרוע אתה ככה דל בנהמלך. מרועברו יקח אתכם. יי אלהים נתן לי לשון למורים. וכבש בן שנתו חמים תעשה עליו. ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר ששית. יעש את הכבש ואת המנחה. יי צדיק בקרבה. ולעמיד בבקר בבקר. ומקטרים ליי עלות בבקר בבקר. על יי ל'א בקריאה וס' ובקר וראיתם את כבוד יי. בתת יי לכם בערב כשר לאכול לכן אתה וכל עדת הנעדרים. אכינימת כמדבר והוא לא היה בתוך העדה. ובני אליאב נמואל ורתן ואכירם הוא. והנביא הוא או חלם החלום. יהיה מדת נפשו ותתפלל. ויתפאו בני ישראל דברים. לא יוסף עוד שאר ישראל. ובני הנכר הגלויים על יי לשרתו. אותם ענג על יי והרכבתך. לכנה אמר יי הגני פקד. השכירוהו כי על יי הגדיל. ונשמר מואב מעם. מסך יצא חשב על יי רעה.

דדק

רשי

בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם וימלך אביה
 למלך שהרי רבעם לא מלך חלא י' שנה ורבעם וירבעם חלחל מלכותם בשנה
 אחת ויתכן לפרש כי רבעם נכנס בשנת שמונה עשר ולא מנאס לו לפי שלח השלימים
 ומתם לירבעם כמספט. ושם אמו מביה בת אוראל. היא מעכה בת חבשלוס
 הנזכרת למעלה ושני שמות היו לה ולמביה. ומכיה ומעכה קרובי בלשון והרבה
 נמלחים בזה הספר חסד נזכר בשתי שמות. גער רך לבד וכו'. והלה נומאה
 שנה במלכי היה חלא כנער שלח היה חמין לב ללחום. והלויים במלכות במלחמה
 הראויה להם והם כלי השיר והיתה מ'ס במלכות ראויה להדגש ורפתה להקל וכן
 בשר מי בשאת וזולת כמו שכתבו אותם בספר מכלל בחלק הדקדוק. ויכו בהם
 אביה ועמו מכה רבה וכו'. לפי הפסע שירשו לפניו ויסלו חללים מ'ס' מ'ס' מ'ס'
 אף איש. ויש בו דרש לתה חמר מכה רבה כלומר יותר על הריבא. שלח יי ונפשוה
 רחויית להנשא. אמרו ח'ר אבא בר כהנא. שהעביר הכרת פנייה הדא הוא
 דכתוב הכרת פנייה ענתה בס זה החיפס. רבי אחי חמר שהוסיב עליהם ג' ימים
 עד שנתקלקלה נורחם הדא הוא דכתיב ענמו לי אלמנתי וי מחול ימי. ויבפאו
 ה' וימת. לא שמת בימי אביה שהרי לא מלך חלא שלש שנים ומלך בשנת
 שמונה עשר לירבעם וחסא בנו מלך בשנת עשרים לירבעם נמלא כשמה חסא
 עדין מי ירבעם ועוד חיה משמלך חסא שתי שנים כי כ"ב שנה מלך ירבעם חלא
 פירושו ויגפהו במלחמותיו כמו שאמר והאלהים נגף את ירבעם וכל ישראל לפני
 אביה וימת. כלומר מת בווהספלות שלא עלר כח עוד משמלך אביה. ובבראשית
 רבה ובסדר פולס מפרש ויגפהו על חביה ומפרש בעון שלקח בית אל ולא כער ע'א
 ממנו שמלחם שם אחד מן העגלים ועוד ישב ודרש והוא רחוק ויגפהו. אח סבור
 שהוא ירבעם ויחיו הלח אביה ולא נגף על שבוה את ירבעם נרבים הדא הוא דכתיב
 ועמכם עבלי וכו' וגומר. במדרש הנביא עדו. נקרא ספרו מדרש לפי שהיה לדרש
 תמיד לראות שם ענייני המלכים.

שלש שנים מלך בירושלם. ולא יותר דמוכח במלכים ובשנת עשרים לירבעם מלך
 ישראל מלך חסא מלך יהודה נמלא שפילוג' שנים שלמים לא מלך. מוכיחה בת
 אוראל. ולמעלה קוראלה שם אחר מעכה בת חבישלוס ובמלכים כתיב כמו כן
 מעכה בת חבישלוס מביה בת אוראל היה שמה וכן קורא אותה כן לפי שהוא ספר
 פייחס ש' יהודה ובמלכים שהוא ספר מלכי ישראל ויהודה קראה בשם בנויה מעכה
 בת חבישלו' ולפי כינו שמה חסא גמור שלה מביה מעכה ושם חביה אוראל חבישלו'
 לפי שעל שם כלתה נקראה שהיה' אשת חיל גברתנית ככתוב ונס מעכה חס אסא
 הסיר' תנבירה ומתום כבוד' של כלתה קור' לחמותה על שם כלת' כך מפור' בירושלמי
 והמסור' הזה חקק בידך בשם רבינו אלעזר וכן אמר לי בשם חבי' וכן מלחתי בפ'
 אביו בכל מקום שהוסיף וי' בשם חסא חסא' שמה כמו עתליה עתליה מולכת על
 הארץ כי אשת חיל היתה וכן יכליה וכליהו לפי שסיחה נדרתה כי אמניה בעלה כס
 לכישה ויהי שם חסא עשרה שנה עד שמת והיא שפטה את העם כל חסון ע'ו השנים
 ושבו כשמת המליכו את בנו עזיבו אחריו כן שש עשרה שנה: ויקח אביה. שהלך
 אביה לחלחמה על ירבעם במחון של ירבעם בהר אפרים: ברית מלח' בקיום
 ואמונה. ועתה ויקם ירבעם עבד שלמה ויגומר ועל זאת יש בזיון גדול: ויקבצו
 עליו חכמים רקי. רשעים: ויתאמרו על רבעם בן שלמה ורבעם היה גער ורך
 לבד ולפי שמלאו בו שפלות ורכיכות לבד התאמרו עליו. גער אע"פ שהיה בן מ'א
 שנה כשמלך קוראו גער ופי' לעיל על שלמה: כעמי הארצו'. כל הרצו' לבוא
 ולמלח ידיו להיות כהן לעגל זהב וביא עמו פר בן בקר וחילי' שבע' ויקבלוהו והיה
 כהן ללא אלהים: למלח ידו. להבדיל בין טומאה לטהרה דוגמה למשחה בהם
 ולמלא כס את ידם: והלויים במלחמת. כלו' במלחמתם זה לשיר וזה לשוער וכל
 איש למלחמתו כחמר הכין דוד: ולא עלר כח יגומר ויגפהו יי לירבעם: וימת
 לא שמת מיד חלא הולך חסר בעמו במלחמות ובכ"ר מפורש ויגפהו יי לחביה ויחמר
 ליסודה לדרוש. ולא בעשר שנים שדרשו לאלהים אחרי' חדשים מקרוב בלו ואת
 אלהי אבות' לא דרשו:

אבן יהיא

מנחת ערב

לפני כענה המלכים אשר יש להם בתים ומצרות מבית ומחון. שנהבים הפיל. וקוויס'
 החיה הנקראת ס' מיאה אשר דומים פניה למני האדם. וקוויס' העווסים. ומלך המלך
 שלמה וגו' הנה ה קיים לו את כדמ האכחה והמדע כפון לך ועושר ונכסים וכבוד אתן לך וגו'
 והוא ענר על מצותיו הברחיות והרבה פוסים וכסף וזהב הדנה לו. והדנה נשים לרע לו כי
 כשיו הטו את לבבו. עדו החווה הוא אשר קרא את הקריאה על המזבח כבית אל. וילך רחבס'
 שכמה. מאת ה' היתה זאת לפי כל העם שילכו לסמלך עליהם מלך בעבם ולא בירושלם
 להיותו חשבת אפרים ומעיר ירבעם אפרתי למטן ימדרו שם בשלמה ויחליכו ירבעם כשנתו
 ובניתו. וה' סס בטיהם לאמר אבך הקשה את עולמו וגו' מה שהיה הכל כהפך כי לא נחו כל
 יש' ששולס איש חקק נפשו ותחת פאכתו בלי שום מלחמה וישיגין דק בימי שלמה. וס' סל'
 דעת

הכבדה שלא כדיון אלא הקשה את עלנו אין בכוחנו ליתן ועתה אע"פ שהדיון נתן לפי כבודך
 הרמה ליתן כחפך היינו נוהמים לאבך מ'מ ההכרח לא יגובה כי אין גוזרין גזירה על הגבור אלא
 אם כן רוב הגבור יכולין לגמור בה וע"כ הקל מעבדת אבך הקשה ומפלו הכבד אשר נתן עלינו
 שלא תעמיש עליך המלחה רבה יותר מכדי שיתנו ובעבדך: אם מהיה לעוב לעם הזה שהחסיס
 עמם וחמיר להם שאין חמה רוב' בהשחתתם כי במה שהמה יענו ממחמת נשיאת העול כבוד' ס'
 חילך יגי' ההיוק כי לא יהיה ספוק בידם ליתן אפי' מעט כי ירדו מעה מעט ויכלו מאד חלא
 ודברת אליהם דברי' טובים ארצה בעובתם ניחא לך כיון שעבדך עשירים א"כ יכולין להספי'
 לך ולא יוכלת עמוד גס אהב גס המה וכו' לך עבדים כל הימים כי יהיה ספוק בידם לעשות:
 ויעושו את עמ' הזקנים וגומר כלומר שזה נקרא עוביה במה שמזר ומלך עם הילדים כי היה לו
 לביות נכון בעמ' בעמ' הזקנים ולא לזו ממכה ולא לילך למלך עוד עם הנערים ו"ש ייעושו
 את

דברי הימים ב טו

את החמורים ואת החמנים ותשקט הממלכה לפניו :
 ויבן ערי מצודה ביהודה כיששכונ בן ארן ואין עמו מלרכה
 בשנים האלה כיהניח יהוה לו :
 ויאמר ליהודה נכנה את הערים האלה ונפכ
 חומה ומגדלים דלתים וכריחים עורנו הארץ
 לפנינו כי דרשנו את יהוה אלהינו ודרשנו ונח
 לנו מסכיב ויבנו ויעליחו :
 והיולאסא חיל נשא צנהורמה מיהודה שלש מאות
 אלף ומבנימן נשאי מגן ודרכי השתבאיתו וישבינים אלף
 כל־אלה נכורי חיל : ויצא אליהם זרח הכושי בחיל
 אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא ערמרשה :
 ויצא אסא לפניו ויערכו מלחמה בניא צפתה למרשה :
 ויקרא אסא אליהו יהוה אלהיו ויאמר יהוה אדעמך לעזר בין
 רב לאיכח עורנו יהוה אלהינו כי עלך נישענו ובשמך
 באנו על־ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל־יעצר עמך
 אנשי : וינף יתוה את הכושים לפני אסא
 ולפני יהודה וינסו הכושים : ויז דפס אסא והעם אשר
 עמו ער־לגר ויפל מכושים לאין־להם לחיה כי נשברו
 לפני יהוה ולפני מחנהו וישאו שלל הרבה מאד : ויבנו
 את כל־הערים סביבות גרר כי היה פחד יהוה עליהם ויבנו
 אה כל־הערים כי כוה רבה היה בהם : וגם את־העיר
 סקנה רבו וישבו צאן לרב וגמלים וישבו ירושלים :
 ועזריהו כן־עודר
 היתה עליו רוח אלהים : ויצא לפני אסא ואמר
 לו שש ונני אסא וכל־יהודה ובנימן יהוה עמכם
 כהיותכם עמו ואם־דרשהו ויפצא לכם ואם־העזבהו
 יעזב אלהים : וימים רבים לישראל ללא אלהי
 אמת וללא כהן מורה וללא תורה :

וישב בצר לו על יי־דרה כי כשוככם על יי־
 ועתה רבו עלי ישראל ויבא בני האלהים לרתצב עליי
 חזרו ב' בפסוק רחב נפש גרה מדון וכו' ועל יי־ראשיה בשחר ישפטו אולת אר' חסלה דרבו ויבא נ' אס' גמסר בסר' ווקלה : היתה ד' קמצ' בקר' אס' נכס' בישעיה ס' י' ד'
 רעה' הלא הכושים והלכים : ובעת ההוא בא הנני : ויכערו בני ישראל בעת ההיא : וישב בצר לו על יי־דרה : כי כשוככם על יי־
 ארץ רחוב' : ישועו ואין מושיע : והתענג על יי־וחול לך גול על יי־דרכך : השלך על יי־הבדך : אשרו שאל יעקב בעירו שכרו : ויהי היום ויבאו בני האלהים לרתצב עליי
 חזרו ב' בפסוק רחב נפש גרה מדון וכו' ועל יי־ראשיה בשחר ישפטו אולת אר' חסלה דרבו ויבא נ' אס' גמסר בסר' ווקלה : היתה ד' קמצ' בקר' אס' נכס' בישעיה ס' י' ד'
 רעה' הלא הכושים והלכים : ובעת ההוא בא הנני : ויכערו בני ישראל בעת ההיא : וישב בצר לו על יי־דרה : כי כשוככם על יי־
 ארץ רחוב' : ישועו ואין מושיע : והתענג על יי־וחול לך גול על יי־דרכך : השלך על יי־הבדך : אשרו שאל יעקב בעירו שכרו : ויהי היום ויבאו בני האלהים לרתצב עליי
 חזרו ב' בפסוק רחב נפש גרה מדון וכו' ועל יי־ראשיה בשחר ישפטו אולת אר' חסלה דרבו ויבא נ' אס' גמסר בסר' ווקלה : היתה ד' קמצ' בקר' אס' נכס' בישעיה ס' י' ד'

בשנת
 ויבנו ערי מצודה ביהודה כיששכונ בן ארן ואין עמו מלרכה בשנים האלה כיהניח יהוה לו : ויאמר ליהודה נכנה את הערים האלה ונפכ חומה ומגדלים דלתים וכריחים עורנו הארץ לפנינו כי דרשנו את יהוה אלהינו ודרשנו ונח לנו מסכיב ויבנו ויעליחו : והיולאסא חיל נשא צנהורמה מיהודה שלש מאות אלף ומבנימן נשאי מגן ודרכי השתבאיתו וישבינים אלף כל־אלה נכורי חיל : ויצא אליהם זרח הכושי בחיל אלף אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא ערמרשה : ויצא אסא לפניו ויערכו מלחמה בניא צפתה למרשה : ויקרא אסא אליהו יהוה אלהיו ויאמר יהוה אדעמך לעזר בין רב לאיכח עורנו יהוה אלהינו כי עלך נישענו ובשמך באנו על־ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל־יעצר עמך אנשי : וינף יתוה את הכושים לפני אסא ולפני יהודה וינסו הכושים : ויז דפס אסא והעם אשר עמו ער־לגר ויפל מכושים לאין־להם לחיה כי נשברו לפני יהוה ולפני מחנהו וישאו שלל הרבה מאד : ויבנו את כל־הערים סביבות גרר כי היה פחד יהוה עליהם ויבנו אה כל־הערים כי כוה רבה היה בהם : וגם את־העיר סקנה רבו וישבו צאן לרב וגמלים וישבו ירושלים : ועזריהו כן־עודר היתה עליו רוח אלהים : ויצא לפני אסא ואמר לו שש ונני אסא וכל־יהודה ובנימן יהוה עמכם כהיותכם עמו ואם־דרשהו ויפצא לכם ואם־העזבהו יעזב אלהים : וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת וללא כהן מורה וללא תורה :

וישב בצר לו על יי־דרה כי כשוככם על יי־
 ועתה רבו עלי ישראל ויבא בני האלהים לרתצב עליי
 חזרו ב' בפסוק רחב נפש גרה מדון וכו' ועל יי־ראשיה בשחר ישפטו אולת אר' חסלה דרבו ויבא נ' אס' גמסר בסר' ווקלה : היתה ד' קמצ' בקר' אס' נכס' בישעיה ס' י' ד'
 רעה' הלא הכושים והלכים : ובעת ההוא בא הנני : ויכערו בני ישראל בעת ההיא : וישב בצר לו על יי־דרה : כי כשוככם על יי־
 ארץ רחוב' : ישועו ואין מושיע : והתענג על יי־וחול לך גול על יי־דרכך : השלך על יי־הבדך : אשרו שאל יעקב בעירו שכרו : ויהי היום ויבאו בני האלהים לרתצב עליי
 חזרו ב' בפסוק רחב נפש גרה מדון וכו' ועל יי־ראשיה בשחר ישפטו אולת אר' חסלה דרבו ויבא נ' אס' גמסר בסר' ווקלה : היתה ד' קמצ' בקר' אס' נכס' בישעיה ס' י' ד'

רשי

דדק

עודנו הארץ לפנינו : בעוד שהמלכות נכונה לפנינו שאם נלכנו להם יהיו לנו
 למנוס וכל חלה היה בעשר שנים שכתוב בימיו שקטה הארץ ולחמור אותן עשר שנים
 היתה מלחמה בינו ובינו בעשה כל ימיהם כי בשנת שלש להם מלך בעשה וו' פנים
 היה שלום ביניהם וכן מוכיח חק כהן ארן עמו מלחמה בשני החלה חבל בשנים האחרים
 היתה עמו מלחמה ולמטה כתיב ומלחמה לא היתה עד שנת ל' לה למלכות אסא חבל
 יבולי אנו לפרש אותה מלחמה שהיתה לו עם הכושים לא היתה עד שנת שלש ואמם
 למלכותו חבל זה קשה לי שכתוב למטה בשנת ל' למלכות אסא עלה בעשה יגומר עד
 נפלת על אחת כי מיתה יהיו לך מלחמות ומשע שקודם לכן לא היו לו מלחמות
 והוא לאחר בן כי חס ג' שנים וגמלים כתיב ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשה כל
 ימיהם ובסד עולם מפרש היטב : כי דרשנו את יי־אלהינו לרשנו וגומר : כשי
 שדרשנו הניח לנו מסכיב : ויבנו ערים ויעליחו : ודוגמ' לעיל ובראות יי־כי
 נכענו וימר : אין עמך לעזר : כלומר אע"פ שאנו מועטים והם רבים כחול הים ואין
 כח לנו בפניה עמך לעזר בין רב לאין כח כלומר כי יודע שיש לך כח לעזור לפי
 עזרנו יי־אלהינו כי עלך נשענו : חלי יעל עמך חנוס : אל יהיה לחויבנו לחומר
 חנוס כי חנוס אנו מושל עולר ידי עמך נגדך לנלחנו שלא יאמר נלחנו אלהים ד'ח
 מפי הרב אל יהי לנו אנו שאנו עושי עולר יד מלנלחנו דוגמא ועלר את השמים כי
 ענר ענר יי־הם תעזרינו : וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת עד שבאת אמת ג'
 וללא כהן מורה : שאין מי ששואל להם קום דבר תורה משום הכי לא יורו חכמי
 הדגנים : וישב בצר לו : על יי־אלהי ישראל כלומר עתה כשבח' נרה להם בקשר
 על יי־אלהי ישראל ויבקשוהו לפי וימאח להם המצוי והושיע' בכל אשר הלכת' : ובעתים ההם אין שלום בחותן הימים רבים לישראל ללא אלהי אמת : אין שלום לינא ולבא
 וגומר ברחבעם כתיב עליו עלה שישק מלך מזרים על ירושלים כי מעלו ביי וכל הפרש' והף לכהיה היו מהומת רבות : וכתתו בני בניו דוגמא ויכחוס : ואחס
 חזקו לדרוש באלהים : ויבחו ליי ביום ההוא מן השלל הביאו : פתרון ומן השלל שהביאו זבחו בקר שבע מאות ולכן שבעת אלפים שבשו וממנו הביאו כלמעלה וגם אהלי
 מקנה הביאו וישבו צאן לרב וגומר ד'ח כראה ליי ויזכמו ליי ביום ההוא שנלחו וכל בשלום בירושלים מן השלל הביאו כלומר מן השלל אשר הביאו בקר שבע מאות ולכן שבעת
 אלפים : וגם מעכה אסא היתה מגבירה : לשי שעשה לאשרה מפלגת מפלגת לינכות זכרות עשתה לה לללס ויהיה נבעלת לו : והבנות לא סרו : בנות יחיד
 שהורגלו להקדיב עליהם לשמים משחר' שיהיה עד שבנבא הבית והיו עונשים עליהם כרת : ומלחמה לא היתה וגומר : תנית

כל ישר עמך חנוס : כלומר אל ימלך כמו יורש ענר : כלומר לא יהיה להם ממלכה
 כנגד או פי אל ישר כח : ללא אלהי אמת : שיהיו בגלות בין עובדי ע'ו כאלו
 עובדי ע'ו כמו ועבדתם שם אלהים אחרים כמו שחרס הנקלס כי בשעבוד
 עובדיהם כאלו עובד אותם : או פי ללא שופטי אמת : כמו והנישו חלויא האהים
 שפיהוהו הסופאים כי הגוים שופטי ישראל בגלות : והנבואה עודד הנביא הסר
 הנסמך ופי הנבוא' נבואת עודד הנביא : וכן הארון הנבית ואחרים זולתו : או
 פי והנבואה לעודד הנביא' והנה הנבואה היתה לעזריה בן עוזר ויך אחר והנבוא'
 עודד הנביא אלא ר' בן עודד הנביא כמו לעיני חמאל דודי שר' בן דודי הע'פ
 שפרשתי בו פירוש אחר : או יחכן בי גס הביו החננה לו בעניין מזה פעם אחרת
 או בחומה הפעם כי עודדו חי וכן מלאנו אותו ביתי אמו וכששמע הדברים החלה
 ושמע הנבואה מחביו פעם אחרת עם כל זה החזוק ויעבר השקולים : וגם מעפה
 אסא חסא : היה אסא חביו כי מעכה בת אבשלום היתה אסא חביו : ובמפר מלכים חת'
 על אסא וסא אמו מעכה בת אבשלום : ר'ל אסא חביו ודרך הלשון לקר' לחביו חביו
 חביו כמו אל רעאל חביו וכן לאסא חביו חמו : וזכר אסא חביו להסא בעבור שהיתה
 לעובדת ע'ו א' כמו שגמ' אשר עשתה מפלגת לאשר' ועם כל זה הוא עשה הישר בעיני
 ה' ולא נסה אחריה : גם יתכן לפרש כי חחרת היתה שנקרחת ג'ב מעכה בת אבשלום
 אסא חסא כמו אסא חביו : ומלחמה לא היתה עד שנת שלשים וחמש : פי מלחמת ישראל
 חבל מלחמת הכושים היתה בשנת ס' ללחמ' : בשנת

מנהח ערב

אבן יהיא

עזת הוקמים אשר יעלו ענה טובה בדבר הכראה לעינים כי בחכמה דברו לו ויועץ את הילדים
 את זה קורא הכתיב עובדת ענה הוקמים כמה שהלך ויועץ את הילדים : כה חומר אלכס וגו'
 כלומר לא על עסקי ממון אנו מושפין בפנה שהמה רונים ליגרע מערך : שהיו נותנים לאכיד כי
 בזה אפשר הדיו שהדבר קשה עליהם להספיק סך עזים כ"כ חלה שאנו מושפין שזה הוא העדר
 כבוד מלכותך כי יתרוכל הסרים וכל העמים סך שמעון חת הסמועה הזאת אין זה כי חס
 שהמלך שלמה היה פלך גדול ואדיר ומלכותו בכל משלה ע"כ הברואי ישראל ליתן ככל אשר ישת
 עליהם משא"כ חתה בנו ואין מדרגתך כמדרגת המלך אכיד וע"כ נגרע ערכך ספקר חסדך
 אלא כה חומר לבס הוק קעני ענה מתתני חני כלומר כמה מעולה עובדת לך על מעלות
 חבך

דעתו לבחור בעצת הילדים : כי הוא מולך והנשים שולל ודעתה יסכל : קעני ענה האננה
 קענה עלי גדולה מתתני והוא משל להיותו מלך גדול חמו : ענה ראה ביתך דוד : אמה
 רחבעם אשר אמת קעני ענה מתתני חני : ענה ראה חשגי' ותחלק' בציתך בית דוד לצד ולא
 בשאר ישראל : כי הלכו אים לאתנו ולא לנו להשתענד אלו : וכן היה כי בני יהודה הקרובי
 לבית דוד הם לבדם ההליכוהו : יסודה ובניתי אחים הם ולא יתפרדו להותם שוכנים יחד
 ברחום אחד ובית השוקש על תסום שטיה : כי תגיים ירבעם : הרחיקם מכהן לה'
 ויפרץ קלל זכיו : פזרם לפני החלונות חיוהודת ובניתי : אל תא הדגים חדר הנגלים : וגם
 ביהודה

אם-אחדל ויאמר עליו והצליחו וינתנו בידכם :
 ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משיבך אשר לא
 הדבר אליך אמת בשם יהוה : ויאמר ראיתי את בלד
 ישראל נפוצים על-ההרים כצאן אשר אין להן רעהו ויאמר
 יהוה לא-אדנים לאלה ישבו איש-לביתו בשלום :
 ויאמר מלך-ישראל אליהו השפט הלא אמרתי אליך לא-
 יתנבא עלי טוב כי אמלרע : ויאמר לכן
 שמעו דברי-יהוה ראיתי את-יהוה יושב על-בסאן וכל-
 צבא השמים עמדים על-ימינו ושואלו :
 ויאמר יהוה מי יפתה את-אחאב מלך-ישראל ויעל ויפל
 ברמת גלעד ויאמר זה אמר ככה וזה אמר ככה : ויצא
 הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו
 בפה : ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפי כל-נביאי
 ויאמר תפתה וגם-תוכל צא ועשה-כן : ועתה הנה נתן
 יהוה רוח שקר בפי נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה :
 ויש צדקיהו בן-כנענה הניח את-מיכהו על-הלחי ויאמר אז
 זה הדרך עבר רוח-יהוה כאיתי לדבר אתך :
 ויאמר מיכהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר
 בחדר להחבא : ויאמר מלך ישראל קחו
 ארת-מיכהו והשיבוהו אל-אמון שר-העיר ואל-יאוש
 בן-המלך : ואמרתם כה אמר המלך שימו זה
 בירת הכלא והאכילו לחם לחץ ומים לחץ עד שובי
 בשלום : ויאמר מיכהו אם-שוב תשוב בשלום

לאדבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כולם : ויעל מלך
 ישראל ויהושפט מלך-יהודה אל-רמת גלעד : ויאמר
 מלך ישראל אליהו השפט התחפש ובוא במלחמה ואתה
 לכש בנדיק ויתחפש מלך ישראל ויבאו במלחמה :
 ומלך ארם צוה את-שרי הרכב אשר-לו לאמר לא תלהמו
 את-הקטן את-הגדול כי אם את-מלך ישראל לבדו : והי
 כראות שרי הרכב את-יהושפט והמה אמרו מלך-ישראל
 הוא יסבו עליו להלחם ויועק יהושפט ויהודי עורו
 ויסתם אלהים מפניו : והי כראות שרי הרכב
 כי לא היה מלך ישראל וישבו מאחוריו :
 ואיש משך בקשת להפוניק את-מלך ישראל בין הדבקים
 ובין השריו ויאמר לרפכ הפך ידך והוצאתני מן-הפחנה כי
 החליתי : ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל
 היה מעמיד פמרכה נכח ארם עד-הערב וימת לעת-בוא
 השמש : וישב יהושפט
 כל-יהודה אל-ביתו בשלום לירושלם : ויצא
 אל-פניו יהוא בן-חנני החזה ויאמר אל-המלך יהושפט
 הדרשע לעזר ולשנאי יהודה חאתב ובואת עליך קצף
 מלפני יהוה : אכל דברים טובים נמצאו עמך
 כי בערת האשרות מן-הארץ והכינות לבנה לדרש
 האלהים : וישב יהושפט בירושלם וישב
 ויצא בעם מבאר שבע עד-הר אפרים וישבים אל-
 יהוה אלהי אבותיהם : ויעמד שפטים בארץ
 בכל

אלהה בקריא וסימ' ולבנותי מה אעשה לאלהה היום או' לאלהה תחלק הארץ בנחלה' ויאמר ראיתי כל ישראל נפוצים על ההרים דמלכי' וחברו דר'ה' אל הטיפו וטיפו
 לאלה : ויעל רפח בקריא וסימ' נטה ירך על ארץ מצרים בארבה' ויאמר ארעה אל-המלך : כי איש מבית ישראל כה אמר כורש' וחברו' מי יפתה את אחאב' וחברו
 דר'ה' : לדבר אותך סימן כל דסמ' לרבוך אתו אהך אתם דגש כמ' רפין אותו אהך אותם וסי' ותהר ותלך שרה לאכרה' וידבר משה ואלעזר הכהן' ויש צדקיה בן כנענה
 דמלכים' וחברו דספור' ורברתי משפטי אותם' רוח מלא מאלה יבא לי' אלכה לי אל הגדולים' צדק אהת' וי' כי אריכ' הלך אל בית הרכבים' וכל דבור ד'חזקאל דבו'
 אל פניוה' בקריא וסימ' ומשלם לשנאי אל פניו להאבדו ב' בפסק' ויפל יהושע אל פניו ארצה וישתחו' ויפל יואב א' פניו' ויצא א' פניו יהוא' הן יקטלני לו אהל :

רשי

רדק

שלו והצליחו וינתנו בידכם : כלומר הלואי שתצליחו וינתנו בידכם : נפוצו על
 ההרים : כי כשנודח' מן המלחמה בורחים על ההרים לבית מנום כמו והנשחרים
 הרה נסו ועוד שהמלחמה היתה ברמות גלעד מקום הרים גבוהים : ויאמר י' לא
 אדנים לאלה' לפיכך נפוצים כלאן על ההרים שאין להם רועה שמלכס יהרג :
 ישבו איש לביתו בשלום : שחאב לבדו יהרג אבל שאר ישראל ישבו איש לביתו
 לשלום כאשר צוה ארם לעמו : וכל צבא השמים עומדים על ימינו ושואלו' הלו
 מלכי השחתה העומדים לפניו : וי' רוח' פתרו' וילא המלך שהיה אומר לעיל
 מלכיו רוחות ולפיכך קדם ואמר לעיל וכל צבא השמים עומדים שאל' תחמה כשתאמר וילא ומהיכן ילח וכשתאמר וכל צבא השמים עומדים בדן להודיע מהיכן ילח
 משאר הרוחות העומדים עליו : ורבותיו פירשו זהו רוחו של נבות : בפי כל נביאי
 מחנכאים כי אם מה שישים הפס בפייהם : תפתה וגם תוכל' לפי שיש משפתה הבא לפתות חבירו פעמים שהמפתה מבין שזה רוצה לפתותו והוא כזהר ואינו שומע להפתות
 אבל באחאב ספתה וגם תוכל : הנך רואה' שיהרג אחאב' שימו זה בית הכלא' ואף על פי שלא רחמו שנתנו קודם לכן בבית הכלא אלא חתוך שאמר והשיבוהו תוכל
 לומר שנתנו קודם לכן בבית הכלא ואם תרצה לומר שלא נחנכוה קודם לכן מעולם לא תקשי לך והשיבוהו בירך דרך המקראות כמו ישבו רשעים לשלול וכן הרב' לחם
 לחץ ומים לחץ' דוגמ' בישיבה לחם לר' ומים לחץ' התחפש ובא' פתרו' נרץ' חני להחנכר ולהתחפש בכנדים אחרים שלא יכירוני שאני מלך ישראל כי אהב לשכר
 מיכהו שאמר לו אם טוב תשוב בשלום וגו' ואמר ליהושפט חני רוצה להשתנות עמתי ולבוא במלחמה שיש לי לחוש שמה שמעו ארמים מה שאמר מיכהו אם טוב תשוב בשלום
 ולא יסבו להלחם כי אם עלי : ואתה לבש בגדיך' חכמים מלכות ושיריונות וכלי מלחמה של מלכות כי אין לחוש בדברי הנביא כי אם מלך ישראל לבדו כי כן הגידו מרגלים
 שבו דברי מיכהו : ויועק יהושפט' אחר בני דגלו וחילותיו שיבאו לעזור לו כמו אות ארוה שדללו לו או דגל בני יהודה וכן מנהג כשנלחמים שני גדודים מכנה כל גדוד
 וגדוד שם אחד לסימן לדגלו לנודך הגדוד שמעו שאם יתפרדו איש מעל אחיו או יתערבו הגדודים זה בזה יעקו כל גדוד וגדוד שם סימן שלו ויכירו בקול הסימן ויתקבלו
 בולם יחד ויהיו באגודה אחת כנראשונה ולא שצעה לאלהיו וכן מוכיח במלכים ויועק' והושפט ולא לאמר לשם וי' עזרו ויסתם אלהים ממנו אך כתיב שם ויהי כראות שרי
 הרבב כי לא היה מלך ישראל שהכירו והבינו מיד כשיצעה אחר הסימן של דגלו כדמפרש כמו שהכירוהו וישבו מעליו כגווי מלך ארם ומי' הוא שהכירוהו : ואיש משך בקשת'
 אש ישראל מתכוין לירות במחנה ארם ובלא כוונתו : ויך' החץ את מלך ישראל' בין הדבקים ובין השריו : בין אותה רצועה שמדיבקיין הכובע שעל ראשו לשריו ואין לומר
 בו היה כי למי נתכוין והלא מלך ארם צוה לא תלהמו את הקטן ואת הגדול' כי אם מלך ישראל לבדו ואף לו לא נתכוון שהרי כתיב לתומו' אלף בעל כרמו יש לומר ישראל היה
 המורה ונתכוון לירות במחנה ארם ולפי תומו הכה את מלך ישראל : ויאמר לרכב' למנהיג את הרכב : והואלתי מן המחנה' כלומר מן המערכה הזו הראשונה והשיבני
 במערכות האחרונות : מעמיד במרכבה' החויק ויעמד במרכבה שלא יבינו ישראל מתכו' ויברחו ותחלת נפילה ניסת : ותעל המלחמה' נסחלקה ולא הווק אחד מישראל
 כי אם מלך ישראל לבדו כדבר הנביא שאמר לא אדני' לאלה ישבו איש לביתו בשלום ולא לאמר כי בערת את האשרות עמך כי בערת את האשרות בה לו אלל ספר תורה אם בער
 וגו' : לדרוש האלהים' כדלעיל כי לאלהי אביו וגו' : ויעמד שפטים' כשאמר לו החזוה דברים טובים נמצאו עמך כי בערת את האשרות בה לו אלל ספר תורה אם בער
 כמשפט ומחילה ראה כתיב אבד תאבדון עד וחסיריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון וזכר שכתוב בפי משה' ואת מצבותם תשברון וגו' תמה בעלנו על שהטיב
 בעיניי' שבער האשירים אשירי ישראל שהרי לא הזכירם אלא על אשיריהם ושוב חזר בשפטים ושטרים ומלא כתוב לא חטע לך אשירה ואו שמה שכערס וגם ראה שם כתוב
 שפטים ושטרים תמן לך מיד ויעמד שפטים' מוחקים בכל ערי יהודה לעיר ועיר : בערי

מי יפתה את אחאב : זה הענין פירשנו בספר מלכים : ויסתם אלהים ממנו
 הסתים ונחן בלבס שיסורו ממנו : היה מעמיד במרכבה' פי' היה מחזוק ומעמיד
 עמנו כדי שלא יהיו סבורים בני ארם כי הוכה ועוד שלא לשבור לב ישראל' ובספר
 מלכים מעמד וממסך בדבר משפט' כלומר שחיראו ממנו כאלו הוא עמכם בדבר
 משפט' או יהיה עמכם ויעזרכם בדבר משפט' אם תיראו ממנו : וישבו

מנחה ערב

אבן יחייא

דרש את ה' זה מוסר על מה שאמר לתעלה שהיה שולח לארם לעזור לו ולא סמך על ה' כי אם
 בטבע ליתו נוסע בתשועת בני גס נחלו עשה כן שדרש כרופאים שעוסקי' במלחמת הרפואה
 על פי הטבע ע' כגם ה' הניחו לקרניים ועלה החולה עד לתעלה שעל פי הטבע לא היה אפשר
 לרפאו : עלה ויתן החלבי ביד המלך לא חמרו כלשון המורגלים בו הכניאים להתנבאות ול'
 כה אשר ה' בתחלת דבריהם וכן פיו להם לומר בה אמר ה' עלה וגומר וע"כ היה יהושפט סביר
 צדעתו אע"פ שהם נביאי חמת כפרס' אין זה כבואה מה' כי חס ברלת שלום מדעתה בין
 שמיים מתנבאי' בשם ה' וע"כ אחר יהושפט האין פה נבואה מה' עוד כלו' שיהנבא בשם ה' ולא
 מדעתה כזו אלו שמיים אומרים כה אמר ה' וכשמע צדקיהו בנכונה ששגביל זה שלחו אחר
 מי' שה' החמיל גס הוא להתנבאות בלשון זה ויאמר כה אמר ה' באלה הנגח את ארם וגומר
 וכשכא

לחיותק שם דגן תירס ויחזר והעשו מכסף והב' המתנדב לה' : זה דרכו חמיר לסתדכ לה'
 מכל אשר יריוח מיום ליום' נפוצים על ההרים וגו' כיבא כי לא ימות בתלחמה דין אחאב וכלם
 ישבו בשלום : וילא הכוח ויאמר אני אפתנו' הוא טעם כי חטא נבות הסיאו ללדת לחות
 בתלחמה ועל דאסף חטוהו' ויאמר שמונו' שמים כלם נבא כי חס גס בגוון כחם השער
 מרגלים חסאר עווי הארצות ושמונו נבואת מוכס' וכן צוה מלך ארם שלא ילחמו רק את מלך
 ישראל' האחפש ונזא בתלחמה' הוא הכנה א' להתחפש וללכת כשינוי בגדים ללא יכירוני
 פן שמעו ארמים את דברי מיכה וידפו לו לבדי' אבל אהת שאין לך זה חטא לבס בנדיך
 בגדי מלכות נכסו' בתלחמה שהסרים לנפטים את בגדיהם הימקד חמורים' ויועק יהושפט :

דברי הימים ב ב

גם מכל ערי יהודה באו לבקש את יהוה: ויעבדוהו שפוט
 בקהל יודדה וירושלם כבית יהוה לפני החצר החדשה:
 ויאמר יהוה אלהי אבותינו הלא אלהינו אלהים כשמים
 ואהה מושל בכל מלכות הגוים ובידך נתגבורה ואין
 עמך להתעב: הלא אתה אלהינו הורשת את
 ירכי הארץ זאת מלכנו עמך ישראל ותרגה
 לזרע אברהם אהבה לעולם:
 וישבו בה ויבנו לה כהן כקדש לשכה לאמר: אם
 תבוא עלינו רעה רבך שפוט ודבר ורעב נעמדה לפני הבית
 הזה ולפניה כי שכה בבית הזה ונוק ארץ כצרתינו והשמע
 ותושיע: ועתה הגדה בני עמון ומואב הרשיע אשר
 לא נתתה לישראל לבוא בהם כבאם מארץ מצרים כי סרו
 מעליהם ולא השמידם: והנה הם נמרים עלינו לבוא
 לגרשנו מירשהך אשר הורשתנו: אלהינו הלא השלשנו
 כם כי אין בנוכח לפני ההכין הרב הזה הבא עלינו ואנחנו
 לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו: וכד יהודה עמדים
 לפני יהוה גם טפס נשיהם ובניהם:
 בן זכוריהו בן זכוריהו בן זכוריהו בן זכוריהו
 הלוי סרביני אסף היתה עליו רוח יהוה בחוף
 הקהל: ויאמר הקשיו כל יהודה וישבו ירושלם
 והמלך

בכל ערי יהודה הכצורת לעיר ועיר: ויאמר אל
 השפטים ראו שהאתם עשים כי לא לאדם תשפטו כי
 ליהוה ועמכם ברב משפט: ועתה יהי פחד יהוה
 עליכם ששרו ועשו כראי עסי יהוה אלהינו עולה ומשא
 פנים ומקח שחד: וגם בירושלם העמיד יהושפט סרבי
 הלויים והבניהם ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה
 ולרובי יושבי ירושלם: ויצו עליהם לאמר כה תעשו ליהוה
 כיראת יהוה כאמונה ובלבב שלם: וכל רובי אשר
 יבוא עליכם מאחיכם הישיבים בעריהם בידם ולדם ביד
 תורה למצוה לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא
 יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשו
 ולא תאשמו: והיה אמריהו כהן הראש
 עליכם לכל דבר יהוה וזכריהו בן זכוריהו הנגיד לבית
 יהודה לכל דבר המלך ושטרים הלויים לפניכם חזקו ועשו
 והיה יהוה עמך הטוב:
 אחר רכן באו בני מואב ובני עמון ועמהם מה עמונים עלי
 יהושפט למלחמה: ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר
 בא עליך הסון רב מעבר לים מארס והנם בחצצון תמר היא
 עין גר: וירא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה
 ויקרא צום על כל יהודה: ויקבצו יהודה לבקש מיהוה

השפטי ד' בקריא' וס' ורשו השפטי היטב והנה שקר: כולא געשה כפסח הזה מימי
 זכריהו ב' וס' והנה אמריהו כהן הראש עליכם: ועמהם הלויים שמעיהו ונתניהו וזכריהו:
 רב תא בערך ארנ' מ' הרקש' ה' לי על הא' מגי' גא: מושל י' מ' ל' וס' יגמס' כמביה סימן ה' הקלה' ס' י' ע' מ' ה' דקה' י' ז': ויבנו לה כהן חר מ' א' בטע פ' האהנתה לא ישראל
 כ' א' מונח כמ' א' מקומו' ש' שרתנה מאיילא וס' יוצא נח ובניו' ואשתו ונשי' כ' שבט' כ' רנחם רובים הככורי' ו' באת שמה' א' ארץ מאפליה' מרוע אמרו עמ' רדנו' קפדה
 בא' והסירו את כל שקוציה' וישבו בה ויבנו לה כהן מקדש' ובאו שמה' ותאמרנה לה כי

רשי

רק

בצרי הנצרות: העמיד מוחקים להכריחם ולכונן לדן מחמילה ושוב העמיד
 שפטים שאינן מוחקים כל כך לעיירות שאינן בצורות לפי סהן יריחים להיות סרביני
 יותר מאוחן היושבים בערים בצורות שבועים צערי מנכרם: כי לא לאדם
 משפטו: פתרו' אל תחשבו בלבבכם לומר מה לנו אם אלו מט' את הדין לזכות
 את ארובינו להסות דין דלים ולישא פני עשירים הלא אין המשפט לוי' לכך נאמר
 לוי' שלו הוא אם חייבת את הכולא כאלו נעלת ולקחת משל בורחך ודין שמים
 עקלת לתת משפט מעוקל לפיכך תראו מה שפעש' ויהיה לבבכם בכל דין ודין
 כאלו הכ' עומד לפניכם בדין וזהו ועומכם כדבר משפט ובסנהדרין מפורש מה
 אדם שזשים כי לא לאדם משפטו כי לוי' ושמה יאמר הדין מה לי ולעדר הזה תל'
 ועמכם בדבר משפט כלומר מוטל עליכם לעשות ואין לו לדיון חלא מה שעיניו רואות:
 אין עם יי' אלהינו עולה ומשא פנים ומקח שחד: והוא עמכם במשפט לפיכך אינו
 דונה שפעשו עול במשפט: וגם בירושלים העמיד' אע"פ שהוא היה בעלמנו
 לחקת משפט דירושה בפנחם ולרובי טופל על דיני נפשות ומבלות דונמוכי יריבון
 דס רניחא שונג למוד: והזהרתם אותם: את אחיכם ועל אחיכם: לפיכך כה תעשו והזהרתם את אחיכם ולא תאשמו: אדם מכל מקום שאם תקבלו
 את האזהרה לא יהיה לכם קלף ואף לא יהיה בשום דבר אשם עליכם הואיל ועשיתם חובתכם המוטלת עליכם לעשות: ויהי יי' עמ' הטוב: עם עוש הטוב והישר: ועמהם העמונים -
 זה עמלק ולמה נקראו עמונים לפי ששינה כמותו ולשונם כעמונים ונתערבו בהם: והלחם בירחאל וכן מוכיח למטה בענין ובעת החלו דרינה ומהלה נתן יי' מארבי על בני
 עמון ומואב ובר שער וגו' נחלא שהעמונים שנאמר כאן הם עמלקים ששינו לשונם וכסותם והוא סיסד הקליר בפרשת זכור וזכור ערין בעמונים נחלא פרץ כרמי עין גלי
 בהוב' כלומר זכור מה שעשה עמלק הערין שנחבא בין העמונים ובה לפרוך כרמי ישראל בלוחם וזמן כדכתיב והגם בחגגו תמר היא עין גדי עמון למחול של עמלק
 כמו שנה' בלך לך ויכו את כל סדה העמלקי וגם את החמורי סושב בחגגן תמר: היא עין גדי' כלומר שאמרו לו כבר באו כל כך בקרוב לנו: גם מכל ערי יהוד' שלא תאמר
 כשאמר מחמלה ויקבצו יהודה לבקש אלו יושבי ירושלם לבד הם אלא מכל ערי יהודה באו: ואהה מושל בכל ממלכות הגוים ובידך כה ויגבורה: לנחוג ממשלך עליהם לכך
 אנו מבקשים ממך לעזרנו מהם: ובידך כה: בעל כח וגבורה הרד"ץ בלע"ז: ואין עמך לכתוב: אין סוס בריה יכולה לעמוד נגדך בכל ממלכות הגוים ודונחחו לא יתייב
 איש לפניך וכן מי הוא לפני יחילב: כ"ך פ"ר מנח"ס בר' חלצ"ז זל"ל: ותמנה לזרע אברהם: לפיכך ענין להחזיקה בידם ולגרש הגוים האה כי אפי' מלך בשר ודם ואשילגו
 שום אדם כשנתן מחנה לאוהב ובה אחר לגולה הימנו דוחק בעלמנו להחזיקה בידו כל שכן אתה ושמה תאמר לא נחתיה לכם אלא לפי שעה בשביל כך נחל לעולם ירושת
 עולם נחמה לנו: ויבנו לה כהן מקדש לשמן לאמר: שאם תבוא רעה מרב שפוט או שום דין ודבר רעב: ונלעק חלק מלצרתינו: בבית המקדש: ותשמע ותושיע:
 כאשר חפלה לפניך שלמה והבטחתו לעשות כך כמו ואם יגנף עמך וכל הפרשה עד וסלחת ונחתי לחיים ככל דרכי ויעתר לו יי' כדכתיב וירא יי' שלמה ויאמר לו שמעתי את
 תפלחך וכל הפרשה עד ואסלח לחטאתם וארפא את ארצם ועתה אני מחפלה שחזכור אותה בעתה שהבטחתו ותשמע ותושיענו מאויבינו הבאים עלינו: ועתה על כל זאת
 שהבטחתו להושיענו מאויבינו הבאים עלינו: הנה פני עמון ומואב וזה שער אשר לא נחתי לישראל לבוא בהם: להלחם: בבואם מארץ מצר' ועליה היה לזכור את החסד
 ולבא בעזרתנו והם לא די להם שאינן זוכרין לנו אותה חסד להיות עמנו בכל צרותינו אלא שבולין עלינו רעה ובאין עלינו לגרשנו מירושחך אשר הורשתנו אתה בעמך
 ולפיכך מה יש להם לערער על ירושתנו: כי עליך עינינו: להושיענו: גם טפס' כמנהג כשהגדודי' באים על הארץ בורחים מן הכשרי' לערי מנצריהם טפס נשיהם ובניהם:

ישבו לירושלים: אותם שמנו השופטים בכל עיר במלכותו: ועמהם מהעמוני' אומר
 במדרש שהם בני שער כי כן זכר אותם בסוף הענין וקראם עמונים כי התנכרו
 והחפשו ולבשו בנדי עמונים כד' ש' א' יכירוס בני ישראל לפי שהיו חתח יד מלכי
 יהודה עד שפעצו בימי יהורם כיוסופט: ויחבן לפרש שהיו חמה אחרת נקראו בני
 עמונים כי לא נקראו בני עמון עמונים בשום מקום כי אם בני עמון והעמונים היו
 חמה אחרת נקראו כן על שם מקומם וכך בדברי עזיה: ויתנו העמונים מנחה
 לעזיהו: ואפשר שהם העמונים שזכר שם והוא הפוך והוא הנכון ושם מקומם מעין
 וכן מלאנו בספר שופטים ולידונים ועמלק ומעון לחגו אחכס: לפני החלר הקדשה:
 אפשר שהיתה נריכה חזיק ומדשו ומזקו אותה: ור"ל פ' ש' שחדשו בה דברים ואמרו
 שכול חס אל יכנס במחנה לוויה כלומר במחנה מדשו מה שלא היה מן החורה וזה הוא
 שחדשו בה: שפוט: שם בשקל שמור יקוד: ותאמנו

מנחת ערב

אבן יחיא

וכשלא מפיהו ואמר עלו והלליתו וגומר ויאמר אליו המלך וגומר אשר לא תדבר אליהם חסד
 בשם ה' כלום כשאחיה חומר בשם ה' אזוי ידע אני שאתה מדבר בלמח כיע"כ שלחתי חסד
 כיון שהכביאי' שלי לא דברו בשם ה': וע"כ נדר דברך ותנבא לי בשם ה': וישיק יהושפט
 וגומר לפי הירושלמי משפט שהיה זאת הזעקה מפלה לה' כי לפדו חוה' אפ' ירכי מונחת על
 צארו של אדם אל ימנע עמו מן הרחמים שלא היה פסר אלא חקר וישיק יהושפט וע"כ שלעך
 כילל פרי שהי' לזעק לה' וזה ענהו ואפרו ז' לה' נגור עליו למותו במלחמה זוכינו שבתחבר
 לרשע לעזור וע"כ תפלה יצול: ואיש פשך בקשה לחמואל' שזה היה נעמן אצמו שכתוב
 בנעמן כי בו נחיה' חשועה לארס וזו היא הריגת החסד וכך פיר' ש' בשלבים וכך ה' דק' וס'
 לנמו פ' ז' לתמו חכו שני חזיונות של אליהו ושל פ"כה שנייהם שהנבאו על פיתח אח"כ
 ונפי

אלה ה' אלהיו כמנהגו וה' עזרו: ואיש משך נקשת: איש זה השלם שנכחה והוא יהושפט משך
 בקשת לפי תומו כדי ללחום עם הארמיים יד את אחאב בן דבקר השרין כי פלגלנין זכות מה
 לנער את הרע ע"י זכאי כיהושפט: ומלך ישראל סיה שמעיהו יהושפט בשרכ' כח ארס עד
 הערע פן ירגישו ים' בחמתו ויחלל לבנם וימסו: כי לא לאדם תשפטו: לא תחשבו בלבבכם
 שמה שתפטו הוא כעבוד האדם יהושפט אשר שם אתכם על דבר המשפט: ולכן תוכלו לרחות
 אותי ולהראות היוחסם שוכטי צדק: כי אינו כן שמה שתפטו הוא לה' אשר יראה לבבך ולא
 תוכלו לראות אותו: וכל שכן כי הוא עמיד עמכם בדבר המשפט כי אלהים נבד בעדת אל
 בקרב אלהים ישמט: ועתה מה העמונים: הם עמלק יהושב נהך שער ולירחמו מיש' פן
 יבלו

דברי הימים ב כא

תה

והמלך יהושפט כה-אמר יהוה לכם אתם אל-תיראו
 ואל-תחתו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה
 כי לאלהים: מחר רדו עליהם הנם עליהם במעלה
 הציץ ומצאתם אתם בסוף הגחל פני מדבר ירואל:
 לא לכם להלחם בזאת התיצבו עמרו וראו את-ישועת
 יהוה עמכם יהודה וירושלם אל-תיראו ואל-תחתו מחר
 צאו לפניכם ויהוה עמכם: ויקד יהושפט אפים ארצה
 ופל-יהודה וישבי ירושלם נמלו לפני-יהוה להשתחוות
 ליהוה: ויקמו הלויים מן-בני הקהתים ומן-בני הקרחים
 להלל ליהוה אלהי ישראל בקול גדול למעלה:
 וישכימו בבקר ויצאו למדבר תקוע ובצאהם
 עמד יהושפט ואמר שמעוני יהודה וישבי ירושלם
 האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בנביאיו והצליחו:
 ויועץ אל-העם ויעמד משררים ליהוה ומהללים להדרת
 קדש בצאת לפני החלוץ ואמרים הודו ליהוה כי לעולם
 חסדו: וכעת החלו ברנה ותהללה נתן יהוה מארבים
 ערבני עמון כואבוהר שיעור הבאים ליהודה וינגפו:
 ויעמדו בני עמון ומאכל-ישבי הר-שעיר
 להחריבם ולהשמידם וכלותם בישבי שעיר עזרו איש
 ברעהו למשחית: ויהודה בא על-המצפה למדבר
 ויפנו אל-החמון והנם פגרים נפלים ארצה ואין פליטה:
 ויבא יהושפט ועמו לבו את-שללם וימצאו בהם לרב
 ורכוש ופגרים וכלי חמדות וינצלו להם לאין משא ויהיו
 ימים שלושה בונים את-השלל כירב-הוא:
 וביום הרביעי נקחלו לעמק ברכה כירשם ברכו
 את-יהוה על-כן קראו את-שם המקום ההוא עמק ברכה
 עד-היום: וישבו כל-איש יהודה וירושלם ויהושפט
 בראשם לשוב אל-ירושלם בשמחה כירשמהם יהוה
 מאויביהם: ויבאו ירושלם בנבלים ובכנרות ובחצצרות
 אל-בית יהוה: ויהי פחד אלהים על-כל-ממלכות

הארצות בשמעם כי נלהם יהוה עם אויבי ישראל:
 ותשקט ממלכות יהושפט וינחלו אלהיו מסביב: וימלך
 יהושפט על-יהודה בן-שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים
 וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה כה-שלה:
 וילך בדרך אכזאסא ולא-סר ממנה לעשות הישר בעיני
 יהוה: אך הבמות לא-סרו ועוד העם לא-הביעו לכם
 לאלהי אבותיהם: ויתר דברי יהושפט הראשונים והאחרים
 הנם כתובים בדברי יהוא בן-חנני אשר העלה על-
 ספר מלכי ישראל:
 ואחר-כן את-חבר יהושפט מלך-יהודה עם אהויה
 מלך-ישראל הוא הרשיע לעשות: ויחברו עכו לעשות
 אגרות ללכת תרשיש ועשו אגרות בעציה גבר: ויתבא
 אליעזר בן-דדנהו ממר-שרה על-יהושפט לאמר כדת-הברך
 עם-אחיהו פרץ יהודה את-מעשיה וישברו אגרות ולא
 עצרו ללכת אל-תרשיש:
 וישכב יהושפט עם-אבתיו ויקבר
 עם-אבתיו בעיר דוד וימלך יהורם בנו תחתיו: ולו אחים
 בני יהושפט עזריה ויחאל וזכריה ועזריה ומיכאל
 ושפטיהו כל-אלה בני יהושפט מלך ישראל: ויתן להם
 אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב ולמנדנות עם-ערי
 מצורות ביהודה והאת-הממלכה נתן ליהורם כיהוא הכהן:
 ויקם יהורם על-ממלכת אביו ויהחזק ויהרג
 את-כל-אחיו ובת-המלך משרי ישראל: בן-שלשים וששתים
 שנה יהורם במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם: וילך
 בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כיר-אחאב
 היתה לו אשר-ויעשה הרע בעיני יהוה: ולא-אבה יהוה
 להשחית את-בית דוד למען הבית אשר ברת לדוד
 וכאשר אמר לתת לו ניר ולבניו כל-הימים:
 בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימליכו
 עליהם מלך: ויענר יהורם עם-שריו וכל-הרכב
 עמו

הקהתים נ' בקריאה וסמ' ונסעו הקהתים נשיאי המקדש והאנשים עשויים באמונה ויקמו הלויים מן-בני הקהתים ויקמו הלויים מן-בני הקהתים: והדוליי כי לעולם כ' חס' כי טוב וסמ' ועמדה הימן וירחוק ויועץ אל העם ויעמד משררים: לכונן ב' מל' וא' חס' וסמ' ויבא יהושפט ועמד
 ושללם לבנו ותכרו קרמא חסר: עד היום מ' יחידאין בקריאה וסמ' הוא אכזאסא ער האים הוא אכזאסא ער האים: ויבא יעקב מצבה על קברתה: למן היום לכת
 המלך וישמרהו למצואות ער היום ותכן כל מלאכת שלמה ובשאת פתחותיכם כהעביר כניכם באש נקהלו לעמק ברכה: עד היום יחנים לחוק על ישראל: ולוד ר' פ
 בקריאה וסמ' ולו שתי גשמי שם האחת חנה ולו הכין בלימות חציו ולו היה בן ושמו שאול ולו אחים בני יהושפט: ויהחזק ב' וסמ' ויקם יהורם על ממלכת אביו ויהחזק
 ויבן ואינון מן א' מן ב' ו' מל' מעליל וכל החזוק רכני ניר ח' בקריאה מ' ל' חס' וסמ' למען היות ניר לדוד נתן יהוה לנור בירושלם לתת לו ניר ולבניו כל
 הימים לתת לנור ולבניו דר' ניר ולכם ניר דהושע רב אובל ניר ראשים נר רשעים חסאת כתר חסר

דדק

רשי

ותחתם תהי כאלהים לטוב אשר העלה על ספר מלכי ישראל - ספר האבן
 חכני כהנא עם ספר מלכי ישראל: כמו החומר - ספר האבן
 וכן וכל מלבושי אבגלתי כמו האלתי: ולא עמד ללכת אל תרשיש פי' לא עמד
 כח: לתת לו ניר כי המלך כמו הגר המאיר כמו צ' וכן רש ארס: ששע
 אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך: כי חיימי דוד שהכניסם ומשל עליהם
 כן היו תחת ממלכת מלכי יהודה עד עתה ולא היו יכולין להמליך עליהם מלך לפי
 שהיו תחת מלך יהודה והוא היה ממנה עליהם נביאים: ויבא

אל תיראו ואל תחתו משה על סמך אבן בני כח לפני ההמון והכחיל אתם להם
 חג'ם שהם רבים מכם אל תיראו מהם: פי' לא לכם המלחמה כי לאלהים מוסב
 על ואנחנו לא נדע והשבי הגביה ודלי לאשר אחרתם ששל הכ' עיילם ובפחאכס
 להושיעכם כן יעשה כי לא לכם המלחמה כי לאלהים: במעלה הלץ' פס מקום:
 החיבנו מוסב על לא לכם המלחמה: וראו את ישועות יי' מוסב למעלה הלא
 אתה הלהינו הורשתנו ואמר להם הכ'ה הדין עמכם עלי להחזיקה בידכם: מחר
 צאו ואלחם בעדכם והם האמינו וזכרו וישכימו בדקק: והאמינו והחזו בני
 חמונה וחללימו דוגמ' לא האמינו: נתן מ' מ' מ' נתן מ' מ' מ' להשמידם
 ולהחרימם דוגמ' בלביה בן רחבעם וירבעם היסב את המלך כמו בן הסנס הכ'ה זה
 ומואב על יוספי הר שער להחרים וכלכותם ביושבי שעיר עזרו איש ברעהו
 מרוב: נקהלו לעמק ברכה: לאוחו עמק שלחמך כן נקרא עמק ברכה על שם המעשה כמו שמפור' בסמוך כדאמר כי שם נרכו את יי' והודו על כל המצוה אשר עשה להם
 שיעורם מאויביהם: ויבאו ירושלם בנבלים ובכנרות ובחצצרות: הרי ג' כלי שיר כנגד נ' כל איש יהודה וירושלם ויהושפט: וילך בדרך אכזאסא - מלואה דבר שלא סר מלעשות
 הישר מדרך הטוב והישר של אביו לא סר אבל מדרכיו הרעים של אביו סר כמו שכמו ויולא חסא כסף וזבא וכל הפרשה אבל יהושפט לא עשה כן אלא עשה כל ימי ח' בה' כה
 ערבני יהוא בן חנני שאמר אל המלך יהושפט הלרשע לעזור: ולא עזרו פחרון לא עזרו כח האגיות ללכת וישברו: ניר פי' עול על ישראל: בימיו פשע אדום וז'
 כי דוד הכרית כל זכר באדום ויתן כהכ' נביאים במקום מלך ופרעו לו מס וכן היו עושין לכל מלכי יהודה נתניו הנביאים המובים בעיניהם ומימינו של יהורם ואלך פשע
 מתחת יד יהודה:

אבן יחיא

מנחת ערב

יכלהו אם יוכלו במלחמה לכן שניה כמותו ודברו כעמור' ולא עמד ללכת אל תרשיש
 לא עמדו כח' לתת לו ניר וסול על ישראל חס קטון ואם גדול וסמ' המעשה אשר יעשה בני
 ציחיו פשע אדום: כי זמן חודו אשר הכרית כל זכר באדום לא היה להם מלך רק נביאים מושמים
 על פי ישראל אשר היו נופלים להם חס' ועתה בעמדות יהורם פשעו והמליכו עליהם מלך חס'
 היות שנחוק יהורם ושריו ורכנו הכה את אדום הסוכב אליו שהיו עוהדים סוכב ואלו ארץ
 ישראל: עש כל זה פשע אדום עד היום הוא ולא יכלו להכריעו עוד כדאמרה: והיין כי
 עז את ח' והטא והחטיא את הדברים כי הנה יהיה את יושבי ירושלם ללכת לצבור אלהים
 אחרים: ויחם על ימים' שניתי ימים' ובעת זאת הקץ לימים פנים: בימים הארוך
 רב (י') 202

ולפי זה י' שכיב יודע שזה אחאב ופי' כ' להם כנגדו כמל' מלך ארם והוא להומו לרשע אלה
 בשנים לירושלם לא סר לשלום כיון שנגזר עליו למוח אלא שפי' חסלק כיוול כמו שכתבנו לעיל
 מזה: אכל צברים טובים נמלחו עמך לפי דקדוק הלשון היה לו לומר נמלחו בך מאי עמך
 דקלמך אלא הכי קלמך כיון שחטה היית מדבק עמך ברשע והיה מקום חשט שחלש מעטעט
 הישע אך עתה שחטה עימד בנדקך ולא למדת מעטעט בית אחאב זאת עמדה לך שלא חשט
 וז' ללכל דברים טובים נמלחו עמך ופי' שהיית ככנוטיה חתק עם בית אחאב והוא עמד
 ברשעו מ' דברים טובים נמלחו עמך בייחוד ולא למדת מעטעטים: וע' כ' אשר פשע יהושפט
 כך בחוק עמנו בעבודת כ' ובער הרעה מקרב הארץ והסבי ארם ישראל לאביהם שבשמים וגם
 הכוונה בדבריו אלה כאשר שטע יהושפט שזכותו כגין עליו וזכה פתורא שכנר קבל חסרו על

דברי הימים ב כב

שָׂרְפָה כְּשֶׁרָפָת אֲבֹתָיו: בְּיָשָׁלְשִׁים וְשֵׁתִים הָיָה בְּמִלְכּוֹ וְשָׂכְנָה שְׁנַיִם מְלָךְ בִּירוּשָׁלַם וְיָרַךְ גַּלְיָא חֲמִירָה וְיִקְבָּרָהּ בְּעִיר דָּוִד וְלֹא יִקְבְּרוּהָ הַכְּלָבִים:

כב וַיִּמְלִיכוּ בְּיָשָׁלְשִׁים אֶת־אֲחִיָּהוּ בֶן־נָטָן חֲתָמָיו כִּי כָל־הָרָשִׁים הָרַג הַגִּידוֹד הֵבִיא בְּיָרְבֵּם לַפְחָנָה וַיִּמְלֵךְ אֲחִיָּהוּ בְּיָהוֹרָם מֶלֶךְ־יְהוּדָה: בְּיָרְבֵּם וְשֵׁתִים שָׁנָה אֲחִיָּהוּ בְּמִלְכּוֹ וְשָׁנָה אַחַת מְלָךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אָמֹן עַתְלִיָּהוּ בֶת־עֲמִרָם: גַּם־הָיָה לְךָ בְּדָרְכֵי בֵת אֲהָאֵב כִּי אָמֹן הִתְּהַלֵּךְ יוֹעֲזֵת לְהַרְשִׁיעַ: וַעֲשֵׂה הַרְעָה בְּעֵינֵי יְהוָה כְּבֵית אֲהָאֵב כִּי־הִמָּה הָיוּ לוֹ יוֹעֲזִים אַחֲרָי כֹּהֵן אֲבִיו לַמִּשְׁחָתָיו: גַּם־יַעֲזֵבְתֶם הַלֵּךְ וְלֵךְ אֶת־יְהוֹרָם בְּיָאֲהָאֵב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לַמִּלְחָמָה עַל־חֲזָאֵל מֶלֶךְ־אַרְם בְּרִבּוֹת גַּלְעָד וַיָּכּוּ הָרַפְּסִים אֶת־יְהוֹרָם:

וַיָּשָׁב לְהַתְּרַפָּא בְּיִזְרְעֵאל כִּי הָיִים אֲשֶׁר הָכִחוּ בְּרַמְתָּה בְּהַלְחָמוֹ אֶת־חֲזָאֵל מֶלֶךְ אַרְם וְעִירָיו בְּיָהוֹרָם מֶלֶךְ־יְהוּדָה יָרַד לְרֵאוֹת אֶת־יְהוֹרָם בְּיָאֲהָאֵב בְּיִזְרְעֵאל כִּי־הָלַךְ הוּא:

וּמֵאֲלֹהִים הִיָּתָה תְּבוּכָתָה אֲחִיָּהוּ לְבֹאֵי אֱלֹהִים וּבְבֹאֵי יְצֵא עִם־יְהוֹרָם אֱלֹהֵיָהוּ בְּיָנִישִׁי אֲשֶׁר מִשְׁחָתוֹ יְהוָה לְהַכְרִיתָ אֶת־בֵּית אֲהָאֵב:

וַיְהִי בְּהַשְׁפָּטָה הַזֹּאת אֲחִיָּהוּ וַיִּמְצָא אֶת־יְשָׁרְיָהוּ שָׂרֵי

עָמֹן וַיְהִי קָם לַיְלָה וַיִּךְ אֶת־אֲדָרֹם הַכּוֹכַב אֵלָיו וְאֵת שָׂרֵי הָרֶכֶב: וַיִּפְשַׁע אֲדָרֹם מִתַּחַת יְדֵי־יְהוָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה אֲזִי הַפְּשַׁע לִבְנֵה בַעַת הָיָה מִתַּחַת יָדוֹ כִּי עֹזֵב אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָיו: גַּם־הָיָה עֹשֶׂה בְּמֹת בְּהָרֵי יְהוּדָה וַיִּזְוֶן אֶת־יְשָׁרְיָהוּ וַיִּרְשָׁלֵם וַיִּדַח אֶת־יְהוּדָה:

וַיָּבֵא אֵלָיו מַכְהֵב כִּאֲלִיָּהוּ הַנְּבִיא לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד אֲבִיךָ תַחַת אֲשֶׁר לֹא־הָלַכְתָּ בְּדָרְכֵי־יְהוֹשֻׁפָט אֲבִיךָ וּבְדָרְכֵי אֲבֹתֶיךָ: וְהָלַךְ בְּדָרְךָ מִלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַתִּזְנֶה אֶת־יְהוּדָה אֶת־יְשָׁרְיָהוּ יְרוּשָׁלַם כְּהַזְנוֹת בֵּית אֲהָאֵב וְגַם אֶת־אֲחִיָּהוּ בֶת־אֲבִיךָ הַטּוֹבִים כַּמֶּךְ הָרַגְתָּ: הִנֵּה יְהוָה גָּרַף כִּנְפֵה גְדוּלְתָהּ בְּעַמָּה וּבְבָנֶיהָ וּבְנִשְׁיָהּ וּבְכָל־רִכְוִישֶׁיהָ: וְאַתָּה בַחֲלָיִים רַבִּים בְּמַחֲלָה מַעִיָּה עָרִיצָאֵן מַעִיָּה מִן־חֲלָיִים יָכִים עַל־יָמִים: וַיֵּשֶׁר יְהוָה עַל־יְהוֹרָם אֶת־רוּחַ הַפְּלִשְׁתִּים וַהֲעַרְבִים אֲשֶׁר עָלִיךָ כּוֹשִׁים:

וַיַּעֲלוּ בְיְהוּדָה וַיִּבְקְעוּהָ וַיִּשְׁכּוּ אֶת־כָּל־יְהוּדָה וַיִּמְצָא לְבֵית־הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁחֶה וַיִּשְׁחֶה וַיִּשְׁחֶה לֹא בָן כִּי אִם־הוּא וְאֶת־קִטּוֹן בְּנָיו: וְאַחֲרָי בְּלִזְזָאֵת נָגְפוּ יְהוָה בְּמַעֲוֵי לְחָלֵי לֶאֱוִן מִרְפָּא: וַיְהִי לַיְמִים מִיָּם מִבְּעַת צֵאת הַקֶּץ לַיְמִים שְׁנַיִם יָצְאוּ מַעֲוֵי עַבְדֵי־חָלֵי וַיִּקְהַל בְּהַר־רָאִים רַעִים וְרָאִים וַיַּעֲשׂוּ לוֹ עָמֹן

דפ"שתיים ח' בקריאה וס' ויראו הפלשתים כי מה גבורים ויכנעו הפלשתים וירדו כל ישראל ויראו דפ"שתיים כי אמרו ויקומו אנשי ישראל יהודה ואת הארץ הנשארת וישאל דוד דשמואל הנביא דפסוק ויער י' על יהורם את רוח הפלשתים וחר והפלשתים נאספו ברמות וכתוב בן בקריאה וס' ולאשר ברמות נגב ויעל ויפל ברמות גלעד דפסוק גם בעצתם הלך ועינים רמות השפיל עינים רמות לשון נקר ושוב ושאל ורמות ועיין במשלי גכ"פ ק עינים רמות לשון נקר בס' וס' ו

רשי

הסוכב אליו ויך אותו אדום הסוכבים וסוכבים לו לומר כי היה דרכם כשנעלמים במלחמה היו תופשים האנשי הגבורים ומביתן חומן עמהם שלא יחסי על כונניהם להיות לעזרה לאדום בני עמם וקם לילה פתחים ורנגם ורביעיתו פירשי הסוכב אין סוכבים לפניו ויפשע אדום והלא כבר נחמור למענה ביתו פשע מדום הלה כך דרך הפסוק לפי שהפסוק בנתיים פסוק אחד רוצה לומר הוהפשע לבנה לנך סירדן מתחילה והומר ויפשע מדום אז תפשע לבנה של יהודה ויהיה עומדה עומדת על גבול אדום כדכתיב בספר יהושע ויהיו הערים מקנה למטה בני יהודה הל גבול אדום וכשראו שמרדו חדושים מרדו י' הם בעת ההיא שישפטים על גבול אדום ועזרו לאדום אז חושפשע לבנה כי יזכרתי י' חלבי חבתי מניד מה גרם לו שמרדו בימיו וזהו משהו מלכי יהודה שהיו לפניו ויון כל מי שעזב וממיר ידעת הכ"ה בע"ז נופל לומר שזה עשה דוגמה אשה וזונה ומגשפת מחמרים ודימה כי זונה אשה ארץ זנו אחרי אלהי נכר וגומר ויבה חניו ומכתב חלילי למה שגלה לשמים בל לו כתב זה של נביאה זו ויבקר עמה כמובנה יהודה ויבקר נביאה ונבקר עמה וכן להקיע חל מלך אדום ובעת זאת הקץ חתוקן נחמה לו הנביאה ולח עשו לו עמו שרפיה אבי' שיהי לרדף לחתיה שרפיה לבי שחנה במלחמה רעים וכשרומוסרה נתחפץ הכ"ה בכבודו שיעשה לו שרפיה ויב' לה נקר בקברות המלכיים בלח ממרה פתרו כל ימיו היה ברעה ובהחלואים ועליו נתקיים רעה נחתי לפניך היום את המיים ויב' קלר ימים ושבע רובו בן הרפיה ושהיה ויב' מלכיים הוא הומר בן עשרי' אשתים הוא בילד נפי זה היה בן גדול מהבני ב' שנים לא ב' שנים קוד' שגוד יהורם הביו נכירה גורלו על בית דוד שתכלה עם בית המהב וכן הוא הומר ומלכה יהיה תבוסת החויה וגומר ומיים שגשה אשה בח עמרי ליהושפט בנו נגורה גזירה זו כך שגויה בסדר עולם ובחוספה דסיס' יך בכל ה' זקרהו לה מנינו שגש יהושפט בת עירי אף מל' ויפתחן לאהאב ושמה זו היא החימו שגשה יבשנת לא' לאהאב נשחה שנחמה במלכיים ובשנת לא' לאהאב מנך עמרי ובשנת אשה הח בהו ליהושפט בנו שנחמלה עמרי והרג הכני לא' ויחשיב בשנת לא' לירם בן אהאב מלך החויה בן יהורם ובתוב המד הומר ובשנת י' לירם מלך החויה על כרמינו יהורם הביו להמת הלא בשנת י' לירם בן אהאב שהיה כתיב בשנת ה' לירם בן אהאב מלך יהורם בן יהושפט וי' שנים מלך ימה שחיר שוב בשנת י' לירם לפי שחלך בחיי אביו שנה אשה לפי שהיה הביו נביע בחמלואים קשים כמו שנחמה והמרי כל זאת נפשו י' וגומר וימליכו יושבי ירושלים את החויה בנו הקטן שנה חמה בחיי הביו והוה הכתוב בשנת י' לירם ומה שהמר בשנת י' לירם נהמר שמת הביו הוה היה י' לירם ויכו הרמים כמו החרמים הרבה מקומות הסר הלך בנין לעומת תבוסת פתרון עירובו כמו מתבוסת בדמך וכו'

רדק

ויבא אליו מכתב מאלהי הכניא זה היה אחר שעלה וענין זה כי נגלה אליהו ברוח הנבואה לחמד מן הנביאים ועם בפיו דברי המכתב הזה ונחמה לו שיכתב במכתב ויבית המכתב ליהורם ויחמר נו שזה המכתב שולח אליו אליהו כדי שיחשוב יהורם שזה המכתב בל לו מן השמים ויכניע נכדו וידע כי רעה גדולה עשה והיך רנו יודעים כי זה היה אחר שעלה כי בימי יהושפט כבר עלה כי כתיב בלשון החומר יהושפט עם יהורם בן אחאב ללכת למלחמה על מואב ויחמר יהושפט האין פה נביא ויחמרו פה אלישע בן שפט חמר יבק מים על ידי אליהו והלישע לא נפרד מחליו עד עלותו ועוד שאמר חמר יבק והלו לה עלה עדיין היה חומר חמר יבק מים ובסדר עולם חמר כי כבר היה לחייו טבע שנים נכנעו בשנה ליהורם המכתב ממנו למים שנים פ' שתי שנים בן חרבעים ושתיים שנה החויה במלכו ובספר מלכיים הוא חומר בן כ"ב שנה במלכות החויה ועוד כל ימי יהורם הביו לא היה חרבעים שנה שנה כתיב בן ל"ב היה במלכו ושמה שנים מלך וכו' א"כ היה הוא בן מ"ב בשנת הביו זה לא יתכן וחומר בסדר עולם כיון שהשיא אשה בתו של עמרי ליהושפט בנו לאשה נגורה גזרה זו על מלכות בית דוד שתכלה עם בית המהב וכן היה בשנת החויה מלך יהודה עם מלך ישראל שהרגס הוא ועל ליהורם החויה ורעה כי מת בנו ותחבר כל זרע המלכה ופ' ומה מ"ב יום שנגורה הגזרה ובשנת לא' לירם נשאה שני בשנת שלשים ואחת שנה לאהאב מלך עמרי על ישראל והלה קודם לכן מלך חרבע שנים הלא ר"ל מלך מלכות שלמה על ישראל שנתחנן עם הסה ונתעלה וחרגו לחכמי ומלך על ישראל ומשנת לא' נהסה עד שמת החויה מלך יהודה מ"ב שנה כי לך מ' שנים לאהאב וכו' ליהושפט הרי ל' שנים ליהורם הרי מ"ב ויה המדרש הוא חוק מדרך הפשט ויתכן לפרש כי יהורם חיה יותר מנו' שנה ולא מנה מימי מלכותו הלא ח' שנים שמלך בחוקתו הכל מעת שנפל ביד הערבים וכפל ג"כ בחללים לא מט לו ימי מלכותו והמליכו החויה בנו בחייו מעת שנפל הביו והלך בלה חמדה והיו כ' שנה וכשהמליכוהו בחיי הביו היה בן עשרים ושתיים וזהו שמר במלכיים בן כ"ב שנה החויה במלכו ובשנת הביו היה בן מ"ב שנה ולא מלך אחר שמת הביו הלא שנה אחת ועם החויה עליו בת עמרי בת אחאב היתה כמו שכתוב למעלה לא שיחם אותה לאבי חביה וכן ותבא אל רעואל חביהו שהיה חבי חביה ויכו הרמ' חמר אל' כמו הרמ' וכן הבית הסודים יכו כי המכיים עם כמו המכות כלומר שהיה לרדף להתרפאות בעבור המכות ועזריהו בן יהורם מלך יהודה הוא החויה מלך יהודה ושני שמות היו לו הבוסת החויה כמו מהומה וכן יום מהומה ומביסה כלומר מהאלהי היתה מהומה ומביסה להחוייה שיכתב אל יורם כדי שיפול עמו וכו'

מנהג ערב

זכיתו ע"כ יושב וי"ל בעם וגומר וי"בם אלה כדלי להרבות מעטם טובים בדרך הנדיקים ולזה סיפר עוב מה שפשה יושפט עם השופטים ואשר הוק אותם ניררת הלוקים וסיפר שח"ת בהו מואב ועמרי ומלחמה ויהא יהושפט מואב שחר כר קינל סכרו כלומר כי לא לבס המלחמה כיון שה' יתן לכם על הנדלי כשחמת עוסי'רל עי'ל מרס וכמו כן נחמ' לשלמה כשכנה הבית ויהיה הם חך לפני וכו' וכו' שכן עתה חתם עוסי'רל רצונו כל מקום ח"כ הנשים הללו הנשים לגרש אתם מירושלים ואת המשפט לא יקרא' הוא לעשו' יקם בנוים הכלל ויעזר העש וגמר

אבן יהיא

מהשכתי ימים אשר נתן הקץ לחיי נערו הכניא הוא תקף ילאו מניו ונתן ונאקיימו דברי הנביא ויך בלא חמדה בלי שום זכות מדברי התורה הנחמדים מזהב ומס' ועזריהו בן יהורם הוא החויה והיך כי שני שמות היו לו והזכיר פה עם אביו להודיעו כי להעתו רשע בן רשע חמדה ה' ביה וזאת שיבוא ללחות ליהורם כדי שיבוס אותו והוא ויהיה ונתבוסת הוא עם מן ימים קמינו ואין לבית החויה וגם לא היה לבס כל לגמרי המחלבה כי היו כלם קטנים ולכן עתליה דשעורה להכרית את כל זרע המחלבה ויה בנין אהיה המחלבה אשר היה מים כלים הוא וחרבו

דברי הימים ב כג

תו

שני יהודה ובני אחי אחויהו משרתים לאחיהו ויהרנס :
 ויבקש את אחיהו וילכדהו והוא מתחבא בשמרון ויביאהו
 אליהו ויסיתו ויקברו כי אמרו ביהוה שפט הוא אשר
 דרש את יהודה ככל לבנו ואין לבית אחיהו
 לעזר כח למלכה :
 ועתה יהוה אם אחיהו ראתה כי מרת בנה ותקם
 ותדבר אתו וילמדו המלכה לבית יהודה :
 ותקח יהושבעת בת המלך את יואש בן אחוזיהו ותגנב
 אתו מתוך בני המלך המותמים ותתן אתו ואת מניקתו
 בחדר המטות ותסתירהו והושבעת בת המלך יהורם אשת
 יהוירבע הכהן כי היא היתה אחות אחיהו מפני עתליהו
 ולא היתהו : ויהי אתם בבית האלהים מתחבא שש
 שנים ועתליה מלכת על הארץ :
 ובשנה השביעיה התחזק
 כג
 יהוירבע ויקח את ישי המלך לעזריה בן ירימיה ולישבעאל
 בן יהוחנן ולעזריהו בן עובד וארזימעשיהו בן עזריהו
 ואת אלישפט בן זכרי עמו בבית : ויסכו ביהודה
 ויקבצו את הלויים מפרערי יהודה וראשי האבות
 לישראל ויבאו אל ירושלים : ויכרת כל הקהל
 בברית בבית האלהים עם המלך ויאמר להם הנה

בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה עלי בני דוד : זה הדבר
 אשר תעשו השלישית מכם באי השבת לכהנים וללויים
 לשערי הספים : והשלישית בבית המלך והשלישית
 בשער היסוד וכל העם כחצרות בית יהוה : ואל יבוא
 בית יהוה כי אסיה הכהנים והמשרתים ללויים המה יבאו כי
 קדש המה וכל העם ישמרו משכרת יהוה : והקיפו
 הלויים את המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל הבית
 יומתו והיו את המלך כבאו ובצאהו : ויעשו הלויים כל
 יהודה ככל אשר צוה יהוירבע ויבכהו ויקחו איש את אגניו
 באי השבת עם יוצאי השבת כי לא יכטר יהוירבע הכהן את
 המחלקות : ויתן יהוירבע הכהן לשני המאות את
 החניתים ואת המגנות ואת השלטים אשר לפתך דוד
 אשר בית האלהים : ועמד את כל העם ואיש
 שלחו בידו מכתף הבית הימנית עד מכתף הבית השמאלית
 למזבח ולבית על המלך סביב : ויצאו את
 בן המלך ויתנו עליו את הנזר ואת העדות ויכליכו אתו
 ויסשחהו יהוירבע ובניו ויאמרו יחי המלך :
 ותשמע עתליהו את
 קול העם הרעים והמהללים את המלך ותבוא
 אל העם בת יהוה :

ותרא

ויבקש את אחיהו חר מן ח' פסיקים בקריא' אית בהו והוא הוא וסימ' והוא יצא ועברו כאו' וישלח ויביאהו והוא ארמוני עם יפה עינים : ויאמר להמהתארו דכעלת אוב
 וכרוליו וקן מאר דמלכים : ויהי כשמוע את' כי מישראל והוא כמלכים יתקלב : ויבקש את אחיהו : ובשנה השביעיה התחזק חר מן ג' ויגין בקריא' קדמא' ש"ן חנינא
 ז"ן וסי' נסמ' במלכים ב' סימן י"א : בבית המלך ג' בקרי' וסי' ושמע עכר מלך הכושי : והשלישית בשער היסוד : כי גדול מדרגתו בבית המלך : וחד בבית מלך אשר נשאר בבית
 מלך : והיו בקרי' וסי' התחזקו והיו לאנשי' פלשת' פן : ועתה תחזקנה ירדנים והיו לבני חיל : והקפתם על המלך סביב דמלכים : והקפו הלויים את המלך סביב רס פרא
 עובו ערים וסכנו בסלע : נידו מתוך ככל ומארץ כשרים : על המלך ח' בקרי' וסי' ויך עם הארץ את כל דמלכים : ויכו עם הארץ דספרא : ויעמדו הרצים איש וכליו : ויעמד
 את כל העם : ואת יתר העם הנשארים דמלכים : והקפתם על המלך סביב דמלכים : והרא והנה המלך עמד על עמדו דס' : ויאמר מ"ט לפני המלך והשרי' וכל טוב אם
 על המלך טוב דכו' כמ"ג אל המלך וסי' ותאם' בת שבע טוב דריש מלכים : והמלאך אשר הלך לקראתם : וחברו והמלאך :

דק

רשי

ובני אחי אחויהו משרתים לאחיהו : הוא שאמר במלכים ויהוה מלא את אחי אחיהו
 ר"ל בני חביו ויאמר מי אחס ונדר לשלם בני המקן ובני הגבירה בן עמר הנה
 משרתים לאחיהו כלומר היו הולכים לעבודת אחיהו לעזור לבני מלך ישראל :
 והוא מתחבא בשמרון : ובמלכים הוא חומר ויכס דרך בית הגן וירדף חמרו והוא
 ויאמר גם אותו הכוהו וכו' נראה כי בדרך הכוהו כשהיה נסין חפצו כי כשרדפו
 חמרו לח השיגוהו כי לא חמר ויבאו אל המרכבה אלא הכוהו ולא השיגוהו הם
 בעצם אלא חורו לו חלים והוא גם כמו שאמר וינס מגדו וחסר כי יל' חמרו והוא
 שאמר וימת שס לחמת ממש חלה השיגוהו החלים בדרך כשהיה נס וינס מגדו שס
 מת שנשתחק בחוץ חמת המכות כמו שחמר בעבל וימת ולא מת עד עשרה ימים
 וח"כ נשאוהו עבדיו להחבא בשמרון ויחבא בשמרון וימלאוהו שם ויביאוהו אל
 יהוה וייתמוהו כי עדין נח מת : ומה שהחמר הנה ויקברוהו כי חמרו בן יהושפט
 הוא : פי נתנו אותו לקבורה והניחו עבדיו שיטאוהו וירושלים כמו שחמר במלכים
 וירכבו אותו עבדיו וירשניהו ויקבצו אותו בקבורתו עם אחיהו בעיר דוד : ופי
 לבית אחיהו לעבור כח למלכה : מעת שמה הוא כי לא היה לו בן גדול דרשי' המלך
 וכל אוחן שהיו מודע המלוכה היו קטלים לפיכך היה כח ביד עתליה לפימה כל זרע
 המלוכה לבית יהודה : ותדבר : וחמת מעין דבר כדד חמד : בחדר המטות
 כמו ש" במלכים ב' חדרון בית תשכבא' כלומר בחדר שהיו יודע ויהושבעת חשמו :
 לשוערי הספים : הוא החמור נמעלה בעין המשמרות בית האספים וזה השער היה
 לדרום העזרה : בשער היסוד : ובמלכים כשער סור : ופי' ר"ל שהיה שער מזרחי
 ושבעה שמוח היו לו : והמשרתים ללויים : הלמ"ד במקום ה"ה הידיעה וכן אשר למלך
 כשען על ידו : ישמרו משמרת ה' פי' הכהנים והלויים ישמרו בחדר בית המקדש כי
 קדש המה האולם וההיכל ולא יכנסו שם ישר' וכל עס ישר' ישמרו משמרת המבוקן :
 כי לא פטר יהוירבע הכהן את המחלקו' פי' המחלקו' שהיו נחלקים מינוי דוד כל חמור
 ומשמר שבת הוא עכבס כלס ולא פטר יונחי השבת אלא עכבס כלס עס בחי שבת
 להיות שומרים המלך : וחס שלחו בידו' חרבו כמו בשלח יעצרו : אה הכור : פי' כחר
 מלכות : ואת העדות' בגדי מלכות חן ועדיה עדי' עזות נשקל גאות : עומד

ובני אחי אחויהו : ומה שלא לאמר ואחי אחיהו לפי שנהרנו בימי יהורם אביהם
 כדכתיב לעיל ויעלו ביהודה ויבקעו ויגמרו ולא נשאר בן כי הם אחיהו קטן כבני :
 ותקם ותלכר : לשון דבר ובמלכים כתיב ותלכר ועל הדור הזה הומר דוד למלכ
 על השמינית שראה דוד ברוח הקדש שכדור שמיני יהרגו כל זרעו על ידי עתליהו
 שהרי משלמה עד כאן שמה דורות ונחפ"ל שנשתייר זרעו לזכרון ואומר הושיעה יי'
 כי גמר חסיד וגו' ובמלכים אומר שעל ידי סס המות הרגתם שהרי כתיב סס
 ותגנוב אותו מתוך בני המלך הממותים וקריקן הממותים ויש הם למקרה ויש הם
 למסורת הממותים משמש שכדור מתו למסורת הממותים שמתים והולכים על ידי
 ייסורים לשון הוה ולא לאחזר והוה מיתת כי סוף וסס המות שלא מתים לאחזר
 אלה הולכים ומדוכים בחלואים ושוב מתים ודוגמא ממותי חלואי רעב כי גם הם
 אין מתים לאחזר : בחדר המטות : חרבוס ב' חדרון בית ערסמה כלומר בעזרה
 בחדר שכינת הכהנים ורבינו שלמה ז"ל פי' בעליית בית קדש הקדשים : פדכתיב
 במלכים ויהי אהיה בבית י' מתמבא' וגומר ועליו אמר דוד כי יכפני בסוכה וגומר
 וקורה חדר המטות על סס ב' שדי יליו והוא שישד הקליר חס פן להמטות נפץ חדר
 המטות לכפור יזכור חורבן הבית יכפר עליכם : ויכרת כל הקהל בבית
 החלואים עם המלך : שהיו לעזרתו : באי השבת : וגם מולאי השבת כדכתיב
 בשמרון ויקחו אים את אכשוו באי השבת עם יונחי השבת המשמרות היו מחדשות
 בשבת כהונה ולויה אחת יונחה ואחת נכנסת ואז עכב יהוידע עם משמר היוגל עם
 בשבת הנכנס וחלקן לשלשה חלקים : והשלישית בבית המלך : לשמור שלא יקבלו
 משמר הנכנס אותו : והשלישית : היא השניה : בשער היסוד : ובמלכים כתיב בשער
 עליו להרוג אותו : שמות היו לו לשער היסוד סור על סס שהיו מחטרים
 סור ויבוא ירושלמי מפורש ש' שמות היו לו לשער היסוד סור על סס שהיו מחטרים
 שס את המזורעים על בהן דס ועל סס סורו טמא קראו למו : וכל העם ישמרו
 שלא יבואו בית יי' : וכליו בידו : כלי מלחמתו בידו : באי השבת עם יונחי השבת
 כי לא פטר : אוחן מחלקות היוגלים ללכת לביתם אלא עכבס עם עם הבאים
 דוגמ' בלשכות פטורין כלומר פטורין היו מכל מלאכה בעזרה כי חס לשמור הלשכות
 כי יומס וליה חובה עליהם במלאכה לשמור הכזרות והלשכות לפיכך היו פטורין
 מכל שאר מלאכת העזרה : ואיש שלחו בידו' כלי יזינו כמו ובעד השלח דיוחל :
 את הגזר : הוא העטרה שלקח דוד מרבת בני עמון כדכתיב ויקח דוד עטרת מלכס ותהי על ראש דוד ומשם והלאה היו מלכי יהודה מניחים אותה נזר על ראשם : ואת
 העדות : זה שפר תורה וכן הוא אומר וקרא בו כל ימי חייו ורבותיו אמרו הגזר זה העדות שכל הראוי למלכות הולמתו ושליכו ראו למלכו' אינה הולמתו : עומד

אבן יחייא

מנהג ערב

לולי זכות דוד אביו הראשון : השלישית מכם באי השבת וגו' כי יהוירבע לא פטר את המחלקות
 כאשר היה המנהג שאחרי עמד בבית השבוע שלהם היו הולכים למקומו : רק עכבס אללו כדי
 לקצן בחשאי החון רכ' : ואותם חלקם לג' החלק הא' והב' ככ' שיערי הבית והחלק הג' בבית
 המלך למען יסיהו לו חוקה בביתו : הגזר והעדות כתר מלכות וכתר תורה מהספר תורה אשר
 היה את המלך לקרוא בו כל ימי חייו : משאת משה : השקל' שניה במלכ' : ויערו את האלון
 ויקחו חלשון וקטר כדה : ונצו ודוב החשא עליו ויסוד בית האלהים : ר"ל הכניס שהיו לו
 ואיכות ורוב החשא שהיה עליו ללכל' יס' : ויסוד דק הבית אשר מקו' כל בני אפרים
 לקיות כי כלם רמעים וזרטיס דק ירבעס אצל חבני אפרים : כי אס בוא אה' : קן כן תעשה
 פי'

ויגמר את' פ' שהובטחו ע"י נביא ש"ב להם עזר מן השמים מ"מ ידוע שהעשוררות עליון הוא
 ע"י העשוררות חמון י"כ החמיו לעזר הקדושה והשפע בצורות השמות ו"ה ובעת החלו
 צרכה וגומר כי ע"י העשוררות כל להם העזר מלמעלה : ויסבו כל אים ויפלא כי לא נפקד מהם
 אים והמר לשוב אל ירושלים בשמחה שהיה ה' עשה העמים אשר תשבו לגרם ישראל מקום
 מושבתם ולישב עמם בירושלים ונהפוך הוא כי יהושפט ועמו בלו לסוג אל ירושלים וכן בלו
 בשמחה אל בית ה' אשר חשבוהו בגויים לגרם ישראל מס : ועוד העם לא הכינו וגומר הע"פ
 במיניו סבל ופי' שמלכי יהודה היו צריקים גם אנשי יהודה היו כוננו לא לא כהניו שא"כ כי
 פ' יהושפט הכין לבנו לא בניו ששמים מ"מ עוד העם לא הכינו לבנם לא להי אבותיהם :

דברי הימים ב כד

והנה המלך עומד על עמודי המבוא והערים והחצרות על המלך וכל עם הארץ שמח והוקע בחצרות והמשוררים ככלי השיר ומזרעים להלל ותקרא עתליהו את בגדיה ותאמר קשר קשר ויצא יהודע הכהן את שרי המאורות ופקודי החיל ויאמר אלהם הוציאוהו אלמכירת השררות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא תסיתו בית יהודה וישבו לה ידים ותבוא אלמכוא שערי הסוסים בית המלך ומסיתו שם:

ויכרת יהודע ברית בינו ובין כלהעם ובין המלך להיות לעם ליהודה ויבאו כלהעם בית הכבד והתעו ואת מוצחתי ואת צלמי שברו ואת כותן כהן הפעל הרגו לפני המזבחות: ושם יהודע פקדת בית יהודה כיד הכהנים הלויים אשר חלק דוד על בית יהודה להעלות עלות יהודה ככתוב בתורת משה בשמחה ובשיר עלי דוד:

ויעמד השערים על שערי בית יהודה ולא יבא שמה לכל דבר: ויקח את שרי המאורות ואת המושלים בעם ואת כל עם הארץ ויורר את המלך מבית יהודה ויבאו בתוך שער העליון בית המלך וישבו את המלך על כסא המלכה: וישמחו כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב: כד בשבע שנים יאש

והנה המלך עומד על עמודי המבוא והערים והחצרות על המלך וכל עם הארץ שמח והוקע בחצרות והמשוררים ככלי השיר ומזרעים להלל ותקרא עתליהו את בגדיה ותאמר קשר קשר ויצא יהודע הכהן את שרי המאורות ופקודי החיל ויאמר אלהם הוציאוהו אלמכירת השררות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא תסיתו בית יהודה וישבו לה ידים ותבוא אלמכוא שערי הסוסים בית המלך ומסיתו שם: ויכרת יהודע ברית בינו ובין כלהעם ובין המלך להיות לעם ליהודה ויבאו כלהעם בית הכבד והתעו ואת מוצחתי ואת צלמי שברו ואת כותן כהן הפעל הרגו לפני המזבחות: ושם יהודע פקדת בית יהודה כיד הכהנים הלויים אשר חלק דוד על בית יהודה להעלות עלות יהודה ככתוב בתורת משה בשמחה ובשיר עלי דוד: ויעמד השערים על שערי בית יהודה ולא יבא שמה לכל דבר: ויקח את שרי המאורות ואת המושלים בעם ואת כל עם הארץ ויורר את המלך מבית יהודה ויבאו בתוך שער העליון בית המלך וישבו את המלך על כסא המלכה: וישמחו כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב: כד בשבע שנים יאש

זכיהנ' כ' כתי' ה' וא' כתי' א' וס' ואת מישא ואת צביא' מבאר שבע דמלכ' והכרו דסיפרא קדמא כתיב א' מהרוג' בקדמיהו' מהרו שבהו מעשיו' פ' ה' בעד מהרסו' ומחריבו' ולא מהרו הלויים' וס' כלשון ארמי אנשין לויא בניהו' ויתנהו ד' חס' וא' מ' ל' וס' ויחיו את הכסף ריאשיה דסיפרא' ויתנהו בסנר כתיב' ו' עשו ארון אחר ויתנהו בשער' התיבו עכר' את הכסף דמלכ' ו' מה' דנמסר ב' חוקאל ס' מ' ו' ה' ו' וית' ה' ע' ל' י' ע' המלאכה המפקד ד' פ' טעות הו' א' כי בשו' א' הו' ק' מ' א'

רשי

עומד על עמודי המלך וכל עם הארץ שמח והוקע בחצרות והמשוררים ככלי השיר ומזרעים להלל ותקרא עתליהו את בגדיה ותאמר קשר קשר ויצא יהודע הכהן את שרי המאורות ופקודי החיל ויאמר אלהם הוציאוהו אלמכירת השררות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא תסיתו בית יהודה וישבו לה ידים ותבוא אלמכוא שערי הסוסים בית המלך ומסיתו שם: ויכרת יהודע ברית בינו ובין כלהעם ובין המלך להיות לעם ליהודה ויבאו כלהעם בית הכבד והתעו ואת מוצחתי ואת צלמי שברו ואת כותן כהן הפעל הרגו לפני המזבחות: ושם יהודע פקדת בית יהודה כיד הכהנים הלויים אשר חלק דוד על בית יהודה להעלות עלות יהודה ככתוב בתורת משה בשמחה ובשיר עלי דוד: ויעמד השערים על שערי בית יהודה ולא יבא שמה לכל דבר: ויקח את שרי המאורות ואת המושלים בעם ואת כל עם הארץ ויורר את המלך מבית יהודה ויבאו בתוך שער העליון בית המלך וישבו את המלך על כסא המלכה: וישמחו כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב: כד בשבע שנים יאש

רדק

עומד על עמודי המלך וכל עם הארץ שמח והוקע בחצרות והמשוררים ככלי השיר ומזרעים להלל ותקרא עתליהו את בגדיה ותאמר קשר קשר ויצא יהודע הכהן את שרי המאורות ופקודי החיל ויאמר אלהם הוציאוהו אלמכירת השררות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא תסיתו בית יהודה וישבו לה ידים ותבוא אלמכוא שערי הסוסים בית המלך ומסיתו שם: ויכרת יהודע ברית בינו ובין כלהעם ובין המלך להיות לעם ליהודה ויבאו כלהעם בית הכבד והתעו ואת מוצחתי ואת צלמי שברו ואת כותן כהן הפעל הרגו לפני המזבחות: ושם יהודע פקדת בית יהודה כיד הכהנים הלויים אשר חלק דוד על בית יהודה להעלות עלות יהודה ככתוב בתורת משה בשמחה ובשיר עלי דוד: ויעמד השערים על שערי בית יהודה ולא יבא שמה לכל דבר: ויקח את שרי המאורות ואת המושלים בעם ואת כל עם הארץ ויורר את המלך מבית יהודה ויבאו בתוך שער העליון בית המלך וישבו את המלך על כסא המלכה: וישמחו כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב: כד בשבע שנים יאש

מנחת ערב

ואחר כן אהבה יוספט כלו' אחר שכבר החמיר אל חמיר ויהי עליו קץ מלכ' ה' על: ונבד' עליו נורה לעות בלתי הס' אלא שוכותו גרמה לו לנולד והס' סגנ עור ההמיר ג' אל אחיה ויהי הרשיע לעשות והיה ליהוספט למחוט ביד אחיה ואס' יראה שאין אחיה מקבל הוכחות ירוש ממנו ד' יוספט אע"פ שראה שרשיע אחיה לעשות לא פירש ממנו ונכע' שיש מקום לעשות ולומר שיוספט למד ממעשה אחיה וזה הוא כחידו' שיה' לו עם אחיה וכו' פ' וימרר ויחברו עמו לעשות אכזריות כלו' לא היה ההתנדות כ"א לעשות אחיה ונמר ולא בדבר אחר ויפטר שרשיע ההתנדות היה לפי שמדמותו של ה' כה' שלם שרשיע שירש בע"ה והיה יוספט

אבן ידויה

זו למחמה אתה לנדק וטעה והתחוק למחמה' מן יושלך האלהים לפני אויב אם תמנה את הרשיע האלה' החוח אשר נלכדו' לננון הוא ישראל' והחוח הוא המון כל ב' פנטי' והאזו הא חלק אכזרי החוף על' שבעים' ותעבור חית השדה' הפחוקים שנאפריס ירמסו את יהודה ומלכס לריבויים וכחם' בני התעורבות' בני השעים שהיו ביד האלך נלכחו למחמה לערבין שהשים לא יחמדו בו' ככל אשר עשה אחיהו אכז' כי בתחלתו בדקין וכסופי הרשיע' ונס הוא כפינו בחוקתו ונה' לנו מד להשיח' ויהי לדוד אלהים

דברי הימים ב כה תו

עליו חיל ארם ובאו אליהו וירושלם וישחיהו את כל
 שרי העם כעם וכל שללם שלחו למלך דרמשק: כי
 במצער אנשים באו חיל ארם ויהיה נתן כידם חיל לרב
 מאד כי עזבו את יהוה אלהי אבותיהם ואת יואש עשו
 שפטים: ובלכתם ממנו כי עזבו אלה במהלך יורבים
 התקשרו עליו עבדיו בדמי בני יהוידע הכהן ויהרגוהו על
 מטתו וימת ויקברוהו בעיר דויד ולא קברוהו בקברות
 המלכים: ואלה הפתקשרים עליו זכר בן שמעת
 העמונית ויהוהכר בן שמרית הפואנית: ובניו רם הפישא
 עליו ויכוד בית האלהים הנם כהנים על מדרש כפר
 המלכים וימלך אמציהו בנו תחתיו:

כה בן עשרים וחמש שנה מלך
 אמציהו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אביו
 יהוידע מירושלם: ועש הישר בניו יהוהרזק לא בלבב
 שלם: ויהי כאשר חזקה הממלכה עליו ויהרג את עבדיו
 המכים את המלך אביו: ואת בניו לא המית כי
 בכתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא
 יסונו אבות על בנים ובנים לא יסונו על אבות כי
 איש בחטאו ימותו:

ויקבץ אמציהו את יהוה ויעמידם לבית
 אבות לשרי האלפים ולשרי המאות לכל יהוה
 ובנימן ופקדם למבן עשרים שנה ומעלה וימצאם שלש
 מאות אלה בחור ויצא צבא אחור מחוצות ויצנן:

וישכור

וביתו ד' בקריאה וסמי' ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה: וישב דוד עם אכיש בנת: ואנשים אשר עמו העלה דוד: ועצקו נכר וביתו ועם האלהים וביתו: להשיבם
 בקריאה וסמי' וישלח כרם נביאים: וימרו וימרדו בד' דגמיה: ורבתייהו ויעזרו בהם להשיבם: רגימת אבן ד' בקריאה וסמי' ויוציאו את המקלל אל מחוץ: ויקח יהושע את סבן
 בן זרח: את הדורם אשר על המס דמלכים: ותברו את הדורם דספרא: וירגמהו אבן כמצות המלך: ירושלם ה' ס' ל' בקריאה וסמי' ירושלם עיים היתה: ואלה נולדו לזבד בירושלם
 ושם אמויהו ערן דספרא: אחר זה שלח סנחריב: אשר הגלה מירושלם:

חצבים וחרשים לחדש בית יהוה וגם לחרשו ברזל ונחשת
 לחזק את בית יהוה: ועש עש המלאכה ותעל ארוכה
 למלאכה בידם ויעמדו את בית האלהים על מהבנתו
 ויאמרו: וכבדו אתם הביאו לפני המלך ויהוידע את
 שאר הכסף ויעשוהו כלים לבית יהוה כלי שרת והעלות
 וכפורת וכלי זהב וכסף והיו מעלים עלות בבית
 יהוה תמיד כל ימי יהוידע:

ויקן יהוידע וישבע מימי ויפת כן מאה
 ושלשים שנה במותו: ויקברוהו בעיר דויד עם המלכים
 כיעשה טובה בישראל ועם האלהים וביתו: ואחריות
 יהוידע באו שרי יהודה וישתחו למלך אז שמע המלך
 אליהם: ויעזבו את בית יהוה אלהי אבותיהם ויעברו
 את האשרים ואת העצבים ויהי קצף על יהודה וירושלם
 באשמתם זאת: וישלח בהם נביאים להשיבם אל
 יהוה ויעירו גם ולא האזינו:

ורוח אלהים לבשה את זכריה בן יהוידע
 להכהן ויעמד מעל לעם ויאמר להם כה אמר האלהים
 למד אתם עברים את מצות יהוה ולא חצלתו כי
 עזבתם את יהוה ויעזבו אתכם: ויקשרו עליו וירגמהו
 אבן כמצות המלך בחצר בית יהוה: ולא זכר יואש
 המלך החסד אשר עשה יהוידע אביו עמו ויהרג את
 בנו ובמותו אמר ירא יהוה ויררש:
 ויהי לתקופת השנה עלה

דק

רשי

ותעל ארוכה למלאכה: בדרך השאלה: וכן כי עלתה ארוכה לחומת ירושלם:
 וירפא את מוצח ההרס: ויעשהו כלים לבית ה' כלי שרת: ובמלכים חך לא יעשה
 בית ה' ספית כסף וכו': ור' זל הקשו אלו הפסוקים ותרגו כחן שבנו והתירו כחן
 שבנו ולא התירו: וזה שאמר וככונתם הביאו לפני המלך כי כחן לפני כלות
 המלאכה לא יהיו עושים כלים ממנו כמו שאמר במלכים כי לעושי המלאכה יחטוהו
 שעדיין לא נעשית המלאכה חך לחשר נעשית כמו שאמר הכה ויעמדו בית האלה
 על מתכותו ויהמטוהו וככלות וכו' עשו מהניחם כלי שרה: והעלו: י' מ' כמו על
 שהו יד המכתם כמי בחוך הריפו: בעלי ועשו חותו לכחוש בו הבשמי לקטור:
 ולפי דעתי שהו כלי קטן שאחין בו היין מן ההין לנסכי' ומלאנו אותו בדברי רז'ל
 חמתה דברי רבי כד הוה משמני' בלשון חכמה לחמן הכי עלת נקשת ב' כ' כו'
 הכלי הקטן שהיו שוחין בו היין מן הכד שמו עלת והיו חומרות נוכי העלות היתה
 מכה בשולי הכד שלא היה יין בכד ועוד אמרו מרגנית' זכנה בתליסר עיליחא דדינרי
 פ' מלכה ביר' שלים מלחים דינרים: מלחתי הסלים הקטן הנקרא עלת: ויקרא
 הח' עלת או עלפ והרכות עלו: וישמחו למלך או שמע המלך מ' מ' מ' מ' מ' מ'
 לחוה בדכריהם ואמרו שהיו נשמעים לו לכל מנחתו וגם הוא ישמע אליהם לעבוד
 האשרים ככל העמים וכיוצא בדברים האלו או שמע המלך אליהם ועזבו עבדות בית
 המקדש ועבדו האלילים וכד' וישמחו לו שעשוהו לאלוה וכך אמרו והזר הקרב
 יומת וחתה הדוני המלך הית בבית המקדש שש שנים ועדיין חתה מי ורחויה חתה
 שנעבדך עבודת אלוה: וישחיתו את כל שרי העם מעם: ילחו אליהם למלמה
 המלך ושרי יהודה ומיל לרוב: וחיל ארם השחיתו את כל שרי העם ומן העם גם כן
 השחיתו: בדמי בני יהוידע הכהן: אולי כשהרגו זכריה הרגו גם כן שאר בני
 יהוידע אולי היו לו בנים או ליהוידע אלא זכריה כי שאר בניו שאמר ויולד בנים
 וזכות כבר מתו ולא שאר מבני יהוידע אלא זכריה ואותו הרגו: ואמר בדמיאמו
 ובני דן חושים: בני ירב המשא: וכחזרוב שהיא עס: כמו רוב שלום בנין בלומ'
 רוב המשא שנבאו הנביאים עליו כמו שנאמר למעלה וישלח בהם נביאים: וקרי
 וישכור

ותעל ארוכה למלאכה: דוגמה הימיו האבני' דעורא וגם לעיל יואב ימיה את שער
 העיר: על מתכותו על מכונו: כלי שרת והעלות שט' שיל בלשון חשכנו הוא
 שכותסין את הבשמי' במכתש' דוגמ' את חתקוש חויל במכתש' כן אמר' לי ר' יצחק
 ב'ר שמו' אל בנר' בוכא: ויש חומרים והעלות אלו הנסרים שחומין עליהם בשר
 ודוגמה בבינה אין מלטין את העלי לקב עליו בשר: וכפות וכלי זהב וכסף:
 ובמלכים כתיב חך לא יעשה בית י' ספות כסף הא' כיד מפורש בכתובות בפרק
 קמח בעא מיניה רב הונא מרב כלי שרת מהו שיעשו מקדשי בדק הב' וכו': מעל
 לעם נבזה חל העם כד' להשמיע קולו ובא' רבתי דורש סמך על עמו שהיה שר
 נבזה מכל העם נביא וכהן ובני' הכפורים וחמן המלך ולא נתיירא מלומ' נבואה ועל
 זה נאמר אס ירבג במקדש י' כהן ונביא ובמותו אמר ירא י' וירוש כי לא הרגוני
 אלא שאמרתי שליחותו של מקו' ומח' שנהרגתי עליו מן הד' והגון וכד' הוא שידרום
 דמי וכן היה פ' מיל פדרש דמו כי לתקופת השנה ונומר: ויהי לתקופ' השנה ל' לפי
 שבני יהודה חטאו ויחד משאר שבטי' כמו שאמ' לעיל ויעזבו את בית י' ליהי אבותיה'
 וישחיתו את כל שרי העם: מוסב למעלה ואמ' מות יהוידע בחו שרי יהודה וישחיתו
 למלך והחטיו את יואש אחריהם על זה נפרע להם גמולם שבאו חיל ארם והשחיתו
 את כל שרי העם: מעם מהיות עס: בדמי בני יהוידע: בשביל דמי זכריה
 שהיה בן יהוידע כי היה לו לזכור טובה וחמד שנמל עמו יהוידע ופשביל אותו עון
 נחשקרו עליו עבדיו והרגו על מטתו מדדו לו מדה כנגד מדה על שנהרג זכריה
 שקט ושליו ובטוח שאין לו לראנ כי בן יהוידע הוא ולכבודו ינהגו בו כבוד ושפכו דמיו
 לארץ ועל כן נהרג גם הוא בשלום והשקט על מטתו: המואבית' מה לי מי היו
 ומי יאלו אס מבני ישראל או ממואבים אלא יבאו כפויי טובה שכפוטובתו של אברה'
 אבינו ללוט אביהם שנלחם עם המלכים כששמע שנשכ' לוט והס שכרו את בלעם
 לקלל בניו ויפרעו מיואש שכפה טובתו של יהוידע והרג את זכריה בנו כן מפורש
 במכילתא: כ

ידב המשא ירבה: והוא עתיד במקום עבר כלומר המשא שדבר עליו ובניו שב אל יואש פי' זכר בניו ומה שרבה המשא והוא הנבואה עליו: וספור יסוד בית האלילים שחוק
 הכל כתוב בספר מלכ' וכבר פירשנו למה נקרא שמו מדרש:

אבן יחייא

מנחת ערב

כראה כי בתמלש ימי עמיהו היה מי נביא אחר שמו זכריהו המזנין בהשגת ודאית האוה יתנדך:
 אשר היה מדריכו אל הדק הישרה: ולכן כל הימים אשר דרס אלהים הצליחו הוא יעבדך
 חשונות מחשבת חושב לירות באכנים: אולי כי היה מלאכת הקדש ולייראה הנהג ביום כנולס
 אשר נהיפה מחשבת חכם וחושב: ולא לך לכבוד: כי אין האמת כאשר תשבת שכבוד אלהים
 הוא שיערתה המלך האמת והחוק כי אינו נדך מכבודך וכבר הדיל ורמו של אהרן לעבודתו
 וזנבו וכבודו: ועל אשר נתנאה על בני ארם להיות ככמי אלהים נספל לשבת בדר כדל חנני
 ארם מפני הצר' אשר נדבן בו עד יום מותו: בסדה הקבוצה ולא נחשבת החלום כי אמרו
 שבאשר בחייו היה כדל מולתו מפני הצרעת ככה אחרי מותו באו שיהיה כדל: ועוד העם
 רג (* *) 293 משחיקים

יהושפט סבור שצליח אחיה באכיותיו כדרך הרשעים שמלליחין בע"כ אמר לו הנביא
 שלא יצליחו כיון שיש ליהושפט חלק בו ובני הדלוקים מעניס הק"כ' על חטאם בע"ה ומה
 גם אז' רשע ורע לו רשע בן רשע ואחיהו רשע בן רשע וכו' וישברו הכות וגומר: וכל
 חמים בני יהושפט נראה שהיו חמים מן האב ולא מן האם ע"כ אמר בני יהושפט ואמר עם היות
 שנתן המלכה ליהוים עכ"ז קנא בחייו על שנחן להם אביהם ערי מצרות וע"כ הרגם ונענש
 יהושפט בזה שלא היה לו להמליך ליהוים שהיה רשע אע"פ שהוא בכבוד ומלא מקום אביו כמ'
 ז' בכתובות מ"מ כיון שלא מלא מקום אבותיו בחסידות ויראת שמים היה לו להמליך א' משאר
 בניו ולא להתיק לרשע וע"כ נענש שנהרגו בניו: דך רח אדום וגומר עיין פירש' יהוה דק
 מ' במלכ' יך את אדום ששלך יהודה הנה לאדום יס וכשם אביו פי' שקיו מקנת אדומים אלל
 וק"ל

דברי הימים ב כט

7 * 7 חוזה: ויחלו באחר לחדש הראשון לקדש ובויום שמונה
 לחדש באו לאולם יהודה ויקדשו את בית יהודה לימים
 שמונה ובויום ששה עשר לחדש הראשון כלו: ויבאו
 פנימה אל חוקיהו המלך ויאמרו טהרנו את כל בית יהודה
 ואת מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלחן המערכת ואת
 כל כליו: ואת כל הכלים אשר הניח המלך אחז במלכותו
 במעלו הכנו והקדשנו והגם לפני מזבח יהוה:
 וישכם יחוקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל
 בית יהוה: ויביאו פרים שבעה ואילים שבעה וכבשים
 שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת על המזבח ועל
 המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות
 על מזבח יהוה: וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את הדם
 ויזרקו המזבח וישחטו האילים ויזרקו הדם המזבח
 וישחטו הכבשים ויזרקו הדם המזבח: ויגישו את
 שעירי החטאת לפני המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם:
 וישחטו הכהנים ויחטאו את דמם המזבח
 לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך
 העולה והחטאת: ויעמד את הלויים בית יהודה
 במצלתים כנגדים ובכנרות כסצורת דוד וגר חזקת
 המלך ונתן הביא כי ביר יהוה המצוה ביר נביאיו:
 ויעמדו הלויים בכלי דוד והכהנים בחצצרות: ויאמר
 חוקיהו להעלות העולה המזבח ובעת החל העולה החל
 שיר יהוה והחצצרות ועל ידי כל יד מלך ישראל:
 וכל הקהל משתחוים והשיר
 משורר והחצצרות מהצצרים הכל עיר ללכות העלה:
 ובכלות להעלות פרעו המלך וכל המצאים אתו
 וישתחוו: ויאמר יחוקיהו בן יואב יהוה ללויים
 להלל ליהוה בדברי דוד ואבן החמה והללו עד
 לשמחתו ויקדשו וישתחוו:

7 * 7 חוזה: ויחלו באחר לחדש הראשון לקדש ובויום שמונה
 לחדש באו לאולם יהודה ויקדשו את בית יהודה לימים
 שמונה ובויום ששה עשר לחדש הראשון כלו: ויבאו
 פנימה אל חוקיהו המלך ויאמרו טהרנו את כל בית יהודה
 ואת מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלחן המערכת ואת
 כל כליו: ואת כל הכלים אשר הניח המלך אחז במלכותו
 במעלו הכנו והקדשנו והגם לפני מזבח יהוה:
 וישכם יחוקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל
 בית יהוה: ויביאו פרים שבעה ואילים שבעה וכבשים
 שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת על המזבח ועל
 המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות
 על מזבח יהוה: וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את הדם
 ויזרקו המזבח וישחטו האילים ויזרקו הדם המזבח
 וישחטו הכבשים ויזרקו הדם המזבח: ויגישו את
 שעירי החטאת לפני המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם:
 וישחטו הכהנים ויחטאו את דמם המזבח
 לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך
 העולה והחטאת: ויעמד את הלויים בית יהודה
 במצלתים כנגדים ובכנרות כסצורת דוד וגר חזקת
 המלך ונתן הביא כי ביר יהוה המצוה ביר נביאיו:
 ויעמדו הלויים בכלי דוד והכהנים בחצצרות: ויאמר
 חוקיהו להעלות העולה המזבח ובעת החל העולה החל
 שיר יהוה והחצצרות ועל ידי כל יד מלך ישראל:
 וכל הקהל משתחוים והשיר
 משורר והחצצרות מהצצרים הכל עיר ללכות העלה:
 ובכלות להעלות פרעו המלך וכל המצאים אתו
 וישתחוו: ויאמר יחוקיהו בן יואב יהוה ללויים
 להלל ליהוה בדברי דוד ואבן החמה והללו עד
 לשמחתו ויקדשו וישתחוו:

ויען

ויאספו ויפתחו בקריאה וסי' סביא סלויא שלחו ושלחו פלשתאי גרמוי דמלכא ולאחיהו כספא וממרא: וכי אורם וילך משה ואררן ויאספו: ויקם העם כל היום ההוא וכל הלילה:
 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים אליהם: וישלחו ויאספו את כל סרני ויאמרו: ויאספו פלשתים את מחנהם דרשמואל קרמאה דפסוק ויעל משם את עצמת דשמיאל: וישלח
 המלך ויאספו אליו: ויאספו את אחיהם ויתקדשו וישבו כל היהודים מכל המקומות: ויהי בעת יביא את הארון: ויאמר חוקיהו להעלות חוקיהו: כסיפרא וסי' אחז בנו חוקיהו בנו
 ויבאו פנימה אל חוקיהו ויאמר חוקיהו להעלות העולה: חוקיהו מלך יהודה: ועתה אל ישיא אחכט חוקיהו וכל קר' דכז':

דק

רשי

כי לא הביאו לקברי מלכי ישראל: לפי שמלכי יהודה היו בהם מלכי ישראל: ודוד
 שלמה קרחם מלכי ישראל כלומר לא היה ראוי לבוא במחלצתם: והוכיחו חת הנדה
 מן הקדש הרחוק והוא הע"ז מן המזבח שנחן שם אחז וכן מי נדה שם: אל תשלו
 ממדברו שגגה שלו כלומר לא יהיה לכם שגגה ושכחה בדבר: לטהר את בית
 המלך: אשר הזכיר: אשר הרחיק כלומר ששמש בהם לע"ז: הכנו והקדשנו והכנס
 לפני מזבח ה' לפי פשוטו הכנו שטהרנו אותם והקדשנו לה' ככתמלה חבל דר' פי'
 הכנו גזנו אותם כי לא היו ראויים עוד לשרת בהם לה': והקדשנו פי' והקדשנו
 אחרים חמתיים: על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה: לכפר עליהם כי כולם
 היו נריכים כפרה: כי לכל ישראל: בעבור כל ישראל אמר להקריב העולה והחטאת
 והשיר משורר והחצצרות ממלגרים: פירוש בעל השיר משורר הוא לשון משורר על
 השיר עצמו והוא פעל עומד כאלו אומר מתשורר: וכן והחצצרות ממלגרים
 והכר' השני במלגרים אינה נקראת: וכל

יחוקים: לפי שאחז קנץ את כל כליו בית האלהים: והוליו את הנדה: ע"א את
 המה לא נאמר כאן כי הם נדה ומיאוים יותר מן המת המוטל שלם דוגמ' כטומאת
 הנדה כי דם נדה מתאם ומורח: ויכבו את הכרות והקטורת לא הקטירו ועולה לא
 העלו בקדש לטהר ישראל: אבל להלויים אחרים עשו בזנות לכל עיר ועיר לקטר להם:
 אל תשלו לשון שגגה: ויבאנה הכהנים לפניו: כי לא על הלויים ליכנס פנימה:
 לחצר בית יי' מקום מעמד הלויים ואומר ויקבלו הלויים וגומר ויחלו באחד לחדש
 ויקדשו את בית יי' לימים שמה: לכך עכבו בטורה לטהר כל כך לפי שאחז צייר
 כל הכהלי' גלמי מסכית כדכתיב גלמי כשדים חקוקים כשער ועכבו ח' ימים עד
 שהשחיתו דמות הגלמים מן הכתלים ובוים י' למדש כלו הכל הבית והעזרה: הכנו
 והקדשנו: משורר בע"ז בפרק רבי ישמעאל כלים ששמו בבית חנו מהו כו' עד
 איתיבי אשר הניח אחז הכנו וקדשנו מאי לאו הכנהו דאבטיניהו הקדשנו דאקדשיניהו
 אמר לו ברוך אתה לשמים שהמזרח לי חבדתי הכנו שגזנום והקדשנו שהקדשנו
 אחרים חמתיים: וצפירי עזים וגו' הוראת שעה הימה על מזבח יי' ולא על אוחן
 מזבח' שעה אחז אביו: לכפר על כל ישראל: שחטאו בע"ז כן אמר המלך חתי העולה והחטאת עבור כל ישראל כפרש' שלח לך כתיב ועשו כל העדה פר וגומר וכתיב
 והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת וכתיב ויביאו פרים ואילים וצפירי עזים שבעה אלא הוראת שעה הימה: כי ביד יי' המלכה ביד נביאיו: לשורר הלויים בכלי שיר
 לא כתוב בתורה שיהא קרבן עשון שירה אלא מלות יי' שזוהו ביד נביאיו לשורר על הקרבן ורבותינו פירשו במסכת ערכין מניין שהלוי' טעוין לשורר בכלי שיר דכתיב
 עבודה חזויה עבודה שרביכה עבודה אחרת עמה היו אומר זה השיר בכלי שיר ועבודה משא נכון לפרש על השיר דכתיב וכנניהו שר הלויים במשח כי מנין הוא שהיה ממונה
 להרים קול הנגין של שיר: והכהנים בחצצרות: ככתוב ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות: להלל ליי' בדברי דוד: זה הדוד ליי' קראו בשמו ככתוב למענה ביום
 ההוא אז נתן דוד בראש להודות וגומר:

אבן יחיא

מנחת ערב

המקדשים: בחצצרותיהם סביב כתיב את המזבחות ואת האשרים: וקרא את בני חוטבות
 חורבו לנביא: את ספר תורות ה' ביד משה: הוא הספר תורה שכתב משה ביום אשר היה
 מושם מזבן ארון ברית ה': והסג היה כי הספר הזה נעקק מעצמו ומקומו וכל אל האולם אל
 ידי חלקיהו: והיה פתוח במקום הנקרא יונק ה' אונק ואת חלקך עם שאר הקוללות: ולכן החלק
 בשמעו את הדבר קרע את בגדיו גדלותו פרוץ האלטה לקיים את הכזית הוא שכתב עם ישראל
 שבעבר על מצותיו ויפסוק עליהם חרובו: ושלח אל מולדה לדעת מה זה ופל מה זה אם בעבור עוון
 או עון אבותיו והוא הפיכה בדבר ה' כי הסנה היא בעל עון אבותיו וכי לא יועיל תשובתו ומעט
 הטובים לבעל הגזרה אלא יועיל להאריך החייון אף עד מותו בשלום: וישלח המלך וגו' אף כי
 רד (י') 204

אשר ידעו וזה לזה כשירצו לעשות מלחמה וע"כ שלח לו לאמר כלום' שירע קודם בואו שדעתו
 לבא עליו וזה אמרו לך כחראה פנים: ולפי פשוטו היה סיבת המלחמה לפי ששם יואש אשר
 השיב המלחמה עמו למלחמה פשוטו בערי יהודה וינו מהסג' אלפים ינו: ע"כ יועל
 המלך מה לעשות ביואש על ככה כי היה כמסתפק אם יואש היה יודע דבר מה שעשו עמו ולא
 מיחה בידם ולא עשה בהם נקם א"כ ראוי להנקם שיואש על זה או אסר שבעשה הדבר בלי
 ידיעת המלך יואש ומבלי הבד לו ע"כ יועל המלך ומן סוף המקרה נראה שיעצרו לעשות עמו
 מלחמה כי גם ידיו בעטלה הוה ועיין מה שכתבתי מזה במלכ' במנחה קטנה: ואת אמרתי וגו'
 הכתוב מיחוס אחר אביו ואביו אביו לומר שגם זה גרם מפתחו על שאתו מעשה אבותיו בידו:
 ארבע מוחות אמה על שער מקדשה' שהיה ח' אמה של ת' אמה: ויבא אליהו הכהן ויומר
 וקלה

דברי הימים ב ל

שבע וערדן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל
 בירושלם כאלה עשו ככתוב: וילכו הרצים באגרות
 מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר
 בני ישראל שובו אליהו אלהי אברהם יצחק וישראל
 וישב ארץ הפליטה הנשא אלכם סבף מלכי אשור: ואל-
 תהיו כאבותיכם וכאבותיכם אשר מעלו ביהוה אלהי
 אבותיכם ויתגשמו כאשר אתם ראים: עתה אל-
 תקשו ערפכם כאבותיכם חנוך ליהוה ובאולמקדשו
 אשר הקדיש לעולם ועברו את יהוה אלהיכם וישב סבם
 חרון אפו: כי בשונכם עליהוה אחיכם ובניכם לרחמים
 לפני שוביהם ולשוב לארץ הזאת כי חנוך ורחום יהוה
 אלהיכם ולא יסיר פנים סבם אם תשובו אריו:

ויהיו הרצים עברים מעיר לעיר
 בארץ אפרים ומנשה ועד יבנה ויהיו משחיקים עליהם
 ומלעגים בהם: אך אנשים מאשר ומנשה ומזבולן
 נבנו ויבאו לירושלם: גם ביהודה היתה יד האלהים
 לתת להם לב אחר לעשות מצות המלך והשרים
 בדבר יהוה: ויאספו ירושלם עסדב לעשות את-חג
 המצות בחדש השני קהל לרב מאד:

ויקמו ויסירו את-
 הסוכות

ועתה מלאתם ידכם ליהוה נשו והביאו זבחים ותודות
 לבית יהוה וביאו הקהל זבחים ותודות וכל נדיב לב עלות:
 ויהי מספר העלה אשר הביאו הקהל בקר שבעים ארס
 מאה כבשים מאתים לעלה ליהוה בלילה: והקדשים
 בקר שש מאות וצאן שלשה אלפים: בק הכהנים
 היו למעט ולא יכלו להפישט את כל העלות והזקום
 אחיהם הלויים ער-כלות המלאכה ועד יהקדשו הכהנים
 כי הלויים ישרי לבב להתקדש מהכהנים: וגם עולה לרב
 בחלבי השלמים ובנסכים לעלה ותכונן עבודת בית יהוה:
 וישמח יחזקיהו וכל העם על ההכין האלהים לעם כי
 כפתאום היר הדבר:

וישלח יחזקיהו על-בלי ישראל
 ויהודה וגם אגרות כתב על אפרים ומנשה לבוא לבית
 יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: ויועץ
 המלך ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש
 השני: כי לא יכלו לעשות בעת ההיא כי הכהנים
 לא התקדשו למדי והעם לא יאספו לירושלם:
 ויישר הדבר בעיני המלך ובעיני כל הקהל:
 ויעמידו דבר להעביר קול בכל ישראל מבאר-

ידכם
 5 כס' וכל
 ארץ יהודה
 דבר מ'ק

לא
 ס' כס' וכל
 לא נ'ק

הביאו ו' וס' והביאו את אחיכם הקטן פרקו נזמי הוהב: באו בית אל ופושעו דגלגל: והביאו אל וארעה מפרס רסיפרא: ויען חזקיהו ויאמר עתה מלאתם ואשר ישיעו
 ויעבירו קול: לעלה ה' בקריאה וס' זאת התורה: לעולה למנחה לחטאת: כל הבקר לעולה שנים עשר פרים: וארבעה שלחנות לעולה: וגם עלה לרב בחלבי השלמים: ויאמר
 ארונה אל המלך: וישב ט' רפין בקריאה וס' קח את כל ראשי העם והקוע אותם: ופי האיש אשר אשה הולא לקחה: וברבו השטרים אל העם לאמר: ופי האיש אשר נטע
 ברם ולא חללו: ויספו השטרים לדבר א' העם: שלח את ארון: ויקצפו עליו שרי פלשתים: הולך ורחצת שבע פעמים בירדן: יעזרשע רכבו ואיש און מחשבתיו: עתה אל תקשו
 ערפכם: וילכו הרצים באגרות: וישב העפר על הארץ כשהיה: יתגרה ובניו יתגרו ואספו: וישב ארצו ברכוש גדול:

רשי

ויבאו הקהל זבחים ותודות: דבר המותר לבעלי לאכילה: וכל נדיב לב עלות קלח
 מהם מי שהתנדב לבו הביא: עולות ולא כולם לפי שאין לבעלים היתר הכילה בהם:
 והקדשים: קלים ושלמים מה שהבעלים ניהגים בהם: רק הכהני היו למעט
 כלומר אותן שהקדישו היו עדיין למעט: ויחזקו חמיהם הלויים עד כלות המלאכה
 ועד יתקדשו הכהנים: ואלו היאך יתקדשו הלויים ולא יתקדשו הכהנים ומפורש לפי
 כי הלויים ישרי לבב להתקדש מהכהנים וישרו לבם הלויים להתקדש יחד מהכהנים
 והיו הכהנים והלויים וכל יראי השם מתחפשים ומתכבדים ואף מסתתרים כל ימי
 המלכים הרשעים וכשכל חזקיהו שהיה צדיק לא היו יכולים מיד להתקדש ולטב
 שזה בשנה ראשונה היה למלכו והיו בחיים ומתקדשים על יד כדכתיב בעלון צדיקים
 רבה תפארתם ובקום רשעים יחושש אדם וכתיב בקום רשעים יסתר אדם ובלאדם
 ירכו צדיקי' כלומר בקום רשע אחו יסתר אדם ובלאדם ירכו צדיקים חזקיהו וסיעתו:
 על ההכין האלהים לעם: לעבדו ולעשות רצונו דוגמא דלמטה כל לבבו הכין
 לדווש וגומר וגם שמחו כי בפחאוס היה הדבר עליהם בשנה ראשונה לחלוש
 אל י' ושבו מיד: וגם אגרות כתב על אפרים ומנשה וגו' כי עדיין לא גלו זה היה
 בשנה ראשונה למלכו והם לא גלו כי אש בשל למלכו כדכתיב במלכים וילקדה בקלם
 שלש שנים בשנת שש לחזקיהו והיא שנת חשע להושע מלך ישראל כאשר חמלא כחוב
 בסוף הספר: כי לא יכלו לעשותו בעת ההיא: בחדש הראשון בניסן: כי
 הכהנים לא התקדשו למדי: לא התקדשו להיות די לישר' בהם להקריב פסחיהם
 ואין צריך לומר שלא היו יכולים לעשותו בניסן שהרי לא כלו לקדש את הבית עד י'
 בניסן וכן פתרון כי לא יכלו לעשותו בעת ההיא כלומר אפילו אם לא עבדו פרת
 הבית שלא כלו עד י' בניסן לא היו יכולים לעשותו עתה לפי כי הכהני לא התקדשו
 למדי: והעם לא יאספו עדיין כולם לירושלם: מבאר שבע ועד דן: זהו חמוש
 עשרת השבטים: כי לא לרוב' פתרון כי לא לרובי שנים עבדו שלא עשוה כהלכתו:
 וישב אל הפליטה הנשא לכם מלכי אשור: אף על פי שלא הגלו עדיין קורא
 להם פליטה כי היה נחשב בעיניהם כאשר גלו כבר ועוד כי מלכי אשור חשבו ככל
 בימי אחז ומה שהיה בעיניהם כאלו גלו לפי כי שש שנים היו ישראל למלך אשור
 עבדים נושאי מנחה והיה מושל בהם ומוליכן בגולה ועושה בהם כרצונו וזה היה בתוך אותן שש שנים וכבר גלו כמה פעמים בימי מלכי ישראל ואחז והם יודעים מיד
 כשימדו ישר' מלך אשור ויליכם בגולה ולהם קורא פליטת אשור לפי שלא משל בהם ולא בכל ארץ יהודה: ואל תהיו כאבותיכם וכאבותיכם: פתרון ואלו עדיין בנחמ' און
 שיעלה מעלינו מלך אשור אל תהיו כאבותיכם כל דור ודור שהיו לפניכם מה ארדע להם כשעזבו את י' וימעלו בו מעל: ויתנס לשמה כאשר אתם רואים: ועתה אל
 תקשו ערפכם: אחיכם ובניכם יהו לרחמים לפני שוביהם ולשוב לארץ הזאת: אפי' אותן קלח שגלו כבר שהיו לרחמים עם ישראל ויכלו להם ומוליכן את בנייהם ואת
 בנותיהם בשביה ואם תשובו אליו יתנס לרחמים לפני שוביהם לשובה לרחץ הזאת כי חנוך ורחום יי אלהיכם:

רדק

וכל נדיב לב עלות: לפי שהעולות אינם זבחי' ותודות כי הזבחים והתודות נאכלין
 לבעלים והעולות היו כולם כליל המד בהבחת העולות כל נדיב לב: ויחזקו חמיהם
 הלויים: ויעוררו להפשיט וכו' חזקו אותם וורו אותם למהר להתקדש ואף על פי
 שהקבלת הדם והלך מלות כהונה שעת הדומה היה זה ועוררו הלויים את הכהנים
 להפשיט כי הם התקדשו כמו שאמר כי הלויים ישרי לבב להתקדש מהכהנים: על
 החכין: כמו אשר הכין: ויועץ אחר שנועץ שלח על כל ישראל ויהודה כי מה שאמ'
 וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה לעשות הפסח בעבור שנועץ עם השרים והקהל
 לעשות פסח בחדש השני: ואני תמה על מה שאמ' זל עבר ניסן בניסן ולא הודו לו
 שהרי הכתוב אומר ויועץ המלך ושריו וכל הקהל בירושלם הכה הכתוב משמע כי
 הודו לו: גם מה שאמרו עבר ניסן בניסן און להם רחיה מן הפסוק כי אפשר כי
 בקרר היתה ההסכמה הזאת לעשו' אדם שני במקום ניסן ולעשות פסח בחדש השני
 שהוא חיי' ויהיה הוא ניסן לעשות בו פסח: גם מה שאמרו וחלקו על מה שבקש
 רחמים חזקיהו הרי מפורש לפי שרבי' מהם אכלו הפסח בטומא' כמו שאמר כי אכלו
 את הפסח בלא כחוב ולעשות הפסח בחדש השני לא היה זה כמו פסח שני שהרי
 בחדש ניסן לא עשו פסח כלל אלא עשו מניסן אחר כי עבדו השנה מפני הטומאה
 ומפני העם שלא יוכל להגיע לירושלם כי לא היה עדיין לבבם נכנע אל עבודת
 האלהים ולא היו רוצים לבוא לירושלם לעשות הפסח לפיכך הורו לעבר השנה
 ולהתריך הזמן כמו שאומר כי לא עשו ככתוב כלומר רוב ישראל לא עשו עד עתה
 דכתיב כי היו עובדי הגלולים ולא היו חוששין לבוא לירושלם לעבודת האלהים כי
 אע"פ שלח יחזקיהו הרצים רובם היו מלענינים בס ואף אותם שכלו לא התקדשו
 כלם ואכלו הפסח בטומאה עד שהוגרד חזקיהו להתפלל עליהם כמו שכתוב וע"כ
 הורכו לעבר השנה והחדש השני נתנו אותם במקום ניסן ועשו בו הפסח ופשו חג
 המנות שבעת ימים: כי הכהנים לא התקדשו למדי: כמו לחן די והמ"ם פתוחה
 קמ"ם למכר ראשונה פי' כי לא התקדשו כל כך כהני' שיהיה די להם להקריב הקרבנו':
 הכהנים

מנחה ערב

יראה שהיום רשע עשה ה' שנה אל היכל ה' פקום שאסור לזר ליכנס לשם ושנית להקטיר להם
 ולזה אמרו לו הכהנים עליה' לא לך להקטיר ובומר ועל השנית לא מן המקדש והטעם שרצו
 להקטיר לפי שידוע שהקטורת מעשרת ולשון' היה עבודה רבה ועם רב בלומן שהיה צריך לזון
 רב דבר יום ביומו ע"כ אמר להקטיר קטורת כדי שיעשיר והיה סבור בדעתו שלא יקטיר ה' על
 זה כיון שהוא מלך והוא כבוד למקום שמלך יקטיר בעצמו קטורת כי ידוע שמעלת המלך גדול
 אפי' מכהן גדול גדולי' בשנה צבוריות להכהנים חמרו לו שטועה בזה כי אין להכיר מלוי במעלה
 כי אם בחכמ' המקדשים להקטיר והם בני אהרן: ונדון במלואם שחן למחנה מושבו והוא במדבר
 כיון שהיה נכנס לפני מקום שבושה לו ללכת ע"כ יראה מן למחנתו שה' לו עד עתה ודברי
 ר"ל

אבן יחיא

הכתיבו קינו טיטב בשלם ולא יראה פירי' ברעה השתל בכל עוז לראות אם אפשר לבעל
 הגודל בחמטות החשובה ומספיק טובים ולכן באו כל זקני ישראל אל בית ה' וס' קרא בנאיהם
 את כל דברי ספר הכרית' ונקש מהם שמעדם יכרוו דתת עם ה' אלהיהם וכן עשו וסדו אסס
 באחצות מלכם את כל החובות אשר לגבי ישראל: והענין את כלם לפנותה' בכל לבם:
 מה שכל ימיו לא סרו מאחרי ה': אכל בימי בניו סרו מהר מן הדך השונה ולכן סב חזון אף
 ה' ונקיימו דברי הספר ההוא: ויעש בירושלם פסח לה': כחשטו מה שלא עשו קן שלח
 שפליקים כרעית' לא נעשה כעסר הזה: שיהיה כל העדה כלם קדושים ונקיים ה' יהודה ויש
 נ'ק

דברי הימים ב לא

תי

והמזבח אשר בירושלם ואת כל המקדשות הסיו
 וישלכו לנחל קדרון: וישחטו הפסח בארבעה עשר
 לחדש השני והכהנים והלוים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות
 בית יהוה: ויעמדו על עמדם כמשפטם בתורת
 משה איש האלהים הכהנים ורקים את הדין מיד הלוים:
 כידברת בקהל אשר לא התקדשו והלוים על שחיתת
 הפסחים לכל לא טהור להקדיש ליהוה: כי מרבית
 העם רבת מאפרים ומנשה יששכר וזבלון לא הטהרו כיר
 אכלו את הפסח בלא ככתוב כי התפלל יחזקיהו עליהם
 לאמר יהוה הטוב יכפר בעד: כל לבבו הכין לרש
 האלהים יהוה אלהי אבותיו ולא כטהרת הקדש:
 וישמע יהוה אלי יחזקיהו וירפא את העם: ויעשו בני
 ישראל הנמצאים בירושלם את חג המצות שבעת ימים
 בשמחה גדולה ומהללים ליהוה יום ביום הלוים
 והכהנים בכלי עז ליהוה:
 וידבר יחזקיהו על לב כל הלוים המשכילים שכל
 טוב ליהוה ויאכלו את המועד שבעת הימים מובחים וזכו
 שלמים ומתודים ליהוה אלהי אבותיהם: ויועצו כל
 הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויעשו שבעת ימים
 שמחה: כי חזקיהו מלך יהודה הרים לקהל
 אלה פרים ושבעת אלפים צאן והשרים הריו

הלוים והכהנים ר' דמיכי בקריאה וס' ג' גם כרית חופר: וגם בירושלם העמיד: ועמד האלפים בכלי דוד: ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם את חג המצות רחוקה דר' :
 שבעת הימים ח' דמיכי בקריאה וס' מ' מצות יאכל את שבעת הימים: והיה אור הלכנה באר' החמה: ותכר עליו שבעת הימים: ושבעת ימי החג יעשה עלה לוי: בשביעי
 בחמשה עשר יום לחדש: וידבר יחזקיהו על לב כל הלוים: יהיה לשבעת הימים ומי המכול ואחיהם כחצרים: תרין מנרון לשבעת ואינו תרין בתראי: ולמעדים ג' חס' בלוי'
 בקריאה וס' צ' הרביעי יהיה לבית יהודה לששון: וכל העלות עולות ומנת המלך רכוש: בחדש ז' ר' וס' ג' נמסר בסדר וישמע יתרו:

דק

רשי

הכהנים ורקים את הדין מיד הלוים: כי מקבלה ואילך מלות כהונה: כי רבת בקהל
 שם כמו רבת נרוני מנעורי: כלומר הרבה היו בקהל שלח התקדשו לכל לא
 טהור: פי' בעבור כל איש מישראל שלח היה טהור הלוים מוכנים על שחיטת
 פסחיהם כי מע' שרבה מהם חבלו את הפסח בעומאה לא היו יכולין לעשות
 דבר אחר ומוכרמים היו כי לא היה להם פנאי ליהרר אבל ליכנס לעזרה טמאים
 זה לא הותר להם כי היו יכולין לעשות ע' הלוים: כי חבלו הפסח בלא ככתוב: פי'
 בלא משפטו כי טמא שאלל קדש הוא בכרת שחמור כל איש אשר יקרב מכל זרעכם
 וכו' וטומאתו עליו ונכרתה: ופי' ר' ז' קריבה זו אכילה כי בנגיעה לבד חיוב חיוב
 כרת: אלא פי' כי יקריב לאכול ופסח קדשים קלים היה: וכפר בעד דנקעם
 ראש הפסוק האחד כל לבבו הכין: והמכר' ד' חברה בן עורח ז' אחר כי מינו
 דבק כי כל לבבו הכין הוא חמור על חזקיהו: ופי' וכפר בעד חלו שחבלו את הפסח
 בעומאה ולא בטהרת הקדש פי' אף על פי שחבלו שלח בטהרת הקדש החפול
 חזקיהו שיכפר השם להם כיון שהכינו לבדם לדרוש האלהים: וירפח חו' העם
 סמל להם עונם: וכן בענין הסליחה רפאה נפשי כי חטאתי לך: בכלי עז: על
 דרך סכר' ככל עז: ויאכלו את המועד: פי' זכתי המועד: הר' לקהל: פי' כפרים
 בעבורם ונתנם להם שיעשו להם עולות ושלמים: וישמע בקולם: כחר' ל' וכן
 לשמע אר' ישמעולי: וכפרן הדבר: שהחילו להבי' את רוחו ואת מעשדות: ור' ז'
 פי' כי לפיכך חמור וכפרן שפרצו בהבלת המעשדות והביאו אף מפירות האילן וירק
 שאינם מייבשים מן החורה: ראשית דגן: בכורי או חרומה גדולה שהיא ראשית
 ודבש היא התמרים כי מהדבש לא יביאו בכורים ולא חרומה: וכן פי' ר' ז' אר' זית
 שמן ודבש: הוא התמרים כי מאותן השכבה מינין הנזכר' בפסוק מביאי בכורים:
 וכל

המקדשות: מקום שהיו בו כהנים ולוים: והכהנים נכלמו: שעכבו להקדש
 לפיכך עכבו כל כך מלבוש עד עתה כי לא יוכלו להחמין בדבר הזה קודם לכן ולפי
 שהונין חמו מכהן כך היו אומרים אפשר לחמול עבד אחר ע' א' וזנו יחזקיהו לאלתר
 בשנה ראשונה מיד בחמש הראשון ויאמר לכהנים ולוים לעבוד לאל אחר לבדו
 וינטרן לנו ולכן נחטעלו ונתרסלו מלבוש וגם שאר יהודה שלפניו הניח אחר
 ובשחקרו והבינו בדבר שהכל היה לשם שמים בזה ויתקדשו כולם: הכהנים ורקים
 כי מקבלה ואילך מלות כהונה: ואל תחמה למה לא שחטו בעלים ענתם לפי שכתוב
 בסמוך כי רבת בקהל אשר לא התקדשו והלוים היו על שחיטת פסחיהם לכל לא
 טהור שהיה לוי במקומו להקדיש לוי: כי חבלו את הפסח בלא ככתוב: שלח
 כהלה שחללוהו בעומאה: כי התפלל יחזקיהו עליהם לומר: כי לבבו
 הכין כך מפורש בנריתא דרבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי המתחלת בכל מקום
 שחמה מולא דברי רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי באגדה עשה אונן בארפכסת
 שנאמר להקשיב אונן לחבונה משלשים ושמים מדות האגדה נדרשת זה אחד מהם
 נחלק הסדר כגון זה וי' הסוב יכפר בעד כל לבבו הכין לדרוש האלהים נעשו
 פסחו להקריב קרבנו א' שלח עשו בטהרת הקדש כי לא פתרו ויהודה כולם
 נטהרו לפי שהיו קרובים לירושלם ואי' בגלים לשאר ולפתקדו ולשוב לירושלם אבל
 רבת מאפרים ומנשה יששכר וזבלון אין להם כל כך פשע בדבר לפי שהיה להם
 הדבר רחוק ע' אגרות לא היה להם להחמין ולאחר מלבוש עד שיתקדשו לפיכך
 בלא ולא נטהרו ולפי שלא היה פשיעתם לפיכך חכפר בעדם וכן יפשו מדבר ליה
 וגו' הוא נחלק הסיוד: והכהנים בכלי עז: בחצרות: המשכילים שכל טוב לוי:
 לענין שירה נופל לומר לשון שכל כמו שנאמר ויפל הגורל מורחה לשלמיהו וזכריהו
 בנו יועץ בשכל וגו' ודבר חזקיהו על לבם נחמתיים ודברים טובים לחזקם ולעזור
 להם כדי שיחזקו אף הם ששיר שכל טוב לוי: ומתודים לוי: על זבח חודה ומודים
 לוי: על הכס שעשה להם שזבח חודה על כס הוא נא: שבעת ימים אחרים: כמו
 שמופיע ויעשו שבעת ימים שמחה: הרים לקהל: מנאנו ומבקרנו לקהל אלה פרים
 לא היה כזאת בירושלם: שחמ' ע' ר' ית' היו באין לרגל לירושלם אחרי שלמה אבל שמחה על מה שאם
 היו כל רגל ורגל מקובלים בירושלם לפי שלא היה להם חדוש אין להם שמחה אבל עתה
 לירושלם שמחה גדולה ולפי שהיה כמה שנים שלא עלו לירושלם עד עתה הוקטן בעיניהם ז'
 ימים דתח המלות והוסיפו עוד ז' ימים כדי לשמח בהם ושמחו שמחה
 גדולה: ויברכו את העם: אם חרנה לומר בירכס בזה שבקש לשוב מארץ שוביהם וישמע י'
 בקולם וישמע י' דבר אחר וישמע בקולם וכן סתם למעלה וישמע י' אל
 יחזקיהו וירפא את העם: איש כפי עבודתו: הכהנים לשרת והלוים להיות משודרים
 ושוברים וכל איש ואיש על עבודתו הנכונה: ומנת המלך מן רכוש לעלות וגו': אשר
 נתן לעשות אותם: ויאמר לעם ליושבי ירושלם וגו' למען יחזקו בתורת י': ית' דר' וזו
 עווד בעוד שיהא להם פרכסת' מוזמל' יכולה לעשות ולעסוק בתורת י' לפי שלא
 נתנה התורה אלה לחובלי המן ושכיי' להם אובלי תרומה: וכפרון הדבר: מפי המלך לתת
 מנת לכהנים והלוים: הרבו בני ישראל ראשי דגן תירוש וינהר דבש דבש תמרים:
 וכל

אבן יחייא

מנחת ערב

יחד עם לבם נמסרה ומעשים טובים בכל לב ובכל כחם אין כהם גם אחד ישיה נקי וכל לב
 בתשובה האמתה: ואלהים אחד לכהלי בקמיה: אלהים אלהים הוא עמי ובדברו על ידי
 נביאיו אני הולך ללחום המלחמה הזאת: כי בן אשר יעמי' וסכספתי מזרים במזרים: ולא
 הסכ יאשיבו פניו אבל התחמ' ושנה את נגדיו כדי ללחום בו כי סמך על חסידותו: ולעון
 הכחוס מלשמו הדוד מ' משונה בנגדיו בנני' השוכר' כאשר כפסאן את אסאכ' הסונה בנגדיו
 בנני'

ש' ל' ידוע: ויהי עזיבוהם מן מלכות עד יום מותו אז ל' שמרוע משבו כמה וז' א' מרוע עד יום
 מותו סכר' עתה היה לו יום מותו וע"כ אמר למריו וישב בבית ההפסית הרי דבתי יום מותו היינו
 ימי מרשתו שהיו כיום מותו: ושם אמר חביב בת זכריהו ראוייה אמו לקרותו על שמה כי
 היא גרמה לו שלא שרף לע"ז כמו באר' אף לחזקיהו עלך יהודה בקש לעשות כן אלא שסכנה
 אמו סלמנדריא: ויבא את הכהנים ואת הלוים וגו': ויאמר להם שמעוני הלוים וגו':
 ולא האיר הכהנים אפטר שדרך המקרא לקרוא לכהנים הלוים כח' ז' ל' אף כפי כיון שהלוים
 קרא

דברי הימים ב לב תיא

אשר ומלפני כל־ההמון אשר־עמו כי־עמנו רב מיצו :
 עמו זרוע כשרועמנו יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם מלחמתנו
 ויסמכו העם על דברי־חזקתו כל־יְהוָה ה' :
 אחר זה שלח סנחריב מלך־אשור עבדיו רשלימה
 והוא על־לכיש וכל־ממשלתו עמו על־יְהוָה מלך־יהודה
 ועל־כל־יהודה אשר־בירושלם לאמר : כה אמר סנחריב
 מלך־אשור על־מה אתם בטחים וישכים כמצור בירושלם :
 הלא יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם למות ברעב ובצמא
 לאמר יהוה אלהינו יצילנו מכף מלך־אשור : הלא
 הוֹאֵ יחזקיהו הסיר את־בַּמְתָּיו ואת־מִזְבְּחֵיהֶם ויאמר
 ליהוָה ולירושלם לאמר לפני כזבח אחר תשתחו
 ועליו תטוּרוּ : הלא תדעו מה עשיתי אני ואבותי
 לכל עמי הארצות הקול יכלו אלהי גוֹי הארצות
 להציל את־ארצם מירי :
 מי ככל־אלהי הגוים האלה אשר החרימו אבותי אשר
 יכול להציל את־עמו מירי כי יוכל אלהיכם להציל אתכם
 מירי : ועתה אל־ישׂא אתכם חזקתו ואל־חסית אתכם
 כזאת ואל תאמינו לזכיר לא יוכל כל־אלוה כל־גוֹי וסמלכה
 להציל עמו מירי ומיר אבותי אף כי אלה כס לא־יצילו
 אתכם מירי : ועוד דברו עבדיו על־יְהוָה האלהים
 ועל יְהוָה עבדו : וכפרים כתב להרף ליהוָה
 אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר כאלהי גוֹי הארצות
 אשר לא־יצילו עמם מירי כן לא־יציל אלהי יְהוָה
 עמו מירי : ויקראו בקול־גדול יהודית על־

עם ירושלם אשר על־החומה ליראם ולבהלם למען
 ילכו את־העיר : וידברו אל־אלהי ירושלם כעל
 אלהי עמי הארץ מעשה ידי האדם :
 ויתפלל יחזקיהו המלך וישעיהו
 בן־אִמִּין הנביא על־זאת ויעקרו השמים :
 וישלח יהוה מלאך ויבחר כר־גִּבּוֹר חיל־וְגִיד וישר
 כמחנה מלך־אשור וישב בכִּישֵׁת פָּנִים לארצו ויבא בית־אל הוֹי
 ומיצואמועיו שם־הפלה בחרב : וישעיהו את־יְהוָה ויחזקתו
 ואת־יְשֵׁבֵי ירושלם סנחריב מלך־אשור ומיד כל־יְהוָה
 כסביב : ורבים מביאים נחה ליהוה לירושלם וכגרות
 ליְהוָה יחזקיהו מלך־יהודה וישא לעיני כל־גוֹי כאחרי :
 כימים ההם חלה יְהוָה עַד־לְמוֹתַי ופלא אר־יהוה יאמר
 לו וכופת נתן לו : ולא־יִכָּלֵעַ עָלָיו הַשֵּׁבִי יְהוָה כי
 גבה לבוניה עליו קצף ועל־יהוה וירושלם : ויבנע
 יְהוָה בְּגִבְהֵלְכוֹ הוּא ויושב־ירושלם ולא־בא עליהם קצף
 יהוה בימי־יְהוָה : ויהי ליְהוָה עֶשֶׂר וּבְגוֹר הַרְבֵּה
 סֵאֵר ויצרות עשה־לוֹ לַכֶּנֶף וְלוֹהֵב וְלֵאֲבָן וְקִרְהַ וְלִבְשֵׁים
 וְלִכְנָפִים וְלִכְלֵי־חַמְדָּה : ומסכנות
 להבואת דָּגָן וְתִירוֹשׁ וְיִצְהָר וְאֲרוֹת לְכָל־בְּהֵמָה
 וּבְהֵמָה וְעֲרֻיִם לְאֲרוֹת : וערים עשה לו ומקנה־צֹאן
 וּבָקָר לֵבֶן כִּי נחֲלוּ אֱלֹהִים רַכּוֹשׁ רַב כְּאֵד :
 והוֹאֵ יְהוָה יְהוָה סָתַם אֶת־מוֹצָאֵי מִיַּי גִּיחוֹן הָעֲלִיֹן
 וַיִּישַׁרְם לַמַּטֵּה־מַעְרָבָה לְעִיר דָּוִד וַיִּצְלַח יְהוָה בְּכָל־
 מַעְשָׂהוּ : וכן במליצי שרבי בבל המשלחים
 עליו

במצור ל' וכל במצור ובמצוק דכו' והוא חד מן כ"ג דכל חד וחד ל' דכו' וכל מלה אחרי מן ליש' רכו' וס' אמנם ויאמר ל' אל אכרדם למה זה וכל האמנם דכו' במצור
 פה אמר סנחריב דבריו הימים כי כמציאות דכו' במצלות ישוב ירחמנו יכבו' עניתינו כי מצולות דכו' במצלות דכו' ויראו אחיו
 כי אתו איב אביהם וכל כדבר דכו' הלל כי הלל רשע על תאוה נפשו וכל שום אנש רכו' הקר ב ויאמרו האנשים ההלל אליו וכל להקריב דכו' ה ס' ולא הוסיף עוד מלך
 מצרים וכל להוסיף רכו' ורע שבו רע רשע ורע רשע וכו' ויגד ש' ר' ח' מן החרב וכל ויגל את דכו' וחיל ככר וישלח שמה סוסים וכל וכחיל ככר דכו'
 זכר קמין כי רורש רמים אתם זכר כל לשון זכר דכו' חבלי יפלו חבלי מנשה וכל בחבלי דכו' יגה גם איר וישעים ידעך כל יגיה דכו' למס מן שנירם אשר נותרו ד' וכל
 למס עבר דכו' מלכי נס צפור מצאה בית ורור קן להוכל למלכי דכו' מצוא על זאת תפלל כל חסיד אלך לעת מצוא וכל מצוא דכו' ענות ימערת וביח ענות וכל לשון
 גנייה דכו' עמיה ושמרתם את השבת כי קדש היא לכם כל מעמיה דכו' עזר צוה אלהים עזר עזר נל שום בר נש דכו' רצפר רגש ויעף אלו אחר מן השרים וכל שום
 אתתא דכו' לעיר ד' חטפין בקראי' ו' ואגיהנה נתחך היום לעיר מצור ולעמוד ברזל ויעמר שפטים בארץ וישרם למטה מערכה לעיר כנה חומה חיצונה :

דק

דשי

וינשא לעיני כל הגוים מחריבן משפטו ויחנשא ופי' כמו מחנשא לאחור שהתגלה
 מפני הגדולה והכבוד שהיה לו והוא שחמר כי גבה לבו והורו' הכוס' והרוב
 חבום בעליו אוריה דמרוהי : ועדרים לארות : הו' הסוך מן חריה : ועדרי'
 פי' מערכות : וכן עדרי מערכ' בלבב שלם : העליון נרהכי שני פלגי' היה נחל
 גיחון והעליון סתם : ואני תמה ממה שרז' סתם מי גיחון ולא הודו לו והנה כתי'
 למעלה ויועץ עס שריו וגבוריו לסתו תימי המעיני' ובכלל שריו חכמי ישראל עמו
 שכתוב שרי האלפים והם היו חכמים והשופטים : ובהגד' מלא' סתם מי גיחון
 והסכימה לדעת לדעת המקום : וישרם למטה מערבה משפטו וישרם וזכר היצ'ר
 פ' א' הפעל הופלה הועתה על היצ'ר הכוס' : מערב' חלעיל והס' גופת ר' ל'
 ישרם והעמידם למטה מהארץ על ידי חילוני' לצד מערב על יד דוד : במליוני
 שרי בכל' סמוך על סמוך וכן כהריגחלי דבש וחמאה מבחר הטוב לכנוח ופי'
 חליני מענין חלינה : לדעת כל בלבבו כל אשר בלבבו והו' שמה חליה ומורה את
 כל בית נכמתו וכל זה נכבוד והתגאה בהם והש' חשב לו זה לעון ופי' לדעת שידעו
 צמעה : כני האדם :

על מה חסם בנפחם : לפי שכתוב במלכים ב' אלהי ישראל בעת יבס כחז לטס
 וימרד במלך השור לכן חמר על מה חסם בנפחם שמדלתם ב' ויושבי במצור
 בירושלם כדכתיב כמו ברעב ובצמא : הלא הוא יחזקיהו הבעוט בחליו הלא
 הוא פסע ואפי' חס היה יכול לעזור לו לא היה עוורו כי חטא לו שהסיר את במותיו
 ואת מזבחותיו ויאמר ליהוד ולירושלם לפני מזבח החד השתחוו ולא מופש שהשתחוה
 יהודה לפני מזבח אחד וירושלם לפני אחד חו שנים ויותר ומה מעיל אחד לעס רב
 לזה שה' סבור' לכל אותן במות שהסי' כלליל ויגדע את האזנים וימרס
 בנשים לטס חליה יס' ח' : סמיתו אבותי מלך השור וחגלת פלאחר : וספרים
 כתב למרץ ל' אלהי' ובמלכי' ובישעיה' ס' ויקח חזקיהו את הפסרים מיד המלכאים
 ויקראם ויעל בית י' ויפרסה חזקיהו לפני' : בקול גדול יהודה לירחם ולבהלם
 כאן סתם הענין במלכי' מפורש היטב מה אמר להם וישעיה' וידברו אל אלהי
 ישראל מי שכתב ספר זה הוא קובל על כל זה סנחריב שמירף חליהם חיים : כעל
 אלהי עמי הארץ שם מעשה ידי חס ודמו את חליה יורנו יגה הכל לאלהי העמי'
 שהם מעשה ידיה כמו שחמר לעיל מי בכל חליה וימר ב' ויובל חליהם להליו חב'
 מירי : ויתפלל יחזקיהו במלכים ובשעיה' מפורשת החפלה : ומיניח מעיו
 כדכתיב ובני הכהן בחרב : ויתפלל חל' כדמפורש במלכי' : ויאמר לו : ויהמר לו :
 שנחל עליו ה' על יחזקיהו שרפאהו הסיב לו יחזקיהו כי גבה לבו שהראה את כל בית נכותו וגומר עד וכל ממשלתו : ויהי עליו קצף ועל יהודה וירושלם : על זאת
 והכתוב הספר הזה קלרו כחן לפי שכתוב במלכים ובשעיה' : ויכנע יחזקיהו בגובה לבו : כדכתיב לטס ויאמר חזקיהו חל' ישעיה' שוב וגומר וכשנכנע לא בא עליהם הקצף
 בימיו : ולכל כלי חמדה עשה מיני חזרות : ומסכנות לחזרות על חזרות : ומסכנות לפרעה וכן ויבן חדר בחדר ואת כל
 ערי מסכנות חסר בנה בחמת על כרחך לזיך תכונה שנמדבר לה היה לו לחזור וזכר וסוף : וחרות לכל בהמה ובהמה : אינכבלאות גדולות : וישרם למטה מערבה
 כנהיגם דרך ישר נמטה מערבה לעיר דוד וכן במליצי' שלוחי דומא כי המליץ בינוחם על סס שהשליח מליץ בין השולח למשלח ונופל על פסוק שאמר ויכלל יחזקיהו בכל
 מעשיו ויחמר כל הפוש היה שהליו הק' עובו האלהים לנסותו לדעת כל בלבבו ביד מליצי שרי בבל המשלח עליו :

מנהח ערב

דאשונה כדמכותי קראי וכדאי' להלן והליו' נכלמו וגו' פיר' סי' נכלמו שעכבו להתקדש וכו' וכך פי'
 חומר' אפש' השמול עבר חזו עבודה זרה ובנו חזקיהו ללחר בנה ראשונה מיד בחדש הראשון
 ויאמר לכהנים וללויים לעבוד לאל חמר לבדו וכו' ע"ש וק"ל שחדש הוא כ"ע ימ' י"ב שבת
 חש' נג חק' וכשחמר חלו עשר שעות מוהימ' הנ"ל א"ב עדין לחיה יוס' ל' ש' חזקיהו כ"ע
 וע"כ היה חוקי' סבור הע"פ דק"ל שאין מעברין יוס' ל' של ארז שניבא שערין לא הגיע יוס'
 ל' של ארז כפי הולך הגלגלי' חע"פ' שבמנין הימ' היה יוס' ל' של ארז זה היה סברת חוקי'
 שרבה לעבר יוס' ל' של ארז ובחמת עשה בזה כי אנוהולג' חמר מספר הימ' כדרך העולם וכו'
 רמר' בעלמא אין מוכירין מעשה נסים ופיר' פי' אין מוכירין ללמוד ממנו לדברי' אחרים : ח"ש
 א"ה עשה בדממו' כלו' בענין הדיון של שמו' עשה לאמר שמו' אין מעברין יוס' ל' של ארז ואילו
 זרואו לקבעו ניסן ויהיו סבר האול' ורואו לא אמרינו שאין כאן דרואו כיון שערין לא הגיע יוס' ל'
 של ארז בלחמ' וז' הודו לו חכמים לפי שאין מוכירין מעשה נסים ויחמר מנין הימ' אנו מוניהם
 דק' (י"ב) ע"ש

ליחזקיהו זה ניסן ואין חמר ניסן : אלא טעה בדממו' לאמר שמואל אין מעברין יוס' ל' של ארז
 האול' ורואו לקובעו ניסן : סבר הווא' ורואו לא חמר' יוס' ליתן טעם למה נחמת סבר חוקי'
 דאול' ורואו לא חמר' כיון שערין כך כמה שדקדק כמה שחמר הגמרא טעה בדממו' ופי'
 זה בקרה שעות אס הוא חייב סובר כשמואל שלשו טעות שייך במי שמועה בדבר שאינו מובין
 הענין חול' ידע הדבר ועשה היפוך הדבר אכל מי שידע הדבר אלא דלא סבירה ליה הכי זה
 אינו בקרה טענה ופי' שייך לומר במקו' שחולק' ב"ש ובית הלל והלכה כב"ש שביח שמועה עשה
 וכן בכל החוקי' אע"פ שאין הלכה כמיחם לא שייך צבייהו לשון טעות : אלא אפשר לומר שמה
 שחמר וטעה בדממו' ר"ל בענין הדיון שאמר שמואל טעה בחייה סברא וע"כ ס' האול' ורואו
 לא חמרין : והוא בנה ש"ל בסנהדרין חותו הייס שמת' חו' שהי' טעות היה כי בא שמו
 קדס ומנועד כי חנה חוקי' ויחמתה הדלויכהו הק' כה' להך עשר שני' יהליה דכתיב כנני
 משיב את כל המעלות חמר ירדה במעלה חמו ובומר : וזה הפסוק שעשה חוקי' זה היה עדין עשק

דברי הימים ב לג לד

וַאֲחֵרֵיכֶן בָּנָה חֹמָה חִצְוֹנָה לְעִיר־דָּוִד מַעֲרָבָה
 לְגִיחֹן בְּחַל וְלְגֹזַא בְּשַׁעַר הַדְּגַיִם וְסָבַב לְעַמִּיל וְיִגְבִּיהָ
 מֵאֵד וַיִּשֶׁם שְׂרֵי־חֵיל כְּכַל־הָעָרִים הַבְּצֻרוֹת בַּיהוּדָה:
 וַיִּסַּר אֶת־אֱלֹהֵי הַנֹּכֶר וְאֶת־הַסָּמֶל מִבַּיִת יְהוָה וְכָל־
 הַמִּזְבְּחוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בְּתֵר בַּיִת־יְהוָה וּבִירוּשָׁלַם
 וַיִּשְׁלַךְ חִצְוֶה לְעִיר:

וַיִּבֶן אֶת־מִזְבֵּחַ יְהוָה וַיִּזְבַּח עָלָיו זָבָחֵי שְׁלָמִים וְהִתְדָה
 וַיֹּאמֶר לַיהוָה לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: אַכְלִי
 עֹד הָעַם זָבָחִים בַּמִּזְבְּחוֹת רַק לַיהוָה אֱלֹהֵיהֶם: וַיִּתֵּר
 דָּבָר מִנְּשֵׂה וְהַפְּלִתוֹ אֶל־אֱלֹהָיו וְדָבָרֵי הַחַיִּים הַמְדַבְּרִים
 אֵלָיו בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֵנָּס עַל־דָּבָרֵי מַלְכֵי
 יִשְׂרָאֵל: וְחִפְּלוֹתָו וְהַעֲתִירָלוֹ וְכָל־חַטָּאתָו וּמַעַלְלוֹ
 וְהַמְקַמּוֹת אֲשֶׁר בָּנָה בְּהַמִּזְבְּחוֹת וְהַעֲמִיד הָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסָלִים
 לִפְנֵי הַכְּנָעִי הֵנָּס כְּתוּבִים עַל דָּבָרֵי חֹזָיו: וַיִּשְׁכַּב מִנְּשֵׂה
 עַם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּהוּ בַּיְתוֹ וַיִּמְלֶךְ אֱמֹן בְּנוֹ תַחְתָּיו:

בְּיָעֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אֱמֹן בְּמָלְכוֹ וְשִׁתִּים
 שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם: וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָיו יְהוָה כְּאֲשֶׁר
 עָשָׂה כְּנָשָׁה אָבִיו וְכָל־הַפְּסָלִים אֲשֶׁר עָשָׂה מִנְּשֵׂה אָבִיו
 וְזָבַח אֱמֹן וַיַּעֲבֹדֶם: וְלֹא נִבְנְעָ מִלְּפָנָיו יְהוָה כִּהְכַנְעָ מִנְּשֵׂה
 אָבִיו כִּי הוּא אֱמֹן הִרְבָּה אֲשֶׁמָה: וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו עֲבָדָיו
 וַיִּמָּתוּהוּ בַּבַּיִת: וַיִּכּוּ עַם־הָאָרֶץ אֶת־כָּל־הַקְּשָׁרִים עַל־
 הַמֶּלֶךְ אֱמֹן וַיִּמְלִיכוּ עַם־הָאָרֶץ אֶת־יְאִישִׁיהוּבַנּוּ תַחְתָּיו:

לד בְּיָשְׁמִנָה שָׁנִים
 יְאִישִׁיהוּ בְּמָלְכוֹ וּשְׁלֹשִׁים וָאַחַת שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם:
 וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יְהוָה וַיִּלְךְ בְּדַרְכֵי דָוִד אָבִיו וְלֹא־סָר
 יָמִין וּשְׂמֹאל: וּבְשִׁמְנֵה
 שָׁנִים לְמָלְכוֹ הוּא עֹרְדָנוּ נָעַר הַחַל לְדָרוּשׁ לֵאלֹהֵי
 דָּוִד אָבִיו וּבְשִׁתַּיִם עָשָׂה שָׁנָה הַחַל לְטַהַר אֶת־
 יְהוּדָה וּירוּשָׁלַם מִן־הַבְּמֹת וְהָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסָלִים
 וְהַמִּסְכְּחוֹת: וַיִּנְתְּצוּ לִפְנֵי אֵת מִזְבְּחוֹת
 הַבָּעַלִּים וְהַחֲמָנִים אֲשֶׁר־לְמַעַלְהָ מַעֲבִיחַם
 גִּזְעַ וְהָאֲשֵׁרִים וְהַפְּסָלִים וְהַמִּסְכְּחוֹת שֶׁבַר וְהִדְקָה
 וַיִּזְרַק

עָלָיו לְדָרוּשׁ הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר הָיָה בָאָרֶץ עֲזֹבוֹ הָאֱלֹהִים וְחִסְרוֹ
 לְנַפְתּוֹ לְרַעַת כְּלִיכְלָבוֹ: וַיִּתֵּר דָּבָרֵי יְחֻזְקִיהוּ וְחֻזְקֵי
 הָנָס כְּתוּבִים בְּחֹזֶן יִשְׁעֵיהוּ בֶן־אֱמֹן הִנְבִּיאַ עַל־כַּפֵּר מַלְכֵי
 יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁכַּב יְחֻזְקִיהוּ עַם־אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּהוּ
 בְּמַעְלֵה קַבְרֵי בְנֵי־דָוִד וְכַבֹּד עֲשִׂרְלוֹ כְּמֹתוֹ בְּלַיהוּדָה
 וַיִּשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וַיִּמְלֶךְ כְּנָשָׁה בְנוֹ תַחְתָּיו:

לד בְּיָשְׁמִי עָשָׂה שָׁנָה
 מִנְּשֵׂה בְּמָלְכוֹ וְחֲמִשִּׁים וָחֲמִשׁ שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם: וַיַּעַשׂ
 הָרַע בְּעֵינָיו יְהוָה כְּחֹעֲבוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוּרִישִׁיהוּ מִפְּנֵי
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל: וַיִּשְׁכַּב וַיִּבֶן אֶת־הַבְּמֹת אֲשֶׁר נָתַן יְחֻזְקִיהוּ
 אָבִיו וְקָם מִזְבְּחוֹת לְבָעַלִּים וַיַּעַשׂ אֲשֵׁרוֹת וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְכָל־
 צִבְאָה הַשָּׁמַיִם וַיַּעֲבֹד אֹתָם: וּבָנָה מִזְבְּחוֹת בְּבַיִת יְהוָה
 אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה בִּירוּשָׁלַם יְהוָה שְׁמִי לְעוֹלָם:

וַיִּבֶן מִזְבְּחוֹת לְכָל־צִבְאָה הַשָּׁמַיִם בְּשֵׁתֵי חֲצֻרוֹת בַּיִת־
 יְהוָה: וְהוּא הָעֵבִיר אֶת־בְּנָיו כְּאֲשֶׁר בָּנָה הֵנָּס וְעוֹנָן
 וְנַחֲשׁוּכָשָׁף וְעָשָׂה אֲזֻבֵי־רַעֲוֵי הִרְבָּה לַעֲשֵׂת הָרַע בְּעֵינָיו יְהוָה
 לְהַבְעִיסוֹ: וַיִּשֶׁם אֶת־פְּסַל הַסָּמֶל אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבַיִת
 הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֶל־דָּוִד וְאֶל־שְׁלֹמֹה בְּבַיִת
 הָאֵל וּבִירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בְּחֵרְתִי מִכָּל־שְׂבָטֵי יִשְׂרָאֵל אֲשִׁים
 אֶת־שְׁמִי לְעוֹלָם: וְלֹא־אוֹסִיף לְהִסִּיר אֶת־רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל
 מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר הֶעֱמַרְתִּי לְאֲבֹתֵיכֶם רַק יִאֲסִי־שִׁמְרוּ
 לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־אֲשֵׁר צִוִּיתִים לְכָל־חֻצְרוֹת וְהַחֲקִים
 וְהַשְּׁפָטִים בִּירְמִשָּׁה: וַיִּתַּע כְּנָשָׁה אֶת־
 יְהוּדָה וַיִּשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם לַעֲשׂוֹת רָע מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
 הִשְׁמִיד יְהוָה מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מִנְּשֵׂה וְאֶל־עַמּוֹ וְלֹא
 הִקְשִׁיבוּ: וַיָּבֵא יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת־שָׂרֵי הַצִּבְאָה אֲשֶׁר
 לְמֶלֶךְ אֲשֶׁר וַיִּלְכְּדוּ אֶת־מִנְּשֵׂה בְּחֹחוֹם וַיֹּאסְרוּהוּ וַיִּסְתְּרוּ
 בְּנִחְשֵׁתִים וַיֹּלִיכּוּהוּ בְּבֶלְחָה: וּכְהִצֵּר לוֹ חֵלֶה אֶת־
 פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיו וַיַּכְנַע מֵאֵד מִלְּפָנָיו אֲבֹתָיו:
 וַיִּתְפַּלֵּל אֵלָיו וַיַּעֲתָרוּ לוֹ וַיִּשְׁמַע תְּחִנָּתוֹ וַיִּשְׁכַּרְהוּ
 יְרוּשָׁלַם לְמַלְכוֹתוֹ וַיִּדַּע מִנְּשֵׂה כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים:

חַפְּלוֹנוֹ וְסִמְנוֹ תְּהִיָה לְחַסְמָה וַיִּתֵּר דָּבָרֵי מִנְּשֵׂה וְחַפְּלוֹ דָּרִי: וְשָׁל אַחֲרָיו וְחַפְּלוֹתָו וְהַעֲתָרוֹ לֹא: הַפְּסָלִים לְפָסָלֵי ד' מ' ל' כְּקִרְיַת הַסִּימֵן: וְהוּא שֶׁבַח מִן־הַפְּסָלִים: וְהוּא עֲבַר אֶת
 הַפְּסָלִים הַרְוִיחֹן דָּבָר עֲגֹלוֹ: וְכָל־הַפְּסָלִים אֲשֶׁר דָּאֱמֹן דָּרִי: וְכַבֹּדֵי לְאַחַר לֹא אֲתָן וְתַלְתִּי לְפָסָלִים: וְשִׁאֲרַא פְּסָלִים כְּתִיב בְּיוֹד בְּתָרָא:

רשי

לדרוש המופת אשר היה בארץ לא עמד בנסיון והראה להם את כל בית כמות
 ומסיפיה לרשי נדרו: במעלה במיטב כמפירם בסוף פרק קמא דבבא קמח:
 בירושלם יהיה שמי לעולם הפסוק קיבל זה המש' שבה מוצחוח לע' בבית שאמר
 הב' אני רועה שיטבן שמי שם וגם פסוק שאמר בסוף לטון קובלה הוא וישם את
 פסל הסמל אשר עשה בבית החלמים וגומר וגם הפסוק ולא חוסף להסיר את רגל:
 וגשה אוב וידעוני מלא ב' ו' לפי שהרבה לצעות והוא חוסף על פסל הסמל אשר
 עשה לעילום לעולם: ולא חוסף להסיר רגל ישראל מיטב על פסוק של
 מעלה והכל קובלנא הוא כלומר הב' חומר כך אמרתי אל דוד ואל שלמה בית הזה
 אשים שמי שם לעולם וגם הבעתים לא חוסף להסיר רגל ישראל מעל האדמה רק
 אם ישמור וגומר ועשה ויתע מנשה וגומר נמלא שעל ידו נסתלק סכינה וגם אנו
 עמידין לגלות על ידו: לביתו כחל אלל נחל ביתו שם מקום: וסבב לעופל
 וסבב משם חוזק המגדלים הבנויים כחלכת עופל: וישלך חולה ולא שברס ולא
 תודה ותודה להכ' שהשיבו לירושלם ולמלכותו: וחפלו: היאך נתפלל: והערת לו והשיבו על מלכותו ויקברוהו ביתו: כמו בביתו ובחלכים כתיב בנן ביתו לח
 זכה ליקבר עם אבותיו: ופוא עורכו נער החל לדרוש פתרון חף על פי שהיה נער החל לדרוש לאלהי דוד אביו דוגמתו והוא נער את בני בבלה ויבא יוסף את דבחס רעה
 ואין תימה בדבר אבל אם היה בן שלש' שנה לא היה עושה וזה תימה שהיה נער ואף על פי בן החל לדרוש וגומר: החל לטפח את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים
 שעשה מנשה וחדש אמן בנוכלמעלה וישב ויבן את הבמות אשר נתן יחזקיהו אביו וגומר: והחמנים צורות חמה: אשר למעלה: שהשיבו למעלה מהם גבזה כנגד
 החמה ומשחחים לו כל זה עשה מנשה כתיב לעיל וישחחו לכל צבא השמים ועבוד אומם:

מנחת ערב

הרבו להביא כי ב' פרך את עמו כפרס' ועוד כלל בזה ברכה אחרת והוא מה שיפדה החורה
 וחללתם לחמכם לשוננו פי' רש' י' אכל קימא והמאל נחנך במטיו ו' ס' פכול ושבי ויהוה
 וגומר: ואת הנחל העוטף וגומר הוא פי' ביתו וה' אל שלל חודו לו חמנים על זה שהיה לו
 לבסות בה' ו' אפטר שיתק' ס' ש' א' ס' ס' מוכין על הנס כי אף שה' מוכתה ס' יתפלל לה'
 יפשה לונם מ' ת' היה יודע שחכין לו מאיותו וע"כ היה סבור לקרב הדבר אל הע"ג ולעשות
 מה שמוטל עליו ומ' ת' היה הבעתו אל ה' וכת' אל העם ועמנו ה' אלקי' לעורנו וגומר וע"כ
 צנה את החומה הפרוה ויע' שלה וגומר וכמו שמלינו ב' ישראל צימי' יפשה אע"כ שבי מוכתה'
 שירשו ה' מ' ת' ה' ציבין לעשות מלחמה כדרך העולם: אם לא נהמר העם שלא חודו לו
 חמנים הוא שהיה לו למתן ב' שיע' הכביא ו' ש' ויעז' פס' ס' ו' וגבריו וגומר ועל זה אמר שלא
 חודו לו למתן ב' שיע' הכביא לשמוע ממנו ע' ה' ולהלם מלחמתנו כיה' פי' שעשה שלא
 ללם והקי' עמנו לפלשה ע' ש' לא היה נדעו לחלל מלחמה כמ' ש' ז' ש' אמר חוקי' חוקי' בית

רדק

במעלה קברי בני דוד במקום המעולה שבהם כלומר עם הטובי שבהם וכן אמרו
 ר' ז' אל המעולים שבמשפחה ומאן נינהו דוד ושלמה: לעולם כמו לעולם:
 מערבה לגיחון מלרע והוא כמו מערב: וכל עם הנקבה אשר נוספה עם השמות
 וכן מוזכר שמה וממערבה ויתכן שהיה הה' ב' שניהם כינוי הנקבה והיה דינו
 במפיק וכבר כתבתי הדומים בספר מכלל ופירוש מערבה לגיחון מערב החומה
 היה לגיחון וכן וממערבה מערב השמש כי השמש בלשון נקבה ובלשון זכר: וסבב
 לעופל מקום גבוה שהיה בחומה: על דברי חז"י כמו חוים וכן ומשופי שת'
 וקרת לו חלונ' ויקברוהו ביתו כמו בביתו הנמלא בית ה' ופי' ביתו בנן שהיה לו
 בבית וכן אמר בחלכים בנן ביתו והבית הוא כלל לבנים ולבן: ובשמה שני למלכו
 בחומה שנה ענמה שמלך שהיתה שמיני לו: ובשמי עשרה שנה החל לטפח את כל לא
 כלה עד י' שנה למלכו אחר אשר מלא הספר כי אז כלה לטפח הכל: על

נגזס מן העין לפיכך נכשל בהם בנו ככתיב ולכל הפסלים אשר עשה תנשה אביו
 תודה ותודה להכ' שהשיבו לירושלם ולמלכותו: וחפלו: היאך נתפלל: והערת לו והשיבו על מלכותו ויקברוהו ביתו: כמו בביתו ובחלכים כתיב בנן ביתו לח
 זכה ליקבר עם אבותיו: ופוא עורכו נער החל לדרוש פתרון חף על פי שהיה נער החל לדרוש לאלהי דוד אביו דוגמתו והוא נער את בני בבלה ויבא יוסף את דבחס רעה
 ואין תימה בדבר אבל אם היה בן שלש' שנה לא היה עושה וזה תימה שהיה נער ואף על פי בן החל לדרוש וגומר: החל לטפח את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים
 שעשה מנשה וחדש אמן בנוכלמעלה וישב ויבן את הבמות אשר נתן יחזקיהו אביו וגומר: והחמנים צורות חמה: אשר למעלה: שהשיבו למעלה מהם גבזה כנגד
 החמה ומשחחים לו כל זה עשה מנשה כתיב לעיל וישחחו לכל צבא השמים ועבוד אומם:

וישמע בקול' של הכהנים כמו שאמר הכתוב על שמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם
 פלא הבה הכהנים אומרים לנו בדרך חת ישראל מ' ל' והני אברכם אני אברך את עמי וכה"ל כי
 ה' אלהי' ברוך וגומר: הרי שלא היו הכהנים חלל המצרכי והק' כה שולח הכרכה ו' וישמע
 בקולם וחבל חפלתם וגומר: וכפרן הדבר הרבו בני ישראל וגומר פי' כשפרן הדבר שעשו ישראל
 זהבילא מתנחמה' כראוי נשתלח ברכה בפירותיה וע"כ ברזו בני ישראל רש' דגן שהי' התרומה
 והמעשר רב מאד כי ברכסה' כמ"ש עשר בשביל שחששנו וכתבי' רש' עריסותיכם וגומר
 להניח ברכה אל ביתך וע"כ כשראו שע"י הניחתם התרומ' ומעשר נתברכו הביאו נ' כ' מהקדשי'
 שהקדישו אע"פ שהם פטורים ממעשר כפי' דק' כי אמרו אם נדבר' שאלנו חייבי' ליתן מעשר
 מן החורה והרי הוא כחוב עלינו אע"פ אנו מתברכים כ' ש' אמרו אם נדבר' שאלנו חייבי' ליתן מעשר
 מן המעשר וארי' כולו נדכה כ' ש' שנתברך ע"י כך וע"כ כשרא' יחזקיה' חמלך רבו הערמות ממה
 של זה והשיבו עליו עז'יה וגומר מהחל התרומה לכי' בית ה' נשתלח הכרכה כ' מעשה יד' וע"כ

דברי הימים ב לה

העם והלקת ביתאב ללוים: וישחטו הפסח והתקדשו
והקינו לאחיהם לעשות כדבריהם כידעיהם: וירכבו
אישיהם לבני העם צאן כבשים ובני עזים הכל לפסחים לכל-

הנמצא למספר שלשים אלף ובקר שלשת אלפים אלה
מרכוש המלך: ושריו לנדבה לעם לכהנים וללוים הרימו
חלקיהם וזכריהו ויחזאל נגידי בית האלהים לכהנים נחנע
לפסחים ארפיים ושיש מאור ובקר שלש מאות: וכונניהו
ושמעיהו ונתנאל אחיו וחסביהו ויעאל ויוצד שרי הלוים
הרימו ללוים לפסחים חמשת אלפים ובקר חמש מאות:
ותכון העבודה ועמרו הכהנים על עמדתיהם על
מחלקותם כמצות המלך: וישחטו הפסח וירקנו הכהנים
מירם והלוים מפשיטם:

ויסרו העלה לתתם למפלגות לביתאבות
לבני העם להקריב ליהוה ככתוב בכפר כשירה וכן לבקר:
וכישלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות
וכדורים ובצלחות ויר צול לכל בני העם: ואחר הכינו להם
ולכהנים כי הכהנים בני אהרן בהעלות העולה והחלבים
עד לילה והלוים הכינו להם סולכהנים בני אהרן: והכשרים
בני אהרן על מעמדם כמצות דוד ואהרן ויהוה חזרה
המלך והשערים לשער ושער אין להם לסור מעל עבדתם
כמצותיהם הלוים הכינו להם:

ותכון כרעבודת יהוה ביום ההוא
לעשות הפסח והעלות עלות על מזבח יהוה כמצות המלך
יאשיהו: ויעשו בני ישראל הנמצאים את הפסח בעזרת
היא ואות חג המצות שבעת ימים:

הגו אספך אל אבותיך ונאספת אל אבותיך בשלום
ולא תראינה עיניך בכל הרעו אשר אני מבוא על המקום
הזה ועל יושביו שיבוא את המלך דבר:
וישלח המלך ויאסף את כל יוקני
יהודה וירושלם: ויעל המלך בית יהוה וכל בני יהודה
וישבי ירושלים והכהנים והלוים וכל העם גדול ועד
קטן ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הכתוב הנמצא
בית יהוה: ויעמד המלך על עמדתו וירדת את הכהנים
לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשבור את מצותיו ועדותיו
ותקיו בכל לבבו ובכל נפשו לעשות את דברי הכהנים
הכתובים על הכפר הזה: ויעמד את כל הנמצא
בירושלם ובנימן ויעשו וישבי ירושלים ככרת אלהים
אלהי אבותיהם: ויסר יאשיהו את כל העבודות ככל
האצורה אשר לבני ישראל ויעבד את כל הנמצא
בישראל לעבוד את יהוה אלהיהם כדרכו לאסרו מאתרי
יהוה אלהי אבותיהם:

ויעשי אשיהו בירושלם פסח
ליהוה וישחטו הפסח בארבעה עשר להודש הראשון:
ויעמד הכהנים על משמרותם ויחזקם לעבודת בית יהוה:
ויאמר ללוים המבונים לכל ישראל דקדושים ליהוה תנו
את ארון הקדש בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך
ישראל אין לכם משה בנתך עתה עבדו את יהוה
אלהיכם ואת עמו ישראל: והכינו לביתאבותיהם
כמחלקותיהם ככתוב דוד מלך ישראל וכמכתב שלמה בנו:
ועמרו בקדש לפלגות בית האבות לאחיהם בני

וישכנו חס בני מלוי וישבו אותם דבר וירא כל ישראל כילא שמע
דנה אוסיף לדברי הימים הלך קדמאי מל: ויקחו בידם מפרי וישב פניהם בן אלעזר ויקחו
את דגן וישבו וישחטו מלאכים אחרי: כילא שמע המלך דברי הימים דגני אוסיף לרמלכים וישבו את העברים וכל איש
לוי אשר נמצא אתו הבלת וארנמן ועשר בצדאל וארלואב וכל איש הכס לב: ויבוא את מואב קמו ממקומי המתחבאים
בהר אפרים ויקצו אל יוכאל איש מצ קב: כראות את איש כי את אשר בחר בני ויאמר אבשלום ויהי בא מחגימה וישאל והמה וכל איש יעל המלך בית
דמלכים ויחברו פרא: ושבעתם על שליו: ואת צבואו ויאסור את רכב ויחליש והושע: או עלה יהודם: ראה נתתי בידך את מלך העי: ואת מלך מעכה
ואת עמור רכבי הימים: וירא את הערמות ויכרי: יאמר לרום המבונים: ויהי ח' ויס' ויעשו כן משה אהרן: וירם מטה את ידו וירם את אדרת אליהו: וירם קרון לעמו
ואסר את האיש ירם יאשיהו: אל קים יאס' ויבא אל קים בן הלכיה אשר על הבית: ויתן חלקיה את הספר אל שפן: ויגר שפן
הסופר למלך לאמר ספר: ויען המלך את הקהלת בן
קדמאי מל: וירם ח' ויס' ויעשו כן משה אהרן: ושלוש הוליד את ב' בפסוק בן חשיבה בן אמציה בן הלכיה דריש ספרא:
ועזריה בן חזקיה בן שלום בן יהורוי: ושריו לכהן לעם רכשים: אנ' יצ' יה המא' קלא ירע' נא בקדמיתא הי מנהן מוצה המלך היא חלקיה
דכמסרה לא היה בריר כולי האי ומליצ' נא אחרינא דמסר' דאמר חלקיהו הכהן ומוניוצ המלך הנניא דסיפרא דע' נא דהו' א' קרמ' א דסיפ' רא: בהעלות ג' וס' יהוה בהעלות י': בהעלות עליון את
התום העילה: עבודת י' וס' והנף אהרן את הלוים תניפה: כי ער הוא כינינו ונכים: ותכון כל עבודת י':

דרכ

כל שחזו: ונספר חלבים על העמוד: ר'ל סעמד על רגליו סמוך לעמוד: ויונחן
הרנס העמוד רנס י' וכבר פרשטנו למעלה: ויעבר את כל הנמצא בישראל:
ואחר כן פי' מה העבודה העבדים לעבוד את ה': תנו את ארון הקדש אולי יולאו
מחשח חשם כיושר סס הסל בבית החלבים: אבל יש לתמוה האך לא העזירו סס
המר הכניו י' וס' בס' וס' הסל מבית ה': ור'ל פי' ענה לנגזות את הארון
כדי שכן יגלה עס הנילה: וחמרו חכו היתה בבית קדשי הקדשים במעברו ועליה
היה הארון מונח נפשו לנגזת המן ומסה אהרון ובעת שנגה שלמה את הבית וסופו
למרג בנה מקום לנגזתו את הארון לחטה במטמיכות עמוקות: ועקלקלות והאבן
הואת היתה מכסה למקום ההוא ויאשיהו המלך לזה ונגזות את הארון באותו מקום
שנגה שלמה שאמר חנו את ארון הקדש ונגזועס הארון מטה אהרן ולנגזת המן
ישמן המשחה: ויצבולואת הפסח וכו': לא מנאנו במקום אחר לשון ביטול וכלי:
בסירות ונדודים ונלחות: מיני קדרות הס: ולא

פסיליהם כדמוכה לפיל במנשה וישס פסל הסמל וגו' לפיכך לזה יאשיהו להושיבו ולחן הארון במקומו אשר בנה שלמה ורבותינו אמרו שאמר ללוים לנגזו סס: און לכס משח
בכתף: וז עענה אחרת היא ותחילת מילה היא שאמר להס און לכס שים טורח משח בכתף מכל כלי בית י' שחובלו לומר משום טורח משח בכתף און לנו יכולין לעבוד את
י' ועמו לפיכך מעתה עבדו את י' אלהיכם בשיר ואת עמו ישראל לשחוט ולהפטיע פסחיהן כדמוכה למטה ושחטו הפסח והתקדשו וכו': לפלגות: למחלקות לעשות
הפסח כהלכותו בדבר י' ביד משה: וירם יאשיהו לבני העם: דוגמ' כן הריונוס חומס לשון הפרשה: לכל הכרת: לכל ישראל המנחיס הפריש לאן נפסחים:
למספר שלשים חלק: בין בן כבשים בין עזים: ובקר שלשת אלפים: לשלמי מנייה: ויצבולו הפסח: כמספרו עלי חס: וירינו לכל בני העם: הלוים וכשכבר
לכל ישראל אחר כך הכינו להס הלוים לענמס ולכהנים שלא היה להם פנחי להכין: חווה המלך: כל אחד ואחד היה חווה: ולא

לא

והקינו לאחיהם לעשות כדבריהם כידעיהם: וירכבו
אישיהם לבני העם צאן כבשים ובני עזים הכל לפסחים לכל-

רשי

וכאספת אל קבוותיך בשלום: והלא נהרג אלה בשלום מדה שלא תראנה עיניך
בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ועל יושביו כלומר מורכן הבית: ספר
הברית: הרי כל המלך שחלד המלך על שנמנה כתוב יולך י' חוץ ורא שקרה
החורה אותה ברית אלה דברי הברית ולקד חף הוא ברית ורהה כחוב בסמך
אחריו ושחרתם את דברי ושחרת' אותם גם ראה יאשיהו כחוב בסמך חס נכים
היום כולכם וגו' עד טפסם נשים עד לעבדך בבית עד כרת עמך היום אמר חף
באותה דינמחאכרות חף אני ברית לשס כחוב חס נכים וגו' חף אני ויעמד כל
העם הנמנה בירושלם מקטון ועד גדול: בכל לבבו ובכל נפשו וגו': אשר מנח
סס כחוב ושבת עד י' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ויעמד המלך על עמלו לשון
נכים: ככרת אלהים אלהי אבותיהם: ככל חוון שכתוב לשס חלה אבות לפיכך
כתוב כאן אלהי אבותיהם שכת לאכוחם במדבר וכל ברית שלס' על ע"א כדכתיב
ותראו את שקוליהם וגו' עד פונה היום מעס י' לפיכך ייסר יאשיהו את כל החועבות
וגו': ויעש יאשיהו פסח: לפי שכל מלכיהודה הרסעים לא עשו פסח כמשפטו:
תנו את ארון הקדש: לפי פשוטו שהעבירו מנשה וחמון את הארון וישמו חתתיו
בכתף: וז עענה אחרת היא ותחילת מילה היא שאמר להס און לכס שים טורח משח בכתף מכל כלי בית י' שחובלו לומר משום טורח משח בכתף און לנו יכולין לעבוד את
י' ועמו לפיכך מעתה עבדו את י' אלהיכם בשיר ואת עמו ישראל לשחוט ולהפטיע פסחיהן כדמוכה למטה ושחטו הפסח והתקדשו וכו': לפלגות: למחלקות לעשות
הפסח כהלכותו בדבר י' ביד משה: וירם יאשיהו לבני העם: דוגמ' כן הריונוס חומס לשון הפרשה: לכל הכרת: לכל ישראל המנחיס הפריש לאן נפסחים:
למספר שלשים חלק: בין בן כבשים בין עזים: ובקר שלשת אלפים: לשלמי מנייה: ויצבולו הפסח: כמספרו עלי חס: וירינו לכל בני העם: הלוים וכשכבר
לכל ישראל אחר כך הכינו להס הלוים לענמס ולכהנים שלא היה להם פנחי להכין: חווה המלך: כל אחד ואחד היה חווה: ולא

מנחת ערב

הסמך נון אלהי וגומר: מש' אכ מנשה נחבדל בחיקו של חוקי' אבינו למדו מורה כמ' ז' ז' ולא
אחו עענה אחרת היא ותחילת מילה היא שאמר להס און לכס שים טורח משח בכתף מכל כלי בית י' שחובלו לומר משום טורח משח בכתף און לנו יכולין לעבוד את
י' ועמו לפיכך מעתה עבדו את י' אלהיכם בשיר ואת עמו ישראל לשחוט ולהפטיע פסחיהן כדמוכה למטה ושחטו הפסח והתקדשו וכו': לפלגות: למחלקות לעשות
הפסח כהלכותו בדבר י' ביד משה: וירם יאשיהו לבני העם: דוגמ' כן הריונוס חומס לשון הפרשה: לכל הכרת: לכל ישראל המנחיס הפריש לאן נפסחים:
למספר שלשים חלק: בין בן כבשים בין עזים: ובקר שלשת אלפים: לשלמי מנייה: ויצבולו הפסח: כמספרו עלי חס: וירינו לכל בני העם: הלוים וכשכבר
לכל ישראל אחר כך הכינו להס הלוים לענמס ולכהנים שלא היה להם פנחי להכין: חווה המלך: כל אחד ואחד היה חווה: ולא

מנחת ערב

לשיב עוד דבר אחר אל המלך חתילהותך הדברים אמר בהלכה ספר כחן ליחלקיהו ו
וישב עוד את המלך דבר: אמרו לויס לוי' סיה' נמנה הס' נגלל ע: פסוק יולך ה' יוחך
ואת מלכך וגומר ע"כ אמרה אמרו לויס כלו' למי שחורא סיה' ה'ס הדעס בלי מליכה ס'ס
ירא מזה כי מוח מלך ו"ס בשלום תמות בלו' שלו' במלכותך שהמות מלך ולא חסר יד א-י-ב
הסר אתה ירא ממנו כי לא תבוא הרעה בימך: ויבטלוח הפסח ה'ד המלך לקרוח לל-י-ב
בשלוכה" ושלח ואלה והאי' ובשלת ללי הוא כדאי' בנדרים דף מ"ע"ש ועיין במילתא
כרסה כה פרשה ו' ובני-י-ס'ס: ולא נעשה כפסח הזה ונמרי כי כל מקום שעשו פסח היה
שחיס ועשו חמרו שבעת ימי חג המצות כדכתיב ושחטת חמך מ"ש" אכ הפסח הזה
כיה גילה ברעה כי כנר כמסרו בשורה רעה מורכן הבית וס' היו מקיימים העליה כתקוב
ובלג

דברי הימים ב לו

ולא נעשה פסח כמנהג ישראל מימי שמואל הנביא וכל מלכי ישראל לא עשו בפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים והלויים ובגיהודה וישראל הנמצא ויושבי ירושלים: בשמנה עשרה שנה למלכות יאשיהו נעשה הפסח הזה: אתר כל זאת אשר הכין יאשיהו את העם לזה נכו מלך מצרים להלחם בברכמיש על פרה ויצא לקראתו יאשיהו: וישלח אליו כל אבאים לאמר ימה לי וכן מלך יהודה לא עליו אתה היום כי אל בית מלחמתי ואלהים אמר לבחלי חרלוק מאלהים אשר עמנו ואל ישחיתו: ולא הסב יאשיהו פניו כמנו כי להלחם בו התחפש ולא שמע אל דברי נכו כפי אלהים ויבא להלחם בבקעת מגדו: ויהו הרים למלך יאשיהו יחם ויהו: ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי החליתי מאד: ויעבירוהו עבדיו מן המרכבה וירכבוהו על רכב המשנה אשר לו ויוליכוהו ירושלים וימת ויקבר בכותל רות אבתו וכל יהודה וירושלים סתאפלים על יאשיהו: ויקונו

ולא נעשה פסח כמנהג ישראל מימי שמואל הנביא וכל מלכי ישראל לא עשו בפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים והלויים ובגיהודה וישראל הנמצא ויושבי ירושלים: בשמנה עשרה שנה למלכות יאשיהו נעשה הפסח הזה: אתר כל זאת אשר הכין יאשיהו את העם לזה נכו מלך מצרים להלחם בברכמיש על פרה ויצא לקראתו יאשיהו: וישלח אליו כל אבאים לאמר ימה לי וכן מלך יהודה לא עליו אתה היום כי אל בית מלחמתי ואלהים אמר לבחלי חרלוק מאלהים אשר עמנו ואל ישחיתו: ולא הסב יאשיהו פניו כמנו כי להלחם בו התחפש ולא שמע אל דברי נכו כפי אלהים ויבא להלחם בבקעת מגדו: ויהו הרים למלך יאשיהו יחם ויהו: ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי החליתי מאד: ויעבירוהו עבדיו מן המרכבה וירכבוהו על רכב המשנה אשר לו ויוליכוהו ירושלים וימת ויקבר בכותל רות אבתו וכל יהודה וירושלים סתאפלים על יאשיהו: ויקונו

17 ויקחו עמהם את יהואחז בן יאשיהו ומלכתו ואת אביו בירושלים: וישלש ועשרים שנה ויאחז בכל ימי שלשה חדרים מלך בירושלים: ויסר ויהו מלך מצרים בן ושלם עניש אתה ארץ כנען כמקור וזכה: וימלך מלך מצרים את הארץ על יהודה וירושלים ויבא את שמו יהואחז ויאחז לקח נכו ויבאנו מצרימה: בן עשרים והמש שנה יהויקים כמלכו ואת עשרה שנה מלך בירושלים ויעשה הרע בעיני יהוה אלהיו: עליו עלה נכו בן נצב: בנחשתים להליכו בבלה: וככלי בית יהוה הביא נכו ויאמר לבבל ויהנם בהיכלו ככלל: ויתר דברי יהויקים ויהעבדו אשר עשה והנמצא עליו

17 ויקחו עמהם את יהואחז בן יאשיהו ומלכתו ואת אביו בירושלים: וישלש ועשרים שנה ויאחז בכל ימי שלשה חדרים מלך בירושלים: ויסר ויהו מלך מצרים בן ושלם עניש אתה ארץ כנען כמקור וזכה: וימלך מלך מצרים את הארץ על יהודה וירושלים ויבא את שמו יהואחז ויאחז לקח נכו ויבאנו מצרימה: בן עשרים והמש שנה יהויקים כמלכו ואת עשרה שנה מלך בירושלים ויעשה הרע בעיני יהוה אלהיו: עליו עלה נכו בן נצב: בנחשתים להליכו בבלה: וככלי בית יהוה הביא נכו ויאמר לבבל ויהנם בהיכלו ככלל: ויתר דברי יהויקים ויהעבדו אשר עשה והנמצא עליו

ודבריו ה' ימי' מן השמים השמימך הראשונים דאשיהו דר' ה' ויתר דברי אביו דר' ה' איוב לא כרעת דבר' חכמת המסכן כזויה: מצוימה כ"ה בקריאה וסימן ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה: ויהי כאשר הקיבו לבוא: ויהי כבוא אברם מצרימה: וירא אליו י' ויאמר אל תרד: וישבו לאכל להם וישאו: ויעברו אנשים מרניים סוחרים: ויוסף הורד מצרימה ויקנהו: וכל הארץ באמצרימה לשבר: ויאמר יוסף אל אחיו נשו גא: אל תירא מרדה: אנכי ארר עמך מצרימה: ויקחו את מקניהם:

דק

ולא נעשה פסח כמנהג ישראל מימי שמואל הנביא: ובמלכים מימי השופטים כיוס שנחלקו ישראל לשתי ממלכות שסרו' שנטים מעל מלכי יהודה וישליטו עליה מלך לבדם שכל הימים שהיו לפני נויס היו שבט יהודה ובנימן עושי' פסח לשם י' בירושלם ואלו לשם ע"א בבית אל ובדן ודבר זה לא אירע כל ימי השופטים שאחלקו ישראל לשתי משפחות ולא היה להם לכל דור ודור רק שופט אחד ואחיו השופט היה מכיחם ללכת בדרך י' כמפורש בשפטי' והיה י' עם השופט והשוע' מיד חויביהם כל ימי השופט וכל י' שבטים היו הולכים לשילה ועושים פסח לשם שמים וכסמך הע' לא נעשה כל ימי מלכי ישראל ויהודה יחד עושים פסח אצל בימי יאשיהו שכבר פסק מלכות י' השבט' ומשחזו ירמיה' השבט' לה המליכו עליהם עוד מלך לא יאשיהו מלך עליהם ועשו כולם פסח יחד לשם שמים בירושלם והוה לא נעשה כסמך הזה ליי' בירושלם ופתרון זה מט' עה' אות' מהלך ולא נראה לי נכונ' גמ' דהחזירן ירמיה' ליי' השבטים ויאשיהו מלך עליהם בירושלם היך יכול להיות שלא עשו בפסח הזה כל ימי השופטים ובימי שמואל הרועה ובימי דוד ושלמה שהיו ישראל שרוין על אדמתם שלמים ושקטים ולא היה להם אלה מלך אחד והיה לבדם לשמ' ח"ך כ"ך פתרונו וכך פת' לי רבי אלעזר ב"ר מש"ל ז"ל ולא נעשה פסח כמנהג יוסף מעולם שיתן המלך והשרים בהמות לפסח' די ספוקם ונקר לשלמי חגיג' וזה ללוי להכין להם ולשלח לכל מיס ויהי לפי הכל: אחריו כל זאת אשר הכין יאשיהו את הבית עלה נכו מלך מצרים הפסק קובל ומחוקן על יאשיהו שלא נעשה לו כנס כמו לחוקיהו שכתב בו אחרי הדברים והאמת בא סמכריב על חזקיהו ונעשה לו כנס להלחם בכרכמיש על פרת עם מלך אשור בדכתיב במלכים ורצה לעביר דרך ארץ ישראל עליו ופרעה נכו לא היה יכול לבא עליו דרך נקד פרעהם לא יעבור דרך ארץ ישראל עליו ופרעה נכו על ארץ ישראל: ויאל לקראתו: ויאל לקראתו: ויאל לקראתו: ויאל לקראתו:

ולא נעשה פסח כמנהג ישראל מימי שמואל הנביא: ובמלכים מימי השופטים כיוס שנחלקו ישראל לשתי ממלכות שסרו' שנטים מעל מלכי יהודה וישליטו עליה מלך לבדם שכל הימים שהיו לפני נויס היו שבט יהודה ובנימן עושי' פסח לשם י' בירושלם ואלו לשם ע"א בבית אל ובדן ודבר זה לא אירע כל ימי השופטים שאחלקו ישראל לשתי משפחות ולא היה להם לכל דור ודור רק שופט אחד ואחיו השופט היה מכיחם ללכת בדרך י' כמפורש בשפטי' והיה י' עם השופט והשוע' מיד חויביהם כל ימי השופט וכל י' שבטים היו הולכים לשילה ועושים פסח לשם שמים וכסמך הע' לא נעשה כל ימי מלכי ישראל ויהודה יחד עושים פסח אצל בימי יאשיהו שכבר פסק מלכות י' השבט' ומשחזו ירמיה' השבט' לה המליכו עליהם עוד מלך לא יאשיהו מלך עליהם ועשו כולם פסח יחד לשם שמים בירושלם והוה לא נעשה כסמך הזה ליי' בירושלם ופתרון זה מט' עה' אות' מהלך ולא נראה לי נכונ' גמ' דהחזירן ירמיה' ליי' השבטים ויאשיהו מלך עליהם בירושלם היך יכול להיות שלא עשו בפסח הזה כל ימי השופטים ובימי שמואל הרועה ובימי דוד ושלמה שהיו ישראל שרוין על אדמתם שלמים ושקטים ולא היה להם אלה מלך אחד והיה לבדם לשמ' ח"ך כ"ך פתרונו וכך פת' לי רבי אלעזר ב"ר מש"ל ז"ל ולא נעשה פסח כמנהג יוסף מעולם שיתן המלך והשרים בהמות לפסח' די ספוקם ונקר לשלמי חגיג' וזה ללוי להכין להם ולשלח לכל מיס ויהי לפי הכל: אחריו כל זאת אשר הכין יאשיהו את הבית עלה נכו מלך מצרים הפסק קובל ומחוקן על יאשיהו שלא נעשה לו כנס כמו לחוקיהו שכתב בו אחרי הדברים והאמת בא סמכריב על חזקיהו ונעשה לו כנס להלחם בכרכמיש על פרת עם מלך אשור בדכתיב במלכים ורצה לעביר דרך ארץ ישראל עליו ופרעה נכו לא היה יכול לבא עליו דרך נקד פרעהם לא יעבור דרך ארץ ישראל עליו ופרעה נכו על ארץ ישראל: ויאל לקראתו: ויאל לקראתו: ויאל לקראתו: ויאל לקראתו:

ולא נעשה פסח כמנהג ישראל מימי שמואל הנביא: ובמלכים מימי השופטים כיוס שנחלקו ישראל לשתי ממלכות שסרו' שנטים מעל מלכי יהודה וישליטו עליה מלך לבדם שכל הימים שהיו לפני נויס היו שבט יהודה ובנימן עושי' פסח לשם י' בירושלם ואלו לשם ע"א בבית אל ובדן ודבר זה לא אירע כל ימי השופטים שאחלקו ישראל לשתי משפחות ולא היה להם לכל דור ודור רק שופט אחד ואחיו השופט היה מכיחם ללכת בדרך י' כמפורש בשפטי' והיה י' עם השופט והשוע' מיד חויביהם כל ימי השופט וכל י' שבטים היו הולכים לשילה ועושים פסח לשם שמים וכסמך הע' לא נעשה כל ימי מלכי ישראל ויהודה יחד עושים פסח אצל בימי יאשיהו שכבר פסק מלכות י' השבט' ומשחזו ירמיה' השבט' לה המליכו עליהם עוד מלך לא יאשיהו מלך עליהם ועשו כולם פסח יחד לשם שמים בירושלם והוה לא נעשה כסמך הזה ליי' בירושלם ופתרון זה מט' עה' אות' מהלך ולא נראה לי נכונ' גמ' דהחזירן ירמיה' ליי' השבטים ויאשיהו מלך עליהם בירושלם היך יכול להיות שלא עשו בפסח הזה כל ימי השופטים ובימי שמואל הרועה ובימי דוד ושלמה שהיו ישראל שרוין על אדמתם שלמים ושקטים ולא היה להם אלה מלך אחד והיה לבדם לשמ' ח"ך כ"ך פתרונו וכך פת' לי רבי אלעזר ב"ר מש"ל ז"ל ולא נעשה פסח כמנהג יוסף מעולם שיתן המלך והשרים בהמות לפסח' די ספוקם ונקר לשלמי חגיג' וזה ללוי להכין להם ולשלח לכל מיס ויהי לפי הכל: אחריו כל זאת אשר הכין יאשיהו את הבית עלה נכו מלך מצרים הפסק קובל ומחוקן על יאשיהו שלא נעשה לו כנס כמו לחוקיהו שכתב בו אחרי הדברים והאמת בא סמכריב על חזקיהו ונעשה לו כנס להלחם בכרכמיש על פרת עם מלך אשור בדכתיב במלכים ורצה לעביר דרך ארץ ישראל עליו ופרעה נכו לא היה יכול לבא עליו דרך נקד פרעהם לא יעבור דרך ארץ ישראל עליו ופרעה נכו על ארץ ישראל: ויאל לקראתו: ויאל לקראתו: ויאל לקראתו: ויאל לקראתו:

מנחת ערב
ונבז שלם לא צידיהם בשמים ואפשר שעל זה ג"כ אמר ולא נעשה כפסח הזה בזב שלם לשמים מפני היראה על אשר נמצא כתוב בספר התורה: וכל יהודה וירושלים מתאבלים לפי שנתהמר למעלה שבמי יאשיהו לא יבא הרעה ועכשיו שמת יאשיהו היו יראים שיחריד ירושלים ויהיה גלה יבול מעל אדמתם וי"ס וכל יהודה וירושלים מתאבלים על יאשיהו כי גם עד ירושלים נעשה הדבר וי"ס בקינותיהם על יאשיהו עד היום ונומר: כי עד היום אנו מתאבלים ומקונני' על מות יאשיהו כי אחרי מותו קדבה פקודת העם לא כן כל ימי יאשיהו נאמר ולא תראינה עיניך וגי': מהי ככר כסף וגי' מזה נראה שכבר ירדה בעת ההיא ירושלים מטה מטה כי ימים הראשונים היו הסך הוא דבר מועט בירושלים ועכשיו ויל ישראל מאד שיהי זה העוש נחשב למרובה: כלי מפתח בית י' ש מקבוצי' אומרי' שזה נאמר על הארץ: שגלה לבבל ויש לחתור על הכתיבה שהיא

מנחת ערב
ביתא כלי חמדת ביתא' כמ"ש ז"ל כל מקום שגלו ישראל שכינה עמכם: לא ככע ובימר ז"ל! שפיקה ק"ה לחזקת העולם לתוכו וצויה מפני דורו של דקדיהו כיו"ש סתכל במעשה דקדיהו נתקד דעתו ואל"כ דקיק במור היה אלף הקטנה שלו היה שלא שמת לדברי' ה' מפני ירמיהו כס"ט רש"י: ונודי ז"ל הע"פ שלא שמת לדברי ירמיהו בקרא דקיק במור נגד מעשה דוריתו שיהי כ"ב רשעים ומהגם שאלו ודבי אביו רשעים היו ולא למד ממעשיהם כ"ש אלוהיה בדורו של דקיק היה דקיק ביותר: ועל עליהם חת מלך כשדים וירא הק"ה העלה עליהם מלך כשדים ח"פ שהיה ירא מאד דלא לענד ביה כדעביד לסנחריב כמ"ש ז"ל עד שתיקו' לבז לעלוי' אירושלם וגם בכל מיני ניקוח אשר עשה נכבד נר עשה ה' שלא כשבל באחד מהם אלא כשכל כשלהגול והניחו על ירושלים ע"כ לא אמר ויעל עליהם מלך כשדים אלא ויעל עליהם חת מלך כש' י

דברי הימים ב לו

ועל עליהם את־מלך כש־ימים ויהרג
 בחוריהם בחרב בבית מקדשם ולא חמל על־בחור ובתולה
 וקוו־ישש הכל־נתן־ב־ידו: וכל־כלי־בית־האלהים הגדלים
 והקטנים ואצרות בית יהוה ואוצרות המלך ושריו הכל
 הביא־בבֶל: ויש־רפו אחר־בית־האלהים וינתצו את
 חומת ירושלים וכל־ארמנותיה שרפו באש וכל־כלי
 מחמדיה להשחית: ויגד השארית־מן־החרב אל־בבל
 והיו־לו־לכבני־לעבדים־עַד־מלך־מלכות־פרס: למלאות
 דברי־יהוה בפי ירמיהו עַד־רצתה הארץ את־שבתותיה
 כל־ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה:
 ובשנת אחרת לכורש מלך פרס לכלות דברי־יהוה
 בפי ירמיהו העיר יהוה את־רוח כורש מלך־פרס ויעבר
 קול בְּכָל־מַלְכוּתוֹ וְגַם־בְּמִכְתָּב־לְאֹמֵר:
 כֹּה־אָמַר כּוֹרֶשׁ מֶלֶךְ
 פָּרַס כָּל־מַלְכוּת־הָאָרֶץ נָתַן לִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוֹדָא
 פְּקֹד עָלַי לְכַנּוֹת־לִי בֵּית־בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה מִיָּבֵס
 מְבַלְעֵמוֹ: וְיְהוָה אֱלֹהֵי עַמּוֹ וַיַּעַל:

חוק ונתחוק

עליו הנם כתובים על־ספר מלכי ישראל ויהודה
 וימלך יהויכין בנו תחתיו:
 בן־שמונה שנים יהויכין במלכו ושלושה חדשים ועשרת
 ימים מלך בירושלים ועשה הרע בעיני יהוה:
 ולתשובת השנה שלח המלך נבוכדנאצר ויבא־הו
 כְּבֹלָה עִם־כָּל־חֲמַדַּת־בֵּית־יְהוָה וּמֶלֶךְ אֶת־צִדְקִיָּהוּ
 אָחִיו עַל־יְהוּדָה וירושלים:
 בְּרֵעֵשִׁים וְאַחַת שָׁנָה צִדְקִיָּהוּ
 בְּמַלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם:
 וַעֲשֵׂה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֵי לֹא־נִכְנַע מִלְּפָנָיו וַיִּמְהוּ הַנְּבִיא
 מִפִּי־יְהוָה: וְגַם בְּמֶלֶךְ נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶרַד אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעוּ
 בְּאֵלֵהֶם וַיִּקַּשׁ אֶת־עֲרֹפוֹ וַיֹּאמֶן אֶת־לִבּוֹ מִשׁוֹב אֶל־יְהוָה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: גַּם בְּלִשְׁרֵי הַכְּהֹנִים וְהָעַם הִרְבוּ לְסַעֲרֵל
 מַעַל כָּל־תּוֹעֵבוֹת הַגּוֹיִם וַיִּטְמְאוּ אֶת־בֵּית־יְהוָה אֲשֶׁר
 הִקְדִּישׁ בִּירוּשָׁלַם:
 אֲבִיתָהֶם עֲלֵיהֶם בִּיר מֵלֹאכֵי הַשֶּׁכֶם וּשְׁלוּחֵי־חַמְלַעַל
 עָמּוֹ וְעַל־מַעֲוֹנָו: וְיְהוָה מַלְעֵבִים בְּמַלְאכֵי הָאֱלֹהִים
 וּבֹזִיִם דְּבָרָיו וּמַתְעֵתֵם בְּנִבְיָאֵיו עַד עֲלוֹת חֲמַת־יְהוָה בְּעַמּוֹ:

ואלה שמות בני ישראל הבאי קרמא בניו וכני בניו אתו בנות בניו כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו ובניו יוסף אשר ילד לו ועתה שני בניך הגדלים לך וישב יוסף מצרימה ואלה שמות דריש סיפרא בלכתך לשוב מצרימה ויהי בשלח פרעה ולמה יימביא אותנו ויאמר איש אל אחיו נתנה וירדו אבותינו מצרימה בשבעים נפש ירדוק לא רבה לו סוסים וענית ואמרת לפניו אלהך ומלך מלך מצרים את אליקים למלאות בקריאה ר' מ' ל' ח' ס' נ' בסדר בית שאר וניאל ריש ס' מ' ט' :

רשי

ולתשוב השנה שהגלה יהויקים: עם כלי חמדת בית י' דברים המזוידים אחת
 לקחו והשאר הניח עד גלות לדקיהו ולאו לקח הכל עמו ובמלכים מפורש שנה יהויכין
 מלך יהודה על מלך בבל וגומר: וימלך לדקיהו אחיו אחיו של יהויקים וכן במלכים
 וימלך מלך בבל אח מחני' 170 תחתיו ויבס את שמו לדקיהו דודו של יהויכין: ויעש
 הרע מהו הרע שלא נכנע לפני ירמיהו הנביא מפי י' כמפורש בירמיה ויאמר ירמיה
 אל לדקיהו כה אמר יי אלהי הגבאות אלהי ישראל הם יאל חנא וגומר עד דואג אני
 את יהודים וגומר ומוח מחסא זה לא חטא הלא בזה שלא שמע לדבר נביא מפי יי
 ויעבר על שבועת נביכד נאמר אבל בחוועבותיו והנמלא עליו עני יהויקים לח הרע
 לעשות מפי רבי אליעזר בר' שלום ז'ל': אחר השביעו בחלה: כמפור' ביחוקק
 חמור נא לבית המרי וגומר וכל הפרש' נאמר על יהויכין ונדקיהו ויקח הלכה ושריה
 ויבא אחס אליו בבלה זה יהויכין ופיטמו ויקח מורע המלוכה ויכרת חמו ברית זה
 נדקיהו: גם כל שרי הכהנים להורות את ישראל כדכתיב ככל אשר יצו אחכס
 הכהנים והלויים ולא כהנים הדיוסות למחות הלא שרי הכהנים שהיכולה נידס
 למחות ולא מיחה ויטמאו את בית יי בשקוליהם: אשר הקדים בירושלים לשקן שמו שם
 לעולם: וישלח יי' כל זה נדוק הדין שלא חמור לא התרה בהם לשון מדרכס
 הרעה הלא לחלחר ועדוף לעד אפולכך נאמר וישלח הלהי אבותיהם עליהם ביד
 מלאכיו והמחרה בהם לשון מרעט' ולא פעם אחת בשנה או בחדש הלא בכל יום השכס
 ושלוח: כי חמל על עמו ולא חפץ במיתתם: ועל מעונו: על דידו בית המקדש
 אפילו מלך בשר ודם חומל על עמו ועל בית מדורו מלהחריבם: ויהיו מלעיבים במלאכי אלהים
 שלוחי בשר ודם אין מבין חוקן ויראו לעבור על צויו בין לרע בין לטוב ועמו בוו דבריו והלעיבו וחתעו
 שפלה ש' הן כשרים עם לא היה וכאן נחקוי' הס קלאוני בלא אל וגו' עד בניו בכל אכעס': ויהיו
 נחקוי' מה שאמר יחוקק אל והכו אל חמים עיניכם וגומר עד לאו וילאו והכו בעיר: ולא חמל על
 חורג' אנשי המלחמה אבל על זקן בחור ובתולה חומלים ומתמלאי' רחמים וגם נבואת משה רבינו
 נחקוי' מה שאמר יחוקק אל והכו אל חמים עיניכם וגומר עד לאו וילאו והכו בעיר: ולא חמל על
 כלי בית האלהים הגדולים והקטנים שנתרו מגלות יהויקים ויכניה: ויהיו לו ולבניו לעבדי'
 האמך לא נחטיסה הארץ את שבתותיה והיא שכתוב כל ימי השמה תשבות: עד רצתה הארץ את
 שבתה למלאו' שבעי' שנה של שמיטה ויובל שבטלו ישראל שכתוב כל ימי השמה תשבות: כל ימי
 שנה מהם שלש מאות ותשעי' משנכנסו לארץ עד שגלו ממנה עשרת השבטים והמה מלא איהם מפורשים
 ומתמלאי' רחמים וגם נבואת משה רבינו נחקוי' מה שאמר יחוקק אל והכו אל חמים עיניכם
 ויבא אחס אליו בבלה זה יהויכין ופיטמו ויקח מורע המלוכה ויכרת חמו ברית זה נדקיהו:
 שנה כיצר עשרי' שנים של מנשה כדכתיב בהם ככל אשר עשה אחאב ואחאב מלך כ"ב שנים ול"ג שנה
 חמורה ליחוקק' בשנה החמישית נדקיהו הרי ארבעים סך כולם מירשאל ויהודה ארבע מאות וששים
 שמיטין הרי כ"ט ושנת היובל האחרון נחשבה להם לעון שהרי בעונם גלו ממנה הרי ע' שנה מקדשי'
 אז חרבה הארץ אח שבתותיה כך מפורש בסדר עולם וכאן בסיום הזה דברי הימים לפי שאמר למלאות
 שבעים שנה היה חוזר הגלגל שחרו לארנס לכך הוגדר לומר כאן ישבת אחת לכורש מלך פרס עד מי
 חפטיה ננתיס שהרי ספר עזרא משיך וסדר חמר ספר דניאל וכך יי' מוסב מזה לזה: ויעבר קול כרוז
 לכל בני מלכותו לאמר כה אמר כורש מלך פרס כל ממלכות הארץ שחני מושל מלך על כל ממלכות:
 המער לכם וגומר כה אמר לחשיחו לכורש וכבר נאמר לו בבוהה זו של ישיעה: אשר ביהודה בירושלים
 הגרוז על מי המדיעת בכל עמו של הכ' יבוא לבטת ביתו אשר בירושלים ייעל ויהי הבה צעורו ובעוריתו:

רדק

על ספר מלכי ישראל ויהודה זהו ספר ירמיהו ושם כתובים חוועבותיו היו בונה ביתו
 וגומר: כי בספר מלכים אין כתיב חוועבותיו דבר הלא בסחם ויעש הרע בעיני
 ה': בן שמונה יהויכין: ובספר מלכים כתיב בן י' ח סנה אפשר כי יהויקים הביו
 המלכו בשנה ראשונה שמלך הוא שימלך תחתיו אחריו והיה אז בן שמונה שנים ועתה
 כשמלך חמר אכיו היה בן י' ח: את נדקיהו אחיו דודו היה כמו שכתוב בחמלת
 הספר הוה ביחסיס ובספר מלכים הלא שהקרובים יקראו אחים כמו כי אנשים אחים
 אנהו את לוט בן אחיו: מלעיבים: כמו מלעיבים: ומתעטעים: חרגוס והייתי
 בעיניו כמתעטע כמו כחלעב: במלאכי האלהים הם הנביאים שהם שלוחי השם
 ית' ומתעטעים משפטו עם חיו ומתעטעים: עד לחין מרפא' כל כך הרבו לפסוע
 עד שנמנעה מהם החשובה שהיא המרפ': זקן וישים בלר' כמו ישים בח' ר'ק: לו
 ולבניו: לבנו ולבן בנו: עד מלך מלכות פרס והס נ"ב שנה מיום שגלו עד רצתה
 הארץ את שבתותיה כי לא היתה הפקידה שלמה עד שנת שמים לדיוש בן אחסורוס
 שמלאו לחרכות ירושלים שבעי' שנה: וגם במכתב העביר כרוז בכל מלכותו עד שלוח
 להם כתבים: והוא פקד עלי: הוא צוה עלי: והיכן צוה עלי הלא שהעיר את רוחו
 אמן אל לבו לשלוח בגלות לבנות בית בירושלים או צוה על ידי נביאו וכן נחכבא
 ישיעיהו כה אמר ה' לתשיחו אנכי העירותיכו בצדק וגומר: מי בכס מכל עמו יהי
 י' אלהי עמו ויעל:

מנתח ערב

חשיעת עולמים ועד עולם לא כנוס ולא נכלמים: וחמורה עיננו יושלים על חילך בגרים
 דוכין בית עולמים עם מלכות בית דוד ויעמד הכהן לאורים וחומים: הבה ה' למך על כל
 הארץ מלכותו פלכות כל עולמים: במהרה צמינו חמן: ברך ה' חמר ויכנו לכסלים
 ולקריב מתחתי מנתח ערב: הוא יגמור בעדי להשלים חמרים אחרים כאשר עם לבני
 ומתחתי לה' חמר: והיתה השלמה עשרה ימים לחדש מנחם יום אשר כבר נולד בו משיח
 מנחם צמת ועברה לל' מנתח יתורה וירושלים לפי':

לי הפך כ' את רוח כ"ח חוקק את לבו למשן חמו ירושלי' כידור' אל שוכה לזה פ"י שסע ארבע
 פסיקות לכבוד הפקודים וזה נלמד משני פסוקי שבת עתה יתן ה' להולכי' לפניו בחמיות ורשם
 לפניו פסוקי כחש"ל: ה' אלהי עמו ויעל כי בגלות ישראל חלוי גאולה השכינה כדכתיב ושב
 כ' את שנותך ישוב לא כשמה הלא ושב הלא שלא נתקיים הדבר בימי בית שני כמו שהתרו ז"ל
 חמשה דברים היו חסדים צדיק שניו' מהם השכינה כ"ל היה בגאולה הריא גולה שלימה
 פ' אשר יקיים יישרי הכנאים בהחמר על בגאולה העתידה לביתו ואז ישרל טעם צב'

פי שבעוני

ואמר מי שיביא עמו אל הקטף אל יאשים מי שמתקב עליו רב. ואמר שב עם החקמים והאין אל
שיזחם ואל יסורו מלבבך. ואמר מה הוא טוב לחדם אמר שכל שיחיה בו. ואם לא יחיה הכל
המתון שיחיה בו. ואם לא יחיה המתון האסקה שחכם על עמו ואם לא תחיה האסקה השמיהה
תכסה על עמו. ואם לא תחיה השמיהה הקבר טוב לו. ואמר ארבעה מאבדים את החדם
הגמול והעקשות והעלילה והמהירות:

ונאמנת אל קצוחך בשלום. והלא נהרג אלה בשלום מזה שלא תראינה עיניך בכל
הרעה אשר אני עביא על קמקום הזה ועל יושביו. כלומר חוד בן הבית. ועל זה
אמר המגם יראו אלהים כפי מה שיאות. והמלך לשמוע לו והתנהבו עם בני אדם בטובה ואמר
המלך והתורה שני אחים לא יעמד האחד עבדתי כשני ואמר אל תדור בעיר שאין בה מלך נורא
ואמר אל תדור בעיר שאין בה שוקש זקק עושה וחסם ושוק ממלא ונהר נגר ואמר במשל המלך
כאש אים תרחק ממנו המטרף אליו ואם מקרב אליו יטרעך. ואמר כאשר המלך יריבך המעט
אמרך וי אחת פנוקס ואמר הדע שבאמון שלא יוליו תאמנו והרע שבכבדו במדות והרע שבמלכו

תושלבע

על ידי הפועל העוסק והמסדר במלאכת הקודש באמונה. נאם יעקב בר אברהם המפורסם שלי"ט:
זעציר מק"ק אמשטרדם:

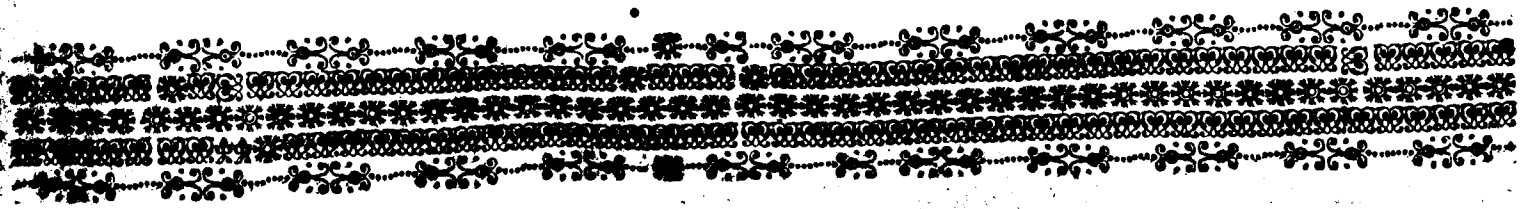
ועל ידי הפועל העוסק במלאכת הקודש באמונה נאם מאיר בן וואלף שוואב יצ"ו:
זעציר מק"ק אמשטרדם:

ועל ידי הפועל העוסק במלאכת הקודש באמונה. נאם זלמן בן כמהורר משה נר"ו:
זעציר מק"ק אמשטרדם:

ועל ידי הפועל העציר במלאכת הקודש באמונה נאם הבחור נתן בן כה"ר יודא זצ"ל מק"ק אמשטרדם:

ועל ידי הפועל העציר העוסק במלאכת הקודש באמונה נאום הבחור מאווס בן אלכסנדר ז"ל מק"ק אמשטרדם:

ועל ידי הפועל העציר העוסק במלאכת הקודש באמונה נאם הבחור מאררים בן כמר יאקב זצ"ל מק"ק אמשטרדם:

ועל ידי הפועל הדרוקר העוסק במלאכת הקדש באמונה נאם דוד בר אליעזר הלוי מעיר דרליבשטאט: ולע"פ בק"ק אמשטרדם: יע"א:

ועל ידי הפועל העוסק במלאכת הקודש באמונה: נאם הבחור יוסף בן זלמן ז"ל דרוקר מק"ק אמשטרדם:

ועל ידי הפועל הדרוקר העוסק במלאכת הקודש באמונה נאם הבחור יהודה לייב בן פהוד"ר משה נר"ו מק"ק אמשטרדם:

מסורה גדולה

א

אמר יעקב בן חיים בן יצחק אדוניו י"ג עמ"ה הכל איברי דלקו והרתימו כסיר מזלות הרעיון וירופף חוג הגלגל העליון ונבקע הקרקע והתחמוץ והעליון כדי להשלים ולהתחיים כ"ד זה ונקשרו בתוך לבי זמתי לולאתיו והאירוע עין סכלי להכותיו ויקרח חוד לבבי לשם פלדות לשבץ מסבלות בדרכי הניקוד והנביכות להיותם בטבלות המסרה אפודות ולא יזחו שרשרת העבודות מעל המעבדות והם האסופו' תלקט קולרי הגרנות דלא ידענא לפרסומי להם שמוח וחכמתי אשר

אמר יעקב בן חיים בן יצחק אדוניו י"ג עמ"ה הן הגם זהו שיעור מה שיעדנו בהקדמתנו להעתיק ולחבר המסרה גדולה והעלתי גדולה על פי סדר האלפא ביתא לשמשים ומערכות ולגלגל במעמקי ים המסרה להעלות כחמה נרה ואלהיה בחילה לא אסותל על חוטמי ה' ויהי' פני הסכנוני בחורי עמר וכפ' כי יפרי פתחתי וחזק מעליה הפתחי צמן עפנים פלתי והנה זה כל המסרה אשר כנסתי :

מערכת אות

האף
אב מאותיות גדולות וסימנים

נמסר בריש דברי הימים:
אב מאותיות קטנות סימניה

א	דווקא	ריש ספר'
ב	הב הב	לעלוקה
ג	ונוש	לבש בשרי
ד	אדם	עשוק בדם נפש
ה	בהרעם	אלה תולדות
ו	וכבשה	ונפשו לא חיה
ז	דשלוס	את כרית
ח	לשווא	לא נשא
ט	דויתא	
י	הף אנכי בלי פשע'	
יא	סכשו בארץ שעריה	
יב	אחר וטהרתם	
יג	צור ילדך חשי	
יד	זלככותה דשרה	
יז	לוא אליכם כל עוברי	
יח	סמרים הייתם	
יט	על מוקרה	
כ	נסהרתים מכל נכר	
כא	נשו עורים בחוצות	
כב	ונכשלו	
כג	נשע ארון וגשם יגדל	
כד	בסופה ובסערה דרכו	
כה	יצפני בסכה	
כו	לעות אדם בריבו	
כז	קדמא דכשפרפרא	
כח	וצוחת ירושלם עלתה	
כט	יפרצני פרץ על	
ל	לשמצה בקמיהם	
לא	קצתי בחיי	
לב	ראשית בכורי	
לג	פרשנדתא	
לד	פרמשתא	

אב מן חד חד אא

אבא
אבא
אבא זכוכי וכל חד לידכותי
אבא מברכיך
אבא ושם אשת שאול
אבא באהליך שלמים
אבא ויברח אבא
אבא עזי ומוניני

המלאכים ויהי לחשובת
ויראו המראים
ב' בפסיק
ותחווה דוד
ויבקעו שלשח
ובניהו בן יהודע
ויצא אל מוצא
את כבל ולא
ויאמר אליהמים
בראדך כעת ההיא שלח המלכים
פארה הנה האדוני'
כי אמר ככח ידיו
כל הובאיש עים
העירותי מצפון
כי שתים רעות
ב' בפסוק
לכנכל אכליך
בסרם תגלה רעהך
כיכה אסר יי
ולא יהיה עזר
וישבו עליה לבטח
וששאתיך ויהי בהכותם ביחוקא
ונאשאר ושובכתך וששאתיך
ויכלו את הימים
את זרע דוד למען
אשר קניהו הרגון
שאון בעמד וכל וגומר
תרויהו בפסוק
נרמו עמי ככלי
מפני יחילו עמים
בוקה ומבוקה
אתה דכאת כחלל
עד אנה תוגיון
אם חסה אשורי באיוב
ילדים אשר אין
ואשלחה אליו
איש באהיו אתם נאשיל
והתורה השנית

אב מן חד וחד חד א
ות
ה' שרשה במערכת אות הה' א' כי שם ביחה כי משמשת חד נסיכה הא וחד לא נסיב ונמסרה בריש ד' דה סימן ב' :

אין מלין דמשמשיין חד
א' וחד וא' ולית דכוותיהון

אכלה ותקס חנה אחרי אכלה
ואכלה ויאמר יעקב א' אביו אנכי
אמרה לאל סלעי למה שכחתיני
ואמרה ויאמר יוסף אל אחיו ואל
אחיה עזבה יחומיך אני:
ואחיה ראו עתה כי אני אני הוא
אשמים ויאמרו איש אל אחיו אבל
ואשמים ויתנוידם להוציא נשיה'
אחיה יהם והלכו בניו ועשו משת'
ואחיה יהם צרוי ואכינו ובני צרויה
אברכ ושמו את שמי על בני ישראל
ואברכם ויאמר יוסף אביו בני הם
אחיה אמרת יאעלה כחמר:
ואחיה כי המגני לילי לאמהנה מת
אצבעתי לרוד ברוך יי צורי הכלמ'
ואצבעתי קמתי אני לפתוח לרודי'
אצבעתי ונקרב צת קרכן יי איש
ואצבעתי ונאעמד עליו ואמותתהו
אתא אמר שומר אתא בקד
ואתא ויאמר יי פסיני בא זורח
אכנה ותאמר שרי אל אברם הנה
ואצבעתי ויאמר יי פסיני בא זורח
אשתי חמרא ושבתור לאלה
ואשתיו בארין היתיו מאני דהבא
אותוחם שאנו צורריך בקרב
מועדיך
ואותוחם הלא שאלחם עוברי דרך
אהבם ארפא משוכתם
ואהבם שמרה נפשי ערוחך
ואוצם השי דויר השביעי
ואוצם ויהי בני ירחמאל
אשתון וכלוב אחי שותה הוליד
ואשתון הוליד את בית רפא
אפלל וזבדי הוליד את אפלל
ואפלל הוליד את שבר' כו
אלקטה ותאמר אקטה נא ואספתו
ואלקטה ותאמר רוח המואבית
אל נעמי
אצבון ובני כלע אצבון ועזי
ואצבון ובני נד צפון וחגי שוב
ואצבון
אשמינד קוס ורדת בית היוצר
ואשמינד המה יורדים בקצה העיר
אשימם עברי אירוז מן הלבגון
אשימם

אב מלין דכתב א בסוף
ולית לחוק הנהגות סימניה
במלכים ב' סימן י' :

אלין מלין דמשמשיין א
בסוף תיבות וכל חד וחד ליתרבו'
ופימ'

לזרא עד חדשימי' עד אשר יצא
אלעלא ובני ראובן בנו אחשכון
ארצה ויקשור עליו עכרו זמרי
אלא שמעי בן אלא בבנימן
גכהא על כן גכה' קוסתו
ופוא ואמ' ער פה חבא ולא תוסיף
שינא כן יחולידו שינא
למא ישנה חכלא
בחמא ושמיעות יבהלוהו
כמטרא דרך קשתו ויצובני
גבעא וחלר שעף אבי מרמנה
מרא ותאמר איהא תקראנה
כלו לכן כה אמר יי
נפש ברכה חדושן ומרו'
בני אמיסחך חטאים
ויער אהישראל את רות
פול ד' דה:

אין מלין דמפקין אמין חד
חד וסימני

זאבי אסף ובני קרח אסיר
תביאו ממשכותיכם חביאו'
לצאנכם בנו לכם ערים דנמסה
אדר ויברח אדר
אשכיסמן שלש עשר שנה בירמי
ובאזרוע ותוצא את עמך
בלואי ויאמר עבד המלך הכוש'
באש שלחתי בכס דכר
במלאכות ויאמר חגי מלאך
ואישי הוליד את בכורו בר' ה'
מלאכות הכל בכחב מיד
הערכאים ומן פלשתים
נאוה עדותיך נאמנו
ואזרועי כתפי משכמה תפול
דכאות ונשא ההמון
מנאות ויפקרו ביום ההוא
במוצאת אני חומה ושרי

וחלופיהון ודאמפקין
ולית לחוק הנהגות סימניה
במלכים ב' סימן י' :

אב מן ב ב קדמא
מפיק א' ותנינא לא מפיק וחלופיהון
ד' זוגין מן ב' ב קדמא לא מפיק א'
ותנינא מפיק וסי' נמסר בר' ה' א'
ריש סימן' ותרגו' שם:

מה מילים נסבין א
באמצעות

חיבוחא ולא קריין וסימניהו:
חאספון לתח חבן
והאספוף אשר בקרבו
ויאצל וירד יי בענן
משאת כי חשה ברעך
מראון מלך שמרון
כארומה וילך אבימלך
בלאט וחקח יעל אשת
פלאי ויאמר לו מלאך
חטאים ויגידו לשאול
ויאסף שאנל לרא מפני
חלאמה ויגר לרוד ויאסף

אמר לקמתי ויהי' השעורים היפות צנחלי האלפא ביתות חיש על דגלו בחמות
הנהו ככתוב ויקראו בספר תורת אלהים מפורש ושום סכל ויבינו במקרה
במסורה ויבינו בטקרא זה פיסוק המעשה : אך לק נתן להכתב כי ליתו כלן מורה בעל פה :

מערכת אות האלף

גזע פסיק ה'ימי'ם ופחד הפסוקים והמלות : והאחר תחלה דיני הקמץ גדול והפתח ואין נודק לדבר למה נקראו שמותם כן : וענו כל חכמינו לב לי כל התורה בלש
 תעשה לך : כמקץ גדול לולי ה' מ'מ'תין ואלה כלל שמותם : סוף פעולה - דג'ם - שפ'ה - ל'י שמות : ח'י בין בלמעט תיבה בין בסוף תיבה : חמבע
 בלמעט לבד : מק'ף : דבקות : והאחרים הם על מקומו : הראשון : סוף פעולה כמו אמר : שמר : הכל : וכל עניני סוף פעולה עבר ועתיד

הראשון

ואשימם הבולכם אנשים חכמים : דליק חזה הוי עד די כורסן רמיו עשהו
 אשאנו אם לא על שכמי אשאנו דומשק וילך המלך אחו לקראתי ועשה
 ואשאנו או לי על שכמי הפץ עכרות אפך וראה עשיתי
 ארריך יעבדוך עמים וישתחוו יגורו כך נרהו פנואל
 וארריך כרע רבין בארץ ובלביא בגורלו באורך דליותיו פנינו
 אבום טוב ארוחת ירק ואחכה מיננו אז אמרה פנימו
 ואיום עמים כאפי ואשברם ויצא המן ביום ההוא צדה
 אבישור ושם אשת אבישירי אור ורוע לצדיק צדה
 ואבישור ויהיו בני אונם שמי כי היו בצוען שריו צדה

אב חד וא וחד והא ותמו

נמס' במערכת אות הוי' כי שם ביחה

אבמן תרין א וחד וא סימן

חמצ' במערכת אות הוי' כל שם בית' וחילופיהן דלוג תרין א וחד א וסי' במערכת אות הוי' כי שם ביתם

אבמן גא וחד וא דלוג

וחלופיהן דלוג תרין א וחד א וסי' במערכת אות הוי' כי שם ביתם

אבמן דא וחד וא דלוג סימן

חמצ' במערכת אות הוי' כי שם ביתם

אבמן דא וחד משמש

אב' ב'ג' ד'וכו' וסי' אב' וישם אשת שאול : בגדות וילכו וישכו בגרות כמהן גדל כל ימי נדר נזרו תערי דהרות אהלמו עקבו סוס : הרמה וישמע אדניהו וכל : וזהסתו חיתו לחם ונפשו : זחלתו וען אליהו בן כרכאל : חזובות מרבדים יבדתי ערסי : סידח אסחובת היא נכיה : יכרו עליו חכרים יחציהו : בלא כי כאשר שתיהם על הר : למט פרעיה חסד כתיב : מנע בני אל תלך בדרך אתם : נסתר והמצפה אשר אמר : סעפים שנאמרו וזרחך : עפרות עד לא עשה ארץ וחוצירתי פצלוח זיקח לו יעקב טקל לבנה : צקן י' בצרפקודך : קראן ויאמר אל בני חתני ואיו : דשם כל קבל דנא מלכ דריושי : שזי ואני קרבת אלהים לי טובי חתנו כן תעשה לשורך

אבמן דא וחד משמש

א'ה' ב'ש' ר'ש' וסוף וסי' ארחת וישבו לאכל לחם : אתכרית רוחיאתא דניאל בנו : ביבש קצירה תשברנה : בשליש מי מדד בשעלוי : גור הן גור גור אפס מאחי : גיר לכן בואת יביפר עני יעקב : גער גער חית קנה ערת אבירי : דופק אני ישנה ולבי ער

נבל חבלגם אתה : נצה לו רגבי נחל : כה אמר י' ווצר : ובגפן שלשה שרינים : לא נכחד עצמי ממך : נצה בי לפני קציר כחם פרת : ויקרא יעקב שם המקו' : נרוצה משכני אחריו נרוצה : כלנו כצאן העינו : שמחתכם וכוים שמהתכם : כי צדיק י' צדקות : שום ועתה שימו נא לבבכם : ואשר לא צדה : שמחות תודיעני אורח חיים : ואבי ראהגם ראה : עובל ואת עובל ואת דבראשיל : ברך אברך אביוניה : עפלה הנה עפלה ואלא ישרה : אלה קריאי העדה כתיבי : עונתי טוב לי כי עוניתי : ואת אבשלום הלכו : פקד אלה פקודי המשכן : ולא ידע כי רפאים שם : פקדתי אני אמרתי בדמי ימי : ויהי אלהים את הנער : פתחות חלקו מחמאות פיו : ומיחן את העס הזה בידו : צמח ואם בעיני עמד הנחק : אדיו מלכא לדניאל רבי : צקן י' בצרפקודך : הבקר איר והאנשי' שלהו : צמתחני קנאתי כי שכחו : כה אמר י' אי זה ספר : קראן ויאמר אל בני חתני ואיו : ויאמר אלי דניאל איש : קלם וליקח מהם קללה : וירא יעקב כי יש שבר : קנה חכמה מה טוב שחרון : וירא יעקב כי יש שבר : ראי ותקרא שם י' הרובר : ויראו לפניך מראינו : ורומה מקול פרש ורומה : רומו מעט ואינו : שתי מנע ויאמר י' א משה : שבות ביום עמדך מנדה : שבות רצית י' ארצך : תענה כי כל הנפש אשר לא : תרום ירך על צריך : תאוה לא תאוה אליך רעה

אבמן ג' וכלה וחד לית

דכו' חד באורי' חד בנכ' חד בכתובים וסימני' : ויאמר אני אעביר : בעד החלון נשקפה : אפ' אני חלקי : ובארבע עשרה שנה בא : כי כה אמר י' אי אשקטה : בהשמים י' בהשמים חסדך : ואם הקריב מנחת בכורי : ויפנו וינסו המדברת : יראת י' שנאו רע' : המוציא רכב וסוס : שטוי העס ולקטו : סבוגי כדבורים דעבו : ויפל אברהם על פניו : יקיר לי אפרים : אני אם חנין : ואברכסו ויאמר יוסף אל בני חתני : אהבתי אתכם אמר י' : שמרה נפשי עדותיך : וישא משליו ויאמר מן ארם : י' חננו לך קיינו תיה : ויען אליהו בן ברכאל : ויחבר את חמש היריעות : וגם חמת תנבל בה : חברים יכרו עליו חברים : מרכבות פרעה וחילוי : כחדק ישר ממסיכה : טובים הן לא בידם טובים : וככא משה לפני דהמסוה : יראה והשמיע י' את הוד קולו : יענה שדילא מצאנוהו : כלות ויהי ביום כלות משה : כלוהם רנני שוקד עליהם לרעה : כלותו ותיכין כל מלאכת שלמה : למשמרת כאשר צוה י' אל משה : לעולה ואל הכהן כתיב : ללכת כל הנחלי הולכים היום : מקדשי אך אל הפרוכת לא יבא : בהקי והאמר להם התאינה

אבמן ב' ותרין וחד בתרי

לשני ואני שלשת החצים : אחכס ביד אל : ויצא אחד אל השדה : יתיו סחיד נבלתי : לולי כעס אויב אנור : דברי אנור בן יקא : וניסאר בו עוללו בנקף : כרבם כן חטאו לי : ואני בבאי מפרן : וחכה עוב' ויקח לוכלב : על כן באורים כבדו י' : וישאל שאול ב' ולא : מי כמוד באלים : הנהמים באלים : ותחפשהו בכגרו : אסרעה בעיני אדניהו : ובשנה האח' עשר' בידח : כי כול הרים ישאו : במקהלות ויסעו מחרדה ויחנו : במקהלות ברכו אלהים י' ממקוד : לא חנפו את י' אלהים : וכנניהו שר הלוי' במש' חנינא דפסוק : בעת ההיא בראות דוד : ויהי לדרוש אלהים בימי : חיי בשרים לב מרפא : לא נאוה לכסיל תענוג : ואם בריאה יברא י' : על כן זבח לחרמו : ושעשע יונק על חור : ועל קריתים ועל בית : דברת

ויאמר מלך סוף פעולה כל פעל אשד פופו אלף או כ'א כמו טעה : צנה : קרא : מא : אשד נקמלים : ויש לחת זעם לפי אשר סיפי פעולה ברבותם ויבא סכ'א בסוף פעולה כמו חכמי הבלתי : וס'ה מבטל קמן כאשר הבל בע'ה הבל טעה קרא ל' יולד בהם סכ'א ברבותם כי יחור בהם עשיתי קרתי לכן נקמלים ועל כן אס יס' משק ה ס'ה סוף פעולה כמו ג'ה לבי כמה לך בערי : ניה אור כי יחמר ברבותם גבהתי כמתי : ואם המפיק כ'א כה'א שמש : ל'א יבול

מערכת אות האלף

לא יבטל הקמץ כמו לעבדה ולשמרה. עוד יבא מכלל סוף פעולה כל פעולה כמו והוא נכבד מכל בית אביו כי אין נגרע קול צלמה נשמע לב נשבר ונדכה אף והקול נשמע בית פרעה ומת או נכבד עבר המה על כל נפתחים וכן מוקטר מוגש מורקף בלי חשך וכן כל משקלות הנז' בכל הגזרות והטעם גם כזה כי צדקות נפעל עבר וילד שוח בסוף פעולה מה שאין כן בהוה כי בעבר יאמר מן נכבד נכבדתי ומן נשמר נשמרתי בהוה יאמר נכבדים נשמרים. עוד יבא מכלל סוף פעולה כל

דברת	בן בנות צלפחד	זרו	מכף רגל ועד ראש	נענה כי איש איש מביח ישראל דינו	ויושבים	כה אמר סנחריב מלך
דברת	עברי יורידו מן הלכנון	זרו	רשעים מרחם	נעניתי	וכגנה	כי תהיו כאלה נבלת
דודי	ועל מחלקת החדש	זונה	אם זונה אתה ישראל	עד מאד	וכגנה	כי כארץ תוציא צמחה
דודי	נשכימה לכרמים	זונה	כי הנה רחיקיך יאברו	שאו גם כארץ חקעו	ולרבקה	אחושמו לבן
האבנים	ויאמר בילדכן את	חרש	וישלח יהושע בנגון	מפחדך בשרי	ולרבקה	וחהין מורת רות
האבנים	וארד בית היוצר והנהו	חרש	ובקבקר חרש וגלל	ויקומו עבדיו ויקשרו	ומקטירים ליי' עולות בבקר בבקר	ומקטירים בני עתרה אל חשלו
הובשח	ויבא יואב אל המלך	חלוץ	ונקרא שמו בישראל	כל אבירי יי' בקרבי	ונסך	ועשרון סלת בלול
הובשח	אתה קקעת מעין ונחל	חלוץ	ועבדיך יעברו כל חלוץ	ויחזרו באר אחרת	ונסך	לא חעלו עליו קטרת
החול	ולהבריל בין הקדש	חלה	ואמר הרור האחרון	ובמלכות אחשוורש	וסור	חטאנו ועינו והרשענו
החול	כבד אבונטל החול	חלה	ובהיצר לו חלה את פני יי'	ואלה דברי דוד האחרוני	וסור	ובלישראל עכרו את
הצפוני	בני גד למשפחת לצפון	חרשחם	לולי חרשחם בעגלתי	ישובו לא על היו	ועשו	ויהי כאשר בלה יצחק
הצפוני	ואת הצפוני ארחיק	חרשחם	רשע על חלה קצרחם	ויאמר אין קול ענות	ועשו	וישלח יצחק את יעקב
זאיר	יעלה מן הארץ	טרף	והנה עלה זית טרף	הכזיהו צום אבחרהו	ופחד	ביום ההוא יהיה מצרים
זאיר	רעב אונגו ואיד נכון	טרף	לכו ונשובה אל יי'	אביך את הארץ	ופחד	אז תראי ונהרת
זכרכה	וראש אחיעזר ויאש	טריה	וימצא לחי חמור	ובני כרמי עכר עוכרי ישראל	וציבא	ואלף איש עמו מכנימין
זכרכה	מונע בר יקבהו לאם	ישק	אתה תהיה על ביתי	ויקרא יעקב לאלהי ישראל	וציבא	ויאמ' לו המלך למחרת
זיפתח	ויבא האיש הביתה	ישק	שפתים ישק משיב	בייתרי פתח ויענני	וקציר	עוד כל ימי ארץ
זיפתח	על הלחת ירתיה	ישך	לא חשיך לאחיד נשך	נשכימה לכרמים	וקציר	כי שנחם הרעב
זירם	אמר אל אלעזר בן אהרן	ישך	אחריתו כנחשישך	גבר מחליק על רעהו	ורננו	ובאו ורננו במרום
זירם	יי' יחתו מריבו עלו כתיב	ישעו	תכבד העבודה על	דבק לשון יונק אל חכו	ורננו	על חבל שמים וארץ
זירב	דיהיי' כאויב בלע ישראל	ישעו	ואין מושיע רשמואל	וישא העם את בצקו	ושמרון	כחצי חטא חיד
זירב	וההישם המלחמ' נפוצה	יורישה	ועבדי כלב עקב	ויבא דוד אל ביתו	ושמרון	ואהו חיד סרום וכנתיה
זיפתח	ואשנה ונסיב	יורישה	הנה יי' יורישה	כי קרבו כתנור לבם	ותהלתי	למען שמי אאריך
זיפתח	הלערי היה גבור	כחם	כי לפני קציר כחם	ואחם הרי ישראל ענפכם	ותהלתי	אני יי' הוא שמי וכבודי
זררו	ויברך אותם אלהים ויאמר	כחם	וירעם כחם לבבו	כי הוא רודה בכל עבר		
זררו	עברו כלנה וראו	כארי	שויתי עד בקר	מכה עמים בעברה		
זראש	ובני בנימין בלעובכר	כארי	כי סכבוני כלבים	עודנו מרבר עמם		
זראש	זכר עניי ומרודי	לאט	ויצו המלך את יואב ואת	שוריעה ורגל מועדת		
זשהם	והטור הרביעי תרשיש	לאט	יעזבי מאם העם הזה	יומם יצוה יי' חסרו		
	קדם	למר	והיה אם למד ילמרון	וידבר שלשת אלפים		
זשהם	בני מררי ליעוהו בנו	למר	ואומר אנה אחת הולך	ואת גביעי גביעי הכסף		
זחבל	להשקותו והאמר	לענות	כל נדר וכל שבועת אסר	ויהי כשמע גדעון		
זחבל	המלך דוד לצאת	לענות	שיר מזמור לבני קרח	ירא את יי' בני ומלך		
זכחול	כי ברך אכרד והרבה	לדביר	ומחשבן עד רמת	והשקות בכלי זהב		
זכחול	ואומר עסקני אגוע	לדביר	ויבן את עשרים אמה	שפרה ויקר' מלך מצרי למילדות		
זשכר	בן אד' נבוכד נצר העביר	לתנות	מימים ימימה תלכנה	שפרה ברוחו שמים שפרה		
זשכר	ולעובר אדום בני שמעיה	לתנות	ואת עשו שנאתי	אף חוכב עמים		
זרן	גלעד בעבר הירדן שכני	מול	אלה הרברים דמשנה	על מה חוכו עור תוסיפו		
זרן	ויזן סאוול	תורה	בערת ההיא אמר יי' אל	לא תחרוש בשור		
זהרא	וער אלהי ישראל דר' ה'	מנה	מנה עפר יעקב	אל תחרוש על רעד		
זהרה	ויפרש אתה לפני	מנית	ולחנה יתן מנה אחת			
זהיא	ואמר לכלה ניאופים	מנית	ויכם מערעד ועד באך			
זחבל	וידברו בני יוסף איהושע	מנית	יהודה וארץ ישראל המה			
זחבל	קומי ולכי כי לא זאת	מחללים	ויעלו כל העם אחריו			
זחבל	על לא עשה ארץ	מחללים	ואתם מחללים אתי			
זחוצות	ויאמר אליו הערים אשר	מרתה	כשמרי שדי היו עליה			
זחלי	ויהי גבולם חלקת	מרתה	ויבאו מרתה ולא יכלו			
זחלי	גום זהב וחליכחם	מגורי	וישב יעקב בארץ מגורי			
זטלם	זיף וטלם ובעלות	מגורי	זעק והילל בן אדם			
זטלם	ומן המשוררים אלישיב	משחחם	ופשחת אתם כאשר			
זינל	ויהי כאשר ראה יעקב	משחחם	ומיר בן נכר לא תקריבו			
זינל	לבן שמח לבי הנהל	מעונ	ותאמר חיי' אהיך אם יש			
זינל	רוח נסע מאת יי'	מעונ	כחנפילעני סעוני			
זינל	ויקם אויב ויקרע את	מעדנות	ויאמר שמואל הגישי אלי			
זינל	העם ויחקש כשופרות	מעדנות	החקשר מעדנות כימה			
זינל	ויעשה עמרי הרע	נבליך	הסר מעלי הסון שיריך			
זצרי	ויבאו לאכול לחם וישאו	נבליך	הורד שאול גאונך			
זצרי	לירוחן בני ירוחן	נסי	ויבן משה מזבח ויקרא			
זצרי	גדליהו	נסי	כה אמר יי' אלהי הנה אשא			
זצרת	כי אם שמע חשמע	נצח	וגם נצח ישראל לא ישקר			
זצרת	בקלן	נצח	חבא על דור אבותיו			
זצרת	וחנתי כדור עליך	נענה	נגשו והוא נענה			
זקן	ויאמר אברהם אל עברו					
זקן	כשמן הטוב על הראש					

א במן חר וחר חר

פלעיל וחר מלרע ולית דכותהוין

אכל	רק חוק לבלתי אכל הדם
אכל	המן העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו
אמר	כה אמר אדוני יי' יענאמר מואב ושעיר
אמר	כי טוב אמר לך
אורחות	משא בערב ביער בערבי
ארהרת	וישב לאכל לחם
ארון	ואלה העלים מתל מלח
ארץ	וחברו ואלה העלים קדמה
אונם	הששת ימי בראשית איזאונם
אנס	בלטשאצר רב חרסמיה
בקרוב	עלי מרעים לאכל את
בקרוב	והיה בקרב איש
במועל	ויברך עזרא את יי' אלהים
במעל	אל אלהים יי' אלהים יי'
בנוער	חמות בנער נפשם
בנער	ויאמר האיש אל יואב
גיוחנינו	וחבואתה מרבה למלכים
גיוחנינו	ותחם השנה ההיא
דועבו	סכוני כדבורים
דעבו	המוציא רכב וסוס וחיל
האמר	אלהים אני
האמר	כי אל אל האמר נשאתי
הקצור	מדוע באתי ואין איש
הקצר	האמור בית יעקב
המשול	דברו נא באזני כל בעלי שכם
המשל	ופחד עמו עושה שלום
הנחת	וכדי רוס לכביה ורוחיה
הנחת	עושו ובאו כל הגוים
הודיענו	ויקראו פלשתים לכהנים
הודיענו	מר: נאמר לו לא נערך
ונעתור	ויעזרו עליהם וינתנו דר' ה' ונעתר

א'ב מן ב'ב ותרויהוין

בספר וסימניהוין

ואשא	כי לא אויב יחרפני
ואשא	כפאל מצותיך
ובמושב	אשרי האיש אשר
ובמושב	וירוממוהו בקהל עמי
וגבה	וגביהם וגבה להם
וגבה	וארבעה שלהנית לעולה
וראג	בלכתך היום מעמדי
וראג	המה באו בארץ צוף
והדנה	אשר ביאר חמות
והדנה	אשר ביאר מתדה
והדת	הרצים יצאו דחופים
והדת	הרצים רכבי הרכשי
וויזה	בן שפעי כן אלון
וויזה	ויהי יחח הראש
וחלמא	בארין עללין חרטומיא
וחלמא	ועד אחרון על קדמי
וטהרו	וגם שם עיר המונה
וטהרו	שבעת ימים יכפרו
וישבים	ומלך ישראל ויהושפט

פעולות השניים הנקראים עלומו עין פועל כמו שז קס רן ויש ויקס וירקף על פי כי צדקות יולד זה שז' כמקמתי שבת. והטעם כי בכלם עי' פעלם נעלמת ובה הקמץ לתשלוס ההות כי אס היו במלואותם יתכן לומר קיס שיב ומן זל ניל וקן עליו העיט קין ומלגנו מן קס וקאס שאון כמקד ומן רס וישנה ורמה המתיב נאמיות או' נעלמות בהם נלפך אז בסוף פעולה לראש כמו הק' וק' עקבס והיא סוף פעולה ואז היא מנעלת הקמץ. העתה היא ראש פעולה ודינו קיס גם על כן מכה

מערכת אות אלף

ועצה בנייתם היו למעלה כמו שפי על פונות הכותם וחינו כמו שבו ויצונו הכה און שבה לשון שבו וכן שמו מן שמה ושמו ולעו מן שמה ובהנה רבות כי השניים טעמים לעיל מעל העצמות העיון והבנייה בהם להשלים אות החסרה והטופי למ"ד סוגים שצמחו למטה תמורת חסרון ה"ה חק מלת חס הכסף וחס ללדני רך הלכב נפתחים כמספטים פ"ז לז' וקורו מגורת עולמי ע"ן פעל חמס המה מגורת בצ"ל הכפל מן חמס רך ועור ברכותם וולד כס דגש למלת חסרון אות הכפל כי יחמור תמו רכו דכריו

נענה	ונקף י' את מצרים	בדברים	ואליהוא חכה את איוב	פתח	נשכימה לכרמים	כלה	כל אביו יי'
ונחתים	ואתם כתבו על היהודים	בדברים	לא יוסר עבד	פתחת	הפכת מספדי למהול לי	ענו	או ישיר ישראל
ונחמם	ויקראו סופי המלך קדם	גדל	ביום ההוא גדל יי' את	פתחת	אנא יי' כי אני עבדך	ענו	ליו" בחורה זמרו
ויקום	וסננו דלתים בשוק	גדל	אחר הרברים	צעקו	הן אראלם צעקו חוצה	פתח	כי יתרי פתח ויענני
ויקם	ותנור אימר ויקם לך	גדלים	חעשה לך על ארבע	צעקו	קיצוני שמע	פתח	נשכימה לכרמים
ומשלו	והיה אדירו טמנו	גדלים	שככים מעשה שבכה	צעקים	ויאמר מיה עשית קול דמי	צלם	אנח מלכא חורה הוית
ומשלו	והכרתו רכב מאפרים	דמיתו	הנה והמעוננה דמיתו	צעקים	ואת מהכנת הלכנים	צלם	נבוכר נצר מלכא עכד
זרוע	אור זרוע לצדיק	דמיתו	לקאה מדבר דמיתו	קרבו	ואזכר הרי ישראל ענפכם	קים	לקיים את ימי הפורים
זרוע	וכיפל מנבלהם על	דמיתו	והיה כאשר דמיתו	קרבו	כיקרבו כהנור לבם	קים	ומאמר אסתר קים
הנן	פח וישא עיני וירא	דמיתו	נשבע יי' צבאות לאמרי	קרבת	ואתי יום יום יירשון	ראם	ויאמר יעקב כאשר ראם
חנן	כי עס בציון ישכ	הנראה	וירא יי' אל אברם ויאמ	קרבת	ואני קרבת אלהי לי טוב	ראם	ויהי כאשר ראם צדקיהו
טהור	עינים מראות רע	הנראה	ויאמר אלהים אל יעקב	רעי	ויאמר אברם אל לוט	שהה	ובעת מותה וחדרננה
טהר	אחכטהר לבן	הנראה	ויתאנף יי' בשמה	רעי	היאני נאם אדני אלהים	שהה	גם צפור מצא בית
יחיונו	אם אמרנו נבא העיר	הנראה	בשנת שלש למלכו	רעה	עידנו מדבר עמם	החי	ויחגרו שקים במתניהם
יחינו	מיומים ביום השלישי	ויושב	וידעה העם כלו אפרים	רעה	שקרעה ורגל מועדת	החי	נפשו ותהללך
ידליף	בעצלתים ימך הסקרה	ויושב	ישמעאל ויענכו וישב	שלוהני	ויאכלו וישחי הוא		
ידלף	ואת כישד ואת הו	ויושב	ומלך ישראל ויהושפט דה	שלוהני	ויאמר אליהם אל תאחרו		
כתים	וירעם כתם לבבו	ויושב	כה אמר סנהרוב מלך	שלוהים	פרעה מלך מצרים עלה		
כתם	כילפני קציר כהם פרח	זקן	ויאמר אל עבדו	שלוהים	לכן תהני שלוחים		
לאמותם	אלה הם בני ישמעל	זקן	כשמן הטוב על הראש	שמור	וירם הטבח את השוק		
לאמותם	יאמרו איה דגן ויון	זקנים	ונאמר אל אדני	שמור	ישראל הולח ראיתי		
לשכונם	רוח אדני יי' עלי	זקנים	וישראל אהב את יוסף	שמרים	ליל שמורי הוא בבסוק		
לשכונם	ומכרתיו את בניהם	חרש	וישלח הישע בן גון מן	חמתי	אחתי יונתי חמתי		
מעצור	ויאמר הונתן אל הנער	חרש	מלעיל ובקקרה רש וגל	חמתי	חלילה לי אם אצדיק		
מעצר	עיר פרוצה אין הומה	חרשהם	ויאמרו לו אנשי העיר	חמתי	ישקלני במאזני צדק		
משקולת	ונמיתו על ירושלם	טב	רשע עלתה קצרתם				
למשקלת	ושמתי משפט לקו	טב	היא צלמא ראשה				
מחוללך	צור ילדך תשי	טובי	וכען אם על מלכא טב				
מחוללך	האמר תאמר אלהים אני	טובי	ויאמר אני אעביר כל				
מאירות	ביבש קצירה תשכרנה	טובי	ורוית נפש הכהנים דשן				
מאירת	פקדו יי' ישרים משמחי	ינחני	וישא משלו ויאם מן ארם				
נתון	וימאן ארום נתן את ישראל	ינחני	נפשי ישובכ ינחני				
נהן	וידעה אינוכי לא לו יהיה	ינחני	יי בדדי נחני				
נחץ	וישכימו אנשי העיר	ינחני	מתן אדם ירחיב לו				
נחץ	וישב ויבן את הבמות	כתנתי	פשטחית את כתנתי				
נחם	מיד שאול אפרם	כתנתי	כרב כח יתחפש לבושי				
נחם	וכנו אשת הנדיה אתות	כתנתי	יהי דוד בא עד הראש				
נפלו	ויאמרו שרוי פלשחים מה	כתנתי	ויהי כאשר בא יוסף				
נפלו	ואעמד עליו ואמח תהו	למראה	והריחו ביראת יי'				
עניתו	טוב ליכי עניתו	למראה	קמ ותעגבה עליהם כתוב				
עניתו	ואני בהלוחם לבישי	למראה	ויצמח יי' אלהים מן				
צואת	אם רהיני את צאת	למראה	כז' ויבא אל גלילות				
צאת	וענת שערים האכלנה	להגלי	בי טעט אשר היה לך				
קראנו	ובי תאמרו בלכבך	להגלי	נר להגליד ברין				
קראני	פחד קראני ורעדה	להגליך	אף חבב עמים				
דמוני	קראתי לכא הכימה	מהר	לדוד מזמור נאסי				
דמוני	ויאמר אדני המלך	מהר	וישמע עלי את קול				
דמפיו	בשפת	מהר	צעה להפתח				
שכולתי	ואל שדויתן לכם	מהרה	ומלאך בא אל שאול				
שכלתי	רהמים ב' בפסוק	מהרה	ויקרא מלך ישראל מלכי				
שפטנו	ויקס דברו אשר דב' דרני	נפון	ויאמרו הבה נבנה לנו עיר				
ושפטנו	והינו גם אנחנו ככל הגוי	נפון	העצב נבזה נפון				
דאמי	שני שדיך כשני עפרו קדמא	נפצים	ויאמר ראיתי את כל ישראל				
חאמי	וחכרו שני שדיך הנניא	נפצים	וחכירו ד'ה ויאמר ראית				

כ ופסוקים אית בהון כל

הא"ב סימנס נכמר ביחזקאל ס' ל"א

א"ב

ואביו ט' וסימ' נמכר בכדר וישלח

ולאביו ג' וסימניהון נמסר בשמואל א' ריש סימן י"ד

אביוהו ז' וסימניהו בלשון חרנום אחת הארנות מן ביהא חזינא מלכא ודקרה

אבותיו ג' מ'ל וסימניהון נמסר בשפטים סימני ב' ותלים סימן מ"ט

אבותיך ג' מ'ל וסימניהון נמסר בסדר ויצא וירמיה סימן ל' ומשלי סימן כ"ב

אבותינו ח' מ'ל וסימניהון נמסר בירמי' סוף סימן י"ד

אבותם ב' מ'ל בחורה וכל נביאו וכחובי' דכו' מ'ל בס' הוסי' נמסר בסדר בסדרה

אבותיהם ד' מ'ל כנביאים וסימניהו' נמסר כמלכים א' סימן י"ד וכל כחוכים דכו' מ'ל בס' חס' וסימניהון

ויסעלו באלהי אבותיהם ואלה משפחות הלוי ואזיהם לתולדותם ואכתיהם על מחנה יי' בד'ה ובני מושי מחלו בד'ה וסקורה אבותיהם יי' ויאמר

א ב מן חר וחדר לעל

חמצא במערכת אית הה"א כי ישם ביה דמשמשח ה' בסוף היבוחא

א ב מן ב מן ג אתין

ואחמיל עמי לאויב יקומם ויאמר יי' אלי השליכוה ולא אחר הנער לעשות היה יי' כאויב בלע ישראל ואם לא חשמעוה כי השפילו יאמר גוה ועתה אל יפל דמי ארץ ארץ אל תכסי דמי והוא עם כוזבו וחסיו אל תערה נקי כפיס ובר לבב ותאמר זך לקחי ויאמר אברהם אל עבדו כשמן הטוב על הראש ובקקרה רש וגל וישלח הישע בן גון מן ותכא אליו היונה לכו ונשובה אל יי' כי הוא אהה תהיה על ביתי שפחים ישק משיב כי בהר פרצים יקום יי' שיר המעלות הבטחים והיה בית יעקב איש לא יבריהנו בן קשת וישמע עלי את קול צעה להפתח והכאתי עליכם הרב ויקרא שמשון יי' ויקימו עבדיו ויקשרו

א ב מן חר וחדר לעל

חמצא במערכת אית הה"א כי ישם ביה דמשמשח ה' בסוף היבוחא

א ב מן ב מן ג אתין

ואחמיל עמי לאויב יקומם ויאמר יי' אלי השליכוה ולא אחר הנער לעשות היה יי' כאויב בלע ישראל ואם לא חשמעוה כי השפילו יאמר גוה ועתה אל יפל דמי ארץ ארץ אל תכסי דמי והוא עם כוזבו וחסיו אל תערה נקי כפיס ובר לבב ותאמר זך לקחי ויאמר אברהם אל עבדו כשמן הטוב על הראש ובקקרה רש וגל וישלח הישע בן גון מן ותכא אליו היונה לכו ונשובה אל יי' כי הוא אהה תהיה על ביתי שפחים ישק משיב כי בהר פרצים יקום יי' שיר המעלות הבטחים והיה בית יעקב איש לא יבריהנו בן קשת וישמע עלי את קול צעה להפתח והכאתי עליכם הרב ויקרא שמשון יי' ויקימו עבדיו ויקשרו

א ב מן חר וחדר לעל

חמצא במערכת אית הה"א כי ישם ביה דמשמשח ה' בסוף היבוחא

א ב מן ב מן ג אתין

ואחמיל עמי לאויב יקומם ויאמר יי' אלי השליכוה ולא אחר הנער לעשות היה יי' כאויב בלע ישראל ואם לא חשמעוה כי השפילו יאמר גוה ועתה אל יפל דמי ארץ ארץ אל תכסי דמי והוא עם כוזבו וחסיו אל תערה נקי כפיס ובר לבב ותאמר זך לקחי ויאמר אברהם אל עבדו כשמן הטוב על הראש ובקקרה רש וגל וישלח הישע בן גון מן ותכא אליו היונה לכו ונשובה אל יי' כי הוא אהה תהיה על ביתי שפחים ישק משיב כי בהר פרצים יקום יי' שיר המעלות הבטחים והיה בית יעקב איש לא יבריהנו בן קשת וישמע עלי את קול צעה להפתח והכאתי עליכם הרב ויקרא שמשון יי' ויקימו עבדיו ויקשרו

א ב מן חר וחדר לעל

חמצא במערכת אית הה"א כי ישם ביה דמשמשח ה' בסוף היבוחא

א ב מן ב מן ג אתין

ואחמיל עמי לאויב יקומם ויאמר יי' אלי השליכוה ולא אחר הנער לעשות היה יי' כאויב בלע ישראל ואם לא חשמעוה כי השפילו יאמר גוה ועתה אל יפל דמי ארץ ארץ אל תכסי דמי והוא עם כוזבו וחסיו אל תערה נקי כפיס ובר לבב ותאמר זך לקחי ויאמר אברהם אל עבדו כשמן הטוב על הראש ובקקרה רש וגל וישלח הישע בן גון מן ותכא אליו היונה לכו ונשובה אל יי' כי הוא אהה תהיה על ביתי שפחים ישק משיב כי בהר פרצים יקום יי' שיר המעלות הבטחים והיה בית יעקב איש לא יבריהנו בן קשת וישמע עלי את קול צעה להפתח והכאתי עליכם הרב ויקרא שמשון יי' ויקימו עבדיו ויקשרו

א ב מן חר וחדר לעל

חמצא במערכת אית הה"א כי ישם ביה דמשמשח ה' בסוף היבוחא

א ב מן ב מן ג אתין

ואחמיל עמי לאויב יקומם ויאמר יי' אלי השליכוה ולא אחר הנער לעשות היה יי' כאויב בלע ישראל ואם לא חשמעוה כי השפילו יאמר גוה ועתה אל יפל דמי ארץ ארץ אל תכסי דמי והוא עם כוזבו וחסיו אל תערה נקי כפיס ובר לבב ותאמר זך לקחי ויאמר אברהם אל עבדו כשמן הטוב על הראש ובקקרה רש וגל וישלח הישע בן גון מן ותכא אליו היונה לכו ונשובה אל יי' כי הוא אהה תהיה על ביתי שפחים ישק משיב כי בהר פרצים יקום יי' שיר המעלות הבטחים והיה בית יעקב איש לא יבריהנו בן קשת וישמע עלי את קול צעה להפתח והכאתי עליכם הרב ויקרא שמשון יי' ויקימו עבדיו ויקשרו

תענית ראיתי אור והגש מכלל קמן כאשר האבד בע' והימכלל השנים הנקראים יצאו מלות ויסר את היסן מרכבתיו ויגר חומו במרט אל הגר את מלכב והשעם ופלי' זהם מבנין הכבד הכסף והיה רחוי לאית ויגר ויסר רך שחית דיש גורמת בהם לשונות ודי אס חשנס להעלותם הדרגה אחת מפתח קסין לגדול הכל ויסר הליה האכלה ה"ה מלכין הקל המון כמספסו המלס במלת ויקס וישג דיוחחחח מן השנים היו לנו טעם לקמנותם בני ביקס שב רך הגר בלרתי טעמם למעלה על בן גראים דכלי' רכז

מערכת אות האלף

ג

לפי יהודה בן חייב אביר הדייקנים אשר חזר כי ויקס ויספ סופי פעולתם המה חטף קמץ ודקדק הסופרים לנקוד קמץ תחת קמץ חטף במקום שיש חליו מצללי קמץ וסוף פעולה אחד ממצלליו הוא ועוד דבר אחר הזקיקו לומר כן כי שאל חס זה כי בכל שחר הגזרות וי' וי' של ויפעל נוסף על הנווי כמו שמור ושומר יסוב ויסוב ובסגייס נוספים על פעל עבר ועוד כי ברוב שתי הכרות על פה רגופות והגניפה לעיל הכרה שניה נפתחת ופה נקמנות על כן אחר פי ויקס ורעיו חטף קמץ ועתה נוספים וי' וי' על

ויאמר דוד לכל הקהלה
ואחה חשמע מן השמים ד' ה'
ואמרו על אשר עזבו

אבותיכם כל אורי חסרים
במ' אמ' לוכו' וס'
נמסר בסדר שמורת ע' ש'
יהושע כולם מלאים
שפטים כולם מלאים במ' אחס' וס'
ויעל מלאך יי' מן הגלגל
שמואל כולם מלאים במ' ב חס' וס'
ואשפטה אחכם לפני
כאשר בא יעקב מצרימה קדם'
דפסוק'
מלכים כולם מלאים במ' א חס' וס'
ויער
ישעיה כולם חס' במ' א מ' וס'
ועל עונותיכם ועונות אבותיכם
ירמיה כולם מלאים במ' ב חס' וס'
זאשלה אליכם דאריך
ספני רעתם
יחזקאל כולם מלאים במ' ב חס' וס'
זישכחם בארץ
ונחלחם אותה
וכל חרימר חסרי' במ' ג וכל כתובה
מ' ל במ' ג וס' בהושע סימן ח'

אביהם ג' בנקבות וסימני'
נמס' בסדר פנחס'
אביהן ז' וסימניהן נמסר
בסדר וירא'
ואברה ג' וסימניהן ואברה
שארית פלשחים
זאכרה חכמת חכמי'
זאברה רתקתינו

תאברון ד' וסימניהן בסדר
ואחחנן'
לא אבה ג' וסימניהן נמסר
בסדר עקב'
אבי ג' וסימניהן
אבי קלוי'
כי השתנה הגלגל
זאבא אל הגלגל
אביחיל ד' וסימניהן צוריהל
בן אביחיל
אביחיל בן אליאב בן ישי
זכרביע חר אסתר
זרתכת אסתר המלכה
זב' אביחיל וס' ושם אשר
אבישור ויקח לו רחבעם

אבותים ג' חסרי' וס'
נמסר בתלים ס'
ק' וס' וס' סימן כ' ד'

אבד ג' וס' נמסר
בישעיה סימן י'

אבלה ה' וסימניהן
שמה לשממה אבלה'
אבלה יחרה ושעריה
כ' ספני אלה אבלה
שוד שדה אבלה
אמללה נבלה חבלה'

ויתאבל ד' וסימניהן
ויתאבל על בנו
המלך על אבשלום
אפדים אביהם
ימים רבים דרכי הימים
כל לשון אבד על כמ' הא'
וסימניהן
נמסר בקהלת סימן ז'

באבן ג' וסימן נמסר בסדר
מסעי ועינין בסדר
משפטים

אבנים ד' דקדים לעצים
וסי' נמסר בסדר
מצורע

רגימה אבן ה' וסימניהן נמס'
בסדר אמרוד' ה'
ב' סימן כ' ד'

ואברהם ה' ראשי פסוקים
וסי' נמסר בסדר
וירא'

אברהם יצחק וישראל
ד' רסמי' וסימניהן
נמסר בסדר כי חשא'
אבשלום י' ד' חס' וסימני' נמסר
כשמואל ב' סימן
י' ז' ועזרא סימן ז'

לאגם ג' פחחין וסימניהן
נמסר בישעיה ס' ל' ה'
אגמון ג' חס' כלישניהן
וסימני' נמסר באיוב
סוף סימ' מ'

אדין ט' בטעם וס' נמסר
בדניאל סימן ז'

אמר המניה אמנס חזינא מסרתא
אמריתי בשנויה וז' ג'

אדין ט' בטעם וסימניהן
עליון כל חסמי'
על אנפוחי'
שניא פחבול'
הו' כעין עליא'
די לא נהשבח לדניאל דנה
סרכיא ואחשתרפניא אלין הרגשו
קריבו ואמרו קדם מלכא
אזל מלכא להיכליה
אדין חתני פחת' עכ'ל

ואכן חזינ' ככולהו ספרי דוקי
וזדתי דהו' קדמנא וכלהו כלשנא
דמסרתא קמח הו' ובכל חל מנחון
מאלין דלישנא קמח הו' נמסר עליו
ס' בטעם ודוק: עכ'ל המניה:

כל רפ דדניאל באדין
במ' ג' אדין וסימניהן
לביחיה אדין דניאל לביחיה אול
בחזוא אדין לדניאל בחזוא די
אדין אדין אדין בהתבהלה
רכי אדין מלכא לדניאל רכי
חורה אדין נבוכד נצ' מלכ' חוה
שמיה אדין דניאל די שמיה'

זיהוי אדין מלכא זיהוי שנויה
עליון אדין עליון כל חסמי'
מתבהל אדין מלכא בלשצר סניא
כני אדין מלכא כרי מלח' שמע
אזל אדין אול מלכא להיכליה
מליל אדין דניאל עם מלכ' מליל
צבית אדין צבית ליצבא על'
ומן ביה כלליא קטיל בלשצאר'
ער בעה ומחחנן קדם אהיה רכו'
ר' פ' אדין וכל עזרא ר' פ' רכו' אדין
במ' ג' באדין וס'
בטלת באדין בטלת עבירה
קמו באדין קמו זרובבל ז' נ'
דריוש באדין דריוש מלכא
באדין ה' בטעם בדניאל
וסימניהן נמסר
בדניאל סימן ג'

אדם י' ר' פ' וסימניהן נמסר
בסדר חזריע'
לאדם ולאדם י' ג' וסימניהן
נמסר באיוב
קימול' ג'
ה' וסימני' בלשון ארמי
ליבא דידע עקא
כפומיה אמר וכיאורם נמסר בסדר
שמות וירמיה סוף סימן י' וצפניה
סוף סימן א'

ואדם ט' וסימניהן נמסר
במשלי סימן ג' וס'
ב' ואיוב סימן ל' ד'

בני אדם ו' וסימניהן נמסר
בתלים ס' ל' ג'
בני אדם ט' וסימניהן נמסר
במשלי סימן ז' ווע' ש'
מ' ה' דקהינא

באדם ד' וסימני' נמסר בסדר
חזריע ומשלי ס' כ' ג'
באדם ג' וסימני' נמסר בהושע
סימן ז'

באדם ועד מהמה ה' סימ'
נמסר
בספר במדבר סיני'
על האדם ג' וסימניהן ויצו
י' אלהים'
ושל יי' אלהים תרדמה
ורבה היא על האדם
וכל על האדם ועל הכהמה דכו'
בן אדם ל' א' בטעם זקף
גדול וסימני' אית אשר
אכול
בחוך העיר
ישראל
פניך קדמארה
עמך דהך
הראה
האנשים
מרי
אמרת
ברעש תאכל
אל נביאי
פכל עין
את ירושלם
חירה

הרב הרב חרב
למען לסוג לב
לא מטהרה היא
החשפט ארת
לקח ארת בני
אל בני עמון
החם הכניתי
שום פניך אל צרון
שום פניך אל פרעה
הד ליום
פרעה
ואל המוני
נהה על המון
רועי ישראל
על הר שעיר
החתורה
יבשו עצמותינו

ובן אדם ד' וסימני' נמסר
בסדר בלק

אדמה י' א' וסימני' נמסר ביוז
סימן ב' ודברי הימים
ב' סימן כ' ו'
והאדמה ג' וסימני' נמסר
בסדר עקב'
אדמתי ג' וסימני' נמסר באיוב
סוף סימן ל' א'

אל האדמה ו' וסימניהן
בזעת אפך תאכל לחם
והשכחך אל האדמה
כי אביאנו לאדמה אשר
ואחה חשמע השמים מלכנים
וחבירו דרכי הימים
ואשלה אלכם את כל עבדי
על אדמת ה' וסימניהן
בן אדם מה המשל'
מה לכם אחם משלים
בן אדם ישבי
בן אדם הנבא על נוג'
והיה ביום באגון
אל אדמת ח' וסימניהן נמסר
ביחזקאל סימן י' ב'
על אדמתם ד' וסימני' נמסר
ביחזקאל ס' ל' ג'

זה השער ליי
אדני וודיא קל' ד' וסימניהן לאדני
וס' נמסר בישעיה ריש ס'
כ' ח' ו' סנהון ואדני ושאר דין
סימניהן
מצאתי ויאמר אדני אם נא
לוט ייאמר לוט אלהם אל
הואלתי ויען אברהם ויאמר
הואלתי ויאמר הנה נא הואלתי
ואביסלך לא קרב אליה ויאמר
שלח נא ויאמר בי אדני
איש דברים ויאמר משרה אל ה'
וישב משרה אל יי' ויאמר אדני
למה הרעתה חני' דפסוק
מקד' הביאמו וחטעמו חני' דפסוק
ילך ויאמר אם נא מצאתי יי'
ב' בפסוק'
גדל

כיוי כי שאלו וחסף קמץ חס' ורעיס בכל מקום כמו ולדין ירון ושמה כמו ריון וכן ישוב כמו ישוב וכהנה דבות ולפי שהגניפה לעיל הוא בחטף קמץ שאלו היתה לצי
היה בחולם כמרהיס דהא ויכס כי לעולם לא יבא חטף קמץ באות שהגניפה ב' וסוף פעולה שאלמה שאל חס בפופה ז' או חס' או
מן שמש לא יבעלו כמו וכוליו עונו יעל דרעיו בגונו מס כמו רופס שומח ט' כמורדפן עמקן חבל חס הם שרש חו יפסלו כמו זינו ויקועס שחם חס' ג' ח'
חז

מערכת אות האלף

נתן מן הכל ומהל גנבתם והיה העלמם הגנה נלחם נפשי ברפתם חש כלם נפתחים על פי המסורת ב"ט ול"ט :
 וכן מכלל סוף פעולה ויקר חללים אל כלם ע"פ המסורת ח"ה ר שמואל הנקדן אומר כי כיון משפטו יתן כי הו"ד כיון נפעל ולגשות הקוף ויכוח והיה ראוי
 ויקרה ויקמלה הקוף בעבור חסרון ה"ה כאשר עשו במלת ועשת את המבואה והרלת את שבתותיה כאשר כאשר במקומו וז"ל לדקדק על זה ומלות ועל

יגדל	ועתה יגדל נא כח אדני ולך	אדני חסד כי אחה	מידי דמנינא מכון ק'לד ולנסח'ללא מני
מה אמר	בי אדני מה אמר אחרי ישמע	און אפראיתי בלבי	כי אס' ב' קשה טוב' לחסר חד ובמנינא
במה	ויאמר איו בי אדני במה	אדני יחן אומר	דפסוקיא כולהו מכוניי דלא מני חד ספי
ויעתר	מנחא איו' תנינ' דפסו' רבותים	רכב אלהים רבותים	זמה דלניי מבני' ללא מניי מה דלא מניי
וייקץ	שלמה והנה חלום יעמס	ברוך יי' יום יום	חבריה ומיהו לא ידענא לאוכחו
וייטב	הרבר בעיני אדני כי מכשן	אמר אדני מכשן	אס חד מנהון ב' בפסוק חו חסר
ויהן	ויקבץ מלך ישראל את	ברכו אלהים אדני	מידי עכ"ל :
השמיע	ואדני השמיע אמתנה	הארץ שירו לאלהים	
חרפת	ביר מלאכי חרפ' דמלכ' בחלום	מהקיץ אדני	
ושפח	אדני קדקד בנות ציון יונח	ביום צרתי יי' דרשתי	
יסיר	אס רחץ אדני את צואת	הלעולמיס יונח אדני	
רחץ	בשנת מות המלך עזי' הו'	וייקץ כישן אדני	
ואראה	קול ואשמע את קול אדני חנני	והש' לשכנינו שבעתי	
את	מתי ואמר עד מתי יי' שמת	אדני כי אליך אקרא	
עד	לכותן אדני הוא לכם וסלח	נפש עבדך כי אליך	
יתן	ביום ההוא יגלח אדני אין	כי אחה אדניי טוב	
יגלח		כמוך כלהי' אדני ואין	
מעלה	ולכן הנה אדני מעלה	אשר עשית יבאו	
דבר	שלח אדני ביעקב	אדני אלהי בכל לבבי	
ישמח	על כן על בחוריו	אדני אל רחום וחנון	
יבצע	והיה כי יבצע אדני	איה חסדיך הראשון	
יוסיף	והיה ביום ההוא יוסיף	זכר אדני חרפ' עבדך	
המצפה	כי כה אמר אדני א' לך	תפלה למשה איש האלים	
מצפה	ויקרא אריה על מצפה	אדני אהינו עלינו	
בעור	כי כה אמ' אדני איו בעור	אדני על ימינך מחץ	
גנש	ויאמר אדני יען כי נגש	אם עונות תשמור יה	
לחם צד	ונהן לכם אדני לחם	אדני שמעה בקולי	
חרפת	ביד עבדיך חרפת	אדני בידו את יהויקי'	
עשקה	כסוס עגור כן אצפצף	אחפני אל אדני	
עליהם	אדני עליהם יחיו	אל יי' אלהי ואתודה	
שכחני	ותאמר ציון עזבניי	לך אדני הצדקה ולנו	
	חנינא דפסוק	אדני בכל צדקתך	
ואמרו	בני עמך לא יחכנו ררך	ועתה שמע אלהינו א'	
ואמרו	לא יחכנו ררך	אדני שמעה	
ואמרו	בית ישראל לא יחכנו ררך	חקשיבה יי' הקשיב ב' בפסוק קדמ'	
החדה	בן אדם הנכבא ואמרת	ובחר שמעה והקשיב	
רחבת	לכנכה אמר אדני בכל	ועתה אדני אהינו אש'	
אנך	כה האני והנה יי נצב	עול פשעי בידו	
אנך	ויאמר יי' אלימה אחה	כל אבירי יי' בקרבי ב' בפסוק	
	דואה תנינא דפסוק	איכ' עיב באפוא אדני	
המוכח	ראיתי את אדני נצב	אדני ולא חמל	
		אדני כאויב בלע	
מהיכל שמעו עמים כלם תנינ' דפס'		זנח אדני מזבחונא קדמ' דפסוק	
זורישנה	הנה אדני יי' יורישנה	לבסאל אדני	
סחללים	ואחם מחללים אותו	קמי רני בליל לראש	
ילעג	יושב כשמים ישחק		
אמרת	ליי' אדני אתה	במקדש ראה יי' והביטה תני' דפסוק	
אחחנן	איך יי' אקר' תנינ' דפסוק	כי יזנח לעולם אדני	
העירה	והקיצה למשפטי	אדם כריכו אדני	
כמה	אדני כמה תראה	מזה אמ' ותהי אדני	
ראית	יי' אחרש תנינ' דפסוק	אדני ריבי נפשי	
ישחק	אדני ישחקו כי ראה	יי' תהינא תנינ' דפסוק	
גנך	אדני ננך כל תאותי	ועתה נכרת ברי' לאהינו	
דוהלתי כי לך יי' והחלתי חנינ' דפסוק		ואתה ואקום ואמ' א'	
חושף	לעזרתי אדני תשועתי	ויאמ' לאדם הוירא	
תוחלתי	ועתה מהקויתי אדני	וכל אדני יהיה דכותי ד' מנהובתור	
יחשה	ואני עני ואביוני יחש'	וד' כתוב' ושאר' כנבא' והם דבק	
חישן	עורה למה תישן אדני	וסי' רכב אלהים רבותים	
שפתי	אדני שפתי תפתח		
בחמכי	הנה אלהים עזר לי אדני		
בלע	אדני פלג לשונם		
בעמים	אודך בעמי' אדני קדמא		
תהרגם	אל תהרגם פן ישכחו		

ויצט' שפתי חס' חף כי הם ראוים להיות ויעלה ויעשה מפני כי בחסרון ה"ה ראוין להיות לז"ל אות הגרון נפתח קטן כמו ויכן ויקן ודי לאותיות הגרון אס תשנס להעלותם
 מדבריהם תפתח קטן לפתח גדול וכן במה חקף לדברי בעל חיוק כי דינו חכמה ולדברי אכן נגח הוא פתח כי אחר שהוא מבעלי הכפל בשקל ייקר ימק וכן ותחזן לארבע
 דמות השמים כקין שהוא כמו ותחזה עוד יצא מכלל סופי פעולה אתנחתא וסוף פסוק המפתחים בכל מקום הפתח לקמן כמו פקד את עדה כאשר אמר וכתבה
 שמו

מערכת אות האלף

נקודות וגוראות הטעם כי כל משקל כבד פירושו הגיל אדם לעשות אותו הדבר וזה אינו משקל כבד גמור כי שרה יסודיה היתה ולא היתה רגילה לכתש מפני יראה כחשה חותה פעם לכך נקוד קמץ וכן הדין בשמות דברים כל ככלה לפני חית וה' חבור פתח כחילו יש בס דגש כמו החדש החרב כמו היקר הקדש אבל לפני אר"ע נקמטים כמו החבל הכבד העולם כי בחר"ע חידין דגש כלל וכן בשם דבר בלא ככלה הדין נוסף כמו שחפת בהרת אחרת נפתחין כאילו שבהן דגש כי הם על משקל יבשת יבולת

אחות ג' קמצים וסימני נמסר בשמואל ב' ריש סימן יג ובסוף שיר השירים אחיותיהם ה' בליש' וסימ' נמסר ביהושע סימן ב' ויחזקאל סימ' י' וירוש' איוב	אחיהו ה' וסימ' נמסר במלכים א' סימן י' דוד' ה' ב' סימן י' אחותינו ג' ב' מ' ל' ו' חסר וסימ'	אחתיך ב' וסימניהו נמסר ביחזקאל סימ' י' וצ' ע' אחותי ג' מ' ל' וסימ' נמסר בשמואל ב' סימ' יג' אחרי כ' ה' פתחין וסימ' נמסר במלכים ב' סימן ו' אחר י' יחידאין נסבין אחר ול' להון זוגא וסימני' כאחר י' ב' פתחין וסימני' נמסר בבראשית ויחזקאל סימן מ' ה'	אחריהם י' במסרה קטנה אחטוב ג' כתיבין כ' וסימ' אי כבוד בן פנחס וען דויג האדומי ויפלט בן אחר' אחרנית ז' וסימ' במלכים ב' סימן כ' האחר ג' וסימ' נמסר בד' ה' ב' סימן ג' כאחרי ג' וסימני' נמסר בשמואל ב' ריש סימן ס' ו' אחוריהם ג' וסימניהו נמסר במלכי' א' סימן ז' ויחזקאל סימ' ח' אחרי כן ב' מצע' פס' וסימ' נמסר בסדר בראשית	מאחרי כן ג' וסימניהו וישמע דוד מאחרי כן ויש לו אכשולם ומגרות לחזקיהו תאחר ד' וסימני' נמסר בסדר משפטים וישעיה סוף סימן מ' ו' תאחר ג' וסימני' נמסר בתלים סימ' מ' ז' מ' ל' האחרונים ב' דברי דוד ויתר דברי שלמה ויתר דברי רחבעם ויתר דברי אסא ויתר דברי אמציה ויתר דברי אחז גם האחרונים לא ישמחו אחשורש ד' חס' וסימני' במגלה סימן ב' ו' זקפים פתחין וסימן נמסר בסדר בשלח ויהושע סימן ו' האחת ג' קמצים וסימ' נמסר בפרשת תרומה	אחת ו' וסימ' נמסר במצורע ואת האחת ד' וסימניהו נמסר בסדר מצורע אחרים ד' וסימניהו נמסר בפרשת נח' אחוז ואחוז ה' ד' חס' ו' א' מ' ל' וסימני' נמסר בסדר מטות ואחוז ב' וסימניהו נמסר בסדר שמות אחוז ג' וסימניהו נמסר במלכי' א' סוף סימן א' ובאיוב סימ' כ' יג' אחזיה ואחזיה ז' וסימני' יהוא וילך יזרעאלה יהורם ידיו תניג' דפסוק ואחזיה מלך יהודה אחת עשרה שנה ליורם ותקף יהושבעת תניג' דפסוק דר' ה' אחזיה כעד השכבה ואחרי כן אחחבר יהושפט דר' ה'	אחיהו ואחיהו ה' וסימ' נמסר במלכי' א' סימ' אחיהו ואחיהו ה' וסימ' נמסר במלכי' א' סימ' אחיהו ואחיהו ה' וסימ' נמסר במלכי' א' סימ'
אויביהם ו' מ' ל' וסימניהו נמסר בתלים סוף סימ' פ' א' אויבין ה' מ' ל' וסימ' נמסר בתלים סימ' ח' ומשלי סימ' י' ו' אויבי יא מ' ל' וסימניהו נמסר בתלים סימ' ט' ו' שמואל א' ריש סימן ב' ו' האויב ה' ד' מ' ל' ו' א' חמר וסימניהו זאגפת בס' דמלכים אם לא הפנעתי בך דין חס' יען אמר האויב האויב חמו הרבות לעזור למלך על' איב ג' חסרים בליש' וסימ' נמסר בשמואל א' סימ' י' ח'	אויבין ז' מ' ל' וסימניהו נמסר בתלים סימ' פ' ג' אויבין כ' בתח' ו' כ' וסימ' נמסר פ' לשחיס נאספו ויראו העסויה ללוי וכל עור' אויבין כתי' במ' א' אויבין ויהי כאשר שמע סנבלט וכל שאר קרי' דכו' אויבין כתיב' אויבים ד' בליש' ב' מ' ל' וסימניהו מאויבים מנהו כי ידברו אח אויבים היולרה לאויבים לאויבים היולי' כ' בתראי חס'	איביה כ' חס' וסימ' היו צריה לראש את ידידות נפשי ד' וסימניהו נמסר באיוב סימ' ל' ח' ואיב נהתי ובסוף איוב ואיך ג' ר' פ' וסימ' באיוב סוף סימן כ' א' י' וסימ' נמסר בריש מגילה איכה איככה ואיככה ד' וסימ' נמסר בשיר השירים סימן ה' ואלים ז' וסימ' נמסר בסדר חצוה יוד' מ' ל' ד' מ' ל' בחורה וסימ' נמסר בסדר חצו' ע' ש' וג' כתיב אילם בנביא וסימניהו ככרים ואילם ומדה אחת לאילם הלא הרחתם ארת'	אויב ג' כתיבין כ' וסימ' אי כבוד בן פנחס וען דויג האדומי ויפלט בן אחר' אחרנית ז' וסימ' במלכים ב' סימן כ' האחר ג' וסימ' נמסר בד' ה' ב' סימן ג' כאחרי ג' וסימני' נמסר בשמואל ב' ריש סימן ס' ו' אחוריהם ג' וסימניהו נמסר במלכי' א' סימן ז' ויחזקאל סימ' ח' אחרי כן ב' מצע' פס' וסימ' נמסר בסדר בראשית	מאחרי כן ג' וסימניהו וישמע דוד מאחרי כן ויש לו אכשולם ומגרות לחזקיהו תאחר ד' וסימני' נמסר בסדר משפטים וישעיה סוף סימן מ' ו' תאחר ג' וסימני' נמסר בתלים סימ' מ' ז' מ' ל' האחרונים ב' דברי דוד ויתר דברי שלמה ויתר דברי רחבעם ויתר דברי אסא ויתר דברי אמציה ויתר דברי אחז גם האחרונים לא ישמחו אחשורש ד' חס' וסימני' במגלה סימן ב' ו' זקפים פתחין וסימן נמסר בסדר בשלח ויהושע סימן ו' האחת ג' קמצים וסימ' נמסר בפרשת תרומה	אחת ו' וסימ' נמסר במצורע ואת האחת ד' וסימניהו נמסר בסדר מצורע אחרים ד' וסימניהו נמסר בפרשת נח' אחוז ואחוז ה' ד' חס' ו' א' מ' ל' וסימני' נמסר בסדר מטות ואחוז ב' וסימניהו נמסר בסדר שמות אחוז ג' וסימניהו נמסר במלכי' א' סוף סימן א' ובאיוב סימ' כ' יג' אחזיה ואחזיה ז' וסימני' יהוא וילך יזרעאלה יהורם ידיו תניג' דפסוק ואחזיה מלך יהודה אחת עשרה שנה ליורם ותקף יהושבעת תניג' דפסוק דר' ה' אחזיה כעד השכבה ואחרי כן אחחבר יהושפט דר' ה'	אחיהו ואחיהו ה' וסימ' נמסר במלכי' א' סימ' אחיהו ואחיהו ה' וסימ' נמסר במלכי' א' סימ' אחיהו ואחיהו ה' וסימ' נמסר במלכי' א' סימ'
אילון ו' וסימניהו נמסר במלכי' א' סימ' אילון ו' וסימניהו נמסר במלכי' א' סימ' אילון ו' וסימניהו נמסר במלכי' א' סימ'	אילון ו' וסימניהו נמסר במלכי' א' סימ' אילון ו' וסימניהו נמסר במלכי' א' סימ' אילון ו' וסימניהו נמסר במלכי' א' סימ'	אילון ו' וסימניהו נמסר במלכי' א' סימ' אילון ו' וסימניהו נמסר במלכי' א' סימ' אילון ו' וסימניהו נמסר במלכי' א' סימ'	אילון ו' וסימניהו נמסר במלכי' א' סימ' אילון ו' וסימניהו נמסר במלכי' א' סימ' אילון ו' וסימניהו נמסר במלכי' א' סימ'	אילון ו' וסימניהו נמסר במלכי' א' סימ' אילון ו' וסימניהו נמסר במלכי' א' סימ' אילון ו' וסימניהו נמסר במלכי' א' סימ'	אילון ו' וסימניהו נמסר במלכי' א' סימ' אילון ו' וסימניהו נמסר במלכי' א' סימ' אילון ו' וסימניהו נמסר במלכי' א' סימ'	אילון ו' וסימניהו נמסר במלכי' א' סימ' אילון ו' וסימניהו נמסר במלכי' א' סימ' אילון ו' וסימניהו נמסר במלכי' א' סימ'

אזל עריות פריצים סריסים נקמטים אף על פי שהם היו נדגשים לולי הרי"ש כי הם על משקל צדיקים אביהם כי אלו לא היו בשקל המלות הדגושים יאמר מהם סריסים פריצים עריות כמו נשיא נשיאים חסיד חסידים נדיב נדיבים ודנקותם יאמרמן נשיא נדיב נשיא האדם נדיב לב אך לריק ופריץ לא ישמנו בדנקותם ולא דונמסם ומהם מלאנו סריסים פרעה ופריץ חיות והמה זרוע וקני אומר כי קניס זרוע אהן שני ענינים שם דבר הנה ומן סריסים סריסים ומן פריץ פריצים והמשקל

מערכת אות האלף

והמשקל צדיק זה משקל לגש וזה משקל רפה ואין לתמוה על זה כי מנחתי להם עד כאן מידי אכיר ועקב ואכיר על משקל נדיב לב מן נדיב או על משקל אכיר פתיל חיל שלח ישחנו וכמה שמות דברים מלאנו באים בכמה ענינים כמו עשנו מן עשן על משקל דבר בקר וכעשן הכבשן מן עשן על משקל דרך ארץ שלח ישחנו בדבקתם ויש פוחסים סריסים פרינים ערינים וכאשר פירשתי נראה עיקר ומלת רחום פתח כי היה על משקל חנוך דוב שכול שכל האומר רחום בקמן מחרף ומגדף

אין מגיד	מי הגיד מראש	ואין קובר	ואין מקבר	ונתת ואתה תשמע מן השמים דר' ה	אישים	ג' וסימני' נמסר
ואין מגיד	וחבלענה השבלים	ואין מאסף	ואין רודף	משפט	ויאמרו כל השרים	בישעיה ס' נ"ג
ואין שבר	לילה ויוסם	ואין מרפא	ואין מירי	ובל העם	ומשלי סימן ח'	
ואין עובר	תחת היוחד	לאין	ח' וסימניהו ויקרא	משפט	ויאמרו הכהני' והנביאים	
ואין לב	ויהי אפרים כיונה	אסא אל יי'	אסא אל יי'	ותאמר	אלהם כה אמר יי' אלהי	ב' פתחין וסימ'
ואין לב	שמעו נא זאת	וירדפם	אסא והעם		ישראל דמלכים וחכירו	
ואין חבונה	עד הגבול שלחוך	ויבא	יהושפט ועמו	יכרת	דר' הותאם להם כה אמר	עור האיש בירת רשע
ואין מחם	בבשרי	ואחרי	כל זאת נגפו	שמחה	יי' לאיש אשר יעשנה	האיש כמוני יברח
ואין דרש	כי כסלי מלאו נקלה	ושלחו	מנורת לאין	כבוד	לאיש במענה פיו	
ואין דורש	הבט ימין וראה	ויהיו	מלעיבים במלאכי	ערב	לאיש שבח מריב	
ואין להם	ישנו צאני	הנשוב	להפר מצותך	כפעלו	לאיש לחם שקר	
ואין להן	ויאמר ראיתי	ועצי	ארזים לאין	השטן	א האמר כאשר עשה לי	ב' וסימ'
ואין עמד	כי משלשות	ומאין	ח' וסימן נמסר	ורחצת	ויענה השטן את יי'	
ואין עמד	ויקרא אסא	ואיננו	ביהושע ס' מ'	לבוש	ויאמר עור	
ואין שריר	ויאמר יי'	והנה איננו	י' ב' וסימני' נמסר	ונתן	וסכת ושמח שמלחוך	
ואין שריר	לאכלו		כאויב סימן כ"ו	ויקח	ויאמר לאיש לבוש	
ואין יודע	לאנילו		ג' וסימניהו	בתי	הבדים	
ואין יודע	כי את כל		נמסר בסדר	ותחן	הלבוש והסוס	
	ויקח דוד		ויצא ובשפטים סימן ר' ובתלים	ויקח	המזאת הלבוש ואת	
			סימן ל"ו		הסוס	
					הנה בתי הגדולה	

יו פסוק אין במצעות
פסו' וסימני' נמסר בישעיה סוף סימן י' ובירמיה סוף ס' ח'

ואין להם
ג' וסימני' נמסר בירמיה ס' מ'

ג' פסו ואין ואין במצעות
פסו' וסימני'

ראו עתה	כי אני אני הוא	ויבא איש אל אלהים אל	הנה	נא איש אלהים	והנה	איש אלהים בא	ויענה	אליהו ויאמר	וחאמר	אל אישה	ותאמר	האשה אל
ביקשרתם	כלכם עלי	הנה	נא איש אלהים	והנה	איש אלהים בא	ויענה	אליהו ויאמר	וחאמר	אל אישה	ותאמר	האשה אל	
וגחזי	עבר לפניהם	הנה	נא איש אלהים	והנה	איש אלהים בא	ויענה	אליהו ויאמר	וחאמר	אל אישה	ותאמר	האשה אל	
ויקחו	את הפר אשר נתן	הנה	נא איש אלהים	והנה	איש אלהים בא	ויענה	אליהו ויאמר	וחאמר	אל אישה	ותאמר	האשה אל	
ותמלא	ארצו כסף	הנה	נא איש אלהים	והנה	איש אלהים בא	ויענה	אליהו ויאמר	וחאמר	אל אישה	ותאמר	האשה אל	
ונתתי	מפתח בית דוד על	הנה	נא איש אלהים	והנה	איש אלהים בא	ויענה	אליהו ויאמר	וחאמר	אל אישה	ותאמר	האשה אל	
זהו	עם כזוי ושסוי	הנה	נא איש אלהים	והנה	איש אלהים בא	ויענה	אליהו ויאמר	וחאמר	אל אישה	ותאמר	האשה אל	
זארא	ואין איש ומאלה	הנה	נא איש אלהים	והנה	איש אלהים בא	ויענה	אליהו ויאמר	וחאמר	אל אישה	ותאמר	האשה אל	
זאביט	ואין עוזר ואשחומם	הנה	נא איש אלהים	והנה	איש אלהים בא	ויענה	אליהו ויאמר	וחאמר	אל אישה	ותאמר	האשה אל	
המאם	מאסרת את יהודה	הנה	נא איש אלהים	והנה	איש אלהים בא	ויענה	אליהו ויאמר	וחאמר	אל אישה	ותאמר	האשה אל	
ישנו	צאני בכל ההרים	הנה	נא איש אלהים	והנה	איש אלהים בא	ויענה	אליהו ויאמר	וחאמר	אל אישה	ותאמר	האשה אל	
כי תאנח	אני וארא את	הנה	נא איש אלהים	והנה	איש אלהים בא	ויענה	אליהו ויאמר	וחאמר	אל אישה	ותאמר	האשה אל	
ושבתי	העשוקים	הנה	נא איש אלהים	והנה	איש אלהים בא	ויענה	אליהו ויאמר	וחאמר	אל אישה	ותאמר	האשה אל	

ש' פסו אין ואין במצעות
פסו' וסימני' נמסר בסדר כיתש

ז' פסוק ואין אין במצעות
פסו' וסימני' נמסר בשפטים סימן ח'

צ' פסו ואין ואין ואין וסימ'
נמסר בשמואל א' פ' כ"ו

צו ואין הלידכותהו אין
וסימ'

ואין לאל	ידיך	ויאמר דוד אל האנשים	העשרים	ועשה	ועשה	ואין לאל	ידיך
ואין שני	יש אחד	ויאמר לו העם כדבר	הזה לאמר	ועשה	ועשה	ואין שני	יש אחד
ואין קשב	ואין קול	וישיב לאיש את צדקו	ויבא הלך לאיש העשיר	וישיב	הלך	ואין קשב	ואין קול
ואין מצבה	ואין עונה	חנינא	ויאמר יואב לאיש המד	וישיב	הלך	ואין מצבה	ואין עונה
ואין מחיר	ואין רשע	ויאמר יואב לאיש המד	ואתה תשמע השמים	וישיב	הלך	ואין מחיר	ואין רשע
ואין כח	ואין כמות	ויאמר יואב לאיש המד	ואתה תשמע השמים	וישיב	הלך	ואין כח	ואין כמות

כפי שהוא כמו תרום מאתרים מגזרת שכול שהוא משוכל מאתרים ונראה שאתרים מרחמים אותו לכן נראה לומר רחום פתח שכול היינו מעמנו כנ"ה אמר יעקב וליט לדבריו לדעת בעלי הקבלה במלת רחום והמחבר יבין ע"כ: אבל בחור כהרזים קמץ כי הוא על משקל עשר שמור ומלת בחורים פתח גזר רחום ומקוץ כי אס היה משקל בחור כהרזים פיה לו לומר בחורים כנ"ה משרת עשה מחורו על משקל רחופים שמורים וכן נרעת קדחת יש קומנים אות ראשונה

מערכת אות האלף

א"ע פי שהם על תשקל טבעת גנחת כי הרי"ש אין בה דין דג"ש כלל ויש פותחים ונראה כדברי הקומלים כי אף במלות דבריו ודבריו הרביעי אשר יש בהם ש"ל ואלו היתה הות אחרת במקומה יהיה עם הש"ל דגש אינם תבטלי קמץ אף כי פה שאין ש"ל ומכלל בכ"ל לפני ח"ת וה"ל יונא כל בכ"ל לפני הרי"ש והם כמו כהר להר להר כהם כהם להם ההם אף על פי שאם אות אחרת במקום הה"ל תדגש כמו הפר הדם גם כל תיבה קטנה בת שתי אותיות אשר צרבותם נדגשת נפתחת כמון סל לל על ע"מך

השליש ויען השליש אשר למלך ויען השליש את איש האלהים •
וחרבו כי בערה כאשר רשעה •
לחמד בן אדם לחמד ברעש •
האבק דוס מתים אבל לא תעשה •
אש כי אש היא עד אבדון •
צפיה הליכות ביתה •
יבוא אלינו ואל יחדש •
יגיע כפיך כי תאכל •

יאכל יג' וסימניהון נמסר בסדר אמור •
ודלא אכל ד' וסימניהון ולא אכל כיום החדש •
ולא אכל בסובה •
ואכל פתילי כרבי •
ויאכל ה' רפיון וסימניו בלשון ארמיקם עשבת •
דלחמא וכפר כנגתיה •
וביאורם נמסר בפרשת תולדות •

נאכל ג' וסימניו נמסר בפרש' בראשית •
אכלה ה' וסי' נמסר פרשת ואחתנן •
מאכל ד' פתחין וסימניו בלשון ארמי סלא •
בנפשיה פתורא דחבריה וביאורם נמסר סוף פרשת וישב ומלכים א' סימניו •

אוכל ד' מ'ל וסימ' נמסר סוף נחום ותלים סימניו •
ויאכלו ג' וסימ' נמסר במלכים ב' סוף סימניו •
המאכלת ג' וסימניהון נמסר כוירא •
אכלתה ד' וסימניהון נמסר כיתוקאל •

סימניו •
באכלם ב' וסי' באכלם את קדשיהם מעבוד האר' •
וא' כאכלם וירי באכלם מהנוזר •
אכלתי ב' פתחין במוכרת וסי' ואילי צאנך •
לא אכלתי •
לחם הפחה •

ותאכל ד' וסימניהון נמסר בזכריה ריש סי' א' •
ולא תאכל ג' וסימניו נמסר בשמואל א' סי' א' •
אוכל ה' מלאים וסי' נמסר כיתוקאל סוף סי' ב' •
לאכול יג' מ'ל וסימ' נמסר כיתוקאל סימניו •
תאכל מ' וסימניו נמסר בפרשת צו ובצפני •

סימניו •
ואכלוהו ג' חסרי וסימניהון נמסר בפרשת אמור וירמיה סוף סימניו •
יאכלוהו ד' וחסרי וסימניו נמסר בסדר בא' וישעיה סימניו •

אכיל ד' וסימניו נמסר בפרשת פסוקים אל ערע •
יד פסו' ער אר אר וסימניו נמסר בסדר וישמעיהו •

אכיל ד' וסימניו נמסר בפרשת פסוקים אל ערע •
יד פסו' ער אר אר וסימניו נמסר בסדר וישמעיהו •

אכיל ד' וסימניו נמסר בפרשת פסוקים אל ערע •
יד פסו' ער אר אר וסימניו נמסר בסדר וישמעיהו •

אכיל ד' וסימניו נמסר בפרשת פסוקים אל ערע •
יד פסו' ער אר אר וסימניו נמסר בסדר וישמעיהו •

אכיל ד' וסימניו נמסר בפרשת פסוקים אל ערע •
יד פסו' ער אר אר וסימניו נמסר בסדר וישמעיהו •

אכיל ד' וסימניו נמסר בפרשת פסוקים אל ערע •
יד פסו' ער אר אר וסימניו נמסר בסדר וישמעיהו •

אכיל ד' וסימניו נמסר בפרשת פסוקים אל ערע •
יד פסו' ער אר אר וסימניו נמסר בסדר וישמעיהו •

אכיל ד' וסימניו נמסר בפרשת פסוקים אל ערע •
יד פסו' ער אר אר וסימניו נמסר בסדר וישמעיהו •

אכיל ד' וסימניו נמסר בפרשת פסוקים אל ערע •
יד פסו' ער אר אר וסימניו נמסר בסדר וישמעיהו •

אכיל ד' וסימניו נמסר בפרשת פסוקים אל ערע •
יד פסו' ער אר אר וסימניו נמסר בסדר וישמעיהו •

מערכת אות האלף

וארבר על גי שמו המפלט קמץ כמו אכלני חורב • יי קנני • אשר יענני • אבל עני קרעני שלחני שהגון שרש קמוזים והכל הוא כפי אומרו הפועם כי מכלכלי שטרני היה רחמי לומר הכלי שמרי כמו ויחכל אותי הכלו שמרו ועל כי נשתנה נפתח כי די לשגותו בשגוי אחד הכל הוא כי טעות לומר הכלי שמרי ולא פליגי דוגמתם במקרה רק במלת לא אבה יבמי • ושם פירש אכן עורה כי הו"ד יחירה כיו"ד שוכני סנה ובהנה רבות והוא כמו לא אבה יבם • ועוד מה יאמרו במלת קנני

בני אלהים ל' כסלאך אלהים ל' ויאמר אכיש אל דוד • מכל אלהים ל' כי אני ידעתי כי גדול • בעיני אלהים ל' ומצא חן ושכל טוב • בא אלהים ל' ויראו פלשתי כי בא ברכך אלהים ל' על כן ברכך אלהי דתהלות • מעשה אלהים ל' והלחות מעשה אלהים • מלך אלהים ל' על גוים דתהלות משחך אלהים ל' אהבת צדק וחשנא רשע • חתם אלהים ל' ויסעו ויהי חתם כשמדך אלהים ל' כן חתלהך דתהלות • וימן אלהים ל' רוח קדי חרשי • שמעה אלהים ל' אלהים קולי • בשם אלהים ל' אך הנביא אשר יודי • האזינה אלהים ל' הפלתי ואל חתעלם • זבחי אלהים ל' רוח נשברה • עלה אלהים ל' בתרועה • מכתב אלהים ל' הוא חרות •	נתינה האלהים ז' וסימן נמסר • בדניאל סימן א' •	שבועה באלהים ד' וסימן השבעה לי באלהים הנה • החורידני אל הנדוד • אשר השביעו באלהי דד'ה' ואריב עמם •	אמר אלהים ו' וסימן נמסר בפר בראשית •	ארון אלהי ישראל ו' וסימן ויראו אנשי אשרוד •	וישלה ויאספוג' בו • את כל סרני פלשתיים • את ארון אלהים עקרון • אם משלחים אתם •	לפני אלהים ד' וסימן נמסר בחלים סי' ב' •	ואלהים ה' וסימן נמסר סוף פרשת ויחי •	לאהי ישראל ד' וסימן ועשית צלמי ויקרא יעבץ • גם סגרו דלתות • הכאים •	דכור בליש' וסי' ומהלך האלהים • היה חבוטת אחויה • והי בקרא מלך ישראל את הספר • יעות משפט • מקרוב אני נאם יי • זבח לאלהים יחרם • אין כמודך באלהים •	זירא אלהים ס' בתור' וסי' אח האור • ולמקוה המים • והוצא הארץ ביום • התנינס הגדלים • חית הארץ • הישוי • הארץ והנה נשחתה • וא' בנביאים את מעשיהם •	אמירה אלהים ט' וסי' וישמעאל • מי אנכי • הנה אנכי בא אל בני • ויאמר בלעם • אם ישך נא • אל יחר אפך ביי • חסאתי מאד • אמרת למנות ד'ה'ב' כ'א והמלכתני •	כאלה ג' וסימן נמסר בירמי' סימן ג' •	ומעלה ג' וסימן נמסר פרשת נח •	ולאה ג' ר' פ בקריאה וסימן נמסר פרשת שמני •	לאה ה' וסימן נמסר בפנחס ובמלכים א' סיפ' כ' ב' ובר' ב' סימן י'ת' •	אלה הרברים ה' וסימן ויקהל משה • ואהם חזיו לי ממלכת כהנים • עשיתים ולא עזבתים • אשר תעשו •	ואהי שמות י' בתור' וסימן נמסר בסדר במדבר •	ז' וסימן נמסר •	יראת אלהים • בפרשת מקץ •
--	--	---	---	--	---	--	---	--	--	--	--	--	--------------------------------------	---	--	--	---	------------------------	---------------------------------

אחם קדש לוי •
אחם מעלחם ויקס עזרא •
אחם רואים ויאכלו •
מדוע אחם לנים נגד החומה •
וב' חס' ביהושע וסימן • ויקרא יהושע בן נון אל • ויאמר אליהם יהושע •
ודירמיה וישעיה מ'ל' • בספרים מדויקים •
וה' חס' בשפטים וסימן • נמסר בשפטים סימן י'ח •
אליהן ה' ר' מ'ל' וא' חס' וסי' נמסר פרשת שמות •
אליכם ו' חס' בתורה וסימן נמסר בפרשת מקץ •
אליועני ה' וסימן • נעריה אליועני וחזקיה • ורבחיה ובני אליועני • ומבני פשחור אליועני • דין חס' י' חנינא • והכהנים בימי אליקים • ובני בכור וא' אליועני • וא' ואליועני • וצלתי ואליאל •

אלישה ג' וסימן נמסר בפרשת נח • ויחזקאל סימן כ'ז •
אלין ה' ב' חס' ו' ג' מ'ל' וסי' נמסר בדניאל ריש סימן ו' •
אלופי ה' חס' בליש' וסי' נמסר פרשת וישלח וירמיה • סימן י' ג' וזכריה סימן י'ב •
אלפעל ג' וסימן ומחשים הוליד • ובני אלפעל עבר ומשעם • וישמרי ויזליאה ויובב •
האלף ג' וסימן נמסר פר' פקודי •
אלפי ד' סבירי' אלפי וסימן נמסר בפרשת כי חשא •
לאלף דור ג' וסימן • דבר צוה לאלף דור • וחברו • ולשמרי מצותיו •
אלף כסף ג' וסימן נמסר פרשת וירא •

אמ •
כל ספר בראשית וזקוקים ר' פ אס' כמ' ואס' וסימן יהון • האכה • ואסלא תאבה האשר • השטעו •

וישלו האנשים אחרים • אשר לו ערלה • נא החלום • ואשלהך אליהם • אחו להמיתו • אחם והנס ועפים • אליהם • כלו לאכול • אח בני ישראל • הרבר דאשר ישחם • משה ואהרן מפני • פה הלילה • החיחם כל נקבה • ויאמר אליהם משה אסתעשון • אתו • אקים להם •

והחס' ביחזקאל וסימן נמסר שם סימן י' •
ויזחם בכתובי וסי' ויבא איהם ויערוך איהם ב' בפסו' • שלשת ימים • אחסנו עצים • עבה מסחני אבי • אליהם בעצת • מלך ישראל • יהודע • אליהם ולא • אלהם במעשה ב' בפסוק •

אמירה אלהים ט' וסי' וישלחו לאיש שמעו לך ויחנכלו וירא ויתנכר כאשר להורות זה ובא לינו החיחם ויאמר וכלות ויסרו נביא אלהים י' חס' במלכי וסימן נמסר במלכים א' סי' י'ג' •

ז' וסימן נמסר •
אלה הרברים ה' וסימן ויקהל משה • ואהם חזיו לי ממלכת כהנים • עשיתים ולא עזבתים • אשר תעשו •

עניי אך הכל כחן בסיוני וסי' צוים הגלויים לנו והנראים בעינינו כבאר והנפלאים נחמין עד יבא מורה לך וירא ידירגלי וחלני לטוט שחול ועל השם הנכבד והנורא קמץ למען הכליל בין הקדש ובין החול וזה הכלל שיהי עיבה כמנינים ורגלים שהמירק תחת הי"ד אבל פראים נפאים ודוגמתם שהמירק תחת הי"ד קמץ • ומלת כלאים פתח כי מירק תחת הי"ד ומלת על שפיט קינס

מערכת אות האלף

גברן וקדש כאשר יתרום לפנים כי מן גורן יאמר גרנו וכן אורח נפתח על דרך מועד כי הם באים בחולס ובגנינה ובאות ו' גם אורחא נחלים ויש מנגני' אורח לעיל וארחת חטף קמן וסוף לדברי' הם חלו ארחות שהם כמו אוכל שאמר חלס ומעלי' ה' ח' בחלסע באושני זרים שאיל' נפתחים בפתח גדול והם אהל מועד בוקן ידו אצל יואג תואב תותח ויאש נקמנים כי הם על משקל עולם כוכב ולק נשתקן מחשפטס ומה שכתבתי תותח כאשר שמעתי אמנם אין פה עניינו כלל כי על אות אמעית אחי' חט

ושל אחריו הנני ממלא את כל בכה אשבור אשר למוח למות ויאמר יי אלי ד' בטעם קדמא אזלא בירמיה זסימני' בלשון ארמיעולימא קרא צדיקא לשמואוביאור' ריש ירמיה ויאמר יי י'כ בטעם קדמא אזלא בספר ואלה שמות וסימ' בסדר שמות ויאמר יי ד' בטעם זרקא בספר ואלה שמות וסימניהון בסדר שמות כה אמר יי ט' בטעם גרשיי' ביחוקאל וסי' שם סימן ל' ויאמר יי ח' בטעם קדמא אזלא בספ' אלה הדברים ר'פ וסימניהון אמר להם לא תעלו אל תצר את מואב קום רד מהר מזה כי הזקרב ימיד ואת הארץ אשר נשבעתי ויאמר אלי י'כ בטעם זרקא ביחוקאל וסימני' צפונה ראח חמצא אראה אתה תועבות גדולות בקיד הרוח התחינה העצמות האלה העצמות ויאמר אלי הנבא על המקום אשר יבשלושם כה אמר ה' בטעם מאריך טרחא ביחוקאל רעה אחרת המון והשבת את המון מצוי מואב יען אמור מואב ושעיר והיה ביום ההוא יעלו דברים שממה בשמחה כל הארץ כה אמר ד' בתרין זרקא ביחוקאל וסימ' נמסר שם סוף סימן כ' ח' וסימ' מ' ד' וסימניהון	קבצו השאלים מאתו מלך חשאלני ווי' סר מעליך ופה קול הצאן הזה באוני הלא אם קטן אתה בעיניך כאשר שכלה נשים חרכך כי כה אמר ז' בטעם בירמי וסימ' סרו הכנים מרוח גלעד המלך רנו משפטים כה אמר ז' בטעם בירמיה וסי' שם סימ' ט' כה אמר ו' בטעם בירמיה וסי' נמסר סימן ז' כה אמר ה' כטע' בתרין וסי' כוכרי' סוף סימן ח' ז' בטעם בירמיה וסימניהון הנני החכם נתן כה אמר ח' בטעם בירמיה וסי' הנה עס השמרו בקבוק רד ימצא חפרו מעיר ויאמר ד' בטעם וסימני' נמסר פרשת כי חשא' ויאמר כ' בטעם וכו' וסי' נמסר בפרשת מקצ' ע' ש' ויאמר אלי ז' בטעם ביחוקאל וסימ' נמסר שם סוף סימן ט' כה אמר י' ח' בטעם בירמיה וסימ' שם סימני' ב' ואומר ד' כתיב ויאמר וסי' נמסר בנחמיה סימני' ואת האמר ז' בטעם נמסר סוף והאמת ב' וסימניהון נמסר בזכריה סוף סימן ח' אנ אנה ג' כתיב וסימ' נמסר בחלים סי' קי' ווישעיה ריש סימן ל' חיינה סימן ג' אנה ואנה ג' וסימ' במלכים א' סימן כ' ז' פסו אית בהון ואני אני וסימ' נמסר בירמיה סי' כ' ג' ט' זוגין חד אני וחד ואני וסימ' והאמר וסימ' נמסר ואני ערל ואני יוצא ואני יושב ואני אחרון ואני אחרון ואני אניד ואני מרעיש ואני מרעיש ואני נותרתי ואני נשארתי לבדיוארא אחהמרא' ואני נשארתי ואמר' בלכבך מילך ואני אסכל ב' בפסוק ואני ואני הנני ואני בבאי ואני נתתי ואני ירעתי ואני הנה ואני אחן ואני אקשה ואני הנה ואני הנה ואני יצא ואני שלשת ואני יסרתי ואני ביי ואני ביי ואני אהיה ואני נסכתי ואני חמיד ואני אשיר ואני בחסדך ואני כתמי ואני אליך ואני כחרש ואני כזית ואני בחסדך ואני בער ואני חמיד ואני קרבת ואני כמעט ואני אניד ואני עני ואני אליך ואני תפלתי ואני בחלום לבושי שק' ואני עני ואביון ואני הייתי חרפה להם ואני ידעתי גאלי חי' ואני הייתי מכין ודהנה ואני דניאל נהייתי ואני נשארתי לברי' ואני בשנת אחת לדריוש ואניי' אהיה להם לאלהים ואני שמעתי ולא אבין	ואני ערל ואני יוצא ואני יושב ואני אחרון ואני אחרון ואני אניד ואני מרעיש ואני מרעיש ואני נותרתי ואני נשארתי לבדיוארא אחהמרא' ואני נשארתי ואמר' בלכבך מילך ואני אסכל ב' בפסוק ואני ואני הנני ואני בבאי ואני נתתי ואני ירעתי ואני הנה ואני אחן ואני אקשה ואני הנה ואני הנה ואני יצא ואני שלשת ואני יסרתי ואני ביי ואני ביי ואני אהיה ואני נסכתי ואני חמיד ואני אשיר ואני בחסדך ואני כתמי ואני אליך ואני כחרש ואני כזית ואני בחסדך ואני בער ואני חמיד ואני קרבת ואני כמעט ואני אניד ואני עני ואני אליך ואני תפלתי ואני בחלום לבושי שק' ואני עני ואביון ואני הייתי חרפה להם ואני ידעתי גאלי חי' ואני הייתי מכין ודהנה ואני דניאל נהייתי ואני נשארתי לברי' ואני בשנת אחת לדריוש ואניי' אהיה להם לאלהים ואני שמעתי ולא אבין
--	---	--

עומדיו ואמנם תמיד נפלאי על בעל הפרחון אשר כתב בספרו לקש נחשבו תותח בעדך תחת וכל בני דורנו קורין תותח ולדברי בעל הפרחון הוא בא בסוב תותח פה וכן כל יער נער עטר בעד חער לחן שחל להב זעם נחת וכל דוגמא חגיגה לעיל ונפתחים כירס על דרך מלך דרך ארץ ואלות נרונית פוחת והם שויס בדכיון ובדנקותם ונגנינתם כי כאשר יאמר ממלך מלכו ומדרך דרכו יאמר מיער יערן וכחלן וכן כלם גם כאשר לא יכתנו מלך ארץ בדנקותם לא ישתנה כחלן יער עטר ורעיהם ולא

מערכת אות האלף

האלף הוא אות המבטא את הנושא המרכזי של המערכת. הוא מופיע בכל המילים המרכיבות את המערכת, ויש לו חשיבות מיוחדת. האלף הוא האות הראשונה של המילה, והוא האות שבה מתחילת המילה. האלף הוא האות שבה מתחילת המילה, והוא האות שבה מתחילת המילה.

על האנשים ה'וסי' נמסר בסדר שמות ומלכים ב' סימן י"ח.

ואנשיו כה'וסימני
ויקם וילך ויקם ודוד וילך ויקח וילך ויבא וישבע וישב ויעל ודוד וישכם ויהי ויבא ולכל והיה ואנשיו ואכנר ויאיר וילך וישאום וילך ורגם
דרר וילך הוא •
דוד ואנשיו קעילה •
דוד ואנשיו כשש •
ואנשיו במדבר מעין •
שאל ואנשיו לבקש •
שאל שלשת •
שאל מצר ההר •
ב' בפסו •
אל נדרות הצאן על •
דוד לשאול •
דוד עם אנשיו •
דוד ואנשיו •
ואנשיו עוברי באחרונ' •
דוד הוא ואנשיו •
יהי כבא דוד ואנשיו צקלג •
דוד ואנשיו אל העיר •
המקומות אשר התהלך •
היא רוכבת על החמור •
אשר עמו העלה •
ואנשיו הלכו בערבה •
להם בחברון •
המלך ואנשיו ירושלם •
דוד ואנשיו •
דוד ואנשיו בדרך ושמעי •
מלך ואנשיו •
דחריסר •

אסף ג' כתו' כן כתו' וסי' נמסר בסדר נח' וסימניהון

נאספים ופלשתים ואנשי ממלכות נאספיו וסרני ופלשתים ושאל ובני ושרי והעם נאספו וביום ונסם עם וחברו וכל ועתה
נאספים •
חסד נאספים •
גוים נאספים •
י' ד' וסימני •
פלשתים נאספיו •
נאספו •
ואיש יש' •
עמון נאספו מעריהם •
אשר נאספו אירושלם •
מפני שישך •
לא נאספו •
עלי נכים •
השני נאספו ראשי האבו' דעזרא •
עשרים וארבע' לחדש •
כל הדרך ההוא •
דוד כחרפם בפלשת' •
דד' הוא היה עם דוד בפס •
מדין •
נאספו עליך גוים •

נאספו ד' וסימ' נמסר בזכריה סימ' י"ב

אסוף ג' וסימ' נמסר בירמיה סימ' ח' ומיכה סימ' ב' •
נאסף ד' וסימ' נמסר בירמיה סימ' ט' •
ואסף ג' וסימ' נמסר בסדר חקת ובישעיה סימ' י"א •
באסף ג' וסימ' ניהון •
אח חבואת זרעך •
אח מעשיך מן •
מגננד ומיקבך •
ז' ה' מלעיל וסימ' נמסר סוף פרש' חיי שרה •
וב' מלרע וסימ' נמס' בפרש' האזינו •
ונאספת ג' וסימ' נ' ונאספת אל עמך •
אל קברותיך בשלום למלכים וחברו דד' •
תאסף ג' וסימ' ניהון נקם נקמת •
ואביה יקירך •
ונסשחיד המדברה •
ויאסרהו ג' וסימ' נמסר בשפטים סימ' יז •
ויאסר ג' וסימ' נמסר פרשח מקץ •
אסתר המלכה י' ד' וסימ' נמס' במגלה ריש סימ' ז' •

אפרים ד' וסימ' נמסר בהושע סימ' ה' •
ואפרים ח' וסימ' נמסר פרשת פנחס וירמיה סימ' ל"א •
אפרתי ג' וסימ' נמסר במלכים א' סימ' י"א •
אפרתה ה' וסימ' נמסר פרשת ויחי •

אין ו' ד' אין וכו' ואין וסימ' ניהון נמסר ביהושע סימ' יז •
אצל ג' ופתחין וסימ' ניהון כפי יגיע גיהררים •
אלה בני אצל •
וחברו •
אוצרות י"א ס' ל' וסימ' נמסר באיוב סימ' ל"ח •
אוצרות ד' ס' ל' וסימ' נמסר בירמיה סימ' נ"א ע"ש •
באוצרות ג' חס' וסימ' נמסר בפרשת האזינו ומלכים ב' סימ' כ' •

אצ

אר

על אנשי ד' וסימ' נמסר בשמואל א' סימ' י"ח

ואנשיהם ד' וסימ' נמסר בירמיה סימ' י"ח •
ירמיה סוף סימ' י"א •
לאנשים ח' וסימ' נמסר ברות סימ' א' •
והאנשים ח' וסימ' נמסר בלשון ארמי רעאדסלקו •
למשלח לרודפיא טבין לנחשחא מיחיא בהימנחא וביאורם נמסר בסדר יוג' •
ואנשיהם ד' וסימ' נמסר בירמיה סימ' י"ח •

האספו ו' וסימ' נמסר פרשת ויחי •
ויאספו י' פתחין וסימ' בלשון חרנוס סביא סלויא •
שלחו ושלחו ופלישחא ינרמיו מלכ' ול אחיהון כספא וחמרא •
וביאורם נמסר פרש' שמו' וד' ב' סימ' כ"ט •

ויאסף כ' וסימ' •
לבן את אנשיו •
אתם אל משמר •
רגליו אל המטה •
שבעים איש •
יהושע את כל •
סיחון דאוריהא •
סיחון דשפטים •
אליו ואח בני עמון •
דוד את כל העם •
לדוד ויאסף דשמואל •
דד' •
שלמה רכב ופרשים •
דר' •
אחז את כל •
המלך ויאסף את כל זקני •
דוד את בני אהרן דד' •
כל שרי יוש' דד' •
את שרי העיר •
כי היין ביגד •
פניהם קדימה ויאסף •

האסף ג' פתחים וסימ' נמסר פרשת וירא •
האף ג' קמצין וסימ' נמסר פרשת עקב וירמיה סימ' ל"ז •
אפך ב' מ' ל' וסימ' נמסר בסדר בראשית •
ואף ט' ר' פ' וסימ' נמסר באיוב ריש סימ' י"ט וסימ' ל"ז ועזרא סימ' ה' •
בהריאף ד' וסימ' נ' ויצא מעם פרעה •
וישבו למקומם בהריאף •
גדע בהריאף כל •
בחריאף רצין וארם •

אפפוני ד' וסימ' נמסר בשמואל ב' סימ' כ"ב •
אפוד ט' מ' ל' וסימ' נמסר בסדר חצוה •
אפס ד' וסימ' נמסר בסדר ויגש •
אפקה ה' וסימ' •
ומערה מתימן כל ארץ הכנעני •
ויגוש ובית תפוח ואפקה •
חניף ויקבצו פלשת' את כל מחני •
חדף ויהי לתשובת השנה ויפקר •

והאורב נ' מ' ל' בלשון וסימ' נמסר ביהושע סימ' ח' •
יארב ג' וסימ' ניהון •
יארב במסחר כאריה •
ב' בפסו •
כארי ד' ב' קמצין וסימ' ניהון כפי יגיע גיהררים •
כרע שכב כארי •
שויתי ער בקר •
קשר נביאה בחוכה •
כארי ידורגלי •

אריאל ד' וסימ' ניהון •
הוא הכה את שני •
הוא אריאל אריאל ב' בפסו •
הצבאים על אריאל •
קדמ' חס' י' •
בארץ ג' וסימ' נמסר ביחזקאל סימ' ל"א •
ארוכה ד' ב' מ' ל' וסימ' נמסר בירמיה סימ' ל"ג •
ארוכה ג' וסימ' נמסר בפרשת ויחי •

אם

ויאספו י' ב' וסימ' נמסר פרשת כי השא •
יאסף ט' וסימ' נמסר בפ' חקת החורה •

ולא אוסף להכות את להגיד את רגל במלכים להסיר את רגליש' כד' •
אחת דכרת יולא •
אסף ג' וסימ' נמסר בלשון ארמי שמעית דרתי •
וביאורם נמסר פרשת כפנא •
שפטים ויחזקאל סוף סימ' ה' הוהושע סימ' ט' •
נאסף ג' וסימ' נמסר פ' ויחי •

נקלח ספרים מדויקים מלאתי כתוב כאלו וקרי כהרי אמנם בקשתים באינו מלין דכתיבו בסוף תיבות וקרי' ולא מלאתיו נמנה בחשבונם וגם בחלוק התקרא דיש בין מדינתי ומערכתי ולא נמנה שם ע"כ •
אריאל ד' וסימ' ניהון •
הוא הכה את שני •
הוא אריאל אריאל ב' בפסו •
הצבאים על אריאל •
קדמ' חס' י' •
בארץ ג' וסימ' נמסר ביחזקאל סימ' ל"א •
ארוכה ד' ב' מ' ל' וסימ' נמסר בירמיה סימ' ל"ג •
ארוכה ג' וסימ' נמסר בפרשת ויחי •

קהל וזכר הקלס ומנחש נחש נחש אכל כי לא על נחש מעין יער שער וברכותו יאמר נחשו ונדבקותו לא ישמנה אכל אחת אחר נפתחים והננייה למטה וכן פתח יחודה אכל פחת שהוא לשון מזודה טעמו למעלה וכלם פתחים וכל שתי הכרות מאי אה וואת אחרונה ק"ה או עין נפתחים כמו פסח פתח פנע ננע קמת ננע ונגינתם לעיל כי גס הם נופים לדרך ארץ אך אות א"ע גורמת לפותחם וללע ינע מללס כי טעמו מלמטה ונפתח וקבלתי טעם נכון כי לנע דינו נלע על שקל כחף

מערכת אות האלף

יא

יד חן עס היה אומר ללע לא יבינו מה בינו וכן עס הפועל ואחי למטעי וכן נקוד ללע פתח ופעמו למטה ומלת חשע ימי חזח מלח בצרי וכפחיס על חקל עגל עדר ומיננים לעיל וכן כל העידות העדות הפתחים כי הם על חקל הקימותי השיבותי ומפני אחיע נשתנו וכן כל ה"ח תמוה לפני אחיע כמו האם תמוה האף תספה האל יעות החס ירה איוב הסמיר גוי חלום ודוגמתו חבל האים אחד יטא קמוץ כי ה"ח איננה תמוהה ועל כן פירש רש"י במועש האים אחד הוא

ריש סימן ג' וירמי' סו' כ' מ' ואיוב סימן י' א'

תאריכו ג' וסימ' נמסר פ' האזינו

מן ארם ג' וסימניהון

מן ארם ינחני

מן ארם צובה ומן ארם נהרים ב' ב'

ארון העדות י' ב' וסימניהון נמסר פרשת

אלה פקודי

אל הארון ואל הארון ג'

ונתח אל הארון את העדות ואל הארון תחן את העדות

ויחן את ארון ג' חס' וסימ' נמסר פרשת חצוה ע' ש'

ארור ח' בטעם זקף וסימ'

ארור ח' בטעם רביע וסימ'

ארורים ג' וסימני' נמסר בחלים בא' ב' רבתי אות ג'

יהושע סי' פ'

ארנון ג' מ' ל' וסימ' נמסר בסדר חקת התורה

תאר ג' וסימני' נמסר פרש' משפטים

ארון יי ד' וסימ' נמסר בערך א' יני

ארון אלהי ישראל ו' וסימ' נמסר

בשמואל א' סי' ה'

ארץ י' ד' קמצי' וסימ' נמסר בישיעה סימני' ד' וכל

אתנת' וסוף פסו' דכוות' במ' דארץ בסגול' וסימ' נמסר בתלים סימני' ל' ה'

ארץ ח' ר' פ' וסימני' נמסר בסדר בהר סיני

בארץ החיים ג' וסימני' נמסר באיוב סי' כ' ח'

בארץ ה' וסימני' נמסר בסדר לך לך

בארץ ג' וסימני' נמסר בישיעה סוף סי' ב' ו' ומשלי ריש סי' כ' ח'

מהארץ ה' וסימ' נמס' בשמואל ב' סימני' ב' ויחוקאל

מימני א' ובארץ ה' וסימניהון נמסר פרשת ויגש'

פרי הארץ ד' בליש' וסימניהון

וחחוקתם ולקחחם

ויראום את פרי הארץ ויקחו בידם מפרי הארץ ופרי הארץ לגאון ולחפארת

עשב הארץ ה' וסימ' נמסר ריש סדר בא'

את כל ישובי הארץ ד' וסימ'

והורשחם את כל ישובי ולהשמיר את כל ישובי הנני ממלא את כל ישובי כי כלה אך נבהלה

את כל הארץ י' ד' וסימניהון

אשר אתה רואה לך את הננה ואולם חי אני ירחיב יי' אלהיך ויעל משה מערבות מואב אל וישלח מלך ירחו כי נהן יי' בדיני את ויענו אחי יהושע חנינין ויכה ויקח יהושע את כל הארץ ויחברו ויקח יהושע את כל הארץ ככל אשר צוה יי' ויחן כי תאמר אליו כה הנני וימלא כבודו את כל הארץ

הארצות כל אוריתא חסרים במ' א' מ' ל' וכל נביאי וכחו' דכו' ס' ל' במ' א' חס' וסימ' בסדר מקץ

אל הארץ ד' וסימ' נמסר פרש' לך לך

מלכי ארץ ב' וסימ'

העשרת כל מלכי ארץ לא האמינו מלכי ארץ וכל חלולת דכו' כל מלכי ארץ כמ' א' וכל מלכי הארץ כבודך

על פני הארץ ה' חס' כל וסימ' נמסר פרש'

כהעליוחד

ואת ארצם ג' וסימ' נמסר ביהושע סוף סי'

י' ומלכים כ' סימני' י' עמי הארצות ה' בלישני' וסימ' נמסר

בנחמיה סימן י'

ממלכות הארצות ד' וסימ'

כל מלכותו ונבחרו והעתים כי יהיו לו לעבדי וידעו עבדתי ויהי פחד יי' על כל ממלכות ויהי פחד איהם עם כל ממלכו' ה' ארץ ג' סו' פסו' ובתריהון והארץ וסימ' נמסר

ריש פרשת בראשית

ארץ ה' סבירין ארצה וסימ' נמס' פרש' ויגש' ומלכי א' ס' א'

והאנשים אשר שלח ואם לא תוריש אות כי שאל נא לימים ראשונים למען ירכו ימיכם וימי ואלת ושבעת וברכת לא תאכלנו על הארץ תשפכנו רק הדם לא תאכלו על הארץ

במ' א' על הארץ וסימ' ותעל שכבת הטל וכל חורח כהנים דכו' על הארץ במ' ג' אל הארץ וסימ' ונטעתם וכי חבאו אל הארץ עומר וקצרתם את קצירה ושבתה הארץ שבת ליי' וכל שאר אורית ויהושע ושפטי' ושמואל דכו' אל האר' במי' ב' על הארץ וסימ'

ואת ארצם ג' וסימ' נמסר ביהושע סוף סי'

י' ומלכים כ' סימני' י' עמי הארצות ה' בלישני' וסימ' נמסר

בנחמיה סימן י'

ממלכות הארצות ד' וסימ'

כל מלכותו ונבחרו והעתים כי יהיו לו לעבדי וידעו עבדתי ויהי פחד יי' על כל ממלכות ויהי פחד איהם עם כל ממלכו' ה' ארץ ג' סו' פסו' ובתריהון והארץ וסימ' נמסר

ריש פרשת בראשית

ארץ ה' סבירין ארצה וסימ' נמס' פרש' ויגש' ומלכי א' ס' א'

ואת ארצו ה' וסימ' נמסר סוף חוקת התורה

ואת הארץ ה' וסימ' נמסר פרש' וישלח וירמיה סימן כ' כ'

וכל הארץ ה' וסימ' נמס' פרש' מקץ ומלכי א' סימ' ה' וסימ' נמס' בסדר בהר סיני

ועפר ארץ ג' וסימ' נמס' בשמואל ב' סי' כ' ב'

חית הארץ י' בלישני' וסימ'

ויעש אלהים את חית הארץ עוף ולכל חית הארץ ולכל ומוראכם וחחכם יהיה נפש ואח כל נפש החיה אשר דגה ב' בו' היום הזה יסגרך יי' רגלית ונטשתך המרכבה לבו ולא יהיה עוד לבו גוים לשוד ומחית הארץ אל תירא

על כל הארץ ז' וסימניהון

מציג הנה אנכי מציג את הגוה ויאמר גרעון אל האלהי ויעש אלהים כן בלילה ההוא זאת העצה היעוצה ועצה אל תלוצצו ואת הנה נתתיך והיה יי' למלך על כל הארץ וכל חלולת דכו' על כל הארץ במ' ב' על הארץ וסימניהון ויקרא רעב על הארץ כי כנבוה שמים על הארץ

על ארץ ט' וסימ' נמסר בעמוס סימן ט' ובחלי' ס' פ' א'

אל הארץ ד' בספר בראשית וסימ'

לדוד מארץ וסימ' לך חאבה ויאמר אליו העבד אולי ב' בפסוק אנכי מתואלהים פקד וכל ואלה שמות דכו' אל הארץ

במ' א' על הארץ וסימ' ותעל שכבת הטל וכל חורח כהנים דכו' על הארץ במ' ג' אל הארץ וסימ' ונטעתם וכי חבאו אל הארץ עומר וקצרתם את קצירה ושבתה הארץ שבת ליי' וכל שאר אורית ויהושע ושפטי' ושמואל דכו' אל האר' במי' ב' על הארץ וסימ'

ואת ארצם ג' וסימ' נמסר ביהושע סוף סי'

י' ומלכים כ' סימני' י' עמי הארצות ה' בלישני' וסימ' נמסר

בנחמיה סימן י'

ממלכות הארצות ד' וסימ'

כל מלכותו ונבחרו והעתים כי יהיו לו לעבדי וידעו עבדתי ויהי פחד יי' על כל ממלכות ויהי פחד איהם עם כל ממלכו' ה' ארץ ג' סו' פסו' ובתריהון והארץ וסימ' נמסר

ריש פרשת בראשית

ארץ ה' סבירין ארצה וסימ' נמס' פרש' ויגש' ומלכי א' ס' א'

רקאת דמו לא תאכל על כי יקרא קן צפור לפניך לנכרי חשיך ולא חידך לא הרכה בך והענוגה אשרי ומלאך בא אל שמואל וכל מלכי דכוות' על הארץ במ' א' אל הארץ וסימני' ואלישע דבר אל האשה וכל ישעיה דכו' אל הארץ במ' ב' על הארץ וסימני' ועתה המבלעדיי' קדמ' דפסו' נח כימי נת זאה לי וכל ירמיה דכו' על הארץ במ' ב' אל ארץ וסימניהון והשיבתים כיהנה ימים באי' נאם בעלות ויהי בעלות נבוכד נאצר ומן רישא דיהוקאל עד הוטף אל דרום דכו' אל הארץ במ' א' על הארץ וסימ' חרב או חרב אביא על הארץ וסוף הוטף עד סוף סיפרא וכל שאר קרי' דכו' על הארץ במ' ג' אל הארץ וסימ' וירדו מעל כסא הם ובניהם הרבית כככבי וקרא אל השמים מעל

ארצה כנען ח' ד' וסימ' נמסר פר' מסעי

ואת ארצם ד' וסימ'

ואת כל המלכים האלה מלכי אמנסי' החריבו דמלכי' וחברו דישיעה

ישיבה לארץ ד' וסימני'

חשב ונקחה לארץ כסא שבו לארץ אין כסא שבעת וישבו אהו לארץ דאיוב ידמו ישבו אתו לארץ ידמו

אררט ד' ג' קמצי' ווא' פתח וסימ' נמסר פרשת נח ובמלכים א' סי' א'

ארתחששת מן ריש עזרא עד אחר הדברים האלה ארתחששת כתיב ומן אחר הדברי' האלה עד סוף סיפרא ארתחששתא כתיב וכלהון ארתחששתא קרי' במ' א' וסימ' ארתחששתא כתב בשלם

י' ז' וזגין מיחדין נסבין האר' וסימני'

ובכל הארץ ויאמר אלהים נעשה ואלהי הארץ ואשיעך בני' ביושב הארץ ויאמר יעקב כברת הארץ ויסש סבית אל הארץ כנען דבר אל בני ישראל ליושבי הארץ ואחם אל חברתו הממלכו' הארץ ואת כל מלכי ארץ ולעם הארץ ואני הגר נחתך ומרלות

והאנשים אשר שלח ואם לא תוריש אות כי שאל נא לימים ראשונים למען ירכו ימיכם וימי ואלת ושבעת וברכת לא תאכלנו על הארץ תשפכנו רק הדם לא תאכלו על הארץ

במ' א' על הארץ וסימ' ותעל שכבת הטל וכל חורח כהנים דכו' על הארץ במ' ג' אל הארץ וסימ' ונטעתם וכי חבאו אל הארץ עומר וקצרתם את קצירה ושבתה הארץ שבת ליי' וכל שאר אורית ויהושע ושפטי' ושמואל דכו' אל האר' במי' ב' על הארץ וסימ'

ואת ארצם ג' וסימ' נמסר ביהושע סוף סי'

י' ומלכים כ' סימני' י' עמי הארצות ה' בלישני' וסימ' נמסר

בנחמיה סימן י'

ממלכות הארצות ד' וסימ'

כל מלכותו ונבחרו והעתים כי יהיו לו לעבדי וידעו עבדתי ויהי פחד יי' על כל ממלכות ויהי פחד איהם עם כל ממלכו' ה' ארץ ג' סו' פסו' ובתריהון והארץ וסימ' נמסר

ריש פרשת בראשית

ארץ ה' סבירין ארצה וסימ' נמס' פרש' ויגש' ומלכי א' ס' א'

והאנשים אשר שלח ואם לא תוריש אות כי שאל נא לימים ראשונים למען ירכו ימיכם וימי ואלת ושבעת וברכת לא תאכלנו על הארץ תשפכנו רק הדם לא תאכלו על הארץ

במ' א' על הארץ וסימ' ותעל שכבת הטל וכל חורח כהנים דכו' על הארץ במ' ג' אל הארץ וסימ' ונטעתם וכי חבאו אל הארץ עומר וקצרתם את קצירה ושבתה הארץ שבת ליי' וכל שאר אורית ויהושע ושפטי' ושמואל דכו' אל האר' במי' ב' על הארץ וסימ'

ואת ארצם ג' וסימ' נמסר ביהושע סוף סי'

י' ומלכים כ' סימני' י' עמי הארצות ה' בלישני' וסימ' נמסר

בנחמיה סימן י'

ממלכות הארצות ד' וסימ'

כל מלכותו ונבחרו והעתים כי יהיו לו לעבדי וידעו עבדתי ויהי פחד יי' על כל ממלכות ויהי פחד איהם עם כל ממלכו' ה' ארץ ג' סו' פסו' ובתריהון והארץ וסימ' נמסר

ריש פרשת בראשית

ארץ ה' סבירין ארצה וסימ' נמס' פרש' ויגש' ומלכי א' ס' א'

מוסא והחיתה הוא ועל כל העדה תקיף וכלם מתונים מנחון להלכות כי הפתח במקום חטף המכסה אני מחוג וכן כל חומות בוכ' לפני ח' ע' ואינו כמו לשפוח כי אינו להיות במידק להיות רלוי ולשפוח היה רלוי מבורר

מערכת אות האלף

תפוצת האותיות האלפביתיות והכנסן לעצמם ולשפחותיהם הוא דבר אשר לא היה נחשב כדבר נדבך לדבר ואותיות אלו הן דין דגש סובב בהם לכן נקמתי אצל ה' מבורר על ח'ע לעולם כלה מפורר חף על אותיות אחרות הוא בהכרח את ח' נפתחים בעבור הדגש כמו בדבר לדבר ואותיות אלו הן דין דגש סובב בהם לכן נקמתי אצל ה' מבורר על ח'ע לעולם קמץ ופני' לה לפני' רי"ג לעולם קמץ כמו בדבועי הרפוש פי' אס' לא היה מבורר היה בדבועי וכל הנקמתי לפני' החקק מתונים מבפנים כדי לקפיד בין הקמץ והקמץ וכן כל

ומרות הארץ השאיר רב טבחים
 למלכים
 עם הארץ כל העם הארץ יהיו
 עמי הארץ בקשו את יי'
 אל הארץ יקרא אל השמים
 לאפסי הארץ בלה בחמה כלה
 לרוקע הארץ על הפים
 עמפי הארץ ויבאו הכנים וירשו
 ועמי הארץ חמביא את המקחות
ועל הארץ מתחת ג' ופי'
 וידעת היום והשבות
 ונשמע וימס לבכיני
 אין כפוך אלהים בשמי' למלכים

אש
ואש ג' בטעם וקמץ גדול
 ופי' נמסר פרשת
 ורא ופרשת פקודי
והאש ג' ופי' נמסר
 פרשת צו
אשי ט' פתיבין ו' ופי'
 נמסר בסדר צו
וכל אשה ג' ופי' נמסר
 פרשת ויקהל
אשה הוא ליי' ג' ופי' מניהון
 נמסר פ' הצוה
אשה ה' פתח ו' ופי' נמסר
 בפרשת צו
וכל הנשים ג' ופי' נמסר
 פרשת ויקהל
אשתך ז' ופי' נמסר
 פרשת לך לך
והאשה ה' ופי' נמסר פרשת
 נשא
לאשה ח' ופי' נמסר בפרשת
 בראשית ובמלכים
 ב' סימון' ושמאל ב' סימון' א'
ואשת ו' ופי' נמסר בישעיה
 סימון' ד' ומשלי סי' ב' ז'
לאשתו ג' ופי' מניהון
 בין איש לאשתו
 ויאמר ירבעם
 וישאלו אנשי המקום
וכל הנשים ו' ופי' מניהון נמסר
 בירמיה סי' ד'
לנשים י' דרפי' ופי' נמסר
 בשפטים סימן כ' א'
כנשים ג' דגש ופי' מניהון
 נמסר בישעיה פי' י' מ'
מנשים ג' ופי' מניהון
 חבורך מנשים יעל
 ב' בפסוק
 כן השכל מנשים עמך
שתנשים ג' ופי' נמסר
 בזכרית פי' ה'

אשירה ג' מ' לבלי ש' ופי' נמסר
 סוף פרשת ואתחנן
 ומלכים ב' סימן י' ז'
אשכנז ה' חס' ופי' נמסר ריש
 שיר השירים ופרשת
 לך לך
אשפתו ג' ופי' נמסר
 בירמיה סימן ח'
באשר ט' ופי' נמסר בשפטי
 סימן ח' פסוק כ' ז'
ובאשר ד' ופי' נמסר בישעיה סי'
 ט' ובשפטים סימן ה'
ואשר לא ח' ופי' נמסר
 בסדר ורא
ואשר עשה ז' ופי' מניהון
 לחיל מצרים
 לכם במדבר
 לרחן ולאבירים
 לענינו את האתת הגדול ד' יהושע
 לי בית כאשר דבר
 ויתר דברי חזקיהו
 ויתר דברי בעשא
ואשר י' ב' פ' ופי' נמסר
 פרשת בהר סיני
אשר עמו י' ופי' נמסר
 בשמואל א' סימן ט'
כאשר י' סבירי' אשר ופי'
 נמסר ביונה סוף סי' א'
אשר ד' סבירי' כאשר ופי'
 נמסר פרשת צו
אשר אל ח' אל אשר ה' כתו'
 בערך אל
ועל אשר ד' ופי' נמסר בשמואל
 סימן י' ב' ופי' נמסר א'
ובכל אשר ה' ופי' נמסר בפרשת
 משפטים ובפרשת ד' אה'
ולכל אשר ד' ופי' מניהון
 אשר יעשה בהם
 אשר יצא על הבית
 ולכל אשר שלחני אליכם
 אשר יעשה בו
ואשר ל' ופי' מניהון
 ופי' מניהון
 ואשר אחו וימח את כל חקים
 ואשר נשבע יי' אלהי השמים
 ואשר חאמר ויאמר שכם
 ואשר הוא אין שר בית הסוהר
 ואשר יתן איש אשר יקח
 ואשר חצא זאת תורת הוב
 ואשר ימלא וכפר הכהן
 ואשר יגאל מן הלויים
 ואשר חטאנו ויאמר אהרן
 ואשר חטאנו מפני אשר קטרחתם
 ואשר ידבר אך הנביא
 ואשר דברי הנביא אשר ידבר
 ואשר עשיתם כי שמענו דרוב
 ואשר ידעו ויעבר ישראל את יי'
 ואשר אעשה ויאמר שמואל
 ואשר צויתך ויאמר דוד

ואשר בעבר ויראו אנשי
 ואשר הלך ואקרע את
 ואשר הלכו ושטחום לשמש
 ואשר מלך ויתר דברי
 ואשר השיב ויתר דברי
 ואשר היו כיו' אלהי ישראל
 ואשר היה נעשה ליום
 ואשר שלחתי ויעד יי'
 ואשר עשו ולא ישעיה המזכחו'
 ואשר חבאנה ופי' כסני
 ואשר אין הוי כל צמא
 ואשר הביא כי אסחי
 ואשר יצאו כה אמר יי'
 ואשר בכל וגם כל היהודים
 ואשר יקריבו ויעז הגי'
 ואשר שכב דברי בליעל
 ואשר המלך וילך חזקיה
 ואשר נתנו שארית עם
 ואשר יגרתו כי פחד פחדתי
 ואשר נחן יביאו לבוש
ככל אשר י' ב' בתורה
 ופי' נמסר
 בריש סדר תרומה
אשרי הגבר ד' ופי' מניהון
 נמסר בתלים
 סימן צ' ד' ופי' נמסר קכ"ח
אשרי ד' כמעט זרקא
 ופי' מניהון
 בלשון ארמי נבדא חשיב שמיעני
 וביאורם נמסר ריש תלים
אשורים ג' כחלת לישני
 וכל חד וחד לירת
 דכו' ופי' נמסר סוף פרש' חיי שרה
אשורה ו' קמצי' ופי' מניהון
 נמסר בסוף חיי שרה
 ומלכים ב' סימן ט' ז'
אשתאג ג' מ' ל' ופי' מניהון
 נמסר ביהושע
 סימן ט' ז'

את
ואת דלית זוגין
 ואת הנפש ויקח אברם
 ואת האנשים אשר פתח
 ואת יצחק וישכם אברהם
 ואת הילד וישלחה וילך ותתע
 ואת המאכלת ויקח אברהם את עצי
 ואת מעכה ופילגשו ושמה
 ואת העבד וישלחו את רבקה
 ואת מרין ותלד לו
 ואת אחיך ועל חרבך
 ואת צאן ויהי כאשר ראה יעקב
 ואת הצאן וירא יעקב מאד ויצר
 ואת אחר ויקם כלילה הוא
 ואת לאה וישם את השפחות
 ואת רחל ב' בפסוק
 ואת יוסף ג' בפסוק
 ואת המשכן ועשה עשר ידיעות
 ואת שמוח ששה משמוחם
 ואת מעיל ולקחת את הבגדים
 ואת החשן ב' בפסוק

ואת הארון
 ואת ארון ומשחת בו
 ואת ישראל ויאמר יי' אל משה
 ואת הילדים וישא את עיניו וירא
 ואת נשיו ויקם יעקב וישא
 ואת שלום ויאמר לו לך נא
 ואת רגלו ויאמר פרעה
 ואת כסף ואת גביעי
 ואת רינה' ואלה בני לאה
 ואת שרה שמה קברו
 ואת רבקה ב' בפסוק
 ואת שרי מאל אביך
 ואת יעקב וישמע אלהים את
 ואת המסה הזה תקח בידך
 ואת לב ויאמרי' למשה בא
 ואת עמך כי עתה שלחתי
 ואת המעשה והזהרת אתהם
 ואת קול וכל העם רואים
 ואת ההר ב' בפסוק
 ואת הבנית ככל אשר אני
 ואת קלעי החצר
 ואת עולתו והקריב
 ואת רמה ושרף את הפרה
 ואת ראשי ויצו להם משה
 ואת האשה ויבא אחר איש יש'
 ואת פנהם וישלח אתם
 ואת שלש את שלש
 ואת עמודיו חמשה
 ואת ראשו ונחח אתו
 ואת אשמו יביא לוי
 ואת האלף ושבע המאות
 ואת הבגדים קח את אהרן
 ואת הכיור ויון מסנו על המזבח
 ואת חקרב ואת הכרעים
 ואת הכשר ואת העור
 ואת בשרו ואת הפר
 ואת הראש ואת העולה
 ואת חזה החנופה
 ואת נבלתם ושקץ יהיו לכם
 ואת אלה חשקצו מן
 ואת הכוס ואת הינשוק
 ואת הנחק והחנלה
 ואת עץ את הצפור
 ואת עין והתורו את
 ואת ראשם אך את המסה לוי
 ואת שורו ויקח יהושע
 ואת חמורו ואת צאנו
 ג' בפסוק דעכן
 ואת החורה רק שמרו
 ואת אבותינו כיו' אלהינו
 ואת האשרה ויהי כלילה
 ואת אנשי ויקח גרען
 ואת קרשי ולא חשאו
 ואת החסר והיה עקב חשפעת
 ואת הקללה והיה כייבאך
 ואת תרומת הבאחם
 ואת אחיו וזה רבד השמיטה
 ואת ביתך והיה כייאמר
 ואת אלהיהם ואשר עשה לרחן
 ואת קולו ואת אהרן הראנו
 ואת חקיו ושמעת
 ואת הארמה השקיפה ממעון
 ואת לבב ומל' אלהיך את
 ואת ערפך

והדבר והדברה והלוי והכרף שהוא עתיד הוא פחותה ומתונה מן הלאות כי היא במקום שבה לולי במקום פתח שאלתיה אשר לא יתברר ויד ברש חיבה והיה ראו להית' כמו והכתוב יאמר אבל ואלה את שופטים והדבר אליכם שהם עבר נקמים מתונים מבפנים להפריד בין הקמץ והקמץ אשר לא יאמרו לולי המחב וכלועל לך ואמר את בריתי ואלך להגילו ומלת ואתמוד עליו ותמותה ואלה תן הכלל כי הוא עבר ונפתח והוא מ' ע' הפע' בעבור כי כונן כעמלקי ולא כרגו נבדג כאלו עתיד נס

מערכת אות הבית

טו

יש זמניו י"ח חמ"ט ומשק כ"ה לקמן מאזר סוף מעט כל חמת שהא כלשון רנו פ"ח ושהוא לשון עיר קמ"ן במ"א והוא ולכו משט חמת רנה :
בסוף תיבה המנוחם הברת את קמניס כמו פניך ידוך וכן אכנה עזרה וכן נשקן ותהרין וכן שמת עבית כשית כי כלס כללו כתובים ה"א
בסוף המלה והף לענין מקי"א כאשר אבאר בעזרת החל רק אותס אשר הברת את נקראת לפני ה"א ומי"ת ועי"ן פתחן כמו מונח וזרע שומע

כל בהנת

ובנביא	ב' בפסו'	כעליהן	כיצא דבר המלכה	א' במן ב' ותרניהן	וכרחוב	ויצאו העם ויביאו דעורא
ובנביאי	שמרון ראיתי תפלה	לבעליהן	ונשמע פתגם המלך	סוף פסוק וסימניהן	ומביאי	בימי הה' ראיתי ב הוד'
ובנביאי	ירושל' ראיתי שערוריה	בניהן	כי נאפודם בידהין		ושמוהן	אהלה הגדולה
ובנוי	ומבני פתח מואב	לבניהן	ויען לבן ויאמר		ויטמינו	ויבא המצורעים האלה
ובנוי	ובנוי ומנשה	בקעם	כה אמרני על דהרות	הרפו ודעו כי אנכי		בקצה המחנה
ובשאת	ובלכת הכרבים ילכו	לבקעם	הכשן	ארחות	ואצבעות	ותחי עוד כלחמה כגת
ובשאת	מתנותיכם בהעביר		אחרי הדברים והאמת	אגרסלי	וחפוצינה	מבלי רעה ותהינה
ובעבור	ויאמר משה אל העם			אדו	וגלות	החל הזה לבני ישראל
ובעבור	לכן סעפני שיבויני			איכבה		אשר כנענים
ובערכה	בהר ובשפלה דיהושע			ארכות	זמרו	למלכנו זמרו
ובערכה	וא המלכי אשר דיהושע			ועמק השדים בארות	זוחת	ובני שימון אמנון
ובעלות	בענה בן חושי			בארות חמר	חיי	ואעבור עליך ואראך
זבעלות	זיף ושלם ובעלות			בפקוד		מחכוססת
ובעמך	ושרץ היאר צפרדעים			בבגד	חרבו	ויהי באחת ושיש מאורת
ובעמך	כי בפעם הזאת אני			בצלצלי	חנוני	שנה בראשון
ובפלשתי	ושאול לכר את המלוב			ברא		חנוני אחסרעי
זבפלשתי	ויצ' וילחם חנוני דפסו'			בראש דרך	טמא שפתי	ואמר אוי לי כי נדמיתני
ובצאתו	והיה על אהרן לשרת			בליל	יושת	אם כבר יושת עליו ונתן
ובצאתו	והקיפו הלוי את המלך			בהבנותו	יגח	או כן יגח או כן יגח
ובקולו	אחריני אלהיכם תלכו			שלמה המסע נכנה	ידרון	מלאכי צבאות ידרון
ובקולו	ויאמר העם אל יהושע			בכספוא	יללתה	כי הקיפה הזעקה
זבקומה	ותשקין את אביהן			גלי	ירד	אזירד שריד לאדירים
זבקומה	ותשקין גם כליליה			ועיפה פילגש כלב	ירשה	והיה אדום ירשה יהיה
זבקומך	ושננתם לבניך			ותלד לו אחות תחננתם	יהארהו	חרש עצים נכה קו
זבקומך	ולמדתם אתם			אח נגבת	יזה	כל אשר יגע בכשר' יקדש
זברכה	הראש אחיעזר ויאש			גלילים	יצמיחם	וישב עליהם את אונם
זברכה	מונע כר יקבוהו לאב			דודיך	כויה	חח' כויה פצע תחת פצע
זברכו	ויאמר דוד א הגביעניס			האדום	כסאות	כי שמה ישבו כסאות
זבלכו	שאו ידכם קדש			הערכך	כעון	ונשאו עונם כעון הרורש
זבראש	ושכודמיהם בראש			הגרדה משם נסעו הגרדה ומן	כעוני	כעני עברי' א יד ארוניהם
זבראש	המכונה חצי האמה			הגרדה יטבתה	כפורי	כפורי זהכ שלושים
זבראשי	וביום שמתחכם			ההגלה	לעזרה	אורו מרוז אמר מלאך יי'
זבראשי	חדש כס חקריבו			הלהן	לבש	לכש יי' עזו החאזר אף
זבר	נקי כפיס ובר לבב			העיט	לישע	חכונ חבל כל
זבר	וחא ר זך לקחי			ההררי		יצארת לישע עמך לישע
זבריכם	חזקו ידכם רפות			הודינו		את משיחך
זבריכם	כושל יקומן מליך			ובאהל	לפרבר	למערב ארבעה למסילה
זברחיב	ויצאו העם ויביאו ויעשו			ובמקנה	לאיתיאל	דברי אגור בן קה נאם
זברחוב	ב' בפסו'			וגבר	למלכים	אל למלכים למואל
				משה ירו'	לפרחות	הנני אל כסחותיכנה
					להשבע	והיה אם למור ילמדו
					לבכתיני	אחותי כלה
					יספת	לגויי יספת
					מני	סורו מני דרך הטו
					ממתים	ידך יי' מסתי מחלד חלק'
					מדוד	מה דודך מדוד היפה בנשי
					מטיבי	שליש' המה מטיבי לכת
					נחמו	נחמו עמי
					נעול	גן נעול אחתי כלה
					סורה	וחצאיעל לקרא סיסרא
					ערו	זכורי לבני אדום
					פרת	בן פרת יוסף כן
					ציצית	דבר א בני ישראל ואמרת
					צבעים	הלא ימצאו יחלקו שלל
					קרבנה	ותכאנה אל קרבנה ולא
					קצנו	צדו צעדינו מלכת
					רבתי	ברחובותינו
						איכרה ישברה בדר העיר
						רבתי עם
					רזו	מכנף הארץ זמירו שמענו
					שקמתי	חדלו פרוזן בישור' חדלו
					שמרים	ליל שמרים הוא ליי'
						לחוציאם שארה

ורכת יב וקרי מ

ויסמני'
 באדם ויעמדו המים היררים
 בעבר ואסרע בעיניכם לעבר
 במלך ויאסרו פרעה נכה
 דסוף מלכים
 בימין ויקח יהודע הבחן ארון
 אנה הוא טוב אבנה ופרפר
 וישב דאיסאח פניו לאיים
 וחד חליף ב' כתיב וקרי ב'
 מעבר ולחצי שבט המנשה נתן
 משה בכשן

שטה חדא רמשמשת

בה בסוף תיבותא וסימניהן
 ורכבה ל' יפל מצרך אלף
 עובה ל' ואח תזנותיה
 בקנה ל' ויהוא עשה
 קרבה ל' לא שמעה בקול
 ומריכה ל' מסה ומריכה על
 להעציבה עשינו להכונים
 דאכה ל' בציארו ילין עו
 למעצבה הז כלכם קדחי אש
 עקבה ל' מדם רחריסר
 ורחבה ל' ונסבה למעלה
 הקבה ויבא אחר איש
 מצבה ל' וחניתי לביתי
 שובכה ל' מדוע שובכה העיר
 קרבה ל' אל נפשי נאלה
 חובה ל' אשר משמא לרמשק
 נעובה ל' וקראו להם עפ'
 מאיכה ל' כמיץ יסוער מנרן
 נקרבה ל' הזרישו אלי איים
 שנבת ל' אשר שגבה ממנו

ג' זוגין יחידאין חר ב'

וחד ל' ב' וסימניהן

כלי תזמון יבא כל מעלי קצין אשר חזינו בארץ זכור וזכור פסוק תזכר המצבליס וחזר הקמן לאיתני לך היוקאים מן הכלל המנויים במסורת ובסוף הספר אכתובם
בצורת האל :
סימניו לבאר משפט הקצין והפחת גדולים :
למאר משפט הקצין גדול והשתחג גדול כן יהיה בעורי לבאר משפט הקצין קטן הנקרא לרי הפתח

מערכת אות הבית

יו

הקוץ קטן כמו מדבר דבר חלבר דבר דבר וילבר יכפר ואם אות אמלעית מאותיות אהה"רע כמו כן בצרי כמו נאר מקדשו שחת לו נער פרעה ושרת אה אחז מאן יצוי זכר שני איתיות חמרות שני למד"ן פעולות יש פוחמין ויש קומיין כמו מלל פלל קלל הלל וכן כל הנא באתחא וס"פ וגם בסגול אחר הזרקה במ"ה הבא בסגול אחר הזרקה ופעת והוא והנה החיה י"י אותי כהשר דבר : **ואדרבר על הרגש** כמו אפל אקס ישמרכו בעליו אכל ישמרכו הרפוי בצרי ופירושו ישמור אותנו

ותל"ס סימן נ"ב	מרחוק	הביאי בני מרחוק	והביאום	ג' ב' מ' ל' וא' חס'	ואת	יכניה בן יהויקים
ואביא	ובא	ג' וסימ' נמסר במלכים	וסימניהון נמסר	ואלה	דכרי הספר אשר שלח	
		א' סימן כ"ב	בישעיה ריש סימן י"ד וירמי סימן ד'	ביר	אלעשה בן שפן	
ולא תבוא	ביאת	שם י' בבליש'	ובאת	הגולה	כה אמר יי' צבאות	
		וסימניהון	ברוח כימן ג'	כ' אמרתם הקים לנו יי' נביאים		
סימן כ"ד	התאנף	גם ביהתאנף יי'	ט חס' א' ברשון ביאה	הגולה	ואת' שמעו דבר יי' בל'	
ותבאהו	בשילה	הבאים שם בשילה		לביא	ואת עיני צדקיהו קדמ'	
	נציבי	אשר שם נציבי פלשתי			דירמיה	
בשמואל א' סוף סי' א'	הגבעה	ויבא שם הגבעה	וסימ' נמסר בירמיה סוף סימן ל"ט	בקחתו	הדבר אשר היה אחר	
נבא	מערה	ויבא שם אל המערה	הביאני	החילים	וישמעו כל שרי	
	עילם	לא יבא שם נדחתי		ויאסרהו	ואת עיני צדקיהו	
הביאתיו	מעט	למקדש מעט בארצות	ותבוא	עמודי	ואת עמודי הנחשת	
	למען	יספרו את כל העבותיהם		המרי	אמר נא לבית המרי	
ותבאנה	אשר	אתם הבאים	סימן כ' ב' וכל כתובי דכו' ז' ל' במ"ב	והבאתי	ופרשתי את רשתי	
	ויבא	אל הגוים אשר באו	וסימניהון	והכרו	ופרשתי עליך רשתי	
ובא	לא	למענכם אני עשה	ותבא	הצבא	ויבא יי' עליהם את שרי	
	נחלים	אשר יבא שם	והבא	ולחשובת	השנה שלח	
בבישעיה סימן מ' ז' ובדניאל סי' י"א	לבוא	ב' וסימניהון בירמיה	הבא	עליו עליה	נבוכד נצר מלך בבל	
הבאתם	לבא	ס' ל' ט' ע"ש		בבבל	ח' וסימניהון נמסר	
		ט' הסריו וסימני נמסר	תבאנו	ובבל	בירמיה סימן כ"ט	
והביאותים		במרשת ויחי			ד' וסימניהון	
			סוף סימן י"א	פשחור	ואתה פשחור וכל	
הביא	והבא	ו' וסימניהון	באכה	צדקיה	ובכל יליך את צדקיה	
				חמלט	ואתה לא חמלט	
סימן מ' ג' ובשר השירים סי' ג'			תבואות	רהב	אזכיר רהב ובבל	
ויבא				אל בבל	ו' וסימני נמסר	
					בערך אל	

בג

והיה	והבא אל הבית כלימי	והיה	והבא אל הבית כלימי
לפי	השדרות והבא אל השדרות יומת	לפי	השדרות והבא אל השדרות יומת
במספר	ומת והבא אחרי יומת דמלכי	במספר	ומת והבא אחרי יומת דמלכי
וממנר	אל הבית יומת	וממנר	אל הבית יומת
וישאל	ד' ב' חס' וב' מ' ל'	וישאל	ד' ב' חס' וב' מ' ל'
טוב	וסימ' נמסר סוף פר'	טוב	וסימ' נמסר סוף פר'
באין	כ' חס' ו' וסימניהון	באין	כ' חס' ו' וסימניהון
תבואתך	ג' וסימניהון	תבואתך	ג' וסימניהון
בכל	חבואתך ובכל	בכל	חבואתך ובכל
חוציא	את כל מעשר תבואתך	חוציא	את כל מעשר תבואתך
ובכל	תבואתך תשרש'	ובכל	תבואתך תשרש'
בארה	ד' וסימני נמסר	בארה	ד' וסימני נמסר
ובאר	פרשת ויגש	ובאר	פרשת ויגש
וחרר	שועל	וחרר	שועל
ילתה	ובאר אלים יללתה	ילתה	ובאר אלים יללתה
חררשו	ואל חדרשו בית אל	חררשו	ואל חדרשו בית אל
צרה	ובאר צרה נכריה	צרה	ובאר צרה נכריה

בד

והיה	והבא אל הבית כלימי	והיה	והבא אל הבית כלימי
לפי	השדרות והבא אל השדרות יומת	לפי	השדרות והבא אל השדרות יומת
במספר	ומת והבא אחרי יומת דמלכי	במספר	ומת והבא אחרי יומת דמלכי
וממנר	אל הבית יומת	וממנר	אל הבית יומת
וישאל	ד' ב' חס' וב' מ' ל'	וישאל	ד' ב' חס' וב' מ' ל'
טוב	וסימ' נמסר סוף פר'	טוב	וסימ' נמסר סוף פר'
באין	כ' חס' ו' וסימניהון	באין	כ' חס' ו' וסימניהון
תבואתך	ג' וסימניהון	תבואתך	ג' וסימניהון
בכל	חבואתך ובכל	בכל	חבואתך ובכל
חוציא	את כל מעשר תבואתך	חוציא	את כל מעשר תבואתך
ובכל	תבואתך תשרש'	ובכל	תבואתך תשרש'
בארה	ד' וסימני נמסר	בארה	ד' וסימני נמסר
ובאר	פרשת ויגש	ובאר	פרשת ויגש
וחרר	שועל	וחרר	שועל
ילתה	ובאר אלים יללתה	ילתה	ובאר אלים יללתה
חררשו	ואל חדרשו בית אל	חררשו	ואל חדרשו בית אל
צרה	ובאר צרה נכריה	צרה	ובאר צרה נכריה

בב

והיה	והבא אל הבית כלימי	והיה	והבא אל הבית כלימי
לפי	השדרות והבא אל השדרות יומת	לפי	השדרות והבא אל השדרות יומת
במספר	ומת והבא אחרי יומת דמלכי	במספר	ומת והבא אחרי יומת דמלכי
וממנר	אל הבית יומת	וממנר	אל הבית יומת
וישאל	ד' ב' חס' וב' מ' ל'	וישאל	ד' ב' חס' וב' מ' ל'
טוב	וסימ' נמסר סוף פר'	טוב	וסימ' נמסר סוף פר'
באין	כ' חס' ו' וסימניהון	באין	כ' חס' ו' וסימניהון
תבואתך	ג' וסימניהון	תבואתך	ג' וסימניהון
בכל	חבואתך ובכל	בכל	חבואתך ובכל
חוציא	את כל מעשר תבואתך	חוציא	את כל מעשר תבואתך
ובכל	תבואתך תשרש'	ובכל	תבואתך תשרש'
בארה	ד' וסימני נמסר	בארה	ד' וסימני נמסר
ובאר	פרשת ויגש	ובאר	פרשת ויגש
וחרר	שועל	וחרר	שועל
ילתה	ובאר אלים יללתה	ילתה	ובאר אלים יללתה
חררשו	ואל חדרשו בית אל	חררשו	ואל חדרשו בית אל
צרה	ובאר צרה נכריה	צרה	ובאר צרה נכריה

זה התלוק לעולם בין ה' המשמש אותו לנו המשמש אותו זה הפיו וזריו זה דגוש ופתח לבד חיתת ממנו שלעולם דגש בין לימוד הנסתר בין לרבים המדברים בעליוס והעצם כי חסר גון אחרת למדברים בעלמם כמו ממנו כי ג' השניה לנו המשמש אותו וזון ראשונה לחיבה מן ומכלל הדגשות יאלו ארבע פלות אלה מהמה הנם האזנה וסימן אלו במלה והמה הנגיש לתת טעם כי אף בלא אות חמרונה תשאר המלה נכונה כמו אל הס' ושל בין לא יבטל הדגש בדגוים ממשפטם הראשון אך במלת

מערכת אות הבית

יה

להרהר כי כן נמסר לנו תלבושתנו וכן כל העשוי לכם ההרוס ודומתו פתחין וכן כל ה"ה תמוה לפני אהי"ע הגהבר בהנרת אה צתח קטן כמו האנכי הריתי החפון אהפון היתה זאת : **הנה אבאר דין מקף** כמו הכס נא ונספר לו לבד מתיבה מסופה ה"ה המוקפת שהיא לרזיה כמו מעשה ידינו ודומתו כאלה אבאר בע"ה וכן כל תיבה מסופה י"ד אין המקף מבטל הנרי כמו עיני י"י פעמי דלים וכל את המוקף נפתח ואם הוא מעמד

מלא פניהם
ויכנעו עמי אשר

בר

ברא אלהים ג' וסימני' נמסר
כפר בראשית *
ברה ה' כתובה וסימני' נמסר
בשפטים סימן ז' ושיר
השירים סימן ו'
בברית ג' רפין וסימ' נמסר
ריש פרשת נצבים
ושמואל א' סימן ד'
בברית ה' דגשין וסימני' נמסר
במלכים א' סימן ד'
בברכו ג' וסימני' נמסר בתלים
ריש סימן ל' ז'
בברח ד' ג' מ' לוא חס'
וסימניהו
לברח כחך הקרשים
נחבאת לברח *
ויקסיונה מ' ל'
על כן קדמתי *
בריהיה ד' ג' מ' ל'
וסימניהו
חלו גבורי כבל *
זהארץ ברוחיה בעדי *
אבר ושבר כריחה *
ברחיה עד צער *
מברח ג' חס' בלישני' וסימני'
נמסר כפר תרומה *
בריהם כל חסרים י' חניין
במ"א
מ' ל' וסימ' נמסר כפרשת תרומה *
זבורך ז' וסימניהו נמסר
פרשת לך לך *
ברכו ד' וסימני' נמסר פרש'
תולדות וישעיה סוף
סימן י"ט *
ברכות ד' וסימני' נמסר במשלי
ריש סימן י"ח *
יבורך ד' ב' פתחי' וסימ' נמסר
בתלים סימן ק"ב *
זבורך ד' וסימני' נמסר פר' עק'
וד' ה' א' סימן כ"ג *
ברכות ו' ה' חסר' וא' מ' ל' וסי'
נמסר פרשת ויחי *
זבורך ג' וסימ' נמסר כפר' משפטי'
ובשמואל א' סימן ב' *
זבורך ג' וסימ' נמסר בתלים
סימן כ"ח *
מבורך ג' וסימניהו נמסר פרש'
בלק ותלים סי' ק"ג *
תבורך ג' וסימ' נמסר בשפטי'
סימן ה' *
ברכת ג' וסימניהו נמסר כפר'
בהר סיני *
זבורך ט' וסימניהו נמסר
פרשת בלק *
זבורך י"ב וסימניהו נמסר
סוף איוב *
ברוכים ג' א' חס' וב' מ' ל' וסי'

נמסר בשמואל א' סי' ב' ג' ושמואל
ב' סימן ב' *
יברכך יי ד' יחידאין נמסר
בפרשת נשא *
ויברך אתם ד' בחורה
וסימניהו

ויברך אוהם אלהים *
וחבירו *
וזאת אשר דבר להם *
ויברך אחם משה *
ברכיהו ד' וסימניהו נמסר
בזכריה סימן א' *
ג' וסימניהו
אם שנותי ברק חרבי *
ברק חניתך *
ובני ברק *
זבורך ג' וסימ' נמסר באיוב
סימן ד' *
בש *
ובשר ח' וסימ' נמסר כפר'
כי תזריע וביחזקאל
סימן ל' ז' וחרגים שם *
לכל בשר ז' וסימ' נמסר כפ'
ויקח קרח *
והבשר ג' וסימניהו
והבשר אשר יגע ב' כפסו' *
ועשיח עלהיך תנינא דפסוק *
בשרה ג' חס' וסימני' נמסר
בשמואל ב' סימן
י' חומלכים ב' סימן ז' *
בת *
הבת ד' וסימני' נמסר כפרשת
שמות וירמיה סימן ט"ז *
ואיכה בא"כ חניין *
ואת בת ח' וסימ' נמסר כפר'
שמיני ומלכי' א' ריש
סימן י"א וד' ה' ב' סימן ח' *
נישלים ערך
אות הבית בסד

מערכת אות

הגימל
ג' זוגין מן חד ג' וחד *
ג' וסימניהו
גרזן כי הצור אל עיר *
גרזן ואשר יבא את *
גרזלי יי' מנת חלקי *
בגודלי ויאמר יהודה לשמעון *
נשמהו ענה נכוכד נצר *
בנשמהו ומחבנשין *

ה' זוגין מן חד ג' וחד ג'
וסימניהו

גלחה ואיש כי ישכב את *
וגלחה כי הנה יליצא *
גנבתי טריפה לא הבאתי *
וגנבתי אנכי אחטנה *
גואלי ואני ירדתי גואלי חיי *
וגואלי יהיו לרצון אמרי פי *
גזל אביו כי עשק עשק *
וגזל אם עשק רש *
גבוריו וישמע המלך *
וגבוריו ויועץ עם שריו *

גא

גאון ג' וסימניהו נמסר
ביחזקאל סימן י"ז *
גאווה ה' וסימניהו
גאווה אפיקי מגינים *
עלי יחר עישה גאווה *
אלחבואני רגל גאווה *
לכן ענקתמו *
כפי אויל חטר גאווה *
ג' וסימניהו נמסר
פרשת כחקתי *

גב

ה' וסימ' נמסר ביחזקאל
ריש סימן כ"ח *
ג' וסימ' נמסר במשלי
סימן י"ז *
ב' א' חס' ופתח וא' מ' ל'
וקסין וסימניהו *
עלות הלש *
בחר' מ' ל' וקמץ *
מ' חסר וסימניהו נמסר
כפרשת חוקת *
ה' חסר בליש' וסימן
נמסר כפרשת חיי *
שרה ובשפטים סימן י"א *
על גבור ה' וסימניהו נמסר
כפרשת חקת *
גבולות ד' וסימניהו נמסר
כפרשת מסעי *
ב' כתיב גבלת *
שנוי אתיהו *
בסדר מטות ותלים סי' ע"ד *
גבולך ג' מ' ל' בתורה וסימ' נמס'
כפרשת וארא *
ועד גבול ד' וסימ' נמס' ביהושע
סימן י"ג ויחזקאל *
סימן כ"ט *
גבולכם ג' ב' חס' וא' מ' ל' וסי'
כל המקום אשר חדרך דאורייתא *
אם רב גבולם מגבולכם *

כל מקום דיהושע *
גבעות עולם ג' וסימניהו
נמסר פרשת
ויחי ובסוף חבקוק *
סימן גביעי כולהו מלאים
גביעים מלאים יין מ' ל'
דמלאים ושלשה גבעים ושל אחריו
גבעים כתיב *
עלה גבעה ג' וסימניהו

ויקומו בני ישראל *
ויקח דוד את שלל דר' ה' *
אלף אחד מפני *
גבר ג' וסימניהו נמסר
בדניאל סימן ב' *
גבר י"ח וסימניהו
ויחנו בעציון גבר *
ויסעו מעציון גבר *
מאילת ומעציון גבר *
טל טלה גבר *
נקבה תסובב גבר *
כי נשכרו אניות *
הנה כי כן יבורך גבר *
וראיחי אני דניאל *
ויחברו עמו לעשות ד' ה' *
והלילה אמר הורה גבר *
הכימי אנוש ימיד *
כי קנאה חמת גבר *
הכר פנים במשפט *
הלאל יסכך גבר *
אם מעושהו יטהר גבר *
להסות משפט גבר *
הן כל אלה יפעל אל *
מיי' מצעדי גבר *

גברתה ד' וסימניהו נמסר
כפרשת לך לך *
ומלכים ריש סימן ה' *
וגבור ג' וסימניהו
ידע נגן וגבור חיל *
וגבור לא ימלט נפשו *
שאו שערים ראשיכם *
וגבורתיך ג' בליש' וסימ' נמס'
ריש פרש' ואתחנן *
וישעיה סימן ג' *
בגבורים ד' מ' ל' וסימ' נמסר
בשפטים סימן ה' *
גברים ז' חס' וסימניהו נמסר
ביהושע סימן ז' ושיר
השירים סימן ג' *
הגבורים ז' מ' ל' וסימ' נמסר
כיואל סימן ד' *
וד' ה' א' סימן י"א *
ג' חסר בליש' וסימניהו
נמסר כפרשת נח *
גבורי החיך ה' וסימניהו

ואחם תעברו חמשים *
ויבחר יהושע שלשים *
ויוצא מנחם את הכסף *
והגלה את כל ירושלם *
ומן הגרי נבדלו *
גבורי החילים ד' וסימניהו
אלה

ענגן נקמן במ"ג אשר הם מנגנים ופתוחים על פי המסורת ואלו הם את ארס נהרים את גאון יעקב כי את אשר יאכז יי' יוכיח ואת מוקף ונרי את כל נבזה יראה וכל בן הזקוק נפתח כמו בן יבחר בן קפת בן לוי במ"ד ואלה הם ותלד בן עשי ליעקב ולמפיכת בן קטן והוליד בן פריץ וימלט בן חמד לחמילך בן אחיסיב והטעם כי אינם דבוקים ואין נרין להוסיף על פתרוכס כמו בן יבחר שפתרונו בנו של יבחר ובארבעה אלה חין לומר בן חבל בן אחיטוב נפתח כדיו וכן כל בן העומד כנגון נקמן במ"ל חלה

מערכת אות הגימל

אלה הם הלכונ מהה שנה ושחט את בן הצקר בן הישראלי ואת זכריהו בן יצריהו זכריה בן משלמה בן יאיר בן שמעי את בן מושלם בן זכריה וקטעם שכל אלה נדונים כמו דבקות כי ינטרף להוסיף מלת של דפתרונוס אך כל בן ציו"ד לעולם נצרי כל אלה המשמשים במקום למ"ד לעולם מוקפין ופתחין כמו אל רהרן אל משה אל אל' שהיה לשון קדש כמו אל גדול וגורא או לשון חוק כמו אל לדי או לשון אלה כמו להנשים האל חיון מוקפין לכך נקמנו:

גיהנם ג' וסימניהון
ועלה הגבול חנינא דפסו'
וירד הגבול רבנימן חנינא דפסו'
ויחנו מבאר שבע'
גיל ג' וסימניהון נמסר בהושע
ריש סימן ט'
גגלים ג' וסימני נמסר בירמיה
סימן ט'
גלות ז' חס' וסימניהון נמסר
ביהושע סי' ט'
הגלגלה ו' וסי' נמסר
ביהושע סימן י'
לגלגלת ג' וסימניהון נמסר
פרשת בשלח'

ויעל וישכב על הילד'
וישב וילך ב' בפסוק'
גו
גוה ה' בליש' וסי' נמסר בדניאל
סוף סימן ד'
גוי ג' מ' ל' וסימ' נמסר בירמיה
סימן ל' ג'
וגוי ד' וסימ' נמסר בישעיה סימן
ג' ה' וירמיה סימן ג'
ובגוים ד' וסימ' נמסר בפרשת
כי תבא'
בגוים ד' רגשים וסימ' נמסר
במלכים ב' סימן י' ז'
ויחזקאל סימן ד'

נמסר במגלה סימן ד' ע"ש'
גדולה ד' מ' ל' בחורה וסימ' נמס'
בפרשת בלק'
גדל ג' ב' מ' ל' ו' חס' וסימ' נמסר
בירמיה סימן ל' ב'
גדלת הגדלת כל אוריתא
חסר רחסר
במ' א גדלות כתיב חס' ו' קדמ' וסי'
והקמה לך אבנים גדולות'
וכל נביאים וכתיב סדרכו' גדלות
כתיב כמיב גדולת כתי' מלא
ו' ו' קדמ' וסימניהון
ויעשו נאצות גדולות בתר'
ואעמיד השתי תורות גדולת'
גדולים הגדולים ו' מ' ל' וסימ'
נמסר
בשפטים סימן ה' וירמיה סימן כ' ה'
ונחמיה סימן י"א'

אלה בני אשר'
ואחיהם לתלרותם משפחות'
ובני בלע אצכו ויעזיר ד' ה'
כל אלה בני יריעאל'
גג
גגו ד' וסימניהון נמסר פרש'
תצוה ויחזקאל סימן מ'
הגגה כ' א' חסר ו' א' מ' ל'
וסימניהון'
והיא העלחם הגגה'
וישכימו ויהי בעלות השער'
קדמ' מ' ל'
גגותיהם ב' א' מ' ל' ו' א' חסר
וסימניהון
לכל הבתים אשר קטרו'
ואת הבתים אשר קטרו
בחר מ' ל'

לגלגלתם ז' וסימניהון
שאו את ראש'
הקהילו אלי'
בני ראובן בכור'
שמעון'
הלוים'
שלשים'
מספרם'
בני לוי לבית אבותם'
ה' וסימ' נמסר בשמואל
ב' סימן ט"ז'
הגלה ד' חס' בליש' וסימני'
נמסר סוף נחום'
ומגלה סימן ב'
ויגל ד' וסימניהון נמסר
סוף מלכים'
תגלה ג' וסימניהון נמסר
בפרשת וישמע יתרו'
וביחזקאל סימן י"ו'
גלות ב' וסימניהון

על הגוים ה' וסימ' נמסר
ריש ירמיה וריש
סימן מ' ו' ויחזקאל סימן כ' ט'
על כל הגוים י' חבין סימן
על הגוים'
אלה הגוים ה' וסימ' נמסר
בסוף ישעיה'
וביחזקאל סוף סימן ט' ל'
בכל הגוים ד' וסימ' נמסר
בפרשת שפטים'
ובשמואל א' סימן ח'
לגוי עצום ג' וסימ' נמסר
בישע' סוף סימ'
מגוי אל גוי ג' וסימניהון
ויחלכו מגוי אל גוי'
רעה יצאה מגוי אל גוי'
ותיהלכו דד' ה'

גדקה ג' וסימניהון נמסר
בפרשת וירא ועזרא
סי'
גדלים ב' כתיבי' כוסימניהון
גדלים חעשה לך'
גדלים מעשה שרשרת'
כגדל ב' וסימניהון
סלח נאלעון העם'
חכא לפניך אנקת'
גדל ג' חס' בליש' וסימניהון
נמסר בסדר אלה הרברים
והללים סימן מ' חוסי' ג' ז'
גדל ג' וסימניהון נמסר
פרשת תלרות'
גדליה ה' וסימ' נמסר בירמיה
סימן ט'
גדליהו בן אחיקם בן
שפון וסימ'
נמסר בירמיה סימן מ' וע' ע' ש'

גד
גד בפתחין וסימניהון
והמן כזרע גד הוא'
והוא כזרע גד לבן'
וא' העורכים לגד שלהן'
יגדנו כ' א' מ' ל' ו' א' חסר
וסימניהון נמסר
בפרשת ויחי'
הגדור ה' וסימניהון
ויקבלם דוד ויחנם כראשי'
המה עזרו עם דוד'
זגדנו י' וסימניהון נמסר
ובני הגדוד אשר השיב'
ארדוף אחרי הגדוד הזה'
וגדול ח' וסימניהון נמסר
באיוב סימן ג' וד' ה' א'
ס' ו' א' ומגילה סימן ט'
וגדל ג' וסימניהון נמסר
בפרשת תולרות'
הגדול ה' מ' ל' בחורה וסימ'
נמסר בפרשת נת'

עד גלוח ירושלם
עד גלוח הארץ'
גלמוד ג' וסימ' נמסר באיוב
סוף סימן ט' ז'
יריש סימן ל'
גלערה ג' וסימניהון נמסר
בשמואל ב' סימן כ' ד'
מן הגלעה ב' וסימניהון
ולראובני ולגדי'
שגלשו מן הגלעד קדמ'

גז
נגזר ג' וסימניהון
מארץ החיים'
מבית יי'
נגזר עליה'
גח
גחזי ד' וסימ' נמסר במלכים
ב' סימן ד'
גחזון ו' ג' מ' ל' ו' חס' וסימ'
נמסר בכרמית
ובמלכים א' סימן א'
גי ט' כתיב י' וסימ' נמסר ביהושע
סימן י' ח' חכריה סימן י' ד'
גי ג' חס' א' וסימניהון נמסר
בפרשת וזאת הברכה
ובריש מיכה'
גיא ב' פתחי' חד כתיב ה' וחד
כתיב א' וסימני' כל גי' ע'
ינשא'
ויאמר אלי גה גבולי'

וגדעון ג' וסימניהון
היו שבעה בנים'
וחקעתי בשופר'
ויחקעו שלש מאות'
וא' לגדעון וסימ'
ויעש אתו גרעון לאפור'
גדפון ג' וסימ' נמסר במלכים
ב' סימ' י' ט'
גדר ג' וסימ' באיוב סימ' י' ט' ואיכה
בא' ב' ג' אות ג'
גרותיו ד' וסימ' נמסר
ביהושע סימן ד'

אמר המעתיק ברוב ספרי המסרה
טעות ולא חתברו הי מניהון מן
היס הגדול הוא מלא זכרוב נסמי
דמסרה דחזיקה הוא נמסר היס
הגדול חד היס הגדול וגבול וחד מן
היס הגדול תחמו' וכפרשת נח לא
חתברו לן הי מניהון מלא ונס"ד
חתברו לן ע' נוסחי דוקני דראוי
למסר עליהון דסוף הימה הגדול
דיבשע עכ"ל:

גם
וגם י' ג' ריפ' כחורה וסימניהון
נמסר בסדר בהר סיני'
גם ה' ר' פ' באוריתא ויהושע
ושפטים וסימניהון
נמסר בסדר דברים'
גם ד' ר' פ' בשמואל וסימניהון

גה
גה
גה

גה
גה
גה

מגדל ג' חס' בליש' וסימניהון
נמסר בשמואל א' סוף
סימן י' ב'
גדלה הגדלה ה' חסרים
וסימניהון ויעלה
אחאב

כל הן נצרי נמיה פתחין וסימניהון הן עם כלביא יקום הן עם לצדד הן הוא משוש דרכו הן תוי שדי יענני הן זאת וכן הליון בכל חיבה נח שתי אוחיות' המוקפת
הנגינה נחות רחשוכה של חיבה הסמוכה לה כגון יש לנו זקן מה יש לך נבית על שן סלע מקרנוה בן היה כמו שער נכפשו בן הוא וכן לתם לנו
אחיות לתת לה שש הנה שנת אלל חס הוא עומד בעצם או במחשת אף על פי שהיא עומד העטם בחת דלוקנה נתיבה שחמריה ונקד נצרי כמוהן הנה שש
בשפטים

מערכת אות הגימל

יט

הפעורים וכן כל שם משאר או חס תזוז הגניכה וזאת ראשונה כמו כן בצרי כמו ה' אלהים יעזר לי לויש צינינו מוכיח לחן כן חבי :
שבמקרא בצרי בין לבין מופרד במ' וסימניהן אברהם נטר קרחא דבריה בוכרה ופי' ויקרא אברהם שם בנו ויקרא אברהם את שם בנו בגולד
לו על שם שטר וגם שם העיר המונה מה שמו ומה שם בנו ויהי שם בנו הככור יואל וכל שם ויפת בצרי כל אשר כאשר לחשר צמנול כי כלס הוטיס

גם אנכי השאלתיהו •
וגם שאל הלך לביתו •
זגם נצח ישראל לא ישקר •
וגם עירא היאירי •
וכל מלכים דכו' ר' פ' וגם בר' מ' א' •
גם וסימניהן •
גם יהודה לא שמר •
וכל ישעיה דכו' ר' פ' נסם כמ' וגם •
וגם נמסר בישיעה סי' כ' ח' •

וגם ו' ר' פ' בירמיה וסימני' •
וגם ככל זאת לא •
וגם בימים ההם •
וגם אניחשפתי שולך •
וגם איש היה מתנבא •
וגם אלנתן ודליהו •
וגם כל היהודים •
וכל יחזקאל דכו' ר' פ' וגם כמ' •
גם וסי' נמסר שם סי' י' וסי' ד' •
וגם ה' ר' פ' בתריסר וסימני' •
וגם וגם עתה נאם יי' שובו •
וגם על חעבדים •
וגם מה אתם לי צר וצירון •
וגם יהודה תלחם כירושלם •
וגם חמת חנבל בה •
וכל אני ואנכי דסי' דכו' וגם •
אני וגם אנכי •
וגם כ' ר' פ' בכחצבים וסימניהן •
נמסר ברות סימן ב' וד' ה' א' •
סוף סימן י' ב' •

גם הם ד' בנביאים וסימניהן •
ויעשו גם הם בערמה •
ויעלו כני יוסף גם הם •
גם הם אחו ירדו שאולה •
לא יסכו האופנים גם •

גם כ' בטר אחנח וסימ' •
ויחרד יצחק חרדה •
ורא יוסף לאפרים •
ויתן יי' את חן העם •
ואיש לא יעלה עמך •
לא יבא סמור בקהל •
לא יבא עמוני ומואבי •
וגרש יי' את העמים •
ואיש ישר שבו ל בני בנימן •
ויאמר שאול אל עבדי •
וימהר שאול ויפול מלא •
אפס כי נאץ נאצות •
אחימעץ בנפחלי •
ויהיו הגוים האלה •
היו עיר הדמים •
עיה עיה עוה •
ותאמר רות המאביה •
אסישמו בניך ברחמי •
ויקבצו כל יהודה •
ומן פלשתיים מביאים •
וכל יהודה עמרים •
וכל ישעיה וירמיה ותריעשד •
וקהלה ועורא דכו' גם בטר •
אתנח כמ' י' וגם סי' •

על גן ג' בליש' וסימניהן נמס' •
במלכים ב' סימן כ' ה' •
ז' וסי' נמסר בירמיה •
סימן ל' א' •
ג' וסימניהן •
בעד החלונות •
יגורשו •
יקים רוצח •

כנג •
כנגב •
מן גו •
לאור יקום רוצח •

גע •
ויתגעשו ג' וסימ' נמסר בחלים •
סימן י' ח' •

גר •
ג' ר' פ' וסימן נמסר בפרשי •
וירא וירמיה סיפון •
גרשם ד' וסימניהן נמסר •
בפרשת וישלח •
וריש עורא •
יגרת ד' וסימני' נמסר בפרש' •
עקב ובאיוב סימן ט' •
יגרה ג' ובמשלי וסימני' נמסר •
שם סי' ט' •

הגרים ד' וסימניהן •
וגם מכני החושבים •
ולשכירך ולחושבך •
מאפרים וממנשה •
ולהגרים הגרים בתוככם •
כגראזרה ג' וסימניהן •
ונקב שם יי' •
משפט אחד יהיה לכם •
ישראל וזקניו •

ג' וסימ' נמסר בסדר •
תולדת •

נשלם •
מערכ אות הגימל בסדר •

מערכת אות •
הי' לת •
א' במן חדר וחד חדר •
וחד ריש וכלהון לית דכו' וסימניהן •

אדיקם ואשחקם בעפר דשמו •
אריקם ואשחקם דתלים •
בהררי עמך נדבות ביום •
בהררי לבני קרח מזמור שיר •
הראה ואת הדאה דשמות •
והראה ואת האיה וההיה •
הררי נשי עמי הגרשון •
הררי בשדה חילך וכל •
ויעברו ואם ישמעו ויעברו •
ויעברו רגע ימותו ויעצות •
וודנים ובני יון אלישה •
וודנים ובני יון דר' ה' •
ודיפת ובני גמר אשכנז דר' ה' •
ודיפת ובני גמר דבראשית •
וידאה הנה כנשר יעלה •
ויראה ויתפלל אלישע •
ודומתי אם לא שויתי ודומתי •
ורומתי בניס גדלתי ורומתי •
ואורך ואבואה אל מזבח •
ואורך אשכילך ואורך •
זרה חשמיש אל כבל •
זרה רחמי ירח לאשתי מלעי •
יעבר והורידו זקני העיר •
יעבר וימד אלף נחל אשר •
ידיח אם רחץ יי' את צאת •
ידיח כדי שופר יאמר האח •
יעדו כתמר מקשה המה •
יעדו ויצא מהם תודרוקול •
יחגודו אי לזאת אסלח לך •
יחגורו ולא זעקו אלי בלבם •
יסעדנו יי' יסעדנו על ערש •
יסעדנו בטרם יבינו סירותיכם •
אטד •
ישוד מדבר באפל יהלך •
ישוד כי נמצאו בעמיר רשעים •
ישוד חלק לבס עתה יאשמו •
ישוד ורכצו בתוכם עדרים •
במספר ביום ההוא יגדל •
במספר ויקח אליהו שחים •
לדוב וארו חויא אחרי •
לרוב כי מרדכי היהודי •
למאר ויקברהו בקבורתיו •
למאר שחה עונותיו •
לאר ורבקה שמעת בדברי •
לצור לצור

יד פסוקים וגם ותרין •
מלין בסוף פסוק וסימן נמס' בפרשת •
משפטים וביחזקאל סימן י' •

ה פסו אית בהון המלין •
מן כ' באתון וסימן נמסר במלכים •
א' סי' ג' •

תגם כר ה' וסימניהן •
על מקומו יבא בשלום •
וגם כל הדבר אשר •
ויחזק דוד בבגדיו •
וגם כל האדם •
וגם כל היהודים •
וכל ד' הדכו' וגם כל כמ' אגם •
כל וסימניהן •
גם כל שרי הכהנים •
וגם הוא ז' וסימניהן נמסר •
בפרשת בלק •

מ' פסו גם וגם וסימניהן •
גם הוא יהיה לעם •
גם אתה שחה וגם •
יהנער שמואל הולך •
יהייתם גם אתם •
ויאמר דוד אל אחימלך •
גם עשה חעשה •
ויאמר המלך אל איתי •
גם את שאי כלימתך •
שבנה בנחתי לכנה •

יב פסוק אית בהון גם •
גם וסימניהן נמסר בשפטים סי' •
ח' ובירמיה סימן י' ב' •

גמה ג' וסימניהן נמסר •
בפרשת שמות •
ובישעיה סי' י' •

גמור ו' חס' בליש' וסימ' •
קל מהרה •
והשיבתי גמלכם •
גמלך ישוב בראשך •
ולא כגמל עליו השיב •
כגמל עלי אמו •
ואמלו ישלם לו •

גרום ג' בתהלו' וסי' נמסר שם •
סימן קמ' וסוף סיפרא •
גרתך כ' חס' דחס' וסי' נמס' •
ריש משלי ע' ש' •
גרש ג' וסימני' נמסר בסדר וירא •
ובמשלי סימן כ' ב' •
גרשם ד' וסימניהן נמסר •
בפר' שמות ובעזרא •

בין הם מוקפים או עומדים בפסג או בתצורת כמו כאשר לוח יי' את משה וי"א כי על כן מלת אמת נשתחח כי דומה בהגרתה למלת אשר כאשר פירשתי למעלה במלת דבש קצו פרת שנפתחים מפני עומים למלת בקר וזת דבר יי' וכל ש"ן שבמקרא אשר שככה לו ששפתני ואין הטעם מפני הדגש והש"א שאתרי הש"ן כי גם במלת שםס הרהיבנו כן הדן והטעם מפני שאם במקום אשר וכל ש"ן אשר במקום אשר והגנינה באות שלישיית לה והלאה או נתקד בפתח גדול כמו שלמה היה שקמתי דבורה קטעם

מערכת אות הדלת

כ

ההפסד לחריה בסגול אכל' בונה ירושלים חונה תלך נקמנים וכן נראה וכל מעשה מקנה הדבוק נקמץ כמו מחנה פלשתיים מענה לשון מקנה צאן את כל מעשה האלהים יביא במשפט בפתח וחומר חנן עזרה הסגס כי חינו דבוק וכה פתרונו כי את כל מעשה האדם האלהים יביא במשפט כל שתי הכרות של אי מי מחטופי למ"ד פעל והגניבה לעיל בפתח קטן כמו שני שפי פרי מתי קרי אכל לוי עני שכי קיני נקמנים כי הגניבה לרע כלויה וימי ומתי כמו כן נפתחים והגניבה לעיל ומלת כלי ינאה מכלל

רוך ב' חס' וסימניהון

בני עזיאל דר אהרן
בת אביחיל דר מרדכי
דודו ה' מ' ל' וסימ' נמסר בשפטי
סוף סימן ט'

רודים ד' חרמ' ל' וסימני' נמס'
במשלי סימן ז'

רוד ה' מ' ל' וסימני' נמסר
במלכים א' סימן י"א

ויחזקאל סימן ל"ד
וכל חריסר ועזרא וד' דכו' מ' ל'
כרוד ג' וסי' נמסר בעמוס
סימן ו'

וכל ד' ה' רכו' ברוד
בעיר רוד ד' במלכי' וסימניהון
נמסר במלכים ב'

סוף סימן ט"ו
ובית רוד ב' וסימניהון

ביום ההוא יגני'
ויאמן ויגדל שמך
רוד ז' בטעם בחלים וסימ'
שם סימן כ' וסי' ק"ג

דוד איש האלהים ג' וסימ'
נמסר

בנחמיה סי' י"ב

על רוד ה' וסימניהון

ואלה מספרי ראשי
ודוד מכרבל במעיל
והקימתי את כסא
וממנשה נפלו
כילעת יום כיום באו דר' ה'

כד נביאים המלך דוד

ברמ"א
דוד המלך וסימ'
ותכל דוד המלך לצאת
וכל כתובי' דכו' דוד המלך במי'
המלך דוד וסימניהון

יהי ארון יי' בא עיר דוד
ויבא המלך דוד וישב
וישלח את הרורים
גם אחס הקדיש
ויאמר המלך דוד לארנן

נערי דוד ב' וסימניהון

ויבאו נערי דוד
ויהפכו נערי דוד לדרכפ'
אנשי דוד ד' וסימניהון

ויאזרו אנשי דוד
כינשבעו אנשי דוד
הנה אנחנו פה ביהודה
מדוע ננכו אחינו
עברי דוד ה' וסימניהון נמסר
במלכי' א' סי' י"א

ואת דוד ב' וסימניהון
ועברו את יי'

אחר ישובו בני'
דוד עור ד' דקדים דוד לעוד
וסימניהון

ויקח רוד עוד פלגשים דשמואל
ומה יוסף דוד עוד דשמואל
דויד עוד נשים דר' ה'
ומה יוסף רוד דר' ה'

אמר המצחיק וכרוב הספרים שלגן
האי דר' ה' קדים עוד לרוד ע"כ:

דוה ג' וסימ' נמסר בפ' קדשים
ובישעיה סימן ל'

דוי ג' וסימ' נמסר ריש ישעיה
ואיכה בא' ב' קדמא

מרוה ב' א' כתיבי' וסימני'
והשיב בך את כל מרוי'
והסיר יי' ממך כל חלי'

דורודר ד' כתו' כוסימניהון
נמסר בחלים סימן

מ"ס וסימ' פ"ס
דורודור ה' כתובי' כן מ"ל
וסימני' נמסר

בחלים סימ' קמ"ח

לדורתכם ה' ס' פ' וסימני'
יין ושכר א' תשת

וקראתם בעצם היום
מראשית ערוסתכם
והלאה לדורותיכם
סחוץ לפרכת

דל

די ו' וסימניהון נמסר בפרשת
כי חזרתי

דים ג' וסימ' נמסר פרש' ויקהל
וירמ' הסימ' מ"ט

דיבון ג' מ' ל' וסימניהון
מערער אשר על שפת
רדי מכבוד
על דיבון ועל נכו'
דישון ה' ב' וסימ' נמסר בפרש'
וישלח וסימ' נמסר בפרש'
ראת נענין בסוף סדר וישלח

דכא ג' וסימני' נמסר בפרשת
חצא ובישעיה סימן ג' ז'

דכן ג' וסימניהון
ואלו צלם חר שניא
הוית וקרנא דכן
דכן ועיינין לה

דכית ב' וסימניהון
דכית בחל' רחב
עצמות דכית

דל

דל י' ב' פתחין וסימני' נמסר
בשפטים סימן ו' ותלים

דל סימן קמ"ב
דלנו ב' א' מלרעוא' מלעיל וסימ'

עני למרום מלרע
מאנוש נעו מלעיל
ג' בלישני' וסימן נמסר
בירמיה סימן ל' ו'

דכיהו ג' בלישני' וסימן נמסר
בירמיה סימן ל' ו'

דלתות ג' וסימניהון

ויהי בקרא יהודי
ועש הצר הכהנים
כאשר נשמע לסנבלט
ובליחזקאל דכו'
במ' ב' דלתותוסי'

בן אדם יען אשר אמרה
ועשויה אליהם אל'

דס

דס

דס

דס

דס

דס

דס

דס

דס

דס

דס

דס

דס

דס

דס

דס

דס

דס

דס

דס

דס

דס

ב' וסימניהון וקוץ
ורדרר
ועלה על מזבחותם
ה' וחסר וסימ' נמסר
בפרשת עקב וריש
יהושע

תדרך ה' וחסר וסימ' נמסר
בפרשת עקב וריש
יהושע

כדרך ב' וסימניהון

ואיש כדרך
אין בארץ לבא
יוסכה וכדרך
יוסכה

וכדרך ד' וסימ' נמסר בפר'
בהעלותך

עלדרך ה' וסימניהון נמסר
בשפטים סימן ה'

והישע סימן י' ג'
ויכודרך ג' וסימ'

שלש וילכו
וילכו וילכו
וילכו וילכו
וילכו וילכו

הדריכוהו ב' א' מ' ל' ווא'
חסר וסימני'

כתרו את בנימין
ולא הדריכוהו בני שחץ
קדמ' חס'
דרך הדרום ז' וסימניהון נמס'
ביחזקאל סימ' מ'

דרך הצפון ו' וסימניהון נמסר
ביחזקאל סימן ט'

דרך ג' רפיון וסימני' נמסר
בירמיה סימן כ'

בכד דרכיו ד' וסימניהון נמסר
במלכי' א' סימ' ח'

דרכיו ה' חסרי' וסימניהון נמס'
בחלים סימ' י'

דרכיך ג' חסר וסימ' נמסר בפר'
כי תשא

ודורש ג' חס' וסימניהון נמסר
בפרשת שפטים

ובישעיה סימן י' ז'
דורש ר' מ' ל' וסימניהון נמסר
בחלים סימן קמ"ג

אדרוש ג' מ' ל' בליש' וסימניהון
נמס' ביחזקאל ס' סי' כ'

דרוש ז' חס' וסימ' נמסר בעזרא
סוף סימן ו' וכדברי
הימים א' סוף סימן כ' א'

תדרש ד' וסימניהון

ופן חדרש לאלהיהם
לא חדרוש שלומם
כי חבקש לעוני'
חדרש רשיו כל חמצא

ורתן ואבירם ג' וסימניהון
ובני אליאב נמואל
ורתן ואבירם בני אליאב
ויעלומעל משכן קרח חני' דפסוק'

גשלים

מערכ' אות הדלת בסד

מקרים ב' וסימ' נמס' בירמיה
סי' ל' ז'

דר

דר

זה הי' נקמץ והמסורת חומר כל עושה תאמת דת' קצ פתחין וסאיין קמל'ן והפירוש אלה הדברים משלי תרי עשר דברי הימים תהלות קהלת עזרא:
על שתי הכרות של אי רגופות והגניבה לעיל שזיהס פתוחות ורובס מת הפכים לתתח וס' פ' כמו כל פועלת חוכלת שומרת סוכנת נוחת יושנת וכן
כל נפעל הווה מאלה הגורות שהזכרתי בכל המשקלות כמו נרדפת מורדפת וכן יולדת וכל שם הפועל כמו לרדת לגקת לנשת וכן כל שם דבר
הבא

מערכת אות ההא

כא

שואר הכל ככלים וכן ומת מים כי כשאינו דבוק יאמר ויכלו המים מן החמת וכן מזכיר יאמר בדבוקותו וכן תמים כל חבל נפתח וכן חבל נצויים חבל דטרס יבא חבל
לה בח על דרך חשק חלב ורעיו וכל חבל שהוא לשון אדמה כמו מכין חבל בחכמה וראשו נקמץ חבל חבל עשו כלו פתוח ושרשו כלל וזהו כמו שכלל תמים יהלך אשר
שרשומם וכן שבר כלו נפתח בת"ג אשר ראשיהם נקמטים ע"פ המסורת וסימניהן ולא נחלו על שבר יוסף ומשכר רוח תילילו חרש להמר כלו נפתח חבל לח תקלל חרש כלו

במלאכה •
הכשיר אסקההכרול •
יוגין מן ג' ה ברישיהון
קדמ' ותנינא ה' ותלית' וה' חמצא
נמסר כמערכת אות הוי' כי שם
ביום דאינון מן א' ב' מן ג' קרמא
ותנינ' קרחי ותליתא נסיבוי' •
שטהמן לא קריין ה'

סופי' ה' וריש' נ' וסימניהון
נשחחה וירא אלהים •
נעצרה וישב אהרן •
נכרתה ופושעים נשמדו יחדו •
נהרסה והנה עלה כלו קמשונים •
יד כתיבה' בסוף תיבו
וקרי' ו' שורק וסימ' נמסר באיכה
סוף א' ב' ד'

הארון הברית ויהי כנסוע העם
מאהליהם •
הכבש אח' את הכבש אח' דוידבר •
הכבש האחר את הכבש האחר
דואלה שמות •
וימן אלהים ויהי כורח השמש •
וימן האלהים חולע' כעלוח השחר
ויבן עיר וילך האיש ארץ •
ויבן העיר מסביב מן המלוא
ועד הסביב •

עיר אלהים נהרפלגו וישמחו •
עיר האלהים נכברות מדבר כך •
עד חרסה ויצא האמרי הישב •
עד חרמה וירד העמלקי •
עסקדש ואשמע את האיש •
עסקדש וקראו להם עם הקדש
עם אלהים ותאמר האשה ולמה
עם האלהים ויתיצבו פנוח כל העם
פני פרכת וטבל הכהן את אצבעו
פני הפרכת וחרו וטבל הכהן •
פרי בטן ויחר א' קנב ברחל
פרי הבטן הנהנהלת יי' בנים •
פיה ככשן ויאמר יי' אל משה ואל
פיה הכבשן ויקחו את פיה •
קדש אלהים אם כרוב ממשח •
קדש האלהים עתה תנו לבככם •
ראשיה גוים וירא את עמלק
ראשית הגוים הוי שאננים בציון
שני גוים ויאמר יי' לה שני •
שני הגוים יען אמרך את שני •
שבחת שנים וכפרת לך שבע •
שבחת השנים שבחת שנים ב' בו •

וכל חר וחר לית דכו' וסימניהון •
צחר •
בהם •
היי •
וינהו •
הומה •
החרם •
זמהיר •
המץ •
המסים •
נח •
הומות •
שמחו •
הלאות •
הלל •
יהל •
יהל •
תהל •
הסץ •
ינה •
זהללו •
זהללחם •
הברו •
הברו •
הברי •
להכר •
הצו •
בהצחם •
בהצחו •
הצן •
ההרמונה ופרצים חצאנה אשה •
יו ר' פ' משמשין ה ולית

אי' ב' מן חר וחרומן
חרתין חיבות' דילוג קרמ' לא נסיב
ה' ותנינא נסיב וסימניהון
אשרי איש הללויה אשרי •
אשרי האיש אשר לא הלך •
אנשי שם ויקומו לפני משה •
אנשי השם הנפילים היו בארץ •
אחיכם אחד אם כנים אתם •
אחיכם האחד ויאמר אלינו האיש •
אביה שדה ויהי בכאה והסיתהו •
אביה השדה וחרו דשפטו •
אל אבן ועתה שימונא לבככם •
אל האבן והלו' הורירו את ארון •
אל חשן ונתת אל חשן המשפט •
אל החשן וישם עליו את החשן
ארמת קדש ויאמר אל תקרב הלום
ארמת הקדש ונתל יי' את יהודה
אלהי משפט ולכן יחכה יי' לחננכם
אלהי המשפט הוגעתם יי' בדבריכם
בא אלהים וירא פלשתים כי •
בא האלהים ויאמר משה אל העם •
באו אנשים והיה בשנה השביעית •
באו האנשים ויבא אלהים אל בלעם
בהעצר שמי' ולא יהיה מטר דמלכי •
בהעצר השמים ולא יהיה דר' ה' •
בהר קדש את כרוב ממשח •
בהר הקדש והיה ביום ההוא יתקע
בערי גלעד וישפט יפתח את יי' •
בערי גלעד מפינו נשינו מקנינו
בתחתיו ארץ לא נכחד עצמי ממך
כחתית הארץ והמה לשואה •
בעל אשה אם בגפו יבא •
בעל האשה כי ינצו אנשים •
בנפש אדם יון וחובל ומשך •
בנפש האדם כל הנגע במח •
ביד מלאכים ושלחתם אל מלך •
ביד המלכים ויקח צמד בקר •
בנות גוים קינה היא וקוננוה •
בנות האדם עיני גבהות אדם •
גבהות האדם ושחגבעות האדם •
גדול כנפים ויהי נשר אחד גדול •
גדול הכנפים ואמרת כה אמ' ארני
הנשר הגדול •
גיא חרשים ומענית הוליר את
עפרה •
גיא חרשים לך ואוננו גיא •
גדיי עזים לך נא אל הצאן •
גדיי העזים ואח ערת גריי •
הנה שמים כי האמנם ישב דר' ה' •
הנה השמים כי האמנם דמלכי •
הארון ברית ויעמדו הכהני' נשאי

ונבנתה עיר כה אמר יי' הנני שב •
ונבנתה העיר הנה ימים כאים •
ונמסו הרים וחלליהם ישלכו
ונמסו ההרים חתתיו והעמקים
יתבקעו •
ויצא אחד אל השדה ללקט •
ויצא האחר מאתיו אמר •
ועץ חיים חחלת טמשכה •
ועץ החיים ויצמח יי' אלהים מן
וישלח אלהים רוח רעה בין אחימלך
וישלח האלהים מלאך לירושלם •
ושני בנים בימי' ההם לא יאמרו
ושני הבנים מה לכם אהם משלי •
והיה אלהים ויאמ' ישראל אל יוסף
והיה האלהים וקראתם בשם
אלהיכם •
ופר שני ולקחו פר בן בקר
ופר השני ויהי כלילה ההוא •
ורך לבב ויקבצו עליו אנשים
ורך הלכב ויספו השמרים לרבר
וקטרט סמים ומקטירים לוי' •
וקטרט הסמי' ופקדת אלעזר בן •
ודקת בשר והנה שבע פרות •
ודקות הבשר ותאכלנה הפרות •
זרע קדש ועוד כה עשיריה •
זרע הקדש כי נשאו מכנותיהם •
חיל צבא ועל ידכ חיל צבא •
חיל הצבא והילת שובת השנה •
חשן משפט ועשיית חשן משפט •
חשן המשפט ונתח אל חשן •
יצא דבר בתחלת חתנוניך •
יצא הדבר ויען לבן ובתואל •
ידעיים וישלח לו חירם ביד •
ידעי הים וישלח חירם באני •
יום הוא ועריך יבא למני •
יום ההוא יום לבנות גרריך •
יום כפורים וכל מלאכה לא •
יום הכפורים אך בעשור לחדש •
כי שמים שאו לשמים עיניכם •
כיה שמים ומי יעצר כח לבנות •
כימי שמים ושמי לעד זרעו •
כימי השמים למען ירבו ימיכם •
לחת אבן ויתן אל משה •
לחת האבן ויאמר יי' אל משה •
מן בקר וירא חתן משה •
מן הבקר ויהי ממחרת וישב •
מהר גלעד הנך יפה רעיתי •
מהר הגלעד ועתה קרא נא באוני
מעל שמים כי גדול מעל •
מעל השמים הללוהו שמי השמים •
עצי עולה וישכם אברהם בבקר •
עצי העולה ויקח אברהם את עצי

עבחת ונתחאת שתי •
העבחת ויחננו את שתי •
כבשן ויאמר יי' אל משה ואל •
הכבשן ויקחו את פיה •
זיפים ויעלו זיפים •
הזיפים ויבאו הזיפים •
שלום ויאמר המלך •
השלום ויאמר המלך •
מעכה ויעקר בכל שבטי יש' אכלה
המעכה ויבאו ויצורו עליו כאבלה
אדם עיני גבהות •
ושת גבהות •
האדם ושת גבהות •
ספר ואקח את ספר •
הספר ואתן את הספר •
עיר ונבנתה עיר הנהימים •
העיר ונבנתה העיר ליי' •
רעים לכן רעים שמעו ארץ
דבר יי' •
הרעים לכן הרעים שמעו דבר יי'
אל שער ושער לחצר הפנימי נגד
אל השער ושער לחצר הפנימי דרך
שמים ויגידו שמים •
השמים הנידו השמים •
אבות אלה ראשי אבות •
האבות לתלדת ראשים דר' ה'
אבות אלה ראשי האבות ללוי'
ויאמר החרש את אלהם
אשר קרמא •
הכהן ויחברו ויאמר החרשתא •
פרות שבע פרות •
הפרות ושבע הפרות •

א' ב' מן חר חד מפיק ה'
בסוף תיבו' וסימניהון
כיבחר יי' בציון •
לכן כה אמר יי' הנני נחן
גשמת

להון וזנא וסימניהון
האנשים •
המלאך •
הכהן •
הקרב •
הארץ •
הנוע •
האיש •
הנער •
השיב •
המנחה •
הבית •
הנפש •
המלך •
הסיר •
היה •
הביא •
ה' יחידאין משמשין

נקמץ כי הוא על משקל עור גבן אלס רק כי אין הרי"ס סובלת חוק כאשר היא על משקל הנדגשים וכן כל ערב נפתח כלו אך ערב רב כלו נקמץ והנגינה לרע חבל או כשתי או
ב' ערב ראשו נקמץ על דרך חשק חלב ורעיו וכל חבל שהוא לשון אדמה כמו מכין חבל בחכמה וראשו נקמץ חבל חבל עשו כלו פתוח ושרשו כלל וזהו כמו שכלל תמים יהלך אשר
שרשומם וכן שבר כלו נפתח בת"ג אשר ראשיהם נקמטים ע"פ המסורת וסימניהן ולא נחלו על שבר יוסף ומשכר רוח תילילו חרש להמר כלו נפתח חבל לח תקלל חרש כלו

מערכת אות ההא

ואחריתם כמו צדק חרד גדל מזה כי כן לינס בלא חתנה ופי' ובהדבקים יאמר ידך יעקב אלל כחף הבית גדל גדל חבנים חזר כהנים ערל לב צעול רכולך נס צרכותם לא יוזן הקתן הסני ממקומו כמו חזר חברים ערלים מה שאין כן במלת דרך ארץ עבד הלך כי יאמר דרכים אז דרכו או מלכו ונפלאתי ממלת כסף וירך וערל ועול אשר בהדבקים יאמר שכן וזקן זרים הם יותר ממלת כחף וירך וערל ועול אשר בהדבקים יאמר כחף ידך גזל עול ואומר כי צעור כי כחף זרעיו שמות

הכונה וגם חקרה •

הא

הא ג' וסימני' נמסר בסוף פרשת ויגש וביהאקאל סימני' ויזבדניאל סימן ב' •

הב

והבל ג' וסימניהון נמסר בפ' בראשית ובישעיה ריש סימן ס' •
ותבט ג' וסימניהון נמסר בישעיה סימן כ"ב •
תביט ה' וסימניהון נמסר בפרשת וירא •
בהבליהם ג' וסימניהון נמסר בפרש' האינו ובמלכים א' סימן י"ו •

הג

ויגד כ"ד וסימניהון לאברהם והיא אחרי •
לרבקה ויגד לרבקה את •
ללכן ויגד ללכן ביום השלישי לחמר ויגד לחמר לאמר •
ליהודה והיה כששלש חרשים למלך ויגד למלך מצרים •
ליהושע ויגד ליהושע לאמר •
סארבים וישמו לו בעלי שכם •
לאבימלך ויגד לאבימלך כי החקבצו •
הכרמלה וישכם שמואל לקראת לשאל ויגד לשאל לאמר הגד דוד בניות •
קעילה ויגד לשאל כי בא דוד גח ויגד לשאל כי ברח דוד ברך ויגד למלך דוד לאמר •
ויאסף ויגד לדוד ויאסף וחבירו ויגד לדוד ויאסף בוכה ויגד ליואב הנה המלך עשתה ויגד לדוד את אשר לשלמה ויגד לשלמה לאמר הנה אדניהו •
כינס ויאביגד למלך שלמה לשלמה ויגד לשלמה כי הלך שמעי •
איכה ויאמר לכו וראו •
דמשק ויבא אלישע דמשק רדו ויגד לביהוד •
ויגד ג' רפיון סימן נמסר בשפטים סימן י"ד •
ויגידו ד' רפי' וסימניהון נמסר בשמואל סי' כ' הוישעיה סימן י"ט •
ויגידו ד' חסרים וסימניהון נמסר בפרשת חלרות

ויעוללהו ל' ויפנו וינוטו •
ויעצמהו ל' ויפר אח עמו •
ויעצרהו ל' וימצא מלך •
ויפעלהו ל' חרש ברזל •
ויפתחהו ל' שלח מלך •
ויצילהו ל' וישמעראובן •
ויצפהו ל' זהב סהור •
ויקדשהו ל' וישחם ויקח משה •
ויקנאהו ל' ויפה עשיתו •
ויראהו ל' בני הנביאים •
וירדהו ל' אל כפיו •
וירידהו ל' וישלח המלך •
וישאלהו ל' האיש לאמר מה •
וישחטהו ל' ויחטאהו כראשון •
וישטמהו ל' בעלי חצים •
וישכחהו ל' ולא זכר שר •
וישלחהו ל' מעמק חברון •
וישנאהו ל' אהר הדכריו •
וישקוהו ל' איש מצרי •
וישיתהו ל' על ארץ מצרים •
ויתרהו ל' שלח מלך •

מלין רמששיין הו בסוף

ולית להון זוגא וסימניהון ואנהו ל' זה אליואנהו •
וארוממנהו ל' שניה בפסוק •
יבונהו ל' יצרנהו כאשון •
יצרנהו ל' ב' בפסוק •
משייתהו ל' ויגד הילד •
זעשיהו ל' לילבני •
יעברנהו ל' האותילא תיראו •
אחקרהו ל' אב אנכילאביונים •
דומתהו ל' מים גדלוהו •
מוטהו ל' ועחא אשבור •
ישפחהו ל' ואח חורחיואת •
ועתליהו ל' אם אחזיהו •
השכירהו ל' כי עלי הגריל •
והפיצהו ל' סביב בעתהו •
אשביעהו ל' ארד ימים •
ואראהו ל' בישועתיב בפסוק •
לדחיהו ל' האנכיהריתי •
ומעלתיהו ל' פנוח קדים •
מאסתיהו ל' ויאמר חלילה לוי •
שקיינהו ל' מצאנו ראינו •
והנעתיהו ל' והסירתי את •
והשימתיהו ל' ונחתי פני •
והביאותיהו ל' ופרשתי עליו •
גרשתיהו ל' ואתנהו ביר •
העירותיהו ל' אנכי העירותי •
בקשתיהו ל' פתחתי אני •
זנטעתיהו ל' ולא ירגז עוד •
והשפילהו ל' ראה כל גאה •
שנאתיהו ל' ויאמר מלך •
ואטמנהו ל' ואלך ואטמנהו •
אכלתיהו ל' הנה בהיותי חמים •
וחובחהו ל' וחלש וחפרו מצות •

ג פסו מג' מלין מורדפי

מפקיהו וסימני' מונוי רשבת בהכנ' וביאורם •
שאהר כסותה •
חדשה ושבתה •

מייתן לי אכר • כולם שנאפים כמו תנור •
חמת ברותה סופרים •
ויקם שמעי ויחבש •
ויברחו הנארותים •
ויאמר האיש נסעו מזה •
ויקחיהו וישליכו אתו •
ותקח חמר אפר על שמש עמר זבולה •
ומשה היה רועה •
ואם לא חמצא ידה •
ולנפתלי אמר נפתלי •
ויבאו מנגב לגבעה •
ותפל אש יי ותאכל •
וירד מינוחה עטרות •
וירא אלהים את •
וישב אהרן אל משה •
דרשו מעל ספרי •
וירא מניחה כי טוב •
ופושעים נשמדו יחרו •
והנה עלה כולוקמשוני •
ויהימושכם ממשא •
ואח חזנוחיה ממצרים •
ואח פורתא •
פרמשתא ואח פרמשתא •
חררו שאננות •
פשוכה •
ועבר יורם צעירה •
צדוק אחיה כי אריב •
שאונס ציונה •
לא שמעה בקול •
בלא יומו חמלא •
למלאות רברי יי בפו ירמיה •
חבואתה ומנגד ארץ וכלואה •

אבוי ברישהו

בסוף וסימניהון ויאספהו ל' ותהיה המלחמה •
ויבזהו ל' ובני בליעל •
ויבשהו ל' גוער כים •
ויגרשהו ל' וילך רחלהות •
וירקרהו ל' נערווימת •
ויהפכהו ל' ויבא נדעון •
ויובחהו ל' וישב מאהריו •
ויחזקהו ל' במסמרים לא •
ויחפרהו ל' המחפים למות •
ויטמאהו ל' ויפניאשיהו •
ויטמנהו ל' ויפן כה וכה וירך את •
ויסעהו ל' ויבן מגדל בתוכו •
ויכלוהו ל' שפוך חמך דירמיה •
וילבישוהו ל' בנדים זכריה •
וילמדוהו ל' בארץ משפס וילמדוהו •
וילכדוהו ל' ויבקש את אחזיהו •
וימררוהו ל' ורכבו וישטמהו •
ויניפהו ל' חנופה לפני •
וינחחהו ל' ויחנולנו שני פרים •
ויסעהו ל' ישאהו קדים •
ויסירהו ל' מלך מצרים •
ויעבירהו ל' ואכנר בן נר •
ויעבירהו ל' עבדיו מן המרכבה •
ויעדהו ל' ויבאו שני האנשים •
ויעדהו ל' הושיבו שנים אנשים •
ויעזרהו ל' האלהים על •

הדוראים נתנודיה •
דברים וישב מימילקחחם •
הדברים ויצא האמרי הישב בהר •
הפוכה אפרים בעמים הוא •
ההפוכה ויגרל עון כח עמי •
חלמיש ההפכי הצור אגס מים •
החלמיש המוליך במדבר הגדול •
בושית וחרכר מריסואהרן •
הבושית במשה ב' בפסוק •
מליץ ויש עליו מלאך •
המליץ והם לא ידעו כי שמע •
מהה מלרע ותרא רחל כי לא ילדה •
המחה ויאמר לא ארעה אתכם משלש ויאמר אליו קחה לי •
המשלש ואסיחקפו האחד •
מנח רחב הקיר אשר לצלע •
המנח ופתח הצלע למנח •
מקטרות ויענו את ירמיהו כל •
המקטרות ויקמו ויסירו את •
מנאפת כן דרך אשה מנאפת •
המנאפת האשה המנאפת •
מחאבלים ויעבירהו עבדיו מן •
המחאבלים שמחו את ירושלים •
מריקים ויהי המריקים שקיהם •
המריקים ואען שנית ואמר לו •
נסוגים מדוע ראיתי המה חתים •
הנסוגים ואת הנסוגים מאחרי יי •
נקראים כלילה ההוא נדרה שנת •
הנקראים שמעו זאת בית יעקב •
נקדות חורו זה נעשה לך •
הנקדות ויסר ביום ההוא את •
שיחים בין שיחים ינהקו •
השיחים ויכלו הים ח' החמת •
ספרים על שרים ספרים •
הספרים גם מנבוה יראו וחתחתי •
פתחים ליד שערים לפי קרת •
הפתחים וכל הפתחים והמונות •
ציון ועברו העברים בארץ •
הציון ויאמר מה הציון הלז •
צאים ויהושע היה לבוש •
הצאים ויען ויאמר אל העמדים •
צביעים חריר צביעים •
הצביעים והראש אחד ופנה דרך •
קינים ויפרש אתה לפני והיא •
הקינים ומשפחו ספרי ישבו כת •
שטר אשר אין לה קצין •
השטר והיה לעזיהו חיל •
שקר ויהי דברי אל לאמר •
השקר גם מנבוה יראו •
שוקים דליו שוקים טפסח •
השוקים יבכה יי בשחין רע על •
שאלתיהו וחבא האשה וחאמר •
השאלתיהו גם אנכי השאלתיהו ל' •
חצור כי בעד אשה זונה •
החצור ללביא סרף וחית •

אבמן חר חד מלעיל

קמין לפני משי' ה' בסו' חיבו' וסימני' •
אלכה אני אמרתי כרמימי •
אשלמה ואני בקול תורה אובחתי •
אנורה באהלך עלמים •
אנופה ויסר את אפן מרבכתיו •

לכדים נחמדים והינם מנויים מחמתה לפעלה ומלת שכן ורעיו נוסין קלת לפעלה על כן נשחזומלת ערל השחמתה כי חזינו בהדבקה ערל לב וערל צטר גם חלואו ערל שפטים נס בזה הכי אומר כי מלת ערל לב בזה על דרך ארץ מלך עבד אשר המה שיון ומדובקין ומפוזרין ומלת ערל שפטים בהפדים יאמר ממנה ערל על דרך שכן וזקן כדל וכן יש למת במלת כדל שיאמר כדל פה ומלאנו עם כדל עון וזלנו גם בהפדים יאמר כדל ועני תגינים המה ואל תתמה על זה כי שמות דברים נאים על כמה דרכים גאשר

מערכת אות הוי

כל אות אההע

הראוייה להיות בחסד פהח וזאת שלפניה בחסד קמץ יתפכו התנועה' החסד פתח לחסד קמץ והחטף קמץ לקמץ כמו יעמד מי ימרוס רלוי להי' יעמד ימרוס על דרך חסד וכן מעמד מחבבו' שהיה רלוי להיות מעמד חרות ע"ד חסד חף כי לעולם לא יבטח חסד קמץ לפני חסד פתח וכן תהר זהל זוהר ברבותם ליחיד יתמר הלו תהרו ולרבים על משפטם אהלים להחליך ומלת נעמי בזה על דרך חסד ופסי כזבי ונהפכו התנועות מפני מות הגרון רק חס

ובך	ויאמר העם אל משה	אשמעה מה ידבר האל	הרנינו נגוים עמו כי דם עבדיו	יסירו	ונתתי קנאתי בך
וגפן	תאנה יגפן יתנו חילים	ואשמעה ויאמר איהם משה עמרו	הרנינו לאלהים עינו הריעו	יסירו	מצדיקי רשע עקב
והם	והכהנים הלויים בני צדוק	אדמוני ויצא הראשון אדמוני	והרנינו שמחו ביי' וגילו צדיקים	ויסירו	רגעימותו וחצות
ורל	והשארתי בקרבך עם	אדמוני וישלחו יביאהו והוא אדמוני	הלל איך נפלת משמים	יסור	הדר ותימא דבראשית
ורדך	לשפט יתום ודרך	ואדמוני ויבט הפלשתי וירא את דוד	הילל ברוש כי נפל ארו	יסור	הדר ותימא דר'ה
ורין	לפני כל ירעידת ורין	כינה אמרי האזינה יי'	והילל זעק והילל בן אדם	ויסור	ויעשו מלחמה עם ההגראי
והם	ויחר למשה מאד ויאמר	כינה מלעיל ואם כינה שמעה זאת	הממלאים ופקדתי על כל הרולג	יחיצב	לא אכזר כי יעירנו
והנה	ויפרש אתה לפני	ובינה בשנת שלש לכורש	הסמלאים או עם שרים זהב להם	יחיצב	חזית איש מהיר כמלאכתו
והנה	ויהי עברך עשה הנה והנה	בונה קמץ ירושלים יי' נרחי ישראל	והממלאים ואחם עזבי יי'	קדמא דפסוק	קדמא דפסוק
וויס	ואת האלף ושבע	בוני ויפסלו בני שלמה	השמנה ומה הארץ השמנה היא	ויתיצב	ויבא יי' ויחיצב ויקרא
וזרם	נפץ זרם	ובוני חירם ב' בפסוק	השמנה את האכדח אבקש	כדרך	ותאמר הבכירה אל
וזר	הפכפך איש דרך זר	בדבר ורכבה שומעת	והשמנה והם כמלכותם ובטובך	כדרך	וכדרך ורוח נסע מאת יי'
וחי	ותאמרו הן הראנו יי'	בדכרות עלונה כליותי	וינחם ויביאה יצחק האלה	כחלק	ויגזלוים ב' בפסוק
והור	ומרכיב יצא מלפני הטלך	וכדברוב כליו רעים	וינחם ויזכר להם בריתו	כחלק	חלק כחלק יאכלו
וחים	עוד כל ימי הארץ	בחסדך נחית בחסדך	וינחם ועתה הטיבו דרכיכם	כחלק	וכחלקו פטי ישמע לכם לדבר
וטף	וישמעו כל שרי פלשתים	בחסדך ואני בחסדך בטחתי	וינחמו ויחמהמה ויחזיקו	כחלק	הזה ב' בפסוק
ויש	וילך מששוימצא	ובחסדך הצמית איבי והאבדת	וינחמו במשמד לפרש להם	כחלק	והיה שארית יעקב
ויור	ויאמר פתח החלון	בראות בעת ההיא בראית דוד	וינחמו וישארו על כחף יסכלהו	כחלק	חרמון שורד על
וכה	ויפן כה וכה וירא כי אין איש	בראות והיה לדרוש אלהים כימי	וידם ויאמר משה אל אהרן הוא	וכחלק	נהם ככפיר זעף מלך
ולחם	ולאביו שלח כזאת עשרה	ובראות יי' כי נכנעו היה דבר יי'	וידם השמש וירח עמר	כחלק	וישאר שני אנשים
	חמרים	בטחות הן אמת הפצה בטחות	וידם ישב כדד וירום	כחלק	והיה כנח כפות רגלי
ולר	ותחי שרי עקרה אין להולד	בטחות מי שת בטחות חכמה	ויכרת ויבא יהושע כעת ההיא	וכחלק	להם ישבו לעשות רע
ומי	מיומי ההולכים	ובטחות ישליו אהלים לשרדי	ויכרת יי' מישראל ראש וזנב	כחלק	וחשלח איזבל מלאך
ומר	חיסדך רעך ומשובתיך	במעלות ויקרא ישעיה הנביא	ויסעו ויהיחתח אלהים	כחלק	וכנפש הן כל נפשות ל
ונבל	והיה כנור ונבל חף וחליל	קדמא דפסוק	ויסעו אלה מסעי בני ישראל לצבאות	כחלק	הנה כנפש ב' בפסוק
ונסך	הגרו וספרו	במעלות הנני משיב את צל המעלו	ויסעו ויאמר יי' אל משה מה חצעק	לקח	חה הדבר אשר תעשה
ונכר	והכרתי לכבל נאם יי'	חנינא דפסוק	אלי דבר	לקח	בגדוכי ערב זר קדמא דפס
וסוף	והאזינתי נהרות דללו וחרבו	ובמעלות אשר ארך האולם	וירב ותחי שם המלחמה נפצות	ולקח	ואחה בן אדם קח לך עץ
וער	יען אשר עשו נבלה	עשרים אמה	וירב היה ארני כאויב בלע ישראל	להרע	הרף מאף ועזב חסמה
וענן	יי עליהם יומם	במועדיכם ועשיהם אשה ליי' עלה	וירב בייסוף על חסאתי פשע	להרע	סחשב להרע לו בעל
ועז	מזמור לרוד הכו ליי'	או זבח לפלא	ויררו כצאן לשאול שהו	ולהרע	והיה כאשר שקדתי
ועזי	אלהים לנו מחסה	במועדיכם אלה חעשו ליי'	ויררו ובנות להם ישבו	לשוב	זה הדבר אשר צוה יי'
ועוף	ספחה בהמות ועוף	ובמועדיכם וביום שמחתכם	ויררו ויאמר אלהים נעשה	לשוב	לבנות צלפחד
ופרץ	ובנייהודה שלה ופרץ	בלב שלום ואזה שלמה בני דע את	וחכל להשקותו וחאמר	ולשוב	הכל כאשר לכל מקרה
וצאה	רבה צבאך	אלהי אביך	וחכל דוד המלך לצאת אל	ולשוב	היו אומרים לרע טוב
וצדק	עשיתי משפט וצדק	בלב שלם וישמחו העם על	וחכל ויאמר יי' א משה השב את	מעוננים	כי הגוים האלה אשר
וקם	כי שבע יפל צדיק וקם	התנדבם כי	וישבת ויכל אלהים ביום	מעננים	ויסוף עוד נעל לדבר
וקמו	כי כה אמר יי'	וכלב שלם ויאמר אנא יי' זכר נא	וישבת המן ממחרת	ומעננים	והכרתי כשפים מידך
וראש	וכני מנימן כלעובכר ואשבל	דישעיה	וישבת גרש לץ ויצא מדון	מפיל	ויהי האחר מפיל הקורה
ורד	ולא יעצרכה הנשם	גוה	וישמרו משמרת אלהים	מפיל	אני חנתי לפני המלך
ורחם	מאל אביך ויעורך	וגוה	וישמרו ולא נכלמו מכל אשר	ומפיל	ועוד אני מדבר ומתפלל
ורק	ובכה יהיה נעור	גוה	זמרו זמרו אלהים זמרו		ומתורה
ושוב	אל תאמר לרעך	גוה	וזמרו הריעו ליי' כל הארץ		
ושם	יד ושם טוב מבנים	גוה	חטאתך ויאמר משה א אהרן קרב		
ושוכו	עברו ושובו משער לשער	גוה	חטאתך ויאמר דוד אל נתן חטאתי		
וחוך	אלה פיהו מלא	גוה	וחטאתך ויגע על פי ויאמר		

א ב מן תרין א וחדו

אראו ויאמר יי' אל משה דבר אל אהרן

אראה ויאמר איהו חיי' צבאו אשר ואראה צמאה נפשי לאלהים

אראך ויאמר יי' אל אכרם לך אך אראך ואמר מה אלה אדני

ואראך והנה ברק רדף את סירא אחותיך ושמתן בחצי חטאתיך

אחותיך וזכרת את דרכיך ונכלמת ואחותיך סרום ובנותיה חשכן

אסתר הן גרשת אתי היום

אסתר אך שתיים אל תעש עמדי

ואסתר כי לא אויב יחרפני

אשמעה ער מתי אראה

אחר אות הגרון דגש לא יתפכו התנועות כי אז אות אחת ע"ב כש"כ חסדף קמץ יכול יבא לפני שב"ה כמו רחבעל כן מלת יתכן בחסדף קמץ כי החי' כש"כ צעזר הדגש שחמדיה כנ"ן וז"ל מנין לטו דגש כנ"ן דע והבן כי בכל מקום אשר תמצא שתי שבל"ן רלופין הרלפין שכן ירפי והשני דגש ומניע כמי יסבוג ירלפו והי טעם הקולותים בהשמה ואין לומר בהשמה כאשר בחרתי ויש קוראין ואומרים בהשמה כי הש"ן רגושה וז"ל ה"ה נהפשה ויכלת הכי' להיות בחסדף קמץ ולשין רלפין נהמה עיקר כל הכרות

מערכת אות היו

כו

כר הברת או

הצאה לפעמים בתקום ש"ל כמו והסקלה לו יהדפנו יקבנו אשת לנו כי היה ראוי לומר והסקלה יהדפנו יקבנו אשת לנו ואמר יהודה בן חיוג כי הט על עיקרם ומספתי כי בלא התיספת המה בהברת זו וההמרים אשר בש"ל כמו ירדפס ישמרס כדי להקל האלה על כן נכתב וס' פ המה בחולט כמו את שכתתי תשורו תעצורו כמו תעצורי ומה שכתב לה העצורי מזה ושורק ומירק אחיס ורעים הס כמו ירון ירון שוב ישוב ומלת ילכסס הכהן השתנית כי ראוי להיום

משנה	ארור משנה עור	וצלם	בארין מלכא נכוכר נצר	גדל	חימה נשא ענש	וחעננה	אוחסותאמרנה יש
משנה	ישרים בדרך רעי	התמלי	התמלי	ובהקבץ	ויהי בהשמע דבר	וחעננה	הנשים המשחקות
ומשנה	עמו עז ותושיה לו שוגג	קרהו	ויגר לו מרדכי אח כל	ובהקבץ	בהולות שנית וכרכי	וחעננה	חכמות שרותיה
מצח	והיה על מצח אהרן	קרהו	ויספר המן לזרש	בהקבץ	עמיסיהדו וממלכות		
מצח	ובית ישראל לא יאבו	וקרהו	ולקחתם גמס את זה מעם	והכין	ידעתי יי כי לא לאדם		
ומצח	וימנעו רביבים ומלקוש	רק	ויקחו וישליכו אתו	והכין	תקעו בתקועוהכין		
נחלו	ואה אשר נחלו בני ישראל	רק	כי לא דבר רק הוא סכס	הכין	וצוואתם לאמר שאו לכם		
נחלו	תנינא דספרא	ורק	גם חצני נערתו ואמרה	ונכנה	כי תאמר אדום רששו		
נחלו	אלה הנחלות אשר נחלו	רעה	עבך כשבטך	ונכנה	ואמר איהם אתם רואים		
ונחלו	אלעזר	רעה	כה אמ' יי אלהי רעה את צאן	ויסלף	אח החוסה ותקשר כל		
נחצו	והבאתי רעי גוי וירשו את	ורעה	בסח ביי ועש' טוב שכן ארץ	ויסלף	ושחר לא תקח כי		
נחצו	ראיתי והנה הכרמל	ראיתיו	ויצא האחד מאחי ואמר	ויסלף	לא תטה משפט לא תכיר		
נחצו	לפני ועמו מיעמד	ראיתיו	האמר לאביו ולאמו	ויסלף	עיני יי נצרון דעת		
ונחצו	ונחתי אהך בירם והרמו	וראיתיו	מניע אצל האיל	וחנתן	ויאמר המלך לאפתר גם		
מלח	בען כל קבל דימלח היכלא	שאל	ויאמרו שאל שאל האיש	וחנתן	ולקץ שנים יתחברו ובת		
מלח	ומה חשחן ובני הורין	שאל	והאמר לאמר דבר ידכרו		מלך		
ומלח	ער כסף בכרין מארה ועד	ושאל	ויאמר אליו שאול למה				
	חנטיין	קשרהם					
גודע	ביהודה אלהים	שנותי	אני אמרתי בדמי ימי				
גודע	בשערים בעלה	שנותי	מה אדכר ואמר לי				
וגודע	מה שהיה כבר נקרא שמו	ושנותי	כי בלו ביגון חיי				
נקלה	ומי גבר ארבה בחרעא	תראה	ואסתראה עוד בכנר				
נקלה	כי כפלי מלאו נקלה	תראה	תגל ערוחק גם תראה				
ונקלה	טוב נקלה ועבך לו	ותראה	ויאמר אלהים יקו המים				
נלאה	ויאמרו עבדי שאול	תרוסם	כי לבס צפנת משכל				
נלאה	והיה כי נראה כי נלאה	תרוסם	צדקה תרוססנו				
ונלאה	טמן עצל ירו בצלחת	והרוסם	ויאמר ויעמד רוח סערה				
נסה	גשם נדבות חניף אלהים	חשג	אל חשג נבול עולם				
גשא	רבים אימרים מיראנו	חשג	וחבירו אל חשג נבול				
ונשא	קומה יי אל נשא ידך	וחשג	אתה תאכל ולא תשבע				
נשיתי	בארין דקו כחדא	חבואי	אחי מלבנון כלה				
נשיתי	אוי לי אמי כי ילדחני	חבואי	ותאמר שש השערים				
ונשיתי	ותזנח משלום נפשי	וחבואי	רכבה כצמח השדה				
שום	לכן הנני ונשיתי אחכם	חשם	למה נמות לעיניך				
שום	חשים עליך מלך אשר	חשם	ואמרת אל עסה ארץ				
	ועתה לכן שמעו דבר יי	וחשם	וידע אלמנותו ועריהם				
	שארית יהודה	חם	וישר יצרחי כי				
שום	שכל יובינו במקרא	חם	לסין תמומות יצפן לישירים				
שמח	ולזבולן אטר שמח	וחם	הלא יראהך ככלתך				
שמח	בחור בילדותיך	חנן	עורי עורי לבשי עון				
ושמח	יהי מקורך ברוך	חנן	היום אני אס חנין				
שניר	צידונים יקראו לחרמן	וחנן	על שחל ופחתן דרודך				
שניר	אחי מלבנון כלה	חתי	והגרו שקים כמתניהם				
ושניר	ובני חצי מטה מנשה ישבו	חתי	נפשותיהם וישפטין				
	בארץ	וחתי	וידברו אליו את כל דברי				
סורה	וחצא יעל לקראת סיסרא		יוסף				
סורה	מלכע ותאמר אליו		חשועתי חושה לעזרתי אדני				
	כ בפסוק		חשועתי הצילני מרמים אלהים				
			וחשועתי קרבתי צדקתי לא תרחק				
וסורה	ואמרת בלככך מילד						
עמד	וידם השמש וירח						
עמד	קמן אשרי האיש אשר						
ועמד	ועמשא מתגולל ברם						
עזרנו	ויקרא אסא אל יי						
עזרנו	אלהי ישענו על דבר						
ועזרנו	וישלחו אנשי גבעון						
עשיהם	ויאמר יי אמחה את האדם						
עשיהם	והולכתי עורים בדרך						
ועשיהם	דבר אליהם כה אמר						
פתח	כי יתרו פחת ויענני						
פתח	נשכימה לכרמים						
ופתח	ויחף את הבית הקורות						
צלם	נכוכר נצר מלכא						
צלם	אנת מלכא חוה היות						

ילכסס על דרך ירדפס אך הוא כמו יהדפנו כי בלא חוספת יאמר יהודף בהברת או וברכותו לא יזון ומלת ילכסס בלא חוספת יאמר ילכסס בכותו אהגס ברבותו לא יזון ויאמר ילכסס ומלת שמעית תפלי כנורה מן שמע ושמע בין חמיכה והמירק שמחת הש"ן נגזר ממלת שמע כמו מן שלח שלחה הגער וראוי היה לומר שמע והרעף בה במקום החולס אשר בשמע כן דרך החולס להסך בחטף ברבות המלה ומלת שמע ראוי להיות צווי כמו זכור שמור נרוד ומלת ונקראה בשם לדברי הקוראים כן באה על דרך

מערכת אות הוי

כו

צדקם לנטף כי אם חסדך לבדו על בן חצרו עמו הפתח כדי לפתוח מעט האית עס החסדך אבל החסדך עיקר על בן כל הדבר זה הכלה לפני חסדך הרחוק להיות נחמד יהיה בחסדך פתח כמו תעלה יעלה מהרי תמאנו תנחשו וכן צדקם תיבה כמו עלה חוק חסדך ושלשה מצדקין יש ומסבין אותו לחסדך לבד

הר"י כשו נאדר יחדו לחמו יעלו כי הלמ"ד דגושה כדן כל שני שבחין ונפין אשר הראשון שכן ורפי כאשר פי' ביחוד וכן נגינה מוקדמת מנעלת חסדך פתח

והגור סדק עשתה ותמכור • גדולתו כהראותו את עישר •
 ינחם ויהי בשלח פרעה • דורו מעצר וממשפט לקח •
 ינחם וכי הקים יי' להם • הורו פשע וכחש בני •
 ינחם וגם נצח ישראל לא • וחצנו שלא מלא כפו קצר •
 ינחם נשבע יי' ולא ינחם אתה • זממו אל חתן יי' מאוירשע •
 כהן לעולם • זנבו יחפץ זנבו במו ארז •
 וינחם ועתה הטיבו דרכיכם • חנו ויהי יי' את יוסף •
 יצאו והפרתו אתך במאד מאד • טרפו כה אמר יי' אלי כאשר יהגה •
 יצאו ויאמר לו אלהים אני אשרי • יקראו בימיו חושע יהודה •
 יצאו מהרו בניך מהרסיך • כרתו כי חקות העמים •
 יצאו והנשיא בחוכם כבאם יבא • לירידיו שוא לכם משכימי •
 ויצאו ואת חמור ואת שכס בנו • לחה ומשה בן מאה ועשרים •
 בשב אסכשב הוא מקריב • לרא ויאסוף שאול לרא כתיב •
 בשב איש מבית ישראל אשר • מתו ויקם אברהם מעל פני מתו •
 ישחט שור • מקרשו מכל מחנוכיכם הרימו •

כשב שור או כשב או עז כי יולד • נחרו החרעשו כארכה •
 כשב אך בכור שזר או בכור • נסלו ואעמד עליו ואמותהו •
 וכשב דבר אל בני ישראל לאמר • שברו אשרי שאל יעקב בעזרו •
 כל חלב • ערשו כירק עוג מלך הבשן נשאר •
 פרתו שורו עבר ולא ינעיל • פרתו שורו עבר ולא ינעיל •
 ללחם ותרעב כל ארץ מצרים • צדקו יי' הפץ למען צדקו •
 ללחם ונתח על המערכת לבונה • קרחו משליך קרחו כפיתים •
 ללחם הגנה ימים באים נאם אדני • קרחו ב' בפסוק •
 ללחם נדר הוא ללחם איה • רישו ישחיה וישכח רישו •
 וללחם לאמר לא כי ארץ מצרים • שיתו והיה אור ישראל לאש •
 תחנו כן חעשה לשורך • תתו ולא אכה סיחון •

ס' במליו דכתיב מוקדם

מאחר וסימן אין מוקדם ומאוחר • בהורה חסרא •
 הולך נמלה דיהושע ושבעה • כהנים נשאים •
 גלון ולבני גרשון ממשפחת • ומעבר לירדן •
 גלון והומשניו יאמר שמשון אל הנער • ותראנה ויהונתן לא שמע •
 והגרני וילך דוד ואנשיו ויפשו • מכואב ידעת את אבנר •
 נפצות ותהי שם המלחמה נפוצת • והוצתה ויאמר אל עבריו ראו •
 ויקלהו ויעבר בכל שבטי ישראל • בעברות ראו אנכי נחמהמה •
 האורנה וישלח ידו המלאך • ואת הסירות ואת היעים • דמלכים •
 המימותים ותקח יהושבעת דמלכי • ימות ואת בני המכי' לא דמלכי •
 ואכול וזה לך האות אכול השנה • דישעיה •
 וגירנך מנעי רגלך מיחף • במרצותם הקשבת ואשמע לא כן •
 שוחם חין שוחט לשונם • שומע ולא שמעו לי •
 הוידע יען אשר עשו נבלה • ובתרוחך ויבאו וירשו אותה •
 החצותים כי החצותים כנפשותם • אשוחיה הריעו עליה סביב •
 מואת דקלי' מדר רוח הקדי' בקנה • תכשלי לכן אדם לא תאכלי עוד •
 היאתן ועל פני שער היאתן • והאראיל שתים עשרה ארך •
 ומהאראיל והאראיל ארבע אמות • עיות וימת חשם וימלך דד' •
 הוריהו ובני אליונעי הודיעוהו • שטרי ועל הכקר הרעים בשרון •
 ושמד ימותעמהם הלויים שמעיהו • נטוי ואני כמעט נטוי רגלי •
 פלאיה דעת ממני נשגבה • וגדלותך ועזו נוראותיך •
 כשאוה בכא כשאוה פחדכם • הלוך את חכמים יחכם •
 יומת שמר מצוה שמר נפשו • חרצנה חנה בני לבך ליועניך •
 ועיף החעוף בו עיניך • הילכות צופיה הילכות ביתה •
 ובתובנתו ככחו רנעהים • יבחר כי מי אשר יבחר •
 ובמלאות הימים האלה עשה • מומכן ויאמר מומכן לפני •

ח' כתיבו בסוף תיבותא

וקרינה' סי' נמסר בדניא סימנה' •

י' במליו דחסרי' ו' בריש

תיבותא וקרינוסי' •
 בניך וחכמה הגר לאישה אלהים • החת הנעצין תנינא דפסוק •
 עד ויצא השטן מאת פני יי' • יולד גיל יגיל אבי צדיק כתיב •
 דור כילא לעולם חסן • די חזיתא פרזלא מערב •
 לא חמל בלע יי' לא חמל • לא הנח על צוארינו נרדפנו •
 אין יחוסים היינו אין אב • זקנים פני יי' חלקם •
 אינם אבותינו חטאו אינם • אנחנו ב' בפסוק •

ו' חלופי' אדכתי' ו' בריש

תיבותא ולא קרינוסי' •
 ובי ויאמר דוד מה לילכם • ומסגרתיה ויפתח על הלהות •
 וראתה ועתה אס אחזיה דמלכי • ואת ויקצין המלך אחז ואת •
 ותקעו הגידו ביהודה ובירושלים • ויורה ולא אמרו כלבכם נירא •
 ויוציאו בעת ההיא נאם יי' • וכל לא האמינו מלכי ארץ וכל •
 והרשענו חטאנו והעוינו והרשענו • וחסד ויאמנו לשמע ולא זכרו •
 וישמח גיל יגיל אבי צדיק •

י' חסרים' בסוף תיבו'

וקרי' וסי' •
 ויצו אח בני בנימין לאמר • ויעלה ויקח שמואל מלה חלב •
 אמר וחרש לא ימצא בכל • ויאמר ויועקו אל יי' ויאמר חטאנו •
 וידבר איו לאמ' אס היום דמלכים • יקח ומבניך אשר יצא דמלכים •
 ויחנה על יד יעשי המלאכ' דמלכי' • ואכול וזה לך האות אכול השנה •
 דישעיה • יהד

א' ב' מן חר' חר' מן תרתיו

תיבותא לא נסבין ו' בריש תיבותא • דמטעה דלוג סי' •

כ' א' ו' חר' או ו' חר' או

וסימניהון •
 האמר חאמר אלהים אני • האומר ביח יעקב הקצר •
 חורי למטה שמעון שפט • חורי אלה בני אביחיל •
 טוכם כחדק ישר ממסוכה • טוכם חן לא בידם טוכם •
 ישור על אנשים ויאמר • ישור כילא נמצא כעמי •
 וכרות ומצא את לבבו • וכרות ומעך ונחוק •
 למואל אל למלכים למואל • למואל דברי למואל מלך •
 מלאכות הכל בכחב סיר יי' עלי • במלאכות ויאמר חני מלאך יי' •
 ומשוח האמר אבנה לי בית • ומשוח ואני היום רך ומשוח •
 נצור עלה מפניך על פניך • נצור אס חומה היא •
 שכר ויבא יעקב מן השרה • שכר למען שכור הוא •
 חליצתם ותצלח עליו רוח יי' • חליצתם נקבת במטיו •
 פרש הלא פרש לרעב • פרש יום חשך ואפלה יום ענן •
 צרוף נחר מפוח מאש • צרוף אמרות יי' אמרות טהורות •
 מוצאת יוסף עוד אחימעץ בן צדוק • מוצאת היא מוצאת והיא •
 מותה ולמיכל בת שאול • מותה ובעת מותה ותדברנה •
 מצוק ויקבצו אליו כל איש • מצוק היטן האחד מצוק •
 מעך ויקם דוד ויעבר הוא •

א' ב' מן חר' חר' ו' בסוף

תיבותא וסימ' •
 אלה וכחש רצח ונוב • אמרו זה חלק אדם רשע •
 אישו ויכו איש אישו • בנה בניתי בית זבול לך •
 בחירו ויאמר לה שמירם • בשלמתו השב חשיב לו את •
 גרו ואצוה את שפטיכם •

כהו נשבענו אנחנו שמענו ידענו ומלת האלה יראה חן הכלל כמו הנגינה מוקדמת ובחסדך פתח וכן חירק בלות שמוט לפני לטון הויה מנעלת חסדך פתח כמו יהיו תבין תהיות ואס חירק בלות עיקר הכל מנעלת כמו נחרו מהרו והספרדים מוסיפין עוד חר' והוא כאשר אמרתי לך חסדך יי' כמו שמעיה ידעיה והטעם לפי שהכרת אות עין נוטה קלת לחירק בעבור הי"ד שאמריה וחין אות נפתחת על כן נשאר חסדך לבדו ונפתח אשכילך וחרוק דרבי חסדך פתח קטן • כל לשון

מערכת אות הוי

כל לשון אלהות

השר אלף שלו בתחלת תיבה בהטף פתח קטן כמו אלהים אלהיך הטעם כי דין אלף נוטה להיות קצת להכרת אי כי עקרו אל וכן אלהים לה תקבל עיקרו אל מלשון יש להל ידיו וצבא חמד מאותיות מש"ה לפני השם לה יסורו ה"ה פ"ה המטה נקודות ממנו כמו מאלהים האלהים פ"י אבל חמת מאותיות בוכ"ל משמעות לפני השם אין אות רשונה מהשם נקראת מאותיות כמו ו"י כ"י ל"י ו"י וסימן בלשון אלהות ואלהות משה מפיך אלף וכלב למ

<p>חזר כיען בטחך במעשיך • וראה וחללוה ונתתיו ביד הורים • וראה ויעל ויכינוהו מזבח על מכונתו ועשה שוי ומן בני אינשא טריד • ועשה וקבל קיימו וקבל היהודים • ועשה הננייה אחריה חזק חנניהו בן • ודברי מלכיה אחריו החזק מלכיה בן • ודברי וישתחו יעבדוך עמים וישתחו • ודברי קדמא דפסוק • ודברי וישתחו ויאמרו שלום לעבדך • ורבים לאבינו • ורבים וישתחו ואמרו על אשר עזבו • ורבים דמלכים • ואיך</p>	<p>אמר ר' עובד • וראה בנים לבניך • וראה לי מטעמים • ועשה כרוב אחר מקצה • ועשה להם מכנסים כד • ועשה דוד המלך הראשונים • ודברי והאחרונים • ודברי רחבעם הראשונים • ודברי שנאה סבבוני • ודברי מביאים מנחה • ורבים מישני אדמת עפר • ורבים מהכהנים הלויים • ורבים חשיב את פני פתח אחד • ואיך וחברו ואיך השיב את פני • ואיך תנחמוני הבל • ואיך הורד מצרימה • ויוסף הוא השליט • ויוסף בן שלשים שנה • ויוסף לאה רכות • ועיני ישראל כבודו מוקן • ועיני רשעים חבלניה • ועיני שנים חזרע את ארצך • ושש מאות איש חגורים כלי • ושש מלחמתם • ושש מעלות לכסא דר'ה • ואיו נביאם אשר נבאו • ואיה אלהיך אשר עשית לך • ואיה אפוא הקויתי • ואיה יי' מביא אתנו • ולמה הבאתם את קהלי • ולמה העליהנו ממצרים • ולמה ההיא או חלם החלוב • והנביא כי יפתח ודבר דבר • והנביא והכהן והועם • ושש</p>
---	---

כהר'פחד לא נסיב ויין

ולא נשתה נעברה נא בארצך לא • גוער
 לא נשתה אעברה בארצך לא נמה • הדולג
 ובלק ויאמר מואב אל זקני מדין • נוכל
 בלק ויאמר בלעסאל האלהים • חוגג
 ושבע אלה משפח' מנשה ופקדיהם
 שבע אלה פקודי בני ישראל שש •
 ושבעת ותהי המחצה חלק היצאי •
 שבעת ותהי מחצית העדה מן •
 והנשים ונלכד אה כל עריו בעת •
 הנשים ונחרס אהם כאשר •
 ואתו את יי' אלהיך הירא ואתו קדמ' •
 אתו את יי' אלהיך הירא אתו תנינא •
 ועבדך כימכר לך אהיך העברי •
 עבדך לא יקשה בעיניך •
 וכנהיהם כבשת ננכבי ימצא •
 כנהיהם על כל רעה בני ישראל •
 ומנביא כימקטנסו עד גדולם קדמ' •
 מנביא לכן אתן את נשיהם •

הדמן ה זוגין חלוק

חנינא נסכו בענינא וסי' •
 אמרפל ויהי בימי אמרפל מלך •
 שנער •
 ואמרפל את כדר לעמר •
 שמן למאור בששים קדמא •
 ושמן למאור ובשמים חנינא •
 הסר מי פתיסור הנה חסר קדמא •
 והסר מי פתיסור הנה וחסר תנינ' •
 עשר ויאמר אלהים לשלמה יען •
 אשר שאלת •
 ועשר ההכמה והמדע נתון לך •
 יואב בני פתח מואב קדמא •
 ויואב בני פתח מואב חנינא •
 ששים כל הקהל באחד קדמא •
 וששים כל הקהל באחד חנינא •
 כל מפרסת פרסה דחורח כהני •
 וכל בהמה מפרסת פרסה דמשנה •
 חורה •
 אמר ואלה העלים מחל מלח •
 ואמר וחברו ואלה העלים •

הדמן ה זוגין חלוק

חנינא נסכו בענינא וסי' •
 אמרפל ויהי בימי אמרפל מלך •
 שנער •
 ואמרפל את כדר לעמר •
 שמן למאור בששים קדמא •
 ושמן למאור ובשמים חנינא •
 הסר מי פתיסור הנה חסר קדמא •
 והסר מי פתיסור הנה וחסר תנינ' •
 עשר ויאמר אלהים לשלמה יען •
 אשר שאלת •
 ועשר ההכמה והמדע נתון לך •
 יואב בני פתח מואב קדמא •
 ויואב בני פתח מואב חנינא •
 ששים כל הקהל באחד קדמא •
 וששים כל הקהל באחד חנינא •
 כל מפרסת פרסה דחורח כהני •
 וכל בהמה מפרסת פרסה דמשנה •
 חורה •
 אמר ואלה העלים מחל מלח •
 ואמר וחברו ואלה העלים •

הדמן ה זוגין חלוק

חנינא נסכו בענינא וסי' •
 אמרפל ויהי בימי אמרפל מלך •
 שנער •
 ואמרפל את כדר לעמר •
 שמן למאור בששים קדמא •
 ושמן למאור ובשמים חנינא •
 הסר מי פתיסור הנה חסר קדמא •
 והסר מי פתיסור הנה וחסר תנינ' •
 עשר ויאמר אלהים לשלמה יען •
 אשר שאלת •
 ועשר ההכמה והמדע נתון לך •
 יואב בני פתח מואב קדמא •
 ויואב בני פתח מואב חנינא •
 ששים כל הקהל באחד קדמא •
 וששים כל הקהל באחד חנינא •
 כל מפרסת פרסה דחורח כהני •
 וכל בהמה מפרסת פרסה דמשנה •
 חורה •
 אמר ואלה העלים מחל מלח •
 ואמר וחברו ואלה העלים •

הדמן ה זוגין חלוק

חנינא נסכו בענינא וסי' •
 אמרפל ויהי בימי אמרפל מלך •
 שנער •
 ואמרפל את כדר לעמר •
 שמן למאור בששים קדמא •
 ושמן למאור ובשמים חנינא •
 הסר מי פתיסור הנה חסר קדמא •
 והסר מי פתיסור הנה וחסר תנינ' •
 עשר ויאמר אלהים לשלמה יען •
 אשר שאלת •
 ועשר ההכמה והמדע נתון לך •
 יואב בני פתח מואב קדמא •
 ויואב בני פתח מואב חנינא •
 ששים כל הקהל באחד קדמא •
 וששים כל הקהל באחד חנינא •
 כל מפרסת פרסה דחורח כהני •
 וכל בהמה מפרסת פרסה דמשנה •
 חורה •
 אמר ואלה העלים מחל מלח •
 ואמר וחברו ואלה העלים •

הדמן ה זוגין חלוק

חנינא נסכו בענינא וסי' •
 אמרפל ויהי בימי אמרפל מלך •
 שנער •
 ואמרפל את כדר לעמר •
 שמן למאור בששים קדמא •
 ושמן למאור ובשמים חנינא •
 הסר מי פתיסור הנה חסר קדמא •
 והסר מי פתיסור הנה וחסר תנינ' •
 עשר ויאמר אלהים לשלמה יען •
 אשר שאלת •
 ועשר ההכמה והמדע נתון לך •
 יואב בני פתח מואב קדמא •
 ויואב בני פתח מואב חנינא •
 ששים כל הקהל באחד קדמא •
 וששים כל הקהל באחד חנינא •
 כל מפרסת פרסה דחורח כהני •
 וכל בהמה מפרסת פרסה דמשנה •
 חורה •
 אמר ואלה העלים מחל מלח •
 ואמר וחברו ואלה העלים •

הדמן ה זוגין חלוק

חנינא נסכו בענינא וסי' •
 אמרפל ויהי בימי אמרפל מלך •
 שנער •
 ואמרפל את כדר לעמר •
 שמן למאור בששים קדמא •
 ושמן למאור ובשמים חנינא •
 הסר מי פתיסור הנה חסר קדמא •
 והסר מי פתיסור הנה וחסר תנינ' •
 עשר ויאמר אלהים לשלמה יען •
 אשר שאלת •
 ועשר ההכמה והמדע נתון לך •
 יואב בני פתח מואב קדמא •
 ויואב בני פתח מואב חנינא •
 ששים כל הקהל באחד קדמא •
 וששים כל הקהל באחד חנינא •
 כל מפרסת פרסה דחורח כהני •
 וכל בהמה מפרסת פרסה דמשנה •
 חורה •
 אמר ואלה העלים מחל מלח •
 ואמר וחברו ואלה העלים •

הדמן ה זוגין חלוק

חנינא נסכו בענינא וסי' •
 אמרפל ויהי בימי אמרפל מלך •
 שנער •
 ואמרפל את כדר לעמר •
 שמן למאור בששים קדמא •
 ושמן למאור ובשמים חנינא •
 הסר מי פתיסור הנה חסר קדמא •
 והסר מי פתיסור הנה וחסר תנינ' •
 עשר ויאמר אלהים לשלמה יען •
 אשר שאלת •
 ועשר ההכמה והמדע נתון לך •
 יואב בני פתח מואב קדמא •
 ויואב בני פתח מואב חנינא •
 ששים כל הקהל באחד קדמא •
 וששים כל הקהל באחד חנינא •
 כל מפרסת פרסה דחורח כהני •
 וכל בהמה מפרסת פרסה דמשנה •
 חורה •
 אמר ואלה העלים מחל מלח •
 ואמר וחברו ואלה העלים •

הדמן ה זוגין חלוק

חנינא נסכו בענינא וסי' •
 אמרפל ויהי בימי אמרפל מלך •
 שנער •
 ואמרפל את כדר לעמר •
 שמן למאור בששים קדמא •
 ושמן למאור ובשמים חנינא •
 הסר מי פתיסור הנה חסר קדמא •
 והסר מי פתיסור הנה וחסר תנינ' •
 עשר ויאמר אלהים לשלמה יען •
 אשר שאלת •
 ועשר ההכמה והמדע נתון לך •
 יואב בני פתח מואב קדמא •
 ויואב בני פתח מואב חנינא •
 ששים כל הקהל באחד קדמא •
 וששים כל הקהל באחד חנינא •
 כל מפרסת פרסה דחורח כהני •
 וכל בהמה מפרסת פרסה דמשנה •
 חורה •
 אמר ואלה העלים מחל מלח •
 ואמר וחברו ואלה העלים •

מ'חמדין מ'חדין חסרי

חנינא נסכו בענינא וסי' •
 אמרפל ויהי בימי אמרפל מלך •
 שנער •
 ואמרפל את כדר לעמר •
 שמן למאור בששים קדמא •
 ושמן למאור ובשמים חנינא •
 הסר מי פתיסור הנה חסר קדמא •
 והסר מי פתיסור הנה וחסר תנינ' •
 עשר ויאמר אלהים לשלמה יען •
 אשר שאלת •
 ועשר ההכמה והמדע נתון לך •
 יואב בני פתח מואב קדמא •
 ויואב בני פתח מואב חנינא •
 ששים כל הקהל באחד קדמא •
 וששים כל הקהל באחד חנינא •
 כל מפרסת פרסה דחורח כהני •
 וכל בהמה מפרסת פרסה דמשנה •
 חורה •
 אמר ואלה העלים מחל מלח •
 ואמר וחברו ואלה העלים •

מ'חמדין מ'חדין חסרי

חנינא נסכו בענינא וסי' •
 אמרפל ויהי בימי אמרפל מלך •
 שנער •
 ואמרפל את כדר לעמר •
 שמן למאור בששים קדמא •
 ושמן למאור ובשמים חנינא •
 הסר מי פתיסור הנה חסר קדמא •
 והסר מי פתיסור הנה וחסר תנינ' •
 עשר ויאמר אלהים לשלמה יען •
 אשר שאלת •
 ועשר ההכמה והמדע נתון לך •
 יואב בני פתח מואב קדמא •
 ויואב בני פתח מואב חנינא •
 ששים כל הקהל באחד קדמא •
 וששים כל הקהל באחד חנינא •
 כל מפרסת פרסה דחורח כהני •
 וכל בהמה מפרסת פרסה דמשנה •
 חורה •
 אמר ואלה העלים מחל מלח •
 ואמר וחברו ואלה העלים •

מ'חמדין מ'חדין חסרי

חנינא נסכו בענינא וסי' •
 אמרפל ויהי בימי אמרפל מלך •
 שנער •
 ואמרפל את כדר לעמר •
 שמן למאור בששים קדמא •
 ושמן למאור ובשמים חנינא •
 הסר מי פתיסור הנה חסר קדמא •
 והסר מי פתיסור הנה וחסר תנינ' •
 עשר ויאמר אלהים לשלמה יען •
 אשר שאלת •
 ועשר ההכמה והמדע נתון לך •
 יואב בני פתח מואב קדמא •
 ויואב בני פתח מואב חנינא •
 ששים כל הקהל באחד קדמא •
 וששים כל הקהל באחד חנינא •
 כל מפרסת פרסה דחורח כהני •
 וכל בהמה מפרסת פרסה דמשנה •
 חורה •
 אמר ואלה העלים מחל מלח •
 ואמר וחברו ואלה העלים •

מ'חמדין מ'חדין חסרי

חנינא נסכו בענינא וסי' •
 אמרפל ויהי בימי אמרפל מלך •
 שנער •
 ואמרפל את כדר לעמר •
 שמן למאור בששים קדמא •
 ושמן למאור ובשמים חנינא •
 הסר מי פתיסור הנה חסר קדמא •
 והסר מי פתיסור הנה וחסר תנינ' •
 עשר ויאמר אלהים לשלמה יען •
 אשר שאלת •
 ועשר ההכמה והמדע נתון לך •
 יואב בני פתח מואב קדמא •
 ויואב בני פתח מואב חנינא •
 ששים כל הקהל באחד קדמא •
 וששים כל הקהל באחד חנינא •
 כל מפרסת פרסה דחורח כהני •
 וכל בהמה מפרסת פרסה דמשנה •
 חורה •
 אמר ואלה העלים מחל מלח •
 ואמר וחברו ואלה העלים •

מפיך אלף ולולי המסורה ומחבר גם הדגות אשר בלשון מול לאלהות והדגות אשר בלשון קדש הייתי נוהג עתה בדבר על כן ה"ה האלהים נפתחת ואין לה דין האנשים הקדושים מפני הדיבור כדון כל בלילה לפני הר"ע הקדושים כשהם מתוררים כי אין יסוד לתת אות מבוררת לפני השם כי השם מבוררת ויהי' להם יחס אין מה' באלהים האלף נקודת ה"ה נקודות ואת שלפניה קמ"ה להכיל בין הקדש ויין החול כי בששן הקדש קמ"ה באלהים בלילה בלילה ויהי' להם יחס ונמסורת מנה

מערכת אות הוי

כט

הנטיה קצת להבדל אי: אך
כי בהפרד הכנוי לא יסאר
כמו השיבוני יי' הקימני הביאני והטעם כי בלא התוספת יהיה בהבדל זה כי יאמר השב הקם הכא גם עתה הוא בחטף פתח גדול הנוטה קצת להבדל זה גם צפא וי' על

בהחזק הכנוי למדבר בעצמו ולכנח ולכנח מן המעט הזה על כן הו' בחטף פתח גדול כמו השיבוניך הביאותנו הביאכם
בהבדל אי דרך בהבדל חטף פתח קטן כי יאמר השיבוני ועל כן הזכרתיו ולא לשון צווי נראה לי בחטף פתח גדול
כמו השיבוני יי' הקימני הביאני והטעם כי בלא התוספת יהיה בהבדל זה כי יאמר השב הקם הכא גם עתה הוא בחטף פתח גדול הנוטה קצת להבדל זה גם צפא וי' על

ואשתחווה ועתה שא נא את חטאתי רשוב עמי	עודר ועזריהו בן בוני ומן הלויים שמעיה	שאו צרריך הלא שאלתם עבדי	אוחוחם ואחתם	ואין אישומאלה הקצפתם את	וארא ובחורב
ואשתחווה ואקד ואשתחווה לוי	הקוהלת הבל הכלים	וישלח לו חידם דר'ה כי לי איים יקוו	אוניות ואניות	זאב עם כבש חלב עוים לחמך	וגר ודי
ואשאלם וארא ואין איש		לאל סלעי ויאמר יוסף אל	אומרה ואמרה	עמד שם צדוק ואת האלף ושבע	והלא ויים
ואשאלם ויבא חנני אחר מאחי		חור כרפס וחכלת ויכתבם שמעי בן	אחוז ואחוז	לכס יראי שמי לוי המסחיר	חרחה וחכיתי
ואשתומם ואביט ואין עזר		והגלה את כל ישראל קשרחם כלבם חנני דפסו	גולה וגלה כי קשרחם כלבם חנני דפסו	את צפוי פפילי סגרת ומסגרת	וטמאתם ויריחו
ואשתומם ואני דניאל נהייתי ונחליתי		כעשב וייבש אם במחרה ויחנצלו בני	הוכה והכה	איש גרודים אמר חומיך	וכחכה וללוי
		הקצפתם ויצן שאול גסה היא	חורב ובחרב	המלך מן רכושו עליו רות יי'	ומנת ונחה
		שוחט השור וארור נבל ויאמר לי המלך	הצעירה והצעירה	תהיה לצל יומם כלם צדיקים	וסכה ועמד
		דבארה בנו משלמיהו בוקרא במלכו דר'ה	זוכח וזוכח	ורוב חרעניה סרמס רגליכם	ופרה וצאני
		העמוני חנינא יאזניה בן עזר מתליו משיד דר'ה	חולה וחלה	קערת כסף העיר ימלאו	וקרבנו ורחובות
		אחשר שמם	חוכר וחכר	מים בששון מרכה לטלכים	ושאכתם וחבואתה

והלין שמהת גברי הסר

א'ב חד ואחר והא ולי

דכוו
ואני ידעתי גאלי חי
כילא מועף לאשר
וחשבה ואהל וברכיה
ומשמרת בני גרשון
צנה ואלפים כלם
וחעירים עבדי הארמה
וראיתם את כבוד יי'
ומראה הערב והבקר
ובאו עמיס רכים וגוים
כי הגיווה ממלכה
אם עשק רש וגול
הנה האדון יי' צבאות
מסעף

נכית
ולצדק
וליאב
ארי
ועבד
עדא
אמנן
אמן
ושבאל
וירם בנו
אשר
קרא
יאש
עבדיה
עזר
ומשי
אחשר שמם

וא

עדה נא נאון וגבה
והאולם אשר על פני
הארך
ונבנה
והגובה
ודל מבין
והרל
והרים
וההרים
והצר
והתצר
וחטים
והחטים
וחכמים
והחכמים
ומלא
והמלא
ומשכית
והמשכית
ומשלח
והמשלח
ונגע
והנגע
ושטן
והשטן
ועירים
והעירים
ופרה
והפרה
וצרעת
והצרעת
וקרש
והקרש
ורגלים
והרגלים
ושיר
והשיר
ושופט

חד מנ' זוגין מן חד חד מלרע
וחד מלעילוא ברישי
ואברכהו הביטו אל אברתם מלרע
ויחרר יצחק חרדה לעיל
וארעך ועתה אם נא מצאתי
ויאמר יי' אל משה גפ'
ככל עת אהב הרע
יש אחד ואין שני
בחבלי אדם אמשכם
את נמשת אחינאום
על הלחות את הרברים
בספר ואחתום
פתי לבדי ולא אכל זר
ויחרר יצחק חרדה
ויאמר הנישה לי ואכלה
ויאמר אלי בן אדם
אפגשם כדוב שכול
נמצא דבריד ואכלם
ועתה הניחה לי ויחר
ואמחצוילא יקומן
ויוחנן בן קרח אמר אל
ואריב עם סואקללם
אפגשם כדוב שכול
את הממלכה מבית דוד
ואחנה בריחי בני וביניך
ואקח את אביכם את
פת לחם וסעדו לבכם
ויאמר יי' אלי השליכהו
ארך לעולם כי עשית
חרפה שברה לבי
כי אמר בכח ירי עשיתי
וחנכהנה ותעשינה
חועבה
עתה חכמה ומדע
בשער הגלילה
ויאמר דוד אל אכיש
וכשמעי את הדבר

אוחוחם
ואחתם
אוניות
ואניות
אומרה
ואמרה
אחוז
ואחוז
גולה
וגלה כי קשרחם כלבם חנני דפסו
הוכה
והכה
חורב
ובחרב
הצעירה
והצעירה
זוכח
וזוכח
חולה
וחלה
חוכר
וחכר
חציו
וחצו
ירוע
וירע
לאום
ולאום
למשול
ולמשל
מצורע
ומצורע
מוריד
ומוריד
נאור
ונאור
נוצר
ונצר
פחאום
ופחאום
קדש
וקדש
קדמונים
וקדמונים
שואג
ושאג
חמות
וחמת
שבועת
ושבעת

ד' זוגין תינינא נסיבו

בענין קדמא לא נסיבו
וסימניהן
אמרפל
ואמרפל
שמן
ושמן
חסר
וחסר
עשר
ועשר
בחמניא אפי בא' ברכתי וסימניהן
שם בתלים בא' ברכתי אות נון
ח' מלין נסבין קמזין
בחמניא אפי בא' ברכתי וסימניהן
שם בתלים בא' ברכתי אות נון
ח' פסוקי דבהון ב' מלין
קדמא סופה יוד ותינינא סופה ו'
וסימניהן
ה' להושיעני ונגנתי נגנכל ימיחיני
אולי יראה יי' בעיני תחת קללתו
הביאי עצה עשו פלילה
דני בת ציון הריעו ישראל
בי החרשתי בל
ולא נתתי לחטא חכי לשאול
כאלה נפשו
אם לא אמרו מתי אהלי מי
יתן משרו
ברוך אהים אשר לא הסיר חפילתי
וחסרו

ה' זוגין בספר שמות

קדמא חסר חנינא מ' וסימניהן
נמסר בסדר פקודי
ה' זוגין שמהת גברי נסבין
ו' באמצעות תיבות אוכל חד וחד
לית ליה זוגא וסימניהן
גדעוני
יכניה
נמרוד
וואשיהו
ועל צבא מטה
אשר לא לקחם
וכוש ילך דר'ה
בראשית ממלכת

ד' זוגין תינינא נסיבו

בענין קדמא לא נסיבו
וסימניהן
אמרפל
ואמרפל
שמן
ושמן
חסר
וחסר
עשר
ועשר
בחמניא אפי בא' ברכתי וסימניהן
שם בתלים בא' ברכתי אות נון
ח' מלין נסבין קמזין
בחמניא אפי בא' ברכתי וסימניהן
שם בתלים בא' ברכתי אות נון
ח' פסוקי דבהון ב' מלין
קדמא סופה יוד ותינינא סופה ו'
וסימניהן
ה' להושיעני ונגנתי נגנכל ימיחיני
אולי יראה יי' בעיני תחת קללתו
הביאי עצה עשו פלילה
דני בת ציון הריעו ישראל
בי החרשתי בל
ולא נתתי לחטא חכי לשאול
כאלה נפשו
אם לא אמרו מתי אהלי מי
יתן משרו
ברוך אהים אשר לא הסיר חפילתי
וחסרו

ח' מלין נסבין קמזין

בחמניא אפי בא' ברכתי וסימניהן
שם בתלים בא' ברכתי אות נון
ח' פסוקי דבהון ב' מלין
קדמא סופה יוד ותינינא סופה ו'
וסימניהן
ה' להושיעני ונגנתי נגנכל ימיחיני
אולי יראה יי' בעיני תחת קללתו
הביאי עצה עשו פלילה
דני בת ציון הריעו ישראל
בי החרשתי בל
ולא נתתי לחטא חכי לשאול
כאלה נפשו
אם לא אמרו מתי אהלי מי
יתן משרו
ברוך אהים אשר לא הסיר חפילתי
וחסרו

ה' זוגין בספר שמות

קדמא חסר חנינא מ' וסימניהן
נמסר בסדר פקודי
ה' זוגין שמהת גברי נסבין
ו' באמצעות תיבות אוכל חד וחד
לית ליה זוגא וסימניהן
גדעוני
יכניה
נמרוד
וואשיהו
ועל צבא מטה
אשר לא לקחם
וכוש ילך דר'ה
בראשית ממלכת

כ' זוגין חד מלאו

באמצעות תיבות וחד נסיבו בריש
ה' תבות וחסר וסימן
אצבעותי לדוד ברוך יי'
ואצבעתי קמתי אני

חלה המלות בהבדל אי המה בה' נקודות כמו והשיך והביאך אבל בהיותם בהבדל זה לפני חמה' אז הוא בחטף פתח גדול כמו יעשה תעשה תעלה יעלה וצבא הבדל אי
שהוא בפסוק קטן לפני המה בחטף פתח קטן כמו חמה' חמה' יחרץ יחרץ חרשתי חרשתי מעולם העלמם העביר חרשתי ודומיהן אבל הם תוטה הבדל זה אשר לפני
חמה' ע' נקמן קטן אז המה בחטף פתח גדול כמו מענות מחטא מהמון מעשית רק לפעמים בחות אות המס לפני חלק תהיה האלף בה' נקודות כמו האגוס והלולה יגדק
מ' (* *) 15

מערכת אות הויו

לדבר אלוהים ויחננו ויחננו כי בלא'המ'ם תהיה בחמש נקודות וכל דגש מצטל פתח גדול והטף פתח קטן כמו הקולות יחלוק ויגוריק נאדר בקדש: סליק משפטי הטף פתח גדול והטף פתח קטן ובעזרת בורא שמים ונוטיות ובעזרת' הני והוא החל מק יו"א: **יבנו המשכרים** לולי היותו הה'רע הגד לעולם לא יבא בהם דגש רק במקומות מעטים בחלף וריש

ד' זוגין חד זין וחד זוגין
 ו'ל דכו' וסי' נמסר במשלי סי' כ'ג.
ג' זוגין קדמ' זותנינא שינ'
 וסימן נמסר בסדר וישמעיתרו.
וחלופיהון ג' זוגין קדמא
 שי'ן וחינינא זין וסימניהון נמסר במלכים סי' י"א.

כל הזוגין שאין להם החלוקה בל' כ' תמנא נמסר בסוף מסר' רבת' דמ' עס חלופי' וסגוי' דקרי'ת' בס' ד'.

ה זוגין משמשי'ן וה' חד'
 לשון רבים וחד לשון יחיד ולית להון זוגא וסימניהון
 והרשעים כים נגרש' •
 והרשע כיושב מכל' •
 והרכים ולכן הנהארני מעלה •
 והרבה קריח בעל היא •
 והגויים כיהגויה ממלכה •
 והגוי אשר לא יביא •
 והגשבעים ואח המשהחיים •
 והגשבע אשר המהברך •
 והבטחים הויה שאננים •
 והבטח רבים מכאבים •

ה זוגין מיחדין חד נסיב
 וה' ברישי' וחד נסיב ו'לית רכו' וסימניהון •

ה זוגין נסבין וי ברישי'
 ווי בכופה חיבות' רפיין וכל הד וחד לית זוגא •
 ויאמר אלהי' נעשה אדם האנשים האלה •
 ויאמר עכדי פרעה אליו דבר נא באוני העם •
 דבר אל בני ישראל •
 ויאמר יי' אל משה צוא את בני ישראל ויהי בנסע הארון •
 ויאמר ה' אל •
 והיבנוח כפית •
 וישבו אל יהושע ויאמרו הכו לכם שלשה •
 ב' בפסוק •
 בני נכר דשמואל •
 ויאמר לא תכה •
 על ידי עישי •
 כל הגוים נקבצו יהרו •
 ושאריתו לאל עשה •
 ישארו על כהן •
 הפתח ארץ •
 עלו הסוסים •
 בכל משבתיכם •
 והשמיעו עליכם •
 ואם נכלמו •
 ואדבעה שלחנות •
 את הימים והיה •
 אחריה ילכו •
 שקים האדם •
 ב' בפסוק •
 צדיקים ירשו ארץ •
 ימקו וירכבו ברע •
 יחנו וינעו כשכור •
 יבקשו נשעל לכל אשר •
 ויאמר דוד •

כ' ב' זוגין נסבין וי ברישי'
 ונסבין וי' בסופי' חד מלרע וחד מלעיל וסימניהון •
 והאזן •
 ויהא •
 ויהא •
 ויחמה •
 ויחמה •
 ויחרו •
 ויחרו •
 ויחיו •
 ויחיו •
 ויסנו •
 ויסנו •
 ויאספהו •
 ויאספהו •
 וינחנו •
 וינחנו •
 ויפרו •
 ויפרו •
 ויעדהו •
 ויעדהו •
 וישבעו •
 וישבעו •

נ' זוגין נסבין וי ברישי'
 ונ' זוגין נסבין וי' בסופי' חד מלרע וחד מלעיל וסימניהון •
 והאזן •
 ויהא •
 ויהא •
 ויחמה •
 ויחמה •
 ויחרו •
 ויחרו •
 ויחיו •
 ויחיו •
 ויסנו •
 ויסנו •
 ויאספהו •
 ויאספהו •
 וינחנו •
 וינחנו •
 ויפרו •
 ויפרו •
 ויעדהו •
 ויעדהו •
 וישבעו •
 וישבעו •

מ' זוגין נסבין וי ברישי'
 ומ' זוגין נסבין וי' בסופי' חד מלרע וחד מלעיל וסימניהון •
 והאזן •
 ויהא •
 ויהא •
 ויחמה •
 ויחמה •
 ויחרו •
 ויחרו •
 ויחיו •
 ויחיו •
 ויסנו •
 ויסנו •
 ויאספהו •
 ויאספהו •
 וינחנו •
 וינחנו •
 ויפרו •
 ויפרו •
 ויעדהו •
 ויעדהו •
 וישבעו •
 וישבעו •

ל' זוגין נסבין וי' בסופי' חד מלרע וחד מלעיל וסימניהון •

מערכת אות החית

להתאגדות בשב"א ויבחרו חיים על מכונו בעזרת האל הראשונה הם הנגינות ט"ו מלכים ואלו הן אז"ו יט"ט לט"ס רפ"ף שתי וסימן ישר"ל אז"ו חתונה זרקא וקף יט"ט ימים
טרם טעמו לט"ס לברייתו סגולה סלוק הוא סוף פסוק רפ"ף פזר פשטא רביעי שח"ת שלטת חביר ת"ש גדולה החמשה עשר מלכים בנאס בתיבה אשר אות
יהא בסופה לה ירפו המריס כי הנגינה מעמיד הקורא ומעכבו עד כי אות יה"א נכטה בשפתיו ואין צורך להרפות בעבודה והפזר והקף שחמרו בין פזר גדול וקטן בין

זקן בא בימים ו' סימני נמסר
פ' ח"י שרה

כ' אדכתיב ח' וקרנין ה'
וסי' נמס' במשלי סי' ד' ושיר השירי'
בראש

נכוחה ל' ולא ידעו עשו נכוחה
נלקחה ל' ויען המבשר את איש
נשלחה ל' אנשים לפנינו
ויחפרו לנו

הג

זר

כ' בקריין ח' ובלחוד וחד

המלחחה ל' ויאמר לאשר על
המלחחה

הג ג' פחח' וסימניהון
שבעות חעשה לך
ועשו חג מצות דעזרא
אסרו חג כעבותים
וכל דסמ' לוי' ולא דכר' דכו'
פחחים

זורו ב' וחמרי'

לית דכו' וסימ'
הצאן אל המקלות
ויהיה את יוסף
וידבר אליו את כל
דברי יוסף
ויהושע בן נון וכלב
ויהי כאשר תמו כל
יבחר אלהים חרשים אז
ויהי איש אחר מן
ויאמר איש אל רעהו לא
כד מצרעים
לוי' המסתיר פניו מבית
ואתה בן אדם אל בני
וקדשת את שמי הגדול
ויאמר אלי הנבא אל
הרוח

וסימניהון
ולא חבשו
זורו רשעים מרחם
אזרה ג' וסימניהון נמסר
ביחוקאל סימן ה'

הרחה ל' לכם יראי שמי שמש

הג י' כחוב בשערי י'
בחגוי ד' וסימניהון
שכני וחברו
בחגוי הסלע
בחגוי וינחי
חגור ד' וסימניהון נמסר
כשמואל ב' סימן ד'
ותלים סי' מ' הובא ב' מן ד' א' וחד
וא' וסי' בערך הו' וי'
חגורים ג' וסימניהון נמסר
בפרש' בא

י' בזוגי מיהרין חדרה וחד
וח' וסימניהון
נטשו חבליך כל יחזקו
הנה יום בא לה'
קח נא אח ברכתי
ויאמר בעוד הילך חי
באדין מלכא שניא מאב
ענא מלכא ואמ' הא אנא
אשר לא ישמע לקול
חבר ושואל אוב וידעוני
שבעה שבועות חסמר לך
כי תבא בקמת רעך
בין האולים ולמזבח
ואמרה ללויים אשר יהיו
חטאות כסף אשם וכסף חטאות
וחטאות כמה לי עונות וחטאות
הטאה הוי מושכי העזן בחבלי
וחטאה נצר חסד לאלפים
חשבו על זה היה דוה לבינו
ביום שישועו שמרי הבית
בן אפר לכני יוסף למסה
בני מנשה
וחניאל ובני עלא ארח
חבר כחפית עשו לו חברות
וחבר שחי כתפות חברות
חוק איש את רעהו ויעורו
וחוק ויאמר אלי אל חירא איש

זורה ב' וחמרי'

הנה הוא זרה את גרני'
אשר זרה ברחת

זורה ג' וסימניהון

זורח משער למו
זורח כחשך אורך
זורח השמש שובא השמש'
זרחת ד' וסימניהון נמסר
בפרש' משפטים
ומלכים ב' סימן ג' וסיף נחים

מזרחת ג' וסימניהון

או יבדיל משה
ואלה מלכי הארץ
הנה חגוי בשילו
מזרחת השמש ב' וסימ'

ואלה מלכי הארץ
חג ב' בשילו
וא' מזרחת השמש
וא' מזרח שמש וירשו את
זרוע ג' מ' ל' וסימני נמסר
בפרש' יארא
זרועך ה' חסרי וסימ' נמסר
כפרשת עקב
וביחוקאל סימן ה'
זרועי ב' מ' ל' בלישני'
וסימניהון
את זרוע' תאמצנו

זרועי הנטויה
זרועו ז' וסימניהון נמסר
בפ' וירא ובפ' בלק
זרוע ב' מ' ל' וסימניהון
זרוע מכבל
זרוע עולה יקצר און

זרוע ב' וסימניהון נמסר

זרוע ב' וסימניהון נמסר

זרוע ב' וסימניהון נמסר

זרוע ב' וסימניהון נמסר

זרוע ב' וסימניהון נמסר

זרוע ב' וסימניהון נמסר

זרוע ב' וסימניהון נמסר

זרוע ב' וסימניהון נמסר

זרוע ב' וסימניהון נמסר

זרוע ב' וסימניהון נמסר

זרוע ב' וסימניהון נמסר

זרוע ב' וסימניהון נמסר

זרוע ב' וסימניהון נמסר

זרוע ב' וסימניהון נמסר

זרוע ב' וסימניהון נמסר

זרוע ב' וסימניהון נמסר

זרוע ב' וסימניהון נמסר

זרוע ב' וסימניהון נמסר

זרוע ב' וסימניהון נמסר

זרוע ב' וסימניהון נמסר

אלין משמשין חה בסוף

וסימניהון
ואקחה ל' פת לחסוסערו
לככם
ונדחה ל' ירו בגרון לכרת
ופוזחה ל' לך והיה כל העם
הנמצא בה יהיו
הרוחה ל' וירא פרעה כי היתה
הרוחה
הכוחה ל' כאצרתיה דירמיה
שלחה ל' ובפשעיתכם שלחה
סבקעה ל' במכאי עיר מכקעה
ובכטחה ל' כה אמרה קדש ישר'
פתוחה ל' הנני מפתח פתוחה
נאם ה'

הוחרה ג' וסימניהון נמסר
ביחוקאל סימן כ' א'
חרה ה' וסימניהון נמסר
ביהושע סימן י' ט'

החררה ב' וסימניהון

אל אשחי
לאמנון אחיה
וכחדש ג' וסימני נמס' בפ'
פנחס וסוף ירמיה
חדש בערב ד' וסימניהון
נמס' בפ' בא
ובהדש ז' וסימני נמס'
בפר' וישמע יחזו'

החררה ב' וסימניהון

אל אשחי
לאמנון אחיה
וכחדש ג' וסימני נמס' בפ'
פנחס וסוף ירמיה
חדש בערב ד' וסימניהון
נמס' בפ' בא
ובהדש ז' וסימני נמס'
בפר' וישמע יחזו'

ובהדש ז' וסימני נמס'

ובהדש ז' וסימני נמס'

ובהדש ז' וסימני נמס'

ובהדש ז' וסימני נמס'

ובהדש ז' וסימני נמס'

ובהדש ז' וסימני נמס'

ובהדש ז' וסימני נמס'

ובהדש ז' וסימני נמס'

ובהדש ז' וסימני נמס'

ובהדש ז' וסימני נמס'

ובהדש ז' וסימני נמס'

ובהדש ז' וסימני נמס'

ובהדש ז' וסימני נמס'

ובהדש ז' וסימני נמס'

ובהדש ז' וסימני נמס'

ובהדש ז' וסימני נמס'

חב

חבי ד' חסרי' כלישני'
וסימניהון
בן פסי
שמה
כמעט רגע
לא יוכל
לחבל ג' וסימניהון נמסר
בישעיה סימן י' ג'
חבריו ד' ג' חסרים ואחד מ' ל'
בליש' וסימניהון
נמסר בישעיה סימן ס' ד'
חברונה ס' וסימניהון נמסר
ביהושע סימן י'
חבוש ג' וסימניהון נמסר
בישעיה סימן ל'
ואיוב סימן ס'

חרשה י' וסימניהון

והקרבתם מנחה
בהקריבכם מנחה חרשה
פי יקח איש אשה
וירכיבו אח ארון ב' בפסו'
ויאמר קחולי צלחית
בורא חרשה בארץ
וירכיבו את ארון דר' ח'
ועתה קרו ועשו
והוא חנור חרשה
ויאמר להכות את דוד
הנני עשה חרשה עזה
הנני בורא שמים
חרשה אתן

חרשה י' וסימניהון

חרשה י' וסימניהון

חרשה י' וסימניהון

חרשה י' וסימניהון

חרשה י' וסימניהון

חרשה י' וסימניהון

חרשה י' וסימניהון

חרשה י' וסימניהון

חרשה י' וסימניהון

חרשה י' וסימניהון

חרשה י' וסימניהון

חרשה י' וסימניהון

זקן גדול וקטן לא יתקיים חק יה"א כי אם עם צלחית הנכחלים : דפסיק
וכתוב כי נס הוא מפסיק בקריאתם בינותם ואין זה לגרמיה
יבאו אל ריומן פאצוים רק חרבעה בלבד והן סוף ארץ רביע פשטא חבל פסק לא חן המלכים ולא מן המשרתים :

דלחיק

מערכת אות החית

בתיבת יחידה גם שם מנהג יחיד כמו ונתח שמה מים הימה חכוכי הנגון מעבדן מלכפול פתאום על אות שלחחריו ומשפט דלחיק אינו נהג אלא באות ה"א לצדה ולא בתיבות ה"ו כמו הורדמנו זו ופסעס כהשר פירשתי כי לר"ך להזכר פן תהגד קריאת הו"ו כי להחלקים המלך בלמה ופעמים שהמלה שאין בה משרת כלל מדגשת להחריה מפני שהיא בת שתי אותיות והן המקרא יכול להחריך בה ומקפת אות שהחריה כמו מה תלמד זה בני וזהו דין המקף המבטל יחיד אשר הזכרתי למעלה בכלל

יחיד ג' וסימניהון ראובן ואל ימות עניכ וישבעו ובל מלך דכו יהו המלך ד' חסר וסימניהון נמסר סוף מלכים	אם חבילאי יבין אמת יהנה הכי להבי ג' וסימניהון נמסר בתלים כ"ב אות מ'	השא ובמלכי ב' סי' יג' אוחיה ג' וסימניהון נמסר סוף מיכה	ב' ובאיוב סימון ד' חליפות ג' חסרי וסי' נמסר בפ' וישוע' ש' חלק ג' קמצי וסימני' נמסר בפרשת תולדות ויחזקאל סי' י"ב ומשלי סוף סימון כ"ז חלקות ג' וסימניהון נמסר בתלים סימון י"ב חלקיה י"א וסימני' נמסר בד"ה כ' סימן ל"ה	אוחיל ג' וסימניהון חלקי זאת מה הזה ג' בטעם לעיל וסימני' בישעיה סימון ס' חולה ה' וסימניהון נמסר ריש פרשת ויחי' תחלאים ג' כח' וכן בליש' וסימניהון אח ממנה בתחלאים רעים' הרופא וחלים רעים' חלינו הוא נשא כן כתיב' וישאר הון כחריני ויריני' חרות ג' מ' וסימניהון נמסר בפ' ויקרא ג' וסימניהון נמסר בישעיה סימון כ"ט	ואת ההלב ה' וסימניהון נמסר פ' חצוה מחלב ח' וסימניהון נמסר בתלים סימון ע"ג' והלב ג' וסימניהון נמסר ריש פרשת וירא' חלב ב' וסימניהון בלשון ארמי הורין ועינין נקת' וביאורם ודיחלב עזים ללחמך וינקת הלב' חמאת בקרוחלב' מחלב ג' וסימניהון נמסר בישעיה סימון כ"ח' חליקה ג' חסרי וסימני' נמסר בפ' וירא ואיוב סי' ל"ד' אחל ג' א' פתח וסי' נמסר בפ' דברים ויחזקאל סי' ל"ט' ויחל ט' וסי' נמסר בפרשת נח ובשמואל א' סי' ל"א' החל ד' ג' קמצי וסימניהון נמסר בפרשת דברים וסוף עובדיה' החלו ו' וסימניהון נמסר במנלה סימן ט' יחל ה' ג' פתח ו' ו' קמצי' וסימניהון נמסר ריש פרשת מטות ותלים סימן קל"א' בתחלת ו' וסימני' נמסר בשמואל א' סי' כ' אומלכים כ' סימן י"ז ועורא סימן ד' רוח סוף סי' א' תחלת ג' ר' פ' וסימניהון נמסר ריש יהושע' ויחלו ג' וסימניהון ויחלו ויחלו באחד חוללת ג' וסימניהון נמסר במשלי סי' ח' ויחל ד' וסימני' נמסר בפ' כי	יחיד ג' וסימניהון ראובן ואל ימות עניכ וישבעו ובל מלך דכו יהו המלך ד' חסר וסימניהון נמסר סוף מלכים תחיו ג' וסימניהון נמסר בירמיה סימן ל"ה' יחיה ז' וסימניהון נמסר במלכים א' סי' ד' וישעיה סימן ז' ויחזקאל סימן י"ח' אחיה ד' וסימניהון נמסר בתלים כ"ב אות ג' ואיוב סימן ז' בארץ החיים ג' וסימניהון נמס' בישעיה סימן ל"ח' חיו ד' כח' וכן וסימני' נמסר ביחזקאל סימן ג' בחייה ג' בליש' ב' מ"ל וא חסר וסימניהון נמסר בפרשת אחרי כות ושמאל ב' סי' י"ב ומשלי סימן ל"א' החיותנו ג' חסרי בלי' וסי' נמסר בפ' וישוע' וביהושע סימן ב' ונחיה ג' וסימניהון שלחה ותן ונקחה וחיו ח' וסימניהון נמסר בעמוס סימון א' ג' וסימניהון נמסר בפרשת נח' ולדהיות ג' וסימניהון נמסר בפרשת וישוע' זמלכים כ' סימן ה' את החיים ג' וסימניהון ושנאתי אשר את חיל ד' קמצי וסימני' נמסר בד"ה כ' סימן כ"ה' ג' וסימניהון נמסר סוף הבקוק' חיל ה' חסרי וסימניהון נמסר בשמואל ב' סימן ד' זמלכי א' סי' כ' ואויבה בא' ב' תניין חיק ד' חסרי וסימניהון נמסר במשלי סוף סי' ה' וקהלת סימן ז' חירום ג' מ' ל' וסימ' נמסר במלכים א' סי' ח'
--	--	---	---	---	---	---

הם

הם
ב' קמצי'
וסימניהון
זה לחמנו חם הצטיידנו
חם לבי בקרבי
וכל שום בר נש דכו'
וחם
ג' פתח וסימניהון
נמסר בפ' בשלח וריש
מלאכי וסימניהון בלשון ארמי
מלאכ דרמוך בשמשא
כחם
ד' וסי' נמסר בריש
סדר וירא'
חמודות
סימן חלוף
אחיהון נמסר
בסדר תלדות ודניאל סימן י'
חמרת
ד' וסימניהון
ולמי
והרעשתי את כל הגוים דזכריה'
שלח המלך נביכר נצר ד"ה
ועל אלהי אבותיו לא יבין
דסוף דניאל'
יחמוד
ד' מ' ל' וסימני' נמסר
בחקוק סוף סי' א'
ואיוב סימן ז'
ולא יחמל
ד' וסימני' נמסר
בירמיה סי' כ"א
וכשלי סימני' ו' ואיוב סי' י"ז
לא אחמל
ג' וסימניהון
וגם
כי
ונפצחים איש אל אחיו דירמיה'
חמסי
ב' וסימניהון נמסר
פר לך לך'
חמסים
ד' וסימניהון נמסר
בתלים סימן קמ"א'
ומשלי סימן ד'
חמרים
ג' ב' חס' ו' מ' ל' וסי'
נמסר פ' בהעלהך'
חמורים
ו' מ' ל' וסימן נמסר
בשפטים סי' י"ט'

חלף

אמר המעתיק כל חלוףי ושנויי כל
קריא וכל זוגין שאין להם תולדות
בה"ב ותלוף קריאה דבין מדנחלי
למעכבלי וסורלי ותלוף קריא' דבין
אשר וכן נפתלי ודקדוקי הטעמים
שחבר רבי אהרן בן אשר ממקום
מעניה הנקראת סבריה כלהון
חברנוס והמדרגה להון דהון
משוריס זעיר שם זעיר שם וקהינה
בהון סגין וכרינה הסולת מחוך
הסוכין ופרינה ולחינה בהון טוכה
וחוינה לחדל להון דוכתה כסוף
הדון מסרת רבת' דלסדרנה לפוס
עניות דעתי' ע"ס:

חלף
אמר המעתיק כל חלוףי ושנויי כל
קריא וכל זוגין שאין להם תולדות
בה"ב ותלוף קריאה דבין מדנחלי
למעכבלי וסורלי ותלוף קריא' דבין
אשר וכן נפתלי ודקדוקי הטעמים
שחבר רבי אהרן בן אשר ממקום
מעניה הנקראת סבריה כלהון
חברנוס והמדרגה להון דהון
משוריס זעיר שם זעיר שם וקהינה
בהון סגין וכרינה הסולת מחוך
הסוכין ופרינה ולחינה בהון טוכה
וחוינה לחדל להון דוכתה כסוף
הדון מסרת רבת' דלסדרנה לפוס
עניות דעתי' ע"ס:

חלף
אמר המעתיק כל חלוףי ושנויי כל
קריא וכל זוגין שאין להם תולדות
בה"ב ותלוף קריאה דבין מדנחלי
למעכבלי וסורלי ותלוף קריא' דבין
אשר וכן נפתלי ודקדוקי הטעמים
שחבר רבי אהרן בן אשר ממקום
מעניה הנקראת סבריה כלהון
חברנוס והמדרגה להון דהון
משוריס זעיר שם זעיר שם וקהינה
בהון סגין וכרינה הסולת מחוך
הסוכין ופרינה ולחינה בהון טוכה
וחוינה לחדל להון דוכתה כסוף
הדון מסרת רבת' דלסדרנה לפוס
עניות דעתי' ע"ס:

חלף
אמר המעתיק כל חלוףי ושנויי כל
קריא וכל זוגין שאין להם תולדות
בה"ב ותלוף קריאה דבין מדנחלי
למעכבלי וסורלי ותלוף קריא' דבין
אשר וכן נפתלי ודקדוקי הטעמים
שחבר רבי אהרן בן אשר ממקום
מעניה הנקראת סבריה כלהון
חברנוס והמדרגה להון דהון
משוריס זעיר שם זעיר שם וקהינה
בהון סגין וכרינה הסולת מחוך
הסוכין ופרינה ולחינה בהון טוכה
וחוינה לחדל להון דוכתה כסוף
הדון מסרת רבת' דלסדרנה לפוס
עניות דעתי' ע"ס:

חלף
אמר המעתיק כל חלוףי ושנויי כל
קריא וכל זוגין שאין להם תולדות
בה"ב ותלוף קריאה דבין מדנחלי
למעכבלי וסורלי ותלוף קריא' דבין
אשר וכן נפתלי ודקדוקי הטעמים
שחבר רבי אהרן בן אשר ממקום
מעניה הנקראת סבריה כלהון
חברנוס והמדרגה להון דהון
משוריס זעיר שם זעיר שם וקהינה
בהון סגין וכרינה הסולת מחוך
הסוכין ופרינה ולחינה בהון טוכה
וחוינה לחדל להון דוכתה כסוף
הדון מסרת רבת' דלסדרנה לפוס
עניות דעתי' ע"ס:

חלף
אמר המעתיק כל חלוףי ושנויי כל
קריא וכל זוגין שאין להם תולדות
בה"ב ותלוף קריאה דבין מדנחלי
למעכבלי וסורלי ותלוף קריא' דבין
אשר וכן נפתלי ודקדוקי הטעמים
שחבר רבי אהרן בן אשר ממקום
מעניה הנקראת סבריה כלהון
חברנוס והמדרגה להון דהון
משוריס זעיר שם זעיר שם וקהינה
בהון סגין וכרינה הסולת מחוך
הסוכין ופרינה ולחינה בהון טוכה
וחוינה לחדל להון דוכתה כסוף
הדון מסרת רבת' דלסדרנה לפוס
עניות דעתי' ע"ס:

התפלים וה"ה כי החרתי אשר משפט זה אינו נהג בתיבות א"ו מלאנו ביות וי"ו ששה מדגשות
הרריהן כל פי החסירה וסימ' ויחמרו לא כי ברחיב גליון ויחמרו לא כי חלך
זה פתרינו סבבנו ביות ראשונה שחלתי
מעשה פלח ה"ה שנה והטעם לפי
התפלים וה"ה כי החרתי אשר משפט זה אינו נהג בתיבות א"ו מלאנו ביות וי"ו ששה מדגשות
הרריהן כל פי החסירה וסימ' ויחמרו לא כי ברחיב גליון ויחמרו לא כי חלך
זה פתרינו סבבנו ביות ראשונה שחלתי
מעשה פלח ה"ה שנה והטעם לפי

מערכת אות החית

לב

על תחום הטעם כל כך מן המצטרף נשפכים ההצרות עליו כס' לזה להרגיש האות המנוגנת ועוד בעל מקי' א' כשהיא במלה גדולה ותיבה שאחריה קטנה ומוקפת אצלה כמו וארשה שבה הדברה בלר רוחי השיחה במר נפשי גם בהלה יש להטעים ולומר כי אין לחוש בצטול הריחה ההי' אלה כי בלא אלה מתקיים המלה באמרך אדרוש אדבר אשית על כן לא שותה להם מלת ענו כי אשר ילכו בה כי בלא הוי' לא תקיימה המלות: מפיקה'א

חמור ד' חסרים וסימניהון נמסר בפ' ויחי	חנני חיי שרה ובמשלי סי' כ"ב סימן מן ריש הלים עד א"ב רבתי חנני ומן א"ב	מחסור ובמשלי סוף סימן י"ג ה' וסימניהון	הגם במצצן חמר במצרות
חמורינו ג' מ' ל' וסימני' נמסר ביהושע	חנניהו רבהי עד סוף סיפרא חייני במ' ג' חנני וסימניהון שם באות ח'	אין שם מחסור כל דבר מחסור כל דבר אין מחסור ליריאיו לרש אין מחסור מהסור אהב שמחה	הצרות ג' הסר דהסרים וסימני' נמסר בפרשת כהעלוהך

חק

חק

חמשי ג' הסר וסימניהון נמסר בפרשת נשא וזכריה סימן ז' ה' וסימניהון נמסר בפרשת קדשים וירמיה סימן ל"ו	חמשי ג' חת' כ' וסימני' נמסר פ' ויקרא ג' ר' פ' וסימניהון	חמשי בפרשת אמור ב' כחובי' כן וסימניהון	חמשי בפרשת יימור ד' וחסרים נמסר בפרשת בשלח ד' וסימני' נמסר בפרשת קרח ג' מ' ל' וסימניהון בסדר בחקתי	חמשי קח' לך בשמים ב' בפסו' לפני משה איש מהתחו
חמשי ד' וחסרים נמסר בפרשת בשלח ד' וסימני' נמסר בפרשת קרח ג' מ' ל' וסימניהון בסדר בחקתי	חמשי ג' מ' ל' וסימני' בסדר בחקתי	חמשי בפרשת יימור ד' וחסרים נמסר בפרשת בשלח ד' וסימני' נמסר בפרשת קרח ג' מ' ל' וסימניהון בסדר בחקתי	חמשי בפרשת אמור ב' כחובי' כן וסימניהון	חמשי בפרשת יימור ד' וחסרים נמסר בפרשת בשלח ד' וסימני' נמסר בפרשת קרח ג' מ' ל' וסימניהון בסדר בחקתי

חס

חמשי בפרשת אמור ב' כחובי' כן וסימניהון	חמשי בפרשת יימור ד' וחסרים נמסר בפרשת בשלח ד' וסימני' נמסר בפרשת קרח ג' מ' ל' וסימניהון בסדר בחקתי	חמשי בפרשת אמור ב' כחובי' כן וסימניהון	חמשי בפרשת יימור ד' וחסרים נמסר בפרשת בשלח ד' וסימני' נמסר בפרשת קרח ג' מ' ל' וסימניהון בסדר בחקתי	חמשי בפרשת אמור ב' כחובי' כן וסימניהון
חמשי בפרשת יימור ד' וחסרים נמסר בפרשת בשלח ד' וסימני' נמסר בפרשת קרח ג' מ' ל' וסימניהון בסדר בחקתי	חמשי בפרשת אמור ב' כחובי' כן וסימניהון	חמשי בפרשת יימור ד' וחסרים נמסר בפרשת בשלח ד' וסימני' נמסר בפרשת קרח ג' מ' ל' וסימניהון בסדר בחקתי	חמשי בפרשת אמור ב' כחובי' כן וסימניהון	חמשי בפרשת יימור ד' וחסרים נמסר בפרשת בשלח ד' וסימני' נמסר בפרשת קרח ג' מ' ל' וסימניהון בסדר בחקתי

חן

חן

חמשי בפרשת אמור ב' כחובי' כן וסימניהון	חמשי בפרשת יימור ד' וחסרים נמסר בפרשת בשלח ד' וסימני' נמסר בפרשת קרח ג' מ' ל' וסימניהון בסדר בחקתי	חמשי בפרשת אמור ב' כחובי' כן וסימניהון	חמשי בפרשת יימור ד' וחסרים נמסר בפרשת בשלח ד' וסימני' נמסר בפרשת קרח ג' מ' ל' וסימניהון בסדר בחקתי	חמשי בפרשת אמור ב' כחובי' כן וסימניהון
חמשי בפרשת יימור ד' וחסרים נמסר בפרשת בשלח ד' וסימני' נמסר בפרשת קרח ג' מ' ל' וסימניהון בסדר בחקתי	חמשי בפרשת אמור ב' כחובי' כן וסימניהון	חמשי בפרשת יימור ד' וחסרים נמסר בפרשת בשלח ד' וסימני' נמסר בפרשת קרח ג' מ' ל' וסימניהון בסדר בחקתי	חמשי בפרשת אמור ב' כחובי' כן וסימניהון	חמשי בפרשת יימור ד' וחסרים נמסר בפרשת בשלח ד' וסימני' נמסר בפרשת קרח ג' מ' ל' וסימניהון בסדר בחקתי

כי מה בצע להרפות הלא אות ה' נכסחה ונקראת בשפתים הקורא בטוב מכל ה' שהצרתה יולאה בקמץ חף על פי שהיא נקראת בטוב לא תבטל חק יהו' כמו מולא שפתיה לגדריה והטעם שהרי ה' האחרת נשמעת אחריה וקריאת אות פ' אין לבטל חף על פי שלא נכתבה כאשר בועשית בלי ומכריך ברוך מפיקו י' כמו חרותו בתהלה ידיו תביאנה והטעם מן מפיקה' א' ושנים יולאין מן הכלל על פי המסורת נכפה עליו קו תהו וקול המון עליו בה: מפיקו י'

מערכת אות התי

מפיקור כמו שרי גברתי אולי חטרונו גם כזה טעם המליקים האחרים מאחר שהברת יו"ד נשמעת בקול הקורא אבל אלני גם מיני עקש ולא מן הכלל כי גם לענין כפול הקמץ יא מן הכלל כי אל מי חדמיוהו ויטוה ובמפיק יו"ד הכא בחולם או בשורק כמו קלוי בלש גוי גדול גוי מרחוק או נא ויש אומרים כי נוכח גם מק יהו"ה ויש אומרים כי כל המפיקים שוים: **שתי אותיות רצופות** ותחת הראשונה שכל והוא שתהינה שתי האותיות מאותיות

ואת התקים ד' וסימניהון נמסר בפרש' שפטים ובמלכים ב' סוף סימן י"ז

הקקי ב' וסימניהון גדולים הקקילכ' הוי החקקים חקקי אין

חר

בחרב ד' וסימניהון נמסר כשמואל א' סימן י"ז

בחרב ברעב ה' וסימניהון נמסר בירמיהו סימן ל"ח

חרבותיה ב' א' חס' וא' מ' ל' וסימניהון חרבותיה אקומם כי נחם יי' ציון

ובחרבו ברעב ב' וסימניהון ומן אז חרלנו לקטר מסותי תחלואים

חרב י' בליש וסימניהון נמסר בישעיהו סימן ס"א ובאיוב סוף סימן ל'

כחרב ג' וסי' נמסר בישעיהו ריש סימן ס"ט

חרבה ג' וסימניהון נמסר במשלי סימן י"ז בראש

חרבה ג' וסימניהון בנחמיה סימן ב'

תחרב כ' א' פתחוא קמץ וסימניהון נבית בשם יי' ויוסל חככה

יחרה ג' וסימניהון נמסר בשמואל א' סימן כ' ג' קמץ וסימניהון נמסר ביהוקאל סי' ז'

חרון ג' וסימניהון נמסר בישעיהו סי' ז' ובאיוב כ"א כ' חניין וכד' ב' סי' כ"ה

בחריאף ה' וסימניהון נמסר בפרשת תלדות ג' וסימניהון נמסר בפרשת משפטים ובגרא סימן י'

חרפי ג' וסימ' נמסר בתלים כ"ב רבתי אתו ג' וסימניהון נמסר בישעיהו סי' ז'

נחרצה ג' וסימניהון עשה כף רמיה ואין נפשו עצל יד חרצים תמשול

חרש ג' פתח וסימניהון בלשון ארמי עובדא דקיסא פרולא וביאורם נמסר בפר' תצוה ובישעיהו סימן מ"ד

חרש ה' וסימניהון מי שם פה לאדם וישלח יהושע בן נון לא קלל חרש כמו ובקבקר חרש וגלל ב' מנהון מלעיל ב' מ"ל וסימניהון

יחרוש ארכיב אפרים יחרוש בבקרים

החרש ו' וסימניהון נמסר באיוב סי' ז' וחסרי' בלישני וסימניהון נמסר בפרש' וישלחו בירמיהו סימן ל"ט

חרישה ו' וסימניהון נמסר באיוב סי' ז' וחסרי' בלישני וסימניהון נמסר בפרש' וישלחו בירמיהו סימן ל"ט

חרשים ג' וסימניהון ונשוא הוליד את עפרה ב' בפסוק פנים ויועץ ויחכם

חש

מחשים ד' וסימניהון נמסר בשופטים סי' י"ח

מחשבות ג' חסרי' וסימ' נמס' בפרשת ויקהל

יחשבו ג' וסימניהון ולא יחשבו אח האנשים כי יחשבו עליו מחשבות ואלו יחשבורע

ויחשבה ג' וסימניהון נמסר בפרשת לך לך ובשמואל א' סימן א' ג' בלישני וסימ' נמסר בירמיהו

חשבאל ג' וסימניהון נמסר בפרשת לך לך ובשמואל א' סימן א' ג' בלישני וסימ' נמסר בירמיהו

נחשבנו ג' וסימניהון נמסר פרשת ויצא ג' מלרעוסי' נמסר בשמואל ב' סימן ד' ד' מיחרין וסימניהון

תחשב ג' וסימניהון נמסר בפרשת תלדות ג' וסימניהון נמסר בפרשת משפטים ובגרא סימן י'

וחשבה ג' וסימניהון והנה אימה חשכה מעוף צוקה ואפלה בחשכה יהאלכו בחשכה כאורה במחשכים ג' וסימניהון נמסר בתלים סי' פ"ח

חשך ד' וסימניהון נמסר באיוב סימן י"ח

חשך ז' וסימניהון נמסר בשמואל א' סי' פ"ה

חתי

חתי א' פתחוא קמץ וסימניהון הוביש כלחת מרודך העשוי לכלי חת ג' ומ"ל

חתי א' פתחוא קמץ וסימניהון הוביש כלחת מרודך העשוי לכלי חת ג' ומ"ל

חתי א' פתחוא קמץ וסימניהון הוביש כלחת מרודך העשוי לכלי חת ג' ומ"ל

חתי א' פתחוא קמץ וסימניהון הוביש כלחת מרודך העשוי לכלי חת ג' ומ"ל

חתי א' פתחוא קמץ וסימניהון הוביש כלחת מרודך העשוי לכלי חת ג' ומ"ל

חתי א' פתחוא קמץ וסימניהון הוביש כלחת מרודך העשוי לכלי חת ג' ומ"ל

חתי א' פתחוא קמץ וסימניהון הוביש כלחת מרודך העשוי לכלי חת ג' ומ"ל

חתי א' פתחוא קמץ וסימניהון הוביש כלחת מרודך העשוי לכלי חת ג' ומ"ל

חתי א' פתחוא קמץ וסימניהון הוביש כלחת מרודך העשוי לכלי חת ג' ומ"ל

חתי א' פתחוא קמץ וסימניהון הוביש כלחת מרודך העשוי לכלי חת ג' ומ"ל

חתי א' פתחוא קמץ וסימניהון הוביש כלחת מרודך העשוי לכלי חת ג' ומ"ל

חתי א' פתחוא קמץ וסימניהון הוביש כלחת מרודך העשוי לכלי חת ג' ומ"ל

חתי א' פתחוא קמץ וסימניהון הוביש כלחת מרודך העשוי לכלי חת ג' ומ"ל

חתי א' פתחוא קמץ וסימניהון הוביש כלחת מרודך העשוי לכלי חת ג' ומ"ל

חתי א' פתחוא קמץ וסימניהון הוביש כלחת מרודך העשוי לכלי חת ג' ומ"ל

חתי א' פתחוא קמץ וסימניהון הוביש כלחת מרודך העשוי לכלי חת ג' ומ"ל

ומטיב יפה קול ומטב נגן טוב אההומיטיב קמ' חסר דחסר

ומטב יפה קול ומטב נגן טוב אההומיטיב קמ' חסר דחסר

ומטב יפה קול ומטב נגן טוב אההומיטיב קמ' חסר דחסר

ומטב יפה קול ומטב נגן טוב אההומיטיב קמ' חסר דחסר

ומטב יפה קול ומטב נגן טוב אההומיטיב קמ' חסר דחסר

ומטב יפה קול ומטב נגן טוב אההומיטיב קמ' חסר דחסר

ומטב יפה קול ומטב נגן טוב אההומיטיב קמ' חסר דחסר

ומטב יפה קול ומטב נגן טוב אההומיטיב קמ' חסר דחסר

ומטב יפה קול ומטב נגן טוב אההומיטיב קמ' חסר דחסר

ומטב יפה קול ומטב נגן טוב אההומיטיב קמ' חסר דחסר

ומטב יפה קול ומטב נגן טוב אההומיטיב קמ' חסר דחסר

ומטב יפה קול ומטב נגן טוב אההומיטיב קמ' חסר דחסר

ומטב יפה קול ומטב נגן טוב אההומיטיב קמ' חסר דחסר

ומטב יפה קול ומטב נגן טוב אההומיטיב קמ' חסר דחסר

ומטב יפה קול ומטב נגן טוב אההומיטיב קמ' חסר דחסר

ומטב יפה קול ומטב נגן טוב אההומיטיב קמ' חסר דחסר

ומטב יפה קול ומטב נגן טוב אההומיטיב קמ' חסר דחסר

צ"ד כפ"ה חזק הלגש והכ"ה חזקין בהם יחזק חזקתיהו כמו ויהי בלש הלא ככרמיש ודווייהס ומלה לא תמטב ובלה מן הכלל והפעס אחרי שמואל אחד המה מן כלל בלשן לכה שתי רפיות אח תכיה אח רחשונה מלך יתקיים חק יהו"ה כמו חזלו ככהלו דעורוהוה תסה בבחוליה וחס הרמה כחשר הראשונה בשכל ובכלל לרפיות שתיים למה לא הרפו הראשונה לקיים חק יהו"ה וידגשו השניה בהנה זה הכלל של עולם שכל דבה כחש תיבה לא ידגיש חתריה פי כלס מניעין ומרפין רק נחלת פתי

מערכת אות הטיית

לג

שתי שתיים לבד ואותו הדגש בעבור נון מומלח שני שנים לזכר הראויה להיות בלשון הנקבה ובתוספת התי' ומושפטו להיות שנתים ובלה מלה אחת על משפטו והיא שנתים ימים נ"ל : ואמנם גם היא מלאכה רפוייה במקום אחד והוא משתי עיני מפלגתים והטעם כי השין דגושה כדין כל מ"ס הבאה במקום מן המדגשת אחריה וזק דגשות השין מרפה התי' כאשר עשו במלת מקדש יי' ובמלת ולה יכלה עוד הפעמו ורפפת בהט :

במף

ומזבי ג' וסימניהון • העגלה וישימו את ארונ'י' • ואלה טחורי הזהב •

וילכו לאהליהם שמחים • ועיין מה דסקלין וטריין על לשון בעל המסורת דפליג לתלמוד דילן בהקדמתי למסרה דל :

והיטב ס' חסרי' י' וסימני' נמסר • ביחוקאל סוף ס' ל' ג' •

ויטב ג' חסרי' ס' בליש' וסימ' נמסר בשמואל א' סימן כ"ד וסוף מלכים •

טל

ה' פסו כטעם תלישא ופסקי' • וסימן נמכר בשמואל א' •

כי אם סימן י' ב' ובר' ה' ב' סימן ל' ה' • ג' בטעם עיין בסדר מסעי' •

ועמו ה' בטעם וקף גדול • וסימן בסדר וישלח •

ה' פסו בתורה שאין להם הכרע • וסי' ב' לשון ארמי אוטיבו •

ד מלין שכטיא ליהושע בנהורא דמשה • וביאורם נמסר בסדר וילך •

ד מלין כטעם תלישא קטנה • ואחריה אזלא בתיבה אחת וסימני' •

ה' פסו כטעם מרעיון ופסקיון • נמסר בסדר צו וכישעיה סימן י' ג' ובריש עמוס •

ה' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' שבות ויהי לא חעלו ולא וזלחמו • ומתתיהו ואלפיהו • אחת חבנית האולם ואת בתיו • בטעם זרקא וסימני' נמסר סדר פנחס •

ז' מלין כטעם מרעיון ופסקיון • נמסר בסדר צו וכישעיה סימן י' ג' ובריש עמוס •

ה' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

י' מלין כטעם פירממשש • מונח לתיבתו וסימניהון נמס' בסדר ויגש ובזכריה סוף ס' ז' וקהלת ס' ד' •

מערכת אות ה'יוד

מערכת אות ה'יוד

ה'יוד

פ'זוגין חר'יוד וחד'יוד

יורו הנביאים נכחו כבעל
 ויורו ויאמר אלהים נעשה אדם
 יד לבנו שוכה אל ה'
 נדך אהיה בטל לישראל יפרח
 ירתי ויאמר לבן לעיקב הנה
 וירתי ואחס תכחכו את הארץ
 ישראל ויאמר אלהים שרצו המים
 וישרצו ובני ישראל פרו
 יבקש בימים ההם ובעת
 ויבקש הדבר וימצא ויחלו שניהם
 ידבר עמים ההחיתו
 וידבר האל הנהן נקמת לי
 ידל והיה ביום ההוא ידל כבוד
 ידל ישראל מאד מפני מדני
 ידון ויאשרה לא ידון דוחי
 וידון ועל ידו יהיוק מלטיה
 יהלונן ישב כסדר עליון
 ויהלונן כלע ישיכון ויהלונן
 יהגדל היחפאר הגרון על החוצב
 ויהגדל ועשה כרצונו המלך
 יחטיא מכל העם הזה שבע
 ויחטיא יען אשר עשה מנשה
 יושב והשכה והאלה ויכריהו
 ויושב את משה ואת אהרן
 יגל יבל כיחוננרות
 ויגל יחלץ עני בעני ויגל
 יריבן וכי יריבן אנשים
 ויריבן ויאמר איש אפרים
 יוסה ואת עין ואת מגרשיה
 ויוטה מעון וכרמל וזף ויוטה
 יחננו ביכשקצירה חשברנה
 ויחננו ויאמר פדעהו כרדת
 יצב בהנחל עליון גוים
 ויצב ביה גאים יסחה
 יעורך כה אמר ה' עשך ויצרך
 ויעזיך מאל אכיד ויעזרך ואת
 ויתגב ויתגב העם ביום ההוא
 ויתגב לבוא העיר כאשר ב' בפסו'
 יתגו וי' וי' כשבור

ויהגו ואתה נאי משה ואתה
 וחד הלילה ההוא יקחהו אופל
 ויחד יחרועל כל הטובה
 יועש ועל הזחים והשקמים
 ויועש ובני בכר זמירה ויועש
 וישארו וידעו הגוים אשר ישארו
 וישארו שני אנשים כמחנה
 ישב ישלח דברו וימכסם
 וישב וירד העיט על הפנרים
 יביאני רחמך ואחיה כי
 ויבאוני חסדך ה' תשועתך
 יעטוהי כל קבל די מן קדם מלכא
 ויעטוהי ולהיכלה כסף ודהכדי

חר'ט מן זוגין מן חר'יוד

חר'יוד ו' כסוף תיבותא
 בשבתי כי נדר נדר עבדך
 בשכתי נודע בשערים בעלה
 גדלתי חרב גדלתי חסב
 גדלתי כהראחתי עשר
 ברצתי ועוד ברצותי בבית אלהי
 ברצותי כי אמר לא יסכן גבר
 דורי נסעו ונלה מני
 דורו כעצר ומשפט לקח
 כבדתי כלו ברמית עיני
 כבדתי עדיפלה חץ כבדתי
 פ'ע'י' ואתה אנוש פ'ע'י' י

כערכו והכסף והזהב נחן
 והמי שמעי כח וראי
 והטו ועתה הסירו את
 ומכאובי כי אני לצלענכון
 ומכאובי כל תפל כל חנה רר'
 ובכיתי ישא ביום ההוא לאמר
 ובכיתו ויכל שלמה את בית

א'ב מן ב'י בריש תיבו

וסים
 ה' פניו אליך
 אלהים יחננו ויכרכנו
 יוסאולר בו
 והיה ביום ההוא יאבד
 ויאמר אליה אם אסר
 ויאמר אליה שמשון
 והנה שתולה ההצלח
 הירועיה האליל
 ועתה שלחום מהרה הנידו
 היסופר לוכי אדבר
 גדרוד יגורנו
 שמעתי ותרנו
 ויענך וידעך
 המאכילך מן במדבר
 למנצח על שושנים
 מה ידירות משכנתך
 ואף כי היין כוגר
 זה יהיר לך שמו
 יורישנה ועכדי כלב עקב
 יורישנה הנהה יורישנה והכה
 והכה הגרול מאחיו
 אשר קמטו בלא עת נהר
 וכי יוד איש על רעהו
 אך הנכיא אשר יזר
 כל אשר יע בבשרה
 תרויהו ב' בפסוק
 יחנך וישא את עינו וירא את בנימין
 כי עם בציון ישב
 ראובן ואל ימות
 יאכלו ענוים וישבעו
 וכל המלך רבו
 מזכר עד נקבה תשלחו
 ויאמר אלי בן אדם את
 למען לא יתעו עיר
 בית ישראל מאחרי
 ולא יטמאו עור
 בכל רכיך דעהו והוא
 איוולת שמחה להסר לב
 ה לאיש אשר יעשנה
 ה כל שפתי חלקות
 לשען אשר לא ילמדו
 ולא ילמדו עוד איש את
 לא יכוש ספר החורה
 כי ההרים ימוש
 ולא ימד חיל הים דירמיה
 והיה מספר בני ישראל
 וישא משלו ויאמר
 נפשי ישוב ביחני
 ה' ברד יחנני
 מתן אדם ידחי לו

א'ב מן חר'יוד וחד'יוד

חיכות אוסימניהון
 לא יאנה לצדיק כל און
 רחמך ואחיה
 גם במדעך מלך
 עמים תחתינו
 ומחניה בן מיכה
 כאשר יורם כושור
 מיס מדליו
 על דל זאביון
 ומה די עליך ועל אחיך
 והיה שארית יעקב
 בונה ירושלם י'
 וחדר עור וחלד בן וחאמר
 עתה הפעם
 ולא ימכרו ממנו ולא ימר
 עוד ינוכח בשיבה
 חתן להסילקטון
 שדילא מצאנוהו
 ויצא חטר כנוע
 ה' אהך את הברכה
 ה' לולעם קדוש
 ובקרך וצאנך ירביון
 מדשן ביהך
 ישככון ועליזון כאד
 ירדף אויב נפשי
 מנשיקת פיהו
 ויואל אלוה ידכאני
 ועל הנחל יעלה על שפתם

א'ב כתי' באמצע

חיכות וקרינו' רלוג וסימ'
 אזכיר מעללי יה כי אזכרה
 ארינה ויבא נד אל דוד כיום
 בחיניו הן ארץ כשרים זה
 ברחיקות ויצף שלמה את הבית
 אל הרא יין כי יחאדם
 למה יאמרו הגיים איה
 חנינא דפסיק
 גיים ויאמר ה' לה שני גיים
 גרתי אלה הם אשר עברו את
 החריפו אל עוני וירמית
 והסעיני ויבאו אלי
 וישם לפניו לאכל ויאמר לא

ובכל מדינה ומדינה
 יצמתם יצמתם וישב אליהם את
 אונם ב' בפסוק
 ומולדתך אשר הולדת
 ומשה איש האלהים
 הרנינו גוים עמו
 וידם השמש וירח עמד
 יקנאו בורים כתועבות
 יקנאו ויכעיסו ככמת וכפסיליה
 ירב ויברך אחם אלהים לאמר
 ובניו וירב המשא עליו כח
 ירושה בן עשרים וחמש שנה
 יהושה ותכרו בן עשרים רד'ה
 ירשה ירשה והיה אדום ירשה
 ב' בפסוק
 ירד ירד אזור שרוד ב' בפסוק
 לא חשיך לאחך
 אחריחו כנחש ישך
 ישליו אהלים לשרדים
 ישליו שאלו שלום ירושלם
 ישנה ותקם בהך הלילה ותקח
 ישנה אני ישנה ולבי ער
 ישועה הואני בקול תורה
 ישועה רבים אומרים לנפשי
 יתארהו יתארהו הרש עצים
 נטה קוב' בפסוק
 יתיצב לא אכור כי יעודנו
 יתיצב חזית איש מהל במלאכתו

א'ב מן חר'יוד וחד'יוד

חיכות אוסימניהון
 לא יאנה לצדיק כל און
 רחמך ואחיה
 גם במדעך מלך
 עמים תחתינו
 ומחניה בן מיכה
 כאשר יורם כושור
 מיס מדליו
 על דל זאביון
 ומה די עליך ועל אחיך
 והיה שארית יעקב
 בונה ירושלם י'
 וחדר עור וחלד בן וחאמר
 עתה הפעם
 ולא ימכרו ממנו ולא ימר
 עוד ינוכח בשיבה
 חתן להסילקטון
 שדילא מצאנוהו
 ויצא חטר כנוע
 ה' אהך את הברכה
 ה' לולעם קדוש
 ובקרך וצאנך ירביון
 מדשן ביהך
 ישככון ועליזון כאד
 ירדף אויב נפשי
 מנשיקת פיהו
 ויואל אלוה ידכאני
 ועל הנחל יעלה על שפתם

א'ב כתי' באמצע

חיכות אוסימניהון
 לא יאנה לצדיק כל און
 רחמך ואחיה
 גם במדעך מלך
 עמים תחתינו
 ומחניה בן מיכה
 כאשר יורם כושור
 מיס מדליו
 על דל זאביון
 ומה די עליך ועל אחיך
 והיה שארית יעקב
 בונה ירושלם י'
 וחדר עור וחלד בן וחאמר
 עתה הפעם
 ולא ימכרו ממנו ולא ימר
 עוד ינוכח בשיבה
 חתן להסילקטון
 שדילא מצאנוהו
 ויצא חטר כנוע
 ה' אהך את הברכה
 ה' לולעם קדוש
 ובקרך וצאנך ירביון
 מדשן ביהך
 ישככון ועליזון כאד
 ירדף אויב נפשי
 מנשיקת פיהו
 ויואל אלוה ידכאני
 ועל הנחל יעלה על שפתם

וילינו כל עדת בני ישראל על
 משה ועל אהרן במדבר
 וירש וישלח משה לרגל
 וינים ובית חפוח
 ורעיתי ויחאמר אל אביה יעשה לי
 ויניסו ויעמדו איש חתיו
 ויחל שבעת ימים למועד
 ויחר וילך עמשא להזעיק
 ושיא סופר וצדוק דשמואל
 ופניאל ויפריה ופניאל בני כתי'
 וצפינך ממתים ירך ה'
 וצירם כצאן לשאול שתו
 וניש לבש כשרי רימה גוש
 וחיתי לו שקול ישקל כעסי
 ובשגיב בימי בנה חיאל בית
 ולשימו בניו חנף אשלחנו
 וריב והוכח במכאוב על משכבה
 ונצירי ויאמר נקל מהיותך
 ונהירא הוא גליא עשיקתא
 וסיפניה אנת מלכא שמת טעם
 ותשיח זכר תזכר ותשיח עלי
 זכירה בן עשרים וחמש שנה
 חושה אלהים אל חרחק ממני
 ישיב כי נדר נדר עבדך
 ינין יהי שמו לעולם לפני שמש
 יצפינו יגורו יצפינו המה כתי'
 ימיטו עליהם גחלים כאש
 ירימו משל כבורהו עולם
 יקצירו בשרה בלילוי קצירו
 כמיש כי יען בשהך כמעשיך
 לעדיא זכריהו גנחון
 לעזור ויאמר העסלא תצא
 מדין ותהי עוד המלחמה
 מגדיל ישועות מלכו דשמואל
 מיסך ואת מיסך השב' אש' דמלכא
 מיצק' וחלך מאיתו וחסגר הדלת
 מידע ולנעמי מדע לאישה
 מידעת זמרוי' כי ניאית עשה
 מיסדות וראיתי לכיח נכה סביב
 נפיסים בני אסנא בני מעוני
 שימה ויען יונרב בן שמעה
 עינחם כאותי ואכרסו אספו
 עליה וימח דרד ויהיו אלופי
 פטירי ואלה המשוררים ראשו
 ציף בן ציף בן אלקנא
 קריאי אלה קריאי העדה
 ראית רבות ולא חשמר
 ראית ברכות הטובה רבו
 שיט כי אמר חס הרחנו
 שיהיה חשמע זעקה מבתיהם
 שכיחם ונמצא אהילכם נאם י'
 שיכסם צאן אברות היועמי
 שביחך נביאך חולך שוא וחפל
 שילל על זאח אספרה ואלילה
 שעריריה בבית ישראל ראיתי
 שדין גורו לכס מפני הרב
 חזיל ונחתי אש במצרים חיל
 חמיש משיב רעה חחת טובה
 חמריק חבורה פצע חמריק
 חרים כי תפארת עומו אחה

א'ב מן חר'יוד וחד'יוד

חיכות אוסימניהון
 לא יאנה לצדיק כל און
 רחמך ואחיה
 גם במדעך מלך
 עמים תחתינו
 ומחניה בן מיכה
 כאשר יורם כושור
 מיס מדליו
 על דל זאביון
 ומה די עליך ועל אחיך
 והיה שארית יעקב
 בונה ירושלם י'
 וחדר עור וחלד בן וחאמר
 עתה הפעם
 ולא ימכרו ממנו ולא ימר
 עוד ינוכח בשיבה
 חתן להסילקטון
 שדילא מצאנוהו
 ויצא חטר כנוע
 ה' אהך את הברכה
 ה' לולעם קדוש
 ובקרך וצאנך ירביון
 מדשן ביהך
 ישככון ועליזון כאד
 ירדף אויב נפשי
 מנשיקת פיהו
 ויואל אלוה ידכאני
 ועל הנחל יעלה על שפתם

א'ב כתי' באמצע

חיכות אוסימניהון
 לא יאנה לצדיק כל און
 רחמך ואחיה
 גם במדעך מלך
 עמים תחתינו
 ומחניה בן מיכה
 כאשר יורם כושור
 מיס מדליו
 על דל זאביון
 ומה די עליך ועל אחיך
 והיה שארית יעקב
 בונה ירושלם י'
 וחדר עור וחלד בן וחאמר
 עתה הפעם
 ולא ימכרו ממנו ולא ימר
 עוד ינוכח בשיבה
 חתן להסילקטון
 שדילא מצאנוהו
 ויצא חטר כנוע
 ה' אהך את הברכה
 ה' לולעם קדוש
 ובקרך וצאנך ירביון
 מדשן ביהך
 ישככון ועליזון כאד
 ירדף אויב נפשי
 מנשיקת פיהו
 ויואל אלוה ידכאני
 ועל הנחל יעלה על שפתם

גול

מערכת אות היוד

לז

והורשתם ד' וסימניהון
את כל יושבי
את הארץ וישבתם
ואתם תקומו מהארץ
והורשתם לבניכם
ויש ור' פוסמניהון נמסר
בסדר בהעלותך
ובנחמיה סימן ד' בסוף
ישנו ד' וסימניהון נמסר
בריש סדר אתם
נצבים ובשמואל א' סי' יד' ובמגלה
סימן יג'
ישבו כ' וסימניהון נמסר
בסדר משפטים
ישב כ' ה' מנהון קמצי
וכימניהון
אברם יושב בארץ כנען ולוט
ישב ב' בו'
בשחת ויהי בשחת אלהים
גלעד בעבר הירדן שכן
מספר ויהי מספר הימים
לא יהיה ואיש ואיש לא יהיה דוד
המלך ויהי כי ישב המלך בביתו
והכרו ויהי כאשר ישב דוד
על כסא וגם ישב שלמה על
על כסא ושלמה ישב על כסא
כי ששת כי ששת חדשים ישב
עם יואב
וירבעם וישב יואב עם אבותיו
המעלה ולא אמרו איה יי'
מדברה ולמזרח ישב עד לבא
מלך אלהים על גוים אלהים
וה' קמצי וסימנים נמסר בירמיה
סימן ח' ותלמיס ב' ט'
דישבי הארץ הזאת ג' וס'
נמסר
בשפטים סימן ג'
וישבו ד' וסימניהון נמסר
בסדר וישלח
וביהוקאל סימן ל' ג' ובזכריה סימן ז'
וישב כ' ה' וסימניהון
הרכוש וישב את כ' הרכוש
אבימלך ויקם אבימלך צאן
המשקים וישב את שר המשקים
השב ויאמר השב ידוך
מיהים כי בא סוס פריעה
משה ויענו כל הצעירים
דעח וישב אלהים את
הכסף וישב את אלף ומאה
אלף וישב את הכסף לאמו
ויונחן לא שמע בהשביע
לשקר ורוד אמר אך לשקר
צדוק וישב צדוק ואביתר
בצדקתי וישב יי' לי בצדקתי
בניהו ויבא בניהו אל
יואש וישב יואש בן יהואחז
שלמנאסר עליו עלה שלמנאסר
ישעיהו ויקרא ישעיהו הנביא
דמלכים
שפן ויבא שפן הסופר אל
המלך
נרנה וישב הרכב אל נרנה
המקדש וישב את ירדן השער
בצדקי וישב יי' לי בצדקי
אונם וישב עליהם את אונם
יעתר וישב אל אלוה וירצהו
מזרה רשעים מלך חכם
וישב ה' ד' מעיל וא'
מלרע וסימניהון
נמסר בסדר ויגש'

ונשב ג' נביאי' ובכחובי
וסימניהון נמסר
יושבות ד' וסימני' נמסר
בשמואל א'
סימן כ"ז
לשבתך ג' וסימניהון נמסר
בסדר וישלח
ותשב י' ב' וסימניהון נמסר
בסדר וישב
ובשמואל ב' סימן יג'
ישב בהולסה בקריאה
וסימניהון
בשפטים ריש סימן ז'
ואשב ה' וסימניהון נמסר
בסדר עקב
ורישב ג' וסימניהון
למען הרניע את
יהיה מקור נפתח
לך יי' הצדקה
ישבת ז' חסרי' וסימניהון
נמסר בסדר מצורע
ובירמיה סימן מ"ח
יושב י' מ' ל' בתורה וסימ'
בסדר ויהי
וא' חס' ביהושע האמורי ויש' הארץ
ורכב ברזל בכל הכנעני
וכל שופטים חסרים במ"ד
מ' ל' וסימניהון נמסר בשופטים
סימן א'
וח' מ' ל' בשמואל וסימניהון נמסר
בשמואל ב' סימן י"ט
מלכים כולהון חסרים
וה' חסרי' בירמיה וסימניהון
נמסר בירמיה סימן ב'
וכל יחזקאל מ' ל' במ"א
בתוך בית המרי'
וה' חסרי' בישעיהו וסימניהון
נמסר בישעיהו ריש סימן ז'
וב' חסרי' בתריסר וסימניהון
והשפלה ישב
ותפארת ישב ירושלם
ובד' הכולהון מ' ל' במ"א חסר
ויבא ויצר אה רבה
וב' מ' ל' בתהלות וסימניהון
יושב בשמים ישחק
ואתה קרוש ישב
וב' מ' ל' במשלי וסימניהון
והוא יושב לבטח
מלך יושב על כסא
וא' חסר באיוב וסימ'
והוא יושב כהוך האפר
וא' חסר בעירא וסימ'
ואני ישב משטס עד
וא' חסר במנלח אסתר
ובהקבץ בתולת
היושב ב' מ' ל' וסימניהון
כי
כה אמר יי' אל
המלך היושב ב' ב'
וכל יהושע ושושנים וכחובים
דכו מ' ל' במ"א חס'
ורכב ברזל בכל הכנעני
ואת יושבי ג' וסימניהון
בשופטים סימן א'
יושבי ל' ד' מ' ל' וסימניהון
היבוס יושבי ירושלם דיהושע
וילך משם אל יושבי דביר
דשפטים

יושבי כלעם ואת
יושבי מגדו ב' בו'
יושבי קטרון
יושבי נהלל ב' בו'
יושבי צידון ואת חנינא
דפסו'
ויתפקד העסוהנה אין שם
וישלחו שם הערה שנים
וימצאו מיושבי יבש גלעד
וישלחו מלאכים אל יושבי
קריית יערים
ויוציאו את עצמות מלכי
הנני קולע את
יוצר עליכם
זהבתי את יושבי העיר הזאת
אמר אל אישיהודה
על הארץ מרתים עלה
ושלמתי לבבל
בהכותי את כל יושבי בה'
לא אביט ארם עור'
שמעו דברי יי' דההיתה בימיכם
הנוגע בארץ ותמג'
ותשא הארץ מפניו
את הכמרים
והלכו יושבי עיר אחת אל אחת
ובריעה ושמעה
ארץ פרי למלחה
אשרי יושבי
הכריתו את יושבי גת ב' בו'
וימליכו יושבי ירושלם
אלהים
כברית ולא
נעשה פסח כמהו דר' ה'
וישביה ו' וסימניהון נמסר
בישעיה סימן מ'
ובמיכה פוף סי' ו'
משבתים ג' כ' וסימני'
נמסר בריש
פרשת ויקהל
וכל יושבי ה' וסימניהון
נמסר ביה שיע
סימן ז'
את כל יושבי הארץ
ד' דסמי' בקריא'
וסימניהון נמסר ביהושע סוף סי' ט'
ישיבה לארץ ד' וסימני' נמסר
בישעיה סוף
סימ' ג' ובאיוב ריש סי' ג'
ישיבי בית דוקא ו' וסימ'
נמסר
בסדר וישב וירמיה סימן ל' ז'
מושבך ג' וסימניהון נמסר
בסדר תולדת
ובסדר כלקובשמואל א' סימן כ'
מושבי ג' כ' מ' ל' וא' חס'
לבד מושבי הנבעה
ויתפקד העם
וימצאו מיושבי
קדמ' חסר'
יושבים י' מ' ל' בליש'
וסימניהון
לכם דשפטים
ואמרה כאכיר יושבים
ואוריד כל השרים וישיבם
שם אל הגולה תני' דפסו'
ואבא ויקני ישראל יושבים
ויקני יהודה יושבים
וישמחו כל לקהל יהודה דר' ה'
והיו שבים הראשונים דר' ה'
ומלך ישראל ויהושפט דר' ה'
והנחנינים יושבים
ישבו ג' וסימניהון נמסר
בצפניה סימן א'
והישבים ג' כ' מ' ל' וא' חסר
יט (* *) ע

וסימניהון נמסר בירמיה סימן כ' ד'
על יושבי ח' וסימניהון
ונסכו בתיהם לאחרים
שמעו את דברי הכרית
ופקדתי עליו ועל
כה אמר יי' צבאות
באשר נתת
ויעמדו בני עמון ומואב
כי לא אחמל עוד
ובמלכות אחשורש
וישן ג' ב' קמ' וא' פתח
וסימניהון נמסר
בפרשת בראשית
וישנו ג' וסימניהון נמסר
בירמיה סימן ג' א'
שנת ה' כלשון שינה וסימני'
נמסר בירמיה סימ' ג' א'
ובתלים קל' ובמגלה ריש סימן ו'
ישועת ה' וסימניהון נמסר
בפרשת בשלח
ובתלים סימן יד'
ישועות ז' מ' ל' וסימני' נמסר
בתלים סימ' קי"ז
ישע ה' פתחי' וסימניהון
נמסר בישעיה סימ' מ' א'
ישעה ו' חס' ג' ליש' וסימניהון
נמסר בשמואל ב'
סימן י"ט ובתלים סוף ל' ו' באיוב
סימן ל'
הישיות ד' וסימניהון
נמסר ביהוקאל
סימן כ' ה'
הישועה ג' וסימניהון נמסר
בשמואל א' סימ'
י' ד' בישעיה סימן י"ב
וישע ג' חסרי' וסימניהון
נמסר בפרשת
בשלח ובשמואל ב' סימן ח' ובאיוב
סימן ה'
נושע ג' ב' פתחוא' קמ'
וסימניהון נמסר
בישעיה סימן מ' א'
רושעים ד' וסימני' נמסר
במלכים ב' סוף
סימן ז' ד' ובתלים סימן ק"ו
והושע ג' וסימניהון נמסר
בירמיה סימן י"א
ויושענו ג' כ' מ' ל' וא' חסר
וסימניהון נמסר
בשמואל א' סימן ד'
ישר ג' פתחי' וסימניהון
בלשון ארמי פתחוא'
אתיהיבת לקהלא וביאורם נמסר
בירמיה סימן כ"ז
ומשרים ג' וסימניהון
וירעתי אלהי כי אהה כוחי
לקחת מיסר השכל'
או הכין צדק ומשפט
מישור י' מ' ל' וסימני' נמסר
במלכים א' סי' ד'
לישרים ג' וסימני' נמסר
במלכים א' סי' ד'
ריש סימן ל' ג'
ויישר ג' מ' ל' בליש' וסימני'
נמסר בסדר בלק'
וישראל ל' ג' וסימניהון
וישראל אהב את יוסף
וישראל עשה חיל
וישראל הוא ידע'

והורשתם ד' וסימניהון
את כל יושבי
את הארץ וישבתם
ואתם תקומו מהארץ
והורשתם לבניכם
ויש ור' פוסמניהון נמסר
בסדר בהעלותך
ובנחמיה סימן ד' בסוף
ישנו ד' וסימניהון נמסר
בריש סדר אתם
נצבים ובשמואל א' סי' יד' ובמגלה
סימן יג'
ישבו כ' וסימניהון נמסר
בסדר משפטים
ישב כ' ה' מנהון קמצי
וכימניהון
אברם יושב בארץ כנען ולוט
ישב ב' בו'
בשחת ויהי בשחת אלהים
גלעד בעבר הירדן שכן
מספר ויהי מספר הימים
לא יהיה ואיש ואיש לא יהיה דוד
המלך ויהי כי ישב המלך בביתו
והכרו ויהי כאשר ישב דוד
על כסא וגם ישב שלמה על
על כסא ושלמה ישב על כסא
כי ששת כי ששת חדשים ישב
עם יואב
וירבעם וישב יואב עם אבותיו
המעלה ולא אמרו איה יי'
מדברה ולמזרח ישב עד לבא
מלך אלהים על גוים אלהים
וה' קמצי וסימנים נמסר בירמיה
סימן ח' ותלמיס ב' ט'
דישבי הארץ הזאת ג' וס'
נמסר
בשפטים סימן ג'
וישבו ד' וסימניהון נמסר
בסדר וישלח
וביהוקאל סימן ל' ג' ובזכריה סימן ז'
וישב כ' ה' וסימניהון
הרכוש וישב את כ' הרכוש
אבימלך ויקם אבימלך צאן
המשקים וישב את שר המשקים
השב ויאמר השב ידוך
מיהים כי בא סוס פריעה
משה ויענו כל הצעירים
דעח וישב אלהים את
הכסף וישב את אלף ומאה
אלף וישב את הכסף לאמו
ויונחן לא שמע בהשביע
לשקר ורוד אמר אך לשקר
צדוק וישב צדוק ואביתר
בצדקתי וישב יי' לי בצדקתי
בניהו ויבא בניהו אל
יואש וישב יואש בן יהואחז
שלמנאסר עליו עלה שלמנאסר
ישעיהו ויקרא ישעיהו הנביא
דמלכים
שפן ויבא שפן הסופר אל
המלך
נרנה וישב הרכב אל נרנה
המקדש וישב את ירדן השער
בצדקי וישב יי' לי בצדקי
אונם וישב עליהם את אונם
יעתר וישב אל אלוה וירצהו
מזרה רשעים מלך חכם
וישב ה' ד' מעיל וא'
מלרע וסימניהון
נמסר בסדר ויגש'

מערכת אות הכף

לה

מערכת אות

הכף

א' בריוג מן ב' ב' חה

מלרע וחר מלעיל נכביוכ' ברישיה ולית רכוו' וסימניהון

כאהל דורנסע ונגלה •
 כאהל היושב על חוג הארץ •
 כארזים כנחלים נטויו כנגות •
 כארזים שוקיו עמודי שש •
 כאבק והיה כאבק דק המון •
 כאבק לכן כאכל קש לשון אש •
 ככרית ויעמר את כל הנמצא •
 ככרית לא ככרית אשר כרתו •
 כגמול אם לא שויתי •
 כגמול ב' כפסוק •
 וכרקב אשת חיל עטרת בעלה •
 וכרקב ואני כעש לאפרים •
 וככפיר דמיונו באריה •
 וככפיר כי אנכי כשחל לאפרים •
 כחוט השני שפתותיך •
 כחוט ותקוץ דלילה עבותים •

כחתן והוא כחתני צא מחופתו •
 כחתן שוש אשיש ביי •
 כחלב ואת כל חלבו יקפיר •
 כחלב ספיש כחלב לבס •
 ככבוד ונשבת סבצר מאפרים •
 ככבוד ואקום ואצא אל הבקעה •
 כמת נשכחתי כמת מלב •
 כמת אל נא תהי כמת •
 כמופת הייתי לרבים •
 כמופת והמוכח נקרע וישפך •
 כמלוונה ונותרה בת ציון כסכה •
 כמלונת נוע חנוע ארץ כשכור •
 כסוחה שרופה באש כסוחה •
 כסוחה על כן חרה אף יי בעמו •
 כסופה בבא כשואה פחד כסכתוב •
 כסופה אשר חציו שנונים •
 כעורב שיתמו נדיכמו כערב •
 כערב ראשו כחם פז •
 כצר דרך קשוחו כבייב •
 כצר אשר חציו שנונים •
 כרשע יהי כרשע אויבו •
 כרשע חללה לך מעשות כדבר •
 כשואה בבא כשואה פחרים •
 כשואה ועלית כשואה חבא •
 כשושנה בין החוחים כן רעיתי •
 כשושנה אהיה כסל לישראל •

א' ב' מן חדר נסבין ב'

ברישי ולית דכוו' וסימניהון
 כאהבת ויאמר יי אלי עוד לך אהב
 כאהבם כענבים במדבר סצאתי •
 כאהלי שחורה אני ונאווה •
 כאהלים כנחלים נטויו כנגות •
 כאכל לכן כאכל קש לשון אש •
 כאכלם ויצקו לאנשים לאכול •
 כאמר והיה כאמר יהושע •
 כאמרם והיה כאמרם איו יום כתיב
 כאלף ויכרתו כל העם איש שבה •
 כאניות היחה כאניות כוחר •
 כאפר הנחן שלג כצמר •
 כאפלה דרך רשעים כאפלה •
 כאנשים וירא געל אח העם •
 כאלמנה איכה ישבה בדר •
 באפי ונתחית את נקמת באדום •
 באפך לכן חי אני נאם אדני יי •
 ועשיתי •

כאחיו ויאמ' יהודה לחמר כלוחו •
 כבואה ויי אמר אל אחיו •
 כבאי ועתה כבאי עברך אבי •
 כבקר וסצהרים יקום חלד •
 כבשרו ויאמר השב ירך אל חיקך •
 ככת ולרש אין כל כי אם •
 כגוי ואתי יום יסידרשון •
 כגאון כי שכי' את גאון יעקב •
 כגפן אשחך כגפן פוריה •
 כגבור יי כגבור יצא •
 כדברי ותהי לבס חזות הכל •
 כדברים ורעו כבשים כדברים •
 כדגת והיה יעמדו עליו דונים •
 כדמשק הלא ככרכמיש כלנו •
 כהם וימאסו את חקיו ואת •
 כהן והנה הוליד כן וירא את כל
 כהמה וירמיה לקח מגלה אחרת
 כהעלות לכן כהאמר אדני ה'
 הנני עליך •

כהשפט ויהי כהשפט יהוא עם •
 כהתם ובאחרית מלכותם כהת' •
 כהתמך הוי שורד ואתה לא שרד •
 כהתחברך ויתנבא אליעזר בן •
 כוסה בדרך אחתך הלכת •
 כוסם ימטר על רשעים פחים •
 כוסי תערך לפני שלחן •
 כושיים הלא ככני כושיים אתם לי •
 כזאת ולאכיו שלח כזאת •
 כזהר והמשכילים יזהירו כזהר •
 כחיל משיב יגעולא יבלע •
 כחיל ואתה תסנ' לך חיל כחיל •
 כחצי ושמרון כחצי חטאתיך •
 כחצות ויאמר משה כה אמר ה'
 כחג ויעשירבעם חג בחדש •
 כחסד ועתה השבעה לי באלהים •
 כחרבו והורדתיך את יורדי בור •
 כחלמו ושם אתנו נער עברי עבר •
 כחלקקוח לכן יהיה דרכם להם •
 כטהרת כל לכבו הכין לדרש •
 כטמאת וכפשעיהם עשיתי •
 כידו ולא הכירו כי היו ידיו •
 שעירות •

כיקר כי רשעים יאבדו •
 כירושלים יפה את רעיתי כתרצה •
 כיונים עיניו כיני' על אפיקי מי •
 כישרא ומי כעמך כישר' רשמואל •
 ככתב והקימו כהניא בפלגתהון •
 ככל דמו מעט ואיננו •
 ככרכמיש הלא ככרכמיש כלנו •
 כליל השיר יהיה לבס •
 כלא כי כאשר שתיתם על •
 הרקדשי •
 כלחם כי אפר כלחם אכלתי •
 כלבו ושם האיש נבל ושם כתי' •
 כלנה עברו כלנה וראו •
 כלנו הלא ככרכמיש כלנו •
 כלולוחיך הלוח' וקראת באוני •
 ירושלים •
 כלו והננשים אציל לאמר •
 כלו הפלות דוד בן ישי •
 כמקו' והיו בתי ירושלים וכתתי •
 כמשה ולא קס נביא עוד בישר •
 כמלכו ויהי כמלכו הכה את כל •
 כמלחמה ויהפך איש ישראל •
 כמגפה וכן תהיה מגפת הסום •
 כמספר איש חעשו ככה •
 כמספרם תעשו כ' בפסוק •
 כמספ' ויקח אליהו שחי' עשרה •
 כמרקחה ירחיח בסיר מצולה •
 כמזרקים ביום ההוא יהיה על •
 מצלת הסום •
 כנעריה וכת כהן כי תהיה אלמנה •
 כנרתה ואסנקבה תלך •

כל ישבי חבל ושכני ארץ •
 אמסכספ תלוה את עמי •
 צעק לבס אל ה' •
 ונמקו כל צבא השמים •
 ירחיח בסיר מצולה •
 כה אמר אדני ה' כשמת •
 לנחלח בני ישראל •
 הלא הרחתם את כהני ה' •
 אל תשמח ישראל גיל •
 אפרים כעוף יהעופף •
 כבורם •
 ועוד אני מדבר בתפלה •
 וישאלוה נשים מואביו •
 ויהי כעברס ואלהו •
 ויגש אליו יהודה •
 הן אני כפיך לאל •
 כי כפרה סוררה •
 הוא באעד לחי ופלשתים •
 אכן במרגמה •
 ויאמ' אליו משה בצאתי •
 עד אנה ההותחו על •
 אשפתו כקבר פתוח •
 והיה כקרבכם אל •
 המלחמה •
 קדים אפיצם לפני •
 והשתיה כרת אין אנס •
 דברודברים אלוח שוא •
 ויקרב את קרבנהם •
 כן חטאו לי •
 ואתנהו ביד אילגוים •
 כימים ההם כשבת המלך •
 אלהים כן תהלתך •
 אלנא ישים אדני את לבו •
 וישב יצחק ויחפר •
 קרא כנרון אל תחשך •
 כשגנה יש רעה ראיתי החת •
 והנך להם כשיר ענבים •
 כשעה אדין ניאל די שמה •
 ישאו כהף וכינור ישפחו •
 כן אעשה למקום הזה •
 כחמר סקשה המה •
 כתורת ויעמדם על עגדם •
 כתמם ותכאנה לך שתי אלה •
 כההו הנותן רזנים לאין •
 כתמר צדיק כחמר יפרח •

כפרי ויבן אתם אשר כפר •
 וכפר בריח כסאת מות •
 כחות ושברה כשבר נכליוצרים •
 ומעוד וכחות ונחוק •
 אסחבק שנה ככסף •
 וישב מצרף •
 עורנו והיוסחוק •
 כאשר כ' בפסוק •
 וכמחה וכפר עליו הכהן על •
 וכמחה בשביעי בחמשה •
 וכד ויאמר משה אל ה' •
 וכד כי אדני ב' בפסוק •
 כוסי תערך לפני שלחן •
 ה' מנת הלוקי וכוסי •
 כמיהי כהאמר יי' אלהים ביום •
 וכמיתי בכבוהך שמי' והקררתי •
 כמיתו ההום כלבוש כסיתו •
 וכמיתו הלא פרש לרעב לחמך •
 כהן ויוחנן הוליד את עזריה •
 עזריה הוא אשר כהן כבית •
 וכהן והלכשת את אהרן את •
 בגדי הקדש •
 כרות דברודברים אלוח שוא •
 וכרות ומצאת את לבכו נאמן •
 ככלה שאי סכיב עיניך וראי •
 וככלה שוש אישיש בה •
 כשוכב והיית כשוכב כלבים •
 וכשוכב וכשוכב בראש חבל •
 כשוב ואשיבה כל העם אליך •
 וכשוב דוד מהכות את הפלשתי •
 כרחמיך וכנות להם ישונו •
 וכרחמיך ותתנם ביד צריהם •

מכאובים ב' א' מ' ל' וא'

מכאובים ב' א' מ' ל' וא'
 חס' וסימניהון
 רבים מכאובים לרשע •
 כי כל ימיו מכאובים •
 כהר' מ' ל' •
 מכאוב ג' חס' בליש' וסימני •
 נמסר באיכה סי' א' •
 ואכבדה ב' א' מ' ל' וא' חס' •
 וסימניהון •

כפרעה ובכל חילו •
 וברצה ביואכבר כן כתיב •
 בחס' •

כבד את כל הכבוד הזה •
 סכל כלי חמדה •
 כבודו ג' חסרי' וסימניהון •
 נמסר ביחוקאל ריש •
 סימן כ' ג' •
 כבודה ג' מ' ל' ודגשי' בלין •
 וסימניהון נמסר •
 בשפטים סימן י' ט' •
 נכבד ב' פתח וסימניהון •
 למה נכבד עליך •
 וישב דוד לברך •

כבודך בחס' וסימניהון

ויאמר הראינינא את •
 ויכרבו שם ככרך •
 נכבדי ג' וסימניהון נמסר •
 בישיעה סימן כ' ג' •
 ו' וסימני' נמסר •
 כסדר צו •
 וכישיעה סימן ל' ד' •
 ו' וסימניהון נמסר •
 בסדר תזריע •
 כובס •

ח' זוגין חדר לשון זכר וחר

לשון נקבה ד' בסוף תיבותא וסימני'
 יינד לך אכל כשמתה לחמך •
 יינד ויאמר אליה עלי עד מתי •
 חללך כי אתה אשר הכית ררפון •
 חלליך תשואות מלאה עיר הומי' •
 חפיד בעדן גן אלהים •
 חפיד עוד אבניך ונבנית •
 שיריך חסר מעלי המון שיריך •
 שיריך והשכתי המון שיריך •
 וקול כבודך •
 והאבדת' לכן הנני נטיחתי את ירי •
 עליך ונתחיתך •
 והאבדת' הוי ישבי חבל היסגוי •
 שמניך לריח שמניך טובים •
 שמניך מה יפודריך אחותי כלה •
 והאכלתיך אז תענג על ה' •
 והאכלתיך ולחמי אשר נתתי לך •
 ככנפיך ולקחת מהם מעט במספר •
 ככנפיך גם ככנפיך נמצאודם •

כ מרין המשמשין כה

כ מרין המשמשין כה
 ודייא בסוף תיבותא וסימניהון נמס' •
 בסדר וארא במערכת אות ה' א' •

מערכת אות הכף

כובס ג' מ' ל' וסימניהון

צא נא לקראת אחי.
זיעמד בהעלת המלכים
וחכרו דישעיהו.
ונכבשה ג' וסימ' נמסר
 בסדר מטות.
כבשת ג' בליש' וסימ' נמסר
 כבשת הצאן לכהן.
כי אח שבע כבשת.
מה הנה שבע כבשת.
ואת הכבש ד' וסימ' נמסר
 בסדר פנחס.
כברת ג' וסימניהון נמסר
 בסדר ויחי.
כהות ב' א' מ' ל' ו' א' ח' ס'
 וסימניהון.
בהרות כהות לבנות.
ועינו החלו כהות.
בתד' מ' ל'
כהה ח' וסימניהון נמסר
 בסדר תזריע.
ולכהן ג' וסימניהון נמסר
 בסדר שמות.

והכהנים והלוים ח' וסימ' נמסר
 בסדר ויקרא.
ויאסף את כל שריי.
והכהנים והלוים אשר.
וישחטו הפסח בארבעה.
וישמח כל קהל.
ויעל המלך ביתי דר' ה'.
ולא נעשה פסח כמהו דר' ה'.
ויקמו ראשי האבות.
וככלות אלה נגשו.
הכהנים ג' וסימניהון נמסר
 בסדר בירמיהו.

סימן ב'
ולכהנים ח' וסימ' נמסר
 במלכים ב' סי'
הכהנים והלוים י' וסימ' נמסר
 בסדר שופטים.
וכהנים והלוים ג' וסימ' נמסר
 בסדר חכא וכחוקאל סימן מ' ד'.
עלה הכהנים ד' וסימניהון

וכפר את מקדש הקדש.
ולא סרו אל מצות המלך.
וירדש חזקיהו.
ויפקדו ביום ההוא.
מהכהנים ד' וסימניהון
ויצו מלך אשור לאמר.
ויבא אחד מהכהנים.
רק הכהנים היו למעט.
ודבים כהכהנים.

הכהן הראש ב' וסימניהון
אהרן הכהן הראש.
עזריהו הכהן הראש.
וא' כהן ראש וסימניהון בנייהו בן
יהודע כהן ראש
לכהנודי ג' וסימניהון

ואתה הקרב אליך.
ועשו בגדיקדש.

ועשו אח בגדי אהרן

כהני הבמות ד' וסימ' נמסר
 ויעש ירבעם חג.
אך ויקרא על המזבח.
ויזבח לא יעלו בהני הבמות.
 אח כל כהני הבמות.

כהני ברכים לנביאים
 ג' וסימניהון
ויעל המלך בית י' דמלכים.
דברי ירמיהו דפליגי.
לאמר אל הכהנים.

וכוכבים ו' וסימניהון
הקות ירח וכוכבים.
וכוכבים אספו נגהם.
וכוכבים אשר כוננת.
אם לממשלות כלולה.
וכוכבים לא ברית יומם.
בכה לא זכו בעניו.
נמסר ב' וסימ' נמסר
 בסדר ויקרא.

וכהש ג' וסימ' נמסר
 בסדר ויקרא.

וכי ליחידאין וסימניהון
וכי בן ויגדיעקב לרחל.
וכי יש קח נא את כרכתי.
וכי הוא ויעירו לו לאמר.
וכי ראה ויאמנהעם.
וכי ימכר איש אח בתו.
וכי יפל מנבלתם.
וכי יראה הכהן את.
וכי תעשה בן בקר.
וכי ירבה ממך הדרך.
וכי יבא הלוי מאחד.
וכי היא וייראו מאד.
וכי עשה והיה הנלכד.
וכי עלה ויהושע וכל.
וכי עובדו ויעקבו בני.
וכי יראו ויאמר המלך.
וכי ימצא איש את.
וכי בית והרד שמעי.
וכי דרך ויהי בצרה ימים.
וכי יברכך ויאמר לחזו.
וכי יאמרו אליכם דרשו.
וכי הצילו איה אלהי.
וכי יעלו כי יצמו.
וכי יישא לך העם הזה.
וכי שמעו השרים כי דברתי.
וכי אנתנו מקטרים.
וכי יעשה הנשיא נדבה.
וכי יתן מתנה מנחלתו.
וכי יאדבר אני שלום.
וכי מי אני ומו עמי.
וכי דברת וחאמר המצא.

וכי ד' ר' פ' במשנה תורה
וכי וסי' נמסר בפרשת ראה
וכי י' ד' ר' פ' בנביאים וסימ' נמסר
 בסדר בירמיהו סימן ב' ג'
סימן מ' ד'

וכי ה' ר' פ' וסימניהון נמסר
 בסדר תולדות.
כי ג' ה' בטעם בספר
 תהלות.

אמר המעתיק לא מלאני לבי להגות
 כי ראיתי כלבול גדל בטעם המסר
 פהם לפני וגם היה חסר מהמנין

ההוא ולא היה לי זולתו להגיה וכן
 בלשון המסורת שאמר כי י' א' בטעם
 בתהלות היה מכלול שמהפסוק
 בטעמים פהם מניח ג' א' בטעם היו
 גם כ' א' בטעם ולא מלאני לבי להגיה
 לא מסכרה ולא מהעתיקות המרות
 שהיו לפני מונים כי אולי לא כן ידמה
 ולא כן יחשוב בעל המסרה עכ"ל.

כי ד' בטעם
 וסימניהון
כי גדול י' ומהלל מאד
 נורא הוא.
כי גבר עלינו חסדו ואמת יי'.
כי ררף אויבנפשי.
כי יוסף על חטאתי פשע כינינו.

כי כ' ג' בטעם פזרין
 וסימניהון
כי מעט אשר היה לך.
ושחט את הכבש דמצורע.
ומן המקדש לא יצא.
והיה לאהרן ולבניו.
כי אם לפני י' אלהיך.
ולנער לא תעשה דבר.
ואל העם חאמר התקדשו.
כיהם ומקניהם יעלו.
כי איש מהר אפרים.
ואבו ראה נסראה.
אף לא אכל העם.
ויאמר הכהן.

כי כאשר נשבעתי לך.
כי מנרעו נתן לבית.
ויאמר נעמק ולא יתן.
כי כאשר ירד הגשם.
כי כאשר ידבק האזור.
ואתה הבקש לך גדולות.
עם עמקי שפה.
יוצר הרים וכור ארוח.
כי הנני מקיב.
כי גם לא ידע האדם.
וככל זה לא בא.

כי ה' בטעם ר' פ' מינת לפני
 גריש וסימניהון נמסר
 בפרשת משפטים.
הכיוור ג' מ' ל' בהורה וסימ'
 נמסר בריש סדר.
כי השא
ואת הכיוור ג' וסימ' נמסר
 בסדר כי השא

וכל ס' ח' מיחדין
 וסימניהון
וכל שיח השדה טרם.
וכל החיה המהיכל החיה.
וכל העין ויקם השדה.
וכל אחיו וימת יוסף.
וכל הרור ב' בפסוק.
וכל מצרים ויקם פרעה.
וכל יתדותיו לכל כלוה משכן.
וכל נעשה כל המנחה אשר.
וכל שבועות כל נדר וכל.
וכל המינה לא יהי לך רואה שמו.
וכל חכם לב ככסבאו.
וכל המשכב ואם שכב ישכב.
וכל אדם לא יהיה באהל.
וכל הנפש אשר תעשה.
וכל חלב כל חלב יצא.
וכל כליו ופקדת משמרת.
וכל נגע ונגשו הכהנים.
וכל יניעך פרי אדמתך.
וכל כסף וזהב וכלי.
וכל ממלכת וכל ערי.
וכל גבורי ויעל יהושע.
וכל הנהגה וינסו זבח.

ומגדל עזי
ויחמול שאול
ויואב וכל
או עשיתי
ותהי המלחמה
ויט את לבב כל איש
בן חסד בארובות
ויחר דברי אחז
והכיתם כל עיר
שמעיוכי
וישב אל
אשר במישור
וראו גוים צדקך
שמעו דבר
והיה כחלום
גמר וכל
שכא ודרן
ראיתיוהנה
ב' בפסוק
הרבר אשר
ויאמר עזריה בן
וכל הערב
ורעשו מפני
ובזה אלה להפר
המנחה החטאת
משא דבר יי'
ויעורו
ולשמעי
ביום ההוא
כיהנה היום
קרוב אתה
יהללו שמים
עלי סמכה חמתך
רשעים אנדע
לרוד ברכי
והככף ואת
ויעז חוקיהו
לא להועבד
וכל מלאכת ללחם המערכת דעזר
וכל הקדיש שמואל הרוואה
וכל עממא ולהיהב
וכל חיות ראיתיו את האיל
וכל דברי ואילם שמעי
וכל עברי המלך אשר
וכל זה איננו שוה לוי
וכל אדם בשמחתך
וכל קיריכם במדבר
וכל הרע רב יהוה לפני נדיב

כל י' א' מיחדין
 וסימניהון
כל הכשן ויהי גבולם
כל הכרכים והשארתי בישראל
כל חילו ובן הדר מלך
כל זה נסיתי בחכמה
כל מיצאיהם אכלים
כל פקודיו מעשה ידיו אמת
כל הרוגיה כי רבים חללים
כל עריהם וממטה בנימן
כל מעשה ביאת כל
כל רבים זכר יי' הרפת
כל כבודה בת מלך פנימה
כל נדר וכל שבועת אשר
כל אנהחה השבתי
כל גיא ינשא יכל הר
כל הנמלוהי עלי כים

מה זוגין הר כל וחרוכל
 וסימניהון
כל ישה אעבר בכל צאנך
וכל שח ב בפסוק
כל עיר ואכפרח חפרח
וכל עיר כל בנדר וכל עיר
כל דבר על כל דבר פשע
כל

מערכת אות הבק

לט

<p>זכר רבר חכמת בינה כל בשרם ובהתעשה וכל בשרם ונביהם כל תרומת מכל מתנהיכם וכל תרומת וראשית כל כל בהמתם וישבו בני וכל בהמתם מקניהם כל תבואת עשר תעשר וכל תבואת וכפרין הדבר כל מרה והיטיב בך וכל מרה והסיר יימך כל הלי כל ריב ונגשו בהתנים וכל ריב אשר יבא כל ארצה גפית ומלח וכל ארצה לבן הנה יטיב כל הנישאים ויאמר כל היהושע זכר הנישאי ויקרא אליהם משה כל גלילות זאת הארץ הנשאת וכל גלילות וגם מה אהפ ל כל טמא ועתה הערני וכל טמא צי את בני וישלחו כל מנחת למה תעטמו בזבחי וכל מנחת בהן כלילי כל אנשיו וימת שאול וכל אנשיו ויאמר דוד כל הקרואים ויחרדו וכל הקרואים וישמע אדניהו כל מהיה רעב כי יהיה וכל מהיה וחברוריה כל מעיני ויאמר אחאב וכל מעיני והכיתם כל כל מחנהו ויהי אהרוב וכל מחנהו וישב אל כל משען כיהנה הארון וכל משען ב ב</p>	<p>כל ירעי ויאמר המלך וכל ירעי נהרלו כל סביביו כל שפטי בישרים ישרו וכל שפטי מלכי ארץ וכל לאומי כל עילא אריון גבריא וכל עילא ארין סרכיא כל מבין והאנשים עשים וכל מבין ויקס עזרא</p> <p>ואת כל כ'א יחידאין ואת כל וסימניהון ואת כל ויקחו את כל רכוש ואת כל הכפר ויחפך את הערים ואת כל אחיו ויען יצחק ואת כל עשב ויך הכרר ואת כל בשרו ואת עיר ואת כל שערו והיה ביום ואת כל הארם ותפתח הארץ ואת כל הרכוש ב' בו ואת כל היקום ואשר עשה ואת כל ישראל והיה לה שובת ואת כל עבדי ויסקל באבנים ואת כל בני ויפרץ בו אביו ואת כל אנשי החיל ואת כל כבודו ולכן הנה ואת כל אלה ידע עשה ואת כל יהודה כי כה אמר ואת כל אנפיו גמר וכל ואת כל היהודי אשר היו אתו ואת כל הממלכות ואת ואת כל הארץ כה חאמרו ואת כל ראשי אויקהל דה'ה ולכל ט' יחידאין ולכל וסימניהון ולכל עוף ולכל חית ולכל נפש זאת חורת ולכל תורה ולא אסוף ולכל נשיא ויאמר שלמה ולכל עמך כל הפלה כל חנה דה' ולכל מלכות ליתחן מלך ולכל מלכות וימלכות ולכל ישרי ועלי הטת חסד ולכל מתגדב ואריון</p>	<p>כל קריאה חלופ בכל ה פסוקים ונכר ונכר ג פסוקים ונכר ונכר ט פסוקים כל ונכר ה פסוקים וכל וכל ג פסוקים מן ב' מלין ריש וכל שיח השרה פרס וכל בת ירשת נחלה וכל ילל דיהושע ד פסוקים כל כל וכל בפר נחוב מלכ' ב' ס' י' ודניאל מומג' ולכל י' ד' פ' וסימניהון נמסר בסיף סדר ברכה ב פסוק וכל כל וכל וכל שלל הערים האלה והסכותי ח' כ' ס' א' ב' ל' ב פסוק וכל וכל כל ויעל המלך בית י' ד' ה' כל אלה אנשי המלחמה וחד כל וכל וכל כל וסימניהון ויבא אליו כל אחיו וחד וכל כל וכל כל וסימניהון ואם נכלמו מכל ב פסוק כל כל כל וכל והגלה אח כל ירושלם והיה כייאמרו אליך ב רפ כל כל וכל כל המנחה אשר תאשה כל המשכב אשר ב פסוק וכל וכל וכל וכל וסימניהון וכל כנר וכל כלי עור וכל עברי עבדים ח סבירין כל וקרי וכל וסימניהון נמס' במסר סדר חרומה י'א פסוקים רישא ומציעא וכל וכל וסימ' נמסר בסדר צו ובכל אשר ה' וסימניהון נמסר בסדר משפטים וראה ובכל ה סבירין בכל נמסר כיתוקאל סימן כ"ז ג א (**) 20</p>	<p>זכר אשר ד' וסימני' נמסר בערך אשר ופסוקי רכל לזכר וסימנים לכל העסל כל המון חבל כל חנה דמלכי ויפרץ מכל בני י' לכל הנפלים י' לכל קראו קין לכל העם ח דמטע דסבירין וכל וסי נמס' בסדר משפטי ח וסימני דנמסר בסדר כהעלותך ובשמואל ב' סימן ו' וברמיה כוף סימן מ' ב' י'א דנשי וסימניהון נמסר בירמיה סימן י' ג' ד סבירין וכל וסימניהון נמסר בסדר וארא י'א פסוקי כל כל וכל הרא ביניהון וסימניהון נמסר בשופטים סימן כ' פסל ב' ונכתמיה סימן י' אמר הועמיק כלל ספרו וטל הכמת לנמסר י' פסוקים הית בהו כל כל וכל וכל וכל וסימני י'א וכל וכל וכל וכל וכל וכל ד' וסימני וכל וכל וכל וכל וכל על יסרף פתחו י' עס' חית בהן כל כל וכל וכל וכל וכל לכל וכל וכל וכל וכל וכל וכל ב' וסימני כל כל וכל וכל וכל והיה לנמסר י' פסוקי למה דכית פסל כל כל וכל וכל וכל וכל למה בהו כל וכל וכל וכל וכל ז' דנשי וסימניהון והיה כ' א' ב' ל' וסימני ערוכה בכל וסימניהון ויחרון ארץ בכל היא ויכלר בכל אנשים ומלכותו בכל משלה והעשר והכבוד מלפניך ה' ר' פ כבראשית וסימניהון שיח השרה אנשי ביתו יליד בית הארץ באי מצרימה בית יוסף יאחיו הבארות אשר הפרו וכל ספר ואלה שמות דכונ' ד' פ' וכל במלח וסימניהון כל ע' ע' בהמת כל אלמנה ויחוס כל עמך דהצד כל היגבר וע הפקדים כל פטר רחם לי כל מריס חרומה ככף כל אישואשה אשר כל הוה בהעשוי כל ח' ר' פ כואלה שמות וסי נמסר בסדר בא' י' ט' ר' פ כיוקרא וסימניהון המנה אשר הקריב זכר נכתמיה יאכל כל זכר</p>
---	--	---	---

מערכת אות הלמד

כת

יכתבו ד' וסימניהון נמסר בירמיה סימן י"ז
וביחזקא סימן י"ג וחלום סימן ס"ט
כתוב ה' מ' ל בליש' וסימני' נמסר ביחזקאל
 ריש סימן כ"ד
פתנים הכתבים ה' ה' ה' ו' ו' ו' ו'
 נמסר בסדר כי תשא
כתבה ב' כהיב' ה' בליש' ארמיו וסימניהון
 די יקרא כתבה דנא
 די כחבה דנא יקרון ושאר' כתיב א'
בכתב ד' וסימניהון
 הכל בכתב מיד יי'
 זיאמר חורם מלך צר
 אבל אגיד לך את הרשום
 והכינו לבית אבותיכם
 ובכתב בית ישראל
כתב ג' וסימניהון נמסר בדניאל ריש סימן ז'
מכתב ד' וסימניהון נמסר בסדר פקודי'

חד מן סב מלין רכתיב
 מוקדם מאוחר וסימניהון נמסר במערכת אות הוי"ו
טו מלין כתיב חדא מלה וקרי הריון וסימני'
 נמסר בד"ה א' סימן כ"ז
ז פסוקים אית בהון טו מלין מכתב וז'
 מכתב ומצעת כתיב וקרי וסימניהון נמסר בשמואל א' סימן י"ג
ח כתיב הריון וקרי' חד וסימני' נמסר בד"ה ב' סימן ל"ד
ח' כתבן ולא קריין וסימני' נמסר ברוח סימן ג'
י קריין ולא כתבן וסימני' נמסר בריש אלה הדברים
 ג' תיבות קדמית נסבא מן חניני' וסימניהון נמסר בשמואל ב' סימן ה'
וחלופי ג' חניני' נסב' מן קדמית וסימני' נמסר בעזרא סימן ד'
 אמר המעתיק וכל שאר עמית וקרי' שיש לו הסתמנות הא"ב כגון דהש"ס או דנסיב יסוד ה' חנוני' וכו' ויד וולתם כל חמד וחד נמסר במערכת חלופי שלו כמ"ד עכ"ל

הזיין מן ג' רכתיב חדא
 מלה וקרי' כלה אהריו וסימניהון שית במ אמן אלה אשר שית שתי ויהי טבחר עמקד שחה שתי שתי עונותינו שית שתי כתי' נבוכד נצר מלכא עבד צלם
 כס כתי' והיה כל מעבד מטה כס כתי' והיה אס שמע השמעון דירמיה
 כה כתי' לבן דבר אתם ואמרת
 אמן חנוני' אסתירה פני מהם לבל בן נמר

אמן חנוני' ויאמר מלך ישראל דמלכים
אומן חנוני' ויהי אומן את הרסה אלהי אלהי יזבחו לשרים לא'
אלהי אלהי אלהי ויהי עשו את נבחן
אל אלהי כתי' ואמר לה אלה מאניא שא'
אשור אשור כתי' בארה בנו אשר הגלה
איש אשור כתי' והוא הכה את איש מצרי אשר מראה
ואשב ואשב כתי' ואבא אל הגולה הל אביב

נשלם מערכת אות הכף בסד מערכת אות הלמד

א' במן חר חר מן תרתין
 תיבוחא וליה דכוו' נסבין למ"ד בריש' וסימניהון
 לאל השמים הודו לאל השמים
 לאל חי צמאה נפשי לאהים לאחות עולם ונתתי לך ולירעך אהרין
 לאשר באהלו ויאמ' משה זה הדבר אשר צוה יי' לקטו ממנו איש
 לאשר הוא או מכל אשר ישבע לאשר עשו והמלא ארצו איליכי
 לאשר הביא ישליו אהלי לשרדי' לאלפי ישראל ועשרה נשיאים עמו לאין מספר ועציו ארזי לאין מספ' לאלה מחלקות השערים לראשי
 לאל נכר לא יהיה כך אל זר
 לאמות המש וכנפי הכרובי ארכי' לאין להם וירדפס אסא והעם
 לארץ מצרים ופליטי חרב ישובון לבי הערבה ועלה הנבול בית הגלה לבן קיש והיה כל ידעו מאתמול לבת ירושלים ואת' סגדל עד עפל לגבול ישראל ועיני כ' תראינו ואת' לגבורי חיל כסכפ' ראשי האבו' לרבר רע אסתלבך לרברע'
 להעם הזה וכדברו או לאמ' דר'ה לז איש הולך רוח שקבוב' לזרע אברהם הלא אתה יי' אלהינו הורשת' לחמשים ושנים וחש'ם החומה בעשרים
 לחם פנים ונתת על השלחן
 לטוב לנו ויצונו יי' לעשות את כל לימין משה מוליד לימין משה
 ליום השבת מזמור שיר ליום
 ליום מועד מה תעשוליו מועד ליהודה וישראל והנה דבר אסא הראשונים
 ליום השלישי והיו נכונים ליום לישבי הארץ ואחם אלה כרתו לבל י' מצא ויר' אשיהו לבני העם לכסא כבוד וחקעזיו יחר במקום נאמן
 לכל העבר נקע לגלגלי' מהצית ועשי' סירות לרשנו לכל בליו חמצי' רך לבל איביו לכל הבא מלכ' התיחש לזכרו כה אמר יי' כל בן נמר

לכל לראש לך יי' הגדולה והגבור' ללח המערכ' ומנחת החמיר ועולת החמיר
 למשה איש הפלה למשה איש האלהים
 למאה ועשרי' והלויים המשררי' כלם למשכנה ערו והלויים יחנו סביב
 למי מריבה יאסף אהרן אל עמו
 למי נדה ואסף איש טהור
 למשיח יי' ויאמ' לאנשי הליל' לי למימי קדם הלא שמעת למרחק
 למלכי ישראל לכן חתני שלוחים על למאני דהבא בלשצר אמר בטעם המרא'
 לנגד יי' אין חכמה ואין חכמה לנפש חיה ויצר יי' אלהי את האד' לשר הטבחים ושם אהנו נער עברי לעם קדוש יקימך יי' לו לעם
 לעשי השמים בחכמה כי לעולם חסדו
 לפר ההטאת ועשה לפ' כאש' עשה לפתח אהלו וישטע משה את העם לפרעה נכה ורכבך והזהב נחן לצור מעוז היה לי לצור מעוז לקול יי' אלהיך ויאמר אס שמע השמע
 לקרבן אשה שור או כישב או עז לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו
 לריח שמיך טובים שמן הנרק לראש בית אבתם ואת שם אהרן הכהן

לראשי האבה כל אלה בני ידועא לרוח שקר ויאמ' אצא והייתי דר'ה לשממה חיה מצר' ללשטמה ההי' לישטמאות אלף בקע לגלגלה מהצית
 לישערי ירושלם כי חלה לטוב ישב לתת שטמה לכהנה ימים כאים דוה שמעתי
ד' מרין יתיר למד בנציעו
 תיבות ונמסר בדניאל סימנה'
 חור המעתיק קשה דהאי פסול לשערי ירושלם דני חלה לטוב דמכיה דמיימי צעל המסורת בהאי ח"ב נרוב הספרים שגנו הוה בשער בלתי ולפוס דהשטח הוה נספקת בן חלנס נהרת לן דודמי טענות וסוקי קרי' לשער ירושלם נדקת קוינה דהיכח פסוק אחריתי דכתיב להערי ירושלם דקורת חמיר יקבר דברמיה דאס לא כן מהי קאמר צעל המסורת ה' צ' בן חד חד וליח דכו' המיכאב' אלל על כרחין טעות סופר במסירת ודליו דקך דינו לשער ירושלם כי חלה לטוב לשערי ירושלם קבולת חמיר יקבר וחמי שפיר ודוק ונס לעיל בהאי ח"ב הוה נמסר למעשה יודך דתקרא וחכני אעקך דחייב וחיכא למעשה יודך דוהכרתי פסיך דנייפה ונתקתי עכ"ל

א' במן חר חר מן תרתין
 דלוג וסימניהון
 לאלהים זובה לאליהו יחרם
 לאנשים הנהגא לי שתי כנות
 לאלפים נצר הספר לאלפים
 לאמורי וירא בלק בן צפור
 לבתים ונקרבתם כבקר לשכטיכם
 לבמות ויעמד לו הבהנים
 לברית הכט לברית כי מלאו
 לדם ולא תחניפו את הארץ

לילה ויום לא תכבה זועי עבדנו יספור
 נכה לריון אוי' יעעין בני אסערת לרעך
 ואחלל שרי קדש ואתנה והיה הנשאר בציון
 ויראו את אלהי ישראל חדשיכם ומועדיכם
 ואגיד להם את יד אלהי הטיבה יי' לטיבים
 ולרוח משפט ליושב ואנשי קדש חהיון לי
 וכלתו איש פנתם הרה ולקחנו עשרה אנשים
 בנים הסלי אלהיכם ציף דבש אמרי נעם
 כי יפלא ממך דבר לשע הצהוב וראהו הכהן הנה פשה וכל דם לא תאכלו
 ויעש ירכעסו בחרש ואל הכתף כחוצה
 הלא אס חטיב
 כמים הפנים לפנים ואם לא יגאל עד מלאת שחר לקחו כך למען
 והנה שבע פרות אחרו לב חרש כחש' ח און ויעמד להאש דחבעם
 ולקחנו עשרה אנשים למאה
 ויהי כניס בשוב דוד ויאמר להם כה אמר יי' שובו
 ויאמרו דם זה החרב וישועובנו ושרכיה

ה' חלופיהון א"ב מן חר
 חר מלרע לא וסימניהון
 וישב פניו לאיים כתיב ויעש אתו גרעון אפסו נוחן לבו ומה לחמה ותפקדנו לכפרים
 וכי חשיג יד נרתושב ויספרו הלויים מבן כי יפלא מסר דבר ויאמר חוקיהו להעל' ויבדיל אמציהו דרגדו ובכל זאת אכחנו כרתן גירי בית יואב הוה ויהיה ארמת יהודה למצרים
 והבדלחם בין הבהמה בחדש השלישי החלו ועשה כרובי ותמורו יום ליום יכיע אומר כי לעתים ביים ויאמרו הנה חנ' יי' בשילה ואת הבש' ואת השמן לשום שפליכ' לזרית לתת לפהא חרבה צד קאמל לשבעי לכן הכו לינאם יי' ומנת המלך מן ועשה לפי באי' עשה לך הניר דפסול כדוק לפרכת העדות חן להכס ויחכמו עיה לכן הכו לינאם יי' כה אמר יי' למשיחה ונתתי את הר' ונתתי יהשוב לתמן חלופי ודבר בתוך המית אב מן

מערכת אות הלמד

מא

<p>ולבקר ולספר ולישירי ולישירים ולמות וללכרם ולגלם ולקבל ולחחום וללבן ולנחמו ולשון וליועצי ולאחוז ולכנום ולאחר ולהיות ולהרג ולמררכי ולאכרם ולצוות ולהגיר ולחסין וללקוט ולנעמי ולכלכל ולגזיל ולישעים ולעולם</p>	<p>אחת שאלתי • לשמע בקול תורה • אור זרוע לצדיק • הטיבה יי' לטובים • יסר יסרני יהי • ילדים אשר אין • וימן להם המלך • מלכא כל שאצר • שבועים שבועים • ומן המשכילים יכשלו • וישמעו שלשת • בארץ אפים • מרמה בלב • תרתי בלבי למשך כיון • כילאדם שטוב • גם ישכנו שנים • פתשגן הכתב • אשר נתן המלך • היהודי את כל תוקף • כי המן • ואת פתשגן כתב הרת • ב' בפסוק • וחכאנה נערו • דודי ירר לגנו • מודע לאישה • והיה לך למשיב • זרעם בגוים • אמרתי להוללים • ראש דבריך אמת •</p>	<p>למלה למשען למירועי למומה למולך למדת למשמיעי ועמהם הימן וידותון הצרות • למיכיהו והמלאך אשר דר'ה • למורשה ויצא אסא • למלכיה החמישי • למימין השיש' ב' בו • למאני בלשאצר אמר בטעם • למושיע ויאמר אך •</p>	<p>ועתה נניחם • יקרמוני ביום • מכל צררי • אשר ימרוך • עמו במדבר • ויש אשר אמרים • ועמהם הימן וידותון • הצרות • למיכיהו והמלאך אשר דר'ה • למורשה ויצא אסא • למלכיה החמישי • למימין השיש' ב' בו • למאני בלשאצר אמר בטעם • למושיע ויאמר אך •</p>	<p>צלם ל' סר צלם מעליהסוה • קלם ל' אשר קלם מלך כבל כאש • והמשכילם ל' כרבים והמשכילים • בפעלם ל' הן פראים במדבר • ולגדלם ל' שנים שנים דרניא • דרועונים • מנלם ל' לא יטה לארץ מנלם • ומכלם ל' יצילנו יי' רתהלות • באכלם ל' ויהי באכלם מהנויר • והמה •</p>	<p>מלין דמשמשיין לה בסוף תיבותא וסימ' • ובשפלה ל' תשפל העיר • ההלה ל' וכמלאכיו השיס ההלה • אילה ל' נפחלי אילה שלחה • נפלה ל' ביד יי' כירבים רחמי • זבלה ל' שמשירו ועמד זבלה • כבחולה ל' אלי כבחולה חגורת • אפלה ל' נא ביד יי' כירבים • עמלה ל' נפש עמל עמלה לו • בכהלה ל' ויכל בהל ימייהם • כחולה ל' כי קול כחולה שמעתי • לחומלה ל' עליך • הנקלה ל' וידברו עבדי • כלה ל' ענין לך כן • חלה ל' כיו חלה נפילה • עמלה ל' נפש עמל עמלה לו • ואשמאילה ל' ואם הימן • אמולה ל' מה אמולה לבחך • ואיחלה ל' לאור ויכא אפל • והצלה ל' ריח והצלה יעמוד ליהודי • הגלילה ל' ויקח • השפלה ל' הגבה והגבוה השפיל • החוללה ל' ונשא ועליך קניה • טלמלה ל' גבר • מגוללה ל' ושמלה • והמכשלה ל' תחת • ומרעלה ל' ואשראלה ל' • אימללה ל' יולדת השבעה • חוללה ל' ידו נחש ברית • ויללה ל' מן המשנה • לכסלה ל' ואל ישובו •</p>	<p>משיב קרח למואב מואב לשלה שלחה למעלה מעלה לאפיו אפיו וישקף ארונה וירא את המלך לשבת טוב לשבע על פנת ג' קמ' טוב שכת על פנת ג' אורח להיים שומר מים אור חיים למעל משכיל בגדו כי ערב זר קרמא בגדו כי ערב זר תניא ויאמר אצא דר'ה ועתה הנה נתן דר'ה ויאמר החרשחא קרמא ויאמר החרשחא תניא בלשצר אמר בטעם בארץ החיו מאני דהכא שמאלו תח' לראשי קרמ' שמאלו תחת ראשי תניא</p>	<p>ממעה מלמעלה משכב למשכב קחי לקחי שער לשער ימים לימים נחלה לנהלה</p>	<p>וחזופיהן ו' זוגין תניא נסיב ל' בחד ענין וקרמא קרחוילית דכו' דסמיכין וסימ' • וגבול האמרי ממעה • וישב גדעון בן יואש • וזה הרבר אשר תעשו • וימצאו מושבי יבש • ויקם וילך צרפתה • והלך לקחת ויקרא • האשפות המשררים • ומעת הוסר התמיד • אשרי המחכה ויניע • ונתן ארצם נחלה קרמא • ונתן ארצם לנחלה תניא •</p>	<p>מלין דמשמשיין לה בסוף תיבותא וסימ' • הואילו ל' ועתה הואילו פני כני • הבדלו ל' מהוך הערה הואת • הקהילו ל' ואת כל הערה הקהילו • אשתללו ל' אכירי לב נמו • יכלו ל' בטובימיהם שנותם • העלו ל' מסביב למשכין קרח • ויתנצלו ל' בני ישראל את עדים • בשלו ל' ויאמר משה אלהם • ויבהלו ל' להביא את המן אל • מלו ל' כרב רכלחך מלו • היפלו ל' ואמרת אליהם • בשלו ל' ויאמר אלהם • יחולו ל' על ראשי יואב • הבשילו ל' אשכלוחיה • וישאלו ל' דבר נא באוני • ויכלו ל' השמים והארץ • ויכלו ל' את הימים והיה • ויכלו ל' מכל אנשים • ויכלו ל' יחד יכאו גדודיו • יחולו ל' הרפאים יהוללו • והללו ל' את יי' ומקבציו • תאכלו ל' ואס המאנו ומריחם • יחלו ל' לא יכאב ולא ירוץ • ישפלו ל' הנה הארץ יי' • כא (**) •</p>	<p>המשמשיין לה ברישא וכימן • להגדוד ויבדילם אמציהו • להחיה והתורה השנית • להנחותם ואחה כרהמך • להעם וידברו אליו דר'ה • להמזבח ויאמר יחזקיהו להעלו • כ' ונסבין נ' ברישוילית דכו' זוגא וסימני' • למנוי ויאמר משה • למקרא עשה לך שתי • למדן ויצאו כל בני • למקטנם ולא ילמדו • למאה ולקחו עשרה • למאה והלויים המשררים • למרבה המשרה • למשלח וכל העדים אשר במעד • למהחם וארבע האופנים • למאד ויקברוהו דר'ה • למשרים וחך כיון • למאדס ואמרת • למשער יסוב כל הארץ •</p>
--	--	--	---	---	--	--	---	--	---	--

צבא

מערכת אות הלמד

ט פסוקים ורא ורא ורא

וסימניהון נמסר בירמיהו סימן ז'

חרמן

ל'ג פסוקי דמיחרי
מן ג' לא ולא ולא
ט' מנהון פ' דמיחרי וסימני
סימני וכו' ד כמצעות פסו' וסימני
יובל היא שנת החמישים
אמר ויאמר יי אלי לאמר
כי אל רחום יי אהיך לא ירפך
נפרית ומלח שרפה כל ארצה
חריעו ואת העם צוה יהושע

עשקתנו ויאמר לא עשקתנו
את חצי ויאמר איש האלהים
אל המלך

כיבן ויאמר אתי בדברי יי'
אובל ויאמר לא אוכל לשוב
לא שמעו על אשר לא שמעו
בקול

מכף רגל ועד ראש אין בו
בושי צירין כי אמרים

כיננק ויעל כיננק לפניו
איש אל אחיו

ונפצתים והיו הלליו ביום ההוא
חללו את כמות הבעל

ובנו ואמרתי לא אזכרנו
איכרנו ויאמר אלי שקר

שקר ואהריבן נאכי יי אהן את צדקיהו
אפרע אני יי דברתי באה

בהמה נס אני אעשה בחמה
למעי אויבי לא יגבהו

יגבהו ישראל לא יעשו עולה
שארית כי לא בזה ולא שקץ

בזה לא לא ולא וסימני
ורפ נמסר בסדר קדשים

ורפ לא ולא לא וסימני
נמסר בספר בתקתי

לא ורפ בספר במדבר וסימני
נמסר בסדר מטות

ט פסוקי לא ילא ולא ולג
דמיחרי וסימניהון

נמסר בישיעה סוף סימן ה'
חפסוקי לא לא לא וסימני

נמסר ביחזקאל סימני
יחנבי פסוק אל ההרים לא אבל

קדמאה

ג פסוקי לאולא ילא ולא
נמסר בפרשת בהעלותך

ד זוגין מן ב' בחד עניין
קדמ' נסיב לא ותניא

לא נסיב לא וסימני
לא אדני שמ' גי ארץ ארבע

לא הפך לבן וראויה בהן
הפך לבן וראויה בהן

לא עשייתם לכונת אמר ויעהמנכ'
עשייתם וירעהם כי אני יי אשר

בהקני

יהרם והיהרם ולא יבנה

יהרם יבכרו בניו ולא ירע

מה ידעת ולא נדע חבין
שזפתו עין שזפתו

משיב יגע ולא יבלע
שורו עבר ולא יגעיל

שמאל בעשחו ולא אחו
שניא הז אל שניא ולא נדע

ישחק לפחת ולא יחת
אחת דברתי ולא אענה

מי זח מעלים עצה
יקראוני אז יקראוני

וראיתו כגיע אצל האיל
נשארתי ואני נשארתי לברי

ובעמדו חשבר מלכותו
ולקץ שניסית חכרו

ועמד על כנו נבוה ולא
וישם פניו לבא בתקף

ותעד בהם להשיבם אל
ויניאנו לשמוע ולא זכרו

וכראות ויצא המן ביום
פתהתי אני להודי ורודי חמק

מ' פסוקים דראית
בהון מן ג' ג' לא לא

לא דמיחרי וסימניהון
אבימלך ויאמר אבימלך לא

כמעשה ארץ מצרים אשר
אתה עשית חשברו

יקרה לא יקרה קררה
אלילים לא העשו לכם

מין ושכר ויור חמין
וכתים מלאים כל טוב

הפצת והיה אם לא חפצת
וידעתם היום כי לא את בניכם

יובחו לשרים לא אלוה
האמר לא בני ולאמו לא ראיתו

ואתן לבם ארץ אשר לא
יחגר דוד את הרבו

נס ויאמר העם לא
ואת בני המכים לא

המכים ותכרו את בניהם
בניהם על כנעל בחוריו

יזמה והיא לא כן ידמה
ונאספה שמחה וגייל כן

עמקי לא אל עמים
ביבש קצירה תשברנה

כי העבר במיבאתך אני

שהרה ובאה עליך רפה
גבלא שבעת סגסגא

החפירי אל תיראי כי לא
דאגת ואת מי דאגת

ומעילם לא שמעו ולא האזינו
הכהנים לא אמרו איה יי

המנכס לכונת אמר יי עין

אבשלום אל יואב

אבשלום אל יואב
וי' אתם וירחמם

ביראת יי ולא למראה
בנים סוררים נאם יי

התמהמהו ותמהו השתעשעו
ומצרים אדם ילא איש

וקוי יי יחליפו כח
ראות רבות ולא חשמור

מי נתן למשסה יעקב
וישפך עליו חמה אפו

רעה אפר לב הותל
נכראו עתה נכראו ולא מאו

מחר צעה להפתח
והוא נענה

נגש למה צמנו ולא
צמנו כיהנני בורא שמים

הנני על כן תאבל הארץ
שמעו נא זאת עם

עשחכם ועתה יען עשחכם
היפלו ואמרת אליהם כה

עזכם ויאמר יי על עזכם
קרא דגר ולא ילד

כערער והיה כערער כערבה
יפרסו ולא יפרסו דהם על

יענוכה ודברת אליהם אזכל
בשרירו ולא שמעו ולא הטו

שמעו ולא שמעו ולא הטו
ושמתי ושמתי עיני עליהם

ושלח יי אליכם את כל יבדיו
ואת כלכו אהרי אלהים אחרים

ויצא מהם תודה וקול
ועברך מקץ שבע שנים תשלחו

הוקם את דברי יהונדב
כל יהוד' לכונה אמר יי הנני מביא

ואשלח אליכם את כל עברי
אם שוב חשבו בארץ הזאת

פחדו ולא פחדו ולא קרעו
ישבו לכן ישבו ציים את איום

באשרו לרשע מות תמות
ולא תחם עיני

וחברו ולא תחם עיני עליך
בזאת סבתך בית

הרעים כה אמר יי הנני
מטע ורקמתי להם מטע

ועשיתי אתם לגוי אחר
ולא ישאו עינים מן השרה

וררפה את מאהביה ולא
ואכלו ולא ישבעו הזנו

וענה גאון ישראל לפניו
ישפטו בני עמים רבים

המליכו הם המליכו ולא ממני
ונעו שהים שלש שנים

בשככם לכן יען בשככם
הלא חשך יום יי ולא אור

ותסג אתה תאכל ולא תשבע

זלא צמאו בחרבות

זלא צמאו בחרבות
וכל ירמיהו יחזקאל ר' פ' דכו

ולא בר מן י' לא וסימני
כאלה לא כאלה חלק יעקב

כאלה לא כאלה חלק יעקב
ישוב לא ישוב אף יי

ישוב לא ישוב חרון אף
ושכתי לא ישבתי בסוד משחקים

שלחתי לא שלחתי את הנביאים
תקח לא תקח לך אשה

כברית לא כברית אשר
דכאו לא דכאו עד היום

עליהם לא עליהם כפרצות
עמיס לא אל עמיס רבים

חסה לא חסה עליך עין
חעבר לא חעבר בה רגל

למענכם לא למענכם אני עשה
וכל תריסר ר' פ' דכו' לא בר מן

ג' ולא וסימניהון
זעקו אלי בלבם

ולא ידעו עשות נכוחה
ולא ידעו עשה ושאר

וכל ד' הר' פ' דכו' ולא כמ' ב'
לא וסימניהון

לא הניח איש לעשקם
לא לכם להלחם כמות

וכל שאר כחיוסר' פ' דכוחון
לא במלך ולא וסימניהון

הסנרתני ולא הסנרתני ביד אויבי
נסוג ולא נסוג ממך חחיני

שמע ולא שמע עמי לקול
יהיו ולא יהיו באכותם

אמרו ולא אמרו העברים
נחתי ולא נתתי להטוא חכי

ערך ולא ערך אלי מלין
אמר ולא אמר איה אלוה

נמצא ולא נמצא נשים יפות
שמעתי ולא שמעתי לקול

ידע ולא ידע כי רפאים
למדתי ולא למדתי חכמה

שמענו ולא שמענו אל עברך
שמענו ולא שמענו בקול יי אהי

חדמן קכ' פסוקים דמיחרי
דראית בהון מן ב' ולא

ולא וסימניהון

וחקמתי את בריתי אהכם
נשא ולא נשא אתם הארץ

יכול ולא יכול יוסף להתאפק
מצות יאכל את שבעת

אראנו ולא עתה אסורנו
וחשובו ותכבו לפני יי

ובשלוח יי אתכם מקדש ברנע
תחמד ולא תחמד דמ' ת

יראה ולא יראה לך שאור

ביומו הן שברו ולא

ונתנד יי לראש ולא לזנב

אשה חארש ואיש אחר

שורך סבחו לעינך

וכי ירדף נאל הדם

וישלח ישראל מלאכים אל

מלך אריום

ובעת מותה ותדברנה

שלישה ויעבר בהר אמרים

חברית ולא חברית את חסדך

לרצים ויאמר המלך לרצים

ואבי ראה נסראה את

והאנשים טיבם לנו מאד

ויקצפו עליו שרי פלשתים

זקני ויקמוקני ביתו

ויתקע יואב בשופר ויעמדו

ושכתי מקובל עמי ישראל ונטעתי

וחברו ושמתי מקים

אל בני ויאמר המלך לאבישולם

מערכת אות הלמד

לא בחכמה ואנא לא דרניאל
 ולא בחכמה הלא נסע יחרם
 לא יעמדו ראיתי את האילמנח
 ולא יעמדו למען
 לא יענה הרב רבנים
 ולא יענה אמס אזנו
 לא תשבעו למה תרדפינו
 ולא תשבעו בשברי לבם
 לא תקר הן אל שינא
 ולא תקר ירוע כבירים
 לא עוזר נתסו נחובתי
 ולא עוזר כי אטלט עני
 לא מנעתי את לבי מכל שמחה
 ולא מנעתי ויקרא מלך ישראל
 לא חפלא כל עמל
 ולא חטלא כל הדברים ינעים
 לא יכוב עד אמונים
 ולא יכוב כי עוד חזון
 לא יחסר בטח בה לב בעלה
 ולא יחסר מהר צעה
 לא כל ואענה את זרע
 ולא כל לא המתים יהללו יה

הלין מ'ט קריין לאולית מנהון ולא וסימניהון

לא אעשה לא אהיה
 לא אכלתי לא אירא
 לא טוב לא טובה
 לא ישבתי לא ישב
 לא ישבו לא יירא
 לא יתיצב לא יועילו
 לא ירעב לא ירעבו
 לא ימוט לא יגש
 לא יקרב לא יומת
 לא יומתו לא יחבן
 לא יתכנו לא יעלו
 לא יעשה לא יצלח
 לא ינכון לא יכון
 לא לקח לא נקח
 לא נסל לא נפל
 לא נוכל לא נירא
 לא ענו לא שלחתיים
 לא שמת לא זכרת
 לא תאכל לא תחנו
 לא תלין לא תברת
 לא תוכל לא תעבר
 לא תכבה לא תנכא
 לא תשמעו לא תמשך
 לא תחפשו לא תעשינה
 לא תגלה לא תעשינה

כב ולא וליית מנהון לא וסימניהון

ולא עמי ולא אמרת
 ולא אבין ולא אני
 לא יראה ולא יסף
 ולא יספו ולא ימנו
 ולא יטמאו ולא נטמאו
 ולא נתנו ולא נפקד
 ולא רוח ולא טוב
 ולא שחם ולא שמענו
 ולא שם ולא שבט
 ולא חטמאו ולא תמותו
 ולא חשבו

ט זוגין מן ב'בולא ולית

דכו בקריאה וסימניהון
 ולא נתתי לא אכלתי באני ממנו
 ולא נתתי לחטא חבי
 ולא קם נביא עיר בישראל
 ולא קם ולא זע ממנו וימלא
 ולא יצא ואת העם צוה יהישיע
 ולא יצא על כן תפיג תורה ולא
 ולא ישיא כי מית נמות

ולא ישא לא יצעק ולא ישא
 ולא שמרת ויאמר יי לשלמה
 ולא שמרת ויקרא ל איש האהים
 ולא סרו מצו המלך דמלכי
 ולא סרו וישרנה הפרות
 ולא ראו ושמתי בהם אות ושלחתי
 ולא ראו בחוד בית המרי את
 ולא תראו והברית אשר כרתי
 ולא תראו ואת החקיד שמרונה
 ולא תנתן ואיבטח אתכם חזקיהו
 ולא תנתן והצלחך ביום ההוא
 ולא יאמר הנה ימים באים נאם
 ולא יאמר לכן הנה ימים באים
 ולא תזכרנה כי הנני בורא שמים
 ולא תזכרן כשוכ צדיק מצדקתו
 ולא ישמע וגלתי בירושלם
 ולא ישמע הנני אליך נאם יי
 ולא יקמו ואמרת להם כה אמר
 ולא יקמו הנשבעים באשמת
 ולא תמות לכן כה אמר יי אל
 ולא תמות ויאמר ירמיהא צדקיהו
 ולא דברתי שקר הנביאים
 ולא דברתי וכנו את
 ולא ימיש והיה כעין שתול על
 ולא ימיש הות בקרבה ולא ימיש
 ולא ידעו אם יצאתי והנה
 ולא ידעו המעתיק הריסולא
 ולא אדבר ואמרת לא אזכרנו
 ולא אדבר אחוז שמורות עיני
 ולא איש לא אעשה הרון אפי
 ולא איש ואנכי חולעת
 ולא יבשו ואכלתם אכול
 ולא יבשו וידעם כי בקרב
 ולא העשינה והשכתי את זמחך
 ולא העשינה מפר מחשב ערימו
 ולא תשתחוה ודברתי פסולך
 ומצבתיך

ולא תשתחוה לא יהיה כך אלזר ולא

ולא אחן והושעתי אתכם מכלי
 ולא אתן ויען יי ויאמר לעמו
 ולא אצא הרחק מידעי ממני
 ולא אצא נדר בעדי ולא אצא
 ולא אנטנו דעו כי יי היא האהים
 ולא אנטנו ויגשו ורבבל בן
 שאלחיאל
 ולא יאמין ומשך אבירים בכתי
 ולא יאמין ברעש ורגז יגמא רץ
 ולא תירא בשיט לשון חכא
 ולא תירא כימי אז חשא פניך
 ולא נשא אתה הארץ לשבת
 ולא נשא דוד מספרם דד'ה
 ולא יקרא עוד את שמך אברם
 ולא יקרא לכן הנה ימים באים
 ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת
 ולא יכלה עוד הצפינו
 ולא יאסף ועתה שלח העז את
 ולא יאסף ולא עשיר ישכב ולא
 ולא יאכל ויאמר משה אל העם
 ולא יאכל וכי יגח שור איש

וט פסוקים לא ולא לא בטצעו וסימ

ויאמר משה והן לא
 נעברה נא בארצך
 ויעד וירעבך
 רק לא ירבה לו סוסים
 לו הפין יי להמיתנו
 וגם נצח ישראל לא ישקר
 כי דבר יי אלי כדבר
 כחשו ביי ויאמרו לא
 ישארו על כחף יסבלהו
 כי אויל עמו בנים

הנני על נביאי
 אם לא יען את
 אם לא יען היות צאני
 האנק דום
 והיה מספר בני ישראל
 ראיתי את כל מעשה
ג' פסוקים מן ט' מלין דאית בהון ולא ולא
 וחרי מלין ביניהון וסוף פסוק וסימ
 מהר צעה להפתח
 אלהי אקרא יומם
 הן יעבר עליולא

לא טו קריין לו וסימניהון נמסר בסדר שמיני

לוא להמ'ל וסימניהון נמסר בו יקרא

ברוא ו'ס' ל'וסימני נמסר בישעיהו ריש סימן

הרוא יג' מ'ל כהורה וסימ' נמסר בפרשת

שלח לך וחר פלוגתא עלה הלוא הוא כטום עברי

ובלי הושע רכו מ'ל במ'א הלא היא כתובה

וכל שפטים דכוו הסרי ושמאל כול' מ'ל ו'ו' מ'ל במלכים יסימ' נמסר במלכים א' כ'כ' ב'וירמיה

כולהון מ'ל במ'ג הסר וסימניהון הלא היא הרעה אתי

הלא אתה יי אלהינו הלא ירא את יי

וישעיה כולהון ט'ל כמ'ו חסרי וסימניהון נמסר בישעיה סימן

ויהוקאל כול' מ'ל במ'ח חסרי וסימניהון נמסר ביהוקאל סימן

י' כותרי עשר כלהון חסרי במ'א מ'ל וסימ' ובהלה סימן

הלא הטך וסימ' וט' מ'ל בכתיבים וסימניהון נמסר במשלי סימן י'ד ובסוף נחמיה

וכרות סימן ב' ו'א וסימניהון נמסר באיוב ריש סימן כ"ו

שלא ד' וסימניהון נמסר בהלום סימן קכ"ג

ובהלה סימן ו' **לא לו** ה' וסימניהון נמסר בסדר וישב ובהבוק

סימן ו' ובמשלי סימן כ"ו **נראה** ב' וסימניהון

והיה כי נראה כי נראה להשיבה אל פיו

וא' נחלתך ונראה **התראה** ג' וסימניהון נמסר בסדר יתרו

ב'קאט ד' ג' חסרי אלף וא' מ'ל וסימניהון נמסר בשופטים סוף סימן ד'

לב

ולבב ה' וסימניהון נמסר ברניאל סימן

בלבם ט' וסימניהון נמסר ביהוקאל סימן י"ד

בלבבו ה' וסימניהון נמסר בפרשת נצבים

ובישעיה סימן ו' **בלב** ה' וסימניהון נמסר בירמיה סוף סימן מ'ח

לב ד' וסימניהון יי' צבאות בחן כליות
 ולעדר בלא לבלב דד'ה
 שפת חלקות בלב ולב
 חוקר כליות ולב

בלבבו ג' וסימניהון נמסר במלכים ב' סימן י'
 ובתלים סימן י"ג

אמירה בלבב ל'ג בלי' וסימניהון

ויאמר יי' אל לבו
 ויאמר בלבו הלבן
 ויאמר עשו בלבו

כי האמר בלבבך
 אל האמר בלבבך
 ואמרת בלבבך

וכי האמר בלבבך
 ויאמר ירבעם בלבו

ויאמר דוד אל לבו
 ויאמר המן בלבו

ויאמר אמרו בלבבך
 אמרו בלבבכם על משכבכם

אמר בלבו כה אמיט
 אמר בלבו שכת אל

אמר בלבו לא תדרוש
 אמר נבל בלבו

אמר לביקשו פני
 אל יאסרו בלבם

אמר בלבם יגנס יחד
 אמרתי אני בלבי לכה נא אנסכה

אמרתי אני בלבי את הצדיק
 אמרתי אני בלבי על דברת

ואמרתי אני בלבי כמקרה
 ואתה אמרת בלבבך

ואמרת בלבבך דישיעה
 ולא אמרו בלבבם נירא

וכי תאמרו בלבבך
 אוטר בלבו מי יורדני

האומרים בלבבם
 האומרה בלבבך דצפניה

ויאמרו אלופי יהודה בלבם
אמירה בלבו דוקא בלבו י'

וכי נמסר במלכים א' סימן י"ב

ולבך ה' בקריאה וסימניהון נמסר בשופטים סימן י"ז

וכמשלי סימן כ"ב **לבבם** ג' וסימניהון נמסר ריש פרשת וירא ובתלים

סימן מ'ח **לבב אניש** ג' וסימניהון

על כן כל ידיו הרפנה
 ויין ישמה ללבב אניש ב' בפסוק

לבבנו ד' וחסרי וסימניהון נמסר בכדר רברים ובמלכים

א' סימן ח' **בלבים** ד' וסימניהון נמסר בפרש' שלח ובמשלי

סימן י'
נתניה אל לב ד' וסימני' נמסר בקהל'

סימן י"ח **אל לבו** כ' כהורה וסימ' נמסר בפרשת בראשית

ובריש רניאל **לבנו** ג' וסימניהון נמסר במשלי סימן י'

מערכת אות המם

למ

לק

אל חצאי ללקוט *
וא' וללקוט וללקוט שושנים *

ולמה ג' רפיון וסימניהון

לקח

ה' וסימניהון נמסר בסדר בראשית

ולמה יי' מביא *
ולמה הכאתם את *
ולמה העליחנו ממצרים *
למה ה' דגש וידסמיכי לא' ה'
וסימניהון נמסר בתלים

לקח

ובישעיה סימן ג' ב' *
ה' וחמרים וסימניהון

לקחי

נמסר ביחוקא ס' כ' ד' *
ה' וסימניהון נמסר בסדר

וקח

ה' וסימניהון נמסר בסדר

ויקחו

ז' רפיון וסימניהון נמסר בסדר בא

ולקחת

ד' רפיון וסימן נמסר בסדר ויצא *

לקוח

ד' ג' כ' ל' ו' א' חסר *
וסימניהון בלשון

יקח

ג' וסימניהון נמסר בסדר

יקח

ג' וסימניהון נמסר בסדר

יקחו

י' קמצין וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר ויגש *

לקחי

ג' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

ולקחתם

ו' וסימניהון נמסר בסדר

מול

אלה הדברים אשר דיש סיפרא *

מול

בעת ההיא אמר יי' *

מזריע

ויאמר אלהים הדשא *

מזריע

ותוצא הארץ דשא *

מחים

ורענו כבשים כדברים *

מחים

עולות מחים אעלה *

מטות

השוככים על מטות *

מטות

חור כרפסות חללת *

מטיבי

מטיבי שלשה המה מטיבי *

מכהן

צעד כ' בפסוק *

מכהן

ביעובו הלויים את *

מלבוש

נדמו עמי מבלי דעת *

מלבוש

והיה ביום זבח יי' *

ממסגר

אם יצבר בעפר ככף *

ממסגר

לפקח עינים עורות *

מניח

הוציאה ממסגר נפשי *

מניח

ויכס מערוער עד *

מסע

יהודה וארץ ישראל *

מסע

והכית בהבנתו אבן *

מענה

משיגה וחרכ בלי *

מענה

ובשו החזים וחפרו *

מענה

לאדם מערכי לב *

מפיץ

עלה מפיץ על פניך *

מפיץ

והרכ וחץ שנון *

מצית

החערורי החערורי קומי *

ומצית

ושחית אחת ומצית *

מקצה

מרים יסכבו והנה *

מקצה

רץ לקראת רץ ירוני *

מראשיתו

ויי' בדרך אחרית אויב *

מראשיתו

סוב אחרית דברי *

משחתם

זמשחת אחם כאשר *

משחתם

ומיד בן נכר לא תקריבו *

מתת

לאחר מבשר *

מתת

שמר רגלך כאשר *

ט יחידאין משמשין מ

ברישי וסימניהון

מהר סיני *
מאהל מועד *
מער כשרו *
משנת היובל *
ממדר סיני *
מערכות ניאכ *
מחצי המטה *
משנה עשרים *
משתיכעשרה *
מאנילא אסוח *

נישלם

חר מן כב דכחד וחד

ליח דכו' משמשין מה ברישי וסימי *
מהעוף *
מההר *
מהסלע *
מהשמים *
מהבאר *
מהמערבה *
מהאנשים *
מהמלך *
מהראש *
מהשלשים *
דשמואל *

מהקרקע *
מהנחל *
מהבהמה *
מהים *
מהאש *
מהחץ *
מהלבנון *
מהשמים *
מהעולם *
דבתריה באילת ער *

אל חצאי ללקוט *
וא' וללקוט וללקוט שושנים *

לש

לשון

כ' א' י' מנהון קמצי' *
וסימניהון *
משה אל יי' *
עסנועו לא *
נשבעתי יצא *
מי תתענג *
כלי יוצר עליך *
לא אל עם עמקי *
אל עמים רבים *
הנבא ואמרת יען *
יי' כל שפתי חלקות *
יהן לך ומה יוסף *
לשון תחבא *
לשון בליבון *
לשון עץ *
וחיים כיר לשון *
אדם אחרי *
מאשת דע *
מערכי לב *
בלעני שפה *
לכו ונחשבה *
נפשי *
אפסיפתה *

ו' מ' ל' וסימני נמסר *
כשפטים סימן ז' *
ד' וזגין ורש *
ברישי מן ג' *
וסימני נמסר *
כאיוכ ריש סימן כ' ז' *
ה' וסימני נמסר *
כיהושע סימן ז' *

ו' מ' ל' וסימני נמסר *
כשפטים סימן ז' *
ד' וזגין ורש *
ברישי מן ג' *
וסימני נמסר *
כאיוכ ריש סימן כ' ז' *
ה' וסימני נמסר *
כיהושע סימן ז' *

ו' מ' ל' וסימני נמסר *
כשפטים סימן ז' *
ד' וזגין ורש *
ברישי מן ג' *
וסימני נמסר *
כאיוכ ריש סימן כ' ז' *
ה' וסימני נמסר *
כיהושע סימן ז' *

ו' מ' ל' וסימני נמסר *
כשפטים סימן ז' *
ד' וזגין ורש *
ברישי מן ג' *
וסימני נמסר *
כאיוכ ריש סימן כ' ז' *
ה' וסימני נמסר *
כיהושע סימן ז' *

ו' מ' ל' וסימני נמסר *
כשפטים סימן ז' *
ד' וזגין ורש *
ברישי מן ג' *
וסימני נמסר *
כאיוכ ריש סימן כ' ז' *
ה' וסימני נמסר *
כיהושע סימן ז' *

ו' מ' ל' וסימני נמסר *
כשפטים סימן ז' *
ד' וזגין ורש *
ברישי מן ג' *
וסימני נמסר *
כאיוכ ריש סימן כ' ז' *
ה' וסימני נמסר *
כיהושע סימן ז' *

מערכת אות המם

מערכת אות המם

מערכת אות המם

מערכת אות המם

מערכת אות המם

מערכת אות המם

מערכת אות המם

מערכת אות המם

מערכת אות המם

מערכת אות המם

מערכת אות המם

לפ

לפידים ג' מ' ל' בליש'

וסימניהון נמסר בנחום סימן כ' ע' ש'

ליץ

ליץ וסימניהון

יסר *
כי *
ליץ *
אל *
לא *
בקש *
בענש *
וד *
גרש *
ליץ *
וחועכת לאדם ליץ *

דצון ג' וסימניהון נמסר בישעיה *
פי' כ' ח' ובמשלי סימן כ' מ' *

מערכת אות המם

ומפל לקנות בכסף דלים ואכיון
 ומפיל ועוד אני מדבר ומחלל
 ומפליא ויקח מנות את גדי עזים
 ומפחח שמעו כי נגידים אדבר
 ומפקדיך נתנו רשעים פח לי
 ומפרי העץ אשר בתוך הגן
 ומפניך הן גרשתי אתי היום
 ומפניהם ואתה בן אדם אל תירא
 ומצאחה וכן חעשה לחמורו
 ומצורע יחילו על ראש יואב
 ומצא חן ושכל טוב
 ומצה הן לריב ומצה חצומו
 ומצה וימנעו רביבים ומלקוש
 ומצחח נחשת על רגליו
 ומצכות בפרכות סוסיו ירמס
 ומציל משויב ומציל עבד
 ומצדיקי והמשכילים יזהירו כוזה
 ומצור ויאכילו מחלב חטה
 ומציון ישלח עורך מקדש
 ומצהרים יקום חלד תעופה
 ומצוה הן עד לאמים נתתו
 ומצאתו דור טהור בעיניו
 ומשמעין ומק ברישי
 ומקצה אחיו לקח המשה אנשי
 ומקדם מגיד מראשית אחרית
 ומקרני הושיעני מפי אריה
 ומקמי דמוציא מאיביוסקמי
 ומקיס אהלי שרד וכל מתרי
 ומקח ועתה יהי פחד יי
 ומקשה אשרי אדם מפחד המיד
 ומקיה עשיהם בין החומתים
 ומקנהו הלא את סכת בערו כתי
 ומקבות והכית בהכנתו אבן
 ומקלו עמי בעצו וישאל
 ומקלליו כי מברכיו ירשו ארץ
 ומקלכם וככה תאכלו אוהו
 ומשמעין ומק ברישי
 ומריבה ויקרא שם המקום מסה
 ומראה פה אל פה אדבר
 ומראש הררי קדם וממנד
 ומרשה וקעילה ואכזיב
 ומראות וכמראה המראה אשר
 ומרבים ויהיו בני אולם אנשים
 ומרים ואחה יי סגן בערי
 ומרוח מנשמת אלוהיאכרו
 ומרגלותיו וגויתוכתרישי
 ומרשיע מצדיק רשע ומרשיע
 ומרשיעי ברית יחניף בחלקית
 ומראשית כבר את יי מהונך
 ומרומם ויאמרו הלויים ישוע
 וקדמיאל
 ומרומם כענאג נבוכד נצר משבח
 ומשמעין ומק ברישי
 ומשמע ודומה ומשא
 ומשמן והיה ביום ההוא ידל כבוד
 ומשחת זאת משחת אהרן ומשחת
 ומשרתו ודבר יי אל משה פנים
 אל פנים
 ומשמרו כי מאהבת יי אחכם
 ומשחתו בעת מתר אשלה אליך
 ומשלל מאדם וממאב ומבני עמון
 ומשח אתו שם צדוקהכהן
 ומשוח ואנכי הויוסרד ומשוח
 ומשוח האמר אבנה לו בית
 ומש ובני אדם עוץ וחול דבראשי
 ומש ועמדו רגליו ביום ההוא
 ומשתי כי הנה האבן אשר נתתי
 ומשלל והברתי רכב מאפרים
 ומשלל חמאני כאזוב
 ומשלל יפוח כזבים עד שקר
 ומשלל והיה ארירו כמנו
 ומשחת אל תירא כפחד

ומשרמת כי מנפן סדם גפנס
 ומשחית עלה אריה מסבכו
 ומשרתים והיו כמקדשים משרתים
 ומשך אכרים בכחו
 ומשמיע כי קול מניד מדן
 ומשער וגם את רוח המואביה
 ומשירי ייעוז ומניני בו בטח לבי
 ומשמעין ומק ברישי
 ומתי ויאמר לי המלך והשגל
 ומחן הרבו עלי מאד מוהר
 ומחנו כימים אשר נחו בה היהודי
 ומתהום וליוכף אמר מבורכת יי
 ומתהומו אשר הראיתני צרות כתי
 ומתורתך אשרי הנבר אשר
 תיסרנויה
 ומחבל יהדפהו מאור אל חשך
 ומחוקים הנחמדים מזהב ומפזרב
 ומתחתיו ואמרת אליו לאמר
 דצמח שמו
 וה זוגין חר נסיב וחר
 נסיב למוסימי
 מרבה כל הולך על
 לברכה המשרה ולשלום
 משגת ואם דל הוא
 למשגת ואם שלש
 מועדה והשבתי כל
 למועדה ושמרת את החוקה
 מעדנים יסר בנד וינחך
 למעדים האכלים למעדנים
 משיחי והקימתילי
 למשיחי שם אצמיח קרן
 זוננימב בחוקי מיחרין
 חד מ'וחד מן וסימי נמסר בסוף סדר
 שמות
 א' במן חר חר ס' בסוף
 אראלם הן אראלם צעקו
 כוראם ואשלחה אליו לאמר לא
 נכורם וירין דוד ויעמד על הפלשתי
 דכיים נשאו נהרות יי
 החלם ויאמר יי הן עם אחד
 והמם ונתנם יי אלהיך לפניך
 זרמחם ותענבה על פלגשיהם
 חלקם פני יי חלקם
 טלם כי זרע השלום הגפן
 יראחם ויאמר יי יען כי נגש
 כוסם ימטר על רשעים
 לאמחם אלה הם בני ישמעאל
 מתנם וזה לך תרומת מתנם
 נטעחם גם שורשו ילכו גם
 שפחם הבה נרדה ונבלה
 עשם ואגיד לך מאז בטרם
 פרם לא זכרו את ידו יום
 צאתם ויצאו שרי פלשתים ויהי
 קחם ואנכי תרגלתי לאפרים
 רישם הן עשיר קרית עז
 שחם והכשבים הפריד יעקב
 חחם ולא שמע אמציהו
 ה' כתובי מם בסוף תיבו
 ולא קריון וסימי נמס' כמשלי סימן ב'
 וחלופיה הן הקרי ס' בסוף
 חיבותא ולא כתי וסימי נמסר בשמו
 א' סימן ב'
 מ' קין משמשין בסוף
 חיבותא סימ' נמסר במערכת אות
 הלמד בס' ר'

בסוף חיבותא וסימ'
 כמוצאכם ל' ויצוגם את השני
 כדרכם ל' אליו וישמע יי את
 לצנאכם ל' והיצא מפיהם תעשו
 פגריכם ל' במדבר הזה יפלו
 שבותיכם ל' בעת ההיא אביא
 אהכם רסוף צפניה
 וחזחכם ל' וכפר בריחתי את מות
 אשריכם ל' זרעי על כל מים
 מקומתיכם ל' וגם אני נתתי לכם
 מופתים ל' אמר אני מפתכם
 מרבכם ל' מכל העמים
 לעשתכם ל' ארץ כנען
 הזכרכם ל' לכן כה אמר יי
 ובהפילכם ל' את הארץ בנחלה
 גרושתיכם ל' רב לכם נשיא ישראל
 אל' קין דמשמשין מו
 בסוף חיבותא וסימ'
 יבהלימו ל' אז ידבר אלימו באפו
 חמלאמו ל' נפשי ארוק חרבי
 חורישמו ל' ידי ב' בפסוק
 יאכלמו ל' וברכ גאונך תהרם
 יאחזימו ל' אז נבהלו אלופי אדום
 חבלעמו ל' נטית ימינך הכלעמו
 וגרשחמו ל' ושתי את גכולך מים
 חכאמו ל' ותטעמו בהר ב' בפסוק
 אילימו ל' אז ידבר אילימו באפו
 בלחיו ל' יהי למלא כסנו דאיוב
 ולשימו ל' מרמס דישעיה
 עליו ל' ישפק עלימו כפימו
 מוסרותימו ל' ננהקה את מוסרותימו
 בשומו ל' ליסחקו כמים
 נ' יחיראין משמשין תם
 בסוף חיבותא ולית להן זוגא וסימ'
 והשגחם הסיצאו את העיר
 וקדשחם ויאמר יי אל משה
 והודעחם רק השמר
 וקשרחם לאות על
 שמעחם עתה נבראו
 נטעחם גם שורשו
 שפחם הבה נרדה
 חחם ולא שמע אמציה
 זרמחם שינה יהיו
 זרמחם ותענבה על
 יראחם ויאמר יי יען
 לאמחם יאמרו איה דגן
 צאתם ויצאו שרי פלשתים
 מנגיחם זקנים משער שבתו
 ושלחחם אל מלך אדום
 והקרבחם לפני יי
 הרחחם לך יי הצדקה
 וטמנתחם קח בידך
 ראשחם כל חלב יצהר
 בקרבחם וידב יי משה אחרי
 ובקרבחם כבאם אל אהל
 אותחם שאגו צרריך
 ואותחם הלא שאלתם
 לחיותם ויעש להם יהושע
 ולחיותם להציל ממות
 ממשפחחם וישלחו בני רן
 וממשפחחם וגם מבני התושבים
 עשיחם וברחמיך הרבים לא
 ועשיחם ויאמר יי א' משה כלכתך
 עניחם יי אלהינו אתה עניחם
 ועניחם וידברו יי לאם דמלכים
 רציחם כי לא כחרבם ירשו
 ורציחם וידברו אליו דר' ה'
 כחם כי לפני קציר
 לאמחם אלה הם בני ישמעאל
 לחחם ויסירו העולה
 ומגדופחם שמיאלי ירעי צדק
 ומחמחם בהעזרה האמים

למעניחם על גבי חרשו
 כלוחם הנני שקד
 מואב ה' חסרים כליש וסיממ'
 בסדר דברי וברי שרות
 מאד מאד ו' וסימני נמס' בסדר
 נחובמלכי א' סימ'
 לרוב מאד ה' וסימניהן
 ואסף חיל כל הגוים
 ויעש שלמה את כל דר' ה'
 וחתן למלך ויאספו
 כי כמצער אנשים
 במאד מאד ו' וסימני נמסר
 בסדר לך לך
 במאה ה' וסימני נמס' בסדר וישלח
 ובסוף יהושע
 מאת ג' חסרי וסימני נמס' בפרשת
 בראשית
 ומן ובשנה השביעית עד ויקח את
 שרי מאיות כתי ושאר הן מאות
 כתי כמ' א' אמו כתי וקרי מאו וסימ'
 מדר את רוח הקדים
 מאוס ג' וסימני נמסר בישיעה
 סימן ז' ובסוף איכה
 מג
 נמנו ד' וסימני נמסר בפרשת
 בשלח וברימיה סימ' ט'
 מונג ג' חסרי בליש וסימן
 נמסר בריש נחום
 ובחלים סימן ט' ה' ובאיוב סימן ל'
 ז' וסימניהן נמסר
 ומגדל ביהושע סימן טו'
 מגדל עוז ג' וסימני נמסר
 בשפטים סימן ט'
 ובתלי סימן ט' א' ובמשלי סימן י' ח'
 מד
 מדברה ה' ג' קמצי ו' פתח
 וסימניהן נמסר
 בישיעה ריש סימן י'
 המדברה י' ו' וסימני נמסר
 בסדר אחריות
 ובמדבר ג' וסימניהן נמסר
 ביהושע סימן י' ב'
 מדר ה' וסימניהן נמסר
 ביחזקאל סימן ט'
 במדה ג' דגשין וסימני נמסר
 בסדר קרושים ובר' ה'
 ב' סימ' ו' וסימ' בלשון ארמי חעברון
 רחיקי אריכין תנך
 מדין ג' וסימניהן נמסר
 בישיעה ריש סימן י'
 מדינים דכתיב מדינים
 וסימניהן נמסר
 במשלי סימן כ' א'
 והמדנים ג' וסימניהן נמסר
 בסדר וישב
 מה
 מה כ' וסימני נמסר בסדר
 כי חשא ע' ש'
 מה ה' קמצי דסמכי להיע
 וסימניהן נמסר בסדר
 ויצא וברניאל סימן ד'
 מה ב' פתח דסמכי לת'
 וסימ' נמסר בסדר ר' ה'

מערכת אות המם

מו

מ'ו זוגין חד נ' וחד נ' וז'ות
כוותי וסימניהון

נשאתני מפניך זעמך וקצפך •
ונשאתני ושכבתי עם אבותי •
נרצה דבר על לבירושלים •
ונרצה וסמך ירו על ראש העולה
נחוחין דילתו מהקרובין נחוחין
ונחוחין בארין מלכ' נבוכדנצר •
נדמה עימדון כלכה כקצף •
ונדמה ולא פחדמינו ותשו •
נחמהני והאמר אמצא חן בעיניך •
ונחמהני עשה עמי אות לטובה •
נפלו ונשמרו כמות און •
ונפלו ואמרת אליהם כה •
נשמה חתי טירחם נשמה •
ונשמה נחתיאת ארץ •
נמליך וישלח אשר על הבית •
ונמליך נעלה כיהודה ונקיצנה •
נסעה ויאמר נסעה ונלכה •
ונסעה סנהר אחוא בשני עשר •
נחנך ויהי בדברו און ויאמר לו •
ונחנך ויאמר לו לאמר לא •
כיאסור •
נושע קמן אין מלך נושע •
ברבחיל •
נושע גילימאד בת ציון הריעו •
ונשע נכאני אורך ככלי נכל •
ונכל והיה כנור ונכל •
נכחה ולא ירעי קשות נכחה •
ונכחה והכז צדור טשפט •
נככה בן ארבע יען אשר אמרה •
ונככה את ארין אלהינו אלינו •
נבכח ונכח הלך וילכד את קנת •
ונכח ואח בנתיה ב' כפסוק •

א'ב נון ארוכה בסוף
תיבותא ולית דכול וסימניהון

אחרין חטחן לאחר אשתי •
אחן וחנתי את אשר אחן •
כהיין ושאר חוותא העדיו •
בחין ומשך אבירים בכחו •
גבולן והשבנה הערים שמואל •
ראנין ואנת עורא כחכמת •
האיין עחה יחררו האיין •
הרצין וחשמע עתליה את קול
דמלכים •
הימין ואחה לך לקץ ותנוח •
והמחן ויאמ' בילדכן את העכריו •
ויחנן וילך במדבר וסיב את •
וכניהן ויעבר המלך הגלגלה •
ויראון וכל העם שמעו ויראון •
זן מונונו מלאים מפיקים •
הפיין ואתה קח לך חטין ושעורין •
טוחן ואת חטאתך אשר עשית •
טוהן ויאחזהו פלשתים •
מוחן בחורים טחון נשאו •
ירעפון עטרת שנת טובתיך •
ירזמון ומה ירזמון עיניך •
ימלאון והשקתי ארין צפתך •
ינאצון ואח עמי ינאצון •
כארבן ודרך לפניך כמראה •
לכביהן והצב גלחה העלחה •
לחחן שם את ארון •
מלכין אלחחן לנשים חילך •
משפטן ויקרב משה את •
מגדון יגדל המספר •
נון בנו יהושע בנו •
מרוקיהן ששה חרשים בשמן •
נהושחן ויקרא לונחשחן •
סגנין ארין מלכא לרניאל רבי •
כהלין

ח'מ'א'וסי' נמסר באיוב ס' ל'ד •
ג'חסר בליש' וסימנים
נמסר בסדר מסעי •
ה'מ'ל'וסי' נמסר
בפ' וישבוב מלכים
א' ס' י'ג •
ז'וסי' נמסר במלכים
ב' סימן י'ד •
ד'ג'חסר וא'מ'ל'וסי'מ'
נמסר בסדר חיי שרה
ג'ב'מלאי' וא'חם
וסימניהון נמסר
במלכים ב' סימן י'ז •
ז'מ'ל'וסי' נמסר וסימנים
בסדר מקץ •
ב'וסי' נמסר וסימנים

אם כמות כל האדם •
וישיבה כמו כן ימוחן •
ה'וסי' נמסר וסימנים בסדר
וישב וכשמואל א' סימן
כ'ב וכתלים סימן ק"ח •
ג'וסי' נמסר וסימנים בסדר
בלק ובשפטים סימן י'ז •
ובאיוב סימן ל'א •
ו'חס' בליש' וסימנים נמסר
בסדר בשלה •
ג'וסי' נמסר וסימנים בסדר
בסדר קד' •
ג'וסי' נמסר וסימנים בסדר
שכלה הרב •
כמות אהבה •
כמות לא ישבע •

ד'מ'ל' בליש' וסימנים
נמסר בסדר דברים •
ח'וסי' נמסר וסימנים בסדר
נמסר בירמי' •
סוף סימן ס'ד •
ג'וסי' נמסר וסימנים בסדר
כסדר ואלה שמות •
ד'ג'חסר וא'מ'ל'וסי'מ'
וסימניהון נמסר
ג'וסי' נמסר וסימנים בסדר
ג'וסי' נמסר וסימנים בסדר

ח'וסי' נמסר וסימנים בסדר
בפרשת וישלח •
מיההד' וסימניהון נמסר בסוף פרשת
חולדות יצחק •
ד'וסי' נמסר וסימנים בסדר
תולדת יצחק •
ד'וסי' נמסר וסימנים בסדר
בסדר ויחי •
ה'וסי' נמסר וסימנים בסדר
בסדר ואחחן •
ג'וסי' נמסר וסימנים בסדר
בקדשים •
ויהי אחרימות ד'וסי' נמסר
בלשון
ארמי אבא רעיא שמשא ומלכא
וביאור נמסר בסוף סדר חיי ובריש
יהושע ובריש שפטים •

ח'וסי' נמסר וסימנים בסדר
באיוב סימן ס' •
ג'וסי' נמסר וסימנים בסדר
ד'רמיה' סוף סימן כ'ז •
ד'חס' בליש' וסימנים נמסר בשמואל ב' •
סימן י'ד ונסוף רמיה' •
בל אוריתא וירמיה' •

משה ג'וסי' נמסר וסימנים בספר
ככתוב בספר •
ויסירו העולה לתחם •
ביום ההוא נקרא •
ה'וסי' נמסר וסימנים בסדר
ויקרא •
י'ד'מ'ל'וסי' נמסר וסימנים בסדר
במיכה סימן ח' •
ד'וסי' נמסר וסימנים בסדר
בריש ספר משלי •
י'א'וסי' נמסר וסימנים בסדר
צו ובתלים
סימן צ'ו •
ג'חסר וסימנים בסדר
נמסר וסימנים בסדר נח
וביהושע סימן כ'א •
ד'וסי' נמסר וסימנים בסדר
קריית יערים •
בניהולה בניהודה •
ספרים יעבץ •
הוליד את ענוב •

ה'מ'ל' ביהושע
וסימנים נמסר ביהושע סי' י"ט •
ד'וסי' נמסר וסימנים בסדר
במדבר סיני •
ג' בליש' וסימנים בסדר
אשר עמכם •
בנידן ממשפחתם •
בנים ששה •
הארמה ג'וסי' נמסר וסימנים בסדר
כעמוס ריש סימן ג' •
ה'מ'ל'וסי' נמסר וסימנים בסדר
נמסר בסדר
במדבר סיני •
ג'וסי' נמסר וסימנים בסדר
כפרשת בא •

ח'וסי' נמסר וסימנים בסדר
בפרשת וישלח •
מיההד' וסימניהון נמסר בסוף פרשת
חולדות יצחק •
ד'וסי' נמסר וסימנים בסדר
תולדת יצחק •
ד'וסי' נמסר וסימנים בסדר
בסדר ויחי •
ה'וסי' נמסר וסימנים בסדר
בסדר ואחחן •
ג'וסי' נמסר וסימנים בסדר
בקדשים •
ויהי אחרימות ד'וסי' נמסר
בלשון
ארמי אבא רעיא שמשא ומלכא
וביאור נמסר בסוף סדר חיי ובריש
יהושע ובריש שפטים •

ה'וסי' נמסר וסימנים בסדר
בסדר לך לך •
וביהושע סימן כ'ד •
ד'וסי' נמסר וסימנים בסדר
בסדר תבא •
וביהושע סימן כ'ד וביהושע ריש
סימן ל'א •

ד'חסר וסימנים בסדר
בסדר וישלח •
ד'וסי' נמסר וסימנים בסדר
א' סימן כ'ז •
ג'פתחיוס' וסימנים בסדר
וסימניהון נמסר בפרשת בראשית •
ג'חסר ו' בליש' וסימניהון נמסר
כשמואל ב' סימן כ'ב •

ד'וסי' נמסר וסימנים בסדר
בשמואל א' סי' כ'ח •
ג'וסי' נמסר באיכה
א'ב' בקמאה •
ד'וסי' נמסר וסימנים בסדר
בסדר חקת •
ה'חסר וסימנים בסדר
בפר ד'אה ובמלכים
ד'וסי' נמסר וסימנים בסדר
ויקח קרח ובשמואל א' •
סימן ט'ו וביהוקאל סימן כ' •
ד'וסי' נמסר וסימנים בסדר
בהוש' בסוף סי' י"ב •
ו'וסי' נמסר וסימנים בסדר
אם בחקתי ובתלי' סי' ט'ו •
ג'וסי' נמסר וסימנים בסדר
במיכה סימן ג' •

ז'וסי' נמסר בסדר בשלח
ובירמיה סימן י'ז •
ג'וסי' נמסר וסימנים בסדר
חמוש החד •
אלנא חמוש מזה •
לא חמוש רעה מכיתו •
קדמא חמוש כתיב חנינא תמש •
תליתאה חמוש כתיב •
ג'וסי' נמסר וסימנים בסדר
לא ימוש מפיד •
אם ימושו חוקים •
כי ההרים ימושו •
ה'חסר ו' בליש' וסימניהון נמסר
כפרשת אלה תולדות •
ג'ר'פ'וסי' נמסר וסימנים בסדר
בריש יהושע ובתלים •
ז'ר'פ' וסימנים בסדר
בסדר ואלה שמות
האלהים ז' בליש' וסי' נמסר ביהושע
סימן י'ד •

נשלם ערך המם בסדר מערכת אות הנון

מק

ערך מקום הוא בערך קס ע"ס

מר

מרבק

ד'וסי' נמסר וסימנים בסדר
בשמואל א' סי' כ'ח •

מריתי

ג'וסי' נמסר באיכה
א'ב' בקמאה •

המורים

ד'וסי' נמסר וסימנים בסדר
בסדר חקת •

מרה

ה'חסר וסימנים בסדר
בפר ד'אה ובמלכים

מרי

ד'וסי' נמסר וסימנים בסדר
ויקח קרח ובשמואל א' •

תמרורים

סימן ט'ו וביהוקאל סימן כ' •
ד'וסי' נמסר וסימנים בסדר
בהוש' בסוף סי' י"ב •

ימיר

ו'וסי' נמסר וסימנים בסדר
אם בחקתי ובתלי' סי' ט'ו •

ימרים

ג'וסי' נמסר וסימנים בסדר
במיכה סימן ג' •

מש

ימיש

ז'וסי' נמסר בסדר בשלח
ובירמיה סימן י'ז •

תמוש

ג'וסי' נמסר וסימנים בסדר
חמוש החד •

אלנא

חמוש מזה •
לא חמוש רעה מכיתו •

קדמא

חמוש כתיב חנינא תמש •
תליתאה חמוש כתיב •

ימוש

ג'וסי' נמסר וסימנים בסדר
לא ימוש מפיד •

אם

ימושו חוקים •
כי ההרים ימושו •

זאמשך

ה'חסר ו' בליש' וסימניהון נמסר
כפרשת אלה תולדות •

משה

ג'ר'פ'וסי' נמסר וסימנים בסדר
בריש יהושע ובתלים •

כ"צ"ט

ז'ר'פ' וסימנים בסדר
בסדר ואלה שמות

משה איש

האלהים ז' בליש' וסי' נמסר ביהושע
סימן י'ד •

סימן י'ד

בל אוריתא וירמיה' •

מערכת אות הנון

מז

ונסתם ג' וסימניהון נמסר
בפרשת בהקתי
ובזכריה סימן י"ד

נסה ו' ב' כתיב סהוד' כתיב
שא וסימניהון נמסר
בסדר וירא

ויסך ג' דגשין וסימניהון
ויסך עליה נסך
את נסכו
אתס ליי

ולהסך ב' וסימניהון

וכי וסימניהון נמסר
כה אמרי' צבאות לאמר
אחם ונשיכם
חדר פליגי ומי אחרלנו

מסכה ב' יהודאין
וסימניהון

עשו להם מסכה
ויעשו להם מסכה
ועל מסכה דכחיל

בנסעם ב' וסימניהון נמסר
בסדר נח

ויסע ג' וסימניהון נמסר
בסדר בשלח

מסע ב' קמצי'
וסימניהון

חנית מסע
אבן שלמה מסע

נע

וינעו ב' וחס' וסימניהון
וירא העסוינעו
וינעו אמות הספים

לנעו ד' וסימניהון נמסר
בשפטים סימן ס'

וינעם ג' חס' בליש' וסימניהון
נמסר בפרשת מסות

מנעורינו ג' וסימ' וסימניהון
נמסר בסדר וינש

ראת הנערים ג' וסימני'
נמסר

באיוב סימן א'

מנערי ג' חס' וסימני' נמסר
במלכיא' סימן י"ח

מנעוריו ג' ב' חס' ו'א' מ'ל'
וסימניהון נמסר
בסדר נח ובשמואל א' סימן י"ז

מנער ג' וחס' וסימניהון נמסר
בחלים סימן פ"ח
ובמשלי סימן כ"ט

נפ

לנפר ד' חס' וסימניהון נמסר
בסדר שלח לך
ובירמיה סימן נ"א ובסגלה סימן ו'

ויפל ג' וסימניהון נמסר
בסדר מסעיוסימ'

בלשון ארמי אדם סית כמשרייתו

יפול ז' מ'ל' בליש' וסימני'
בד"ה א' סימן י"ב

תפול ח' מ'ל' וסימניהון נמסר
ביקאל סימן כ"ג
דפילה

יוטל ג' ב' מ'ל' ו'א' חס' וסימני'
נמסר בחלים סימן ל"ז
ובמשלי סוף סימן י' ובאיוב ריש
סימן מ"א

יטו ה' בקריאה וסימני' נמסר
בישעיה ריש סימן ג' ד'

ותט ג' וסימניהון נמסר
בסדר בלק

ויטו ד' וסימניהון נמסר
בשמואל ב' סימן י"ז

ויטו ד' וסימניהון נמסר
בשמואל א' ריש סימן ח'

וינטשו ג' וסימניהון

וינטשו בלחי
וינטשו בעמק רפאים
וויספו עור פלשתים

ויטש ב' וחס' וסימניהון

ויטש אלוה עשהו
ויטש משכן שילו

ני

ח' וסימניהון נמסר
בירמיה ריש סימן ד'

נב

נכחו ב' וסימניהון

נכחו חחוני
נכחו יצא

נכר ב' א' מלעיל
וסימניהון

נכר אתוהאלהים
נכר שוע לפני

נמ

נמו ב' וסימניהון

נמו רעיד סלך אשור
נמו שנחם

נמ

נסי ב' וסימניהון
ויקרא שמו יי נסי
עמים ארים

הנס ג' וסימניהון

יהעם הנס אל
והיה הנס מקול
הנס מפני הפחד
מציעאה הנס כתיב

נסותם ה' חס' בליש' וסימני'
נמסר בסדר
כשלח ובמלכים א' ריש סימן י'

ומנום ג' וסימניהון נמסר
כאיוב סוף סימן י"א

מנסת ה' חס' בלי' וסימני' נמסר
בפרשת בהקתי

וינוסו ד' מ'ל' וסימני' נמסר
במלכים ב' סימן ז'

וגמו ד' וסימניהון נמסר
ישעיה סימן ל"ח

מנחל ד' וסימניהון נמסר
בסדר אלה הדברים
ובמלכים כ' סימן כ"ד

על נחל ג' וסימניהון

ואת הארץ הזאת
קן הירון מזרח
על כן יתרה עשה

נחלו ד' וסימניהון נמסר
ביהושע ריש סימן י"ד

לנחלה ט' וסימניהון נמסר
בסדר קרח

ינחלם ג' חס' בליש' וסימני'
נמסר בשמואל א' סימן ב'

ינחלו ג' קצצין וסימניהון
לשמות סמורת

איש לפי פקדיו
כבוד חכמים ינחלו

נחלתן ד' וסימניהון נמסר
בפרשת אלה מסעי

תנחל ב' א' קמ' ו'א' פ'אח
וסימניהון

בארצם לא תנחל
בנחלתך אשר תנחל

נחלה אל ג' בליש' וסימני'
נמסר בסדר
ראה ובחלים סימן ה'

נחם ונחם ו' פ'חתי
וסימניהון

ינחם ד' וסימניהון נמסר
בפרשת בשלח
ובחלים סימן ק"י

וינחם ה' וסימניהון

וינחם יי כי עשה
וינחם יצחק אחרי
וינחם יהודה ויעל על גווי
וינחם יי על הרעה
וינחם אלהים על הרעה

נחמה אל ז' וסימני' נמסר
בשמואל ב'

נחש ג' וסימניהון

ויעש משה נחש
והכיש אלנחש
וכתת את נחש הנחשת

נחשת ד' כצפוי
קרנותיו
ועשית קרנותיו
ועשית בדים למזבח
ועשי בדי עצי
ממנו חהינה קרנותיו

כלי הנחשת ד' וסימני' נמסר
סוף ירמיה

נט

נוטה ה' מ'ל' וסימני' נמסר
בחלים סימן ק"ד

נטית יד י' חס' את וסימני'
נמסר בלחזקאל

ג' וסימניהון נמסר
בשמואל ב' סימן ו'

ג' וסימניהון נמסר
בירמיה סימן ל"א

ג' וסימניהון נמסר
בפרשת נח

נו

נוה ד' וסימניהון
נוה משלח ונעוב
ישים עליהם נוה
נה לבנות יענה

נוזלים ג' ב' מ'ל' ו'א' חס'
וסימניהון נמסר
בחלים סימן ע"ה

נה

נחני ג' וסימניהון נמסר
בסדר ויהי מקץ
ובאיכה בא"ב ג'

נחני ג' וסימניהון

נחניו
ויבילני עיר מצור
ויבילני עיר מבצר

והנחתי ג' וסימניהון נמסר
ביחזקאל סימן כ"ב

הניחו והניחו ד' וסימני'
נמסר

בשמואל א' סימן ו'

מנחתך ג' חס' בלי'
וסימניהון

לזכר כל מנחתך
לעולחיתכם ולמנחתיתכם
זמנחתיתכם לא ארצה

זאת המנחה ח' וסימני'
נמסר

נחנה ג' וסימניהון נמסר
בסדר בשלח

נח ג' ר'פ וסימניהון נמסר
ביחזקאל סימן י"ד

נחה ג' מלעיל וסימני' נמסר
במלכים ב' סימן ב'

וינח ז' רפין וסימניהון נמסר
בפרשת בא אל פרעה

וביהושע סוף סימן כ"א

וינח ז' דגשין וסימני' נמסר
בפרשת ויקח קרח

ובמלכים א' סימן ו'

וינחם ז' וסימניהון נמסר
בשמואל א' סימן כ"ב

והנחתי ב' חס' רחס' וסימני'
ויאמר פני ילכו

והנחתי חמתי
ושאר והנחתי כתיב וחד מ'ל'
דמ'ל וסימני'

הוא יהיה איש מנוחה
וא' והנחתי כתיב וסימני'

והנחתי חמתיכם

והנחתי ז' חס' בליש' וסימני'
נמסר בסדר אמור

ובמלכים א' סימן י"ג

מנחה ד' חס' בליש' וסימני'
נמסר בשמואל ב'

סימן י"ד ובישעיה סימן א' ובזכריה
ריש סימן ח'

מערכת אות הנון

הפילה ו'ח'ם בליש' וסימני' נמסר בפרשת נשא

הנפדים ג'ב' ח'ס' וא'מ'ל' וסימניהון נמסר בסדר בראשית

יפור ג'ה'ס'ר' בספר משלי וסימניהון נמסר במשלי סימן ג'

כדלשון נפילה על במי'ן אלוסימניהון נמסר בסדר שמיני

נפש ג'ב'טעס'ר' פוסימניהון נמסר בסדר ויקרא

נפש החיה ד'רסמבי וסימניהון ויברא

נפש ג'ר'פ' וסימניהון נמסר בויקרא

נפשו ה'וסימניהון נמסר בליש' סדר ויש

ואת נפשו ג'נובאויב סוף סי'כ'ג' א' סימן כ"ה

נפשתיכם ב'חמרים וסימניהון

נפש ג'מטע' וסימני' נמסר בהושע סימן ד'

נפשי ה'וסימניהון נמסר בחלים סימן ל"ח

נפש ג'מטע' וסימני' נמסר בהושע סימן ד'

נפש ה'וסימניהון נמסר בחלים סימן ל"ח

נפש ג'מטע' וסימני' נמסר בהושע סימן ד'

נפש ה'וסימניהון נמסר בחלים סימן ל"ח

נפש ג'מטע' וסימני' נמסר בהושע סימן ד'

נפש ה'וסימניהון נמסר בחלים סימן ל"ח

נפש ג'מטע' וסימני' נמסר בהושע סימן ד'

נפש ה'וסימניהון נמסר בחלים סימן ל"ח

נפש ג'מטע' וסימני' נמסר בהושע סימן ד'

נפש ה'וסימניהון נמסר בחלים סימן ל"ח

נפש ג'מטע' וסימני' נמסר בהושע סימן ד'

נפש ה'וסימניהון נמסר בחלים סימן ל"ח

נפש ג'מטע' וסימני' נמסר בהושע סימן ד'

ונקל ג'וסימניהון נמסר בסדר משפטים ובאיוב

נקיון ג'בליש' וסימני' נמסר בחלים סימן ע"ג

נקים ג'ח'ר'י' וסימניהון אנחנו

יקבדו ג'וסימניהון נמסר באיוב סימן ג'

יקם ג'ב'קמ'ן' וא'פ'ח' וסימניהון נמסר בפרשת בראשית

תקמתי ג'וסימני' נמסר בירמיה סימן ג'א'

תקפו ד'ח'ס'ר' בלי וסימניהון

תקפו ד'ח'ס'ר' בלי וסימניהון

תקפו ד'ח'ס'ר' בלי וסימניהון

תקפו ד'ח'ס'ר' בלי וסימניהון

תקפו ד'ח'ס'ר' בלי וסימניהון

תקפו ד'ח'ס'ר' בלי וסימניהון

תקפו ד'ח'ס'ר' בלי וסימניהון

תקפו ד'ח'ס'ר' בלי וסימניהון

תקפו ד'ח'ס'ר' בלי וסימניהון

תקפו ד'ח'ס'ר' בלי וסימניהון

תקפו ד'ח'ס'ר' בלי וסימניהון

תקפו ד'ח'ס'ר' בלי וסימניהון

תקפו ד'ח'ס'ר' בלי וסימניהון

תקפו ד'ח'ס'ר' בלי וסימניהון

תקפו ד'ח'ס'ר' בלי וסימניהון

תקפו ד'ח'ס'ר' בלי וסימניהון

תקפו ד'ח'ס'ר' בלי וסימניהון

תקפו ד'ח'ס'ר' בלי וסימניהון

תקפו ד'ח'ס'ר' בלי וסימניהון

למשואות ב'וסימניהון הפלחם למשואות

ותשא ג'ד' וסימניהון נמסר במלכים ב' סימן ד'

ותשאינה ב'חד מ'ל' וחד חסר וסימני' נמס' ברות

ולאתשא ג'וסימני' נמסר בסדר וירא

ישא ה'ר' פוסימניהון נמסר בישעיה סימן ג'

ישא ה'וסימניהון נמסר בחלים סימן פ"ט

משאים ג'וסימניהון נמסר בירמיה סימן כ"ב

ושא ג'וסימניהון ושא את מספר שמות פ'י

ישא ג'וסימניהון נמסר ביחזקאל סימן ל"ט

ישא ג'וסימניהון נמסר בקמצי' וסימני' נמסר ביחזקאל סימן ל"ו

למשא ג'וסימניהון נמסר בשמואל ב' סימן

ולא ישאו ד'וסימ' נמסר בסדר הציה

משאם ה'ב'תורה וסימני' נמסר בפרשת נשא

נשיא י'וסימניהון נמסר בספר שופטים

נשיא י'וסימניהון נמסר בספר שופטים

נשיא י'וסימניהון נמסר בספר שופטים

נשיא י'וסימניהון נמסר בספר שופטים

נשיא י'וסימניהון נמסר בספר שופטים

נשיא י'וסימניהון נמסר בספר שופטים

נשיא י'וסימניהון נמסר בספר שופטים

נשיא י'וסימניהון נמסר בספר שופטים

נשיא י'וסימניהון נמסר בספר שופטים

נשיא י'וסימניהון נמסר בספר שופטים

נשיא י'וסימניהון נמסר בספר שופטים

נשיא י'וסימניהון נמסר בספר שופטים

לנחחיה ו'הפשים לנחח' הוציאה ב'בפמ' העולה המציאו

נתך ג'וסימניהון נמסר בירמיה סימן מ"ב

נתן כ'א' ג'מנהוקס' וסימני' נמס' כ'ה'ב' סימן ל"ד

ותן י'ג'רפין וסימני' נמסר במלכים א' סימן י"ד

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

ותתנה ו'ב'ר' ה'ב' סימן י"ח

מערכת אות הסמך

מה

וכאיכה בא' כ חניין •
סכותה ג' וסימניהון נמסר
 בסדר פקודי •
הסוכך ג' ב'ס'ל וסימניהון

את כרוב ממשחין •
 ברכ רכלחך מלו חוכך •
 יטהרו חומותהוהוכן הסוכך •

סל

סלוא ג' וסימניהון נמסר
 בנחמיה סימני'א •
הסלע ג' קמצי' וסימניהון

ויביאום לראש הסלע •
 אשרי שיאחזונפץ את •
 ויקהלו משה ואהרן •
סלכה ג' וסימניהון נמסר
 בסדר דברים •

ויסלף ג' וסימניהון
 ויטהר לא חקח •
 לא חסה משפט •
ויסלף דברי צדיקים •

סע

סער ג' כתיב שי' וסימניהון
 עליו שער •
 כזרם ברד שער •
 וקדמונים אחזו שער •

ספ

ספוד ג' מ'ל בליש' וסימנים
 נמסר בירמיהו סי' י"ז •
מספר ג' פתחים וסימניהון
 בלשון ארמי חמריא •

סמיכין לרמוניא וביאור' נמס' במיכה
 סימנא' וזכוריה סוף סימני' י"ב •

תספה ג' וסימניהון נמסר
 בפרשת וירא אליו •

ישפוק ד' כתיב שי' בליש' •
 וסימניהון נמסר •

יספק ג' וסימניהון נמסר
 בכדר בלק •

אל ספר ג' וסימניהון נמסר
 בירמיה בריש סימן •

ויספרו ג' וסימניהון נמסר
 בתלים סימן ק"ז •

ספרו ג' וסימניהון
 וכאיוכ סימני' י"ב •

ספרו ג' וסימניהון
 ספרו בגוים וחברו •

ומספרו ח' וסימניהון נמסר
 בכדר בלק •

סופר כ' מ'ל בנביאים וסימנים
 נמסר בשמואל כ' סיף •

יאפסוקים רישיהון וסופיהון
 רישיהון וסופיהון •

בסדרם ר' וסי' נמסר בריש ישעי'
 ובצפניה סימן ב' •

סו

בסדרם ה' חס' בליש' וסי' נמסר
 בערך י'וד •

סוסך ג' וסימניהון

דרכת בים סוסך •
 כי תרכב על סוסך •
 והכרתי סוסך •

סופא ג' כתיב' א' וסימ' נמסר
 ברניאל ס' ס' •
לסוסים אל כ' בליש' •
 וסימניהון •
 ויאמר שמטוה דאיזבל •
 חרב אל סוסיו •

סח

סחרה ד' וסימניהון נמסר
 כישעיה סוף סימן •
 כ'ג' ובמשלי סימן ג' •

סי

סינים ג' מ'ל וסימנים נמסר
 במשלי ריש סי' כ"ה •
סיחון ד' מ'ל בחוריה וסימ' •
 נמסר בסדר חקת •

הסירות סימן

כל אוריתא הסירה חסרו' כתיב
 ואת הסירות דמלכים כ' כ' ואת
 הסירת קרמ' דירמיה כ' כ' •

סכ

סכות ב' מ'ל בתורה וסימניהון

על כן קרא שם •
 כי בסכות הושבתי •

וכל נביאים וכתובים רכו' מ'ל
 במ' אוסימ' •

לעשות סכת ככתוב •
 וכל הסכות דאוריתא מ'ל במ'א
 חסרוסימ' •

הנ הסכת תעשה •
ויסך ד' רפיון וסימני' נמסר
 בפרשת אלה פקודי •

ובאיוכ סוף סימן ג' •
ויסכרו כל ליש' כתיב סמך
 במ'א כתיב שי' וסי' •

כישכר פי דברי שקר •
 וכל אנרא כתיב שי' במ'א
 ומכרום עליהם יוצאים •

בשוכות ו' כתיב שי' בליש' וסימ' •
 ושכתי כפי מעליך •
 הסר משוכתו והיה •

הנני שך את דרכך •
 החמלא בשוכות עורו •
 ונידים השוככני •

ויחמם כגן שכה •
סכו ג' וסימניהון נמסר
 ג' וסימניהון נמסר •

גמסר בירמיה סוף סימ' כ"ה •

הזוגין חר סוחר וסי'

ספר ויד לב דוד אתו אחריכין •
 וספר וכי יטהר הזב מזובו •
 סחרי ומנני אהה אלהי אל •

וסחרי ובני עזיאל מישאל •
 שריון צרונים יקראו לחרמון •
 ושריון וירקידם כמו עגל •

וסממי ואלעשה הוליד את סממי •
 וסממי וסממי ב' בפסוק •

ושמחו ויזכרו ביום ההוא זכחים •
 ושמחו והיה כגבור אפרים •

מלין דחמיין שי' וקריין

סמ' י' ס' נמסר בריש ספר הושע •

בזוגין מחרין חר סוחר

ש' וסי' נמסר בריש שיר השירים •
ה' זוגין חר סוחר במ'

בריש' וסימניהון •
 שום ואתם שימו לבבכם •

בשום התדע בשום אלוה •
 שך לכן הנני שך את דרכך •

בסך אלה אזכרה ואשפכה •
 סמכי כה אכר י' ונפלו •

בסמכי הנה אלהים עזר לי •
 שמחות חודיעני אורח •

בשמחות חוכלנה בשמחות וניל •
 שמחתכם וביום שמחתכם •

בשמחתכם שמעו דבר י' החרדים •

סב

סביכ ג' ר' פ' וסי' נמסר
 בסוף יחזקאל •

סבב ט' חסר בליש' וסימנים
 נמסר בריש קהלת •

סב ו' חסר וסימנים נמסר
 בסדר אלה הדברים •

ובשיר השירים סימן ב' •

סביבותיו ד' מ'ל וסימניהון
 נמסר ביחזקאל •

ויסכו ג' ד' וסימנים נמסר
 בשפטים סימני' •

וסכב ג' וסי' נמסר בשמואל
 א' סימן •

סג

סגור ה' וסימן נמסר ביחזקאל
 ריש סימן ס' ד' ובאיוכ •

תסיג ג' כתיב' סמ'ך בלשון
 השנה וסימניהון נמסר •

בסדר שפטים •
יסגרו ד' חסר בליש' וסימנים
 נמסר בפר' כיתוריע •

מסגרות ה' מ'ל בליש' וסימניהון
 ועל המסגרות אשר בין השלבים •

וארבעת האופני למחחת למסגרות
 ויקצץ המלך •

ויחרגו ממסגרותהם דשמואל •
 וחברו ממסגרותיהם דהללות •

סד

סדמה ג' וסימניהון נמסר
 בכדר וירא •

וכל כתובים דכות' ואתנה
 במ' אוסימ' •

שאל ממנו ואתנה •
נתנו ה' וסימניהון נמסר
 בסדר ויצא •

מתנות ג' כ' חס' ו'א' מ'ל
 וסימניהון נמסר •

במשלי סוף סימן טו' •
מתנותיכם ד' כ' חסר' ו'ב'
 מ' ל' וסי' נמסר •

בסדר אמור וביחזקאל סימן כ' •
מתתי ג' וסי' נמסר בסדר ויצא
 ובמלכים א' סימן כ'א •

קך נתתים ג' וסי' נמסר בפרש'
 ויקח קרח •

נתתי ג' קמצי' וסימני' נמסר
 ביחזקאל סימן ס' •

ונתת כ' חס' ה' וסימני' •
 נמסר בסדר תרומה •

ויתנהו ד' ג' חס' ו'א' מ' ל' וסי'
 נמסר ביחזקאל סי' •

י' ויבד' ה' כ' סימן כ' ד' וע' ש' •
ולא יתן ג' וסימניהון נמסר
 בסדר בא' •

ולאנתן ד' וסימניהון נמסר
 בסדר חקת •

ואלתתן ג' וסימניהון נמסר
 ביחזקאל סימן ב' •

הנותן ה' מ' ל' וסימ' נמסר
 בפרשת ויחי יעקב •

ובחלים סימן י' ע' ש' •

נותן ו' מ' ל' וסימ' נמסר
 בחלים סימן קמ"ו •

ובמשלי סימן כ"ו •
נתנו ד' רנשי' וסימ' נמסר
 ביחזקאל סימ' כ"ו •

ה' מליך כל חר וחר לית

דכות' דגש משמשוניה בסו' תיבות
 וסימ' נמסר בריש סדר תולדת נח •

נתינה שס' וסימני' נמסר
 במלכים א' סימן •

וכשיר השירים סימן ז' •

נתנו כ' ר' פ' וסימניהון
 נמסר בסדר נבילות •

אנכי נתתן ז' וסימ' נמסר בריש
 פרשת ראה אנכי •

נתניהו ה' וסימניהון נמסר
 בירמיה סימן ס'א •

ובד' א' סימן כ' ה' •
וניתנו ג' וסימניהון

וינחצו את הכמות •
 וינחצו את מזבח'ו הבעלי' דד' ה' •

את חופת ירושלים •
נתקו ג' וסימניהון

נחקו כפורת רגלי •
 שברו עול נתקו •

עברו זמתי •
ינתק ג' וסימניהון נמסר
 בשפטים סימן י' •

ויקהלת סימן ד' •

נשלם ערך

הנון בסד

מערכת אות

הסמך

מערכת אות הסמך

חדוסימניהון נמסר בפרשת במדב' סיני ובסדר צו' **מז' פסוקים** רישיהון וספ' מלה חדא ריש' נסיב ויו' וסיפא לא נסיב ויו' וסימ' נמסר במלכים סוף סימן כ"ב תקון כושרים וסימניהון נמסר ברוש במדבר סיני ובתלים ס' ק"ו

ואין מספר ד' וסימני' נמסר ברוש יואל ובתלים סימן ק"ה

בספר משה ג' וסימניהון נמסר בערך משה חורח משה ג' וסימני' נמסר ביהושע ס' ס' ח' וסימני' כ"ג

נברא קטל שלימא וביאור' נמסר בתלים סימן ל' וסימני' ד' **מסתתר** ד' וסימניהון נמס' בשמואל א' ריש סימן כ"ו ובתהלים סימן נ"ד

בסתר ד' וסימניהון נמסר בסדר כיחבא' **נסתרה** ג' וסימניהון נמסר בתלים סימן ל"ח

אם שמוע' והיה כי רק **ולעבדיך** וקפ' שרת מסות' וכל עבדיך ז' וסימניהון נמסר בשמואל א' סימן כ"כ

עבדת ח' חס' ברה' וסימניהון ומשפחת בית' ויעמר במשפט' ויעמר יחוקיהו' והמשררים בני אסף' וידעו עבודתי' ומן חידד זקן עדר דוד את כל שרי ישראל רכות' **עבד עולם** ג' בליש' וסי' נמסר כאיוב

וסימניהון קול במחנה' ויעברו את המלך' ויעבירו את כניהם' ויעבירו קול ביהודה' חניין חסר' **לבעבור** ג' וסימניהון נמס' בסוף פרשת וישמעיתרו

נשלם ערך הסמך בסד מערכת אות העין

סר ג' וסימניהון נמסר בסדר וארא' ג' חס' וסימניהון נמסר במשלי סימן ט'

יסר ג' וסימניהון נמסר בסדר וארא' ג' חס' וסימניהון נמסר במשלי סימן ט'

סור ג' חס' וסימניהון נמסר במשלי סימן ט'

סורה ג' וסימניהון סורה אדני סורה ב' בו וחוריקתן מלרע' סורה שבא פה מלעיל' וא' גולה וסורה מלרע' **סרה** ח' חס' בליש' וסימניהון נמסר במלכים כ"ד' **וסרה** ג' וסימניהון וסרה קנאת אפרים' וסרה קנאתי מסך' וסרה מעליו רוח' **וסרתם** ג' וסימניהון

חזונין חד עוחד ועודות דכו' וסימניהון ערך ויערך עליו ערך לחם' ויערך לו מיכה שבה' ועינכם ולא לה אסר באני' ועינכם אל חסעל כליכם' עדיהם כל הגוים נקבצו יחדו' ועדיהם יצריפסל כלם תהו' עיר גילי מאד בת ציון הריעי ועיר ואיש נבוכ ילבב' עיה ואחוזתו מושבת חס' ויעיה ובני בנימן מנבע מכמש כה אמרה' עשה ה' יוצר עשה איתה' ועשה כה אמרה' ה' בורא השמים' עשיהם וברחמיה הרבים לא' ועשיהם ויאמ' ה' אל משה בלכתך עגור בסוס עגור בן אצפצף' ועגור גסה סירה בשמים'

כוח סימן פ' **עבדיך** ז' חסר' וסימני' נמס' בסדר' בהעלוחך **ועבדתם** ד' וסימניהון נמסר בפרשת ואחחנן ז' ס' ל' וסימני' נמסר בישעיה סוף סימן כ"ו ובאחשורש סימן א' **העבריות** ד' ג' חס' וא' מ' ל' וסימני' נמסר בסדר שמות' **אעביר** ג' וסימניהון נמסר בסדר כי תשא' **אעבור** ג' וסימניהון נמסר בתהלים סוף סימן קמ"ב' **ויעבר** ג' וסימניהון נמסר בשמואל א' ריש סימן ל' ובאיוב סימן י"ג' **בעברכם** ג' וסימניהון נמסר בסדר כי חבא' **עובר** ח' מ' ל' וסימניהון נמסר ביחזקאל ס' י"ז' **עבור** ז' מ' ל' בליש' וסימני' נמסר בסדר וירא בלק גבי נר' בליש' העברה וסימניהון נמסר ביחזקאל ריש סימן ל"ז' **לעבור** ד' מ' ל' וסימניהון נמסר בפרשת בלק ובנתום' ריש סימן כ"ו' **כעבור** ב' א' מ' ל' וסימניהון והיו כעבור הצהרים' כעבור סופה ואין' וא' כעבור כבודי ומרים' **ויעבר** ס' וסימניהון נמסר בסדר טוב כלבים א' סימן ס'ו' **עברה על** ה' וסימניהון והעבר המנוחה על' נא העבר מעל עבדיך' על כן עכרתם על' ויעבר יי' על פניו' ויעבר' **ויעברם** ח' חסר' בליש' וסימניהון נמסר ביהושע סימן ד' **ויעבירו** ד' ג' מ' ל' וסימניהון

עג ה' וסימניהון נמסר בשמואל א' ס' ל' **עגלת** ה' וסימניהון נמסר בשמואל א' ס' ל' **עד** ה' פסוקים עד ועד וסימ' נמסר בסוף פרשת אלה הרברים' **ג' פסוקים** אית כהון ועד עד וסימניהון ולך למסעיו' ושתי אח נבולך' ויקם אלישכ' **ז' בסוקי אית בהון עד** ועד וסימני' נמס' במלכים א' ט' פ' מ' ל' **הזונין** חד עד וחד עד וסי' נמסר בפרשת ויחי יעקב' **יב זונין** חד עד וחד וסימ' עד חסור ועד חסור עתה לך והכית' אס' חסצא' ועד שיה עתה לך והכית' **עד משרפות** כל יושביה דיהושע ועד משרפות ויתנמי' ביד ישראל' ועד הם וילך רכב המוס' ועד הם ואמרת להם' **עד הצהרים** וישארו ויביארו' ועד הצהרים ויקחו את הפר' **עד ישים** לא יכהה ולא ידח' ועד ישים ואל חתני' **עד זקנה** וגם עד זקנה' ועד זקנה אני הוא' **עד שערי** כל אכל חתני נפשם ויקמו אנשי ישראל' ועד החומה ועל ידו' **ועד החומה** והחודה' **ועד מנדל** ויקם אלישכ' **ועד מנדל** הגדול כ' בו' **ועד כלה** ועשה כרצונו' **ועד כלה** והגביל ברית' **ועד עלמא** ויקבלון מלכותא' **ועד עלמא** ענה ויאל' **ועד כר** ב' וסימניהון ולא נעדר להסמן' ועד כל כלי הנבלים' **ג' פסוקי אית בהון עד** ועד ועד ועד וסימניהון עתה לך והכית' ויקמו אנשי ישראל' **ג' פסוקים** ער כסף כספין' **ג' פסוקים**

ואסירה ג' וסימניהון נמסר בשפטים סימן ט' **ולאמר** ד' וסימניהון נמסר במלכים ב' ריש סימן כ"ב' **סר** ג' חס' בליש' וסימניהון סרדין וחברי גנבי' כפרה סרדה' כל איש שרר' **סדרת** ג' וסימניהון נמסר בזכריה סימן ז' **וסר מרע** ה' וסימני' נמסר בישעיה סימן נ"ט' **יסדו** ב' וסימניהון מצדיקי רשע' ונתתי קנאתי בך' וא' ויסירו וסימ' יסותו וחצות' דגע' **סת**

עב **עבות** ג' מ' ל' בליש' וסימניהון וכעבות העלה' **עבד** לא עבוח מענה' עכח רשעים' **עבודתם** ג' מ' ל' וסימניהון נמסר ביחזקאל ס' ג' **ועביו** ג' וסימניהון נמסר בסוף ירמיה' **יעבדתי** ג' וסימניהון עם לא ידעתי' וחברו דתהלות בהר קדשי' דתהלות מ' ל' **עבד** ב' מ' ל' וסימניהון וחקראן שמו עובד' ויליד את עובד' וכל ד' הדכות מ' ל' כר פנא' חסרוסימ' עבד ארומ' **עברון** ג' וסימניהון

עב **עבות** ג' מ' ל' בליש' וסימניהון וכעבות העלה' **עבד** לא עבוח מענה' עכח רשעים' **עבודתם** ג' מ' ל' וסימניהון נמסר ביחזקאל ס' ג' **ועביו** ג' וסימניהון נמסר בסוף ירמיה' **יעבדתי** ג' וסימניהון

עב **עבות** ג' מ' ל' בליש' וסימניהון וכעבות העלה' **עבד** לא עבוח מענה' עכח רשעים' **עבודתם** ג' מ' ל' וסימניהון נמסר ביחזקאל ס' ג' **ועביו** ג' וסימניהון נמסר בסוף ירמיה' **יעבדתי** ג' וסימניהון

במכתרים ג' רפיון סימ' נמסר בירמיה סימן י"ג' **במפתרים** ג' ריש וסימני' נמסר בלשון ארמי'

עברון ג' וסימניהון וישפט אהריו' עברת' עברון ואת מנדי' **ולעברו** ג' וסימניהון

עברון ג' וסימניהון וישפט אהריו' עברת' עברון ואת מנדי' **ולעברו** ג' וסימניהון

עברון ג' וסימניהון וישפט אהריו' עברת' עברון ואת מנדי' **ולעברו** ג' וסימניהון

מערכת אות העין

בג"מ

ג' פסוקים אית בהון ועיה
ועד ועד וסימניהון

שאו ולא ער אחר

מרום עיניכם נעדר להם מן הקטון לא נעדר מציע'פת'

ומעולם כמל חרמון שיוור על ג' וסי' נמכר בישעיה סימן נ"ה

ויעזבני עזבני ג' חס' וסימניהון נמכר בשמואל א' סימן ח' ד' ובהר ענינא וסי' נמסר ביחזקאל סי' כ"ז

עוזר ואין עוזר ה' מ'ל וסימניהון נמסר בישעיה ס"ל א' ובריש איכה ו' וסימניהון נמסר במלכים ב' סוף סימן י"ד

לעזור ג' מ'ל וסימניהון

כי תהיה לנו מעיר לעזור להרעור דר'ה לעזור ולהשכיל

עזרא הכהן ג' וסימניהון

ויבא עזרא הכהן ויקם עזרא הכהן ויבדלו עזרא הכהן

העזרי ג' וסימ' נמסר בשפטים סימן ו'

עזריאל ג' וסימניהון

ויצוהו המלך את ואלה ראשי לנפחיו ירמות בן

עזריהו ה' כנביאים וסימניהון נמסר במלכים ב' סימן ט"ו

ע"ט

ויעט ג' וסימניהון

ויעט העם אל השלל אח אדונינו ויעט בהם במעיל קנאה

יעטה ד' וסימני' נמסר בסדר תוריעובתלים סי' ק"ט

עטר ד' מלין עטור סופרים וסימניהון בתהלי' וכל' לז' ועיין בהקדמתי

עטרות ג' חס' וסימני' נמסר במטות

ע"י

עי ב' כחוב עיר וסימניהון

ויקח חמשת אלפי איש ויועקו כל העם אשר

מסור אחריתי

וישלחם הושע וכל העם המלחמה לעיר ויקח חמשת אלפים לעיר וישכו העם את לעיר

העיט ד' וסימני' נמסר בסדר וסימניהון נמסר בסדר לך לך

עינים כ' חס' וסימני' נמסר בזכריה ס' פנ'

ועניו חס' וסימני' נמסר בשמואל א' סי' ג'

ובירמיה סימן ל"ב

העיניך חס' וסימניהון

לעולם ב' מ'ל כחורה וסימניהון

וגם כד יאמינו לעולם לא תדרוש שלומם

עולמים ג' חס' בליש' וסימניהון נמסר בתלים ס' קל"ו

הלעולם ג' וסימני' נמסר בתלים סימן פ"ח

נ' פסוקים מטע' העולם וסימני' נמסר בפרש' כ"חבא

ער עולם ג' סוף פסוק וסימני'

כי את כל הארץ אשר אתה רואה והדבר אשר דברנו והכינתי את כסא דר'ה

עוד י' ד' חס' וסימני' נמסר בפרשת נח

אמר המעתיק קסה לי דכא חכא טובא עד עולם סוף פסוק וכל דמסר וכל זרעך דכו'

העלם ב' חס' וסימניהון

גם את העלם בריך יי' אלהי ישראל

והעוף ג' וסימניהון

זאת חורת הכהמה והעוף אוכל אתם והעוף ירב בארץ

ובעוף ג' וסימני' נמסר בהושע סימן ד'

ויעף ג' בקרי' וסימניהון נמסר בשמואל ב' סימן כ"ב

עורו ג' מ'ל וסימניהון נמסר באיוב סימן י' חס' מ'

עורב ד' מ'ל וסימני' נמסר ב' שעיה סימן י'

ע"ז

בעז ג' חס' וסימניהון נמסר בפרש' בשלח וכתלי' סימן כ"א

ועזו ד' וסימני' נמסר בתהלים סימן ס"ח

יעזו ג' ב' חס' וסימני' נמסר בתהלים סימן ט'

עזו ד' וסימניהון נמסר בסוף חבקוק

עזה ג' כחוב' וסימני' נמסר במלכים ב' סימן כ"א

עזתה ב' וסימניהון

וילך שמשון עזתה ויאחזו פלשתים

עזיה ה' וסימניהון

שלום בן יביש ויקטר קשר תחת בני אוריאל בנו עזיה עזיא העשתרת

ובירושלמישב וכולהו כחב' ה' א' ב' א' כחוב' וסימני' עזיא העשתרת ובל תרסר דכות' עזיה

עזתה ד' וסימניהון

העמדתהו בכיה וכמלכותי ויברכו ויאמרו הלויים ישועוקרמיה הושיעה אח עמך וברך

ג' חס' וסימני' נמסר בסדר במדבר סימני' ג' וסימניהון

ג' חס' וסימניהון

ע"ו

עוג בבשן ד' וסימני' נמסר בסדר דברים

עוגות ב' בתור' א' מ'ל ווא' חס' וסימניהון

לושי ועשי עוגות ענה מצות כי לא בתר' חס' ב' וסימני' נמסר בירמיה סוף סימן ל' וזכריאל סימן ט'

עוד י' ד' חס' וסימני' נמסר בפרשת נח

ואין עוד ב' וסימניהון

וידעהם כי בקרב כי החיים יורעים וכל ישעיה דכות'

עורנו ד' מ'ל וסימניהון

עורנו מדבר עמם שלום לעברך לאבינו הבשר עורנו בין ויחלטו הממנו ויאמרו

והעוים ד' וסימני' נמסר במלכים ב' סימן י"ז

עוון ד' מ'ל וסימני' נמסר במלכים ב' סימן ז' וזכריאל סימן כ"א

עונות ו' מ'ל בליש' וסימני' נמסר בתהלי' וסימן ט'

עונותיהם ב' מ'ל וסימניהון

וסלחת לעמך ויכלמו מעוניהם

עולתה ג' וסימני' נמסר בתהלי' סוף סימן צ"ב

ויעללהו ו' חס' בליש' וסימני' נמסר באיכה בא"ב חניין

לעולם י' חס' וסימני' נמסר בתלים סימן ע"ה

ועד עולם י' ב' וסימני' נמסר בישעיה סימן ט' ובד' ה' א' סי' כ"ט

לעולם ועד ט' וסימניהון

יי' ימלך לעולם כי כל העם ילכו איש והסשכילים יזהירו כזהר גערת גוים אבדת רשע אזכירה שמך בכל דור ודור ואשמרה חורחך תמיד

עזתה ג' וסימני' נמסר בתהלים סימן כ"א

עזתה ד' וסימניהון

ביום עשרים וארבעה והחנכי חגי' אהינרב בן עדי' כ"ב ושאר הון עזו כחבן

עזן ג' פתחין וסימני' נמסר במלכי' ב' סימן י"ט וביחזקאל סימ' כ' ובריש עמוס

הערפים ג' חס' וסימני' נמסר בסדר במדבר סימני' ג' וסימניהון

נערה ג' וסימניהון

ג' חס' וסימני' נמסר בסדר במדבר סימני' ג' וסימניהון

ג' חס' וסימני' נמסר בסדר במדבר סימני' ג' וסימניהון

ג' חס' וסימני' נמסר בסדר במדבר סימני' ג' וסימניהון

ג' חס' וסימני' נמסר בסדר במדבר סימני' ג' וסימניהון

ג' חס' וסימני' נמסר בסדר במדבר סימני' ג' וסימניהון

ויחפשם יהונתן את ולא נעדר להם מן ויחריטו את כל

לעז כ' וסימניהון

ליום קומי לעד בישראל וביהודה

עז ב' בלישן ביהו וסימניהון

בנימן זאב יטרף אז חלק שר שלל

ערותיו ה' מפקי' ו' בליש' וסימני' נמסר במלכים א' ריש סימן ב'

הערות ה' מ'ל וסימני' נמסר באחרי מות

ארון הערות י' ב' וסימני' נמסר בסדר כיתשא

זאעידה ח' וסימני' נמסר בסדר וילך וירמיה סימן ו'

הערתו ה' וסימניהון נמסר בסדר עקב

ערותיו ה' בליש' וסימני' נמסר בסדר ואתחנן וכתלים סימן צ"ט

ה פסוקי מן ד' ד' אתן בא"ב

רבתי דתלים וסימני' שם באות ו' ו'

ערותיו ט' וסימני' נמסר בתלים בא"ב באות ב' וסימני' פר"ץ בן דמ"ה

לערה ג' וסימניהון נמסר בפרשת וירא

העדה בהם ד' בליש' וסימני' נמסר בשמואל א' סי' ח'

זכר ערת ג' וסימני' נמסר בפרש' בהעלותך

עדין ג' וסימני' נמסר בסדר כי חשא

עדין ג' וסימני' נמסר ביחזקאל סימן ז'

עדין ג' וסימניהון

ואתה מגדל עדר שומע חפלה כי עתה חבא אליך ותלה וא' וס' הוא ועדיך יבא

עד י' א' בטעם מאריך וסימני' נמסר בשיר השירים סימן ח'

עד מה ד' וסימני' נמסר בפ' וירא בלק וכתלים סימן פ"ט

עדוא ג' מ'ל וסימניהון

ביום עשרים וארבעה והחנכי חגי' אהינרב בן עדי' כ"ב ושאר הון עזו כחבן

עדין ג' פתחין וסימני' נמסר במלכי' ב' סימן י"ט וביחזקאל סימ' כ' ובריש עמוס

הערפים ג' חס' וסימני' נמסר בסדר במדבר סימני' ג' וסימניהון

נערה ג' וסימניהון

ג' חס' וסימני' נמסר בסדר במדבר סימני' ג' וסימניהון

ג' חס' וסימני' נמסר בסדר במדבר סימני' ג' וסימניהון

ג' חס' וסימני' נמסר בסדר במדבר סימני' ג' וסימניהון

ג' חס' וסימני' נמסר בסדר במדבר סימני' ג' וסימניהון

ג' חס' וסימני' נמסר בסדר במדבר סימני' ג' וסימניהון

מלענת אות העין

עם

עמ יאשיהו לבני העמציאן •
עמ מרכיח העם דעורא •
עמ בהלל ליי דעורא •
עמו ח' בטעם וסימן נמסר
 בפרשת ושלח יעקב
 ובעורא סימן ח' •
עמך יב בתורה וסימן נמסר
 בפרשת שפטים •
עמו ד' ר' פ' וסימניהו נמסר
 באיוב סימן י' •
ועמד ד' וסימני' נמסר כמלכים
 ב' סימן ח' ובאיוב סימן
 ל' ד' וסימני' ר' פ' וסימן כ' א' •
לא עמד ג' וסימניהו נמסר
 ביהושע סימן כ' •
ועמך ג' וסימניהו נמסר
 בפרשת קרח •
עומר ו' מ' ל' וסימני' נמסר
 בסדר ואלה שמות •
 ובשיר השירים סימן ב' •
לעמוד ג' מ' ל' וסימני' נמסר
 במגלה סימן ח' •
עמד ב' קמצי' וסימניהו
 השמש •
עמדי אשרי האיש ואהר ועמד •
 ועמשא מחנולל בדם •
עמדה אר י' א' בליש' וסימני'
 נמסר כשמואל •
 א' סימן י' •
עמדו ד' וסימני' נמסר
 בסדר מסעי •
יעמדו ג' מ' ל' וסימני' נמסר כריש
 נחום ובמגלה סיד' •
ותעמדנה ה' וסימניהו
 אצל הפרות •
 לפני משה ולפני •
 והנשברת והעמדנה •
 אז חבאנה שחיס נשים זונות
 והעמדנה שתי התורות •
עמרה ג' ח' בליש' וסימניהו
 והעמירה לפני •
 וחבא בירוח קמא דסיפרא •
 ואעמדם על עמדם •
עמרה וכל ויעמדו רוכותיה •
 ד' וסימניהו נמסר
 בפרשת ויצא •
 ובקהל סימן ב' •
ולא יעמדו ד' וסימני' נמסר
 בדניאל סימן י' •
ולא עמד ג' וסימני' נמסר
 ויגש אליו •
עמודיה ג' וסימני' נמסר
 בתלים סימן ע' ח' •
 ובאיוב סימן ט' •
עמודיו ד' מ' ל' וסימני' נמסר
 בסדר ויקהל •
העמודים י' א' ח' בליש' וסימני'
 נמסר בסדר ויקהל •
לעמודיהם ב' א' מ' ל' וסימני'
 ח' וסימני' •
 והאדנים לעמרים •
 עשה וימלעמרים עשה דין מ' ל'
עמתי ה' מ' ל' בליש' וסימני'
 נמסר בסדר כי חצא
 ובנחמיה סוף סי' ב' וסימני' א' סוף סי'
 י' א' וכשמואל א' ריש סימן י' א' •
העמנים ג' מ' ל' בליש' וסימני'
 ויגש אליו •
 וימלעמרים עשה דין מ' ל' •
עמתי ה' מ' ל' בליש' וסימני'
 נמסר בסדר כי חצא
 ובנחמיה סוף סי' ב' וסימני' א' סוף סי'
 י' א' וכשמואל א' ריש סימן י' א' •
העמנים ג' מ' ל' בליש' וסימני'
 ויגש אליו •
 וימלעמרים עשה דין מ' ל' •
עמתי ה' מ' ל' בליש' וסימני'
 נמסר בסדר כי חצא
 ובנחמיה סוף סי' ב' וסימני' א' סוף סי'
 י' א' וכשמואל א' ריש סימן י' א' •
העמנים ג' מ' ל' בליש' וסימני'

עם יצא ועבדיו כאו •
 עד בוש •
 היוס ויבא שמה •
 אליה תנילי •
 אליה ואת הילד •
עמ וסימניהו
 כלביא יקום •
 לברד ישכון •
 עם קול •
 יורד מראשי •
 ירדים •
 השאיר ליהואחז •
 קבל עם וימיתו •
 לברית עם •
 עם קבצו •
 לדרר •
 מריבי עם •
 בכל עת •
 עניי עם •
 ימותו ויחצו •
 עשה דת מלך •
 שונה מכל עם •
 וכל אהנה וס' פ' רכות •
ועמי י' א' וסימניהו נמסר
 בירמיה סימן ב' •
ובל עם ז' וסימניהו נמסר
 ביהושע סימן ח' •
עסו ג' וסימניהו נמסר
 בפרשת בשלח
 ובישעיה סימן מ' •
וכל עמו ד' וסימני' נמסר
 ביהושע סי' ח' •
ואת עמי ד' וסימניהו
 וישלחו ויאספו •
 וישלחו את ארון אלהים •
 ראתה מה העם •
 עמי יורו בין •
ואת העם י' ב' וסימני' נמסר
 בסדר שלחך •
ובעמך ג' וסימניהו נמסר
 בסדר וארא •
ואת כל העם ג' וסימניהו
 ויחשש את אנני •
 וישב וישמעאל •
 וייעץ סיפרא את •
עמך ה' מ' ל' וסימני' נמסר
 בפרשת קדושים •
ואת עמו ז' וסימניהו נמסר
 בסדר בשלח ובר' •
על העם ח' וסימני' נמסר במלכים
 א' ריש סימן י' ד' •
על עם ה' וסימניהו נמסר
 בשמואל ב' סימן •
 ו' ובמשלי סימן כ' ח' •
אל עמי ד' וסימני' נמסר בפרשת
 ויחיוביהוקאל סי' י' •
עמך ה' וסימני' נמסר בפרשת
 נשא ובתלים סימן ט' •
 וברוח סימן א' •
עמי ג' סביר' עמים וסימני' נמסר
 בשמואל ב' סי' כ' •
ועם ג' קמצי' וסימניהו נמסר
 בשמואל א' סימן ג' •
 וכעצום סימן ג' •
עסו ג' וסימניהו נמסר עם זוקנית •
 עם זוגאלח •
 עם זויצרה ליל •
העם ו' בטעמוסימניהו
 ויקם העם כל היום •
 ואחרי כן יאבין אתן את צדקתו

על ויהי ויהי •
 ויאמר ויקח •
לעולה ה' וסימני' נמסר בסוף
 פרשת נשא ובר' •
עולת ב' סוף סימן כ' •
 ג' ו' מ' ל' וסימניהו
 נמסר ביהוקאל
 סימן מ' •
ואת העולה ג' וסימני' נמסר
 בסדר שמני •
עולה כל אורי' ח' ב' מ' א'
 מ' ל' ו' מ' ל' בשמואל
 וב' מ' ל' בישעיהו ח' ב' בירמיה
 וסימניהו נמסר בסדר נשא •
 ו' ח' ב' ו' ביהוקאל וסימניהו
 נמסר שם סימן מ' •
 וכל ד' ח' ב' מ' •
 ואהרן ובניו מקטירים •
 קנה אקנה בכסף •
 לשפטים להסה •
 לפני משכני •
 ויעש כיוצא עשרה •
 ויבאו פנימה •
 וישחטום הכהנים •
 ובעת החל •
 ואהר הכינו להם •
עלתך ג' כ' וסימני' נמסר
 בריש שמני •
עלות ג' כ' וסימני' נמסר
 בפרשת מקץ וע' ש' •
 שיני אחיהו •
עלותיכם ב' כ' וסימניהו
 נמסר בירמיה
 סימן ו' וע' ש' כל שניי אחיהו •
עלתך ג' וסימני' נמסר בסוף
 פרשת וישמע יחרו •
עולת תמיד ד' וסימניהו
 נמסר בפרש' •
 חצוהו ביהוקאל סימן מ' •
עלה ז' כ' כתיבי' ה' א' ח'
 כתיבי' י' ד' •
 ויתפררו עלה חאנה וגו' •
 והנה עלה זיה כרף וגו' •
 והביאו עלה זיה וגו' •
 ועלי עין שמו וגו' •
 ועלי הרם וגו' •
 ועלי עין עבות וגו' •
עולה ג' וסימניהו נמסר
 בהושע סימן •
אעלוה ג' וסימניהו נמסר
 בתלים סימן ס' •
עלילת ד' ב' עלילת כתיב
 וב' עללות וסימני' •
 נמסר בסדר כי חבא •
עלמות ד' וסימניהו
 על עלמות שיר •
 בחוד עלמות חופורת •
 על כן עלמות אהבך •
 מנצחים •
העלמה ג' וסימניהו בלשון
 ארמי עולימחא •
 דנפקח מחקריא אסא וילדת בר •
 וכיאר נמסר בסדר חיי •
נעלם ג' ב' קמצי' ו' א' פתח
 וסימניהו •
 היה דבר נעלם מן המלך •
 ולא נעלם דבר •
 יבא במצט על כל נעלמי

לאנתהיה דארונא אריך למכסיא
 קטרתא בירוש וביאר נמסר
 בפרשת שמות ובתלים סימן קל' ז' •
עולה ה' פתח וסימני' בלשון
 ארמי שמואל אסיא •
 שיני נהריהו דמואביא וברק ברקן
 כבבל וביאר נמסר בירמיה סימן ג'
ועל ז' רפין וסימני' נמסר
 בסוף שמואל •
בעלות ח' וסימניהו נמסר
 כמלכים א' סימן י' א' •
עלך ג' מטעין וסימני' נמסר
 ביהוקאל סימן כ' •
העלית ג' וסימני' נמסר
 בסדר כיתשא •
 ובתלים סימן ל' •
והעלית ג' וסימניהו נמסר
 בסדר כיתשא •
 וכירמיה סימן ל' ח' •
מעלי ג' כתיב י' ד' וסימני'
 נמסר בסדר שמני •
ויעלה ג' רפין וסימני' נמסר
 בר' ח' ב' סימן י' •
ויעלו ג' וסימניהו נמסר
 ביהושע סימן ד' •
ואעלה ג' וסימניהו נמסר
 בעצום סוף סימן ד' •
ויעל ג' בטעם לעיל
 וסימניהו •
 עמרי וכל ישראל •
 אחאב לאכל ולשחח •
 לקול חתו הכזן מים בתרא
 דסיפרא •
העלוק ג' וסימניהו נמסר
 בסדר כיתשא •
ולמעלה ג' וסימניהו
 ומהאריאל ולמעלה •
 ודברי דוד אחרונים •
לעלת ד' ח' וסימני' נמסר
 בסדר יתרו •
 ו' וסימני' נמסר
 בירמיה סימן כ' •
עלי ג' וסימניהו נמסר
 בירמיה סימן כ' •
להעלות י' א' ח' בליש' וסימניהו
 וסימניהו •
 להעלות מן הארץ •
 להעלות נר חמיד •
 ובהעלת אהרן את •
 בהעלתך את הנרות וחברו •
 מים העליתי אתם •
 בעלתי הרהר •
 ויעזבני דשמואל •
 עד יום העלתי •
 בעלתי לראות •
 ובה עלתי יסעו •
עלה ג' כ' וסימני' נמסר
 בפרשת ויגש אליו •
 ובפרשת שלחך ובשמואל ב' סימן •
ולא יעלה ג' וסימניהו
 נמסר ביהוקאל •
 סימן מ' •
עלות ה' וסימניהו נמסר
 בסדר וישלח •
בעלטה ג' בקרי' ובחד עני'
 וסימניהו נמסר •
 ביהוקאל סימן י' •
עלות ו' א' ח' וסימניהו
 נמסר בסדר וישלח •
 יעקב ובשפטים ריש סימן כ' •
העליה ז' וסימניהו
 ויאא אהר •

מערכת אות העין והפא

יען אשר עשית את *
ואשר עשה ה' וסימני נמסר
 כמלכי א' סי' ב'
וכר מעשה ג' וסימני נמסר
 בסדר כטית *
עשית ה' וסימני נמסר
 בפרשת בראשית
 ובירמיה סי' ב' וברות סימן ב'
לעשות י' ג' חס' וסימני נמסר
 בריש פרשת ויקהל
 ובנחמיה סימן י"ב *
המה עושים ה' וסימני נמסר
 בפרשת ויקהל
 וביחזקאל סימן ח' *
מעשות ה' חס' בליש' וסימני
 נמסר בפר' שמיני *
עשיתה ח' מ' ל' וסימני

י' וסוד' ה' סימן ו'
עשוק ד' ב' מ' ל' וסימני נמסר
 נמסר בפרשת חבא
 ובהושע סימן ה' *
העשירי ד' חס' וסימני נמסר
 בפר' נשא וביחזקאל
 ריש סי' כ' ט' וכמנלה סימן ב' *
בעשור ג' חס' בליש' וסימני נמסר
 בעשר להרש הזה *
 צאנכם יעשר *
 ויחבם וכרמכם יעשר *
ועשרון ה' ב' מ' ל' וסימני נמסר
 בפרשת תצוה *
ושני עשרונים ג' וסימני נמסר
 בפרשת פנחס
מעשר ג' רפין וסימני נמסר
 בכרר לך לך *

למה לירב זכאיכם *
 הרב לוי מלאה דם *
 ערב וכל נשיאיקדר *
 בשר נכורים *
עתה ז' וסימני נמסר במלכים
 ב' ריש סימן י"א *
עתק ד' וסימני נמסר בחלים
 סימן ע' ה' וסימן צ' ר'
ויעתר ד' וסימני נמסר בריש
 פרש' תולדות ויבשפטים
 סימן י"ד *
ויעתר ה' וסימני נמסר
 בפרשת תולדות
 ובשמואל ב' סימן כ"א *

פריה ג' וסימני נמסר בחלים
 סוף סימן ע"א *
פה
פהאל פה ב' וסימני נמסר
 פה אל פה ארבר *
 פה אל פה בטמאחם *
פיהו כ' וסימני נמסר בריש
 שיר השירים *
ומפי ג' וסימני נמסר בישיעה
 סוף סימן נ"ט *
אלפי ה' וסימני נמסר
 ביהושע סימן י"ז *
אלפיהו ב' וסימני נמסר

טעם טעמי מעט *
 וכי ימצא איש את *
 ואתה הגדת היום *
 ויבא יואב אל המלך דאבנר *
 ומי יאמר מדוע עשיתה *
 ויאמר שאול אל הקיני *
 אשר עשיתה משנאתיך כס *
אידין בריש עשית דכו
 וסי'
 עשה מפיק ה' כהאמר י' עשה *
 ועושה מפיק ה' כהאמר י' בורא
 שמים *
 ועשיתם ל' וכרחמיך הרבים לא *
 עשיתם ל' ויאמר י' ל' משה כלכהך
 עשוהו ל' ופנית אני לראות הכמה
 עושתי ל' לא נכחד עצמו ממך *
עשתה ה' קמצי' וסימני נמסר
 נמסר בפר' תולדות
 ובשמואל ב' סימן י"ג *
עשהו ג' וסימני נמסר
 באיוב סימן ל"א *
עושה ב' מ' ל' ב' ה' וסימני נמסר
 מהיתרון העושה *
 עושה בעבות זרון *

סימחוקף שעירית נמסר
 בסוף סדר בשלח
מעשר ג' רנשין וסימני נמסר
 וכל מעשר בקד *
 כי את מעשר בני *
 מעשר הארץ מורע *
מעשר ג' רפין וסימני נמסר
 בסדר ויקח קרח *
בעשתי עשר ג' וסימני נמסר
 בריש סדר
 דברים ובירמיה ריש סימן ל"ט *
שני עשר וסימני נמסר
 בפרשת חצוה *
העשרים ג' וסימני נמסר
 בפרשת וירא
 וביחזקאל ריש סימן מ"ב *
עשתרות כ' אורי' חס' ב' מ' א'
 וסימני נמסר
 ועשתרות צאנך דברכה *
 וכל נכיא וכתו' מ' ל' ב' מ' א' *
 ויסור בני ישראל *

נשלם אות
העין בסה
מערכת אות
הפא
ד' וזנין חד פוחדו פ' וסי'
 פתחה פיה פתחה בחכמה *
 ופתחה והיה אם שלום הענך *
 פרה זאת חקת התורה אשר
 ופרה ודוב תרעינה יחדו *
 פשרא פתמי' דנה חילמא חזות אנא
 ופשרא פתמי' אדין דניאל דשמיה
 פלטיהו ותשא את ריה וחבא *
 ופלטיהו ויהי כהנבאוי ופלטיהו *

סמן עצל ידו *
 יבטח בייניח ירדן *
אל פיו ג' וסימני נמסר בשמואל
 א' סימן י"ד *
ג' סבירין פ' וקד' פניו וסימני נמסר
 נמסר בראש סדר
 אלה מסעי *
פה אחר ג' וסימני נמסר במלכים
 א' סימן כ"ב *
פו
מבה י"א כ"כ בצורת הבית
 וסימני נמסר ביחזקאל
 סימן מ' *
בפוך ג' וסימני נמסר בישיעה
 סי' ג' דובירמ' ל' סוף סיד' *
פורה ב' חס' ו' מ' ל' וסימני נמסר
 בישיעה סוף סימן י'

ועל ידם חיל צבא *
 ויתנו אותו עושי המלאכה דר' ה'
 ויחבו את הבסק *
לעשתו ה' חס' וסימני נמסר
 בפרשת מקץ *
בכה יעשה ד' וסימני נמסר
 בסוף סדר תצא
 ובמנלה סימן ו' *
ולא תעשה ג' וסימני נמסר
 בשמואל א' סי' ד' *
ולא תעשו ג' וסימני נמסר בפר'
 אחרי מות *
ומעשהו ג' וסימני נמסר
 בשפטים סימן י"ג *
 ובשמואל א' סי' כ' הובתה ל' מ' ס' ד' *
אנכי עשה ד' בליש' וסימני נמסר
 במסר בשמואל
 א' סימן ב' *
ולא עשה ד' וסימני נמסר
 ב' זכואל ב' סימן
 י"א וסוד' ה' ב' ריש סימן כ"ח *
לעשותם ד' ב' מ' ל' וסימני נמסר
 וסימני נמסר בפר'
 ואתהגן *

עת ג' פתחי' וסימני נמסר בפרשת
 מצורע ובירושלמי *
עיתה ג' מ' ל' בליש' וסימני נמסר
 וקרב לבא *
 עיר שפכת דם *
 בעיה אחישנה *
ויהי בעת ה' וסימני נמסר
 בפרשת וירא *
ובעת ההיא ה' וסימני נמסר
 מושלים פלשתים
 אצמית לדוד *
 יבאו בני ישראל המה *
 אשוב את שבות יהודה *
 כאחנני הראה ב' בו' *
 יעמד מיכאל ב' בפסו' *
עתה כ' ה' ר' פוס' וסימני נמסר בד' ה'
 ב' סוף סימן ו' *
ואתה ועתה ה' חס' וסימני נמסר
 וסימני נמסר
 בסדר כהעלוחך *
עד עתה ד' וסימני נמסר בסדר
 דאה ובשמואל ב' *
 סימן י"ט *
עתורים ב' מ' ל' וסימני נמסר
 ולזבח השלמים *
 המאת בקר וחלב *
 וכלהרי' מ' ל' *
ועתורים ה' וסימני נמסר
 המאת בקר *

פא
פארי ב' וסימני נמסר
 ואת פארי המנבעות *
 פארי פשח' סיהיו *
את פאת ב' וסימני נמסר
 פאת זקנד *
 ומרוחם את פאת צפון *
פג
ויפגעו כ' וסימני נמסר במלכים
 ואת אהרן *
נפגשו ג' וסימני נמסר בחלים
 סי' פ' ה' ובמשלי סי' כ"ט *
פד
פרות ג' וסימני נמסר בפרשת
 וארא ובחלים סי' ק"א *
פרנה ד' וסימני נמסר בסוף
 כרר תולדות *
 ואת אלהים פור עצמות *
 פור נתן לאביונים *
פח
ופחר ב' וסימני נמסר
 הפל עליהם אימתה *
 המישל ופחד עמו *
ופחר כ' מ' לעיל וסי'
 לולי אלהי אבי *
 מכל צרריה ייתי *
פחדכם ג' וסימני נמסר בסדר
 עקב ובמשלי סי' א"י *
והפחות ג' וסימני נמסר
 במנלה סימן ת' *
פט
פטיש ב' וסימני נמסר
 פטיש כל הארץ *
 מחליק פטיש את הלום פעם *
פי
ופיכל ג' וסימני נמסר
 ויאמר אביטלך *
 ויכרתו

כס בה שעה אנפקו *
 כפס הוא היה עסרוד *
 פתחי אני ישנה ולבי *
 בפתחי וידעסכני אני *
 פתחיה ואנו ואכלו פתחיה *
 בפתחיה וראו את ארץ *
פא
פארי ב' וסימני נמסר
 ואת פארי המנבעות *
 פארי פשח' סיהיו *
את פאת ב' וסימני נמסר
 פאת זקנד *
 ומרוחם את פאת צפון *
פג
ויפגעו כ' וסימני נמסר במלכים
 ואת אהרן *
נפגשו ג' וסימני נמסר בחלים
 סי' פ' ה' ובמשלי סי' כ"ט *
פד
פרות ג' וסימני נמסר בפרשת
 וארא ובחלים סי' ק"א *
פרנה ד' וסימני נמסר בסוף
 כרר תולדות *
 ואת אלהים פור עצמות *
 פור נתן לאביונים *
פח
ופחר ב' וסימני נמסר
 הפל עליהם אימתה *
 המישל ופחד עמו *
ופחר כ' מ' לעיל וסי'
 לולי אלהי אבי *
 מכל צרריה ייתי *
פחדכם ג' וסימני נמסר בסדר
 עקב ובמשלי סי' א"י *
והפחות ג' וסימני נמסר
 במנלה סימן ת' *
פט
פטיש ב' וסימני נמסר
 פטיש כל הארץ *
 מחליק פטיש את הלום פעם *
פי
ופיכל ג' וסימני נמסר
 ויאמר אביטלך *
 ויכרתו

מערכת אות הפא

נב

ויכרתו בריח בבאר •
ואחזת מרעהו ופיכול •

פן

לפן ה' וסימניהון נמסר בפרשת
ואתה נתן ובירמיה סימן כ"א
ובמשלי סימן ל' •
כנו ג' וסימ' נמסר בישעיה ריש
סימן ט' •

פל

הפלחה ב' חר כתיבא' •
ופימניהון •
והפלה יי' בין מקנה •
והפלא יי' את מכותיך כח' כתיבא' •
הפלא ב' חר כתיב ה' •
ופימניהון •
הפלה חסדיך מושיע •
העם הזה הפלא ופלא •
קרמא כתיב ה' •

נפלאתי ז' חס' בליש' וסימני' •
נמסר בפרשת שמות •
יפלא ד' חס' בליש' וסימני' •
נמסר בסדר גשא •
ויתפלל ג' רפין וסימניהון נמסר •
בפרש' וירא ובישעיה •
סימן מ' ד' ובחלים סימן ע"ב •

ותפלתו ג' וסימני' נמסר בחלי' •
סיק' ט' וד' ה' ב' סיל' ג' •
ופיקגשו ד' ר' פ' וסימני' נמסר •
בשפטים סימן י"ט •
פלגי ג' ר' פ' וסימניהון •
נמסר בחלים כמ"ב •
אות פ' ונאמרה בא' כ"ג •
פלה ג' וסימניהון •

וחשלך אשה פלח •
ויתנו לופלח דבילה •
הלא אשה אחת •

כפלח ג' וסימניהון •
ויצוק כפלח תחתית •
כפלח הרמון רקתך וחברוי •

הפליט ה' וסימ' נמסר כחוקאל •
סוף סימן כ"ד •
הפליטה ג' חס' בליש' וסימני' •
נמסר בסדר בא' •
פליטים ד' וסימניהון •

נחן כנו פליטס כ"כ •
ושלחתי מהם פליטים •
כ"כ מ' ל' ד' מ' ל' •
פליטים מחרב הלכו •
כיאם פליטס •
בחראי פליטס כחבן •

פליקים ג' בליש' ב' חס' יו' ד' •
קדס' וא' חסר דחסר •
ופימני' נמסר בפרשת משפטים •
ותפלתו ג' וסימניהון נמסר •
באיוב סוף סימן י"ז •

פרוני אלמני ג' וסימ' נמסר •
במלכים ב' •
סימן ו' וברוח ריש סימן ד' •
פלצות ד' וסימ' נמסר בישעיה •
סימן כ"א ובחלים •
סימן ג' ובאיוב סימן כ"א •
הפלשתים ה' וסימניהון •
נמסר בשמואל •
א' סימן י' ובר' ה' ב' סימן כ"א •
שרי פלשתים ו' וסימ' נמסר •
בשמואל •

א' סוף סימן י"ח •
פלת ב' וסימניהון •
ואין בן פלח בני •
פלת וזווא •

ופניו

אל פניו ט' וסימני' נמסר בסדר •
משפטי ויחוקאל סי' י"ד •
אל פניו ה' וסימ' נמסר בשמואל •
ב' סיפין י' ד' ד' ה' ב' •
ריש סימן י"ט •

מאת פניו ה' וסימניהון נמסר •
בסדר תלרות •
ומלכים ב' סימן י' ובאיוב סימן כ"ב •
לפניו ולאחריו ד' בחד פסו' •
ופימניהון •
נמסר בסדר בא' •

נתינה פנים ד' חס' אח וכו' •
נמסר בדניאל כ"ג •
הפנים ט' וסימניהון •
ויתן לו הכהן •

כמים הפנים לפנים •
וי' ל'ג' בושח הפנים •
ולנו בושח הפנים •
המה הפנים אשר •
ואת השלחן ועליתם לחם דר' ה' •
השלחן אשר עליו לחם •
הפנים דמלכים •
את השלחן ואת ב' ד' ויקהל •
את השלחן ואת כל כליו דפקודי •

ופניו י' וסימניהון נמסר •
בחלים סימן פ' ד' •

פס

הפסגה ה' וסימניהון •
חתת אשרוח •
וחברו חתת אשרוח הפסגה •
ונשקפה על פני •
עלה ראש הפסגה •

פסוקים ד' מ' ל' וסימניהון נמסר •
בשפטים סימן ד' •
ובד' ה' כ' סוף סימן ג' •

פע

אפעה ד' וסימניהון נמסר •
בישעיה סימן ל' •
כפעם בפעסו' וסימניהון •
ולא הלך כפעס' •

אצא כפעס בפעס רשמון •
וישב חמלך על מושבו •
ועלו בני ישראל אל בני דפלגש •
ויצאו בני בנימן דפלגש •
ויקרא בפעס בפעס דשמואל •

פצ

ופצץ ג' וסימ' נמסר בפרשת נח •
ויפצר ד' וסימ' נמסר בפרשת •
וירא ובמלכים ב' סי' ה' •

פק

יפקד ג' וסימניהון •
ונפקדת כי יפקד •
כמות כל האדם •
אם הפקד יפקד •
פקידים ד' וסימ' נמסר בפרשת •
מקץ ובירמיה סימ' •
כ"ט וכמנלה ריש סימן ב' •

ופקרת

ג' וסימניהון •
אם כמות כל •
ופקרת אלעזר בן •
ופקרת משמרת •
ופקרת כל העדה •
ויפקדם ד' וסימניהון נמסר •
במדבר סיני •

התפקרו ד' וסימניהון נמסר •
במדבר סיני •
פקידה אל ד' בליש' וסימני' •
נמס' בירמ' סי' ג' •
פקד יפקדו ח' וחס' וסימניהון •
נמסר בסוף סדר •
ויחוי בשמואל א' סימן כ' •

פקודיהם כ' מ' ל' וסימניהון •
אלה הם בני לוי •
ראשי האכות לפקודיהם •
וכל פקודי במ' א' ד' ויודיע •
ג' וסימניהון •
ויפקדו מעבדי דוד •
ויפקדו השערים •
ויפקדו ביום ההוא •

סימן פקד יפקד פקד ספקד •
אפקד כולהון •
חס' במ' ה' וסימניהון נמסר בפרשת •
שמות ויחוקאל סימן כ"ג •

פר

ואת הפר ג' וסימניהון נמסר •
בפרשת הצוה •
ובשפטים סימן ו' •
פר בן בקר אחרד' •
ופימניהון •
והקרבתם עלה לחם •
והיה אם מעני העדה •
ודראש השנה •
וכעשור להרש •

הפר האחר ג' וסימניהון •
ויתנו לנו שנים פרים •
כ' בפסוק דאליהו •
בחרו לכם הפר האחד •

פרא ו' וסימ' נמסר בסדר לך •
לך ובאיוב סימן י"א •
הפרתי ג' ב' מ' ל' וסימניהון •
נמסר בסדר לך לך •
פוריה ד' וסימניהון •
על הנפון פוריה •

פוריה וענפה •
אשתך כנפון פוריה •
בספר פוריה •
בפור ג' בליש' וסימניהון •
ובשלו בפרור •
והבשר שם בסל •
והכה בכיור •

וב' כת ב' פארור וסימ' •
כל פנים קבצו פארור •
ופני כלם קבצו פארור •
הפרזות ג' בליש' וסימ' נמסר •
בזכריה סי' ב' ובמנלה •

סימן ט' •
הפרזי ג' וסימניהון •
לבר מערי הפרזי •
ועד כפר הפרזי •
וכל הפרזי •
יפרח ד' וסימ' נמסר בסדר קרח •
והליס' סי' ע"ב •
ג' וסימ' בשמואל •
א' סימן ו' •
ויאמר •

אם הפקד •
אם הפקד •
יפקדו ד' וסימ' נמסר בפרשת •
מקץ ובירמיה סימ' •
כ"ט וכמנלה ריש סימן ב' •

מערכת אות הפא

ויאמר פרעה ג' בטעם

וסימניהון

אביך ואחיד

הנרבים עתה

מי אשר

פרצו ג' וסימניהון נמסר

במיכה סוף סי' כ'

פרעוש ב' וסימניהון

אחד פרעוש אחד

לבקש את פרעוש

וכל שום בר נש רכו' פרעוש

כפרין ד' וסימניהון נמסר

בישעיה סימן ל'

ובאיוב סימן ל'

פרצים ה' וסימניהון נמסר

בשמואל ב' סי' ה'

פרש נ' ב' פחחיא קמץ וסי'

בירמיהו ד'

פרשתי ג' וסי' נמסר בישעיה

ריש סימ' ס' ה' ובחלים

סימן קמ"ד

פרתה ג' וסימניהון

קח את האזור

ויהי מקץ ימים

ואקח את האזור

הפרתמים ג' וסימניהון נמסר

בריש אחשוורוש

ופשרא י' קמצי' וסימני' נמסר

בדניאל סוף סי' ג'

פת

פתגם ב' א' קמץ

וכימניהון

אשר אין נעשה פתגם

ונשמע פתגם המלך

קדמא קמץ וכל ארמי רכו'

פתים ג' כ' וסימ' נמסר בחלים

כא' רכתי אותה

ובמשלי סוף סימן א'

יפתה ד' וסימ' נמסר בפרשת

משפטים

יפתה ג' וסימני' נמסר בירמיה

סי' ד' ובמשלי סי' כ' ה'

יפתח ג' וסימניהון

ביושע סימן טו'

ובאיוב סימן יא'

זפתח ה' וסימניהון נמסר

כפר' נח וביחזקאל

סימן מא'

פתוחר ג' וסימניהון נמסר

ביחזקאל סוף סי'

ב' אובנחמיה סימן יו'

זפתח ה' וסימניהון

השער הזה יהיה ב' בו

סגור יהיה לא יפתח

הנה בסניכיון לא

יסגר על איש ולא

פתוח ג' כ' חס' וסי' נמסר

בפרשת ראה

נפתחו ג' וסימניהון נמסר

בישעיה סוף סימן

ב' רובנחום כמ' ז'

פתח ד' וסימניהון נמסר

במלכים ב' סימן יג'

ובמשלי סימן לא'

זפתחת ג' וסימניהון נמסר

בפרשת הצ' ה'

פתח ג' ובאיוב וסימני' נמסר

שם סימן ל' פ'

ה' פסוקי דמיון מן במיון

קדמ' קמץ תני' פת' וסימניהון נמסר

גבל

פרשת ויצא רכשרכש

מ פסוקים אית בהון ב

מלין ופתרו חר וסי' נמסר בשמואל

א' ריש סימן י' ב

עטה הדא מן פתחין

מנהר הר ולית רכו' וסימ'

ארני ויאמ' הנה נא ארני סורו נא

יחזק והאמר שרה צחק עשה לי

חנן וישא עיניו וירא

וחמנע היחה פילנש לאליפז

כאזרח וכי נור דהמול לו כל זכר

עשן והר סיני עשן כלו

בעב ויאמר ה' אל משה הנה

הישב וכל זר לא יאכל קדש

שופר והצבחת שופר חרועה

הצר וכי תבאו מלחמה בארצב'

ויאמר יי' אל משה הנך

חכמת וכל אשה חכמת לב

בגירל נחלם כאשר

ומגורל והיו לאחד טבני

מוצק ושחי כהרזה עשה לתת

וברר ברחת העיר ובשפלה

כארפר הלא בכרכמיש כלנו

יבש נדף ערות על יאור על פי

יאור חרויה הן בפסוק

אררט שאו נס בארץ תקעו

ומבצר משנב משנב חסתיך השח

השפיל ב' בו

והמם גלגל לחס יודק בילא

לנצח ב' בו

שבל ויצאו שרי פלשתים ויהי

מדוי צאחם

נבהל וחבוא האשה אל שאול

ותרא בו

באנשים ורוד בן איש אפרתי

ואח שם קדשי אודיע

וגלות החל הזה

לבי בקרבי בהגינין הבער

ויען המלך ויאמר אל איש

האלהים

כי עני ואביון אנכי ולבוי

בני אסחם ללבך

ישב עולם לפני אלהים

לא אליכם כל עוכרי דרך

ובן חנניה פלסיה וישעיה

נא עכדיך ימים

כל קבלרנא מלכא

חלם בעיניו איש

חור כרפס וחכלת

אנה נבוכד נצר שלי

ומלאח הימים האלה

כאשר יאמר משל

שן וילך דוד ויקח את עצמות

משרח וחבא בת שבע אל המלך

ובישרח ויאמר שלמה יתה עשית

פרש משפעת סוסיו וכסך

נעזב ואיכה את הסננים

חעזב סרף נפשו באפו

לבער והגורלות הפלנו על קרבני

א במן חר וחד חר פתח

וחד קמץ דלוג' וסימ'

אם ויהי כשמע אחאב את

אם באשורו אחזה רגלי

בסעס ומן החברות

במעט ויאמר יהונתן אל הנער

גאל ויאמר הנא לא אוכל לגאול

גאל ואני אמרתי אנלה אנך

גב ואל סדות המזבח באמות

גב ותכני לך גב

זקני גבל וחכמיה

גבל

הנחת

הנחת

הורם

הורם

היצלח

היצלח

וכעם

וכעם

והיכל

והיכל

והכני

והכני

ולאחד

ולאחד

וליקר

וליקר

והמם

והמם

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

והחמנים

ועמון ועמלק

עושו וכוואו כל הגוים

ובדורים לבביה ורוחה

ועד שר הצבא הגדול

וקרשת את חזה התנופה

הנה לאש נתן לאכלה

וימרד בו לשלח מלאכיו

גם כל ימיו בחשך יאכל

רשע יראה וכעם

מיום אחד להדש השביעי

האומר לכורש רעי וכל

הצילני נא מיד אחי מיד

אם יוכל להלחם אתי והכני

וארעה' את צאן ההרנה

גם אם ישכבו שנים

בהזמנא מנדעי יתוב עלי

וליקר ענה מלכא ואמ' הלא דא היא

להם יודק כי לא לנצח

ונחנסה' אלהיך לפניך

והחמנים וינצחו לפניו את מזבחות

והחמנים ולא ישעיה אל המזבחות

הרקל ושם הנהר השלישי

והרקל והיו עשרים ואני הייתי

לא ירעו ולא יבינו

ולקחו אבנים אחרות

אחה תהיה על ביתי

שפתים ישק פשיכ

לרוד ריכה ה' את יריבוי

הקשיבה ה' אלי ושמע

ועצה שלחו כהר' והגידו

הימפור לו כי אדכר

אשור לא יושיענו

מכסה פשעיו לא יצלית

פני דרף נאל הדם אחרי

גם אם ישכבו שנים

לא חשב לנצח ולא חשבו

אסא ראה אור כיהל

אכי את הארץ

ובני כרמי עבר עכר ישראל

ונשאחם את סבות

אראנולא עתה אשורנו

והננשים אצים לאמר

הפלוח דוד בנישוי

כארזים כנחלים נסיו כנגות

שוקיעו מודישש

ומן הגדי נבדלו אל דוד

ויבאו מן בני בנימין

והנשיא אשר בחוכם

וירד הגביל משפס

צהלי קולך בת גלים

וילכו חמשח האנשים

ויראו את ה' אהי ישוחתת

ואליסך ועמצי וימישאל

וגינוה ככרכת מיט מימי

והנה ששה אנשים באים

לשום לאבילי ציון לתת

והקיסות להם סמע

כלך טואב היה נקד

ובני כלב אחי ירחמאל

וישב את הסוסים

וירע אונן כילא לוי היה

ספוח מאשחם ספרת יכת' הנה לאש נתן לאכלה

אלה אשר נחל משה

ואמרת לכניעמון שמעו

צר לי עליו אחי יהונתן

מסי נעמט רדה והשכבה

גסכלת כיה' עיני משומטיה

נסכלת ויאמר שמואל אל ישראל

כפחדך בשרי

שאי נכ בארץ

מסתכל היות בקרניא

יעל קרניא עש' די בראשה

מיסמי ואלעשה הוליד אח סימני

וכיסימי ב' בפסוק קדמ' קמץ

פסיקתא דאורייתא

פסיקתא דנביאים נג

אלין פסקתא דאורייתא

ספר בראשית כ"ט בספרא

אמר המעתיק חזקא שינויה ככלהו
גוסליה פסקין מלן דמני כ"ט ומלן
דמני י"ז ומלן דמני יתיר ויתיר חזקא
הנך דכתובת ברילנה לן מספרי
דוקני דחכרי לן דמני למיסמך
עליהו וכספר חלה דגנריס חזקא
נפחה אחריתי כסס גלון וכתובה
לה נדוכתה עכ"ל:

ויקראו אלהים לאור
ויקראו אלהים לבישרה
ויברא אלהים את הארס וזכרו
ויברא אלהים ונומר החירה
ויפלי" אלהים דודסה
ויבנה אלהים את הצלע
ויאמר ה אלהים אל הטש
וינגעה ואת פרעה
ויחלק עליהם לילה
הטול ויסול ליד ביהן
וערל זכר
דחכש שורה לאמר לא צחקתי
כי יראה ויאמר לא
אדרה נא ואראה עשו כלה
וישכם אברהם בכקר
ויקרא מלאך אלהים אל הנר
ויקרא אליו וגו' אברהם ואברהם
ויקרא אברהם וגומר ה' יראה
נשיא אלהים אתה
ויאמרו ראו צאנו וגו' ה' עמך
ורחל באה
את סחלתו כתיב שמעאל
נפתולי אלהים נפתלתי
זבדני אלהים אחי
חשפכו ויאמר אלהם ראו בן
ויהי כדברה אליוסף יוסף יום
ויאמרו שנים עשר אחים
אבל אשמים אנהנו
וען ראובן וגו' אמרת אליכם
זיאמר אלהם ישראל וגו' אסכני
יאמ' אלהים לישראל יעקב ויעקב

ואלה שמות י"ד בספרא

וישם אלהים את ישראל
ויולד ח' ית' ויהי
ה' ימלך לעולם
ויהי ביום השישי וגו' יוסף יום
הגני עמר לפניך שמו
ה' נמי
לא העשה לך פסל אשר
בשמימי
שלוש פעמים וגו' האדון ה'
וחבריה דכי תשא
קח לך סמים נספ'
זה יתנו
ויעבר ה' ועל פניו ה' ה'
מלא אוחם חכמת חרשו וחשב

ויקרא

וקמץ והביאה אל הכהן
ה' לאמר בקרבי אקדש
ולאיתמר ובני
אל תשרתו אחרי
ואל יתחמו בניו
וכל אשר יפל עליו מהם ובמותם
וחבריה וכל אשר יפל מנבלחם
וראה הכהן את הנגע וכו' הפך ולכן
והצדוע אשר בו וגו' יסמא יסמא
והכהן הגדול וגו' אשר יצוק על
ראשו שמן
והניף דב חזקתם
י"ד בספרא

הבכור וואלה שמות
והחונים לפני המשכן קדמא אהל
מועד משה וואהרן
ובאו המיסוגו אמנו
והניף הכהן ואחם
שניהם מלאים סלת וכן כלם
יא י'
יש ה'
איש כי יהיה טמא ולנפש
קוכחה וה' ויפצו
ויצד וירד י' ובענן
וישאר שני אנשים וכמחנה
שם האחר

כידברה בזהונו הכרת ותכרת
ותנו בהן משושימו עליהן וקטרת
ותנו אליהם נשיאיהם
כל הקרב והקרב
וימאן אדום
וישמע הכנעני וגו' וישב ומנו
ויבא אלהים אל בלעם
ואם הפר יקר אוחם
וממחצית בני ישראל חקח אחד
ויאמר משה אלהם וגו' ובני ראובן
ויהן להם משה לבני גר ולחציו
שכט ימנשה
ואם בכלי ברזל יהכהו

אדה הרברים כ"ב בספר

עד אשר יניחה'
כי שאל נא וגו' אלהים אדם
לא העשה לך פסל בשמימי
שסעי ישראל וגו' ה' אחר
ויהן י' אותת וגו' רעים
כייביאך ה' אליך וגו' וגשל גוים
רבים מפניך
ולא תביא חועכה תו שקק וחועכו
הטוליכך במדבר וגו' נחש שרף
אל חאמ' בלכך וגו' אוחם מלפניך
ואת חסאחם וגו' ואשרף אתו באש
שלוש פעמים בשנה
כי יפלא וגו' בידם לדם
כי יקרא קן צפור ולפניך
והיה בהניחה' אלהיך
הסבת וישמח
יתח ה' נגף
וחשיבך ה' ומצרים
למען הקיס אוחך היום ולו
והנה אחריו אלהי נכר

לישנא אחרנא פסקיה

רסיפרא
פנו וסעו לכם' אנה אנהנו
עלים' כאשו לילה וחענו
וחאמרו' זה ארבעים שנה
אשר יניחה' עליה ראשי ראשו
למדת' כרא אלהים אדם או
הנסה' ואח ארץ עוג' פנים
כפנים לא העשה לך פסל כ' בו
כאשר יצוך' שבח לה' כי עבר
הייתו למען יאריכוני' אם יפסיו
אנחנו זאת' תדבר אלינו ואתר'
כי יביאך ה' אלהיך' גוים בבנים
מפניך' כך כהוה' והייתו יעקב
חשמשו' ולא תביא חועכה כ' בו
הטוליכך' כ' בו בהרף ה' אלהיך ולא
בצרקהך' אשר יצאת וואשרף
אותו' עי' לא את בניכם פחרכם
ומראכס' הזבתו כ' דבר סרה
חזנתו ואכדה' ואכלתו לפנייה
מקצה' שלש כ' בגלל ושמתת
לפניה' שלש פעמים כ' בו
ולשמשו' או לרח' על פיו שנים
בן דם ולרס' כ' והגוים על פיו

שני' קוצמור ב' בו ישכב עם
אשה' אל שער מטהלך ובקרב
בהניחה' אלהיך' מראשית כל
פרי וענית וואמרת יוכחתי עליהן
הסכת ושמע' יפתח ה' ולך
ישלח ה' ובך ייתך ה' ומתחיה יוצת
והשיבך ה' מצרים והותירך ה'
כ' בו' היום ולוחקו וואמצו הוא
עבד ימקץ' שבע שנים ה' שכו
כ' בו' כי אביאנו אל ויהי ככלתי
ראו עתה: אהנת וסופ' פסוק דספ'
פחה כסח' שכרת' הצלצל עכ"ל:

אלין פסקתא דנביאים

ראשנים
יהושע
עד אשר יניחה' לאחיים
וה' יצא וגו' ביהך
ובל' וקניו ושטריו וגו'
סורה יומה
כימאת ה' היחה
ועתה הנח ה' אותי
ושלח הנבול ויכירה
מען כרסל ויף
והחצור יחרתה
עין רמון וחוכן
ועלה גבול ליסח
אלה הנחלות וגו' אליעזר והכחן
בני ישראל בגירלו
אל יאיהם ה' אל אלהים ר' כפסו'
ויאמר פנתם היום וידענו
וישכ פנתם בן אלעזר הכהן
ואת עצמות יוסף וגו' בני ישראל

שפטים

ויאמר ארני כוקונו' שבעים
וכיהקים ה'
וישלח ישראל מלאכי' אל מלך אדום
האפרחי אתה ויאמר לא
וישלחו בני רן
ויצא בנימן לקראתם מן
ועף י' ארת בנימן לפני

שמואל

ועלה האיש וגו' ימים
ויאמר לו וגו' ואמר לו
ויאמר לו וגו' ויאמר לו
ויאמר לו וגו' ויאמר לו
והיה יד ה' וכעיר
וחשבנה הערים אשר מאת וישרא
ויאמר שאול וגו' לכה נלכה
מהר' עתה היום בא לעיר
בערת' מחר אשלח אליך
וירם הסכת את השוקו ישים לפני
הנני ענו כי וגו' ארת שורי
ואהיה כהן' בשלה
נדרה ונכות בהם ער
הינתן וימור
לכר המלוכה וגו' סביבי ככל איביו
כמואכ ויכני
חלוקי אבנים מן הנחל
ויאמר שלום לזבח
כי לא אשר יראה האדם
וישב המלך וגו' כפעם בפעם
ואחקר את אבי בערת ומחר
קתו ויבאה הכי שלום לך
את אשר נתך ה' היום כ' בדי
ולאביניל וגו' מלאכים' מהמרבר
אל נא וישם ארני' את לבו
ולא תהיה ואתו לך לפוקה
וחבא אביניל יאל נכל
ווי ישיב לאיש וגו' היום כ' ביד
ויבא דוד ואבישו אל העם
ועתה יראה אי חנית המלך
ויאמר דוד ל' לבו וגו' אצלם אמלם
כו (") 7

ותרא האשה אל שאול
וישלח אבנר וגו' תחתי
ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלה
ותבונן לך את עמך ישראל ולך
ויאמר אבשלום אל יואב הנה
שלחתי אליך
ועתה מה לפה זה אני צם'
ויען יונתב ובן שמעה
ודור שלהו וגו' עליה ובכה
וישלח אבשלום וגו' יועץ דוד
ויבא דוד אל ביתו וגו' עשר נשים
ובנלחו את ראשי גור ימים ולימים
ויאמר יואב אל המלך וגו' הכי כוהם
ויבא נד אל דוד שבע שנים ורעב
וישלח ידו המלאך וירושלם
ויאמר דוד ל' י' בראחו את הפלאך

מלכים

ויען כניהו בן יהוידע ויאמר אמן
וימשחו אותו וצדוק הנביא למלך
ויבא בניהו אל אהל ויאמר לא
ויקץ שלמה וגו' ויעס דלפני
ואת כל קירות הבית סביב קלע
ויעש את הים כיוצק עגל
ורחב עסבן שלכהו וגו' שבע עשרה
שנה ומלך בירושלם
וגם כיר יהוא בן הנני וגו' ועל כל
הרעה אשר עשה
ופקעים וגו' שבכים אתו
עמד על שנים עשר בקרונו
פונים צפונה פונים נגבה
ועל המסנרות וגו' אריות בקר
וכראש המכונהו וגו' עגלי סביב
ויעש שלמה כעת יהיה
ולבנו אתו וגו' הימים ולפני
חסד ויאמר לך פרעה
וישכו העם את המלך ודבר
ויעש ירבעם וגו' יום לחרש כחג
ויהי כשמעונו' לאמ' חששהו
ונביא אחר יקונו' האלהים היום
ורוח י' ישאך
וינעו וישב מלאך י' שנית
ואחה הכנה לך חיל
וינוכו הניתרם
וידב אהאבו אל נבות ולאמ'
ויאמר מלך ישראל אל סגפס
ויאמר ב' אמת ויאמר ב' אמת
ראמ' לו אמר נא וגו' תרדת
זהו הלך כמדב וגו' ויאמר רב עתה
ויאמר אל עביראשי וראשי
ויאמר אלישעונו' כעת מחר
ואלישעראהו' אכני אבי
וישלח אש' על הכית וגו' אל יהוא
ויכתב אליהם ספר שנית
ויוזכר בן שמעך שוכ'
וישלח חזקיהו וגו' לכישה לאמ'
אלי ישמעונו' סלך אשור י'
הטה י' אונך
ביר מלאכך חרפת'
וישלח י' ובו
ותבקע העי' וכל אנשי המלחמה
העמורים שנים
וי' רח עליו נחשת

אין פתח באתנחי יהוש

חרם	ורק אתם שפר
בהרם	חפעל בני ישראל
המלח	ויחילהם נכול
למס	ויהיה חזקו

שפטים
צפת וילך יהורה
לורת ואמר אתה
חאכל מכל אשר יצא
הגרת ותבך עליו
ותאלצהו ויהי כי הציקה
ללכת ויהי ב' ויכ הרביעי
עכ"ל

פסיקתא רנביאים

שמואל

בצלצח בלכתך היום
ההרים ויקח העם מהשלל
ואת היותר הרמנו
ואת עמלק הרמתי
הצצר כי חטאת קסם
ללכת ויסב שמואל ללכת
מגם ויצא איש הבנים
והערב ויגש הפלשתי
וילך ויקם וילך
רשע כאשר יאמר
לאביגיל ויאמר דוד לאביגיל ברוך יי
בעמלק כאשר לא שמעת
הצלנו ויען כל אישרע
החמש והנה באו אל
השל ויחר אף יי
המלח ויעש דוד שם
ויחנק ויצא אל ביתו
המס ואדורם על המס
בנת ותהי ער המלחמה
וירד ויט שמיכ וירד

מלכים

החיצה ויארכו הכרים
בגנינת ויחזק העם
לקחת ותלך לקחת
ויחל ויפל אחוהו
ברלחו ויקח יהודיע הכהן
ויך אזיכה מנחם
לחצי אזיחלק העם
וינחשו ויעבירו את
נרגל ואנשי כבל
ואשרים ויצילו להם

אלין סו פסוק פתח

יהושע ארבע את קבצים
ואנחרת וחפרים
ועוקה ירמות
שפטים

למס ויואל האמר
קני ויטת עתניאל כן קני
ויגש ונדעקבא
דברת ויאמר נדעון וחקרו
מלח ואבימלך נלחם
אל האכל מכל אשר יצא
או כח ויכא יפתח
הבחורים וירד אביו
לא הגדתה ותכך אשת שמשון
כחוס ותראדלילה
חלן ויאמר האיש הזקן
הסף ויקם אדניה

שמואל

וחאכל וכן יעשה שנה
כאפק ופלשחים חנו
וחלום ויראו הצופים
מיכל בני שאול
דחפתו ויאמר שאול
ויקד ויסב שמואל
מבעתך ויאמר עברי
חרפת ויאמר דוד
אהבתה ומיכל בת שאול
בחרשה ויאמר דוד
אפור כד
בכת ולרש איוכל
ויאנש וילך נתן אל
ויאכל ויקם דוד
דתמו ותאמר לאמר

מלכים

ולחיצון ואת קרקע
אנז ויהי כשכוח

החזק וישלח יואש
מכצקת בן שמנה
החפר הוא השיב
שמרי הסף

אלין פסקת רנביאים

אחרונים ישעיה
ישא ביום ההוא לאמר
ענין וברא יי על כל סכון
האומרים וימהר
שרפים עומדים וממעל
וקרא זה האל זה ואמר קדושו
וכל ההרים אשר במעדר
ותמצא בקו ידיו
והיה ביום ההוא יוסף יי ו שנית
חזות קשה וגו' הכונד והשורד
ויקרא אריה על מצפהו אדום
הרג והנה ששון ושמה
כמכת מדין בצור עורב
הבוק חכוק והבון חבון
תשואות ומלאה
וחרד ופחד מפני הנופת
הלוט ובלע בהר הזה
יצר סמוך הצור שלום
כיכה אמר יי אליכאשר יהנה
אולי שמע יי וגו' מלך אשור וארניו
וישלח מלך אשור את רבשקה
הסה יי אונך ושמע
חרפתו ביד עבדיך
הלא ידעת וגו' אלהי עולם יי
בורא ניב שפחים שלום ושלום
כה אמר האלוהי
חסדי יי ואזכיר
הנה עבדיו ויאכלו
פליטים ושמתי בהם את
והביאו את כל אחיכם מכל הגוים
מנחה ליי

ירמיהו

ויהי דבר יי אלו
אם תשוב ישראל
מע מעי ואחלה
ואח חמה יי מלאתי
הגנב ורצח ונאף
וירפו את שבר תו שלום ושלום
ויחברו וירפאו
וידרכו את לשונם וגו' כי מרעה אל
דעה
אמון למען הקים
כי ארת רגלים ורצתה
הירע ברזל ברזל
וכאו בשערי וגו' מלכים
ואחרי כן נאם יי וגו' ואת עבדיו
בימיו חושע וגו' יי צרקמו
וחברו בימים ההם חושע
וכל העמק והפגרים
בספר ו שדות
הדבר אשר וגו' ונכבד ראצר מלך
בבל
ואשלח אליכם וגו' עברי הנביאים
השכם ושלוה
וישבו וישמעאל את כל
וגם כל היהודים אשר כטואכ
עד שמי נקרא כפי כל איש
מלאחם אחם ונשיכם
היללו והוכיש מואב
רפתה דמשק וגו' ורששי החזיקה
והחתת עליהם והבאתי עליהם
ערכו על בבל וסביב
רבים השמיעו אל בבל ורבים
זשלחת ללכל ורבים
והיתה בבל ולגלים ומעין
העמורים שנים

יחזקאל

השמע וכדברי אוחק
ואחדל יחדל
החמס קם למסה
וישלח תבנית יד ותשא אחי רוח
אף כי ארבעת שפמי
מצית כך ואמרת לי
חרדות ילכשו
והנה ששה אנשים באים
על הרם תאכלו ועינכם
האנק רם
היות צאני לבו
וידעת כי אני יי שמעתי את כל
אשר נתנו את ארצי
והאחיקים הספים והחלונים
ובהמילכם תרימו תרומה ליי
והיה כל נפש היה
הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה
המת ברותה
וצפון והיה נבל מן היום
לאמר שממה
חבוא אל ארץ משובכת
והיה ביום ההוא אתן לגו מקום
החלון ואלה שמות השבטים
והגותר לנשיא מזה ומזה לתרומה
ועשרים אלף תרומה
סביב ושמע העיר מיום ה' שמה
וכל סביב סביב דכותהו

תריעשר

אל חשמתי ישראל אלגיל
ולא יסבו ליי יין
הסיר המשפט ידו מלך ישראל יי
וישמע זרובבל בן שאלתיאל
ועתה חזק זרובבל
הן ישא איש
ויהי דבר ה' שנית
ורחוקים ויבאו
ואם לא חרלו
ואספתי את כל הגוים

אלין פתח באתנה וסו

פסו בנביאים אחרונים
ישעיה
העכסנה יען כי נבחו
חשפלנה וישח אדם
השע השמן לב העם
טבאל נעלה ביהודת
בו קח לך גליון גדול
וחברו ואקרב אל הנביאה
לאם יען כי מאס
חכן ופרה ורוב חרעינה
חשכבנה ושלליהם ירששו
תרסשנה וקשחות נערים
השכתי ונאסף שמחה
השבתי חזות קשה
התו כילפני קציר כחם
עד בטחו ביי ערי עד
תרמסנה ברנלים תרמסנה
חקשכנה ולא חשענה
קמל אבל אמללה ארץ
תחזי חשש חלדוקש
יאמר כי יאמר הלא שרי
יצחו והיו עמים שרפתח
כן נטשו חבלך כזו כז
הפתחנה או חפקתנה
השב והוא עם כזו
עד לא חכשו ולא תכלמו
עד עולמי
הרם חחרת הנעצוץ
חאמנה וכנוחך על צד
ועצמותיכם כדשא חפרתנה
בנת מדוע אדום ללכושך

ירמיהו

לבו העבד ישראל
לחכר רוח צח שפיים
נצלנו ובאתם ועמד
נצחת מדוע שובכנה
עברו כדנה תאמר
השמו שפוך חמך
מקללוגי או לי אמי
בששר האמר אבנה
לבו לכן כל אבליך
הסף ואכיאת אותם
כאש חצתנה
וכל לשון דברת דברתי הצלת
הצלתי באש ודכותהו

יחזקאל

חכהלנה המלך יחאבל
החשמלה וארא ונהגה
ושבלת לו חיה רעה
האנה ואתה בן אדם
בששר וחוסף
שכרתי בן אדם את זרוע פרעת
הצלת ואתה כי הוזהרת
ולבו העלה עליהם
תהרנת וננוחיה אשר
חלכנה בחורי און
לבו והושעתי לצאני כל לש' פת'
אני ה' דברתי כל ליש' פתח
לבסח ונחן עץ השדה

תריעשר

תנאפנה על ראשי ההרים
ערן ושברתי בריח
הנפלת את סכנת דוד
חמוגננה הנה ימים באים
בספרד וגלות החל הזה
וירדם ויונה ירד אל ירכתי
רשע עיר האיש בית
תחרשנה יראו גוים ויבשו
נח לכן תחני שלחתי וחברו
יחיהן כי חמס לכנון
לעד לכנחו לי
חכצנה על ידי זרובבל
חשכבנה ונשסו הבתים

אלין פסקתא דכתובים

דברי הימים
ארפכשד שם
הכבור ויהיו בני ירחמאל
הכבור ואלה היו בני דוד
עזריקם ולאצל ששה
לפנים ופינחס בן אלעזר
להכין שבת ושבת
שלום ושלום ורוח לבשה
בלכתו אל ציקלגנפלו עליה
וגם הקרובים וגו' ובפרדים
ויעל דוד וגו' האלהים ויי
ועסה אחיהם וגו' ויחאל וועני
וחתן את עמך ישראל וליך
על עמו ויאמר יואב
איבך למשנת וגו' ואם שלשו
וישלח האלהים מלאך
וברזל ולרב
להגדיל ויאמר דוד שלמה
ויכתם שמעיה וגו' ואחז
וכני ישראל למספרם וגו'
ושרי האלפים
החשיע וגו' לכן ימעי
ויקהל דוד וגו' ומקנהו
הזהב וככל כתי הכינתי
ראה יעה
לכל לראש לך יי הגזולה
בצל וביגרים אונחט

פסיקתא דכתובים

נד

ויוכחו לוי' וכחיים
 וישב שלמה על כסא ה'
 ויאמר אלהים' לשלמה יען
 לשבתות הנה אני בונה
 הימים' מכות
 סכיב' סכיב ודמות בקרים
 עומד על שני עשר וגו' שלשה
 פונים' ושלשה פונים' ימה
 עגול' סכיב
 את קדשי' רודר אביו
 ועחה' יי' אלהי ישראל שמר
 לאמר' וכלישר' כי לא שמע המלך
 צדיקי' ויכנעו שרי ישראל
 אל שמעיה' ובראות יי'
 האלהים והנה עמנו
 הלא הכושים לחיל' לרב
 יי' מארכים ובעת האלו ברנה
 דם' לרס וכל ריב
 ויהן להם אביהם
 ויאמר מלך ישראל' אל יהושפט
 ועממה' מהעמונים
 ויבנו לך' בה מקדש'
 ויהי לימים' מימים וגו' לימים' שנים
 ואחרי כל זאת נפול' יי'
 ויהי בעת יביא וגו' ליום' ביום
 כהנים' ויבא אחרי עזריה
 מעיר' לעירו והיו הרצים
 האלהים' כל לבבו הכין'
 יום' ביום ועשו בני ישראל
 חיצונה' ואחרי כן כנה'
 ועליהם' מופקדים
 להעלות עולות' יי' ושם יהודע
 הבנו והקדשנו' את כל
 ויעש' בירושלם חשבוטת
 מלכי ישראל' ולא נעשה פסח
 וישלח אליו מלאכים' לאמ' מה לי
 השרים' ויקנן ירמיה'

רניאל

נחית ודי הוה מלכא
 ונכוכר נצר מלכא שלח למכנשו
 מפשרו כל קבל דירוח
 ועל מרי שמאי'
 חסה אלהי' ואונך'
 יי' שמעה' ויסלחה
 וישפס ניו לבא בחקף
 וישב ופניו לאייסולכר

עזרא

ומה חשחן ובני חורין ודכרין
 ואפרין' ולעלון' מלח'
 ויקבצו כל אנשי יהוד' ובנימין וירוש'
 ואקום לילה אני ואנשים'
 ואצאה בשער הנגה הם' ופרוצים'
 ויברך עזרא אמן' ואמן
 שבתו' וישועובני ושרביהו
 ויאמר נחמיה הכהן'
 מהשבי' ויעשו כל הקהל
 ויקרא בספר תורת יוסוביום
 הצור' ורמה נחים
 בימים ההם ראיתי ביהודה'
 דרכים נחתות'

אריז פתח באתנה וסוף

פסוק בכתובים

בני שם
 חתח וקנו
 אצל ויזבח
 ויצלח והקדשנו

תהלות

אחה שני נתשת יאר לחם וים כי כי אחה הלכתי חיי וילך עלי ידעתי יריכי שקר ארץ חחרש חשברנה אחה ארץ דרך מלח וכמים סיני בכסי עיני שקר ואין אחה חחרש בחנמל
 עילם ומשך ובני קנו ופריה ושנאצו
 ובני כלב ולאצל ששה וחכרו
 ויצא דוד וישב שלמה והקדשנו
 אספרה אל חק רשעים שבת האויב חמו ביהודה הרשעים הלא ידע כל פעלי וחכרו
 שמים וירד חשיחמו שכם חשיחמו ברכות לעד
 חטאת נעורי לרוד שפטני אחת שאלתי לדוד בשנתו כי שמעתי ובצלעי
 לדוד ריבה' אל ישמחו לי כי לא שלום ראיתי' אל חדרש
 כי זורעות וחכרו ואני עני ואביזן ב'בו אל תאחר
 בשמך אלהים זובח תודה בהצותו את ארם הרכבת אנוש ארץ רעשה אם תשכבון ינעתי בקראי רכום שערות חרפה שבת לבי ואני עני ואביזן אלהים חושה יארג כבוד

רחמך רבים ויי'
 ערו' ערו
 אם תקטל אלוה' רשע
 הלא משנאך יי' אשנא
 אל תס לבי לדברו רע
 הצילני מאויבי יי'
 וכל האת האח
 אמן' אמן רכו'

איוב

הצעקתו ושמע' אל
 זה חלק אדם רשע'
 אך שוא לא ישמע' אל
 מן' הסערה
 מן' הסערה
 ואם ורוע כאל ילך

משלי

עד מחי פחים
 עשה זאת איפא ובני
 עד מתי עצל וחשכב
 להנחיל אהבי ייש
 ואהיה אצלו אמון וגו' יום יום
 אשרי אדם שמע וגו' יום יום
 בית גאים יסח' יי'
 לעלוקה שתי בנות תב' יתב

רות

שני בניה מחלון
 הלהן וחשברנה
 ורחצתו וסכת
 כרחל וכלאה

שיר השירים

צרור המור ודודי לי
 אשכל הכפר ודודי לי
 חעירו השבעתי
 והנפנים סמר התאנה
 חעירו השבעתי
 צאנה וראנה
 גרד' וזכרונם
 גן ועול
 קול ידודי רופק
 ברחי דודי ורמה לך

קהלת

סוכב וסוכב
 זה ורע בכל אשר נעשה
 ועמוק' עמוק רחוק מה שדה

איכה

סלה כל אבירי יי'
 על אלה אני בוכיה עיני עיני
 איכה יעיב כאפו'
 היה יי' כאויב
 ויחמום שכח יי' בציון
 זנח יי' מזבחה
 חשב יי' ולהשחית
 השיבנו יי' ואלך ונשובה

אחשורוש

בחדש הראשון מיום וליום
 ואת פרשנרתא וכל אחיהם
 קטמו וקבלו היהודים' עליהם
 אשר נחן המלך היהודים' אשר
 וישם המלך את שורוש'

תהלות

אמרי האזנה' יי'
 כילא אל חפץ רשע' אחה
 יחעב' יי'
 ובצע ברך נאך' יי'
 על מה נאץ רשע' אלהים
 על כן אודך בגוים' יי'
 כי הושת' ה'
 עורה למה חישן' יי'
 אודך בעמים' יי' וחכרו
 מלחמות כפירים נחון' יי'
 הצילני מאויבי' אלהי
 ואתה יי' אלהים' צבאות
 לשלמי נרדיו יום יום
 ברכו עמים' אלהינו
 לא ישמע' אדני
 יודוך עמים' אלהים וחכרו
 ברוך יי' יום יום
 האל' לנראל למושעת
 הוא נותן' עז וחסות
 זכר זאת ארבע חרף' יי'
 הלשלים ינח' יי'
 ויקץ כישן' יי'
 ודרור ק' לה
 ששמעה מה ידבר האל' יי'
 אין כבוד באלהים יי'
 חסין יי' אלהי צבאות
 איה חסרין הראשונים יי'
 אשר חרפו איביך' יי'
 עד מחי רשעים' יי'
 אודך בעמים' יי'
 רם על כל גוים' יי'
 אהבתי כי ישמע' יי'
 זכרתי משפטך מעולם יי'

ללכת השמו רעם כנגלגל אלהי אלהי שועתי וכסאו הודע להשמדם עדי עד
 לא שמרו בריח כי אכל את יעקב
 אענך בסתר רעם אלהי שיחמו כנגלגל
 כי טוב יום בחצוד שמרה נפשי כי חסיד
 ואני אליך יי' לארץ מנרת
 למנורת ימינו להשמדם עדי עד
 רעובי יי' מים יחם
 למנצח לרוד אמילם
 וכולהון תלחא ספרתי
 בשפתי ספרתי מלמדי השכלתי
 יי' הצילה נפשי שקר
 נשאתי את עיני אלך
 קרמ' רבר' צרוני מנעורי
 יחל ישראל החסר
 לא נבה לבי עיני
 גם בניהם עדי עד זאה מנחת עדי עד
 הסכנה ארחי ורבעי ירושלם חרבק לשוני
 בסתר לא נכחד עצמי מרדפי הקשיבה אל רנתי
 חחונני האזינה אל חחונני הללו את יי' מן השמים

איוב

ממעל היום ההוא
 ואין יחשחו כוכבי נשפו
 מבקר לערב יכחו
 ירחיקו בנוי מישע
 ישע לשום שפלים
 הפל סבלי מלה
 חכעתי וחחנני בחלומות
 ענן וילך
 סעלי הרחק מעלי חרדנה
 שאל חרדנה סכיב ואלך
 יתצני סכיב ואלך
 הזאת פנו אלי ושמעו
 קדים וילך יראהו
 איוב צדקתי כי אמר
 אבי יבחן איוב עד נצח
 חפלחנה חבערנה ילדיהן
 חשלחנה ב' בו חוסף
 שיסעלי בכפה אחר
 באחר יגשו על כן
 אטאס ותחמתי

משלי

לקח ישמע חכם
 בטח ושמע לוי שכן
 כי לחמו לחם רשע
 אילח קצר אפים
 יהר לא נאזה לנבל
 כנפים התעף עיניך בו
 על שדה איש צל עבדתי
 חשבענה שאל ואבדה ועיני
 האדם ככפסוק
 נגבתיתן אשבע יכחשהי
 מארץ רור חרכות
 חשבענה לעלוקה שתי
 מים שאלו ועוצר רחם
 נחל עין חלענ לאב
 ארין תחח של שרגזה

חמש מגלות

והתה

מערכת אות הצדי

התורה ויאמר לה כועז
סמדר אחז לנו שיעלים
הנה אם ירח המושל
למס איכה ישכה בדר
ותען אסתר וחאמר
הקף וימצא כתוב אשר

מערכת אות הצדי

בני פוכרת הצביים מחברו
צביה ג' ב' כתיב ה' וחד כתיב
א' וסימניהן נמסר
ב' ד' ה' ריש סימון כ' ד'

ובירמיה סימון כ' ז'
צואר ב' ח' ס' כ' ליש
וסימניהן
ענק מצורוניך
לא הביאו בעברת

הצדי

ב' זונין חד צ' וחד צ' וסי

צרת ובני חלאה צרת
וצרת לקרית יושבמה וצרת
צמרים ויקא אביה מעל להר
צמרים
וצמרים וביה הערבה

צד

צדה ג' ח' וסימניו נמסר
בשפט סימון ז'
וצדיק י' וסימניהן נמסר
ביהוקאל סימון ל' ג'

עד צואר

בסוף חבקוק
י' וסימניהן נמסר

צודו

במלכים א' סימון ט'
ובפרשת נח ובר' ה' א' סימון כ' ד'

צוית

ה' וסימניהן נמסר
בסוף פרשת צו

צוית

ה' וסימניהן
בסוף פרשת צו

צוה

ג' וסימניהן נמסר
ביהושע סימון ד'

צום

ובחלים סימון ד'
ג' וסימניהן נמסר

צויה וצויה ר' מ' ל

כישעיה סימון מ' ח'
נמסר בפר' פנחס ובחלים סימון כ' כ'

צוק

ג' ב' ד' נשי' וא' רפי
וכסימניהן

צוה

אחה הדבר את כל
ואחה תאור מתניך

מצות

והיה אם תשמע את בחר רפי'
ג' יחידאין וסימון נמסר

מצוק

ג' ב' ד' נשי' וא' רפי
וכסימניהן

צו

כי אם כמקום אשר יבחר
שמר ושמעת אחל כל

מצוה

למען תירא את יי' אלהיך
בחר רפי'

כבר אשר צויתך

ד' וסימ' נמסר
בפרשת כי חשא ובירמיה סימון ג' ג'

כאשר צוה

י' ג' וסימניו
נמסר

כאשר צוה

בפרשת כי חשא ובירמיה סימון ג' ג'
נמסר

כאשר צוה

י' ג' וסימניו
נמסר

כאשר צוה

בפרשת שמיני ובסוף שמואל
ג' ב' ד' נשי' וא' רפי וסי'

כאשר צוה

נמסר בפרשת ראה
בד' משה י' וסימ' נמסר

כאשר צוה

בסוף פרשת צו
ד' וסימניהן נמסר

כאשר צוה

בפרשת ויהי
נמסר בפרשת חרומה

כאשר צוה

ג' מ' ל וסימניהן
נמסר בפרשת חרומה

כאשר צוה

נמסר בפרשת חרומה

צא

צאני ב' וסימניהן
והבנים בני והצאן צאני
עם כלכי צאני
וכל יחוקאל דכו' במ' א'

וצאן

ד' וסימניהן נמסר
בסוף סדר בחקתי

כצאן

ז' רפין וסימניו נמסר
ביהוקאל סוף סי' ל ז'

צב

בצבא

ד' וסימניהן נמסר
בפרשת מסות

וכל צבאם

ד' וסימניהן
נמסר כבראשית

ובישעיה סימון מ' ח'

הצבאות

ח' וסימניהן
כי הנני מקים עליכם
שמעו והעידו בכנת יעקב
י' אלו הצבאות י' זכור
י' י' הצבאות הנתע כארץ חמוג
מן בני הראשונים לחדש הראשון
ועיון מה דאקשינו ופרכינן
בערד ארני

הצבאים

ג' וסימניו נמסר
בפרשת מסות

בצבאתינו

ג' וסימניו נמסר
בחלים סימון ק' ח'

צבאם

ז' וסימניהן נמסר
בישעיה ריש סי' ל' ד'

וכל צבאם

ד' וסימניו נמסר
בסדר בראשית

וישעיה סימון מ' ח'

וצבא

ד' וסימניהן נמסר
בדניאל סימון ח'

שר צבא

ג' וסימניהן
כשמו' ב' סי' ח'

צבאות

ג' וסימניהן נמסר
בפרשת בא

לצבא

ג' א' דגש וסימניהן
כל הכא לצבא צבא
יבא לצבא צבא
לצבא על הר ציון בחר דגש
צבאותי ג' ח' ס' כ' ליש וסימ'
נמסר בפרשת וארא

וצבי

ג' וסימניהן נמסר
בפרשת וארא

הצבאים

ג' וסימניהן
וקשה אל קל בתולת

צדה

ג' ח' וסימניו נמסר
בשפט סימון ז'

וצדיק

י' וסימניהן נמסר
ביהוקאל סימון ל' ג'

וצדקתו

ג' וסימניהן נמסר
בחלים סימון ק' ג'

וצדקות

ד' וסימניהן נמסר
בחלים סימון ק' ג'

וצדקת

ה' וסימניהן נמסר
ביהוקאל סימון י' ח'

וצדקה

ומשפט ג' וסימ' נמסר
בסדר וירא ובתלי' סי'

וצדקותינו

ל' ג' ובמשלי ריש סימון כ' א'
ג' וסימ' נמסר

וצדקתך

ס' ר' ובירמיה סימון ג' א'
ו' וסימניהן

לז

הקשבת למצותי
וצדקתך לבן מלך
היורע בחשך פלאיך
משוך חסדך לידעך
וצדקתך אלהים עד מרום
וצדקתך ירגנו

הצדיקים

ו' וסימניהן נמסר
בפרשת וירא

וצדיקים

ד' ג' מ' ל' ו' ח' וסימ'
נמסר בסוף הושע

חוקף

אחיהו דצדיקים
חכצא נמסר בחלים

וצדק

ד' וסימניהן נמסר
בסוף סדר כי תצא

וצדקות

ד' ג' מ' ל' ו' ח' וסימניו
נמסר בשפטים סי' ח'

יצדק

ד' וסימניהן
באנוש מאלוה יצדק
ומה יצדק אנוש עם אל
וכי יצדק ילור אשה
ואם יצדק מה יחון לך

תצדק

ג' קמצי' וא' פת' וסימ'
נמסר בישעיה סוף סי'

וצדקיה

ס' ג' ובאיוב סימון מ'
ז' וסימניו נמסר בירמיה
סימון כ' ו' וסימון מ' ט'

צח

בצהרים י' ב' וסימניהן נמסר
במלכים א' סימון י' ח'

הצהרים

ד' וסימניהן
אח משכב הצהרים
ויקח את הפר אשר
ויהי בעבר הצהרים
ישב על ברכיה ער

צו

ה' וסימניהן נמסר
בפרשת ויהי סקן

דניאל

המלצר ויאמר דניאל
הה חניניו די הן חלמא
אול אדון דניאל לביהיה
הורע אול ולחנניה ב' בו
יהירע אדון אריך
ואמר ענה דניאל קדם
בלטשאצר ענה מלכא כלהו פתח
חנרע ואנא לא בחכמה
בספ דוא צלמא רישיה
חסף ואצבעה רגליא
בה ורי חזיה רגליא
חסף שקזה די פרול
לשיוכותנא הן איתי אלהנא
וידחלנני על משכבי ב' בו
יהורענני ומני שים טעם
אמר בלטשאצר רב חרמניא
יחננה ולך סרדין מן אנשא
נפל עוד מלחא בפום
יצטבע בהשעתא מלחא
עכרה וכל דאירי ארעא
אלף בלשצאר מלכא
קרא מלכא בחיל
עללת מלכתא לקבל
להורעו חני ובען הועלו
עליך ואנא שמעת עלך
הכ בארין ענה דניאל
יצטבע ומן בני אנשא
ירעח ואנח בריה בלטשאצר
שבחה ועל מארי שמיא
הררת ולמאניא די בתי' ב' בפס'
והשלמה דנא פשר מלחא
רשמת בארין ענו ואמרין
אול בארין מלכא בשפרשא
אמר בשפתיה
חתחבל ולה יתוב שלמן
ובהלנני אחבר רח רוחי
יהורענני קרבת על
חברתה ועל קרניא עשר
ותדקנא כן אמר חותא
תאד י' שמעה
וכל לה בה נכה שנה פמה מנה
עלה ספרה קרמה דכו' בין
באתח בין בס' פ

עזרא

החרכת די יבקר בספר
למסר וכנסא פתנמא
בה ומני שים טעם
בגין ארין כנסא
החת ערבין די אבן
עבדו ארין חניפתח
ודרב ללזבלה סכף
למעכר וסח דיעליך וסל
למנחן ושאר חשוחת
הנרת והסגניס לא
אכלתי נס מיום אשר צוה
לודת ואשלחה עליהם
ארת בירכיס ביהורה

נשלם

מערכת אות הפיא בסדר

מערכת אות הצרי

נה

מערכת אות

הקוף

ה' זוגין משמשין חד ק

וחד וק' וליח דכר' וסימניהון

קשתי וקשתי קיסר וקיסר
אח קשהי נחתי בענין
כבודי חדש עמדי
וישקף על פני סרב
ועמורה

וקיסר קלוי וקלוי
אש וברד שלג וקיסר
ואס חקדיב מנח בכורי
ויאכלו מעבור הארץ
הנה חזק ואמין ליל כזרם
מזי רעב ולחמירשף
וילכש שאול דוד מריו
ובאו עליך חצן רכב
וקיבע וקיבע

מדן משמשין קה בסו'

חיבוחא וסימניהון

אשרקה ל' להס ואקבצסונהתי
ואצעקה ל' קוליאאל אלהיו ואצעק
סחה ל' ידה ליתר תשלחנה
וימינה להלמוה
וארקה ל' כרנה המרון להון אהיא
בוקה ל' ומבוקה ל' ומבולקה
ל' ג בפכוק
לפוקה ל' ולא חהיה זאת לך לפוקה
וועקה ל' ותלך הלוד וועקה
וועקה ל' כניסנשמע
נשקה ל' ואש נשקה ביעקב
ברפקה ל' ויחנו ברפקה
מרפקה ל' ויסעו
במתקה ל' ויחנו במתקה
סמתקה ל' ויסעו
דבקה ל' ולשונם להכס
העמקה ל' כה אמר ה' אלהים
לרחקה ל' ויאמר אלי בן אדם
אשקה ל' אשקה נא לאבני
והאנקה ל' והכח והלמאה
בצקה ל' שמלתך לא בלתה מעליך

קב

ויקבצו ויקבצו
בשמוא איסי' כה
ד' וסימניהון נמסר
בישעיה סימן מ'ח
וביחוקאל סימן ט'ל
ד' וסימניהון נמסר
בפרשת וישלח
ג' ב' חסיוא מ' ל' וסימ'
נמסר פרשת וישלח
ג' ד' נשיים וסימניהון
בלשון ארמי סיחיא
בקברהון משחעין וביאורם נמסר
בפרשת חקת ובתלים סימן פ'ה
ג' וסימניהון נמסר
בפרשת חיי שרה

קבורת מלכים דדה

שלמה ויקברו בעיר דוד
אביה ויקברו אורו בעיר דוד
יוחם ויקברו אורו בעיר דוד
דהבעם ויקברו בעיר דוד
אסא ויקברו בקבורהיו
יהושפט

ותצנח ג' וסימניהון נמסר
ביהושע סימן ט'ו
ובשופטים סימן א'
וסימניהון
כלעם אל האלהים
ויאמר האזינה ערי בני
וכל נביאים וכחובים בין עופי
בין גברימ'ל

כצפור ואת הצפור
ג' וסימניהון נמסר
במשלי ריש סי' כ'ו
ג' וסימניהון
נמסר כפרשת לך לך

צין

כציץ וציצת
ג' וסימניהון נמסר
בישעיה סימן מ'
ד' בלייש וסימניהון
נמסר כסוף סדר
שלח לך וביחוקאל ריש סימן ח'

צק

יצוק

יצוק עמרי
נחושה גרמיו
הליכי בחימה
בליעל יצוק בו
וא יצוק בפלח תחתית

צר

ויצר ויצר
ג' וסימניהון נמסר
בפרשת וישלח
ג' וסימניהון נמסר
בפרשת כי השא
ובמלכים ב' סימן ה'
ג' ב' קמצים וא' פתח
וסימניהון נמסר בסר'
בהעלותך ובכנלה סימן ו'
ג' חס' וסימניהון נמסר
בתלים סימן קמ' ד'

צרי

ופלשתים נלחמים
נפלה נא ביד יג
ויאמר דוד אל גר דד' ח'
ג' חס' וסימניהון נמסר
בשמואל ד' סימן י' ד'
ג' וסימניהון נמסר
בפרשת עקב
ד' וסימניהון נמסר
בפרשת שמיני

צורה

ד' חס' וסימניהון נמסר
בישעיה ריש סי' מ' א'

צרפתה

ב' וסימניהון
קים לך צרפתה
ויקם וילך צרפתה

נשלם

אות הצרי בסד

צע

צעקה ויצעקו ויצעקו
ר' נביאי וסימניהון נמסר
בירמיה סימן מ'ח
ג' וסימניהון נמסר
בישעיה סימן י' ט'
ז' וסימניהון נמסר
בשפטים סימן ד'
ובחלים סימן כ'ו
ד' וסימניהון נמסר
בפרשת וירא
כצעירתו ב' חס' בלייש וסימניהון

וישבו לפניו הבכור
ומשפחתי הצערה

צב

צופה וצופים
ג' ב' מ' לוא' חס' וסימ'
נמסר בתלים סי' ל' ז'
ג' א' ס' לוב' חס' וי' ו'
וסימניהון נמסר

בירמיה סימן ו'
ה' וסימניהון נמסר
בסוף סדר ויקהל
נחשד ד' בלייש וסימניהון

ועשית ועשית ועשית
קרנותיו בדים למזבח
בדי קרנותיו

וצפונה

ה' ג' מ' ל' וב' חס'
וסימניהון נמסר

בפרשת ואחרת
וצפונה וצפנה
ה' בתורה חס'
וסימניהון נמסר

כריש פרשת ויצא
לפאת צפונה
ג' בקרי וסימניהון נמסר
ביהושע סימן ט'ו

ה' חס' בירמיה וסימ'
נמסר שם סימן ג'

ב' חס' וסימניהון
ויחנו לכני פי'
מצרים אחריהם

ג' וסימניהון נמסר בתלים
בא' ברבתי סימן כ'

ג' וסימניהון נמסר
בתלים סימן ל' א'

פ' מ' ל' וסימניהון

וצוה וחסא חבנית כל כל כי וירא ויבאו
הכהן ושחט את הבית כל כהמה צפור טהורה צפור כל כנף קרא קן צפור בלק בן צפור אל בלעם

מסודתא אחרותי כל צפור דאורית חס' כ' מ' ל' וסימניהון ושחט את הצפור קרמי וחסא את הבית כל צפור דגברימ' לבמ' ב' חס'

מי ועץ ואח על בן אדם שא
ג' וסימניהון נמסר בפרשת בשלח ובאיוב סימן י' ט'
ג' וסימניהון נמסר בפרשת האזינו

צה

מצחק

וחרא והנה כן איש
שרה את יצחק מצחק
רמז את רעהו

לצחק

ראו הביאו לנו אשר הכאת ויקימו לצחק בחר' פת' ומלרע

כל לשון

צחוק כתיב ש' ין במ' ב' כתיב צד' וכל אורית רכות כתיב צ' וסימניהון נמסר בשפטים סימן י' ו'

צי

צירנים

ד' חס' ר' בלייש וסימ'
נמסר בשפטים סי' ח'
נ' וכת' א' ב' מ' ל' ואח' חס' וסימ' נמס' ב' נחמיה סימן ו'

צצים

ד' וסימניהון נמסר במלכים א' סוף סי' ו'

צל

ובצל

ג' וסימניהון נמסר בישעיה ריש סי' ג' א' ו' וסימניהון נמסר בישעיה ריש סימן

ל' ב' וכתהלים סימן ק' ט'
ה' ד' נשי וסימניהון נמסר באיוב סוף סימן י' ג'

י' ב' וסימניהון נמסר בקהל סימן ז'

ג' וסימניהון נמסר בפרשת בשלח ובסוף חבקוק ובנחמיה סימן י' ג' וחרנושם

הצולעה

ג' וסימניהון נמסר במיכה סימן ד'

ג' וסימניהון נמסר בפרשת בראשית ובתלים סימן ל' ט'

צם

ויצמו

ויצמו ב' וסימניהון ויקבצו המצפתה חת האלה דר' ת' וסימניהון נמסר ביחוקאל סימן י' ז'

צנ

מערכת אות הקוף

יהושפט ויקבר עם אבותיו בעיר דוד
 יהורם ויקברוהו בעיר דוד
 אחזיהו ויסתהו ויקברוהו
 יואש ויקברוהו בעיר דוד
 אמציה ויקברוהו עם אבותיו
 בעיר יהודה
 עזיה ויקברוהו עם אבותיו
 בשדה הקבירה
 אחז ויקברוהו בעיר ירושלים
 יחזקיהו ויקברוהו במעלה הקברי בני
 דוד
 מנשה ויקברוהו ביתו
 יאשיהו ויקברוהו בקבורות אבותיו

אלקבר ג'וסימניהון

וישא המלך את קולו
 ותשב ותאכל לחם ותשת
 כיה זה יבא לירבעם
והקבר ג' בתירה וסימני
 נמסר בפרשת חקת

קבור ד'מ'ל בלישני וסימניהון

במבחר קבריו
 לא חלין נבלתו על העין
 מאין מקום לקבור
 מציבות ירושלם ואין קובר

קד

קדמי ח'יסימניהון נמסר
 בפרשת כי חצא
 ובהייהירש סימן י'ג

קדימה ז'כליש וסימניהון

נמסר ביחזקאל
 ריש סימן מ'ח
 ג' וסימניהון

וכאבשלום לא היה ידך

אח אויב בשחין
 קרקדו חססו ירד
וקדר ג' וסימני נמס' סוף
 פרשת היי שרה

הקדמני ג' חסרי וסימניהון

נמסר פ' לך לך
קדשי הקדשים ד' בלישנ'
 וסימניהון

קדש קדשים הוא ו'וסימ

נמסר בפרשת ארור
קדש קדשיו ג' וסימניהון נמסר
 בפרשת נשא

קדש קדשים ה' בנביאים

ובכתובים
 וחי' נמסר בפרשת תרומה
למקדש ג' דגש וסימניהון
 נמס' ביחזקאל סי' מ'ה

נקדש ג' רפין וסימניהון נמסר

בפרשת קרה
קדוש י' ג' חסרים וסימניהון
 נמסר בפרשת חצוה
 ובפרשת נשא

קדוש ג' חסרי וסימניהון

נמסר בתלים סי' מ'ח
 ג' חסרי בליש' וסימני
 נמסר ביהושע סי' כ"ב

הקדשתי ו' וסימנים נמס'

בפרשת במדבר
 ובה' ב' סוף סימן ג'
הקדוש ו' ס' ל' וסימניהון
 נמסר בפ' קדתי

קדשיהם ג'וסימניון

ובמצנפת בריצנף
 אך בכור שור או בכור
 ואכלו אחס אשר כפר

התקדשו ג' קמצי' וסימני

נמסר ביהושע
 סימן ג'
ולקדוש ג' וסימניהון

הן גוילא חרע
 כי ליי' סגנו וקדוש
 כי ליי' איים יקוו

ואלקדוש אס השיב משבת

ולא שמעתי לקול מורי וקפה דככל הספרי
 שלנו הוא בקול ולאוכחח כחלק לית לן רשו
 עכ"ל

נשאו קולם ר'חם את וסימ'

נמסר בשפטים
 סימן כ"א
בקור י' וסימניהון נמסר
 ביחזקאל סימן א'

וקרן ג'וסימניהון נמסר

ביחזקאל סיף סימן כ"ח
 ד'ב'מ'ל ו'ב'ח'סרי וסימ'
 נמסר בישעיה סי' ל"ג

קוצים ד'ב'מ'ל ו'ב'ח'סרי וסימ'

נמסר בישעיה סי' ל"ג

קט

קטן

ה'קמצי' וסימ' נמסר סוף
 פ' תלדות ובר'ה א' סי' י"ב
 ד' וסימניהון נמסר
 בפרשת פקודי

ויקטר

קטרת

סמ' ה' בקרי וסי' נמסר
 בפרשת פקודי
ומקטיר ג' וסימניהון נמסר
 במלכים א' סימן

ג' ורמיה סימן ל"ג

קי

קיטור

ד' מייחרון וסימנים
 נמסר בפרשת וירא
 ד' ב'ח'ס' ו'ב'מ'לוסי'
 נמסר פ' חצוה

קירוני

עלה הקיר

ג' וסימניהון
 ואבואה ו'אראה'
 וחוסף אל תציתיה
 כאשר ינוסאיש

קו

קו

ג' כתיב קוה וסימ' נמסר
 במלכים א' סימן ז'
 ג' חסרים וסימנים
 נמסר בפרשת קרח

לקולם

ושמואל א' סימן כ"ח
 וכתובים בן וסימניהון
 נמסר בתלים סימן צ"ג

קדות

ד' כתיב בן חסר דחסר
 יסימ' נמסר פ' וארא'
קולו ובקולו ו'ח'ס' כנביאים
 ובכתובים וסימ'

קדת

נמס' בתלים סי' צ'ה וברניא סי' ס'
בקולכם ב' חסרים וסימניהון
 ולא האוין אליכם

בקולכם

הנה שמעתי בקליכם
קול ו'ח'ס' וסימניהון נמסר
 בפרשת תלרות

קול

נמסר בפרשת חקתי
קוליני ד'ג'מ'ל ו'א' חסרי וסי'
 נמסר בפרשת חקתי

קוליני

קשורה עם
 למ'ד וסימניהון נמס' בתלים סי' כ"ח

שמיעה לקול י'ז פי הנזרה

אמר המצחיק חזיקה סגויל בני נוסחי
 ספרי היסטרינס נמסרי המקרת הי
 מנייהו י'ז שיעת קול קשור סגויל
 בקל' ספרי' משה מני' ו'ז' ו'ז' ו'ז' ו'ז'
 ו'ז' חמס' כרוביה מני' ו'ז' ו'ז' ו'ז' ו'ז'
 בחלית סימן לח ומיהו חמס' מ'סרי' י'ח
 והנה דמסרי' י'ז חקטי פסוק וישמע
 לקולם דייפרו' צו עבדיו חמס' ליה
 דכקת ספרי' חסרי' מ'סרי' ניהגבי הנד
 ומו דככל הספרי' שלנו הוא קשיר עם
 לית ד' ו'ז' ו'ז' ו'ז' ו'ז' ו'ז' ו'ז' ו'ז' ו'ז'

נמסר בפרשת חקתי

נמסר בפרשת חקתי

נמסר בפרשת חקתי

קמ

קמץ

ה'קמצי' וסימ' נמסר סוף
 פ' תלדות ובר'ה א' סי' י"ב
 ד' וסימניהון נמסר
 בפרשת פקודי

ויקטר

קטרת

סמ' ה' בקרי וסי' נמסר
 בפרשת פקודי
ומקטיר ג' וסימניהון נמסר
 במלכים א' סימן

ג' ורמיה סימן ל"ג

קי

קיטור

ד' מייחרון וסימנים
 נמסר בפרשת וירא
 ד' ב'ח'ס' ו'ב'מ'לוסי'
 נמסר פ' חצוה

קירוני

עלה הקיר

ג' וסימניהון
 ואבואה ו'אראה'
 וחוסף אל תציתיה
 כאשר ינוסאיש

קל

קלו

ד' וסימניהון נמסר פ' נתי
 ג' וסימניהון נמס' בשמואל
 ב'כ"ף סימן י"ז

וקרי

ד' וסימניהון נמס' כפ' אמר
 ג' וסימניהון בפרשת
 כי חצא ושפטי סימ'

ויקלל

קללת

ג' וסימניהון נמסר פ' נתי
 ג' וסימניהון נמס' בשמואל
 ב'כ"ף סימן י"ז

וקרי

ד' וסימניהון נמס' כפ' אמר
 ג' וסימניהון בפרשת
 כי חצא ושפטי סימ'

ויקלל

ג' וסימניהון נמסר פ' נתי
 ג' וסימניהון נמס' בשמואל
 ב'כ"ף סימן י"ז

וקרי

ד' וסימניהון נמס' כפ' אמר
 ג' וסימניהון בפרשת
 כי חצא ושפטי סימ'

ויקלל

ג' וסימניהון נמסר פ' נתי
 ג' וסימניהון נמס' בשמואל
 ב'כ"ף סימן י"ז

וקרי

ד' וסימניהון נמס' כפ' אמר
 ג' וסימניהון בפרשת
 כי חצא ושפטי סימ'

ויקלל

ג' וסימניהון נמסר פ' נתי
 ג' וסימניהון נמס' בשמואל
 ב'כ"ף סימן י"ז

וקרי

ד' וסימניהון נמס' כפ' אמר
 ג' וסימניהון בפרשת
 כי חצא ושפטי סימ'

ויאמר ירמיהו הנביא
 יום סערה לדממה
קום ב'ח'ס' וסימניהון

קם קדש את הצם
 ויאמר יי' אליהושע

ס'ר' פוסי' נמס' ביהושע
 סימן ז' וינהר ריש סימן ג'

ז' וסימניהון נמס' כפ'
 וזאת הברכה ודניאל

סימן ז'
והקמות ב'ח'סרי' וסימניהון
 לך אננים גדולות

והרמח את המשכן
היקום ג' וסימניהון נמסר בפ' נח

ה' סלעיל וסימניהון
 והנה אנחנו מאלמים

ונשמע וימס לבבינו
 ועינו קמה משיבו
 קמה כל המשפחה
 ביקמה על ככל דסוף ירמיה
 וא'הכה בידך

ד' וסימניהון נמסר
 באיוב סימן ח'

ז' חסרים וסימניהון נמסר
 בפרשת מטות

ג' מ'ל כחורה וסימניהון
 נמסר בפרשת כי חשא

ג' וסימני' נמסר
 בשמואל ב' סימני'

ובישר השירים סימן ג'
והקימותי ג'מ'ל וסימני' נמסר
 ביחזקאל סימן י"ז

ב'מלרע וסימניהון
 קומה יי' ויפצו אויביך
 קומה יי' אלהים לנוחך
 וכל חלולת דכו ב'מ'א
 ואקומה בעזרתי

ו'וסימ' נמסר כשמואל א'
 סימן ג' ובסוף עמוס
 ג' וסימניהון נמסר
 בירמיה סימן כ"ח

ו' כתיב בן וסימני'
 נמסר בפ' בחקתי

ג' וסימ' נמסר
 בירמיה סימן ג'

ג' וסימניהון נמסר
 בפרשת וירא

ג' כתיב בן וסימני'
 ב'כ"ף סימן י"ז

ג' וסימניהון נמס' כפ' אמר
 ג' וסימניהון בפרשת
 כי חצא ושפטי סימ'

ג' וסימניהון נמסר פ' נתי
 ג' וסימניהון נמס' בשמואל
 ב'כ"ף סימן י"ז

ג' וסימניהון נמס' כפ' אמר
 ג' וסימניהון בפרשת
 כי חצא ושפטי סימ'

ג' וסימניהון נמסר פ' נתי
 ג' וסימניהון נמס' בשמואל
 ב'כ"ף סימן י"ז

ג' וסימניהון נמס' כפ' אמר
 ג' וסימניהון בפרשת
 כי חצא ושפטי סימ'

ג' וסימניהון נמסר פ' נתי
 ג' וסימניהון נמס' בשמואל
 ב'כ"ף סימן י"ז

ג' וסימניהון נמס' כפ' אמר
 ג' וסימניהון בפרשת
 כי חצא ושפטי סימ'

ג' וסימניהון נמסר פ' נתי
 ג' וסימניהון נמס' בשמואל
 ב'כ"ף סימן י"ז

ג' וסימניהון נמס' כפ' אמר
 ג' וסימניהון בפרשת
 כי חצא ושפטי סימ'

ג' וסימניהון נמסר פ' נתי
 ג' וסימניהון נמס' בשמואל
 ב'כ"ף סימן י"ז

ג' וסימניהון נמס' כפ' אמר
 ג' וסימניהון בפרשת
 כי חצא ושפטי סימ'

ג' וסימניהון נמסר פ' נתי
 ג' וסימניהון נמס' בשמואל
 ב'כ"ף סימן י"ז

ג' וסימניהון נמס' כפ' אמר
 ג' וסימניהון בפרשת
 כי חצא ושפטי סימ'

ג' וסימניהון נמסר פ' נתי
 ג' וסימניהון נמס' בשמואל
 ב'כ"ף סימן י"ז

ג' וסימניהון נמס' כפ' אמר
 ג' וסימניהון בפרשת
 כי חצא ושפטי סימ'

ג' וסימניהון נמסר פ' נתי
 ג' וסימניהון נמס' בשמואל
 ב'כ"ף סימן י"ז

ג' וסימניהון נמס' כפ' אמר
 ג' וסימניהון בפרשת
 כי חצא ושפטי סימ'

ג' וסימניהון נמסר פ' נתי
 ג' וסימניהון נמס' בשמואל
 ב'כ"ף סימן י"ז

ג' וסימניהון נמס' כפ' אמר
 ג' וסימניהון בפרשת
 כי חצא ושפטי סימ'

ג' וסימניהון נמסר פ' נתי
 ג' וסימניהון נמס' בשמואל
 ב'כ"ף סימן י"ז

ג' וסימניהון נמס' כפ' אמר
 ג' וסימניהון בפרשת
 כי חצא ושפטי סימ'

ג' וסימניהון נמסר פ' נתי
 ג' וסימניהון נמס' בשמואל
 ב'כ"ף סימן י"ז

ג' וסימניהון נמס' כפ' אמר
 ג' וסימניהון בפרשת
 כי חצא ושפטי סימ'

ג' וסימניהון נמסר פ' נתי
 ג' וסימניהון נמס' בשמואל
 ב'כ"ף סימן י"ז

ג' וסימניהון נמס' כפ' אמר
 ג' וסימניהון בפרשת
 כי חצא ושפטי סימ'

ג' וסימניהון נמסר פ' נתי
 ג' וסימניהון נמס' בשמואל
 ב'כ"ף סימן י"ז

ג' וסימניהון נמס' כפ' אמר
 ג' וסימניהון בפרשת
 כי חצא ושפטי סימ'

מערכת אות הריש

ומלך ששך ישחה *
 לך יי הצדקה ולנו כשת *
 ויכתב מרדכי אח *
מקרב עמה ג' וסימני' נמסר
 כפר אחו' ימות
הקרוב ה' חסרים וסימניהון
 ואם ימעט הבית *
 כי אם לשאר הקרב *
 ובא גואל הקרב *
 ונתתם את נהלתו *
 והקרב אליו כרשנא *
קדרומית ג' בליש' וסימניהון
 נמסר בשפטים *
 סימון' ובתלים סימון ע' ד *
הקרחים ג' וסימני' נמסר
 בר' ה' ב' סימון *
בקרי ד' וסימניהון
 ואם בזאת לא השמעו *
 והלכתי אף אני *
 ואף אני אלך עמם *
 ובחורו אח עוונם *
קרנות ד' מלאי וסימניהון
 נמסר פ' ויקרא *

קש

והקשיבו ד' וסימניהון
 שמעו זאת הכהנים *
 שמעו איים אלי *
 שמעו בני מוסר אכ *
 ועתה בני שבעו לי *
קשה הקשה ה' וסימני' נמסר *
 סוף פרש' וילך
קשיטה ג' וסימניהון נמסר פר *
 וישלח וסוף איוב *
תקשו ג' וסימניהון
 וערפכם לא תקשו *
 ועתה אל תקשו לכבכם כמריבה
 אל תקשו לכבכם כמריבה

נשלם ערך

הקוף בסד מערכת אות

הריש

ט וזגן משמשין חדר

וחד ור' ו' לרכו' וסימניהון
 תעבנוי רחוקמני *
 גוי נחתי למכים ולחתי *
 ויאמר ה' יעזכי ננשי *
 ה' את האדם ורכה *
 כי אם החרש תחרישו *
 וחתן ביר עכריו עדר *
 חזה הית ער די כרסון *
 באדן נוכריא אלך כפיתו *
 ואמ' מלכאוהיתיו נכריא *
 באדן מלכא אמר והתיו *
 בני אפרים נשקורומי *
 מקול פרש ורומה קשת *
 כי לא כחרבם ירשו ארץ *
 וידברו אליו לאמר דר' ה' *
 כירוחה בשמים חרכי *
 וירדו ראמים עכסופרים *
 רפאתים זאנכי תרגלתי לאפרים *
 ורפאתים הנני מעלה לה ארוכה *
ד' מלין כתיבר ומקרינן

דל' ח' וסימ' נמס' בירמיה סוף סיל' א'

מלין דמשמשין רה

בסוף תיכוחא וסימניהון
 לטהרה ואנשי תמיד יכרילו *
 ליסרה ויספחי ליסרה אהכס שבע *
 נגרה עיני נגרה ולא תדמה *
 סתרה ויהי עליכם *
 וטהרה ואסלא חמצא ידה רישה *
 קטורה ישימו קטורה באפיך *
 מצרה מאפה *
 נעצרה והמגפה נעצרה *
 אגורה באהלך עולמים *
 הכרה והבורק אין בו מים *
 מהרה קרוב איד טואכ *
 צעירה ויעבר יורם צעירה *
 נעדרה אחת מהנה לא נעדרה *
 לחברה וארה לחברה עם פועלי *
 חפרה כושה אסכס *
 שערורה ובנביא ירושלם *
 ומהעורה הקטנה עד העורה *
 אירה ליהודים היתה אורה *
 וניעברה ושמהיה ביד מוניך *
 פרה ארומה חמימה *
 מטהרה כן ארכ אמר לה את *
 ותחמרה בחמר ובזפת ותשם *
 ארורה האדמה בעבורך בעצבון *
 ויבא ויאכל וישת *
 ופרה ורב חרעניה יחרו *
 והפלה והעזים *
 כפרה כי כפרה סורה סר ריש *
 בקרה ואין כסות בקרה *

רא

המראה ד' וסימניהון נמסר
 ברניאל סימון *
לראות ג' ו' מ' ל' וסימ' נמסר
 כפר' כי חשא *
ראו ד' ב' כחובי' כן וב' כחובי' *
 ה' וסימניהון נמסר כפר' *
במראות ד' ב' מ' ל' וסימ' חסרי' *
 וסימניהון נמסר פ' *
 ויש יחזקאל ריש סימון *
להראות ד' מ' ל' בלישני *
 וסימניהון נמסר *
 כפרש' חזיעובשמואל א' סימון א' *
 וביחזקאל סימון כ' א' *
ירא ד' וסימ' נמסר כפרש' שמיני *
 וביחזקאל סוף סיל' י' ס' *
ולראות ג' וסימניהון נמסר
 בקהלת סימון ג' *
מראיהן ד' כ' וסימ' נמס' בסדר *
 סקן ובריש יחזקאל *
ואראה ה' וסימניהון נמסר
 כפרש' ויראוב' *
 שמוח ובשמואל א' סימון כ' *
וראיתי י' ב' וסימניהון
 נמסר בשמואל א' *
 ריש סימון י' ס' דניאל סימון י' ב' *
 ובקהלת סוף סימון ג' *
הראיתם ג' ו' ד' נש' וסימ' נמס' *
 בשמואל א' סוף סיל' י' *
להראות ג' ו' מ' ל' וסימניהון
 נמסר בסדר *
 דבריו וכמלה סימון א' *
לראת ג' ח' וסימניהון נמסר
 פרשת בא אל פרעה *
וראו ד' וסימניהון נמסר
 בשמואל ב' סימון כ' ב' *
 ובתלים סימון י' ח' *
וראיתה ב' מ' ל' בחורה ונבי' *
 וכל בחובים רכות *

מ' ל' במ' ח' וסימ' וסימניהון נמס' בתל' א'

הראות ד' ב' מ' ל' וסימ' חסרי' *
 נמסר פוא חתני *
ונראה ה' וסימ' נמסר כ' ב' *
 חזיעובירמיה סוף *
יראה ה' וסימניהון נמסר
 בשמואל א' סימון י' ז' *
 ובמלכים ב' סימון ח' *
יראה י' ג' וסימ' נמסר כפרשת
 כא ובתלים סימון פ' ד' *
וראה ג' ר' פ' וסימניהון נמסר
 כפרשת חרומה *
ראו ד' ב' כ' ו' ו' ב' כ' א' ו' ס' *
 נמסר פרשת תולדות *
ראוך ג' וסימניהון נמסר
 בכוף חבקוק *
וראהו הכהן ה' ח' וסימ' נמס' *
 כסדר חזריע *
כמראה ה' וסימניהון נמסר
 בהעלותך *
וארא ה' בספר יחזקאל וסימ' *
 נמסר שם כריש סיל' *
יראו ה' וסימניהון נמסר כפרש' *
 חשא ומלכים א' סימון ח' *
ירא ג' רפין וסימניהון נמסר
 באיכה א' כ' ג' *
ולא יראה ו' וסימניהון
 נמסר בתהלים *
נראה ה' וסימניהון נמסר
 בישעיהו סימון ה' *
 ובירמיהו סימון מ' ב' *
ראי ו' וסימ' נמסר כפרשת לך
 לד' ואיוב סימון *
בראותם ג' ב' חסרי' ו' מ' ל' ו' *
 נמס' כפרשת בשלח *
וראו ג' רפין וסימניהון נמסר
 כמלכים ב' סימון י' *
למראה ד' ב' ק' צ' וסימ' נמס' *
 ביחזקאל סימון כ' ג' *
ראייה על ו' וסימניהון נמסר
 ריש אחרי מורת *
מראינו ג' מ' ל' בליש' וסימ' *
 נמסר בנחום סיל' ג' *
כמראה ה' וסימניהון נמסר
 כפרש' בהעלותך *
 וביחזקאל סימון ח' *
ומראה ז' ק' צ' וסימניהון
 נמס' סוף משפטים *
ראוך ג' וסימניהון
 ויחזקאל סימון י' ו' דניאל סימון א' *
ראוך ג' וסימניהון
 ראוך יחילו הרעים *
ירא ר' א' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' *
 מיסאלהים ב' כ' *
 ד' מנהיג' מלרע וסימניהון *
 נמסר כפרשת שמות *
 ובאיוב סימון ד' *
ולראובני וגרי ב' וסימניהון
 נחתי מן הנלעד *
 ולהצי שכס המנשה *
ראמת ג' כ' ח' וסימניהון
 נמסר בפ' ואתחנן *
 וביחזקאל סימון כ' ח' *
רמות ז' וסימניהון נמסר
 בר' ה' ב' סימון כ' ב' *
ראמות ג' וסימניהון נמסר
 באיוב סימון כ' ח' *
ואת ראמות ג' וסימניהון נמסר
 כיהושע כ' ב' *
ראמים ג' וסימניהון
 וז' וסימניהון

ומקרי וירדו לבנח
הראש ל' ח' וסימניהון
 וערכו בני אהרן *
 האיל נתח לנתחיו *
 העולה המציאו *
 הוא צרעת הראש *
 המשחית ממחנה *
 דוד בא ער *
 רב טכחים את דמלכים
 דירמיה *
 במקום אשר יפנה
 ושער התגלים *
 יפנה הראש ויחזקאל *
 ונשוא פנים הוא *
 הטוב על *
 אדו הראש *
 אבישוע בן פנחס ערוא
 וזכריהו *
 הראש ושפם המשנה *
 אחיעזר ויואש *
 הראש עבריה *
 שלום הראש דוהשערי
 שלום *
 הראש ומשנהו *
 לערן הראש יחאל *
 הראש *
 יחרת הראש וזמרה *
 הראש *
 אמריו כהן הרא' ד' ה'
 המלך ליהודיע ד' ה'
 בעת יביא את ד' ה'
 אליו עזריהו כהן ד' ה'
 אליו עזריהו הכהן *
 יצה' שלמית הראש *
 חברוני יהיה הראש *
 עזיאל מיכה הראש *
 הראש *
 אבות הראש *
 ירדה הראש *
 הראש *
 בני פרץ הראש
 בלב אנכי *
 אמר התפתק בנסחא דמסר' דהות
 קדמי הוה נמסר הראש לבוכד מנינא
 לון פון ל' ב' וכד נחיתנא למנינא
 חשכנא דליטון טפי ופטי ולתן חסריק
 לון כפוס מה דחשכנא בקריחה
 וזיכין ל' ח' עכ"ל *
בראש ג' ק' צ' וסימניהון
 אונתן ודוד בראש *
 עמנו בראש *
 וא בראש משפט *
 ושאר בראש בשב' א' ואינון ל' ח'
לראש כ' ד' וסימניהון
 חהינה לראש חספ *
 אחר לראש *
 יי לראש *
 לראש יוסף *
 רחמים לראש *
 האיש אש' יחל *
 לנו לראש לכל *
 אחיה לכם *
 כי מסה *
 ונתנך *
 חנאחה *
 רחם *
 מי *
 והיית *
 אנכי *
 אויתי *
 חשימי *
 חשכרני *
 כי *
 היחה *
 ברכות *
 הו' *
 קומי

מערכת אות הריש

נו

קומי רני כלילה
 והיה לראש ולשרי
 העל בראשונה יואב דר' ב' ב' ו
 ולחוסה מן בני מררי
 ושימהו אביו לראש
 ויעמד לראש רחבעם
 והמחנשא לכל לראש
 ויביאם לראש הסלע
 בראש אינון ל'ה

ראשי ג' וסימניהון
 אלה בני ישראל
 ומצאו מן בני אלעזר
 במחלקות השערים
ראשיהם ג' וסימניהון נמסר
 בפרשת ויקהל
 וביחוקאל סימן ל' ב'
ראשי ד' וסימני' נמסר ביונה
 ושיר חשירי' סימן ב'

כראשונה כראשונה לא חתין
 למטעי נסיון כראשונה וכן כולם
 וזקן וזוה מל יתמה המעין כשימסר
 חיוה סימן כי כשיעין היטב יראה
 ללא לר' ולא מידי והכוונה ללא
 לאישה נכחי ולפוס כן לא מסרין כי
 חס מניח לחוד לידע המנין חס
 ימ'ך לדרסה חריתי עכ"ל:

מראש י' ד' וסימניהון
 כי מראש צורים אראנו
 אשכיר חצי מדם
 וחאר הנבל מראש ההר למעין מי
 הלא הגד מראש לכם
 קולא הדורות מראש
 מי הגיד מראש ונדעה
 מראש יצוחו
 לא מראש כסתור דברתי
 יונקתי
 מראש הסלע וכלם נבקעו
 נמכתי מראש
 מראש אמנה ב' בו
 הפל עשה יפה בעתו

ראשון ח' וסימניהון נמסר
 בפרשת בא
 ובשמואל ב' סימן י"ט
 הראשון אינון ג'
בראשונה ח' מ' ל' וסי' נמסר
 בירמיה ס' ו'
ראשי האבות ב' באוריחא
 וכנביאי' וסי'
 ויקרבו ראשי האבות
 אלה הנחלות
 וכל כתובים דכו' ראשי האבות
 כמ' וראשי אבות וסימניהון
 ובני בלעאצכון
 אלה בני אהוד
 אח עויז ואח
 ראשי אבות ללויים
 ואחיהם לתלדותם
 ואלה המשוררים
 הלויים בימי אלישיב
וראשי י' וסימניהון

בראשי ד' וסימניהון
 ובמה יתרצה זה
 ויהי בשמעו
 והכרו דר' ה'
 ויחנם בראשי הגרוד
 וא' ובראשי חדשיכם
אלראש כ' וסימניהון
 ויקחהו שדה צופים
 ויעלה אחאבל אכול
 וכל ראש ההר רכו' אל במ'ה על
 ראש ההר וסימניהון בערך הר'
ואתראש ב' וסימניהון
 ביום השלישי ויום הולדת
 ויצו דוד את
אלראשו ב' וסימניהון
 ויחדו יהו חמים אל
 ויצק השמן אלראשו דיהוא
בראשך ג' וסימניהון נמסר
 במלכים א' סוף סי' ב'

וראש כ' וסימניהון
 גרא ונעמאן אחי וראש
 זכור עניי וסרודי לענדה
 ושאר' וראש בשבא ואינון י' א'

שא אחר ראש מלקוח
 ואלה אשר נחלו
 וישמע פנחס
 אלה הנחלות
 ויכתבם שמעיה בן נתנאל
 ופילו גסה גורלות
 הוא שלומית ואחיו
 ויסבו ביהודה
 ורכים מהכהנים
 הלויים חשביהו

רב
רב ל' וקמצי' וסימני' נמסר
 בד' ה' ב' סימן כ"ח
כרוב ז' חסרי' וסימ' נמסר
 בתלים סימן ק"ו
 וכנתמיה סימני' ג'
ורבים ו' וסימניהון נמסר
 במלאכי סימן ב'
 ובדניאל סימן י"ב

ראשי כ' ה' וסימניהון
 סליחרי על ראשי
 והעוף אוכל אותם מן הסל'
 ארת שבע מחפור ראשי
 מורה לא עלה על ראשי
 ויאמר אל אביו ראשי ב' בו
 כי שלח בן המרצח
 מי יתן ראשי מים ועיני
 ויקחני כציצת ראשי
 מן בעדי כבודי
 דשנת כשמן ראשי
 ועתה ירום ראשי
 ואפריים מעון ראשי ויחברו
 עצמו משערות ראשי
 דבו משערות ראשי
 יהלמי צדיק חסד
 וצדקתי לא אשא ראשי
 אחכירה עליכם
 ויסר עטרת
 בהלו נרו עלי ראשי
 וחיינחם את ראשי למלך
 ואמרטה משער ראשי
 צפו מים על ראשי
 שמאלו תחרת לראשי קדמאה

הראשונה ח' וסימני' נמסר
 בירמיה סימן ל' ז'
 ובזכריה ריש סימן ו'
ראשונה י' וסימניהון נמסר
 במלכים א' סימן י"ח
 וירמיה סימני' ו' ובמגלה סימן א'
 ובראשונה אינון כ' ב'
כבראשונה ה' וסימניהון
 נמסר כשפטים
 סימן ב' וירמיה סימן ל' ג'
כראשונה ב' וסימניהון
 ואחנפל לפני י'
 ולא חיהו כראשונה

רב
רב ל' וקמצי' וסימני' נמסר
 בד' ה' ב' סימן כ"ח
כרוב ז' חסרי' וסימ' נמסר
 בתלים סימן ק"ו
 וכנתמיה סימני' ג'
ורבים ו' וסימניהון נמסר
 במלאכי סימן ב'
 ובדניאל סימן י"ב
ורבה ד' וסימניהון נמסר
 בפרשת משפטים
 ובישעיה סימן ו'
ורב ה' קמצי' וסימני' הרף
 סמניו אשמידם
 ועניח ואמרת לפני י'
 ויהי עד דכר שאול אל הכהן
 וישלח אבשלום את
 והיה לאוחלעד
ירבה ה' וסימניהון נמסר ריש
 פרשת שמות ומשלי
 סימן כ' ט'
דרוב מאד ה' וסימ' נמסר כד' ה'
 ב' סימן ס'
רבו ג' קמצי' וסימניהון
 מעת דגנס וחירושים
 ראה אויבי כירבו
 ואת בקיע עיר דוד
הרוב ג' ב' חס' וא' מ' ל' וסימני'
 נמסר כשפטים סימן
 י' ואויבו ריש סימן י' א'
רבה מאד ה' וסימ' נמסר סוף
 פרשת בהעלותך
 וביחוקאל סימן ס' ז'
לרבים ד' בקריאהוב' ברבי'
 וסימני' נמסר בישעיה
 סימן ג' כ' סוף ובדניאל סוף סימן ס'
וירב ד' וסימניהון
 ויאמרו לאמר ולו גוענו
 ויאמרו חנה לנו מים
 ויחר ליעקב וירב
 ויבא שאול עד עיר
בריבו ד' וסימניהון נמסר

ראשם י' ד' וסימניהון נמסר
 בפרש' במדבר סיני
בראשי י' ד' וסימנים נמסר
 סוף פרשת ויקרא וביחוקאל סימן י' ז'
ראשה ו' וסימ' נמסר בפ' ויצא
וראשו ד' וסימניהון נמסר ריש
 פרשת ויצא
ראשי ד' וסימניהון נמסר בדניאל
 סימן ג'
מראשותיו ח' ה' מ' ל' ו' ג' חסר
 וסימניהון נמסר בפרשת ויצא
ראשיכם ו' וסימניהון נמסר
 בפרשת שמיני
 ובישעיה ס' פ' וכתובים סימן כ' ד'

כראשונים ד' וסימני' נמסר
 בפרשת כי תשא
ראשונים ח' וסימני' נמסר
 בפרשת בחקתי
 הראשונים אינון כ' ז'
בראשית ה' ג' מנהון ר' פ' ו' ב'
 מצעות פסוק וסימ'
 נמסר בירמיה ריש סימן כ' ח'
ודאשית ו' וסימ' נמסר כפר'
 שפטים וביחוקאל
 סוף סימן ק"ד ובדניאל סימן י' א'
 ראשיח אינון כ' ח'
מראשית ז' וסימניהון נמסר
 בפרשת שלח לך
 אמר המעתיק השמטנו קצת ואלו
 הסמנים שלא היו לנוך דמיון זה
 הראשון ס' ג' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ'
 חתין למטעי למקרי ראשון מ' לא
 במקום ראשון וכן מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ' מ'

רב
רב ל' וקמצי' וסימני' נמסר
 בד' ה' ב' סימן כ"ח
כרוב ז' חסרי' וסימ' נמסר
 בתלים סימן ק"ו
 וכנתמיה סימני' ג'
ורבים ו' וסימניהון נמסר
 במלאכי סימן ב'
 ובדניאל סימן י"ב
ורבה ד' וסימניהון נמסר
 בפרשת משפטים
 ובישעיה סימן ו'
ורב ה' קמצי' וסימני' הרף
 סמניו אשמידם
 ועניח ואמרת לפני י'
 ויהי עד דכר שאול אל הכהן
 וישלח אבשלום את
 והיה לאוחלעד
ירבה ה' וסימניהון נמסר ריש
 פרשת שמות ומשלי
 סימן כ' ט'
דרוב מאד ה' וסימ' נמסר כד' ה'
 ב' סימן ס'
רבו ג' קמצי' וסימניהון
 מעת דגנס וחירושים
 ראה אויבי כירבו
 ואת בקיע עיר דוד
הרוב ג' ב' חס' וא' מ' ל' וסימני'
 נמסר כשפטים סימן
 י' ואויבו ריש סימן י' א'
רבה מאד ה' וסימ' נמסר סוף
 פרשת בהעלותך
 וביחוקאל סימן ס' ז'
לרבים ד' בקריאהוב' ברבי'
 וסימני' נמסר בישעיה
 סימן ג' כ' סוף ובדניאל סוף סימן ס'
וירב ד' וסימניהון
 ויאמרו לאמר ולו גוענו
 ויאמרו חנה לנו מים
 ויחר ליעקב וירב
 ויבא שאול עד עיר
בריבו ד' וסימניהון נמסר

בפרשת משפטים
הרבות ג' וסימניהון
 למען הרבות סופ'
 דבש הרבות לא
 ננוחיתם וזכרמיתם
 ד' חסרים א' וסימניהון
 משת' סעשרה רבו אדם
 ואח כלי עכרת ב' בו
 ורכו רבוון קרמיה ויקימוני

רבים ב' כתובים כ' וסימ'
 וימנעו רבבים ומלקיש
 היש כהכליה גוים
רבו ז' וסימניהון
 ועשית את המזבח
 רבוע יהיה כפול
 רבוע היה כפול
 ועשית מזבח מקטר
 ועש אח מזבח העולה
 רבוע אל ארבעת
 ועש את המזבח

הרבעי ג' חס' וסימ' נמסר כפ'
 נשא ובד' הא' ס' כ' ד'
רביעית ג' מ' ל' וסימניהון נמסר
 סוף יחוקאל
כארבע ד' וסימ' נמסר בשמואל
 א' סימן ב' ב'
לארבעתן ד' וסימ' נמסר ריש
 יחוקאל
הארבעים ג' וסימני' נמסר
 בפרשת וירא

רובין ג' וסימניהון נמסר
 לפתח המזבח רבין
 רבין חחת משאו
 רבין בין המשפטים
מרבין ד' וסימניהון נמסר
 סוף מלאכי

רג
רגן ג' וסימניהון נמסר באיוב
 סימן ג'
התרגון ד' וסימ' נמסר במלכים
 ב' סימן י"ט
רגנה ג' וסימניהון
 ולא מצאה היונה
 כך והענוגה
 לרגלה
לרגליו ד' וסימניהון נמסר
 בפרשת שמות
לרגליו ח' חסרי' וסימני' נמסר
 ביהושע כוף סימן ה'
לרגליו ג' ב' חסרי' וא' מ' ל' וסימ'
 נמסר בתלים סימן ס' ו'
לרגלך ב' וסימניהון
 והם הכו לרגלך
 נאמי' לאדני שב לימיני
רגע ג' מלעיל וסימניהון
 ישו בו יבשו רגע
 כמורגע
 וחקות רשעים כמו רגע
 וא' מלרע עוריר רגע וימאם
כרגע ג' וסימניהון
 הרמו מחוק העדה
 הבדלו מחוק העדה
 היו לשמה כרגע
הרגיעה ג' וסימני' נמסר
 בירמיה סימן מ' ט'
 ובמשלי סימני' י' ב' וע' ש' מה דק הינון
נרדם ה' וסימניהון
 והוא נרדם ויעף
מנערךך אלה יעקב
 ואני הייתי נרדם
מהלך נרדם קום
 נרדם

מערכת אות הריש

נדרם בקצור
נדרף ג' חסרי' וסימני' נמס'
 כפרשת בחקתי
 ובישעיה סיא' ובהושע ריש סי' ב'
נדרף ג' ב' חס' וסימני' נמס'
 כפרשת בשלח
 ובשמואל א' סימן ל'

רה

רהב י' ב' בלישניהון וסימני'
 נמסר בישעיה סימן ל'
ברהמים ג' וסימני' נמס'
 ויצג את המקלו'
 לענין הצאן ברהמים'
 סלך אסור ברהמים'

רו

ורוח אלהים ד' נכתב בעיד'
 אלהים'
ורוחי ג' וסימני' נכתב
 בערך ארני'
ורוחו ג' וסימני' נמס'
 ה' שלחני ורוחו'
 ורוחו כנחל שוטף'
 ורוחו הוא קבצן'

ברוח ג' קמצין וסימני' נמסר
 במלכים א' סימן י"ט
 ובהקלרת סימן ח'
לרוח ג' קמצין וסימני' נמסר
 ביחזקאל ריש סימנה'
 ובאיוב כוף סימן כ"ח'
הרוחות ב' כתיב כן חס'ו'
 כחרא וסימני' נמס'
 ויפלו על פניהם ויאמרו'
 יפקד ה' אלהי הרוחות'
 אלה ארבע רוחות פליג'
 וקריים לכל הרוחות ל' כ"ב'

ואת רוח ד' וסימני' נמסר בחגי
 סוף סימא'
רוחם ג' וסימני' נמס' בשפטי' ס"ח

רז

רזה ח' וסימני' נמס' בדניאל סי' ב'

רה

לריח י' וסימני' נמסר
 כפרשת ויקרא'
וריח ה' וסימני' נמסר בדניאל
 סי' ג' וישיר השירים סימן ו'
ריחניחוח ד' יחידאין בהורה
 וסי' נמסר בפצו'
לריח נחוח ה' בתור וסימני'
 יאח כל חלבה קדם'
 וזרק הכהן את'
 והיה אם מעיני העדה'
 והקרב' רבכורים'
 ועשיחם רראש השנה'
רחוב ג' מ' לבקרת וסימני' נמס'
 בשפטי' סוף סימן'

ברחוב ד' וסימני' נמסר בפרשת
 וירא ובשפטי' סי' י"ט
 ובישעיה סימן ט' ובאיוב סימן כ"ט'
נרחל ה' וסימני' נמס' בפרש' ויצא
רחם ה' וסימני' נמסר
 בישעיה סימן ט' ו'
רחמה ד' וסימני' נמסר וירא

ה' כי שנואה לאה
 ויזכר אלהים את רחל'
 וה' סגר כעד רחמה'
 כי ה' סגר רחמה'
וא' ורחמה הרח עולם לא מפיק ה'
ארחם ג' וסימני' נמס'
 ורחמתי את אשר'
 ואח כניה לא ארחם'
 לא אחטל ולא אחוס'

ירחץ

רחיצה ה' א' קמצין וסימני' נמסר
 בפרשת ויקרא'
רחצת ב' שרור וסימני' נמס'
 בפרשת מצורע'
רחוקים ה' וסימני' נמסר ריש
 פרשת כי תשא'
מרחק ז' מ' ל' וסימני' נמס'
 ביהושע סימן ט'
למרחק ח' וסימני' נמס'
 בשמואל א' סימן כ"ו'
 במלכים ב' סימן י"ט'
 ובאיוב ריש סימן ל' ו'

רב

ירך ג' וסימני' נמסר בפרשת
 שפטי' סוף סימן י"ט'

מרכבת ד' ג' מ' ל' וסימני' נמס'
 וסימני' נמס' בפרשת
 בשלח ובמלכים ב' סימן כ' ובש'
 השירים סימן ו'
רכיבה ב' חס' ב' ליש' וסימני'
 וירכבם על החמור'
והרוכלים ג' חס' וסימני' נמס'
 וירכבו על כמתי ארץ'
 כנחמיה סימן ג' ו'

רמ

רמה ג' מלעיל וסימני' נמס'
 נמסר בפרשת האזינו
 ובישעיה סימן כ"ו'
מרומי ג' ב' חס' וסימני' נמס'
 נמסר במשלי סימן ט'
הרינתי ג' משניין באחיהון
 וסימני' נמס'
 בחלים סימן ט' ו'
הרימות ג' וסימני' נמסר
 בחלים סימן פ' ט' ו'
ורוממתי כ' ומכ' לישני
 וסימני' נמס'
 בנים גדלתי ורוממתי'
 גדלתי ורממתי עזר דר' ה'
 ומה דמסרינן בא' כ' מן כ' ב' כתי'
 ליש' דמסרינן אלא שותי' סעו'

הרם ג' א' מלעיל וסימני' נמס'
 נמסר בפרשת בשלח'
מרים ג' וסימני' נמס' בפ' ויקהל
 ובמשלי סוף סימן ג' ו'
 וסי' ב' לשון ארמי כספא אשפי'
 חכימא וראשיא'
תרומות ג' וסימני' נמסר
 כשמואל ב' סימן
 א' ובמשלי ריש סימן כ"ט'
וירם ח' וסימני' נמס'
 בסדר הקת'
את תרומת ה' ה' בנתיני
 וסימני' נמס'
 ריש פרשת כי תשא'
רומה ד' חסרי' בלישני' וסי'
 אלהיאי ווארמכנהו'

הרם ג' א' מלעיל וסימני' נמס'
 נמסר בפרשת בשלח'
מרים ג' וסימני' נמס' בפ' ויקהל
 ובמשלי סוף סימן ג' ו'
 וסי' ב' לשון ארמי כספא אשפי'
 חכימא וראשיא'
תרומות ג' וסימני' נמסר
 כשמואל ב' סימן
 א' ובמשלי ריש סימן כ"ט'
וירם ח' וסימני' נמס'
 בסדר הקת'
את תרומת ה' ה' בנתיני
 וסימני' נמס'

רומה ד' חסרי' בלישני' וסי'
 אלהיאי ווארמכנהו'
 רממתי עזר'
 כן לא תרממם'
 ורממתי עזר'

רחם ה' וסימני' נמסר
 בישעיה סימן ט' ו'
רחמה ד' וסימני' נמסר וירא

וב' מ' ל' ד' מ' ל' וסימני'
 וירוממתי וקהל עס'
 דוממות אל בנרונם'
 ושארם מ' ל' ו' קדם'
ארוממך ג' וסימני' נמס'
 בחלים סימן קמ"ו'
מרומי ד' מ' ל' בליש' וסימני'
 נמסר בחלים סימן

ורמח קמ"ט ובאיוב סוף סימן ו'
 ד' וסימני' נמס'
 כגן אם יראה ורמח'
 וכן הגרי נבדלו אל רוד'
 בני יהודה נשאי צנה'
 ויהי לאסא חיל'
ורממה ה' וסימני' נמסר
 בחלים סימן ל' ו'
רמון ט' חסרי' בליש' וסימני'
 נמסר בפרשת חצוה'

הרומשת ג' וסימני' נמס'
 ויכרא אלהים את החנינים'
 ויברך אחס אלהים'
 זאח חרחה הבהמה'
הרמתה ה' וסימני' נמסר
 בשמואל א' סימן י"ט'

רז

רזו ג' וסימני' נמסר בירמיה
 סימן ל' א'

רס

ורסן ב' וסימני' נמס'
 ורוחו כנחל שוטף'
 ורסן מפני שלחו'
 וא' בכתב ורסן עדיו לכלום'

רע

רע י' אפתחי וסימני' נמס'
 לכזיב ותואלו ויאסרו'
 רעכאשר'
 העם כמחאננים רע'
 יחליפנו ולא'
 רעומר'
 הרע כפיס להטיב'
 הרע לשוררי'
 נארערשעים'
 יאמרו רע לי'
 אח היין ואתנה למלך'
 ירוע'

ובל דסמיל לעשיה וואמיר ועין ולשון
 ויצר רכו' פחחין במ' ט' קמצין וסימני'
 משה רע'
 שובלך בשלום'
 מנשה'
 מנישה'
 במדבר'
 על כן מלא לב בני האדם'
 את יי'
 חוסא עושה רע'
 משניהם אשר ערן'
 להם דעור מצאהו פתח'
 וכל לרע דכי קמצין ב' ר' פחחין
 וסימני' נמס'
 כי רגליהם לרע ורצו' וחברו'
 לא יבקר בין טוב לרע'
 הוי דאוסרי' לרע טוב'
 וכל למרע רב' פתח' כמ' ב' קמצין
 וסימני' נמס'
 ולא דבר אבשלום'
 ויעני' דמלכים'

רע י' אפתחי וסימני' נמס'
 לכזיב ותואלו ויאסרו'
 רעכאשר'
 העם כמחאננים רע'
 יחליפנו ולא'
 רעומר'
 הרע כפיס להטיב'
 הרע לשוררי'
 נארערשעים'
 יאמרו רע לי'
 אח היין ואתנה למלך'
 ירוע'

רע י' אפתחי וסימני' נמס'
 לכזיב ותואלו ויאסרו'
 רעכאשר'
 העם כמחאננים רע'
 יחליפנו ולא'
 רעומר'
 הרע כפיס להטיב'
 הרע לשוררי'
 נארערשעים'
 יאמרו רע לי'
 אח היין ואתנה למלך'
 ירוע'

רע י' אפתחי וסימני' נמס'
 לכזיב ותואלו ויאסרו'
 רעכאשר'
 העם כמחאננים רע'
 יחליפנו ולא'
 רעומר'
 הרע כפיס להטיב'
 הרע לשוררי'
 נארערשעים'
 יאמרו רע לי'
 אח היין ואתנה למלך'
 ירוע'

ובל לרע ברע קמצין להרע פתח'
 ו' וסימני' נמס' בפ' בחקתי'
ברע ג' קמצין וסימני' נמס'
 בפרשת כי תשא'
 ה' וסימני' נמסר
 בפרשת וירא'
 ו' פחחין וסימני' נמס'
 נמסר בירמיה סי' כ"ח'
 ה' וסימני' נמסר בשמואל
 א' סוף סימן י"ב'

הרעו ה' וסימני' נמסר
 בפרשת וירא'
להרע ו' פחחין וסימני' נמס'
 נמסר בירמיה סי' כ"ח'
הרע ה' וסימני' נמסר בשמואל
 א' סוף סימן י"ב'
רעות ד' חסרי' בליש' וסימני'
 נמסר בפרש' משפטי' ו'
 וכירמיה סימן ט' ו' ובחלים סימן ט' ו'
ורעות ג' וסימני' נמס'
 בפרשת מוקץ'

עשיה את הרע ז' בליש'
 וסימני' נמס'
 נמסר בפרשת שופטי' סוף
ורעים ג' וסימני' נמסר
 בירמיה כוף סימן ו'
ורעה ט' ו' בישני' ו' ו' סימן ו' ו'
 נמסר בחלים סי' כ"ח'

הרעה הגדולה הזאת ו'
 דסמ' וסימני' נמסר פרשת וישב
 וירמיה סוף סימן ל' ב'
להרע ה' וסימני' נמסר
 בפרשת ויקרא'
הרעות ג' וסימני' נמס'
 למה הרעותה לגם'
 למה הרעותה לעכרדיך'
 על האלמנה

קדם הרעותה כתיב הנינא הרעות
 כתיב חלית הרעות כתיב'
הרע ד' וסימני' נמסר
 סוף פרשת שמות'
 ומלכים ב' סימן כ"א'
ויריעו ד' מ' ל' וסימני' נמס'
 בשפטי' סימן ו' ג'

ברעב ד' וסימני' נמסר
 בפרשת כי תשא'
 ג' מ' ל' בליש' וסימני'
 הנבי' על רועה ישראל'
 אחד יהיה לכלם'
 בשושנים'
רועה ורועה
 הרועה

רועי ה' וסימני' נמסר
 בזכריה סוף סימן א'
 ג' בתל ליש' ב' מלרע
 וא' מלעיל וסימני' נמס'
 נמסר בפרשת ויצא ובישעיה סוף
 סימן ב' ו' וישיר השירים סימן ו' ו'
תרענה ג' וסימני' נמס'
 ופרה ורוב הרענה
 וצאני מרמס רגליכם'
 כמרעיה סיב ארעיה'

ירעם ג' וסימני' נמסר
 בהושע סימן ו'
רעה ד' קמצין כתיב' ס' ה'
 וסימני' נמסר בפרשת
 ויש ובחלים סימן ו' ו'
רעותה ה' וסימני' נמסר
 בפרשת בא אל'

רעין ז' מ' ל' ב' ב' וסימני' נמס'
 כתיב' ד' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 נמסר בפ' שמות ובמשלי סימן ו' ו'
רעה ג' וסימני' נמסר
 בשמואל ב' סוף סימן
 ט' ו' ובמלכים א' סימן ד' ו'

רעה ג' וסימני' נמסר
 בשמואל ב' סוף סימן
 ט' ו' ובמלכים א' סימן ד' ו'

מערכת אות הריש

נה

אירין מרין משמשין שות וכל שארית ג' וסימני נמסר בחגי סימנא

על רעהו היסימניהון נמסר בפרשת משפטים ובישעיה סימן ל'ד' ה' וסימניהון כלשון ארמי שלח חולקא לנברא דאחא ואוסף וביאורם נמסר בירמיה ריש סימן ג' ובמשלי סוף סימן י"ח ובאיוב סימן ז' **רעמה** ג' כחוביס' וסימניהון נמסר בפרשת נח **רעף רעפו** ג' וסימני נמסר במשלי סימן ג'

רש

ראש ג' כתובין ראש באלף וסימ' נמסר בשמואל ב' ריש סימן י"ב ובמשלי ריש סימן י' **רשע** ה' וסימ' נמסר סוף מלאכי ובמשלי סימ' י' ופחתי וסימניהון נמסר במיכה סימ' י' ז' וסימניהון נמסר במשלי סוף סימ' ז' ד' א' חס' וסימניהון נמסר בשמואל א' סוף סימן ד' ובאיוב סימן ל'ד' **רשע** ה' וסימניהון נמסר במשלי סימן י' ג' **רשעתי** ג' וסימניהון אס' רשעתי אלילי ולא רשעתי מאלהי וחכרו **רשף** ג' וסימניהון נמסר בפרשת האינוני ג' וסימניהון **הרשת** על הרשת והיתה מורה הרשת מורה הרשת ועשית כיחנם

רפ

רפאות ג' וסימניהון נמסר ביחזקאל סימן ל' **ומרפא** ג' וסימניהון נמסר במשלי סימן י' **לרפוא** ב' ס' ל' וסימניהון והוא לא יוכל לרפוא עת להרוג ועת לרפוא **ירפא** ג' וסימניהון נמסר במלכים ב' סימן כ' ו' וסימ' נמסר בפ' עקב ובשמואל א' סימן ט' ו' וסימניהון נמסר בתלים סימן קל"ט ובמשלי סימן ד' **ברפידים** ב' ס' ל' וסימניהון ויחנו ברפידים **ויסעו מרפידים** ג' כתובי' וסימני נמסר ביחזקאל **פימון** ל'ד' ובמשלי סוף סימן כ"ה

רץ

ארוץ ד' וסימניהון נמסר בשמואל ב' סימ' י"ח **ירצו** ד' וסימניהון נמסר בפ' בחקתיות ותלים סימ' ב' וסימני נמסר בפ' ויחי וברניאל סימן ח' **רצונכם** ג' וסימניהון נמסר במשלי סוף סימן י' ד' **רצון** ד' וסימניהון נמסר בפ' קדש' **רצונכם** ד' וסימניהון נמסר בפ' קדש' **רוצח** ד' מ' ל' וסימניהון נמסר בפרשת ואתחנן וביהושע ריש סימן כ'

רק

רוקח ב' ס' ל' וסימניהון נמסר בפרשת כי חשא **ארוק** ד' וסימניהון נמסר בפרשת בשלח **לרוק** ג' וסימני' וחס' לרוק כחכם וזרעם לרוק וזרעם לא ינעו לרוק יגיעה **רקות** ג' בלישני' וסימניהון דלות ורעות האר' ותאבלנה הפרות הרקות ושבע הפרות הרקות וא' הרקות בצרו וסימניהון וישבע השבלים הרקות **רקים** ג' וסימניהון נמסר בפרשת וסימני' וחס' לרוק נמסר

שב

וישב כ' ה' וסימ' נמסר בערך ישב אע"פ שכאן היה שייך כ' ד' וסימניהון ישמטנו ויראו אח יוכף הכור ישלם אס' עור רכות ואס' מעט נשאר רק לא ירבה לו גוים עמו ויי' ישוב לאיש יגמלני' כצדקה יגמלני' כצדקה ויאמ' אמרינא לשלמה ולא ישיב אל לבו ואיש לא יונה הכלתו לא יתן והרבות לא יקח עני ואקיון הונה חבלי ישיב רשע וירכ' ליי' עס' יהודה אפרים חמוריים ישיב הרע לשורדי לא ישיב אפו תחתי בוכי ישיב זרעך רך ישיב חמה פי איש ישבע טוב שלני' ביום קציר וישם פניו לאיים **וישובו** ג' רפין וסימ' נמסר בפרשת דברים **ישיב** ד' כתובי' וקרי' ישיב וס' נמסר בתלים ס' כ' ד' ואיוב סימן ל'ט ע"ש **וישב** ט' וסימ' נמסר סוף פרש' בלקוד' ה' ב' סימן ל' **שבו** ה' ב' חתורה וסימני' נמסר בפרשת בשלח **שבו** ד' בטעם מלרע וסימנים נמסר בפרשת וישלח ובמלכים א' סוף סימן ח' **וישובו** ח' ד' וסימניהון נמסר ויחנלפני פי החירות נטה ירך על הים אולי הפל תחנחם לפניי וישבו לערב יהומו חנינא אולי ישמעו וישבו איש מדרכו ויתכסו שקים האדם ויכנעו עמי אשר נקרא וישבו אל ה' כל אפסי **ונשובה** ז' וסימ' נמסר בירמיה סימן ס' ו' ובחושע ריש **ושובה** ב' חסרי' וסימני' אל גדליה **ולא ישוב** ה' וסימ' בלשון ארמי חורא שחב עונפל אריה אדכרו נהך וביאורם נמסר בפר' כי חבא ובירמיה סימן ח' **ישב** ה' ד' מ' ל' ו' א' חס' וסימ' בלשון ארמי אכל מסכני צפתא בירושלם ואנהחם וביאורם נמסר בהלים סוף סימן ע"ד **שובה** ה' מ' ל' וסימני' נמסר בפרשת כהעלותך ובישעיה סימן כ' ה' ובתלים סימן ד' קסצ' מלרע וס' נמסר בפר' חיי שרה ובמלכי' א' סימן ב' ובתלים סימן צ' והשב

וסימניהון ידיו יצרו ולא יגשו אליו לכהן שפחז' בל מנעת סלה לבשתך ולבשת ערות משא בהמות נגב וילבש צדקה כשרין והיה אס' לא יאמינו גם יבשת עד יבשת המי מעל הארץ וישלח דוד מלאכים גנב כי ימצא מרחשת ואס' מנח' מרחשת קרבך לבשת כי מספר עריך היו אלהיך והבשת אכלה את יגיע אבתינו ורבשת מיהכה את אבימלך בן

אמר המעתיק כל סיני וחילופי כל קריאה תחלה נמסר לקמן אחר תשלום העתקה כל המערכת בס"ד

ש

ש ג' פסורי' וסימ' נמסר ש' וסימניהון נמסר פר' ש' חצוה **ר' פסוקים דכל תיבתהון** אית בהון ש' סימ' נמסר בפר' פנחס

שא

ושא ג' וסימניהון נמסר בתלים סימן כ' ה' **תשואות** ד' וסימניהון נמסר בישעיה סימן כ' ב' ג' וסימניהון

ישא

ישא י' מציון ישאנ' ישאנ' על נהוי כי הוא ישאנ' וכל אתחנן וס' רכו' **שאל** ג' קצ' וסימניהון נמסר ביהושע סוף סימ' י"ט **שאל** ג' א' מ' ל' ו' א' חס' וסימ' נמסר בפרשת מקץ ג' וסימניהון נמסר ביהושע סימן ט' **על שאור** ובישעיה ריש סיל' וריש סימן ס' ה' חוסימני' נמסר ברה א' סימני' ב' **וישאלהו** ג' וסימ' נמסר בשפטים סימן ח' **שאורה** מ' חסרי' וסימני' נמס' בפר' וישב וביחזקאל ז' חסרי' וסימניהון נמסר בשופטים סימ' א' ובירמיה סימן ס' **כשא** ג' וסימניהון נמסר ריש משלי ובישעיה השירים סימן ח' ד' וסימניהון נמסר בריש חגי' ד' פתחים בלישני' וסימניהון נמסר בירמיה סימן ל' **השאננים** ג' וסימניהון נמסר בעמוס ריש סימ' ז' ובתלים סימן קכ"ד **שאננות** ג' וסימניהון נמסר בישעיה סוף סימ' ל' **ולא נשאר** ד' וסימני' נמסר ביהושע סימן ח' וברניאל סימן י'

נשלם

מערכ אות הריש בסד

מערכת אות

השינ

זוגין חד ש' וחד ש' וסימ' שר שנין לדוד אשר שר מעדה בגד ביום קרה ולא תחניפו את הארץ והצרותי לאדם והלכו ואני קרבת אלהי' לי טוב אח נבולך מים סוף ובנביאי ירושלם ראיתי שמה ושערוה נהיתה צהר תעשה לחכה כל הפקד' למטה ראובן ויקומו אנשי ישראל יהודה ועדיתים והגדרה וגדרחים פנו וסעו לכסובאו כי אם חשפתה את עשו **ה זוגין חד נסיב ש' וחד הש' וסימניהון נמסר באיוב סימן ל'** **מדין רכתיב ש' וקרנין ש' וסימ' נמסר בהושע סימן ב'** **ג' זוגין קרמא ז' ותנינא ש' וסימ' נמסר בסדר וישמע יתרון** **וחלופיהון ג' זוגין קרמא ש' חנינא ז' וסימניהון נמסר במלכים ב' סימ' א'**

שעו נו א אות השין

השב ד' וסימניהון נמסר בפ' ויחי ובתלי סי' ע"ט.

זלא אשוב ד' וסימניהון נמס' בשמואל ב' סי' כ"ב.

זה שיבותיך ג' וסי' נמסר בכרד ויצא ובמלכים ב'.

סימון י"ט ובישעיה סימון ל"ז.

ולשוב ג' וסימ' נמס' ביהושע סי' כ' ובבירמיה סי' מ"ד.

ושוב ג' וסימניהון נמסר פר' נח וריש יחזקאל.

השיבה ג' וסימני נמס' בתלים סימון ל"ה.

ושב ג' וסימני וסימניהון נמס' ביחזקאל סימון ל"ה.

לשבתך ג' וסימ' נמסר במלכי א' סימון ח'.

תשוב ל' וסימני נמסר באיכה בא' כ"ג.

שבה ג' מלרע וסימני נמסר במגלה סימון ב'.

שובי ג' מלרע וסימני נמסר בירמיה סיל' א ובתלי'.

סימון קי"ז.

וישובו י' וחסריות מ' ל' וסימ' נמסר פרש' שלח לך'.

תשובו כל אורית ונביאי' חס' במ' א מ' ל' וסימ' ואם שוב השיבו וכל כהובי דכו' מ' ל' במ' א ואולם כולכם תשובו.

דהשיבה ג' וסימניהון נמסר במלכים א' סי' י"ג.

דהשיבם ג' וסימני נמסר בד' ב' סימון כ"ד.

תשובן ג' וסימני נמסר בפרשת מטות.

שוביהם ג' וסימני נמסר ונתתם לפני אויבי'.

ויתן אותם לרחמים' בשוככם עלי'.

שבו ה' בתורה וסימני נמסר בפרשת וירא'.

תשובון ג' וסימניהון כי תשובון מאחריו' ואם שוב תשובון אתם' ואם תשובון אתם' קדמא תשובון כהובי' הנינא תשובון כתי הליהא מ' ל' רמ' ל' וישובו ז' מ' ל' ונביאי' וסימ' נמסר במלכים א' סימון כ"ב.

ישבו כל אורית חסרית במ' א וסימ' נמסר בפרש' לך לך'.

ואשיבה ד' וסימ' נמסר בשמואל ב' ריש סי' י"ז ובמס' של' וסימני נמסר בפ' ויחי ובמלכי א' סימון ג'.

ישובון י' וסימניהון נמסר במלכים א' סי' ח'.

שובו ג' מ' ל' בתורה וסימ' נמסר כפר' ואתה נתן וכל נביאי' וכתובי' דכו' מ' ל' ב' ש' וסימניהון נמסר בירמיה סימון ל"ה ובאיוב סוף סימון י'.

ובשוב ד' וסימ' נמסר ביהוקא סימון ג' וסימון ל"ג.

ולא שב ה' וסימ' נמסר במלכים ב' סימון ט' ויהוקאל.

סימון ל"ג.

ולא שבו ג' וסימניהון וענה נאון ישראל בפני' יחס במלכותם דעורא' יחלמו בניהם וירבו כפר'.

אשיב ג' כתוב אשוכוסימ' נמסר בירמיה סוף סימון מ"ט.

בשיבה טובה ד' וסימניהון נמס' בשפטים.

שבות ו' כהוב שבות וסימני נמסר בירמיה סימון מ' ט'.

נשבו ה' וסימניהון נמסר בשמואל א' סימון ל'.

וישבו ט' וסימניהון נמסר בפרשת מטות.

ליושבי יושבי ל' מלאים וסימניהון נמסר בערך יושב'.

ישב ד' ה' וסימני וסימני וסימני בערך יושב'.

ישבו ד' וסימניהון נמסר בסדר משפטים.

נשבה ג' וסימניהון נמסר בפרשת לך לך'.

וישב ג' וסימניהון נמסר בסדר לך לך'.

לשבט ג' וסימני וסימניהון נמסר בפרש' דברים ורפין וסימניהון נמסר בישעיה ריש סימון י"א ובתלים סימון ט' ובאיכה ריש א' כ"ג.

בשבט ג' וסימני וסימניהון נמסר ביהושע סימון ד'.

ושבנו ד' וסימניהון נמסר בירמיה סימון א'.

שבנא ב' כתוב ה' וסימניהון ויאמר אליקים בן ויקרא אל המלך'.

שבע ג' וסימני וסימני ויהיו פקדיהם למשפחותם דקהת' דנשא אלה פקדי בני ישראל' דפנתם ויהי כל זהב התרומה' דמסורת ויהי וסימניהון נמסר בפרשת בראשית.

השביעי ח' חסרית וסימניהון נמסר בפרשת בא'.

שבעות ג' כהוב כ' וסימניהון נמסר בפרשת ראה'.

לשבע ד' וסימניהון נמסר בפרשת בשלח'.

לשבעה ד' וסימניהון נמסר ביחזקאל סי' ס' ל'.

ושבע ג' וסימניהון נמסר באיוב סוף סי' י"ג.

שבעת הימים ח' וסימניהון בערך יום'.

שבעות ה' ד' חס' ו' מ' ל' וסימ' נמסר בפר' משפטים ופרשת מטות'.

שבעות ד' וסימניהון נמסר בירמיה סימון ה'.

ושבע ד' וסימניהון נמסר סוף פרשת ויהי'.

משבצות ג' מ' ל' וסימני נמסר בפרשת הצוה'.

שבר ג' וסימני וסימניהון כלשון ארמי נכלא דיוסף רחא וביאורם נמסר בישעיה סימון ה' ובעמס סימון ו'.

שבור ד' מ' ל' בלישני וסימ' נמסר בפרשת סקן ובישעיה ריש סימון פ' ב'.

שבת ד' פתח וסימני נמסר בפרשת בהר סיני'.

שבתותיה ד' ג' חס' ו' מ' ל' וסימניהון נמסר בפרשת בהקתו'.

את השבת ד' וסימ' נמס' כפר' כי חשא'.

והשבת י' וסימ' נמסר ביחזקאל סוף סימון ז'.

שג ג' בשיכוח וסימני נמסר בישעיה סי' י' ג' ובזכריה ריש סימון י"ד'.

משגע ג' וסימני נמסר בפרשת כי חבא'.

שגרא לפיך ד' וסימניהון ארוה פרי בטנך ופרי' ואכל פרי בהסדך' ואתה וברכך והרכך' פרי בטנך'.

שדר ז' מ' ל' בלישני וסימני נמסר בישעיה ריש סימון כ"א'.

שרי ו' כהוב י' וסימני נמסר במשלי סימון כ"ג'.

בשרה ה' רפין וסימני וסימני נמס' בפרשת חקת ובישעיה סימון ה' וזכרות סימון ב'.

שה ד' וסימני וסימניהון נמסר בפרשת ראה'.

ושה ה' וסימ' נמסר בפרשת שפטים'.

השהרנים ג' וסימניהון ויקח את השהרנים' לבד מן השהרנים' ביום ההוא יסור יי'.

שן ג' וסימניהון נמסר במגלה סוף סימון ה'.

שובו ויאספו שבה אשר' לו שבה וכל ארץ' ואת חסרות שבו ואת שבו וכתוביה' ואת בית צור ואת שיכו' בקדמ' שבה כתי ונ' בתר' שיבוכת'.

שונמית ג' חסרית וסימניהון יתן את אבישג' וישל אחריו' ויקרא אל נהוי'.

ושוריא ג' וסימניהון נמסר בעורא סימון ד'.

שור ע"ט ד' וסימני וסימני נמסר בפרשת ישיעיה'.

שח ב' וסימניהון ב' וסימניהון.

שחו גבעה עולם' שחו רעים לפני טובים' שחו מי שחו'.

ישתהוה ג' וסימניהון נמס' בשמואל ב' סימון ג'.

וישתחו ז' רפין וסימניהון נמסר בצנינה'.

והשתחו ז' וסימניהון נמסר בפ' בא וביחזקאל סימון ז'.

וישהטם ג' וסימניהון נמסר בירמיה סימון מ' א'.

שחיתה ד' חסרית וסימניהון וזאת הורת החטאת' כו' שוחם השור זכה' וישחטי הבקר'.

בשחן ג' וסימניהון ויך את אויב' יככה יי' בשחן מצרים' יככה יי' בשחן רע'.

שחוק ד' חסרית בכחובים וסימניהון נמסר בירמיה סימון ב'.

לשהוק ו' וסימניהון נמסר במשלי סימון י"ד'.

ישחק ד' כנוי ל' צחק וסימני נמסר בערך יצחק'.

שחר ח' וסימניהון נמסר בישעיה סוף סימון ח' ובהלויסימון ק' ח'.

וישחיתו ז' חסרית בלישני וסימניהון נמסר בשמואל ב' ריש סימון י"א'.

להשחיתו ד' וסימני נמסר בירמיה סימון נ"א'.

משחיתם ח' וסימני נמסר בפרשת וירא'.

שט ד' וסימני נמסר במלכים א' סימון ב'.

שילו ח' כתובים שלה וסימ' נמסר בפרשת ויחי'.

השילני ב' כתובים כן וסימ' וכן השילני עשיה' וישאר דברי שלמה' כיהיתה נכבה מעם האלהים' השלוני בתיב' בן אוריה בן זכריה השלני' וישארהון השלוני כתיב'.

שב ג' וסימני וסימני נמסר בפרשת וירא'.

משכבותא ד' וסימניהון נמסר במיכה ריש סימון ב' וסוף תלים'.

שכר ה' פתח וסימ' נמסר בשמואל א' סימון כ"ה' ובחמיה סימון ח' וחסרית שס'.

שכור ג' וסימניהון נמסר בשמואל ב' סימון י"ז'.

תשכר ג' וסימ' נמסר במלכי א' סימון י"א ובאיוב סימון א'.

שכמה ו' וסימניהון נמסר בפר' וישכ ובשפטי' ריש סימון ט' ה' ב' ריש סימון י'.

וישכימו ג' חסרית וסימניהון נמסר

מערכת אות השינ

ס

ושמעו ד' וחסרים וסימניהון נמסר במשלי סי' ב' וסימני נמסר בירמיה סימן כ"ו

ושמעו ח' חסרים וסימני נמסר בפרשת משפטים ונ' מ' ל' וסימני נמסר בשמואל א' סי' כ"ג

ושמעו ד' חסרי וסימני נמס' ריש קהלת

לשמעו ד' מ' ל' וסימניהון נמסר בפ' בחקתי ובירמיה

שמעו סימן י"א

שמעו י"א חסרים וסי' נמסר בירמיה סוף סימן י"ט

ובדניאל סימן ט'

ונשמעו ג' ב' פתחין ואי קמץ וסי' נמסר בפרשת משפטים ואחשורוש סוף סימן א'

ונשמעו ג' וסימניהון ונשמע וימסלכנו ונשמע בקול אינו ונשב באהלים

תשמעו ו' וסימניהון נמסר בדניאל סימן ג'

תשמעו כ' קמץ וסימניהון בקטן בגדול תשמעו נביא סקבך מאחך

שמעו ד' וסימניהון בלשון ארמי מכיהו צוח

מסכינא ואחכני וביאורם נמסר בירמיה סימן ל' ובתלים סימן כ"ב

ושמעו ו' ח' פתחין ואי קמץ וסי' נמסר בריש וירא

זמלי סוף סימן ט'

שמעו מ' ה' בפרשת נדרים וסימן נמסר ביהושע סוף סימן ו'

ושמעו ה' קמץ וסימ' נמסר בפ' בלק ובדניאל סימן ט'

שמעו נ' ר' פ' וסימני נמסר בפרשת בשלח

בשמעכם ג' וסימניהון נמסר בפרשת ואהרן

שמעו ה' קמץ וסימניהון נמסר בפרשת ויצא

שמעוני ג' כ' חסרי מ' ל' וסימ' נמסר בפ' חיי שרה

שמעיהו ה' וסימ' נמס' בירמיה סוף סימן כ' ובד' ה'

כ' ריש סימן י"א

חד מן כו בליש שמיעה וכל חד וחד לית דכוו וסימ'

שמעו ויאמר למך לנשיו שמענו אדני נשיא שמעוה הנה שמעוה באפרתה שמעה יי שמעה יי מלחה שמעם עתה נבראו ולא מאו ושמעה ונפש ב' חסמא ונשמעה ויאמר אבשלום ואשמעה ויאמ' איהם משה עמדו שמענה הנה זאת חקרנוה בן היא בשמועה ופניך לבבכם ותיראו שמעוה רעה לא יורא לשמועה ולא היתחסרום אחותך ונשמעה ויאמר אל משה דבר אשמע ויהי כאשר קרא ואשמע הקשבתיו ואשמע וישמע אז נדברו וראי וישמע ותחנם ביד צריהם ונשמע ויקרא ספר הברית השמע עם קול אלהים חיים למשמע ויתו ביראת ה'

בהשמע ויהי כהשמע דבר המלך תשמע זעקה מבתיהם ותשמע ויזכרו ביום ההוא תשמע ויאמרו אליו בני דן שמע הללוהו בצלצלי שמע שמרו ה' קמץ וסימני נמסר בפ' בהעלתך ובירמיה סי' יו

שומר י' מ' ל' וסימניהון נמס' בשמואל א' סימן י"ז

ובמשלי סימן ע"ש

לשמור ח' מ' ל' וסימניהון נמסר בשמואל ב' סימן י"ז ובמלכים א' סימן י"א

שמור ד' מ' ל' בליש וסימניהון נמסר בשמואל ב' סי' י"א

ונשמרתם ה' וסימני נמסר בפ' ואת זנן ובמלאכי סימן ב'

משמרתו ג' וסימניהון ושמרו את משמרתו ושמרת משמרתו וחקתיו כי שמרנו משמרתו

שמור ג' מ' ל' וסימניהון נמסר בפרשת ואחחנן

תשמרו ה' וסימניהון שמור חשמרו את מצות כי אם שמר חשמרו אלה החקים והמשפטים את הכרחה אשר חשמרו כל המצוה אשר אנכי שמרונה ג' וסימני נמסר במלכי ב' סי' י"ד

שנ

שנא ה' וסימניהון נמס' בפר' שפטים

שונא ד' חסרי וסימני נמסר בישעיה סימן א'

שנא ה' וסימניהון נמס' בפרשת שפטים

ובשנת ט' ר' פ' וסימניהון נמסר במלכים א' ריש סימן כ"ו

שנות ג' בשחא וסימניהון בינו שנות דור

שנות עולמים שנות ימין עליון וא' ושנות רשעים תקצרנה

שני ג' וסימניהון נמסר בקהלת סימן ו'

שנים שנים ג' וסימניהון שנים שנים באו אלנה ויבאו אלנה אל ולאספים שנים שנים

אל שני ג' וסימניהון שתי כתפות חברות וזה לך האות אשר הואל וקה בכרים

ואת שני ג' וסימניהון נמסר בפרשת יחרו

שנינו ג' וסימניהון נמסר בשמואל א' סוף סי'

כ' ויאוב סוף סימן פ'

שני כ' ב' בירי שנית וסימניאל בית הנשים שני וחנן בן צלף הששי

שנמית ג' חסרים וסימניהון נמסר במלכים א'

סי' כ' ובמלכים ב' סימן ד'

משנה ד' קמץ וסימני נמסר ביהושע סימן ח'

ישנא ג' כתיב א' בלישניהון וסימניהון

ישנא הכתסה טוב ועו פניו ישנא יחן לידירו שינא

שנונים ג' וסימניהון נמסר בתלים סימן מ"ח

וסימני קכ"א

ולשניה ד' וסימניהון נמס' בפרשת כי תבא

שע

שעיה עק ג' בלישניהון וסימניהון ישעה האדם על עשהו ישען על ביתו היו יורדים מצרים

שעיר ה' חסרים כליש וסימניהון נמסר בפרשת תלרות

שעירה ג' וסימניהון נמסר בפרשת וישלח ויהושע סימן י"ב

שער ד' וסימניהון נמסר בפרשת נשא

עשרו ג' וסימניהון וחיה ביום השביעי

ב' בפסוק ובכס המטהר את

השערה ג' וסימניהון נמסר בפרשת כי תצא

השוערים י' מ' ל' וסימניהון נמסר בנחמיה ריש סימן ה'

שעשעי ו' חסרים וסימ' נמסר בתלים בא"ב אות י'

שפהאל ג' בליש וסימניהון את הים דר' ה'

ואלה מדות המזבח והנה אל שפה ושאהרון שפה על

ושפחות ג' חסרי וסימני נמסר בפרשת לך לך

שופט ו' מ' ל' וסימני נמס' בעמוס סימן י"ב ובד' ה' כ' סוף סימן כ"ו ע"ש

השופט כ' מ' ל' וסימניהון כי ינחם יי מאנקתם והיה במית השופט

שפטים דקרים ל' שרי' ג' וסימניהון חתן לך ככל שעריך ויקרא יהושע לכל ויאמר יהושע את כל

ישפוט ד' מ' ל' בלישני וסימני האחד בא לגור וישפוט ולא למראה עיניו וישפוט והוא רמים ישפוט הבער ערפל ישפוט

השפטים ד' וסימני נמס' כפ' שפטים וכד' ה' ב' סימן י"ט

כמשפטם ח' וסימניהון נמסר בד' ה' ב' סימן ו'

משפטיך ה' חסרים וסימני נמסר במלכים א' סוף סימן ב'

סוף סימן כ' ובתלים סימן ל' ובא"ב רבתי אותך

משפטי י' בלישני וסימ' נמסר ביחזקאל סימן פ' ל' ובתלים סימן י"ז

את משפטי ג' וסימניהון נמסר ביהושע

סימן ח'

למשפט מ' וסימניהון נמסר בשמואל ב' סי' ט' ח' דנשים וסימניהון נמסר בפרשת קדושים ומשלי ריש סימן י"ח

משפטי ו' וסימניהון נמסר בשמואל א' סוף סי' כ"ז

כמשפט ו' רפין וסימניהון נמס' בפ' משפטים ובמלכים ב' סימן י"ז

נשפט ה' קמץ וסימניהון נמסר בישעיה ריש סימן סוף בירמיה סוף סימן ב'

ישפה ג' וסימניהון נמסר בפרשת פקודי

שפיים ג' מ' ל' וסימניהון נמסר בישעיה סימן מ"ס

משפיר ג' וסימניהון משפיל רשעים ערי ארץ ורי הוה צבי הוה אף מרום

שפר ג' וסימניהון נמסר בפרשת ויחי

שופר ב' מ' ל' וסימניהון נמסר בפרשת בהר סיני ובאיוב סוף סימן ל"פ

ישפק ג' ב' כח' ושינא' כתיב סמך וסימניהון נמסר במלכים א' סימן ד'

שפות ג' וסימניהון ביחזקאל ריש סימן כ"ד

שק

שק ד' קמץ וסימניהון נמסר בפרשת שמיני ובירמיה סוף סימן ו'

ושק ג' קמץ וסימני נמסר בישעיה סימן ג'

ישקו ג' וסימני נמסר בפרשת ויצא וירמיה סי' ו' וחל' סי' י"ד

והשקה ג' וסימני נמסר בפ' בראשית

והשקית ד' ג' מנהון מלרע וסימניהון והשקית אח הערה והשקית אחסין והשקית את כל הגוים והשקית בגליך כגן בתרא מלעיל

משקה ד' קמץ וסימני נמסר בפרשת וישב וחבקוק סימן כ' וד' ה' כ' סימן ט'

ואשקוט י' ג' מ' ל' בליש וסימני נמסר באיוב סי' ג'

שוקקה ג' וסימניהון והקיץ ונפשו שוקקה כי הרויחי נפש שוקקה כי השביע נפש שוקקה

תשוקתו ב' וסימניהון נמס' בפרשת בראשית

שקול ד' מ' ל' בליש וסימניהון נמסר במלכים א' סימן ד' וביחזקאל סימן ד' ובעזר' סימן ח'

במעק ד' דנשי וסימניהון נמסר בפ' קדושים ובד' ה' א' סימן כ"ח

מערכת אות התיו

ישקף ד' וסימניהון נמסר
בפרשת חיי שרה
גשקפה ד' וסימניהון נמסר
בשמואל ב סימן
ובד"ה אהיף סימן טו
המשקף ג' וסימניהון נמסר
בפרשת בא
שקן הם ג' וסימניהון נמסר
בפרשת שמעו
שקצים ג' חסרים בלישני
וסימניהון נמסר
בנחום סימן ג'

ער

השר ד' פתח וסימניהון
נמסר במיכה ריש ט'
ז' וברניאל ריש סימן י"ב
ועל שר ד' וסימניהון נמסר
פרשת וישב
וכל שרי ז' וסימניהון נמסר
בירמיה סימן ג' א'
ובמגלה סימן ט'
ואת שרי ג' וסימניהון נמסר
בירמיה סימן כ"ד
בשיר ג' וסימניהון נמסר
בישעיה סימן כ"ד
שיר המעלות לדרוד ר'וסי
נמסר בחלים סימן קל"ב
שיר מזמור ג' בטעוסימ'
נמסר בחלים סימן פ"ג
שיר חדש ז' וסימניהון נמסר
בחלים סימן צ"ו
שירים ד' חסרים בלישניהון
וסימניהון נמסר
במשלי סימן סימן ד' וסימ' כ"ה
שירים ח' בלישני וסימ' נמסר
בשמואל ב' סימן י"ט
אשירה ג' וסימניהון נמסר
בפרשת בשלח
וישר ג' וסימניהון נמסר בשפטים
סימן ט' ובד"ה א' סימן ק"ו
תשרף באש ג' וסימניהון נמסר
בפ' הצוה וביהוש' סימן י"א
שרשם ג' וסימניהון
בני אפרים שרשם
היכה אפרים שרשם
שרשם כמק יהוה

שש

שש ח' וסימניהון נמסר בפרשת כי
חבאובתלוי בא"ב אות שיין
ישיש ד' וסימניהון נמסר בפרש' כי
תבא וכישעיה סימן ס"ב
משוש ד' וסימניהון נמסר
בישעיה סימן ס"ו
וישש ג' ר' וסימניהון נמסר
בפרשת משפטים
ושש ועזים ג' וסימניהון
חבלת וארגמן
וכל איש אשר נמצא אחו'
שת ד' וסימניהון נמסר בפרשת
ואראובת' ישעיהו סימן ו'
ישית ו' וסימניהון נמסר בפ'
ויש'
תשיתמו ג' וסימניהון נמסר
בהלוי סימן ט"ה
שתח ג' כתיב וסימניהון נמסר
בירמיה סימן ט"ט

משתיהם ג' וסימניהון נמסר
בירמיה סימן א'
וישת ו' וסימניהון נמסר
בשמואל ב' סימן כ"ב
שתו ד' מלעיל וסימניהון נמסר
בפרשת כי חשא'
שיתו ג' ב' מל' וסימניהון נמסר
בפרשת חיי שרה
ושנתים ג' חס' ו' וסימניהון נמסר
בשמואל ב' סימן ל'
לשתות ד' חס' ב' הורה וסימניהון נמסר
בפרשת חיי שרה
ובשתים ג' וסימניהון נמסר
באיוב סימן ל"ג
ואת שתי ז' וסימניהון נמסר
בפרשת פקודי
וביחזקאל סימן ל"ה

נשלים מערכת אות השי' בסד מערכת אות התיו

איבמן חד חד נסיבתת
כריש חיבתא וסימניהון
החאו אל תלהם את להם'
החאבלו אל החאבלו ואל החאבלו
התבלע יהגו וינעו כשכור
התגוררו בנימא אהלה
התגורדי מה ההגורדיכה
הההרר אל התהרר לפני מלך
ההורו ולא התורו ארדי
ההחכם אל תהי צדיק הרבה
הההקה ותשם כספר רגלי
הההרה כי אתה רגלי מרצהה
הההיפה כי קול כחולה שמעתי
הההיפוי לשיא חתיפי
הההחכו כהחוד כסף בחוד כול'
הההחכח ומה בצע כי תחב דרכיך
הההחכח אם עשק רש וגול'
הההחכח כן תעשה לשירך וצאנך
הההחכח ויקהלו על משה
הההחכח ולא הביא תועבה
הההחכח למה תחגיני מדרכיך
הההחכח או תתענג על יי'
הההחכח והיה אם לא הפצרת
הההחכח שממית בידים
הההחכח תחרש עדיך נגרי
הההחכח ובהקהיל את הקהל
הההחכח וירא יעקב כייש שכרי
הההחכח יעלו שמים ירדו
הההחכח עם נבר החבר דשמוא'
הההחכח עם נבר החכר דחלים
הההחכח עם עקש דשמוא'
הההחכח עם עקש החפלה דחללות
הההחכח לשמות כמות אבתיכם
הההחכח תחמינגנה והטיפו ההרים עסיכ'

כיד זוגין מייחרין הרת

וחד ות' וסימניהון
אל תבהל מפניו חלך
כי אהה הבא איך והלא
כי איך י' י' ארני עיני בכה
והכרה וחר ער כרה
פחו כמים אל תיהר
ויאמר לה ביעז לעת
פלגי מים החרד עיני
ואפלא תשפיעה כמסר

חורידם ואתה אלהים חוריד' לבאר
וחורידם בחבל בעד החלון
חרא אשקלון והירא
וחרא איכתי ותכסה בושח
חאמנו וראש אפרים שמרון
וראש שמרון
וחאמנו וישכימו כבקר ויצאו
למדבר הקיע'
וגדל ואלה הרא ביום אחיך ביום
וגדל הנה נא כיצא עבדך הן
הפל ויאמ' המלך להמן מהר קח
וגדל עד צבא השמים
חשמע ועקה מבתיהם כי
והשמע ויזבחו ביום ההוא זבחים
החלך שתו בשמים פיהם
והחלך ויש משה אה ידו על השמים
הריץ יאחיו חשמנים מני כצורים
והריץ והשלך אשה
והריץ בלכתך לא יציר צערך
והריץ עד אשר לא ירחק חבל
והריץ נסאת בריהי חוקר
והריץ ביום ההוא וידעו כן
והריץ היום ההוא יהיה חשך
ח פע ארץ עיפתה כמו אפל
הישורי אחי בלבנון כלה
והישורי למלך בשמן ותרבי
ההי ויאמר אליה
וההי ואעבר ע'ך ואראך
החם כמו שברול חסם
והחם בחוכמה על עין יסרת
העלנה ויאמר מלאך יי' אל מנוח
והעלנה וצפירה עזים חנדיל
העלנה אל חניו בנח אל
והעלנה בלתי בדרך שפחך
הביאנה חובלנה בשחורות וגיל
והביאנה ההבינו וקראו לביקנינו
הגישון וכי הגישון עיר לזכות
והגישון המגדים ליום רע
הכנר ויאמר יי' אל משה ואביה
וחסנר מרים כחוף למהנה
חורור והארץ הנפה חרת
והורור ועל הר סיני ירדת

יאקריןת' ודא כתובין

וסימניהון נמסר בריש יושפיס ובסוף
קדחת ע'ש מה דאקשינן

והופיהו זכתבת' ודא

קריין וסימ' נמסר בפלכים א סי' י"ט

ג' זוגין מן ג' תוא ות'

כרישו וסימניהון נמסר בקהלה סימן ז'
מלין דמשמשין ת' בריש
וגון בסופי' וסימ' באיוב סימן ל"ב
יא זוגין חד מלרע והר
מלעיל ות' כרישה וסימניהון

והפר עיו עצה והופר
והפר ביום ההוא וידעו כן
והריץ הארץ את שבתותיה
והריץ אסראית נגב
והשמידם חרף באף והשמידם
והשמידם מחים בלתי רבאים
ותמות מרועב באתי ואין איש
ותמות ויקומו עלי בעלי
ותלהט אש לפני תלך ותלהט
ותלהט כי אש קרחה באפי
ותלכב וישכב אסניו והתח
ותלכב ותלך חסר בית אמנו
ותלהט אף כי האמר לא

וחולל בטרם הרום לרזו
והיטב לוי משור פר
והיטב הנערה בעיניו
ותחעף אזכרה אלהים ואהמיה
והתעטף עלו רוחו
וחאכלם חשימו כתנור אש
וחאכלם עוד זה מדבר זה בא
וחכונן יגמד נארע רשעים
וחכונן לך את עמך ישראל

מלין דמשמשין תם בסו

חיבות וסי' נמסר בס' רכ' אות המ' ס

מלין דמשמשין תו בסופ

וסימניהון
אחו וירדו כל ישראל את הפלשתים
מורתו והסיר את מראתו בנוצתה
סותרו וכדם ענבים סותרה
בטהרתו אשר לא חשיג ידו
צחנתו ואח הצפוני ארחיק מעליכם
רפדתו זהב סרכו ארגמן חוכו
חתנתו ביום חתנתו וביום שמחת
בהראתו את עשר כבוד מלכותו
חתנתו כינתה את חתיה את
אמרתו השלח אמרתו ארץ עד
פיראתו ולא יכול עוד להשיב
רשעתו והיה אסבן הכות הרשעי
ובגאותו שהקים דוואת הכדכה
בכיתו ויעברו ימי בכיתו וידבר
עיתו ראה את סעשה הלהים כי
בהגורתו אשר במהניו וכנעלו אשר
אמרתו בצע אמרתו אשר צוח מימי
משחתו קרא באוני קול גדול
דיחוקאל

מלין דמשמשין תי בסוף

חיבותא וסימניהון
אנאלתי פורה רכתי לבדי
ארתי מורי דבשי
בתורתי הילך בתורתי אסלא
אצתי ואני לא אצתי פרעה
התאויתי ואני לא אצתי ב' כו
ספקתי על ירך בשתי וגם נכלמת
אח העיר אפרוש את כפי
מלאתי משפט צדק ליון
עניתי טוב לי כי עניתי
עניתי בצום נפשי ותפלתתי
נענתי עד כאר יי' חייני
יקשתי לך וגם נלכדת דירמיה
כסיתי כי כה אמר יי' אלהים
שזכיתי כי אמר בכחי ידו
נמצאת נדרשתי ללא שאלו
הפחתי אם כחה אכלתי בלי כסף
קירצתי הן אני כפיך לאל
נמאתי איך האמרי לא
משברתי ותחלף אח משברתי
פניתי הבית ומקום לנגלים
עיתתי ראיתי יי' עותתי
נשברתי את לבם הוונה
כדשתי וכן רגני כי
ישרתי על כן כל פקודי כל
הסכנתי לעשות לך כה
בלתי פנחס בן אלעזר
פללתי ראתפניך לא
עתי וישלח ביד איש עתי
שעברתי כמעט שעברתי
שנצאתי עד שנצאתי ב' בפסוק
ושהכסתי שעמלתי ושחלפתי

תא

והאנה ב' וסימניהון ולכת

הלופין שבין מערבאי ומדנחאי

למע' וארבע כחפת אל
למד' בפחח על
למע' וישמר זמרי אל בעשא
למד' על בעשא
למע' ויקסו לך אל נפשו
למד' על נפשו
למע' תעשה מלוכה על
למד' תעשה מלוכה אל
למע' ויען אליהו וידברי
למד' ויאמר
למע' והיתה נבלת איוב
למד' והיתה כתיב
למע' וישמע אל תרהקה
למד' על תרהקה
למע' ויפרץ בחומת ירושלם בשער
למד' משער
למע' ובשנת חמש מלך יהורם
למד' מלך יורם
למע' להגיד ביזרעאל
למד' לגיד כתיב וקרי
למע' ויהוא לא שמד טעל חמאור
למד' מעל חמאור
למע' אל סוא כלך מצרים
למד' סוא כתיב סוא קרי
למע' ומעיה וסחמת כתיב ה'
למד' ומעיה כתיב א'
למע' אלהי ספרוים כתיב קרי
למד' ספרוים כתיב וקרי
למע' הפללת אלי אל פנהריב
למד' על פנהריב
למע' אל ישיא להציל אתכם מידו
למד' מידו כתיב
למע' ויבא אליקים ויגידו לו דברי
למד' ויגידו לו את
למע' אשר כל שמעיה
למד' שמעיה כתיב וקרי
למע' ואת המזבח עלית
למד' עולות כתיב עלית קרי

ישעיה

למע' ועוד בה עשוריה
למד' עשוריה חסר
למע' יורדי אל אבני בור
למד' יורדי אל אבני בור
למע' לקראת צמא התו מים
למד' היתו ב' יורין
למע' כסום עגור כתיב כן וקרי
למד' כסום עגור כתיב כסום קרי
למע' לא תופי כתי' קומי כתי' וקרי
למד' כתיב כתיב כתיב וקרי
למע' וישמע על תהוקא
למד' אל תהוקא
למע' יציץ ופרח ישראל
למד' יציץ ופרח כתיב ופרח קרי
למע' לצולה חרבי ונהרתיך חסר
למד' ונהרתיך מלא
למע' יוצר הארץ ועושה מלא
למד' יוצר הארץ חסר
למע' השיבו פשעים על לב
למד' והשיבו כתיב השיבו קרי
למע' כרה אמר ויצרי מבסן חסר
למד' יוצרי מלא
למע' שמעני אלי יודעי צדק מלא
למד' יודעי צדק חסר
למע' ומכאבניו בכלם
למד' ומכאבניו מלא
למע' אל יאמר בן הנבד הנלוה על י'
למד' הנלוה אל י'
למע' הביאה תיסאל הר קדשי
למד' הביאה תיסאל על הר
למע' דרכך ינעה לא אמרת
למד' לא אמרת כתיב
למע' הנה עמל והנה אי מלא

למד' והלך און חסר
למע' ונקה רוחו וחרר על דבריו
למד' אל דבריו

ירמיה

למע' אשר אתה בוטח בהנה מלא
למד' בטח בהנה חסר
למע' כרתו עצה ושפכו
למד' כרתו עצה מפיק
למע' היא העיר הפקר כלה
למד' הפקר כלו
למע' כי אני יי' עישה חסר משפט
למד' חסר ומשפט
למע' והצדקה היתה למען
למד' והצדקה היתה מלא
למע' כה אמר' הנני מבי' ולא אשמ
למד' ואל אשמע
למע' ויעלה נשיאים מקצה הארץ
למד' מקצה ארץ
למע' והרוסים ועגור
למד' והרוסים ועגור כתיב
למע' קדחתם באפי עליכם תוקר
למד' עליכם תוקר
למע' ויהי ככלות לדבר אל כל ישראל
למד' לדבר על כל העם
למע' ולקח מהם קללה וישמך יי'
למד' כצדקיהו וכאחאב כתיב וקרי
למע' שלום העיר אשר הגלית וקרי
למד' אשר הגלית אשר הגלית וקרי
למע' את החתום המצוה והחקים
למד' את החתום ואת המצו' והחקים
למע' ואגידה לך גדולות ובצורות
למד' גדולות ובצורות וקרי
למע' על כל דרכי בני אדם
למד' על כל דרכי בני האדם
למע' וישמו שקציהם בבית
למד' וישמו כתיב וישמו קרי
למע' ויהי בקרא יהודי
למד' בקרא כתיב בקרא קרי
למע' ויצו נבוכד נצר על ירמיהו
למד' על ירמיהו
למע' ומאז חדלנו והסך לה נסבים
למד' ולהסך לה נסבים
למע' בשנה בכחכואת הדברים
למד' בשנת כתיב בשנה קרי
למע' אשר היה על נהר פרת
למד' אל נהר פרת
למע' אם טיבואם רע אשר אנחנו
למד' אשר אנו כתיב וקרי
למע' אמרו איכה נשבר מטה
למד' איך נשבר כתיב איכה וקרי
למע' אל אנשי קור הרש כהלילים
למד' כהלילים התיב דפסוק
למע' הנם מפני הפחד הנים כתיב
למד' הנים כתיב וקרי
למע' כי כסוני ומיעידיני ק' דאר'
למד' ומיעידיני כתיב
למע' התעוה הרים שכבים כתיב
למד' שוכבים כתיב וקרי
למע' עצת יי' ומחשבותיו
למד' ומחשבותיו מלא
למע' הקריות והמצרות נחפשה
למד' נחפשו כתיב
למע' השמיעו אל בבל רבים
למד' על בבל
למע' בימים ההם ובעת ההיא
למד' בימים
למע' ותצלהו כאבירים מלא
למד' כאבירים חסר
למע' ומשל על משל
למד' אל משל
למע' ככל אשר עשה והויקים
למד' כל אשר עשה

יחזקאל

למע' היא משהלכת בין
למד' היא משהלכת כתיב היא קרי
למע' וגם אני אנרע קרי
למד' וגם אני אנרע כתי' אנרע קרי
למע' ובאו בה פריצים מלא
למד' ובאו בה פריצים מלא
למע' באה הצפירה מלא
למד' הצפירה חסר ומוסירין ב' חסר
למע' חלליכם ומלאחס חוצה חלל
למד' ומלאחס כתיב
למע' שים פניך על בנוח עמך
למד' אל בנוח
למע' או דבר אשלח ב' בנוח הארץ
למד' אל הארץ היתה
למע' נוהרה בה אש' הבאתי עליהו'
למד' אל ירושלם
למע' ומלבושך שש ומשי
למד' ששי כתיב שש קרי
למע' כפנה שרשרת עליו
למד' כנפה
למע' הנבא והך כף אל כף
למד' והך כף אל כף
למע' והרבה את הנגותיה
למד' והרב כתיב וחרבה קרי
למע' בעל מעון
למד' וקרי חמה כתיב וקרי
למע' והביא עד שנותיך
למד' עד שנותיך כתיב עד קרי
למע' והקריחו עליו קרחה
למד' קרחה כתיב
למע' החיים כתיב חיים קרי
למד' ונחתי החיים כתיב וכו'
למע' אלימים מבטן מאי כתיב
למד' כתיב סו' פסו'
למע' ואתנהו ביד אל גוים חסר
למד' ביד אל גוים מלא
למע' ועבדי דוד כלך עליהם
למד' ועבדי דוד כתיב עליהם
למע' והנה אל פני ההיכל
למד' על פני ההיכל
למע' וכתחה על ארבע קרנותיו
למד' אל ארבע
למע' שבעת ימים יכפרו
למד' וכפרו כתיב וכפרו קרי

תרי עשר

למע' כי שכ אפי כמנו
למד' כמנו
למע' כי הוכיש ששין מן בני אדם
למד' מן בני כתיב מבני קרי
למע' אשר מברחם אתה שמה
למד' שמה כתיב שם קרי
למע' אם יתקע שופר ויי' לא עשה
למד' לא עשה מפיק ה' א'
למע' איה מעין אריות מרעה הוא
למד' ומרעה היא
למע' החיטבי מנוא אמן
למד' החיטבי כתיב החיטבי קרי
למע' ויכרו אדיריו יכשלו בהליכת'
למד' בהלכות כתיב
למע' למנצח בנגינותי
למד' בנגינותי
למע' אך תיראי אותי תקחו מוסר
למד' תקחו כתיב תקחי קרי
למע' וקו קלון על כבודך
למד' אל כבודך
למע' ויעל נכר עמיתי
למד' עמיתו כתיב עמיתי קרי
למע' יעמדו רגלי כיום ההוא
למד' ויעמדו רגלי כיום ההוא
למע' ויעמדו רגלי כיום ההוא
למד' ויעמדו רגלי כיום ההוא

למע' ועלחה ירו על יד רעהו
למד' אל יד רעהו

דברי הימים

למע' איחז בן קישי
למד' איחז בן קישי כתיב קישי ק'
למע' ער עזה ובנוחה ב' מלין
למד' חרא מלה כתיב ער עזה
למע' כוח וחנפך
למד' סיח כתיב סוח ק'
למע' ויואל ופלט
למד' ויואל ופלט כתיב וק'
למע' ויסכ את המלוכה
למד' את המלוכה כתיב המלוכה ק'
למע' לרעות אח עמי
למד' אח עמו כתיב עמי ק'
למע' השתחוו ליי'
למד' והשתחוו
למע' לעשרים לאליאתה
למד' לאליאתה
למע' ויעש מזבח נחשת
למד' מזבח הנחשת כתיב
למע' ויצא לפני אסא שמעני
למד' שמעני מלא
למע' כי במצער אנשים
למד' כי במצער אנשים

תהלות

למע' והניחו יחרם לעלליהם
למד' לעלליהם
למע' וגורו כמנו כל זרע ישראל
למד' וגורו כתיב וגורו ק'
למע' וביאוני אל הר קדשך
למד' וביאוני כתיב יבואני ק'
למע' בשחח חס'
למד' בשחחה מלא
למע' חחת אהבתי ישטונני
למד' ישטונני
למע' בטרם יבינו סירתיכם
למד' סירתיכם חס'
למע' לדרוד מזמר חס'
למד' לדרוד מזמר מלא
למע' אשר ימרוך
למד' אשר יאמרוך

איוב

למע' מכפר רגלו עד כתיב ועד ק'
למד' ועד קדקדו כתיב ער ק'
למע' ישאף צמים חילם
למד' ישאף צמים
למע' יאכל בריו
למד' יאכל בריו כתיב
למע' כי עתה היחס לו
למד' היחס לא כתיב לוק'
למע' ואלם כלם חשוכו ובאונא
למד' ובאונא כתיב
למע' וישיר על עפר בצד
למד' וישיר כתיב
למע' ובחבונתו סחך רהב
למד' ובחבונתו
למע' ישים עליו לבו
למד' ישוב אליו כתיב
למע' ער מחקרן מלין
למד' מלין
למע' ובכפי רבך מאים
למד' כאומה כתיב מוסק'
למע' לא אזכר כי יעורנו
למד' כי יעורנו
למע' הודיעני מה נאמר
למד' הודיעני כתיב הודיעני ק'
למע'

משרי

למע' דדיך ירוך ככל עת
למד' דדיך ירוך ככל עת כתי' ירוך
למע' טוב פריי
למד' טוב פריי כתיב
למע' יש בוטרה כמדקרות
למד' יש ביטור כתיב
למע' מפרי פי איש תבואת'
למד' תבואת כתיב תבואת' ק'
למע' סוס מוכן השוער
למד' השוער כתיב
למע' אח נפשע ומרוני כתיב
למד' ומרני
למע' טוב שבח ומרוני כתיב
למד' ומרני
למע' ערבור יטס
למד' ער בר

רות

למע' ואתמר כל
למד' ארת כל אשר עשה
למע' ויען בעונו כל אשר עשית
למד' את כל אשר עשית כתיב
למע' ותקם היא וכלתיה
למד' ותקם הוא וכלתיה כתיב
למע' וחבא ותעמוד מלא
למד' ותעמוד חסר
למע' ותשיגה קולן
למד' ותשיגה קולן
למע' ופרשת כנפך חסר
למד' כנפך מלא
למע' ואלה תולדות פרץ
למד' ואלה תולדות

שיר השירים

למע' לססחי ברכבי פרעה
למד' לסוסתי
למע' כמו חלאים מעשה
למד' מעשי כתיב

קהלת

למע' וחבל ארת מעשה ידיך
למד' ארת מעשי כתיב
למע' מה יתרון העשה
למד' העושה מלא
למע' ושבתי אלי העשוקים
למד' העשוקים תרויהון חסר
למע' אל בירת אבל משחה
למד' המשחה כתיב
למע' האדם אל בית עלמו
למד' על בית שלמו

למע' כי הוא חלקך בחיים
למד' כי הוא חלקך כתיב

קנות

למע' משארת שוא ומרוחם
למד' ומרוחיים מלא
למע' ענה נה תכלינה כתיב
למד' עורינו כתיב כן ק'
למע' בלא יוכלו יגעו
למד' בלא יכלו יגעו חס'
למע' חסדי יי רחמיו
למד' רחמו כתיב רחמיו ק'
למע' צוד צדוני כצפר חס'
למד' כצפור מלא
למע' השיבנו יי אליך
למד' השיבנו ארני

מגילה

למע' אל יד שעשגו
למד' על יד שעשגו
למע' בימים ההם ומדרכי אשורש
למד' אשורוש
למע' ויקראו ספרי המלך קדם'
למד' אשורוש מלא
למע' וישם המלך אשורש
למד' אשורוש מלא

דניאל

למע' באדין גוברי ייא אלך פטשהון
למד' פטשהון
למע' ויהבו נשמהון
למד' נשמהון כתיב
למע' אדין עלית ופשרא כתיב
למד' ופשרה כתיב וקרי
למע' כשפרפרא חרא מלה
למד' כשפר פרא הרין מלין
למע' על מקדש השמים
למד' אל מקדשך
למע' לנו בשרת הפנים למלכינו
למד' למלכינו ולשרינו
למע' לך יי הצדקה ביום
למד' כהיום הזה
למע' ולא תעצור כוח הזרוע'
למד' כח הזרוע

עזרא

למע' אל חכס על עונם
למע' ואל חכס אל עונם
למע' והעמיד משמרות
למד' והעמד משמרות כתיב
למע' ונוערה יחדיו ככפידים

למד' בכפידים כתיב ככפידים ק'
למע' ומכני הכהנים בן מיכיה
למד' מיכיה כתיב מיכיה
למע' ויקדו וישתחוו
למד' וישתחוו כתיב וישתחווק
למע' וארעה כי מניוח נתנה
למד' לא נתנה כתיב נתני ק'
למע' ועתה הנכרת בריח בעצת
למד' בעצת כתיב בעצות קרי

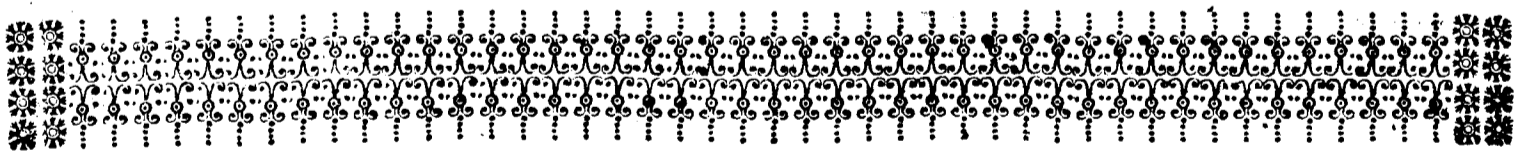
תמו הפלוגתות מכל

המק' ממדינחאי ומערבאי
שטא חרא כל חדר וחד
מלעיל ול' דכוותי וסימ'

והשקית מלעיל ברנליך הגן הירק
לשרת שם את יי אלהיך
רבה וחטאתם כי כבדה מאד
יצחק מלעיל כל השמע יצחק לי
וספר מלעיל שבעה ימים למטהרתו
קצה מלעיל ונפשנו קצה בלחם
הקלקל
רחוקה מלעיל ואין מציל כירחוקה
היא מצידונים
טובה מלעיל והיה לך למשיב נפש
ולכלכל
הוקם מלעיל נאם הגבר הוקם על
יסף ולא יכף עוד מלך יי להראיה
ושברתי ארץ כי תהטא לי
הרם מלעיל ויאמר ה' לך
צרה כי קצר המצע מהשתרע
קצה ותצא אש ממטרה
ושבה והיה הלבוער כאלה וכאלון
שכר הנה שכר עלינו מלך ישראל
מרה וחצר לרוד מאד דשמואל
התחוננה היציע התחוננה עשרים
החיצונה ואת מוסד השבת
רעה התרועה הארץ מוס'
וחגורה על חלצים
וחררה וחרה נחשתה ביחוקאל
בוקע מים לפניהם
יצק אשר יצק מים על ידי אליהו
זרה רוחי זרה לאשתי
צורר מים בעביו
למה שמהני למפנעלך
מונע בר יקבהו לאום
יקרה היא מפנינים
תחת גערה במבין
וחאמר העוה פניה וחאמר לו
ארבעה הם קטני ארץ
חומה לו סביב
בוצע בצע כל ארחרת יי

הבו הניאמרתי הבו לי
אחו ישמאל בעשותו ולא אחו
שמע הללוהו בצלצלי
הרשע ומקום הצדק שמה
וחרוף שטה חד מררע
וכל קריאה לעיל
שטה מן כג כל חדר וחד
ליח דכות' וכל מלה אחרי סגליש
דכיוסימ' נמסר בד' ה' ב' סימן ל' ב'
שטה מן יוד כל חדר וחד
ליח דכוו' וכל חדר ספר דכוו' וסימני
למלאכה וראה את הנגע ביום
וכל יחוקאל דכוו'
הנשים וכל הטף כנשים
וכל שיר השירים דכוו'
וארת עשרה הריצי הלב האלה
וכל אכתר דפרי
התפקדו ובני ישראל התפקדו וכלכלו
וכל יודבר דכוו'
וצבא החדש עדיך נגדי
וכל דינאל דכוו'
ורעה ועבדי דוד מלך עליהם
וכל משלי דכוו'
ירעם כצא לשאול שחוסות
וכל תרי עשר דכוו'
ויאכרהו ויכא יי עליהם ארת שרי
דר' ה וכל שפטי דכוו'
לא ימות אל חמנע מנער מוסר
וכל יחוקאל דכוו'
ותקע וירא כילא יכור לו
וכל יחוקאל דכוו'
ההלח יי ידבר פיו יברך
וכל ירמיה דכוו'
מוזרת ותקם הנה אחרי אכלה
וכל יחוקאל דכוו'
לצבי ביום ההוא יהיה צמח יי
וכל שיר השירים דכוו'
ועדותיו שמר חשמרון ארת
וכל תהלות דכוו'
לפני אלהים ויחר אף אלהים בעוא
דר' ה
וכל תהלות דכוו'
השיבנו יי אליך ונשובה כתיב
וכל תהלות דכוו'

נשלמו החלופין שבין
מערבאי ומדנחאי

על ידי חפועל העוסק במלאכת הקודש באמונה נאם הבחור בנימן המכונה וואלף בן מהור' רר משה נר' : זעציר בק' ק אמשטרדם :

והוא ינובנים בין בני אשר ובין בני נפתלי

ביא עלי ריב בינ עלי ריב ביא אל תתן לי בינ אל תתן לי ביאומי בינומי ביאומי אף בינומי אף ביאומה בר בינומה ביאיראתי בינויראתי רות ביא הנועה בינהנועה ביא קצרה שעורים	ביא עלי ריב בינ עלי ריב ביא אל תתן לי בינ אל תתן לי ביאומי בינומי ביאומי אף בינומי אף ביאומה בר בינומה ביאיראתי בינויראתי רות ביא הנועה בינהנועה ביא קצרה שעורים	בינוכמ שמרות ביא את כל מעשה בינאת כל מעשה קנות ביא בהתעטפם בינבהתעטפם ביאונחקורה בינונחקורה מנילה ביאוהנערה בינוהנערה ביאואת מאמר בינואת מאמר	קהלת ביא בכל מיני בינבכל מיני ביא שמלו בינשמלו ביא וישתבחו בינשתבחו ביא את הקניעה בינהמעשה ביא וכצפרים בינוכצפרים ביא הטיחנות בינהטוחנות ביא עוד לפד רעת בינלפד רעת ביא וכמ שמרות	ביא קצרה השעורים ביא הלא בעו בינהלא בעו ביאיתו יאת האשה ביניאת האשה ש ה ירים ביא שטרלה לו בינשטרלה לו ביא אנהנה בינאנהנה ביא צאנה וראינה בינוראינה ביא שלה בתיה בינמלות תיבות
---	---	---	--	---

נשלב מלך ה המנובים

ויהי

בראות המקהיל קבלות הקדש כי המלאכה נגמרה ביהוד והדר ותפארה פתח פיו בשבח ושירה לאל הנוהן לחלטי כח גבורה וליד כהה ידי משה נתן עוז ועזרה לנניית בית לשס ה גדול וירא העשרים והרבע עם גדולי מקרי לב מחפשי תורה לבס היה פתוח כאולם ובהיכלם השכינה שורה חלקם נחיי עולם לזרה לא יערכם כל חבלם וסולת הוגר מתקיים מדגש וממנויחה תורה רוח עהרה הנקובים בשמותם בפסח השערה ה' אים לבי כבודו מדורה ובהרונה יסע מנחה טהורה סילת מניפה ננפה שלש עשרה המורס ממוה'רס אלסך זכ'ל נסע עיקרה ומכפרים יקרים ענפי הריו אל ולקוטי שושנים פרי לדיק עץ חיים וגר משרשו יפרה ועוד דברים נוספים אשר חוננו חיון להדס בינה להבין במקרה על דרך הפנט קרובים לשכל דברי תורה בק לור נמרץ ובשפה ברורה יחי רצון שיהיו לרצון לפני ה' כמנחה וקטרה ולכתי המעיין שיחמי יערב וינעס כמאנה בכורה ונזכה לחוות בנעם ה' ולקרר בהיכלו ההדורה סיכל ה' גנן יויה הר בית ה' מכל ההרים נמרה חמן סלה בימינו במהרה

או ישיר משה את השירה הזאת עלי ביאורי ענו לה

א שירה נא שירה חדשה לאל גדול וגורא :
ב פשי ולבי ירננו לאל חי עונה ועוזר בצרה :
ג הוי שמו מבורך לעולם על כל חלה ופארה :
ד ייכלל הכדי ה' אשר גמל עליו כפרו לגמרה :
ה לה לי עור מקדש למען לא אבוג אהורה :
ו לא מלאכה כבודה ורבה היא אלי בלי לשערה :
ז ראשונה יסע המקרא והרנים עם מסורה :
ח אש המדברים רבינו שלמה שנייה יסע דגל ישראל :
ט לישו כמנין אבן עזרא המדקדק ומפרש בקצרה :
י עשה קמחי קמחא טחינא כשמלה ברורה :
יא ובריה ספורנו גאון כוסמדקו ונקי כשמן במנורה :
יב הרלבג ברובה שכלו כאולם לבו חגלוחיו עצמו מלפפורה :
יג ועם אמרו אמרי ניעם מתקיים מדגש רביה :
יד זקוני חוקי ואמין תורת אמת כשפתו שנונה :
טו על הטורים מעשה הדורים נמטריאות ופרפרה :
טז חשי ושיחי יערב נא בקומץ מנחה להקטרה :
יז הר ונעים ככל כלי נאים כלי יקר מכל פנורה יקרה :
יח מן ע : מצוף מחוקים מלב אהרן כמדרש ובאורה :
יט יה נוחה בסנחה קטנה אשר הקרבתי השורה :
כ ורים ותומים דברים נעימים כספרים כאיר ה :
כא קוטי שושנים שרה תפוחים מריח מים יפרה :
כב ועם הזהב כלי פז לא יפולה בכחם אופירה :
כג קרבתי עליו כנחתי מנחה גדולה והדורה :
כד תורת חכר הלא היא בכחובים כדורה :
כה ברי אבן יחייא כשיב נפש הברורה :
כו כאיר לעינים מנחם הסאורי כהפה ברה :
כז דור מילולו הרמ'כן לספר איוב כאשר לו קרה :
כח בי אברהם פריצול גם היא על איוב הפרו יכדה ויקרה :
כט שפט צדק ואוהב משפט נור ועטרה :
ל הלה לד'ר קו ונקי על כשלי שלמה נאמרה :
לא זרח משה מספרי ספונים נלקטים ונבררה :
לב גע וטרה האיר זרח סלל ונפה למנחה כדורה :
לג ביא מנחתו מנחת ערב ככלי שהיר כהדורה :
לד עטרה בעיטור ספרים ככל מיני הדור וככשרה :
לה כרון עולם תהיה לו ואחריו לזרעו דרא דרא :
לו דיקו של עולם יצדיקו ויזכה לזכות הרבים כספרא :
לז ברבו כברכת החורה בכמה מיני חיבורא :
לח נצח ועד בלי הפסקא עד יוכא כהרא :
לט כן יאמר האל בנעימה אמירה :

